1 to 14

QUINTUS
OF SMYRNA
THE
POSTHOMERICA

WITH
PREVIEWS

HOMERIC GREEK TEXT
OF ZIMMERMAN'S 1901
TEUBNER EDITION.

EPIC POEM
.ORG
DIGITAL CLASSICS

INTERLEAVABLE

3.0
🇺🇸

THESE LINES HAVE CONVERGED TO TELL
A STORY THAT SATISFIES ME IN MY HEART,
WHERE ONLY THERE IT REALLY COUNTS.

This **UNRESTRICTED INTERLEAVABLE LAYOUT** of this PUBLIC DOMAIN TEXT is available for free at ARCHIVE.ORG (LINK).

The **RESTRICTED INTERLEAVED LAYOUT** of this PUBLIC DOMAIN TEXT requires a license available only at SEAHANDPRESS.COM (LINK).

🐌 1 🐇

Download free
dictionary here.

PRINT
2-SIDED:
1 to **110**

Notes

Notes

πένθεϊ μυρομένη μάλα μυρία δάκρυα χεύει· 1
καὶ τὸ μὲν ἀτρεκέως φῂς ἔμμεναι, ὁππότ' ἄρ' αὐτὴν 182
Quintus τηλόθεν ἀθρήσειας· ἐπὴν δέ οἱ ἐγγὺς ἵκηαι,
φαίνεται αἰπήεσσα πέτρη Σιπύλοιό τ' ἀπορρώξ·
ἀλλ' ἡ μὲν μακάρων ὀλοὸν χόλον ἐκτελέουσα
μύρεται ἐν πέτρῃσιν ἔτ' ἀχνυμένῃ εἰκυῖα.
  ἄλλοι δ' ἀμφ' ἄλλοισι φόνον καὶ κῆρα τίθεντο
ἀργαλέην· δεινὸς γὰρ ἐνεστρωφᾶτο Κυδοιμὸς
λαοῖς ἐν μέσσοισιν· ἀταρτηρὸν δέ οἱ ἄγχι
εἱστήκει Θανάτοιο τέλος, περὶ δέ σφισι Κῆρες
λευγαλέαι στρωφῶντο φόνον στονόεντα φέρουσαι.
πολλῶν δ' ἐν κονίῃσι λύθη κέαρ ἤματι κείνωι
Τρώων τ' Ἀργείων τε, πολὺς δ' ἀλαλητὸς ὀρώρει·
οὐ γάρ πως ἀπέληγε μένος μέγα Πενθεσιλείης,
ἀλλ' ὥς τίς τε βόεσσι κατ' οὔρεα μακρὰ λέαινα
ἐνθόρῃ ἀΐξασα βαθυσκοπέλου διὰ βήσσης
αἵματος ἱμείρουσα, τό οἱ μάλα θυμὸν ἰαίνει,
ὣς τῆμος Δαναοῖσιν Ἀρηιὰς ἔνθορε κούρη.
οἱ δ' ὀπίσω χάζοντο τεθηπότα θυμὸν ἔχοντες·
ἡ δ' ἕπετ' ἠΰτε κῦμα βαρυγδούποιο θαλάσσης
νήεσιν ὠκείῃσιν, ὅθ' ἱστία λευκὰ πετάσσῃ
οὖρος ἐπειγόμενος, βοόωσι δὲ πάντοθεν ἄκραι
πόντου ἐρευγομένοιο ποτὶ χθονὸς ἠιόνα μακρήν·
ὣς ἥ γ' ἑσπομένη Δαναῶν ἐδάϊζε φάλαγγας,
καί σφιν ἐπηπείλησε μέγα φρεσὶ κυδιόωσα·
L1[O]   "ὦ κύνες, ὡς Πριάμοιο κακὴν ἀποτίσετε λώβην
𝔸 σήμερον· οὐ γάρ πώ τις ἐμὸν σθένος ἐξυπαλύξας
χάρμα φίλοις τοκέεσσι καὶ υἱάσιν ἠδ' ἀλόχοισιν
ἔσσεται, οἰωνοῖς δὲ βόσις καὶ θηρσὶ θανόντες
✦ κείσεσθ', οὐδέ τι τύμβος ἐφ' ὑμέας ἵξεται αἴης.
πῆι νῦν Τυδείδαο βίη, πῆι δ' Αἰακίδαο,
ποῦ δὲ καὶ Αἴαντος; τοὺς γὰρ φάτις ἔμμεν ἀρίστους· 1
ἀλλ' ἐμοὶ οὐ τλήσονται ἐναντία δηριάασθαι,
μή σφιν ἀπὸ μελέων ψυχὰς φθιμένοισι πελάσσω."
  ἦ ῥα καὶ Ἀργείοισι μέγα φρονέουσ' ἐνόρουσε
θηρὶ βίην εἰκυῖα, πολὺν δ' ὑπεδάμνατο λαόν,
ἄλλοτε μὲν βουπλῆγι βαρυστόμωι, ἄλλοτε δ' αὖτε
πάλλουσ' ὀξὺν ἄκοντα· φέρεν δέ οἱ αἰόλος ἵππος
ἰοδόκην καὶ τόξον ἀμείλιχον, εἴ που ἄρ' αὐτῆι 1
χρειὼ ἀν' αἱματόεντα μόθον βελέων ἀλεγεινῶν
καὶ τόξοιο πέλοιτο· θοοὶ δέ οἱ ἄνδρες ἕποντο,
Ἕκτορος ἀγχεμάχοιο κασίγνητοί τε φίλοι τε,
ὄβριμον ἐν στέρνοισιν ἀναπνείοντες Ἄρηα,
οἳ Δαναοὺς ἐδάϊζον ἐϋξέστῃς μελίῃσι.
τοὶ δὲ θοοῖς φύλλοισιν ἐοικότες ἢ ψεκάδεσσι
πίπτον ἐπασσύτεροι, μέγα δ' ἔστενεν ἄσπετος αἶα
αἵματι δευομένη νεκύεσσί τε πεπληθυῖα·
ἵπποι δ' ἀμφὶ βέλεσσι πεπαρμένοι ἢ μελίῃσιν
ὑστάτιον χρεμέτιζον ἑὸν μένος ἐκπνείοντες, 193
οἱ δὲ κόνιν βρυγμοῖσι δεδραγμένοι ἀσπαίρεσκον· 3

✦ row of last line.
simile or **omen** **crux**

Consensus lines presented in order;
none reordered, removed or bracketed.

EXCLUDED:
389a οὔ πω ἐπὶ κλόνον αἰνὸν ἐποτρύνουσ' Ἀχιλῆα,

ARGUMENT

How died for Troy the Queen of the Amazons, Penthesilea.

— Loeb edition (1913)

QUINTUS
OF SMYRNA
POSTHOMERICA
BOOK 1

PREVIEW
2

EPIC POEM
.ORG

DIGITAL CLASSICS

THESE LINES HAVE CONVERGED TO TELL
A STORY THAT SATISFIES ME IN MY HEART,
WHERE ONLY THERE IT REALLY COUNTS.

INTERLEAVABLE

language: Homeric Greek
copy: Zimmerman (Teubner 1901)
typeface: Sea Hand Press 20

This UNRESTRICTED INTERLEAVABLE LAYOUT of this PUBLIC DOMAIN TEXT is available for free at ARCHIVE.ORG (LINK).

As some way-faring Man, who wanders o'er
In Thought, a Length of Lands he trod before,
Sends forth his active Mind from Place to Place,
Joins Hill to Dale, and measures Space with Space:

EPICPOEM.ORG 🇺🇸 830 lines 3.0

𝔸	**2L**	1 - 350
𝔹	**1L**	351 - 550
ℂ	**2L**	551 - 830

PRINT
2-SIDED:
3 to 12

Εὖθ’ ὑπὸ Πηλείωνι δάμη θεοείκελος Ἕκτωρ 2 (1C)
καί ἑ πυρὴ κατέδαψε καὶ ὀστέα γαῖα κεκεύθει, 183 (130C)
δὴ τότε Τρῶες ἔμιμνον ἀνὰ Πριάμοιο πόληα
δειδιότες μένος ἠῢ θρασύφρονος Αἰακίδαο.
ἠύτ’ ἐνὶ ξυλόχοισι βόες βλοσυροῖο λέοντος
ἐλθέμεν οὐκ ἐθέλουσιν ἐναντίαι, ἀλλὰ φέβονται
ἰληδὸν πτώσσουσαι ἀνὰ ῥωπήια πυκνά,
ὥς οἱ ἀνὰ πτολίεθρον ὑπέτρεσαν ὄβριμον ἄνδρα
μνησάμενοι προτέρων, ὁπόσων ἀπὸ θυμὸν ἴαψε
θύων Ἰδαίοιο περὶ προχοῆισι Σκαμάνδρου,
ἠδ’ ὅσσους φεύγοντας ὑπὸ μέγα τεῖχος ὄλεσσεν,
Ἕκτορά θ’ ὡς ἐδάμασσε καὶ ἀμφείρυσσε πόληι,
ἄλλους θ’ ὡς ἐδάϊξε, δι’ ἀκαμάτοιο θαλάσσης
ὁππότε δὴ τὰ πρῶτα φέρε Τρώεσσιν ὄλεθρον.
τῶν οἵ γε μνησθέντες ἀνὰ πτολίεθρον ἔμιμνον·
ἀμφὶ δ’ ἄρά σφισι πένθος ἀνιηρὸν πεπότητο
ὡς ἤδη στονόεντι καταιθομένης πυρὶ Τροίης.
καὶ τότε Θερμώδοντος ἀπ’ εὐρυπόροιο ῥεέθρων
ἤλυθε Πενθεσίλεια θεῶν ἐπιειμένη εἶδος,
ἄμφω καὶ στονόεντος ἐελδομένη πολέμοιο
καὶ μέγ’ ἀλευαμένη στυγερὴν καὶ ἀεικέα φήμην,
μή τις ἑὸν κατὰ δῆμον ἐλεγχείηισι χαλέψηι
ἀμφὶ κασιγνήτης, ἧς εἵνεκα πένθος ἄεξεν,
Ἱππολύτης· τὴν γάρ ῥα κατέκτανε δουρὶ κραταιῶι,
οὐ μὲν δή τι ἑκοῦσα, τιτυσκομένη δ’ ἐλάφοιο·
L1[I] τοὔνεκ’ ἄρα Τροίης ἐρικυδέος ἵκετο γαῖαν.
πρὸς δ’ ἔτι οἱ τόδε θυμὸς ἀρήϊος ὁρμαίνεσκεν,
ὄφρα καθηραμένη περὶ λύματα λυγρὰ φόνοιο
σμερδαλέας θυέεσσιν Ἐριννύας ἱλάσσηται,
◆ αἵ οἱ ἀδελφειῆς κεχολωμέναι αὐτίχ’ ἕποντο
ἄφραστοι· κεῖναι γὰρ ἀεὶ περὶ ποσσὶν ἀλιτρῶν
στρωφῶντ’, οὐδέ τιν’ ἔστι θεὰς ἀλιτόνθ’ ὑπαλύξαι. 2 (1C)
σὺν δέ οἱ ἄλλαι ἕποντο δυώδεκα, πᾶσαι ἀγαυαί,
πᾶσαι ἐελδόμεναι πόλεμον καὶ ἀεικέα χάρμην,
αἵ οἱ δμωίδες ἔσκον ἀγακλειταί περ ἐοῦσαι.
ἀλλ’ ἄρα πασάων μέγ’ ὑπείρεχε Πενθεσίλεια·
ὡς δ’ ὅτ’ ἀν’ οὐρανὸν εὐρὺν ἐν ἀστράσι δῖα σελήνη
ἐκπρέπει ἐν πάντεσσιν ἀριζήλη γεγαυῖα,
αἰθέρος ἀμφιραγέντος ὑπὸ νεφέων ἐριδούπων, 2
εὖτ’ ἀνέμων εὕδηισι μένος μέγα λάβρον ἀέντων·
ὣς ἥ γ’ ἐν πάσηισι μετέπρεπεν ἐσσυμένηισιν.
ἔνθ’ ἄρ’ ἔην Κλονίη Πολεμοῦσά τε Δηρινόη τε
Εὐάνδρη τε καὶ Ἀντάνδρη καὶ δῖα Βρέμουσα
ἠδὲ καὶ Ἱπποθόη, μετὰ δ’ Ἁρμοθόη κυανῶπις
Ἀλκιβίη τε καὶ Ἀντιβρότη καὶ Δηριμάχεια,
τῆς δ’ ἔπι Θερμώδωσα μέγ’ ἔγχεϊ κυδιόωσα·
τόσσαι ἄρ’ ἀμφιέποντο δαΐφρονι Πενθεσιλείηι.
οἵη δ’ ἀκαμάτοιο κατέρχεται Οὐλύμποιο
Ἠὼς μαρμαρέοισιν ἀγαλλομένη φρένας ἵπποις 194
Ὡράων μετ’ ἐϋπλοκάμων, μετὰ δέ σφισι πάσαις 4

ῥοῖζον ὁμῶς καὶ δοῦπον ἐρειπομένη προΐησιν·
ὣς ἡ ἀνοιμώξασα πέσεν, τῆς δ’ ἄψεα πάντα
λῦσε μόρος, ψυχὴ δ’ ἐμίγη πολυαέσιν αὔραις.
Εὐάνδρην δ’ ἄρα Μηριόνης ἰδὲ Θερμώδωσαν
εἷλεν ἐπεσσυμένας ὀλοὴν ἀνὰ δηϊοτῆτα,
τῆι μὲν ἄρ’ ἐς κραδίην ἐλάσας δόρυ, τῆι δ’ ὑπὸ νηδὺν
φάσγανον ἐγχρίμψας· τὰς δ’ ἐσσυμένως λίπεν αἰών.
Δηρινόην δ’ ἐδάμασσεν Ὀϊλέος ὄβριμος υἱὸς
ἔγχεϊ ὀκριόεντι διὰ κληῖδα τυχήσας.
Ἀλκιβίης δ’ ἄρα Τυδείδης καὶ Δηριμαχείης
ἄμφω κρᾶτ’ ἀπέκοψε σὺν αὐχέσιν ἄχρις ἐπ’ ὤμους
ἄορι λευγαλέωι· ταὶ δ’ ἠύτε πόρτιες ἄμφω
κάππεσον, ἅς τ’ αἰζηὸς ἄφαρ ψυχῆς ἀπαμέρσηι
κόψας αὐχενίους στιβαρῶι βουπλῆγι τένοντας·
ὣς αἱ Τυδείδαο πέσον παλάμηισι δαμεῖσαι
Τρώων ἂμ πεδίον σφετέρων ἀπονόσφι καρήνων.
τῆισι δ’ ἔπι Σθένελος κρατερὸν κατέπεφνε Κάβειρον,
ὃς κίεν ἐκ Σηστοῖο λιλαιόμενος πολεμίζειν
Ἀργείοις, οὐδ’ αὖθις ἑὴν νοστήσατο πάτρην.
τοῦ δὲ Πάρις κραδίην ἐχολώσατο δηιωθέντος,
καί ῥ’ ἔβαλε Σθενέλοιο καταντίον· οὐδ’ ἄρα τόν γε
οὔτασεν ἐλδόμενός περ, ἀπεπλάγχθη γὰρ ὀϊστὸς
ἄλληι, ὅπηι μιν Κῆρες ἀμείλιχοι ἰθύνεσκον·
κτεῖνε δ’ ἄρ’ ἐσσυμένως Εὐήνορα χαλκεομίτρην,
ὅς ῥ’ ἐκ Δουλιχίοιο κίεν Τρώεσσι μάχεσθαι.
τοῦ δ’ ἄρ’ ἀποφθιμένοιο πάϊς Φυλῆος ἀγαυοῦ L1[I]
ὠρίνθη· μάλα δ’ ὦκα, λέων ὣς πώεσι μήλων, 𝔸
ἔνθορε· τοὶ δ’ ἅμα πάντες ὑπέτρεσαν ὄβριμον ἄνδρα·
κτεῖνε γὰρ Ἰτυμονῆα καὶ Ἱππασίδην Ἀγέλαον,
οἵ ῥ’ ἀπὸ Μιλήτοιο φέρον Δαναοῖσιν ὁμοκλὴν
Νάστηι ὑπ’ ἀντιθέωι καὶ ὑπ’ Ἀμφιμάχωι μεγαθύμωι,
οἳ Μυκάλην ἐνέμοντο Λάτμοιό τε λευκὰ κάρηνα
Βράγχου τ’ ἄγκεα μακρὰ καὶ ἠϊόεντα Πάνορμον
Μαιάνδρου τε ῥέεθρα βαθυρρόου, ὅς ῥ’ ἐπὶ γαῖαν
Καρῶν ἀμπελόεσσαν ἀπὸ Φρυγίης πολυμήλου
εἶσι πολυγνάμπτοισιν ἑλισσόμενος προχοῆισι.
καὶ τοὺς μὲν κατέπεφνε Μέγης δηϊοτῆτι·
ἄλλους δ’ αὖτ’ ἐδάμασσεν, ὅσους κίχε δουρὶ κελαινῶι·
ἐν γάρ οἱ στέρνοισι θράσος βάλε Τριτογένεια,
ὄφρα κε δυσμενέεσσιν ὀλέθριον ἦμαρ ἐφείη.
Δρησαῖον δ’ ἐδάμασσεν ἀρηίφιλος Πολυποίτης,
τὸν τέκε δῖα Νέαιρα περίφρονι Θειοδάμαντι
μιχθεῖσ’ ἐν λεχέεσσιν ὑπαὶ Σιπύλωι νιφόεντι,
ἧχι θεοὶ Νιόβην λᾶαν θέσαν, ἧς ἔτι δάκρυ
πουλὺ μάλα στυφελῆς καταλείβεται ὑψόθι πέτρης,
καί οἱ συστοναχοῦσι ῥοαὶ πολυηχέος Ἕρμου
καὶ κορυφαὶ Σιπύλου περιμήκεες, ὧν καθύπερθεν
ἐχθρὴ μηλονόμοισιν ἀεὶ περιπέπτατ’ ὀμίχλη·
ἣ δὲ πέλει μέγα θαῦμα παρεσσυμένοισι βροτοῖσιν,
οὕνεκ’ ἔοικε γυναικὶ πολυστόνωι, ἥ τ’ ἐπὶ λυγρῶι

τάρβησεν Πριάμοιο νόος, φάτο δ' οὐκέτ' ἀθρήσειν 3 (2C)
ζωὴν Πενθεσίλειαν ἀπὸ πτολέμοιο κιοῦσαν· 184 (131C)
Quintus καὶ τὸ μὲν ὣς ἤμελλον ἐτήτυμον ἤματι κείνωι
Κῆρες ὑπεκτελέειν· ὁ δ' ἄρ' ἄχνυτο θυμὸν ἐαγώς.
Ἀργεῖοι δ' ἀπάνευθεν ἐθάμβεον, εὖτ' ἐσίδοντο
Τρῶας ἐπεσσυμένους καὶ Ἀρηίδα Πενθεσίλειαν,
τοὺς μὲν δὴ θήρεσσιν ἐοικότας, οἵ τ' ἐν ὄρεσσι
ποίμνηις εἰροπόκοισι φόνον στονόεντα φέρουσι,
τὴν δὲ πυρὸς ῥιπῆι ἐναλίγκιον, ἥ τ' ἐπὶ θάμνοις
μαίνεται ἀζαλέοισιν ἐπειγομένου ἀνέμοιο·
καί τις ἄμ' ἀγρομένοισιν ἔπος ποτὶ τοῖον ἔειπε·
"τίς δὴ Τρῶας ἔγειρε μεθ' Ἕκτορα δηιωθέντα,
οὓς φάμεν οὐκέτι νῶιν ὑπαντιάσειν μεμαῶτας;
νῦν δ' ἄφαρ ἀΐσσουσι λιλαιόμενοι μέγα χάρμης.
καί νύ τις ἐν μέσσοισιν ἐποτρύνει πονέεσθαι·
φαίης κεν θεὸν ἔμμεν, ἐπεὶ μέγα μήδεται ἔργον.
ἀλλ' ἄγε, θάρσος ἄατον ἐνὶ στέρνοισι βαλόντες
ἀλκῆς μνησώμεσθα δαΐφρονος· οὐδὲ γὰρ ἡμεῖς
νόσφι θεῶν Τρώεσσι μαχησόμεθ' ἤματι τῶιδε."
ὣς φάτο· τοὶ δὲ φαεινὰ περὶ σφίσι τεύχεα θέντες
νηῶν ἐξεχέοντο μένος καταειμένοι ὤμοις·
σὺν δ' ἔβαλον θήρεσσιν ἐοικότες ὠμοβόροισι
δῆριν ἐς αἱματόεσσαν, ὁμοῦ δ' ἔχον ἔντεα καλά,
ἔγχεα καὶ θώρηκας ἐϋσθενέας τε βοείας
καὶ κόρυθας βριαράς, ἕτερος δ' ἑτέρου χρόα χαλκῶι
L2[O] τύπτον ἀπηλεγέως· τὸ δ' ἐρεύθετο Τρώιον οὖδας.
𝔸 ἔνθ' ἕλε Πενθεσίλεια Μολίονα Περσίνοόν τε
Εἴλισσόν τε καὶ Ἀντίθεον καὶ ἀγήνορα Λέρνον
Ἵππαλμόν τε καὶ Αἱμονίδην κρατερόν τ' Ἐλάσιππον.
✦ Δηρινόη δ' ἕλε Λαογόνον, Κλονίη δὲ Μένιππον,
ὅς ῥα πάρος Φυλάκηθεν ἐφέσπετο Πρωτεσιλάωι,
ὅππως κε Τρώεσσιν ἐϋσθενέεσσι μάχηται. 3 (2C)
τοῦ δ' ἄρ' ἀποφθμένοιο Ποδάρκεϊ θυμὸς ὀρίνθη
Ἰφικληιάδηι· τὸν γὰρ μέγα φίλαθ' ἑταίρων.
αἶψα δ' ὅ γ' ἀντιθέην Κλονίην βάλε· τῆς δὲ διαπρὸ
ἦλθε δόρυ στιβαρὸν κατὰ νηδύος, ἐκ δέ οἱ ὦκα
δουρὶ χύθη μέλαν αἷμα, συνέσπετο δ' ἔγκατα πάντα.
τῆς δ' ἄρα Πενθεσίλεια χολώσατο, καί ῥα Ποδάρκεα
οὔτασεν ἐς μυῶνα παχὺν περιμήκεϊ δουρὶ 3
χειρὸς δεξιτερῆς, διὰ δὲ φλέβας αἱματοέσσας
κέρσε, μέλαν δέ οἱ αἷμα δι' ἕλκεος οὐταμένοιο
ἔβλυσεν ἐσσυμένως· ὁ δ' ἄρα στενάχων ἀπόρουσεν
εἰσοπίσω· μάλα γάρ οἱ ἐδάμνατο θυμὸν ἀνίη.
τοῦ δ' ἄρ' ἀπεσσυμένοιο ποθὴ Φυλάκεσσιν ἐτύχθη
ἄσπετος· ὃς δ' ἄρα βαιὸν ἀπὸ πτολέμοιο λιασθεὶς
κάτθανε καρπαλίμως σφετέρων ἐν χερσὶν ἑταίρων.
Ἰδομενεὺς δὲ Βρέμουσαν ἐνήρατο δούρατι τύψας
δεξιτερὸν παρὰ μαζόν, ἄφαρ δέ οἱ ἦτορ ἔλυσεν·
ἡ δ' ἔπεσεν μελίηι ἐναλίγκιος ἥν τ' ἐν ὄρεσσι 195
δουροτόμοι τέμνουσιν ὑπείροχον, ἡ δ' ἀλεγεινὸν 5

ἐκπρέπει ἀγλαὸν εἶδος ἀμωμήτοις περ ἐούσαις,
τοίη Πενθεσίλεια μόλεν ποτὶ Τρώιον ἄστυ
ἔξοχος ἐν πάσηισιν Ἀμαζόσιν. ἀμφὶ δὲ Τρῶες Quintus
πάντοθεν ἐσσύμενοι μέγ' ἐθάμβεον, εὖτ' ἐσίδοντο
Ἄρεος ἀκαμάτοιο βαθυκνήμιδα θύγατρα
εἰδομένην μακάρεσσιν, ἐπεί ῥά οἱ ἀμφὶ προσώπωι
ἄμφω σμερδαλέον τε καὶ ἀγλαὸν εἶδος ὀρώρει· {…}
μειδιόωσ' ἐρατεινόν, ὑπ' ὀφρύσι δ' ἱμερόεντες
ὀφθαλμοὶ μάρμαιρον ἀλίγκιον ἀκτίνεσσιν,
αἰδὼς δ' ἀμφερύθηνε παρήια, τῶν δ' ἐφύπερθε
θεσπεσίη ἐπέκειτο χάρις καταειμένη ἀλκήν.
λαοὶ δ' ἀμφεγάννυντο καὶ ἀχνύμενοι τὸ πάροιθεν·
ὡς δ' ὁπότ' ἀθρήσαντες ἀπ' οὔρεος ἀγροιῶται
Ἶριν ἀνεγρομένην ἐξ εὐρυπόροιο θαλάσσης,
ὄμβρου ὅτ' ἰσχανόωσι θεουδέος, ὁππότ' ἀλωαὶ
ἤδη ἀπαυαίνονται ἐελδόμεναι Διὸς ὕδωρ,
ὀψὲ δ' ὑπηχλύνθη μέγας οὐρανός, οἱ δ' ἐσιδόντες
ἐσθλὸν σῆμ' ἀνέμοιο καὶ ὑετοῦ ἐγγὺς ἐόντος
χαίρουσιν, τὸ πάροιθεν ἐπιστενάχοντες ἀρούραις·
ὣς ἄρα Τρώιοι υἷες, ὅτ' ἔδρακον ἔνδοθι πάτρης
δεινὴν Πενθεσίλειαν ἐπὶ πτόλεμον μεμαυῖαν,
γήθεον· ἐλπωρὴ γὰρ ὅτ' ἐς φρένας ἀνδρὸς ἵκηται
ἀμφ' ἀγαθοῦ, στονόεσσαν ἀμαλδύνει κακότητα.
τοὔνεκα καὶ Πριάμοιο νόος πολέα στενάχοντος
καὶ μέγ' ἀκηχεμένοιο περὶ φρεσὶ τυτθὸν ἰάνθη·
ὡς δ' ὅτ' ἀνὴρ ἀλαοῖσιν ἐπ' ὄμμασι πολλὰ μογήσας L2[O]
ἱμείρων ἰδέειν ἱερὸν φάος ἢ θανέεσθαι 𝔸
ἢ πόνωι ἰητῆρος ἀμύμονος ἠὲ θεοῖο
ὄμματ' ἀπαχλύσαντος ἴδηι φάος Ἠριγενείης,
οὐ μὲν ὅσον τὸ πάροιθεν, ὅμως δ' ἄρα βαιὸν ἰάνθη
πολλῆς ἐκ κακότητος, ἔχει δ' ἔτι πήματος ἄλγος
αἰνὸν ὑπὸ βλεφάροισι λελειμμένον· ὣς ἄρα δεινὴν
υἱὸς Λαομέδοντος ἐσέδρακε Πενθεσίλειαν·
παῦρον μὲν γήθησε, τὸ δὲ πλέον εἰσέτι παίδων
ἄχνυτ' ἀποκταμένων. ἄγε δ' εἰς ἑὰ δώματ' ἄνασσαν,
καί μιν προφρονέως τίεν ἔμπεδον εὖτε θύγατρα
τηλόθι νοστήσασαν ἐεικοστῶι λυκάβαντι,
καί οἱ δόρπον ἔτευξε πανείδατον, οἷον ἔδουσι
κυδάλιμοι βασιλῆες, ὅτ' ἔθνεα δηιώσαντες
δαίνυντ' ἐν θαλίηισιν ἀγαλλόμενοι περὶ νίκης·
δῶρα δέ οἱ πόρε καλὰ καὶ ὄλβια, πολλὰ δ' ὑπέστη
δωσέμεν, ἢν Τρώεσσι δαϊζομένοις ἐπαμύνηι.
ἡ δ' ἄρ' ὑπέσχετο ἔργον, ὅ τ' οὔ ποτε θνητὸς ἐώλπει,
δηιώσειν Ἀχιλῆα καὶ εὐρέα λαὸν ὀλέσσειν
Ἀργείων, πυρσὸν δὲ νεῶν καθύπερθε βαλέσθαι,
νηπίη, οὐδέ τι ἤιδη ἐϋμμελίην Ἀχιλῆα,
ὅσσον ὑπέρτατος ἦεν ἐνὶ φθισήνορι χάρμηι.
τῆς δ' ὡς οὖν ἐπάκουσεν ἐῢς πάϊς Ἠετίωνος
Ἀνδρομάχη, μάλα τοῖα φίλωι προσελέξατο θυμῶι·
"ἆ δειλή, τί νυ τόσσα μέγα φρονέουσ' ἀγορεύεις;

οὐ γάρ τοι σθένος ἐστὶν ἀταρβέϊ Πηλείωνι 4 (3c)
μάρνασθ', ἀλλὰ σοὶ ὦκα φόνον καὶ λοιγὸν ἐφήσει. 185 (132c)
λευγαλέη, τί μέμηνας ἀνὰ φρένας; ἦ νύ τοι ἄγχι
ἕστηκεν Θανάτοιο τέλος καὶ δαίμονος Αἶσα.
Ἕκτωρ γὰρ σέο πολλὸν ὑπέρτερος ἔπλετο δουρί,
ἀλλ' ἐδάμη κρατερός περ ἐών, μέγα δ' ἤκαχε Τρῶας,
οἵ ἑ θεὸν ὣς πάντες ἀνὰ πτόλιν εἰσορόωντο·
καί μοι ἔην μέγα κῦδος ἰδ' ἀντιθέοις τοκέεσσι
ζωὸς ἐών· ὡς εἴ με χυτὴ κατὰ γαῖα κεκεύθει,
πρίν ἑ δι' ἀνθερεῶνος ὑπ' ἔγχεϊ θυμὸν ὀλέσσαι·
νῦν δ' ἄρ' ἀάσπετον ἄλγος ὀϊζυρῶς ἐσάθρησα,
κεῖνον ὅτ' ἀμφὶ πόληα ποδώκεες εἵρυον ἵπποι
ἀργαλέως Ἀχιλῆος, ὅ μ' ἀνέρος εὖνιν ἔθηκε
κουριδίου, τό μοι αἰνὸν ἄχος πέλει ἤματα πάντα."
ὣς φάθ' ἑὸν κατὰ θυμὸν ἐΰσφυρος Ἠετιώνη
μνησαμένη πόσιος· μάλα γὰρ μέγα πένθος ἀέξει
ἀνδρὸς ἀποφθιμένοιο σαόφροσι θηλυτέρηισιν.
ἠέλιος δὲ θοῆισιν ἑλισσόμενος περὶ δίνηις
δύσατ' ἐς Ὠκεανοῖο βαθὺν ῥόον, ἤνυτο δ' ἠώς.
οἱ δ' ὅτε δὴ παύσαντο ποτοῦ δαιτός τ' ἐρατεινῆς,
δὴ τότε που δμωιαὶ στόρεσαν θυμήρεα λέκτρα
ἐν Πριάμοιο δόμοισι θρασύφρονι Πενθεσιλείηι·
ἡ δὲ κιοῦσ' εὕδεσκεν, ὕπνος δέ οἱ ὄσσε κάλυψε
νήδυμος ἀμφιπεσών· μόλε δ' αἰθέρος ἐξ ὑπάτοιο
Παλλάδος ἐννεσίηισι μένος δολόεντος Ὀνείρου,
L2[I] ὅππως μιν λεύσσουσα κακὸν Τρώεσσι γένηται
𝔸 οἷ τ' αὐτῆι, μεμαυῖα ποτὶ πτολέμου στροφάλιγγα.
καὶ τὰ μὲν ὣς ὥρμαινε δαΐφρων Τριτογένεια·
τῆι δ' ἄρα λυγρὸς Ὄνειρος ἐφίστατο πατρὶ ἐοικώς,
◆ καί μιν ἐποτρύνεσκε ποδάρκεος ἄντ' Ἀχιλῆος
θαρσαλέως μάρνασθαι ἐναντίον· ἡ δ' ἀΐουσα
γήθεεν ἐν φρεσὶ πάμπαν· ὀΐσατο γὰρ μέγα ἔργον 4 (3c)
ἐκτελέσειν αὐτῆμαρ ἀνὰ μόθον ὀκρυόεντα,
νηπίη, ἥ ῥ' ἐπίθησεν ὀϊζυρῶι περ Ὀνείρωι
ἑσπερίωι, ὃς φῦλα πολυτλήτων ἀνθρώπων
θέλγει ἐνὶ λεχέεσσιν ἅδην ἐπικέρτομα βάζων,
ὅς μιν ἄρ' ἐξαπάφησεν ἐποτρύνων πονέεσθαι.
ἀλλ' ὅτε δή ῥ' ἐπόρουσε ῥοδόσφυρος Ἠριγένεια,
δὴ τότε Πενθεσίλεια μέγ' ἐνθεμένη φρεσὶ κάρτος 4
ἐξ εὐνῆς ἀνέπαλτο καὶ ἀμφ' ὤμοισιν ἔδυνε
τεύχεα δαιδαλόεντα, τά οἱ θεὸς ὤπασεν Ἄρης.
πρῶτα μὲν ἂρ κνήμηισιν ἐπ' ἀργυφέηισιν ἔθηκε
κνημῖδας χρυσέας, αἵ οἱ ἔσαν εὖ ἀραρυῖαι·
ἕσσατο δ' αὖ θώρηκα παναίολον· ἀμφὶ δ' ἄρ' ὤμοις
θήκατο κυδιόωσα μέγα ξίφος, ὧι πέρι πάντηι
κουλεὸς εὖ ἤσκητο δι' ἀργύρου ἠδ' ἐλέφαντος·
ἂν δ' ἕλετ' ἀσπίδα δῖαν ἀλίγκιον ἄντυγι μήνης,
ἥ θ' ὑπὲρ Ὠκεανοῖο βαθυρρόου ἀντέλληισιν
ἥμισυ πεπληθυῖα περὶ γναμπτῆισι κεραίηις· 196
τοίη μαρμαίρεσκεν ἀάσπετον· ἀμφὶ δὲ κρατὶ
θῆκε κόρυν κομόωσαν ἐθείρηισι χρυσέηισιν.
ὣς ἡ μὲν μορόεντα περὶ χροῒ θήκατο τεύχη·
ἀστεροπῆι δ' ἀτάλαντος ἐείδετο, τὴν ἀπ' Ὀλύμπου
ἐς γαῖαν προΐηισι Διὸς μένος ἀκαμάτοιο
δεικνὺς ἀνθρώποισι μένος βαρυηχέος ὄμβρου
ἠὲ πολυρροίζων ἀνέμων ἄλληκτον ἰωήν.
αὐτίκα δ' ἐγκονέουσα διὲκ μεγάροιο νέεσθαι
δοιοὺς εἵλετ' ἄκοντας ὑπ' ἀσπίδα, δεξιτερῆι δὲ
ἀμφίτυπον βουπλῆγ', ὅν οἱ Ἔρις ὤπασε δεινὴ
θυμοβόρου πολέμοιο πελώριον ἔμμεναι ἄλκαρ.
τῶι ἐπικαγχαλόωσα τάχ' ἤλυθεν ἔκτοθι πύργων
Τρῶας ἐποτρύνουσα μάχην ἐς κυδιάνειραν
ἐλθέμεναι· τοὶ δ' ὦκα συναγρόμενοι πεπίθοντο
ἄνδρες ἀριστῆες καί περ πάρος οὐκ ἐθέλοντες
στήμεναι ἄντ' Ἀχιλῆος· ὁ γὰρ περιδάμνατο πάντας.
ἡ δ' ἄρα κυδιάασκεν ἀάσχετον· ἕζετο δ' ἵππωι
καλῶι τ' ὠκυτάτωι θ', ὅν οἱ ἄλοχος Βορέαο
ὤπασεν Ὠρείθυια πάρος Θρήικην δὲ κιούσηι
ξείνιον, ὅς τε θοῆισι μετέπρεπεν Ἁρπυίηισι·
τῶι ῥα τόθ' ἑζομένη λίπεν ἄστεος αἰπὰ μέλαθρα
ἐσθλὴ Πενθεσίλεια· λυγραὶ δέ μιν ὀτρύνεσκον
Κῆρες ὁμῶς πρώτην τε καὶ ὑστατίην ἐπὶ δῆριν
ἐλθέμεν· ἀμφὶ δὲ Τρῶες ἀνοστήτοισι πόδεσσι
πολλοὶ ἕποντ' ἐπὶ δῆριν ἀναιδέα τλήμονι κούρηι
ἰλαδόν, ἠύτε μῆλα μετὰ κτίλου, ὅς θ' ἅμα πάντων
νισσομένων προθέηισι δαημοσύνηισι νομῆος· L2[I]
ὣς ἄρα τῆι γ' ἐφέποντο βίηι μέγα μαιμώωντες 𝔸
Τρῶες ἐϋσθενέες καὶ Ἀμαζόνες ὀβριμόθυμοι.
ἡ δ' οἵη Τριτωνίς, ὅτ' ἤλυθεν ἄντα Γιγάντων,
ἢ Ἔρις ἐγρεκύδοιμος ἀνὰ στρατὸν ἀΐσσουσα,
τοίη ἐνὶ Τρώεσσι θοὴ πέλε Πενθεσίλεια.
καὶ τότε δὴ Κρονίωνι πολυτλήτους ἀναείρας
χεῖρας Λαομέδοντος ἐῢς γόνος ἀφνειοῖο
εὔχετ' ἐς ἱερὸν αἰπὺ τετραμμένος Ἰδαίοιο
Ζηνός, ὃς Ἴλιον αἰὲν ἑοῖς ἐπιδέρκεται ὄσσοις·
"κλῦθι, πάτερ, καὶ λαὸν Ἀχαιικὸν ἤματι τῶιδε
δὸς πεσέειν ὑπὸ χερσὶν Ἀρηιάδος βασιλείης,
καὶ δ' αὖ μιν παλίνορσον ἐμὸν ποτὶ δῶμα σάωσον
ἁζόμενος τεὸν υἷα πελώριον ὄβριμον Ἄρην
αὐτήν θ', οὕνεκ' ἔοικεν ἐπουρανίηισι θεῆισιν
ἐκπάγλως καὶ σεῖο θεοῦ γένος ἐστὶ γενέθλης.
αἴδεσσαι δ' ἐμὸν ἦτορ, ἐπεὶ κακὰ πολλὰ τέτληκα
παίδων ὀλλυμένων, οὕς μοι περὶ Κῆρες ἔμαρψαν
Ἀργείων παλάμηισι κατὰ στόμα δηιοτῆτος·
αἴδεο δ', ἕως ἔτι παῦροι ἀφ' αἵματός εἰμεν ἀγανοῦ
Δαρδάνου, ἕως ἀδάϊκτος ἔτι πτόλις, ὄφρα καὶ ἡμεῖς
ἐκ φόνου ἀργαλέοιο καὶ Ἄρεος ἀμπνεύσωμεν."
ἦ ῥα μέγ' εὐχόμενος· τῶι δ' αἰετὸς ὀξὺ κεκληγὼς
ἤδη ἀποπνείουσαν ἔχων ὀνύχεσσι πέλειαν
ἐσσυμένως οἴμησεν ἀριστερός· ἀμφὶ δὲ θυμῶι

νῶιν δ' ἀμφοτέροισιν ἐλεγχείη ἀλεγεινὴ
ἔσσεται· οὐ γὰρ ἔοικε Διὸς μεγάλοιο γεγῶτας
Quintus αἰσχύνειν πατέρων ἱερὸν γένος, οἵ ῥα καὶ αὐτοὶ
Τροίην, ἀγλαὸν ἄστυ, διέπραθον ἐγχείῃσιν·
505 τὸ πρὶν ἅμ' Ἡρακλῆι δαΐφρονι Λαομέδοντος
ὣς καὶ νῦν τελέεσθαι ὑφ' ἡμετέρῃσιν ὀΐω
χερσίν, ἐπεὶ μέγα κάρτος ἀέξεται ἀμφοτέροισιν."
ὣς φάτο· τῶι δ' ἐπίθησε θρασὺ σθένος Αἰακίδαο·
κλαγγὴν γὰρ στονόεσσαν ὑπέκλυεν οὔασιν οἷσιν.
510 ἄμφω δ' ὡρμήθησαν ἐπ' ἔντεα μαρμαίροντα,
καὶ τὰ μὲν ἑσσάμενοι κατεναντίον ἔσταν ὁμίλου.
τῶν δ' ἄρα τεύχεα καλὰ μέγ' ἔβραχε· μαίνετο δέ σφιν
ἶσον θυμὸς Ἄρηι· τόσον σθένος ἀμφοτέροισι
δῶκεν ἐπειγομένοισι σακέσπαλος Ἀτρυτώνη.
515 Ἀργεῖοι δ' ἐχάρησαν, ἐπεὶ ἴδον ἄνδρε κραταιὼ
εἰδομένω παίδεσσιν Ἀλωῆος μεγάλοιο,
οἵ ποτ' ἐπ' εὐρὺν Ὄλυμπον ἔφαν θέμεν οὔρεα μακρά,
Ὄσσαν τ' αἰπεινὴν καὶ Πήλιον ὑψικάρηνον,
ὅππως δὴ μεμαῶτε καὶ οὐρανὸν εἰσαφίκωνται·
520 τοῖοι ἄρ' ἀντέστησαν ἀταρτηροῦ πολέμοιο
Αἰακίδαι, μέγα χάρμα λιλαιομένοισιν Ἀχαιοῖς,
ἄμφω ἐπειγόμενοι δηίων ἀπὸ λαὸν ὀλέσσαι.
πολλοὺς δ' ἐγχείῃσιν ἀμαιμακέτῃσι δάμασσαν·
ὡς δ' ὅτε πίονα μῆλα βοοδμητῆρε λέοντε
525 εὑρόντ' ἐν ξυλόχοισι φίλων ἀπάνευθε νομήων
L1[O] πανσυδίῃ κτείνωσιν, ἄχρις μέλαν αἷμα πιόντες
𝔹 σπλάγχνων ἐμπλήσωνται ἑὴν πολυχανδέα νηδύν·
ὣς οἵ γ' ἄμφω ὄλεσσαν ἀπειρέσιον στρατὸν ἀνδρῶν.
ἔνθ' Αἴας ἕλε Δηίοχον καὶ ἀρήιον Ὕλλον,
530 ◆ Εὐρύνομόν τε φιλοπτόλεμον καὶ Ἐννέα δῖον.
Ἀντάνδρην δ' ἄρα Πηλεΐδης ἕλε καὶ Πολεμοῦσαν
ἠδὲ καὶ Ἀντιβρότην, μετὰ δ' Ἱπποθόην ἐρίθυμον,
τῇσι δ' ἔφ' Ἁρμοθόην· ἐπὶ δ' ὤιχετο λαὸν ἅπαντα
σὺν Τελαμωνιάδῃ μεγαλήτορι· τῶν δ' ὑπὸ χερσὶ
535 πυκναί τε σθεναραί τε κατηρείποντο φάλαγγες
ῥεῖα καὶ ὀτραλέως ὡς εἰ πυρὶ δάσκιος ὕλη
οὔρεος ἐν ξυνοχῇσιν ἐπισπέρχοντος ἀήτεω.
τοὺς δ' ὁπότ' εἰσενόησε δαΐφρων Πενθεσίλεια
θῆρας ὅπως θύνοντας ἀνὰ μόθον ὀκρυόεντα,
540 ἀμφοτέρων ὥρμησε καταντίον, ἠύτε λυγρὴ
πόρδαλις ἐν ξυλόχοισιν ὀλέθριον ἦτορ ἔχουσα
αἰνὰ περισσαίνουσα θόρῃ κατέναντ' ἐπιόντων
ἀγρευτέων, οἵ περ μιν ἐν ἔντεσι θωρηχθέντες
ἐσσυμένην μίμνουσι πεποιθότες ἐγχείῃσιν·
545 ὣς ἄρα Πενθεσίλειαν ἀρήιοι ἄνδρες ἔμιμνον
δούρατ' ἀειράμενοι· περὶ δέ σφισι χαλκὸς ἄϋτει
κινυμένων· πρώτη δ' ἔβαλεν περιμήκετον ἔγχος
ἐσθλὴ Πενθεσίλεια· τὸ δ' ἐς σάκος Αἰακίδαο
ἷξεν, ἀπεπλάγχθη δὲ διατρυφὲν εὖτ' ἀπὸ πέτρης·
1.550 τοῖ' ἔσαν Ἡφαίστοιο περίφρονος ἄμβροτα δῶρα.

5 (4C)
186 (133C)
5 (4C)
5
197

τοὺς δ' ἄρα Τρώιοι ἵπποι ἐπεσσύμενοι μετόπισθεν
ἄντλον ὅπως στείβεσκον ὁμοῦ κταμένοισι πεσόντας.
καί τις ἐνὶ Τρώεσσιν ἀγάσσατο μακρὰ γεγηθώς, Quintus
ὡς ἴδε Πενθεσίλειαν ἀνὰ στρατὸν ἀΐσσουσαν
λαίλαπι κυανέῃ ἐναλίγκιον, ἥ τ' ἐνὶ πόντωι 355
μαίνεθ', ὅτ' αἰγοκερῆι συνέρχεται ἠελίου ἴς·
καί ῥ' ὅ γε μαψιδίῃσιν ἐπ' ἐλπωρῇσιν ἔειπεν·
"ὦ φίλοι, ὡς ἀναφανδὸν ἀπ' οὐρανοῦ εἰλήλουθε
σήμερον ἀθανάτων τις, ἵν' Ἀργείοισι μάχηται
ἡμῖν ἦρα φέρουσα Διὸς κρατερόφρονι βουλῆι, 360
ὃς τάχα που μέμνηται ἐϋσθενέος Πριάμοιο,
ὅς ῥά οἱ εὔχεται εἶναι ἀφ' αἵματος ἀθανάτοιο.
οὐ γὰρ τήνδε γυναῖκά γ' ὀΐομαι εἰσοράασθαι
αὔτως θαρσαλέην τε καὶ ἀγλαὰ τεύχε' ἔχουσαν,
ἀλλ' ἄρ' Ἀθηναίην ἢ καρτερόθυμον Ἐνυὼ 365
ἢ Ἔριδ' ἢ κλειτὴν Λητωίδα· καί μιν ὀΐω
σήμερον Ἀργείοισι φόνον στονόεντα βαλέσθαι
νῆάς τ' ἐμπρήσειν ὀλοῶι πυρί, τῇσι πάροιθεν
ἤλυθον ἐς Τροίην νῶιν κακὰ πολλὰ φέροντες,
ἤλυθον ἄσχετον ἄμμιν ὑπ' Ἄρεϊ πῆμα φέροντες· 370
ἀλλ' οὐ μὰν παλίνορσοι ἐς Ἑλλάδα νοστήσαντες
πάτρην εὐφρανέουσιν, ἐπεὶ θεὸς ἄμμιν ἀρήγει."
ὣς ἄρ' ἔφη Τρώων τις ἐνὶ φρεσὶ πάγχυ γεγηθώς,
νήπιος, οὐδ' ἄρ' ἐφράσσατ' ἐπεσσύμενον βαρὺ πῆμα
οἷ αὐτῶι καὶ Τρωσὶ καὶ αὐτῇ Πενθεσιλείῃ. 375
οὐ γάρ πώ τι μόθοιο δυσηχέος ἀμφὶ πέπυστο L1[O]
Αἴας ὀβριμόθυμος ἰδὲ πτολίπορθος Ἀχιλλεύς, 𝔹
ἀλλ' ἄμφω περὶ σῆμα Μενοιτιάδαο κέχυντο
μνησάμενοι ἑτάροιο, γόος δ' ἔχεν ἄλλυδις ἄλλον.
τοὺς γὰρ δὴ μακάρων τις ἐρήτυε νόσφι κυδοιμοῦ, 380
ὄφρ' ἀλεγεινὸν ὄλεθρον ἀναπλήσωσι δαμέντες
πολλοὶ ὑπὸ Τρώεσσι καὶ ἐσθλῇ Πενθεσιλείῃ,
ἥ σφιν ἐπασσυτέροις κακὰ μήδετο, καί οἱ ἄεξεν
ἀλκὴ ὁμῶς καὶ θάρσος ἐπὶ πλέον, οὐδέ ποτ' αἰχμὴ
μαψιδίη ποτὲ δῦνεν, ἀεὶ δ' ἢ νῶτα δάϊζε 385
φευγόντων ἢ στέρνα καταντίον ἀϊσσόντων.
θερμῶι δ' αἵματι πάμπαν ἐδεύετο· γυῖα δ' ἐλαφρὰ
ἔπλετ' ἐπεσσυμένης, κάματος δ' οὐ δάμνατο θυμὸν
ἄτρομον, ἀλλ' ἀδάμαντος ἔχεν μένος· εἰσέτι γάρ μιν,
Αἶσα λυγρὴ κύδαινεν, ἀπόπροθι δ' ἑστηυῖα 390
χάρμης κυδιάασκεν ὀλέθριον, οὕνεκ' ἔμελλε
κούρην οὐ μετὰ δηρὸν ὑπ' Αἰακίδαο χέρεσσι
δάμνασθ'· ἀμφὶ δέ μιν ζόφος ἔκρυφε· τὴν δ' ὀρόθυνεν
αἰὲν ἄϊστος ἐοῦσα καὶ ἐς κακὸν ἦγεν ὄλεθρον
ὕστατα κυδαίνουσ'· ἡ δ' ἄλλοθεν ἄλλον ἔναιρεν. 395
ὡς δ' ὁπόθ' ἑρσήεντος ἔσω κήποιο θοροῦσα
ποίης ἐλδομένη θυμηδέος εἴαρι πόρτις
ἀνέρος οὐ παρεόντος ἐπέσσυται ἄλλοθεν ἄλλῃ
σινομένη φυτὰ πάντα νέον μάλα τηλεθόωντα,
καὶ τὰ μὲν ἂρ κατέδαψε, τὰ δ' ἐν ποσὶν ἠμάλδυνεν· **1.**400

ὣς ἄρ' Ἀχαιῶν υἷας ἐπεσσυμένη καθ' ὅμιλον 6 (5C)
κούρη Ἐνυαλίη τοὺς μὲν κτάνε, τοὺς δ' ἐφόβησε. 187 (134C)
Τρωιάδες δ' ἀπάνευθεν ἀρήια ἔργα γυναικὸς
θαύμαζον. πολέμοιο δ' ἔρως λάβεν ἱπποδάμοιο
Ἀντιμάχοιο θύγατρα, Μενεπτολέμοιο δ' ἄκοιτιν,
Τισιφόνην· κρατερῆισι δ' ὑπὸ φρεσὶν ἐμμεμαυῖα
θαρσαλέον φάτο μῦθον ὁμήλικας ὀτρύνουσα
δῆριν ἐπὶ στονόεσσαν· ἔγειρε δέ οἱ θράσος ἀλκήν·
“ὦ φίλαι, ἄλκιμον ἦτορ ἐνὶ στέρνοισι βαλοῦσαι
ἀνδράσιν ἡμετέροισιν ὁμοίιον, οἳ περὶ πάτρης
δυσμενέσιν μάρνανται ὑπὲρ τεκέων τε καὶ ἡμέων
οὔ ποτ' ἀναπνείοντες ὀϊζύος — ἀλλὰ καὶ αὐταὶ
παρθέμεναι φρεσὶ θυμὸν ἴσης μνησώμεθα χάρμης.
οὐ γὰρ ἀπόπροθέν εἰμεν ἐϋσθενέων αἰζηῶν,
ἀλλ' οἷον κείνοισι πέλει μένος, ἔστι καὶ ἡμῖν·
ἶσοι δ' ὀφθαλμοὶ καὶ γούνατα, πάντα δ' ὁμοῖα,
ξυνὸν δ' αὖ πάντεσσι φάος καὶ νήχυτος ἀήρ,
φορβὴ δ' οὐχ ἑτέρη· τί δ' ἐπ' ἀνδράσι λώιον ἄλλο
θῆκε θεός; τῶ μή τι φεβώμεθα δηιοτῆτα.
ἢ οὐχ ὁράατε γυναῖκα μέγ' αἰζηῶν προφέρουσαν
ἀγχεμάχων; τῆς δ' οὔτι πέλει σχεδὸν οὔτε γενέθλη
οὔτ' ἄρ' ἑὸν πτολίεθρον, ὑπὲρ ξείνοιο δ' ἄνακτος
μάρναται ἐκ θυμοῖο καὶ οὐκ ἐμπάζεται ἀνδρῶν
ἐνθεμένη φρεσὶ θάρσος ἀταρτηρόν τε νόημα.
ἡμῖν δ' ἄλλοθεν ἄλλα παραὶ ποσὶν ἄλγεα κεῖται·
L1[I] τῆις μὲν γὰρ φίλα τέκνα καὶ ἀνέρες ἀμφὶ πόληι
𝔹 ὤλλυνθ', αἱ δὲ τοκῆας ὀδυρόμεθ' οὐκέτ' ἐόντας,
ἄλλαι δ' αὖτ' ἀκάχηνται ἀδελφειῶν ἐπ' ὀλέθρωι
καὶ πηῶν· οὐ γάρ τις ὀϊζυρῆς κακότητος
◆ ἄμμορος· ἐλπωρὴ δὲ πέλει καὶ δούλιον ἦμαρ
εἰσιδέειν. τῶ μή τις ἔτ' ἀμβολίη πολέμοιο
εἴη τειρομένηισιν· ἔοικε γὰρ ἐν δαῒ μᾶλλον 6 (5C)
τεθνάμεν ἢ μετόπισθεν ὑπ' ἀλλοδαποῖσιν ἄγεσθαι
νηπιάχοις ἅμα παισὶν ἀνιηρῆι ὑπ' ἀνάγκηι
ἄστεος αἰθομένοιο καὶ ἀνδρῶν οὐκέτ' ἐόντων.”
ὣς ἄρ' ἔφη· πάσηισι δ' ἔρως στυγεροῖο μόθοιο
ἔμπεσεν· ἐσσυμένως δὲ πρὸ τείχεος ὁρμαίνεσκον
βήμεναι ἐν τεύχεσσιν ἀρηγέμεναι μεμαυῖαι
ἄστεϊ καὶ λαοῖσιν, ὀρίνετο δέ σφισι θυμός. 6
ὡς δ' ὅτ' ἔσω σίμβλοιο μέγ' ἰύζωσι μέλισσαι
χείματος οὐκέτ' ἐόντος, ὅτ' ἐς νομὸν ἐντύνονται
ἐλθέμεν, οὐδ' ἄρα τῆισι φίλον πέλει ἔνδοθι μίμνειν,
ἄλλη δ' αὖθ' ἑτέρην προκαλίζεται ἐκτὸς ἄγεσθαι·
ὣς ἄρα Τρωιάδες ποτὶ φύλοπιν ἐγκονέουσαι
ἀλλήλας ὤτρυνον· ἀπόπροθι δ' εἴρια θέντο
καὶ ταλάρους, ἀλεγεινὰ δ' ἐπ' ἔντεα χεῖρας ἴαλλον.
καί νύ κεν ἄστεος ἐκτὸς ἅμα σφετέροισιν ὄλοντο
Quintus ἀνδράσι καὶ σθεναρῆισιν Ἀμαζόσιν ἐν δαῒ κείνηι,
εἰ μή σφεας κατέρυξε πύκα φρονέουσα Θεανὼ 198
1.450 ἐσσυμένας πινυτοῖσι παραυδήσασ' ἐπέεσσι· 8
“τίπτε ποτὶ κλόνον αἰνὸν ἐελδόμεναι πονέεσθαι,
σχέτλιαι, οὔ τι πάροιθε πονησάμεναι περὶ χάρμης,
ἀλλ' ἄρα νήιδες ἔργον ἐπ' ἄτλητον μεμαυῖαι
ὄρνυσθ' ἀφραδέως; οὐ γὰρ σθένος ἔσσεται ἶσον
ὑμῖν καὶ Δαναοῖσιν ἐπισταμένοισι μάχεσθαι.
αὐτὰρ Ἀμαζόσι δῆρις ἀμείλιχος ἱππασίαι τε
εὔαδον ἐξ ἀρχῆς καὶ ὅσ' ἀνέρες ἔργα πένονται·
τοὔνεκ' ἄρα σφίσι θυμὸς ἀρήιος αἰὲν ὄρωρεν,
οὐδ' ἀνδρῶν δεύονται, ἐπεὶ πόνος ἐς μέγα κάρτος
θυμὸν ἀνηέξησε καὶ ἄτρομα γούνατ' ἔθηκε.
τὴν δὲ φάτις καὶ Ἄρηος ἔμεν κρατεροῖο θύγατρα·
τῶ οἱ θηλυτέρην τιν' ἐριζέμεν οὔτι ἔοικεν·
ἠὲ τάχ' ἀθανάτων τις ἐπήλυθεν εὐχομένοισι.
πᾶσι δ' ἄρ' ἀνθρώποισιν ὁμὸν γένος, ἀλλ' ἐπὶ ἔργα
στρωφῶντ' ἄλλος ἐπ' ἄλλα, πέλει δ' ἄρα κεῖνο φέριστον
ἔργον, ὅ τι φρεσὶν ἧισιν ἐπιστάμενος πονέηται·
τοὔνεκα δηιοτῆτος ἀποσχόμεναι κελαδεινῆς
ἱστὸν ἐπεντύνεσθε φίλων ἔντοσθε μελάθρων,
ἀνδράσι δ' ἡμετέροισι περὶ πτολέμοιο μελήσει.
ἐλπωρὴ δ' ἀγαθοῖο τάχ' ἔσσεται, οὕνεκ' Ἀχαιοὺς
δερκόμεθ' ὀλλυμένους, μέγα δὲ κράτος ὄρνυται ἀνδρῶν
ἡμετέρων· οὐδ' ἔστι κακοῦ δέος, οὔ τι γὰρ ἄστυ
δήϊοι ἀμφὶς ἔχουσιν ἀνηλέες, οὔτ' ἀλεγεινὴ
γίνετ' ἀναγκαίη καὶ θηλυτέρηισι μάχεσθαι.”
ὣς φάτο· ταὶ δ' ἐπίθοντο παλαιοτέρηι περ ἐούσηι,
ὑσμίνην δ' ἀπάνευθεν ἐσέδρακον. ἡ δ' ἔτι λαοὺς **L1[I]**
δάμνατο Πενθεσίλεια, περιτρομέοντο δ' Ἀχαιοί, 𝔹
οὐδέ σφιν θανάτοιο πέλε στονόεντος ἄλυξις,
ἀλλ' ἅτε μηκάδες αἶγες ὑπὸ βλοσυρῆισι γένυσσι
πορδάλιος κτείνοντο, ποθὴ δ' ἔχεν οὐκέτι χάρμης
ἀνέρας, ἀλλὰ φόβοιο, καὶ ἄλλυδις ἤιον ἄλλοι,
οἱ μὲν ἀπορρίψαντες ἐπὶ χθόνα τεύχε' ἀπ' ὤμων,
οἱ δ' ἄρα σὺν τεύχεσσι, καὶ ἡνιόχων ἀπάνευθεν
ἵπποι ἴσαν φεύγοντες· ἐπεσσυμένοις δ' ἄρα χάρμα
ἔπλετ', ἀπολλυμένων δὲ πολὺς στόνος· οὐδέ τις ἀλκὴ
γίνετο τειρομένοισι, μινυνθάδιοι δὲ πέλοντο
πάντες, ὅσους κίχε κείνη ἀνὰ κρυερὸν στόμα χάρμης.
ὡς δ' ὅτ' ἐπιβρίσασα μέγα στονόεσσα θύελλα
ἄλλα μὲν ἐκ ῥιζέων χαμάδις βάλε δένδρεα μακρὰ
ἄνθεσι τηλεθόωντα, τὰ δ' ἐκ πρέμνοιο κέδασσεν
ὑψόθεν, ἀλλήλοισι δ' ἐπὶ κλασθέντα κέχυνται·
ὣς Δαναῶν πουλὺς κέκλιτο στρατὸς ἐν κονίηισι
Μοιράων ἰότητι καὶ ἔγχεϊ Πενθεσιλείης.
αὐτὰρ ἐπεὶ καὶ νῆες ἐνιπρήσεσθαι ἔμελλον
χερσὶν ὑπὸ Τρώων, τότε που μενεδήιος Αἴας
οἰμωγῆς ἐσάκουσε καὶ Αἰακίδην προσέειπεν·
“ὦ Ἀχιλεῦ, περὶ δή μοι ἀπείριτος ἤλυθεν αὐδὴ
οὔασιν ὡς πολέμοιο συνεσταότος μεγάλοιο. **Quintus**
ἀλλ' ἴομεν, μὴ Τρῶες ὑποφθάμενοι παρὰ νηυσὶν
Ἀργείους ὀλέσωσι, καταφλέξωσι δὲ νῆας· **1.**500

7 ἐν βουλῆι, πάντων δὲ χερείονα μήδεα οἶδας.
Quintus 188 ἀλλ' ἄγε νῦν σὺ μὲν αὐτὸς ἀπόσχεο δηϊοτῆτος,
μίμνε δ' ἐνὶ μεγάροισι καθήμενος, αὐτὰρ οἱ ἄλλοι
ἀμφ' ἐμὲ θωρήξονται ἀνὰ πτόλιν, εἰς ὅ κε μῆχος
εὕρωμεν θυμῆρες ἀνηλεγέος πολέμοιο.
οὐ γὰρ νόσφι πόνοιο καὶ ἀργαλέου πολέμοιο
ἀνθρώποις μέγα κῦδος ἀέξεται ἠδὲ καὶ ἔργον,
φύζα δὲ νηπιάχοισι μάλ' εὔαδεν ἠδὲ γυναιξί·
κείνηις θυμὸν ἔοικας· ἔγωγέ τοι οὔ τι πέποιθα
μαρναμένωι· πάντων γὰρ ἀμαλδύνεις θρασὺ κάρτος."
ἦ μέγα νεικείων· ὁ δὲ χωόμενος φάτο μῦθον
Πουλυδάμας· οὐ γάρ οἱ ἐναντίον ἄζετ' ἀῦσαι
κεῖνος, ἐπεὶ στυγερὸς καὶ ἀτάσθαλος ἠδ' ἀεσίφρων,
ὃς φίλα μὲν σαίνηισιν ἐνωπαδόν, ἄλλα δὲ θυμῶι
πορφύρει καὶ κρύβδα τὸν οὐ παρεόντα χαλέπτηι·
τῶ ῥα καὶ ἀμφαδίηι μέγα νείκεσε δῖον ἄνακτα·
"ὤ μοι ἐπιχθονίων πάντων ὀλοώτατε φωτῶν,
σὸν θράσος ἤγαγε νῶιν ὀϊζύα, σὸς νόος ἔτλη
δῆριν ἀπειρεσίην καὶ τλήσεται, εἰς ὅ κε πάτρην
σὺν λαοῖς σφετέροισι δαϊζομένην ἐσίδηαι·
ἀλλ' ἐμὲ μὴ τοιόνδε λάβοι θράσος, ἀμφὶ δὲ τάρβος
ἀσφαλὲς αἰὲν ἔχοιμι, σόον δέ μοι οἶκον ὀφέλλοι."
ὣς ἄρ' ἔφη· ὁ δ' ἄρ' οὔ τι προσέννεπε Πουλυδάμαντα·
μνήσατο γάρ, Τρώεσσιν ὅσας ἐφέηκεν ἀνίας
ἠδ' ὁπόσας ἔτ' ἔμελλεν, ἐπεί ῥά οἱ αἰθόμενον κῆρ
L1[O] μᾶλλον ἐφώρμαινεν θανέειν ἢ νόσφι γενέσθαι
© ἀντιθέης Ἑλένης, ἧς εἵνεκα Τρώιοι υἷες
ὑψόθεν ἐσκοπίαζον ἀπ' ἄστεος αἰπεινοῖο
δέγμενοι Ἀργείους ἠδ' Αἰακίδην Ἀχιλῆα.
τοῖσι δ' ἄρ' οὐ μετὰ δηρὸν ἀρήιος ἤλυθε Μέμνων,
Μέμνων κυανέοισι μετ' Αἰθιόπεσσιν ἀνάσσων,
ὃς κίε λαὸν ἄγων ἀπερείσιον· ἀμφὶ δὲ Τρῶες 7
γηθόσυνοί μιν ἴδοντο κατὰ πτόλιν, ἠύτε ναῦται
χείματος ἐξ ὀλοοῖο δι' αἰθέρος ἀθρήσωσιν
ἤδη τειρόμενοι Ἑλίκης περιηγέος αἴγλην·
ὣς λαοὶ κεχάροντο περισταδόν, ἔξοχα δ' ἄλλων
Λαομεδοντιάδης· μάλα γάρ νύ οἱ ἦτορ ἐώλπει
δηιώσειν πυρὶ νῆας ὑπ' ἀνδράσιν Αἰθιόπεσσιν,
οὕνεκ' ἔχον βασιλῆα πελώριον ἠδὲ καὶ αὐτοὶ 7
πολλοὶ ἔσαν καὶ πάντες ἐς Ἄρεα μαιμώωντες·
τῶ ῥ' ἄμοτον κύδαινεν ἐὺν γόνον Ἠριγενείης
δωτίνηις ἀγαθῆισι καὶ εὐφροσύνηι τεθαλυίηι·
ἀλλήλοις δ' ὀάριζον ἐπ' εἰλαπίνηι καὶ ἐδωδῆι,
ὃς μὲν ἀριστῆας Δαναῶν καὶ ὅσ' ἄλγε' ἀνέτλη
ἐξενέπων, ὁ δὲ πατρὸς ἑοῦ καὶ μητέρος Ἠοῦς
◆ ἀθάνατον βίον αἰὲν, ἀπειρεσίης τε ῥέεθρα
Τηθύος Ὠκεανοῦ τε βαθυρρόου ἱερὸν οἶδμα
ἠδέ καὶ ἀκαμάτου πέρατα χθονὸς ἀντολίας τε
ἠελίου καὶ πᾶσαν ἀπ' Ὠκεανοῖο κέλευθον 199
μέχρις ἐπὶ Πριάμοιο πόλιν καὶ πρώονας Ἴδης, 9
ἠδὲ καὶ ὡς ἐδάϊξεν ὑπὸ στιβαρῇσι χέρεσσιν

ἡ δ' ἕτερον μετὰ χερσὶ τιτύσκετο θοῦρον ἄκοντα
Αἴαντος κατέναντα καὶ ἀμφοτέροισιν ἀπείλει·
"νῦν μὲν ἐμῆς ἀπὸ χειρὸς ἐτώσιον ἔκθορεν ἔγχος, Quintus
ἀλλ' ὀΐω τάχα τῶιδε μένος καὶ θυμὸν ὀλέσσειν
ὑμέων ἀμφοτέρων, οἵ τ' ἄλκιμοι εὐχετάασθε
ἔμμεναι ἐν Δαναοῖσιν· ἐλαφροτέρη δὲ μόθοιο
ἔσσεται ἱπποδάμοισι τότε Τρώεσσιν ὀϊζύς.
ἀλλά μοι ἆσσον ἵκεσθαι κατὰ κλόνον, ὄφρ' ἐσίδησθε,
ὅσσον Ἀμαζόσι κάρτος ἐνὶ στήθεσσιν ὄρωρε·
καὶ γάρ μευ γένος ἐστὶν ἀρήιον, οὐδέ με θνητὸς
γείνατ' ἀνήρ, ἀλλ' αὐτὸς Ἄρης ἀκόρητος ὁμοκλῆς·
τοὔνεκά μοι μένος ἐστὶ πολὺ προφερέστατον ἀνδρῶν."
ἦ μέγα {…} τοὶ δ' ἐγέλασσαν· ἄφαρ δέ οἱ ἤλασεν αἰχμὴ
Αἴαντος κνημῖδα πανάργυρον· οὐδέ οἱ εἴσω
ἤλυθεν ἐς χρόα καλὸν ἐπειγομένη περ ἱκέσθαι·
οὐ γὰρ δὴ πέπρωτο μιγήμεναι αἵματι κείνου
δυσμενέων στονόεσσαν ἐπὶ πτολέμοισιν ἀκωκήν.
Αἴας δ' οὐκ ἀλέγιζεν Ἀμαζόνος, ἀλλ' ἄρα Τρώων
ἐς πληθὺν ἀνόρουσε· λίπεν δ' ἄρα Πηλείωνι
οἴωι Πενθεσίλειαν, ἐπεί ῥά οἱ ἐν φρεσὶ θυμὸς
ἤιδεεν, ὡς Ἀχιλῆι καὶ ἰφθίμη περ ἐοῦσα
ῥηίδιος πόνος ἔσσεθ' ὅπως ἴρηκι πέλεια.
ἡ δὲ μέγα στονάχησεν ἐτώσια δοῦρα βαλοῦσα·
καί μιν κερτομέων προσεφώνεε Πηλέος υἱός·
"ὦ γύναι, ὡς ἀλίοισιν ἀγαλλομένη ἐπέεσσιν
ἡμέων ἤλυθες ἄντα λιλαιομένη πολεμίζειν, L1[O]
οἳ μέγα φέρτατοί εἰμεν ἐπιχθονίων ἡρώων. ©
ἐκ γὰρ δὴ Κρονίωνος ἐριγδούποιο γενέθλης
εὐχόμεθ' ἐκγεγάμεν· τρομέεσκε δὲ καὶ θοὸς Ἕκτωρ
ἡμέας, εἰ καὶ ἄπωθεν ἐσέδρακεν ἀΐσσοντας
δῆριν ἐπὶ στονόεσσαν· ἐμὴ δέ μιν ἔκτανεν αἰχμὴ
καὶ κρατερόν περ ἐόντα· σὺ δ' ἐν φρεσὶ πάγχυ μέμηνας,
ἣ μέγ' ἔτλης καὶ νῶιν ἐπηπείλησας ὄλεθρον
σήμερον· ἀλλὰ σοὶ εἶθαρ ἐλεύσεται ὕστατον ἦμαρ·
οὐδὲ γὰρ οὐδ' αὐτός σε πατὴρ ἔτι ῥύσεται Ἄρης
ἐξ ἐμέθεν, τίσεις δὲ κακὸν μόρον εὖτ' ἐν ὄρεσσι
κεμμὰς ὁμαρτήσασα βοοδμητῆρι λέοντι.
ἦ οὔ πω τόδ' ἄκουσας, ὅσων ὑποκάππεσε γυῖα
Ξάνθου πὰρ προχοῆισιν ὑφ' ἡμετέρηις παλάμηισιν;
ἦ σευ πευθομένης μάκαρες φρένας ἐξείλοντο
καὶ νόον, ὄφρα σε Κῆρες ἀμείλιχοι ἀμφιχάνωσιν;"
ὣς εἰπὼν οἴμησε κραταιῆι χειρὶ τιταίνων
λαοφόνον δόρυ μακρὸν ὑπαὶ Χείρωνι πονηθέν·
αἶψα δ' ὑπὲρ μαζοῖο δαΐφρονα Πενθεσίλειαν
οὔτασε δεξιτεροῖο· μέλαν δέ οἱ ἔρρεεν αἷμα
ἐσσυμένως· ἡ δ' εἶθαρ ὑπεκλάσθη μελέεσσιν·
ἐκ δ' ἔβαλεν χειρὸς πέλεκυν μέγαν· ἀμφὶ δέ οἱ νὺξ
ὀφθαλμοὺς ἤχλυσε καὶ ἐς φρένα δῦσαν ἀνῖαι.
ἀλλὰ καὶ ὧς ἄμπνειε καὶ εἴσιδε δήϊον ἄνδρα
ἤδη μιν μέλλοντα καθελκέμεν ὠκέος ἵππου·

ὥρμηνεν δ᾽ ἢ χειρὶ μέγα ξίφος εἰρύσσασα
μεῖναι ἐπεσσυμένοιο θοοῦ Ἀχιλῆος ἐρωήν,
ἢ κραιπνῶς ἵπποιο κατ᾽ ὠκυτάτοιο θοροῦσα
λίσσεσθ᾽ ἀνέρα δῖον, ὑποσχέσθαι δέ οἱ ὦκα
χαλκὸν ἅλις καὶ χρυσόν, ἅ τε φρένας ἔνδον ἰαίνει
θνητῶν ἀνθρώπων, εἰ καὶ μάλα τις θρασὺς εἴη,
τοῖς ἤν πως πεπίθοιτ᾽ ὀλοὸν σθένος Αἰακίδαο,
ἢ καὶ ὁμηλικίην αἰδεσσάμενος κατὰ θυμὸν
δώηι νόστιμον ἦμαρ ἐελδομένηι περ ἀλύξαι.
καὶ τὰ μὲν ὣς ὥρμαινε· θεοὶ δ᾽ ἑτέρωσε βάλοντο.
τῆι γὰρ ἐπεσσύμενος μέγ᾽ ἐχώσατο Πηλέος υἱός,
καί οἱ ἄφαρ συνέπειρεν ἀελλόποδος δέμας ἵππου.
εὖτέ τις ἀμφ᾽ ὀβελοῖσιν ὑπὲρ πυρὸς αἰθαλόεντος
σπλάγχνα διαμπείρησιν ἐπειγόμενος ποτὶ δόρπον,
ἢ ὥς τις στονόεντα βαλὼν ἐν ὄρεσσιν ἄκοντα
θηρητὴρ ἐλάφοιο μέσην διὰ νηδύα κέρσηι
ἐσσυμένως, πταμένη δὲ διαμπερὲς ὄβριμος αἰχμὴ
πρέμνον ἐς ὑψικόμοιο πάγη δρυὸς ἠέ νυ πεύκης·
ὣς ἄρα Πενθεσίλειαν ὁμῶς περικαλλέϊ ἵππωι
ἀντικρὺ διάμησεν ὑπ᾽ ἔγχεϊ μαιμώωντι
Πηλείδης. ἡ δ᾽ ὦκα μίγη κονίηι καὶ ὀλέθρωι
εὐσταλέως ἐριποῦσα κατ᾽ οὔδεος· οὐδέ οἱ αἰδὼς
ἤισχυνεν δέμας ἠΰ, τάθη δ᾽ ἐπὶ νηδύα μακρῶι
δουρὶ περισπαίρουσα, θοῶι δ᾽ ἐπεκέκλιτο ἵππωι.
εὖτ᾽ ἐλάτη κλασθεῖσα βίηι κρυεροῦ Βορέαο,
ἥν τέ που αἰπυτάτην ἀνά τ᾽ ἄγκεα μακρὰ καὶ ὕλην,
οἷ αὐτῆι μέγ᾽ ἄγαλμα, τρέφει παρὰ πίδακι γαῖα,
τοίη Πενθεσίλεια κατ᾽ ὠκέος ἤριπεν ἵππου,
θηητή περ ἐοῦσα, κατεκλάσθη δέ οἱ ἀλκή.
Τρῶες δ᾽ ὡς ἐσίδοντο δαϊκταμένην ἐνὶ χάρμηι,
πανσυδίηι τρομέοντες ἐπὶ πτόλιν ἐσσεύοντο
ἄσπετ᾽ ἀκηχέμενοι μεγάλωι περὶ πένθεϊ θυμόν.
ὡς δ᾽ ὅτ᾽ ἀν᾽ εὐρέα πόντον ἐπιβρίσαντος ἀήτεω
ναῦται νῆ᾽ ὀλέσαντες ὑπεκπροφύγωσιν ὄλεθρον
παῦροι πολλὰ καμόντες ὀϊζυρῆς ἁλὸς εἴσω,
ὀψὲ δ᾽ ἄρά σφίσι γαῖα φάνη σχεδὸν ἠδὲ καὶ ἄστυ,
τοὶ δὲ μόγωι στονόεντι τετρυμένοι ἅψεα πάντα
ἐξ ἁλὸς ἀΐσσουσι μέγ᾽ ἀχνύμενοι περὶ νηὸς
ἠδ᾽ ἑτάρων, οὓς αἰνὸν ὑπὸ ζόφον ἤλασε κῦμα·
ὣς Τρῶες ποτὶ ἄστυ πεφυζότες ἐκ πολέμοιο
κλαῖον πάντες Ἄρηος ἀμαιμακέτοιο θύγατρα
καὶ λαούς, οἳ δῆριν ἀνὰ στονόεσσαν ὄλοντο.
τῆι δ᾽ ἐπικαγχαλόων μεγάλ᾽ εὔχετο Πηλέος υἱός·
"κεῖσό νυν ἐν κονίηισι κυνῶν βόσις ἠδ᾽ οἰωνῶν,
δειλαίη· τίς γάρ σε παρήπαφεν ἀντί᾽ ἐμεῖο
ἐλθέμεν; ἦ που ἔφησθα μάχης ἀπονοστήσασα
οἰσέμεν ἄσπετα δῶρα παρὰ Πριάμοιο γέροντος
κτείνασ᾽ Ἀργείους· ἀλλ᾽ οὐ τόδε σοίγε νόημα
ἀθάνατοι ἐτέλεσσαν, ἐπεὶ μέγα φέρτατοί εἰμεν
ἡρώων, Δαναοῖσι φάος μέγα, Τρωσὶ δὲ πῆμα

ἀλλ᾽ ἄγε φραζώμεσθα, τί λώιον ἄμμι γένηται,
ἢ ἔτι που στυγεροῖσι μαχώμεθα δυσμενέεσσιν,
ἦ ἤδη φεύγωμεν ἀπ᾽ ἄστεος ὀλλυμένοιο·
οὐ γὰρ ἔτ᾽ Ἀργείοισι δυνησόμεθ᾽ ἀντιφερίζειν
μαρναμένου κατὰ δῆριν ἀμειλίκτου Ἀχιλῆος."
ὣς ἄρ᾽ ἔφη· τὸν δ᾽ υἱὸς ἀμείβετο Λαομέδοντος·
"ὦ φίλος ἠδ᾽ ἄλλοι Τρῶες σθεναροί τ᾽ ἐπίκουροι,
μή νύ τι δειμαίνοντες ἑῆς χαζώμεθα πάτρης,
μηδ᾽ ἔτι δυσμενέεσσι μαχώμεθα τῆλε πόληος,
ἀλλά που ἐκ πύργων καὶ τείχεος, εἰσ ὅ κεν ἔλθηι
Μέμνων ὀβριμόθυμος ἄγων ἀπερείσια φῦλα
λαῶν, οἳ ναίουσι μελάμβροτον Αἰθιόπειαν.
ἤδη γάρ ῥα καὶ αὐτὸν ὀΐομαι ἀγχόθι γαίης
ἔμμεναι ἡμετέρης· ἐπεὶ ἦ νύ οἱ οὔ τι νέον γε
ἀγγελίην προέηκα μέγ᾽ ἀχνύμενος περὶ θυμῶι·
αὐτὰρ ὅ γ᾽ ἀσπασίως μοι ὑπέσχετο πάντα τελέσσαι
ἐλθὼν ἐς Τροίην, καί μιν σχεδὸν ἔλπομαι εἶναι.
ἀλλ᾽ ἄγε τλῆτ᾽ ἔτι βαιόν, ἐπεὶ πολὺ λώιόν ἐστι
θαρσαλέως ἀπολέσθαι ἀνὰ κλόνον ἠὲ φυγόντας
ζώειν ἀλλοδαποῖσι παρ᾽ ἀνδράσιν αἴσχε᾽ ἔχοντας."
ἦ ῥ᾽ ὁ γέρων· ἀλλ᾽ οὔ τι σαόφρονι Πουλυδάμαντι
ἥνδανεν εἰσέτι δῆρις, ἐΰφρονα δ᾽ ἔκφατο μῦθον·
"εἰ μὲν δὴ Μέμνων τοι ἀριφραδέως κατένευσεν
ἡμέων αἰνὸν ὄλεθρον ἀπωσέμεν, οὔ τι μεγαίρω
μίμνειν ἀνέρα δῖον ἀνὰ πτόλιν· ἀλλ᾽ ἄρα θυμῶι
δείδω, μὴ σὺν ἑοῖσι κιὼν ἑτάροισι δαμείη
κεῖνος ἀνήρ, πολλοῖς δὲ καὶ ἄλλοις πῆμα γένηται
ἡμετέροις· δεινὸν γὰρ ἐπὶ σθένος ὄρνυτ᾽ Ἀχαιῶν.
ἀλλ᾽ ἄγε, μηδὲ πόληος ἑῆς ἀποτῆλε φυγόντες
αἴσχεα πολλὰ φέρωμεν ἀναλκείηι ὕπο λυγρῆι
ἀλλοδαπὴν περόωντες ἐπὶ χθόνα, μηδ᾽ ἔτι πάτρηι
μίμνοντες κτεινώμεθ᾽ ὑπ᾽ Ἀργείων ὀρυμαγδοῦ·
ἀλλ᾽ ἤδη Δαναοῖσι, καὶ εἰ βραδύ, λώιον εἴη
εἰσέτι κυδαλίμην Ἑλένην καὶ κτήματα κείνης,
ἡμὲν ὅσα Σπάρτηθεν ἀνήγαγεν ἠδὲ καὶ ἄλλα,
δισσάκι τόσσα φέροντας ὑπὲρ πόλιός τε καὶ αὐτῶν
ἐκδόμεν, ἕως οὐ κτῆσιν ἀνάρσια φῦλα δέδασται
ἡμετέρην οὐδ᾽ ἄστυ κατήνυκε πῦρ ἀΐδηλον.
νῦν δ᾽ ἄγ᾽ ἐμοὶ πείθεσθε περὶ φρεσίν· οὐ γὰρ ὀΐω
ἄλλον ἀμείνονα μῆτιν ἐνὶ Τρώεσσι φράσασθαι·
αἴθ᾽ ὄφελον καὶ πρόσθεν ἐμῆς ἐπάκουσεν ἐφετμῆς
Ἕκτωρ, ὁππότε μιν κατερήτυον ἔνδοθι πάτρης."
ὣς φάτο Πουλυδάμαντος ἐῢ σθένος· ἀμφὶ δὲ Τρῶες
ἤνεον εἰσαΐοντες ἐνὶ φρεσίν, οὐδ᾽ ἀναφανδὸν
μῦθον ἔφαν· πάντες γὰρ ἑὸν τρομέοντες ἄνακτα
ἄζοντ᾽ ἠδ᾽ Ἑλένην, κείνης ἕνεκ᾽ ὀλλύμενοί περ.
τὸν δὲ καὶ ἐσθλὸν ἐόντα Πάρις μέγα νείκεσεν ἄντην·
"Πουλυδάμα, σὺ μὲν ἐσσὶ φυγοπτόλεμος καὶ ἄναλκις,
οὐδέ σοι ἐν στέρνοισι πέλει μενεδήιον ἦτορ,
ἀλλὰ δέος καὶ φύζα· σὺ δ᾽ εὔχεαι εἶναι ἄριστος

ἀχνύμενοι τάρχυσαν ἐΰδμητον περὶ τεῖχος 9
Quintus πύργωι ἔπι προὔχοντι παρ’ ὀστέα Λαομέδοντος 190
ἦρα φέροντες Ἄρηι καὶ αὐτῆι Πενθεσιλείηι.
καί οἱ παρκατέθαψαν Ἀμαζόνας, ὅσσαι ἅμ’ αὐτῆι
ἑσπόμεναι ποτὶ δῆριν ὑπ’ Ἀργείοισι δάμησαν·
οὐ γάρ σφιν τύμβοιο πολυκλαύτοιο μέγηραν
Ἀτρεῖδαι, Τρώεσσι δ’ ἐϋπτολέμοισιν ὄπασσαν
ἐκ βελέων ἐρύσασθαι ὁμῶς κταμένοισι καὶ ἄλλοις·
οὐ γὰρ ἐπὶ φθιμένοισι πέλει κότος, ἀλλ’ ἐλεεινοὶ
δήϊοι οὐκέτ’ ἐόντες, ἐπὴν ἀπὸ θυμὸς ὄληται.
  Ἀργεῖοι δ’ ἀπάνευθε δόσαν πυρὶ πολλὰ κάρηνα
ἡρώων, οἳ δή σφιν ὁμοῦ κτάθεν ἠδ’ ἐδάμησαν
Τρώων ἐν παλάμῃσιν ἀνὰ στόμα δηϊοτῆτος,
πολλὰ μάλ’ ἀχνύμενοι κταμένων ὕπερ. ἔξοχα δ’ ἄλλων
ἀμφ’ ἀγαθοῦ μύροντο Ποδάρκεος· οὐ γάρ ἐπ’ ἐσθλοῦ
δεύετ’ ἀδελφειοῖο μάχηι ἔνι Πρωτεσιλάου·
ἀλλ’ ὁ μὲν ἤδη πρόσθεν ὑφ’ Ἕκτορι κεῖτο δαϊχθείς,
ἠΰς Πρωτεσίλαος, ὁ δ’ ἔγχεϊ Πενθεσιλείης
βλήμενος Ἀργείοισι λυγρὸν περικάββαλε πένθος.
τοὔνεκά οἱ πληθὺν μὲν ἀπόπροθι ταρχύσαντο
τεθναότων· κείνωι δέ πέριξ ἐβάλοντο καμόντες
οἴωι σῆμ’ ἀρίδηλον, ἐπεὶ θρασὺς ἔπλετο θυμῶι.
νόσφι δὲ Θερσίταο λυγρὸν δέμας οὐτιδανοῖο
θάψαντες ποτὶ νῆας ἐϋπρώρους ἀφίκοντο
Αἰακίδην Ἀχιλῆα μέγα φρεσὶ κυδαίνοντες.
L2[O] ἦμος δ’ αἰγλήεσσα κατ’ Ὠκεανοῖο βεβήκει
ℂ Ἠώς, ἀμφὶ δὲ γαῖαν ἐκίδνατο θεσπεσίη νύξ,
δὴ τότ’ ἄρ’ ἐν κλισίῃς Ἀγαμέμνονος ἀφνειοῖο
δαίνυτο Πηλείδαο βίη, σὺν δ’ ἄλλοι ἄριστοι
1.830 ◆ τέρποντ’ ἐν θαλίῃς, μέχρις ἠῶ δῖαν ἱκέσθαι.
2.1 Αὐτὰρ ἐπεὶ κορυφὰς ὀρέων ὑπέρ ἠχηέντων
λαμπρὸν ὑπὲρ φάος ἦλθεν ἀτειρέος ἠελίοιο, 9
οἱ μὲν ἄρ’ ἐν κλισίῃσιν Ἀχαιῶν ὄβριμοι υἷες
γήθεον ἀκαμάτωι μέγ’ ἐπευχόμενοι Ἀχιλῆι.
Τρῶες δ’ αὖ μύροντο κατὰ πτόλιν· ἀμφὶ δὲ πύργους
ἑζόμενοι σκοπίαζον, ἐπεὶ φόβος ἔλλαβε πάντας,
μὴ δή που μέγα τεῖχος ὑπερθόρηι ὄβριμος ἀνὴρ
αὐτούς τε κτείνηι κατά τε πρήσηι πυρὶ πάντα.
τοῖσι δ’ ἄρ’ ἀχνυμένοισι γέρων μετέειπε Θυμοίτης· 9
  “ὦ φίλοι, οὐκέτ’ ἔγωγε περὶ φρεσὶν οἶδα νοῆσαι,
ὅππως ἔσσεται ἄλκαρ ἀνιηροῦ πολέμοιο
Ἕκτορος ἀγχεμάχοιο δεδουπότος, ὃς μέγα Τρώων
κάρτος ἔην τὸ πάροιθε· καὶ οὐδ’ ὅ γε κῆρας ἄλυξεν,
ἀλλ’ ἐδάμη παλάμῃσιν Ἀχιλλέος, ὧι περ ὀΐω
καὶ θεὸν ἀντιάσαντα μάχηι ἔνι δηιωθῆναι·
◆ οἵην τήνδ’ ἐδάμασσεν ἀνὰ κλόνον, ἥν περ οἱ ἄλλοι
Ἀργεῖοι φοβέοντο, δαΐφρονα Πενθεσίλειαν·
καὶ γὰρ ἔην ἔκπαγλος· ἔγωγέ μιν ὡς ἐνόησα,
ὠϊσάμην μακάρων τίν’ ἀπ’ οὐρανοῦ ἐνθάδ’ ἱκέσθαι 201
2.20 ἡμῖν χάρμα φέρουσαν· ὃ δ’ οὐκ ἄρ’ ἐτήτυμον ἦεν.

ἠδὲ σοὶ αἰνομόρωι, ἐπει ἦ νύ σε Κῆρες ἐρεμναὶ
καὶ νόος ἐξορόθυνε γυναικῶν ἔργα λιποῦσαν
βήμεναι ἐς πόλεμον, τόν περ τρομέουσι καὶ ἄνδρες.” Quintus
  ὣς εἰπὼν μελίην ἐξείρυσε Πηλέος υἱὸς
ὠκέος ἐξ ἵπποιο καὶ αἰνῆς Πενθεσιλείης·
ἄμφω δ’ ἀσπαίρεσκον ὑφ’ ἓν δόρυ δηιωθέντες.
ἀμφὶ δέ οἱ κρατὸς κόρυν εἵλετο μαρμαίρουσαν
ἠελίου ἀκτῖσιν ἀλίγκιον ἢ Διὸς αἴγληι·
τῆς δὲ καὶ ἐν κονίῃσι καὶ αἵματι πεπτηυίης
ἐξεφάνη ἐρατῇσιν ὑπ’ ὀφρύσι καλά πρόσωπα
καί περ ἀποκταμένης. οἱ δ’, ὡς ἴδον, ἀμφιέποντες
Ἀργεῖοι θάμβησαν, ἐπεὶ μακάρεσσιν ἐώικει.
κεῖτο γὰρ ἐν τεύχεσσι κατὰ χθονὸς ἠΰτ’ ἀτειρὴς
Ἄρτεμις ὑπνώουσα, Διὸς τέκος, εὖτε κάμῃσι
γυῖα κατ’ οὔρεα μακρὰ θοοὺς βάλλουσα λέοντας·
αὐτὴ γάρ μιν ἔτευξε καὶ ἐν φθιμένοισιν ἀγητὴν
Κύπρις ἐϋστέφανος, κρατεροῦ παράκοιτις Ἄρηος,
ὄφρά τι καὶ Πηλῆος ἀμύμονος υἷ’ ἀκαχήσηι.
πολλοὶ δ’ εὐχετόωντο κατ’ οἰκία νοστήσαντες
τοίῃς ἧις ἀλόχοισι παρὰ λεχέεσσιν ἰαῦσαι.
καὶ δ’ Ἀχιλεὺς ἀλίαστον ἑῶι ἐνετείρετο θυμῶι,
οὕνεκά μιν κατέπεφνε καὶ οὐκ ἄγε δῖαν ἄκοιτιν
Φθίην εἰς εὔπωλον, ἐπεὶ μέγεθός τε καὶ εἶδος
ἔπλετ’ ἀμώμητός τε καὶ ἀθανάτῃσιν ὁμοίη.
  Ἄρεϊ δ’ ἔμπεσε πένθος ὑπὸ φρένας ἀμφὶ θυγατρὸς
θυμὸν ἀκηχεμένου. τάχα δ’ ἔκθορεν Οὐλύμποιο L2[O]
σμερδαλέωι ἀτάλαντος ἐϋκτυπέοντι κεραυνῶι, ℂ
ὅν τε Ζεὺς προΐῃσιν, ὁ δ’ ἀκαμάτης ἀπὸ χειρὸς
ἔσσυται ἢ ἐπὶ πόντον ἀπείριτον ἢ ἐπὶ γαῖαν
μαρμαίρων, τῶι δ’ ἀμφὶ μέγας πελεμίζετ’ Ὄλυμπος·
τοῖος Ἄρης ταναοῖο δι’ ἠέρος ἀσχαλόων κῆρ
ἔσσυτο σὺν τεύχεσσιν, ἐπεὶ μόρον αἰνὸν ἄκουσε
παιδὸς ἑῆς· τῶι γάρ ῥα κατ’ οὐρανὸν εὐρὺν ἐόντι
Αὖραι μυθήσαντο θοαὶ Βορέαο θύγατρες
κούρης αἰνὸν ὄλεθρον· ὁ δ’ ὡς κλύεν, ἶσος ἀέλλῃ
Ἰδαίων ὀρέων ἐπεβήσατο· τοῦ δ’ ὑπὸ ποσσὶν
ἄγκεα κίνυτο μακρὰ βαθύρρωχμοί τε χαράδραι
καὶ ποταμοὶ καὶ πάντες ἀπειρέσιοι πόδες Ἴδης.
καί νύ κε Μυρμιδόνεσσι πολύστονον ὤπασεν ἦμαρ,
εἰ μή μιν Ζεὺς αὐτὸς ἀπ’ Οὐλύμποιο φόβησε
σμερδαλέῃς στεροπῇσι καὶ ἀργαλέοισι κεραυνοῖς,
οἵ οἱ πρόσθε ποδῶν θαμέες ποτέωντο δι’ αἴθρης
δεινὸν ἀπαιθόμενοι· ὁ δ’ ἄρ’ εἰσορόων ἐνόησε
πατρὸς ἐριγδούποιο μέγα βρομέουσαν ὁμοκλήν,
ἔστη δ’ ἐσσύμενός περ ἐπὶ πτολέμοιο κυδοιμόν.
ὡς δ’ ὅτ’ ἀπ’ ἠλιβάτου σκοπιῆς περιμήκεα λᾶαν
λάβρος ὁμῶς ἀνέμοισιν ἀπορρήξῃ Διὸς ὄμβρος,
ὄμβρος ἄρ’ ἠὲ κεραυνός, ἐπικτυπέουσι δὲ βῆσσαι
λάβρα κυλινδομένοιο, ὁ δ’ ἀκαμάτωι ὑπὸ ῥοίζωι
ἔσσυτ’ ἀναθρώισκων μάλα ταρφέα, μέχρις ἵκηται 1.700

χῶρον ἐπ’ ἰσόπεδον, σταίη δ’ ἄφαρ οὐκ ἐθέλων περ· 10 (6C)
ὣς Διὸς ὄβριμος υἱὸς Ἄρης ἀέκοντί γε θυμῶι 191 (135C)
ἔστη ἐπειγόμενός περ, ἐπεὶ μακάρων μεδέοντι
πάντες ὁμῶς εἴκουσιν Ὀλύμπιοι, οὕνεκ’ ἄρ’ αὐτῶν
πολλὸν ὑπέρτατός ἐστι, πέλει δέ οἱ ἄσπετος ἀλκή.
πολλὰ δέ πορφύροντα θοὸς νόος ὀτρύνεσκεν
ἄλλοτε μὲν Κρονίδαο μέγ’ ἀσχαλόωντος ἐνιπὴν
σμερδαλέην τρομέοντα πρὸς οὐρανὸν ἀπονέεσθαι,
ἄλλοτε δ’ οὐκ ἀλέγειν σφετέρου πατρός, ἀλλ’ Ἀχιλῆι
μῖξαι ἐν αἵματι χεῖρας ἀτειρέας. ὀψὲ δέ οἱ κῆρ
μνήσαθ’, ὅσοι καὶ Ζηνὸς ἐνὶ πτολέμοισι δάμησαν
υἱέες, οἷς οὐδ’ αὐτὸς ἐπήρκεσεν ὀλλυμένοισι·
τοὔνεκ’ ἀπ’ Ἀργείων ἑκὰς ἤϊεν· ἦ γὰρ ἔμελλε
κεῖσθαι ὁμῶς Τιτῆσι δαμεὶς στονόεντι κεραυνῶι,
εἰ Διὸς ἀθανάτοιο παρὲκ νόον ἄλλα μενοίνα.
  καὶ τότ’ ἀρήϊοι υἷες ἐϋσθενέων Ἀργείων
σύλεον ἐσσυμένως βεβροτωμένα τεύχεα νεκρῶν
πάντηι ἐπεσσύμενοι. μέγα δ’ ἄχνυτο Πηλέος υἱὸς
κούρης εἰσορόων ἐρατὸν σθένος ἐν κονίηισι·
τοὔνεκά οἱ κραδίην ὀλοαὶ κατέδαπτον ἀνῖαι,
ὁππόσον ἀμφ’ ἑτάροιο πάρος Πατρόκλοιο δαμέντος.
  Θερσίτης δέ μιν ἄντα κακῶι μέγα νείκεσε μύθωι·
“ὦ Ἀχιλεῦ φρένας αἰνέ, τί ἤ νύ σευ ἤπαφε δαίμων
θυμὸν ἐνὶ στέρνοισιν Ἀμαζόνος εἵνεκα λυγρῆς,
ἣ νῶιν κακὰ πολλὰ λιλαίετο μητίσασθαι;
τῆς τοι ἐνὶ φρεσὶ σῆισι γυναιμανές ἦτορ ἔχοντι
μέμβλεται ὡς ἀλόχοιο πολύφρονος, ἥν τ’ ἐπὶ ἕδνοις
κουριδίην μνήστευσας ἐελδόμενος γαμέεσθαι.
ὥς σ’ ὄφελον κατὰ δῆριν ὑποφθαμένη βάλε δουρί,
✦ οὕνεκα θηλυτέρηισιν ἄδην ἐπιτέρπεαι ἦτορ,
οὐδέ νύ σοί τι μέμηλεν ἐνὶ φρεσὶν οὐλομένηισιν
ἀμθ’ ἀρετῆς κλυτὸν ἔργον, ἐπὴν ἐσίδηισθα γυναῖκα. 10 (6C)
σχέτλιε, ποῦ νύ τοί ἐστιν ἐῢ σθένος ἠδὲ νόημα;
πῆι δὲ βίη βασιλῆος ἀμύμονος; οὐδέ τι οἶσθα,
ὅσσον ἄχος Τρώεσσι γυναιμανέουσι τέτυκται;
οὐ γὰρ τερπωλῆς ὀλοώτερον ἄλλο βροτοῖσιν
ἐς λέχος ἱεμένης, ἥ τ’ ἄφρονα φῶτα τίθησι
καὶ πινυτόν περ ἐόντα· πόνωι δ’ ἄρα κῦδος ὀπηδεῖ·
ἀνδρὶ γὰρ αἰχμητῆι νίκης κλέος ἔργα τ’ Ἄρηος 10
τερπνά, φυγοπτολέμωι δὲ γυναικῶν εὔαδεν εὐνή.”
  ἦ μέγα νεικείων· ὁ δέ οἱ περιχώσατο θυμῶι
Πηλείδης ἐρίθυμος· ἄφαρ δέ ἑ χειρὶ κραταιῆι
τύψε κατὰ γναθμοῖο καὶ οὔατος· οἱ δ’ ἅμα πάντες
ἐξεχύθησαν ὀδόντες ἐπὶ χθόνα, κάππεσε δ’ αὐτὸς
πρηνής, ἐκ δέ οἱ αἷμα διὰ στόματος πεφόρητο
ἀθρόον· αἶψα δ’ ἄναλκις ἀπὸ μελέων φύγε θυμὸς
ἀνέρος οὐτιδανοῖο. χάρη δ’ ἄρα λαὸς Ἀχαιῶν·
τοὺς γὰρ νείκεε πάμπαν ἐπεσβολίηισι κακῆισιν
αὐτὸς ἐὼν λωβητός· ὁ γὰρ Δαναῶν πέλεν αἰδώς.
καί ῥά τις ὧδ’ εἴπεσκεν ἀρηϊθόων Ἀργείων·
“οὐκ ἀγαθὸν βασιλῆας ὑβριζέμεν ἀνδρὶ χέρηι
ἀμφαδὸν οὔτε κρυφηδόν, ἐπεὶ χόλος αἰνὸς ὀπηδεῖ·
ἔστι Θέμις, καὶ γλῶσσαν ἀναιδέα τίνυται Ἄτη,
ἥ τ’ αἰεὶ μερόπεσσιν ἐπ’ ἄλγεσιν ἄλγος ἀέξει.”
  ὣς ἄρ’ ἔφη Δαναῶν τις· ὁ δ’ ἀσχαλόων ἐνὶ θυμῶι
Πηλείδης ἐρίθυμος ἔπος ποτὶ τοῖον ἔειπε·
“κεῖσό νυν ἐν κονίηισι λελασμένος ἀφροσυνάων·
οὐ γὰρ ἀμείνονι φωτὶ χρεὼ κακὸν ἀντιφερίζειν·
ὡς καί που τὸ πάροιθεν Ὀδυσσῆος ταλαὸν κῆρ
ἀργαλέως ὤρινας ἐλέγχεα μυρία βάζων·
ἀλλ’ οὐ Πηλείδης τοι ὁμοίιος ἐξεφαάνθην,
ὅς σευ θυμὸν ἔλυσα καὶ οὐκέτι χειρὶ βαρείηι
πλῆξα μονον· σὲ δὲ πότμος ἀμείλιχος ἀμφεκάλυψε,
σῆι δ’ ὀλιγοδρανίηι θυμὸν λίπες· ἀλλ’ ἀπ’ Ἀχαιῶν
ἔρρε καὶ ἐν φθιμένοισιν ἐπεσβολίας ἀγόρευε.”
  ὣς ἔφατ’ Αἰακίδαο θρασύφρονος ἄτρομος υἱός.
Τυδείδης δ’ ἄρα μοῦνος ἐν Ἀργείοις Ἀχιλῆι
χώετο Θερσίταο δεδουπότος, οὕνεκ’ ἄρ’ αὐτοῦ
εὔχετ’ ἀφ’ αἵματος εἶναι, ἐπεὶ πέλεν ὃς μὲν ἀγανοῦ
Τυδέος ὄβριμος υἱός, ὁ δ’ Ἀγρίου ἰσοθέοιο,
Ἀγρίου, ὅς τ’ Οἰνῆος ἀδελφεὸς ἔπλετο δίου·
Οἰνεὺς δ’ υἱέα γείνατ’ ἀρήιον ἐν Δαναοῖσι
Τυδέα· τοῦ δ’ ἐτέτυκτο πάϊς σθεναρὸς Διομήδης.
τοὔνεκα Θερσίταο περὶ κταμένοιο χαλέφθη.
καί νύ κε Πηλείωνος ἐναντίον ἤρατο χεῖρας,
εἰ μή μιν κατέρυξαν Ἀχαιῶν φέρτατοι υἷες
πολλὰ παρηγορέοντες ὁμιλαδόν· ὣς δὲ καὶ αὐτὸν
Πηλείδην ἑτέρωθεν ἐρήτυον· ἦ γὰρ ἔμελλον
ἤδη καὶ ξιφέεσσιν ἐριδμαίνειν οἱ ἄριστοι
Ἀργείων· τοὺς γάρ ῥα κακὸς χόλος ὀτρύνεσκεν.
ἀλλ’ οἱ μὲν πεπίθοντο παραιφασίηισιν ἑταίρων.
  οἱ δὲ μέγ’ οἰκτείραντες ἀγαυὴν Πενθεσίλειαν
Ἀτρεῖδαι βασιλῆες ἀγασσάμενοί τε καὶ αὐτοὶ
Τρωσὶ δόσαν ποτὶ ἄστυ φέρειν ἐρικυδέος Ἴλου
σὺν σφοῖσιν τεύχεσσιν, ἐπεὶ Πριάμοιο νόησαν
ἀγγελίην προϊέντος· ὁ γὰρ φρεσὶν ἧισι μενοίνα
κούρην ὀβριμόθυμον ὁμῶς τεύχεσσι καὶ ἵππωι
ἐς μέγα σῆμα βαλέσθαι ἀφνειοῦ Λαομέδοντος.
καί οἱ πυρκαϊὴν νηήσατο πρόσθε πόληος
ὑψηλήν, εὐρεῖαν· ὕπερθε δὲ θήκατο κούρην
πολλοῖς σὺν κτεάτεσσιν, ὅσα κταμένηι ἐπεώικει
ἐν πυρὶ συγκείασθαι ἐϋκτεάνωι βασιλείηι.
καὶ τὴν μὲν κατέδαψε θοὸν μένος Ἡφαίστοιο,
φλὸξ ὀλοή· λαοὶ δὲ περισταδὸν ἄλλοθεν ἄλλοι
πυρκαϊὴν σβέσσαντο θοῶς εὐώδεϊ οἴνωι.
ὀστέα δ’ ἀλλέξαντες ἄδην ἐπέχευαν ἄλειφα
ἡδὺ καὶ ἐς κοίλην χηλὸν θέσαν· ἀμφὶ δ’ ἄρ’ αὐτοῖς
πίονα δημὸν ὕπερθε βάλον βοός, ἥ τ’ ἀγέληισιν
Ἰδαίοις ἐν ὄρεσσι μετέπρεπε φερβομένηισι.
Τρῶες δ’ ὥς τε θύγατρα φίλην περικωκύσαντες

γωρυτὸς καὶ τόξα μὲγ' ἴαχεν, ἐκ δέ οἱ ὄσσων
Quintus πῦρ ἄμοτον μάρμαιρε, ποσὶν δ' ὑπεκίνυτο γαῖα.
✦ σμερδαλέον δ' ἤϋσε μέγας θεός, ὄφρ' Ἀχιλῆα
τρέψηι ἀπὸ πτολέμοιο θεοῦ ὄπα ταρβήσαντα
θεσπεσίην καὶ Τρῶας ὑπὲκ θανάτοιο σαώσηι·
  "χάζεο, Πηλείδη, Τρώων ἑκάς, οὐ γὰρ ἔοικεν
οὔ σ' ἔτι δυσμενέεσσι κακὰς ἐπὶ κῆρας ἰάλλειν,
μή σε καὶ ἀθανάτων τις ἀπ' Οὐλύμποιο χαλέψηι."
  ὣς ἄρ' ἔφη· ὁ δ' ἄρ' οὔ τι θεοῦ τρέσεν ἄμβροτον αὐδήν·
ἤδη γάρ οἱ Κῆρες ἀμείλιχοι ἀμφεποτῶντο·
τοὔνεκ' ἄρ' οὐκ ἀλέγιζε θεοῦ, μέγα δ' ἴαχεν ἄντην·
  "Φοῖβε, τί ἤ με θεοῖσι καὶ οὐ μεμαῶτα μάχεσθαι
ὀτρύνεις Τρώεσσιν ὑπερφιάλοισιν ἀμύνων;
ἤδη γὰρ καὶ πρόσθε μ' ἀποστρέψας ὀρυμαγδοῦ
ἤπαφες, ὁππότε πρῶτον ὑπεξεσάωσας ὀλέθρου
Ἕκτορα, τῶι μέγα Τρῶες ἀνὰ πτόλιν εὐχετόωντο.
ἀλλ' ἀναχάζεο τῆλε καὶ ἐς μακάρων ἕδος ἄλλων
ἔρχεο, μή σε βάλοιμι καὶ ἀθάνατόν περ ἐόντα."
  ὣς εἰπὼν ἀπάτερθε θεὸν λίπε, βῆ δ' ἐπὶ Τρῶας,
οἵ ῥ' ἔτι που φεύγεσκον ἀεὶ προπάροιθε πόληος,
καὶ τοὺς μὲν σεύεσκεν· ὁ δ' ἀσχαλόων ἐνὶ θυμῶι
Φοῖβος ἑὸν κατὰ θυμὸν ἔπος ποτὶ τοῖον ἔειπεν·
  "ὢ πόποι, ὡς ὅ γε μαίνετ' ἀνὰ φρένας· ἀλλά οἱ οὔ τι
οὐδ' αὐτὸς Κρονίδης ἔτ' ἀλέξεται οὔτε τις ἄλλος
οὕτω μαργαίνοντι καὶ ἀντιόωντι θεοῖσιν."
L1[O] ὣς ἄρ' ἔφη, καὶ ἄϊστος ὁμοῦ νεφέεσσιν ἐτύχθη·
ἠέρα δ' ἑσσάμενος στυγερὸν προέηκε βέλεμνον,
καί ἑ θοῶς οὔτησε κατὰ σφυρόν· αἶψα δ' ἀνῖαι
δῦσαν ὑπὸ κραδίην· ὁ δ' ἀνετράπετ' ἠύτε πύργος,
ὅν τε βίη τυφῶνος ὑποχθονίηι στροφάλιγγι
ῥήξηι ὑπὲρ δαπέδοιο κραδαινομένης βαθὺ γαίης·
ὣς ἐκλίθη δέμας ἠῢ κατ' οὔδεος Αἰακίδαο.
ἀμφὶ δὲ παπτήνας ὀλοὸν καὶ μακρὸν ὁμόκλα·
  "τίς νύ μοι αἰνὸν ὀϊστὸν ἐπιπροέηκε κρυφηδόν;
τλήτω μευ κατέναντα καὶ εἰς ἀναφανδὸν ἱκέσθαι,
ὄφρα κέ οἱ μέλαν αἷμα καὶ ἔγκατα πάντα χυθείη
ἡμετέρωι περὶ δουρὶ καὶ Ἄϊδα λυγρὸν ἵκηται·
οἶδα γὰρ, ὡς οὔ τίς με δυνήσεται ἐγγύθεν ἐλθὼν
ἐγχείηι δαμάσασθαι ἐπιχθονίων ἡρώων,
οὐδ' εἴ περ στέρνοισι μάλ' ἄτρομον ἦτορ ἔχῃσιν,
ἄτρομον ἦτορ ἔχῃσι λίην καὶ χάλκεος εἴη·
κρύβδα δ' ἀνάλκιδες αἰὲν ἀγαυοτέρους λοχόωσι.
τῶ μευ ἴτω κατέναντα, καὶ εἰ θεὸς εὔχεται εἶναι
χωόμενος Δαναοῖς, ἐπεὶ ἦ νύ μοι ἦτορ ἔολπεν
ἔμμεναι Ἀπόλλωνα λυγρῆι κεκαλυμμένον ὄρφνηι.
ὣς γάρ μοι τὸ πάροιθε φίλη διεπέφραδε μήτηρ
κείνου ὑπαὶ βελέεσσιν ὀϊζυρῶς ἀπολέσθαι
Σκαιῇις ἀμφὶ πύληισι· τὸ δ' οὐκ ἀνεμώλιον ἦεν."
  ἦ καὶ λυγρὸν ὀϊστὸν ἀμειλίκτοισι χέρεσσιν
ἕλκεος ἐξείρυσσεν ἀναλθέος· ἐκ δέ οἱ αἷμα
ἔσσυτο τειρομένοιο, πότμος δέ οἱ ἦτορ ἐδάμνα.

✦ row of last line.
simile or **omen** **crux**

Consensus lines presented in order;
none reordered, removed or bracketed.

EXCLUDED:

57a	δόμμεναι Ἀργέοις ἰδὲ καὶ αὐτῶι γ' Ἀχιλῆϊ
57b	ὅρκια θέντες βήμεναι ἡμετέρης ἀπὸ γαίης
57c	ἀλλᾶ, ὅπῃ σφιν θυμὸς ἀνώγει αἰολόβουλος,
57d	εἵως οὐ κτῆσιν τε ἀνάρσια φῦλα δέδασται
337a	ἡμέτερον, τοῖς κάρτος ὁμῶς πέλει ἠδὲ καὶ ἥβη
613a	γαῖαν ἀμαυρώσουσα καὶ οὐρανὸν ἠδὲ θάλασσαν

ARGUMENT

How Memnon, Son of the Dawn, for Troy's sake fell in the Battle.

— Loeb edition (1913)

QUINTUS
OF SMYRNA
POSTHOMERICA
BOOK 2

PREVIEW
3

EPIC POEM .ORG
DIGITAL CLASSICS

THESE LINES HAVE CONVERGED TO TELL
A STORY THAT SATISFIES ME IN MY HEART,
WHERE ONLY THERE IT REALLY COUNTS.

INTERLEAVABLE

language: Homeric Greek
copy: Zimmerman (Teubner 1901)
typeface: Sea Hand Press 20

This UNRESTRICTED INTERLEAVABLE LAYOUT of this PUBLIC DOMAIN TEXT is available for free at ARCHIVE.ORG (LINK).

EPICPOEM.ORG 🇺🇸 666 lines 3.0

As some way-faring Man, who wanders o'er
In Thought, a Length of Lands he trod before,
Sends forth his active Mind from Place to Place,
Joins Hill to Dale, and measures Space with Space:

PRINT
2-SIDED:
13 to **20**

Αὐτὰρ ἐπεὶ κορυφὰς ὀρέων ὑπὲρ ἠχηέντων
λαμπρὸν ὑπὲρ φάος ἦλθεν ἀτειρέος ἠελίοιο,
οἱ μὲν ἄρ' ἐν κλισίῃσιν Ἀχαιῶν ὄβριμοι υἷες
γήθεον ἀκαμάτωι μέγ' ἐπευχόμενοι Ἀχιλῆι.
Τρῶες δ' αὖ μύροντο κατὰ πτόλιν· ἀμφὶ δὲ πύργους
ἑζόμενοι σκοπίαζον, ἐπεὶ φόβος ἔλλαβε πάντας,
μὴ δή που μέγα τεῖχος ὑπερθόρηι ὄβριμος ἀνὴρ
αὐτούς τε κτείνηι κατά τε πρήσηι πυρὶ πάντα.
τοῖσι δ' ἄρ' ἀχνυμένοισι γέρων μετέειπε Θυμοίτης·
"ὦ φίλοι, οὐκέτ' ἔγωγε περὶ φρεσὶν οἶδα νοῆσαι,
ὅππως ἔσσεται ἄλκαρ ἀνιηροῦ πολέμοιο
Ἕκτορος ἀγχεμάχοιο δεδουπότος, ὃς μέγα Τρώων
κάρτος ἔην τὸ πάροιθε· καὶ οὐδ' ὅ γε κῆρας ἄλυξεν,
ἀλλ' ἐδάμη παλάμῃσιν Ἀχιλλέος, ὧι περ ὀΐω
καὶ θεὸν ἀντιάσαντα μάχηι ἔνι δηιωθῆναι·
οἵην τήνδ' ἐδάμασσεν ἀνὰ κλόνον, ἥν περ οἱ ἄλλοι
Ἀργεῖοι φοβέοντο, δαΐφρονα Πενθεσίλειαν·
καὶ γὰρ ἔην ἔκπαγλος· ἔγωγέ μιν ὡς ἐνόησα,
ὠϊσάμην μακάρων τίν' ἀπ' οὐρανοῦ ἐνθάδ' ἱκέσθαι
ἡμῖν χάρμα φέρουσαν· ὃ δ' οὐκ ἄρ' ἐτήτυμον ἦεν.
ἀλλ' ἄγε φραζώμεσθα, τί λώιον ἄμμι γένηται,
ἢ ἔτι που στυγεροῖσι μαχώμεθα δυσμενέεσσιν,
ἦ ἤδη φεύγωμεν ἀπ' ἄστεος ὀλλυμένοιο·
οὐ γὰρ ἔτ' Ἀργείοισι δυνησόμεθ' ἀντιφερίζειν
μαρναμένου κατὰ δῆριν ἀμειλίκτου Ἀχιλῆος."
ὣς ἄρ' ἔφη· τὸν δ' υἱὸς ἀμείβετο Λαομέδοντος·
"ὦ φίλος ἠδ' ἄλλοι Τρῶες σθεναροί τ' ἐπίκουροι,
μή νύ τι δειμαίνοντες ἑῆς χαζώμεθα πάτρης,
μηδ' ἔτι δυσμενέεσσι μαχώμεθα τῆλε πόληος,
ἀλλά που ἐκ πύργων καὶ τείχεος, εἰσ ὅ κεν ἔλθηι
Μέμνων ὀβριμόθυμος ἄγων ἀπερείσια φῦλα
λαῶν, οἳ ναίουσι μελάμβροτον Αἰθιόπειαν.
ἤδη γάρ ῥα καὶ αὐτὸν ὀΐομαι ἀγχόθι γαίης
ἔμμεναι ἡμετέρης· ἐπεὶ ἦ νύ οἱ οὔ τι νέον γε
ἀγγελίην προέηκα μέγ' ἀχνύμενος περί θυμῶι·
αὐτὰρ ὅ γ' ἀσπασίως μοι ὑπέσχετο πάντα τελέσσαι
ἐλθὼν ἐς Τροίην, καί μιν σχεδὸν ἔλπομαι εἶναι.
ἀλλ' ἄγε τλῆτ' ἔτι βαιόν, ἐπεὶ πολὺ λώιόν ἐστι
θαρσαλέως ἀπολέσθαι ἀνὰ κλόνον ἠὲ φυγόντας
ζώειν ἀλλοδαποῖσι παρ' ἀνδράσιν αἴσχε' ἔχοντας."
ἦ ῥ' ὁ γέρων· ἀλλ' οὔ τι σαόφρονι Πουλυδάμαντι
ἥνδανεν εἰσέτι δῆρις, ἐΰφρονα δ' ἔκφατο μῦθον·
"εἰ μὲν δὴ Μέμνων τοι ἀριφραδέως κατένευσεν
ἡμέων αἰνὸν ὄλεθρον ἀπωσέμεν, οὔ τι μεγαίρω
μίμνειν ἀνέρα δῖον ἀνὰ πτόλιν· ἀλλ' ἄρα θυμῶι
δείδω, μὴ σὺν ἑοῖσι κιὼν ἑτάροισι δαμείη
κεῖνος ἀνήρ, πολλοῖς δὲ καὶ ἄλλοις πῆμα γένηται
ἡμετέροις· δεινὸν γὰρ ἐπὶ σθένος ὄρνυτ' Ἀχαιῶν.
ἀλλ' ἄγε, μηδὲ πόληος ἑῆς ἀποτῆλε φυγόντες
αἴσχεα πολλὰ φέρωμεν ἀναλκείηι ὕπο λυγρῆι
ἠέ που ἐν μακάρεσσι κατ' Ἠλύσιον πέδον αἴης
καγχαλάαι, καὶ θυμὸν ἰαίνεται ἄμβροτος Ἠὼς
δερκομένη· τοῖσιν δὲ πέλει πόνος, ἄχρι καμόντες
εἷς ἕνα δηιώσωνται ἀνὰ κλόνον ἠὲ καὶ ἄμφω
πότμον ἀναπλήσωσι πονεύμενοι ἀμφὶς ἄνακτα.
καὶ τὰ μὲν ἐννεσίῃσι φαεσφόρου Ἠριγενείης
οἰωνοὶ τελέουσι θοοί· τότε δ' ἄμβροτος Ἠὼς
οὐρανὸν εἰσανόρουσεν ὁμῶς πολυαλδέσιν Ὥραις,
αἵ ῥά μιν οὐκ ἐθέλουσαν ἀνήγαγον ἐς Διὸς οὖδας
παρφάμεναι μύθοισιν, ὅσοις βαρὺ πένθος ὑπείκει,
καί περ ἔτ' ἀχνυμένην. ἡ δ' οὐ λάθεθ' οἷο δρόμοιο·
δείδιε γὰρ δὴ Ζηνὸς ἅδην ἄλληκτον ἐνιπήν,
ἐξ οὗ πάντα πέλονται, ὅσ' Ὠκεανοῖο ῥέεθρα
ἐντὸς ἔχει καὶ γαῖα καὶ αἰθομένων ἕδος ἄστρων.
τῆς ἄρα Πληιάδες πρότεραι ἴσαν· ἡ δὲ καὶ αὐτὴ
αἰθερίας ὤϊξε πύλας, ἐκέδασσε δ' ἄρ' ἀχλύν.

Αὐτὰρ ἐπεὶ φάος ἦλθεν ἐϋθρόνου Ἠριγενείης,
δὴ τότ' ἄρ' Ἀντιλόχοιο νέκυν ποτὶ νῆας ἔνεικαν
αἰχμηταὶ Πύλιοι μεγάλα στενάχοντες ἄνακτα
καί μιν ταρχύσαντο παρ' ἠιόσιν Ἑλλησπόντου
πολλὰ μάλ' ἀχνύμενοι· περὶ δ' ἔστενον ὄβριμοι υἷες
Ἀργείων· πάντας γὰρ ἀμείλιχον ἄμφεχε πένθος
Νέστορι ἦρα φέροντας· ὁ δ' οὐ μέγα δάμνατο θυμῶι·
ἀνδρὸς γὰρ πινυτοῖο περὶ φρεσὶ τλήμεναι ἄλγος
θαρσαλέως καὶ μή τι κατηφιόωντ' ἀκάχησθαι.
Πηλείδης δ' ἑτάροιο χολούμενος Ἀντιλόχοιο
σμερδνὸν ἐπὶ Τρώεσσι κορύσσετο· τοὶ δέ καὶ αὐτοὶ
καί περ ὑποτρομέοντες ἐϋμμελίην Ἀχιλῆα
τείχεος ἐξεχέοντο μεμαότες, οὕνεκ' ἄρα σφι
Κῆρες ἐνὶ στέρνοισι θράσος βάλον· ἦ γὰρ ἔμελλον
πολλοὶ ἀνοστήτοιο κατελθέμεν Ἀϊδονῆος
χερσὶν ὕπ' Αἰακίδαο δαΐφρονος, ὅς ῥα καὶ αὐτὸς
φθεῖσθαι ὁμῶς ἤμελλε παρὰ Πριάμοιο πόληι.
αἶψα δ' ἄρ' ἀμφοτέρωθε συνήλυθον εἰς ἕνα χῶρον
Τρώων ἔθνεα πολλὰ μενεπτολέμων τ' Ἀργείων
μαιμώωντ' ἐς Ἄρηα διεγρομένου πολέμοιο.
Πηλείδης δ' ἐν τοῖσι πολὺν περιδάμνατο λαὸν
δυσμενέων· πάντηι δὲ φερέσβιος αἵματι γαῖα
δεύετο, καὶ νεκύεσσι περιστείνοντο ῥέεθρα
Ξάνθου καὶ Σιμόεντος· ὁ δ' ἑσπόμενος κεράϊζε
μέχρις ἐπὶ πτολίεθρον, ἐπεὶ φόβος ἄμφεχε λαούς.
καί νύ κε πάντας ὄλεσσε, πύλας δ' εἰς οὖδας ἔρεισε
θαιρῶν ἐξερύσας, ἢ καὶ συνέαξεν ὀχῆας
δόχμιος ἐγχριμφθείς, Δαναοῖσι δὲ θῆκε κέλευθον
ἐς Πριάμοιο πόληα, διέπραθε δ' ὄλβιον ἄστυ,
εἰ μή οἱ μέγα Φοῖβος ἀνηλέϊ χώσατο θυμῶι
ὡς ἴδεν ἄσπετα φῦλα δαϊκταμένων ἡρώων.
αἶψα δ' ἀπ' Οὐλύμποιο κατήλυθε θηρὶ ἐοικὼς
ἰοδόκην ὤμοισιν ἔχων καὶ ἀναλθέας ἰούς·
ἔστη δ' Αἰακίδαο καταντίον· ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτῶι

χειμῶνος κρυεροῖο καὶ εἴαρος ἀνθεμόεντος 12 (7C)
Quintus ἠδὲ θέρευς ἐρατοῖο πολυσταφύλοιό τ' ὀπώρης. 193 (136C)
αἱ τότε δὴ κατέβησαν ἀπ' αἰθέρος ἠλιβάτοιο
ἄσπετ' ὀδυρόμεναι περὶ Μέμνονα· σὺν δ' ἄρα τῇσι
Πληιάδες μύροντο, περίαχε δ' οὔρεα μακρὰ
καὶ ῥόος Αἰσήποιο, γόος δ' ἄλληκτος ὀρώρει.
ἡ δ' ἄρ' ἐνὶ μέσσῃσιν ἑῶι περὶ παιδὶ χυθεῖσα
μακρὸν ἀνεστονάχησε πολύστονος Ἠριγένεια·
"ὤλεό μοι, φίλε τέκνον, ἑῆι δ' ἄρα μητέρι πένθος
ἀργαλέον περίθηκας· ἐγὼ δ' οὐ σεῖο δαμέντος
τλήσομαι ἀθανάτοισιν ἐπουρανίοισι φαείνειν,
ἀλλὰ καταχθονίων ἐσδύσομαι αἰνὰ βέρεθρα,
ψυχὴ ὅπου σέο νόσφιν ἀποφθιμένοιο ποτᾶται,
πάντ' ἐπικιδναμένου χάεος καὶ ἀεικέος ὄρφνης,
ὄφρά τι καὶ Κρονίδαο περὶ φρένας ἄλγος ἵκηται·
◆ οὐ γὰρ ἀτιμοτέρη Νηρηίδος ἐκ Διὸς αὐτὴ
πάντ' ἐπιδερκομένη, πάντ' ἐς τέλος ἄχρις ἄγουσα·
μαψιδίως· οὐ γὰρ καὶ ἐμὸν φάος ὠπίσατο Ζεύς.
τοὔνεχ' ὑπὸ ζόφον εἶμι· Θέτιν δ' ἐς Ὄλυμπον ἀγέσθω
ἐξ ἁλός, ὄφρα θεοῖσι καὶ ἀνθρώποισι φαείνηι·
αὐτὰρ ἐμοὶ στονόεσσα μετ' οὐρανὸν εὔαδεν ὄρφνη,
μὴ δὴ σεῖο φονῆι φάος περὶ σῶμα βάλοιμι."
ὣς φαμένης ῥέε δάκρυ κατ' ἀμβροσίοιο προσώπου
ἀενάωι ποταμῶι ἐναλίγκιον· ἀμφὶ δὲ νεκρῶι
δεύετο γαῖα μέλαινα· συνάχνυτο δ' ἀμβροσίη Νὺξ
L2[O] παιδὶ φίληι, καὶ πάντα κατέκρυφεν οὐρανὸς ἄστρα
ἀχλύϊ καὶ νεφέεσσι φέρων χάριν Ἠριγενείηι.
Τρῶες δ' ἄστεος ἔνδον ἔσαν περὶ Μέμνονι θυμὸν
ἀχνύμενοι· πόθεον γὰρ ὁμῶς ἑτάροισιν ἄνακτα.
οὐδὲ μὲν Ἀργεῖοι μέγ' ἐγήθεον, ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ
ἐν πεδίωι κταμένοισι παρ' ἀνδράσιν αὖλιν ἔχοντες
ἄμφω ἐϋμμελίην μὲν Ἀχιλλέα κυδαίνεσκον, 2 (1C)
Ἀντίλοχον δ' ἄρα κλαῖον· ἔχον δ' ἅμα χάρματι πένθος.
παννυχίη δ' ἀλεγεινὸν ἀνεστενάχιζε γοῶσα
Ἠώς· ἀμφὶ δέ οἱ κέχυτο ζόφος, οὐδέ τι θυμῶι
ἀντολίης ἀλέγιζε, μέγαν δ' ἤχθηρεν Ὄλυμπον.
ἄγχι δέ οἱ μάλα πολλὰ ποδώκεες ἔστενον ἵπποι
γαῖαν ἐπιστείβοντες ἀηθέα καὶ βασίλειαν
ἀχνυμένην ὁρόωντες, ἐελδόμενοι μέγα νόστου. 3
Ζεὺς δ' ἄμοτον βρόντησε χολούμενος, ἀμφὶ δὲ γαῖα
κινήθη περὶ πᾶσα· τρόμος δ' ἕλεν ἄμβροτον Ἠῶ.
τὸν δ' ἄρα καρπαλίμως μελανόχροες Αἰθιοπῆες
θάψαν ὀδυρόμενοι· τοὺς δ' Ἠριγένεια βοῶπις
πόλλ' ὀλοφυρομένους κρατεροῦ περὶ σήματι παιδὸς
οἰωνοὺς ποίησε καὶ ἠέρι δῶκε φέρεσθαι,
τοὺς καὶ νῦν καλέουσι βροτῶν ἀπερείσια φῦλα
Μέμνονας· οἵ ῥ' ἐπὶ τύμβον ἔτι σφετέρου βασιλῆος
ἐσσύμενοι γοόωσι κόνιν καθύπερθε χέοντες
σήματος· ἀλλήλοις δὲ περικλονέουσι κυδοιμὸν 205
Μέμνονι ἦρα φέροντες· ὁ δ' εἰν Ἀΐδαο δόμοισιν

ἀλλοδαπὴν περόωντες ἐπὶ χθόνα, μηδ' ἔτι πάτρηι
μίμνοντες κτεινώμεθ' ὑπ' Ἀργείων ὀρυμαγδοῦ· Quintus
ἀλλ' ἤδη Δαναοῖσι, καὶ εἰ βραδύ, λώιον εἴη
εἰσέτι κυδαλίμην Ἑλένην καὶ κτήματα κείνης,
ἠμὲν ὅσα Σπάρτηθεν ἀνήγαγεν ἠδὲ καὶ ἄλλα,
δισσάκι τόσσα φέροντας ὑπὲρ πόλιός τε καὶ αὐτῶν
ἐκδόμεν, ἕως οὐ κτῆσιν ἀνάρσια φῦλα δέδασται
ἡμετέρην οὐδ' ἄστυ κατήνυκε πῦρ ἀΐδηλον.
νῦν δ' ἄγ' ἐμοὶ πείθεσθε περὶ φρεσίν· οὐ γὰρ ὀΐω
ἄλλον ἀμείνονα μῆτιν ἐνὶ Τρώεσσι φράσασθαι·
αἴθ' ὄφελον καὶ πρόσθεν ἐμῆς ἐπάκουσεν ἐφετμῆς
Ἕκτωρ, ὁππότε μιν κατερήτυον ἔνδοθι πάτρης."
ὣς φάτο Πουλυδάμαντος ἐῢ σθένος· ἀμφὶ δὲ Τρῶες
ἤινεον εἰσαΐοντες ἐνὶ φρεσίν, οὐδ' ἀναφανδὸν
μῦθον ἔφαν· πάντες γὰρ ἑὸν τρομέοντες ἄνακτα
ἅζοντ' ἠδ' Ἑλένην, κείνης ἕνεκ' ὀλλύμενοί περ.
τὸν δὲ καὶ ἐσθλὸν ἐόντα Πάρις μέγα νείκεσεν ἄντην·
"Πουλυδάμα, σὺ μὲν ἐσσὶ φυγοπτόλεμος καὶ ἄναλκις,
οὐδέ σοι ἐν στέρνοισι πέλει μενεδήιον ἦτορ,
ἀλλὰ δέος καὶ φύζα· σὺ δ' εὔχεαι εἶναι ἄριστος
ἐν βουλῆι, πάντων δὲ χερείονα μήδεα οἶδας.
ἀλλ' ἄγε νῦν σὺ μὲν αὐτὸς ἀπόσχεο δηϊοτῆτος,
μίμνε δ' ἐνὶ μεγάροισι καθήμενος, αὐτὰρ οἱ ἄλλοι
ἀμφ' ἐμὲ θωρήξονται ἀνὰ πτόλιν, εἰς ὅ κε μῆχος
εὕρωμεν θυμῆρες ἀνηλεγέος πολέμοιο.
οὐ γὰρ νόσφι πόνοιο καὶ ἀργαλέου πολέμοιο L2[O]
ἀνθρώποις μέγα κῦδος ἀέξεται ἠδὲ καὶ ἔργον,
φύζα δὲ νηπιάχοισι μάλ' εὔαδεν ἠδὲ γυναιξί·
κείνηις θυμὸν ἔοικας· ἔγωγέ τοι οὔ τι πέποιθα
μαρναμένωι· πάντων γὰρ ἀμαλδύνεις θρασὺ κάρτος."
ἦ μέγα νεικείων· ὁ δὲ χωόμενος φάτο μῦθον
Πουλυδάμας· οὐ γάρ οἱ ἐναντίον ἅζετ' ἄῦσαι
κεῖνος, ἐπεὶ στυγερὸς καὶ ἀτάσθαλος ἠδ' ἀεσίφρων,
ὃς φίλα μὲν σαίνῃσιν ἐνωπαδόν, ἄλλα δὲ θυμῶι
πορφύρει καὶ κρύβδα τὸν οὐ παρεόντα χαλέπτηι·
τῶ ῥα καὶ ἀμφαδίηι μέγα νείκεσε δῖον ἄνακτα·
"ὦ μοι ἐπιχθονίων πάντων ὀλοώτατε φωτῶν,
σὸν θράσος ἤγαγε νῶιν ὀϊζύα, σὸς νόος ἔτλη
δῆριν ἀπειρεσίην καὶ τλήσεται, εἰς ὅ κε πάτρην
σὺν λαοῖς σφετέροισι δαϊζομένην ἐσίδηαι·
ἀλλ' ἐμὲ μὴ τοιόνδε λάβοι θράσος, ἀμφὶ δὲ τάρβος
ἀσφαλὲς αἰὲν ἔχοιμι, σόον δέ μοι οἶκον ὀφέλλοι."
ὣς ἄρ' ἔφη· ὁ δ' ἄρ' οὔ τι προσέννεπε Πουλυδάμαντα·
μνήσατο γάρ, Τρώεσσιν ὅσας ἐφέηκεν ἀνίας
ἠδ' ὁπόσας ἔτ' ἔμελλεν, ἐπεί ῥά οἱ αἰθόμενον κῆρ
μᾶλλον ἐφώρμαινεν θανέειν ἢ νόσφι γενέσθαι
ἀντιθέης Ἑλένης, ἧς εἵνεκα Τρώιοι υἷες
ὑψόθεν ἐσκοπίαζον ἀπ' ἄστεος αἰπεινοῖο
δέγμενοι Ἀργείους ἠδ' Αἰακίδην Ἀχιλῆα.
τοῖσι δ' ἄρ' οὐ μετὰ δηρὸν ἀρήιος ἤλυθε Μέμνων,

Μέμνων κυανέοισι μετ' Αἰθιόπεσσιν ἀνάσσων, 13 (8c)
ὃς κίε λαὸν ἄγων ἀπερείσιον· ἀμφὶ δὲ Τρῶες 194 (137c)
γηθόσυνοί μιν ἴδοντο κατὰ πτόλιν, ἠύτε ναῦται
χείματος ἐξ ὀλοοῖο δι' αἰθέρος ἀθρήσωσιν
ἤδη τειρόμενοι Ἑλίκης περιηγέος αἴγλην·
ὣς λαοὶ κεχάροντο περισταδόν, ἔξοχα δ' ἄλλων
Λαομεδοντιάδης· μάλα γάρ νύ οἱ ἦτορ ἐώλπει
δηιώσειν πυρὶ νῆας ὑπ' ἀνδράσιν Αἰθιόπεσσιν,
οὕνεκ' ἔχον βασιλῆα πελώριον ἠδὲ καὶ αὐτοὶ
πολλοὶ ἔσαν καὶ πάντες ἐς Ἄρεα μαιμώωντες·
τῶ ῥ' ἄμοτον κύδαινεν ἐῢν γόνον Ἠριγενείης
δωτίνηις ἀγαθῆισι καὶ εὐφροσύνηι τεθαλυίηι·
ἀλλήλοις δ' ὀάριζον ἐπ' εἰλαπίνηι καὶ ἐδωδῆι,
ὃς μὲν ἀριστῆας Δαναῶν καὶ ὅσ' ἄλγε' ἀνέτλη
ἐξενέπων, ὁ δὲ πατρὸς ἑοῦ καὶ μητέρος Ἠοῦς
◆ ἀθάνατον βίον αἰὲν, ἀπειρεσίης τε ῥέεθρα
Τηθύος Ὠκεανοῦ τε βαθυρρόου ἱερὸν οἶδμα
ἠδέ καὶ ἀκαμάτου πέρατα χθονὸς ἀντολίας τε
ἠελίου καὶ πᾶσαν ἀπ' Ὠκεανοῖο κέλευθον
μέχρις ἐπὶ Πριάμοιο πόλιν καὶ πρώονας Ἴδης,
ἠδὲ καὶ ὡς ἐδάϊξεν ὑπὸ στιβαρῆισι χέρεσσιν
ἀργαλέων Σολύμων ἱερὸν στρατόν, οἵ μιν ἰόντα
εἶργον, ὃ καὶ σφίσι πῆμα καὶ ἄσχετον ὤπασε πότμον.
καὶ τὰ μὲν ὣς ἀγόρευε καὶ ὡς ἴδεν ἔθνεα φωτῶν
μυρία· τοῦ δ' ἀΐοντος ὑπὸ φρεσὶ τέρπετο θυμός,
L2[I] καί ἑ καθαπτόμενος γεραρῶι προσεφώνεε μύθωι·
"ὦ Μέμνον, τό μὲν ἄρ με θεοὶ ποίησαν ἰδέσθαι,
σὸν στρατὸν ἠδὲ καὶ αὐτὸν ἐν ἡμετέροισι μελάθροις·
ὥς μοι ἔτι κρήνειαν, ἵν' Ἀργείους ἐσίδωμαι
ὀλλυμένους ἅμα πάντας ὑπ' ἐγχείηισι τεῆισι·
καὶ γὰρ δὴ μακάρεσσιν ἀτειρέσι πάντα ἔοικας
ἐκπάγλως, ὡς οὔ τις ἐπιχθονίων ἡρώων· 3 (2c)
τῶ σ' ὀΐω κείνοισι φόνον στονόεντα βαλέσθαι.
νῦν δ' ἄγε τέρπεο θυμὸν ἐπ' εἰλαπίνηισιν ἐμῆισι
σήμερον· αὐτὰρ ἔπειτα μαχήσεαι, ὡς ἐπέοικεν."
ὣς εἰπὼν παλάμηισι δέπας πολυχανδὲς ἀείρας
Μέμνονα προφρονέως στιβαρῶι δείδεκτο κυπέλλωι
χρυσείωι, τό ῥα δῶκε περίφρων ἀμφιγυήεις
Ἥφαιστος κλυτὸν ἔργον, ὅτ' ἤγετο Κυπρογένειαν, 4
Ζηνὶ μεγασθενέϊ· ὁ δ' ἄρ' ὤπασεν υἱέϊ δῶρον
Δαρδάνωι ἀντιθέωι· ὁ δ' Ἐριχθονίωι πόρε παιδί,
Τρωὶ δ' Ἐριχθόνιος μεγαλήτορι· αὐτὰρ ὅ γ' Ἴλωι
κάλλιπε σὺν κτεάτεσσιν, ὁ δ' ὤπασε Λαομέδοντι·
αὐτὰρ ὁ Λαομέδων Πριάμωι πόρεν, ὅς μιν ἔμελλεν
υἱέϊ δωσέμεναι· τὸ δέ οἱ θεὸς οὐκ ἐτέλεσσε.
κεῖνο δέπας περικαλλὲς ἐθάμβεεν ἐν φρεσὶ Μέμνων
ἀμφαφόων καὶ τοῖον ὑποβλήδην φάτο μῦθον·
"οὐ μὲν χρὴ παρὰ δαιτὶ πελώριον εὐχετάασθαι
οὐδ' ἄρ' ὑποσχεσίην κατανευέμεν, ἀλλὰ ἕκηλον 206
δαίνυσθ' ἐν μεγάροισι καὶ ἄρτια μηχανάασθαι·

μητρὸς ἐφημοσύνηισι μιῆι φορέοντο κελεύθωι
ἐς πεδίον Πριάμοιο καὶ ἀμφεχέοντο θανόντι,
ἦκα δ' ἀνηρείψαντο θοῶς Ἠώιον υἷα
καί ἑ φέρον πολιοῖο δι' ἠέρος· ἄχνυτο δέ σφι
θυμὸς ἀδελφειοῖο δεδουπότος· ἀμφὶ δ' ἄρ' αἰθὴρ
ἔστενε. τοῦ δ' ἐπὶ γαῖαν ὅσαι πέσον αἱματόεσσαι
ἐκ μελέων ῥαθάμιγγες, ἐν ἀνθρώποισι τέτυκται
σῆμα καὶ ἐσσομένοις· τὰς γὰρ θεοὶ ἄλλοθεν ἄλλην
εἰς ἓν ἀγειράμενοι ποταμὸν θέσαν ἠχήεντα,
τόν ῥά τε Παφλαγόνειον ἐπιχθόνιοι καλέουσι
πάντες, ὅσοι ναίουσι μακρῆς ὑπὸ δειράσιν Ἴδης,
ὅς τε καὶ αἱματόεις τραφερὴν ἐπινίσσεται αἶαν,
ὁππότε Μέμνονος ἦμαρ ἔηι λυγρόν, ὧι ἔνι κεῖνος
κάτθανε· λευγαλέη δὲ καὶ ἄσχετος ἔσσυται ὀδμὴ
ἐξ ὕδατος· φαίης κεν ἔθ' ἕλκεος οὐλομένοιο
πυθομένους ἰχῶρας ἀποπνείειν ἀλεγεινόν.
ἀλλὰ τὸ μὲν βουλῆισι θεῶν γένεθ'· οἱ δ' ἐπέτοντο
Ἠοῦς ὄβριμον υἷα θοοὶ φορέοντες ἀῆται
τυτθὸν ὑπὲρ γαίης δνοφερῆι κεκαλυμμένον ὄρφνηι.
οὐδὲ μὲν Αἰθιοπῆες ἀποκταμένοιο ἄνακτος
νόσφιν ἀπεπλάγχθησαν, ἐπεὶ θεὸς αἶψα καὶ αὐτοὺς
ἦγε λιλαιομένοισι βαλὼν τάχος, οἷον ἔμελλον
οὐ μετὰ δηρὸν ἔχοντες ἐπηέριοι φορέεσθαι·
τοὔνεχ' ἕποντ' ἀνέμοισιν ὀδυρόμενοι βασιλῆα.
ὡς δ' ὅταν ἀγρευτῆρος ἐνὶ ξυλόχοισι δαμέντος
L2[I] ἢ συὸς ἠὲ λέοντος ὑπὸ βλοσυρῆισι γένυσσι
σῶμ' ἀναειρόμενοι μογεροὶ φορέωσιν ἑταῖροι
ἀχνύμενοι, μετὰ δέ σφι κύνες ποθέοντες ἄνακτα
κνυζηθμῶι ἐφέπονται ἀνιηρῆς ἕνεκ' ἄγρης·
ὣς οἵ γε προλιπόντες ἀνηλέα δηϊοτῆτα
λαιψηροῖς ἐφέποντο μέγα στενάχοντες ἀήταις
ἀχλύϊ θεσπεσίηι κεκαλυμμένοι. ἀμφὶ δὲ Τρῶες
καὶ Δαναοὶ θάμβησαν ἅμα σφετέρωι βασιλῆι
πάντας ἀϊστωθέντας, ἀπειρεσίηι δ' ἀνὰ θυμὸν
ἀμφασίηι βεβόληντο. νέκυν δ' ἀκάμαντες ἀῆται
Μέμνονος ἀγχεμάχοιο θέσαν βαρέα στενάχοντες
πὰρ ποταμοῖο ῥέεθρα βαθυρρόου Αἰσήποιο,
ἧχί τε Νυμφάων καλλιπλοκάμων πέλει ἄλσος
καλόν, ὃ δὴ μετόπισθε μακρὸν περὶ σῆμα βάλοντο
Αἰσηποῖο θύγατρες ἄδην πεπυκασμένον ὕληι
παντοίηι· καὶ πολλὰ θεαὶ περικωκύσαντο
υἱέα κυδαίνουσαι ἐϋθρόνου Ἠριγενείης.
δύσετο δ' ἠελίοιο φάος· κατὰ δ' ἤλυθεν Ἠὼς
οὐρανόθεν κλαίουσα φίλον τέκος, ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτῆι
κοῦραι ἐϋπλόκαμοι δυοκαίδεκα, τῆισι μέμηλεν
αἰὲν ἑλισσομένου Ὑπερίονος αἰπὰ κέλευθα
νύξ τε καὶ Ἠριγένεια, καὶ ἐκ Διὸς ὁππόσα βουλῆς
γίνεται, οὗ περὶ δῶμα καὶ ἀρρήκτους πυλεῶνας
στρωφῶντ' ἔνθα καὶ ἔνθα πέριξ λυκάβαντα φέρουσαι
καρποῖσι βρίθοντα κυλινδομένου περὶ κύκλον

ἵπποις ἐμβεβαυῖα δι' αἰθέρος· αἱ δέ οἱ ἄγχι 14 (9C)
Quintus Ἠελίοιο θύγατρες ἐθάμβεον ἑστηυῖαι 195 (138C)
θεσπεσιον περὶ κύκλον, ὃν ἠελίωι ἀκάμαντι
Ζεὺς πόρεν εἰς ἐνιαυτὸν ἐὺν δρόμον, ὧι περὶ πάντα
ζώει τε φθινύθει τε περιπλομένοιο κατ' ἦμαρ
νωλεμέως αἰῶνος ἑλισσομένων ἐνιαυτῶν.
καί νύ κε δὴ μακάρεσσιν ἀμείλιχος ἔμπεσε δῆρις,
εἰ μὴ ὑπ' ἐννεσίῃσι Διὸς μεγαλοβρεμέταο
δοιαὶ ἄρ' ἀμφοτέροισι θοῶς ἑκάτερθε παρέσταν
Κῆρες· ἐρεμναίη μὲν ἔβη ποτὶ Μέμνονος ἦτορ,
φαιδρὴ δ' ἀμφ' Ἀχιλῆα δαΐφρονα· τοὶ δ' ἐσιδόντες
ἀθάνατοι μέγ' ἄϋσαν, ἄφαρ δ' ἕλε τοὺς μὲν ἀνίη
λευγαλέη, τοὺς δ' ἠῢ καὶ ἀγλαὸν ἔλλαβε χάρμα.
ἥρωες δ' ἐμάχοντο καθ' αἱματόεντα κυδοιμὸν
ἔμπεδον, οὐδέ τι Κῆρας ἐποιχομένας ἐνόησαν
◆ θυμὸν καὶ μέγα κάρτος ἐπ' ἀλλήλοισι φέροντες·
φαίης κε στονόεντα κατὰ μόθον ἤματι κείνωι
μάρνασθ' ἠὲ Γίγαντας ἀτειρέας ἠὲ κραταιοὺς
Τιτῆνας· σθεναρὴ γὰρ ἐπί σφισι δῆρις ὀρώρει,
ἠμὲν ὅτε ξιφέεσσι συνέδραμον, ἠδ' ὅτε λᾶας
βάλλον ἐπεσσύμενοι περιμήκεας· οὐδέ τις αὐτῶν
χάζετο βαλλομένων, οὐδ' ἔτρεσαν, ἀλλ' ἅτε πρῶνες
ἕστασαν ἀκμῆτες καταείμενοι ἄσπετον ἀλκήν·
ἄμφω γὰρ μεγάλοιο Διὸς γένος εὐχετόωντο·
τοὔνεκ' ἄρα σφίσι δῆριν ἴσην ἐτάνυσσεν Ἐνυὼ
L3[O] πολλὸν ἐρειδομένοισιν ἐπὶ χρόνον ἐν δαῒ κείνῃ,
αὐτοῖς ἠδ' ἑτάροισιν ἀταρβέσιν, οἳ μετ' ἀνάκτων
νωλεμέως πονέοντο μεμαότες, ἄχρι καμόντων
αἰχμαὶ ἀνεγνάμφθησαν ἐν ἀσπίσιν· οὐδέ τις ἦεν
θεινομένων ἑκάτερθεν ἀνούτατος, ἀλλ' ἅμα πάντων
ἐκ μελέων εἰς οὖδας ἀπέρρεεν αἷμα καὶ ἱδρὼς
αἰὲν ἐρειδομένων, κεκάλυπτο δὲ γαῖα νέκυσσιν, 4 (3C)
οὐρανὸς ὡς νεφέεσσιν ἐς αἰγοκερῆα κιόντος
ἠελίου, ὅτε πόντον ὑποτρομέει μέγα ναύτης.
τοὺς δ' ἵπποι χρεμέθοντες ἐπεσσυμένοις ἅμα λαοῖς
τεθνεότας στείβεσκον, ἅτ' ἄσπετα φύλλα κατ' ἄλσος
χείματος ἀρχομένου μετὰ τηλεθόωσαν ὀπώρην.
οἱ δέ που ἐν νεκύεσσι καὶ αἵματι δηριόωντο
υἱῆες μακάρων ἐρικυδέες, οὐδ' ἀπέληγον 5
ἀλλήλοις κοτέοντες· Ἔρις δ' ἴθυνε τάλαντα
ὑσμίνης ἀλεγεινά, τὰ δ' οὐκ ἔτι ἶσα πέλοντο·
ἀλλ' ἄρα Μέμνονα δῖον ὑπὸ στέρνοιο θέμεθλα
Πηλεΐδης οὔτησε· τὸ δ' ἀντικρὺ μέλαν ἆορ
ἐξέθορεν· τοῦ δ' αἶψα λύθη πολυήρατος αἰών·
κάππεσε δ' ἐς μέλαν αἷμα, βράχεν δέ οἱ ἄσπετα τεύχη·
γαῖα δ' ὑπεσμαράγησε, καὶ ἀμφεφόβηθεν ἑταῖροι·
τὸν δ' ἄρα Μυρμιδόνες μὲν ἐσύλεον· ἀμφὶ δὲ Τρῶες
φεῦγον· ὁ δ' αἶψα δίωκε μένος μέγα λαίλαπι ἶσος.
Ἠὼς δ' ἐστονάχησε καλυψαμένη νεφέεσσιν· 207
ἠχλύνθη δ' ἄρα γαῖα. θοοὶ δ' ἅμα πάντες ἀῆται

εἴ τε γὰρ ἐσθλὸς ἔτ' εἰμὶ καὶ ἄλκιμος εἴ τε καὶ οὐκί,
γνώσῃ ἐνὶ πτολέμωι, ὁπότ' ἀνέρος εἴδεται ἀλκή. Quintus
νῦν δ' ἄγε δὴ κοίτοιο μεδώμεθα, μηδ' ἀνὰ νύκτα
πίνωμεν· χαλεπὸς γὰρ ἐπειγομένωι μαχέσασθαι
οἶνος ἀπειρέσιος καὶ ἀϋπνοσύνη ἀλεγεινή."
ὣς φάτο· τὸν δ' ὁ γεραιὸς ἀγασσάμενος προσέειπεν·
"αὐτὸς ὅπως ἐθέλεις, μεταδαίνυσο, πείθεο δ' αὐτῶι·
οὐ γὰρ ἐγώ σ' ἀέκοντα βιήσομαι· οὐ γὰρ ἔοικεν
οὔτ' ἀπιόντ' ἀπὸ δαιτὸς ἐρυκέμεν οὔτε μένοντα
σεύειν ἐκ μεγάροιο· θέμις νύ τοι ἀνδράσιν αὔτως."
ὣς φάθ'· ὁ δ' ἐκ δόρποιο μεθίστατο, βῆ δὲ πρὸς εὐνὴν
ὑστατίην· ἅμα δ' ἄλλοι ἔβαν κοίτοιο μέδεσθαι
δαιτυμόνες· τάχα δέ σφιν ἐπήλυθε νήδυμος ὕπνος.
αὐτὰρ ἐνὶ μεγάροισι Διὸς στεροπηγερέταο
ἀθάνατοι δαίνυντο· πατὴρ δ' ἐν τοῖσι Κρονίων
εὖ εἰδὼς ἀγόρευε δυσηχέος ἔργα μόθοιο·
"ἴστε θεοὶ περὶ πάντες ἐπεσσύμενον βαρὺ πῆμα
αὔριον ἐν πολέμωι· μάλα γὰρ πολλῶν μένος ἵππων
ὄψεσθ' ἀμφ' ὀχέεσσι δαϊζομένων ἑκάτερθεν
ἄνδρας δ' ὀλλυμένους· τῶν καὶ περικηδόμενός τις
μιμνέτω ὑμείων, μηδ' ἀμφ' ἐμὰ γούναθ' ἱκάνων
λισσέσθω· Κῆρες γὰρ ἀμείλιχοί εἰσι καὶ ἡμῖν."
ὣς ἔφατ' ἐν μέσσοισιν ἐπισταμένοισι καὶ αὐτοῖς,
ὄφρα καὶ ἀσχαλόων τις ἀπὸ πτολέμοιο τράπηται,
μηδέ ἑ λισσόμενος περὶ υἱέος ἠὲ φίλοιο
μαψιδίως ἀφίκηται ἀτειρέος ἔνδον Ὀλύμπου. L3[O]
καὶ τὰ μὲν ὡς ἐσάκουσαν ἐριγδούπου Κρονίδαο,
τλῆσαν ἐνὶ στερνοισι καὶ οὐ βασιλῆος ἔναντα
μῦθον ἔφαν· μάλα γάρ μιν ἀπειρέσιον τρομέεσκον.
ἀχνύμενοι δ' ἵκανον, ὅπῃ δόμος ἦεν ἑκάστου
καὶ λέχος· ἀμφὶ δὲ τοῖσι καὶ ἀθανάτοις περ ἐοῦσιν
ὕπνου βληχρὸν ὄνειαρ ἐπὶ βλεφάροισι τανύσθη.
ἦμος δ' ἠλιβάτων ὀρέων ὑπερέσσυται ἄκρας
λαμπρὸς ἀν' οὐρανὸν εὐρὺν Ἑωσφόρος, ὅς τ' ἐπὶ ἔργον
ἡδὺ μάλα κνώσσοντας ἀμαλλοδετῆρας ἐγείρει,
τῆμος ἀρήιον υἷα φαεσφόρου Ἠριγενείης
ὕστατος ὕπνος ἀνῆκεν· ὁ δ' ἐν φρεσὶ κάρτος ἀέξων
ἤδη δυσμενέεσσι λιλαίετο δηριάασθαι.
Ἠὼς δ' οὐρανὸν εὐρὺν ἀνήιεν οὐκ ἐθέλουσα.
καὶ τότε Τρῶες ἕσαντο περὶ χροῒ δήϊα τεύχη,
τοῖσι δ' ἅμ' Αἰθίοπές τε, καὶ ὁππόσα φῦλα πέλοντο
ἀμφὶ βίην Πριάμοιο συναγρομένων ἐπικούρων
πανσυδίηι· μάλα δ' ὦκα πρὸ τείχεος ἐσσεύοντο
κυανέοις νεφέεσσιν ἐοικότες, οἷα Κρονίων
χείματος ὀρνυμένοιο κατ' ἠέρα πουλὺν ἀγείρει.
αἶψα δ' ἄρ' ἐπλήσθη πεδίον πᾶν· οἱ δ' ἐκέχυντο
ἀκρίσι πυροβόροισιν ἀλίγκιον, αἵ τε φέρονται
ὡς νέφος ἢ πολὺς ὄμβρος ὑπὲρ χθονὸς εὐρυπέδοιο
ἄπλητοι μερόπεσσιν ἀεικέα λιμὸν ἄγουσαι·
ὣς οἱ ἴσαν πολλοί τε καὶ ὄβριμοι, ἀμφὶ δ' ἀγυιαὶ

στείνοντ' ἐσσυμένων, ὑπὸ δ' ἔγρετο ποσσὶ κονίη. 15 (10C)
  Ἀργεῖοι δ' ἀπάνευθεν ἐθάμβεον, εὖτ' ἐσίδοντο 196 (139C)
ἐσσυμένους· εἶθαρ δὲ περὶ χροῒ χαλκὸν ἕσαντο
κάρτεϊ Πηλεΐδαο πεποιθότες· ὃς δ' ἐνὶ μέσσοις
ἤιε Τιτήνεσσι πολυσθενέεσσιν ἐοικώς,
κυδιόων ἵπποισι καὶ ἅρμασι· τοῦ δ' ἄρα τεύχη
πάντηι μαρμαίρεσκον ἀλίγκιον ἀστεροπῆισιν.
οἷος δ' ἐκ περάτων γαιηόχου Ὠκεανοῖο
ἔρχεται ἠέλιος φαεσίμβροτος οὐρανὸν εἴσω
παμφανόων, τραφερὴ δὲ γελᾶι περὶ γαῖα καὶ αἰθήρ·
τοῖος ἐν Ἀργείοισι τότ' ἔσσυτο Πηλέος υἱός.
ὣς δὲ καὶ ἐν Τρώεσσιν ἀρήιος ἤιε Μέμνων
Ἄρεϊ μαιμώωντι πανείκελος, ἀμφὶ δὲ λαοὶ
προφρονέως ἐφέποντο παρεσσύμενοι βασιλῆι.
  αἶψα δ' ἄρ' ἀμφοτέρων δολιχαὶ πονέοντο φάλαγγες
◆ Τρώων καὶ Δαναῶν, μετὰ δ' ἔπρεπον Αἰθιοπῆες·
σὺν δ' ἔπεσον καναχηδὸν ὁμῶς, ἅτε κύματα πόντου
πάντοθεν ἐγρομένων ἀνέμων ὑπὸ χείματος ὥρηι·
ἀλλήλους δ' ἐδάϊζον ἐϋξέστηις μελίηισι
βάλλοντες, μετὰ δέ σφι γόος καναχή τε δεδήει.
ὡς δ' ὅτ' ἐρίγδουποι ποταμοὶ μεγάλα στενάχωσιν
εἰς ἅλα χευόμενοι, ὅτε λαβρότατος πέλει ὄμβρος
ἐκ Διός, εὖτ' ἀλίαστον ἐπὶ νέφεα κτυπέωσι
θηγόμεν' ἀλλήλοισι, πυρὸς δ' ἐξέσσυτ' ἀϋτμή·
ὣς τῶν μαρναμένων μέγ' ὑπαὶ ποσὶ γαῖα πελώρη
L3[I] ἔβραχε, θεσπεσίου δὲ δι' ἠέρος ἔσσυτ' ἀϋτὴ
σμερδαλέη· δεινὸν γὰρ ἄϋτεον ἀμφοτέρωθεν.
  ἔνθ' ἕλε Πηλεΐδης Θάλιον καὶ ἀμύμονα Μέντην,
ἄμφω ἀριγνώτω, βάλε δ' ἄλλων πολλὰ κάρηνα.
εὖτ' αἰγὶς βερέθροισιν ὑποχθονίοις ἐπορούσηι
λάβρος, ἄφαρ δέ τε πάντα κατὰ χθονὸς ἀμφιχέηται
ἐκ θεμέθλων· μάλα γάρ ῥα περιτρομέει βαθὺ γαῖα· 5 (4C)
ὣς οἵ γ' ἐν κονίηισι κατήριπον ὠκέϊ πότμωι
αἰχμῆι Πηλείωνος· ὁ γὰρ μέγα μαίνετο θυμῶι.
  ὣς δ' αὔτως ἑτέρωθεν ἐῢς πάϊς Ἠριγενείης
Ἀργείους ἐδάϊζε κακῆι ἐναλίγκιος Αἴσηι,
ἥ τε φέρει λαοῖσι κακὸν καὶ ἀεικέα λοιγόν.
πρῶτον δ' εἷλε Φέρωνα διὰ στέρνοιο τυχήσας
δούρατι λευγαλέωι, ἐπὶ δ' ἔκτανε δῖον Ἔρευθον, 6
ἄμφω ἐελδομένω πόλεμον καὶ ἀεικέα χάρμην,
οἳ Θρύον ἀμφενέμοντο παρ' Ἀλφειοῖο ῥεέθροις,
καί ῥ' ὑπὸ Νέστορι βῆσαν ἐς Ἴλιον ἱερὸν ἄστυ.
τοὺς δ' ὁπότ' ἐξενάριξεν, ἐπώιχετο Νηλέος υἷα
κτεῖναί μιν μεμαώς. τοῦ δ' Ἀντίλοχος θεοειδὴς
πρόσθ' ἐλθὼν ἴθυνε μακρὸν δόρυ, καί οἱ ἅμαρτε
τυτθὸν ἀλευαμένοιο, φίλον δέ οἱ εἷλεν ἑταῖρον
Αἴθοπα Πυρρασίδην. ὁ δὲ χωσάμενος κταμένοιο
Ἀντιλόχωι ἐπιάλτο, λέων ὣς ὀβριμόθυμος
καπρίωι, ὅς ῥα καὶ αὐτὸς ἐναντίον οἶδε μάχεσθαι
ἀνδράσι καὶ θήρεσσι, πέλει δέ οἱ ἄσπετος ὁρμή·

ἠδ' αὐτῶν· ἐγγὺς καὶ Ἄρης, ἐγγὺς δὲ καὶ ἀλκή."
  ὣς εἰπὼν παλάμηισι λάβεν πολυμήκετον ἆορ,
Μέμνων δ' αὖθ' ἑτέρωθι, καὶ ὀτραλέως συνόρουσαν.
τύπτον δ' ἀλλήλων ἄμοτον φρεσὶ μαιμώωντες
ἀσπίδας, ἃς Ἥφαιστος ὑπ' ἀμβροσίηι κάμε τέχνηι,
πυκνὰ συναΐσσοντες· ἐπέψαυον δὲ λόφοισιν
ἀλλήλαις ἑκάτερθεν ἐρειδόμεναι τρυφάλειαι.
Ζεὺς δὲ μέγ' ἀμφοτέροισι φίλα φρονέων βάλε κάρτος,
τεῦξε δ' ἄρ' ἀκαμάτους καὶ μείζονας, οὐδὲν ὁμοίους
ἀνδράσιν, ἀλλὰ θεοῖσιν· Ἔρις δ' ἐπεγήθεεν ἄμφω.
οἱ δ' αἰχμὴν μεμαῶτες ἄφαρ χροὸς ἐντὸς ἐλάσσαι
μεσσηγὺς σάκεός τε καὶ ὑψιλόφου τρυφαλείης
πολλάκις ἰθύνεσκον ἐὸν μένος, ἄλλοτε δ' αὖτε
βαιὸν ὑπὲρ κνημῖδος, ἔνερθε δὲ δαιδαλέοιο
θώρηκος βριαροῖσιν ἀρηρότος ἀμφὶ μέλεσσιν,
ἄμφω ἐπειγόμενοι· περὶ δέ σφισιν ἄμβροτα τεύχη
ἀμφ' ὤμοις ἀράβησε· βοὴ δ' ἵκετ' αἰθέρα δῖον
Τρώων Αἰθιόπων τε καὶ Ἀργείων ἐριθύμων
μαρναμένων ἑκάτερθε· κόνις δ' ὑπὸ ποσσὶν ὀρώρει
ἄχρις ἐς οὐρανὸν εὐρύν, ἐπεὶ μέγα κίνυτο ἔργον.
εὖτ' ὀμίχλη κατ' ὄρεσφιν ὀρινομένου ὑετοῖο,
ὁππότε δὴ κελάδοντες ἐνιπλήθονται ἔναυλοι
ὕδατος ἐσσυμένοιο, βρέμει δ' ἄρα πᾶσα χαράδρη
ἄσπετον, οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπιτρομέουσι νομῆες
χειμάρρους ὀμίχλην τε φίλην ὀλοοῖσι λύκοισιν
ἠδ' ἄλλοις θήρεσσιν, ὅσους τρέφει ἄσπετος ὕλη· L3[I]
ὣς τῶν ἀμφὶ πόδεσσι κόνις πεπότητ' ἀλεγεινή,
ἥ ῥά τε καὶ φάος ἠῢ κατέκρυφεν ἠελίοιο
αἰθέρ' ἐπισκιάουσα· κακὴ δ' ὑπεδάμνατ' ὀϊζὺς
λαοὺς ἐν κονίηι τε καὶ αἰνομόρωι ὑσμίνηι.
καὶ τὴν μὲν μακάρων τις ἀπώσατο δηϊοτῆτος
ἐσσυμένως· ὀλοαὶ δὲ θοὰς ἑκάτερθε φάλαγγας
Κῆρες ἐποτρύνεσκον ἀπειρέσιον πονέεσθαι
δῆριν ἀνὰ στονόεσσαν· Ἄρης δ' οὐ λῆγε φόνοιο
λευγαλέου, πάντηι δὲ πέριξ ἐφορύνετο γαῖα
αἵματος ἐκχυμένοιο· μέλας δ' ἐπετέρπετ' Ὄλεθρος·
στείνετο δὲ κταμένων πεδίον μέγα θ' ἱππόβοτόν τε,
ὁππόσον ἀμφὶ ῥοαῖς Σιμόεις καὶ Ξάνθος ἐέργει
Ἴδηθεν κατιόντες ἐς ἱερὸν Ἑλλήσποντον.
  ἀλλ' ὅτε δὴ πολλὴ μέν ἄδην μηκύνετο δῆρις
μαρναμένων, ἶσον δὲ μένος τέτατ' ἀμφοτέροισι,
δὴ τότε τούς γ' ἀπάνευθεν Ὀλύμπιοι εἰσορόωντες,
οἱ μὲν θυμὸν ἔτερπον ἀτειρέϊ Πηλείωνι,
οἱ δ' ἄρα Τιθωνοῖο καὶ Ἠοῦς υἱέϊ δίωι.
ὑψόθι δ' οὐρανὸς εὐρὺς ἐπέβραχεν, ἀμφὶ δὲ πόντος
ἴαχε, κυανέη δὲ πέπιξ ἐλελίζετο γαῖα
ἀμφοτέρων ὑπὸ ποσσί· περιτρομέοντο δὲ πᾶσαι
ἀμφὶ Θέτιν Νηρῆος ὑπερθύμοιο θύγατρες
ὀβρίμου ἀμφ' Ἀχιλῆος ἰδ' ἄσπετα δειμαίνοντο.
δείδιε δ' Ἠριγένεια φίλωι περὶ παιδὶ καὶ αὐτὴ

ἠδ' ἄλλων κταμένων. ὁ δ' ἀνείλετο χείρεσι πέτρην, 16 (11C)
Quintus τήν ῥα βροτοὶ θέσαν οὖρον ἐϋστάχυος πεδίοιο, 197 (140C)
καὶ βάλεν ἀκαμάτοιο κατ' ἀσπίδα Πηλείωνος,
δῖος ἀνήρ. ὁ δ' ἄρ' οὔ τι τρέσας περιμήκεα πέτρην
αὐτίκα οἱ σχεδὸν ἦλθε μακρὸν δόρυ πρόσθε τιταίνων,
πεζός, ἐπεί ῥά οἱ ἵπποι ἔσαν μετόπισθε κυδοιμοῦ,
καί οἱ δεξιὸν ὦμον ὑπὲρ σάκεος στυφέλιξεν·
ὃς δὲ καὶ οὐτάμενός περ ἀταρβέϊ μάρνατο θυμῶι·
τύψε δ' ἄρ' Αἰακίδαο βραχίονα δουρὶ κραταιῶι·
τοῦ δ' ἐχύθη φίλον αἷμα· χάρη δ' ἄρ' ἐτώσιον ἥρως,
καί μιν ἄφαρ προσέειπεν ὑπερφιάλοις ἐπέεσσι·
"νῦν σ' ὀΐω μόρον αἰνὸν ἀναπλήσειν ὑπ' ὀλέθρωι
χερσὶν ἐμῆισι δαμέντα καὶ οὐκέτι μῶλον ἀλύξαι.
σχέτλιε, τίπτε σὺ Τρῶας ἀνηλεγέως ὀλέεσκες
πάντων εὐχόμενος πολὺ φέρτατος ἔμμεναι ἀνδρῶν
◆ μητρός τ' ἀθανάτης Νηρηΐδος; ἀλλὰ σοὶ ἤδη
ἤλυθεν αἴσιμον ἦμαρ, ἐπεὶ θεόθεν γένος εἰμὶ
Ἠοῦς ὄβριμος υἱός, ὃν ἔκτοθι λειριόεσσαι
Ἑσπερίδες θρέψαντο παρὰ ῥόον Ὠκεανοῖο.
τοὔνεκά σευ καὶ δῆριν ἀμείλιχον οὐκ ἀλεείνω,
εἰδὼς μητέρα δῖαν, ὅσον προφερεστέρη ἐστὶ
Νηρεΐδος, τῆς αὐτὸς ἐρεύχεαι ἔκγονος εἶναι·
ἡ μὲν γὰρ μακάρεσσι καὶ ἀνθρώποισι φαείνει,
τῆι ἐπὶ πάντα τελεῖται ἀπείρεος ἔνδον Ὀλύμπου
ἐσθλά τε καὶ κλυτὰ ἔργα, τά τ' ἀνδράσι γίνετ' ὄνειαρ·
L4[O] ἡ δ' ἐν ἁλὸς κευθμῶσι καθημένη ἀτρυγέτοισι
ναίει ὁμῶς κήτεσσι μετ' ἰχθύσι κυδιόωσα
ἄπρηκτος καὶ ἄϊστος· ἐγὼ δέ οἱ οὐκ ἀλεγίζω,
οὐδέ μιν ἀθανάτηισιν ἐπουρανίηισιν ἐΐσκω.’
ὣς φάτο· τὸν δ' ἐνένιπε θρασὺς πάϊς Αἰακίδαο·
"ὦ Μέμνον, πῆι νῦν σε κακαὶ φρένες ἐξορόθυναν
ἐλθέμεν ἀντί' ἐμεῖο καὶ ἐς μόθον ἰσοφαρίζειν; 6 (5C)
ὃς σέο φέρτερός εἰμι βίηι γενεῆι τε φυῆι τε,
Ζηνὸς ὑπερθύμοιο λαχὼν ἀριδείκετον αἷμα
καὶ σθεναροῦ Νηρῆος, ὃς εἰναλίας τέκε κούρας
Νηρεΐδας, τὰς δή ῥα θεοὶ τίουσ' ἐν Ὀλύμπωι,
πασάων δὲ μάλιστα Θέτιν κλυτὰ μητιόωσαν,
οὕνεκά που Διόνυσον ἑοῖς ὑπέδεκτο μελάθροις,
ὁππότε δειμαίνεσκε βίην ὀλοοῖο Λυκούργου, 7
ἠδὲ καὶ ὡς Ἥφαιστον ἐΰφρονα χαλκεοτέχνην
δέξαθ' ἑοῖσι δόμοισιν ἀπ' Οὐλύμποιο πεσόντα,
αὐτόν τ' Ἀργικέραυνον ὅπως ὑπελύσατο δεσμῶν·
τῶν μιμνησκόμενοι πανδερκέες Οὐρανίωνες
μητέρ' ἐμὴν τίουσι Θέτιν ζαθέωι ἐν Ὀλύμπωι.
γνώσηι δ', ὡς θεός ἐστιν, ἐπὴν δόρυ χάλκεον εἴσω
ἐς τεὸν ἦπαρ ἵκηται ἐμῆι βεβλημένον ἀλκῆι·
Ἕκτορα γὰρ Πατρόκλοιο, σὲ δ' Ἀντιλόχοιο χολωθεὶς
τίσομαι· οὐ γὰρ ὄλεσσας ἀνάλκιδος ἀνδρὸς ἑταῖρον.
ἀλλὰ τί νηπιάχοισιν ἐοικότες ἀφραδέεσσιν 209
2.450 ἕσταμεν ἡμετέρων μυθεύμενοι ἔργα τοκήων

ὣς ὁ θοῶς ἐπόρουσεν. ὁ δ' εὐρέϊ μιν βάλε πέτρωι
Ἀντίλοχος· τοῦ δ' οὔ τι λύθη κέαρ, οὕνεκ' ἄρ' αὐτοῦ Quintus
ἀλγινόεντ' ἀπάλαλκε φόνον κρατερὴ τρυφάλεια·
σμερδαλέον δέ οἱ ἦτορ ἐνὶ στέρνοισιν ὀρίνθη
βλημένου· ἀμφὶ δέ οἱ κόρυς ἴαχε· καί ῥ' ἔτι μᾶλλον
μαίνετ' ἐπ' Ἀντιλόχωι, κρατερὴ δέ οἱ ἔζεεν ἀλκή·
τοὔνεκα Νέστορος υἷα καὶ αἰχμητήν περ ἐόντα
τύψεν ὑπὲρ μαζοῖο, διήλασε δ' ὄβριμον ἔγχος
ἐς κραδίην, θνητοῖσιν ὅπηι πέλει ὠκὺς ὄλεθρος.
τοῦ δ' ὑποδηιωθέντος ἄχος Δαναοῖσιν ἐτύχθη
πᾶσι, μάλιστα δὲ πατρὶ περὶ φρένας ἤλυθε πένθος
Νέστορι παιδὸς ἑοῖο παρ' ὀφθαλμοῖσι δαμέντος·
οὐ γὰρ δὴ μερόπεσσι κακώτερον ἄλγος ἔπεισιν,
ἢ ὅτε παῖδες ὄλωνται ἑοῦ πατρὸς εἰσορόωντος·
τοὔνεκα καὶ στερεῆισιν ἀρηρέμενος φρεσὶ θυμὸν
ἄχνυτο παιδὸς ἑοῖο κακῆι περὶ κηρὶ δαμέντος.
κέκλετο δ' ἐσσυμένως Θρασυμήδεα νόσφιν ἐόντα·
"ὄρσο μοι, ὦ Θρασύμηδες ἀγακλεές, ὄφρα φονῆα
σεῖο κασιγνήτοιο καὶ υἱέος ἡμετέροιο
νεκροῦ ἑκὰς σεύωμεν ἀεικέος ἠὲ καὶ αὐτοὶ
ἀμφ' αὐτῶι στονόεσσαν ἀναπλήσωμεν ὀϊζύν.
εἰ δὲ σοὶ ἐν στέρνοισι πέλει δέος, οὐ σύ γ' ἐμεῖο
υἱὸς ἔφυς, οὐδ' ἐσσὶ Περικλυμένοιο γενέθλης,
ὅς τε καὶ Ἡρακλῆι καταντίον ἐλθέμεν ἔτλη.
ἀλλ' ἄγε δὴ πονεώμεθ', ἐπεὶ μέγα κάρτος ἀνάγκη
πολλάκι μαρναμένοισι καὶ οὐτιδανοῖσιν ὀπάζει." L4[O]
ὣς φάτο· τοῦ δ' ἀΐοντος ὑπὸ φρεσὶ σύγχυτο θυμὸς
πένθεσι λευγαλέοισιν· ἄφαρ δέ οἱ ἤλυθεν ἄγχι
Φηρεύς, ὅν ῥα καὶ αὐτὸν ἀποκταμένοιο ἄνακτος
εἷλεν ἄχος· κρατεροῖο δ' ἐναντία δηριάασθαι
Μέμνονος ὡρμήθησαν ἀν' αἱματόεντα κυδοιμόν.
ὡς δ' ὅταν ἀγρευτῆρε κατὰ πτύχας ὑλήεσσας
οὔρεος ἠλιβάτοιο λιλαιόμενοι μέγα θήρης
ἢ συὸς ἢ ἄρκτοιο καταντίον ἀΐσσωσι
κτεινέμεναι μεμαῶτες, ὁ δ' ἀμφοτέροις ἐπορούσας
θυμῶι μαιμώωντι βίην ἀπαμύνεται ἀνδρῶν·
ὣς τότε καὶ Μέμνων φρόνεεν μέγα. τοὶ δέ οἱ ἄγχι
ἤλυθον· ἀλλά μιν οὔ τι κατακτανέειν ἐδύναντο
μακρῆισιν μελίηισιν· ἀπέπλαγχθεν δέ οἱ αἰχμαὶ
τῆλε χροός· μάλα γάρ που ἀπέτραπεν Ἠριγένεια·
δούρατα δ' οὐχ ἁλίως χαμάδις πέσεν· ἀλλ' ὁ μὲν ὦκα
ἐμμεμαὼς κατέπεφνε Πολύμνιον υἷα Μέγητος
Φηρεὺς ὀβριμόθυμος, ὁ δ' ἔκτανε Λαομέδοντα
Νέστορος ὄβριμος υἱὸς ἀδελφειοῖο χολωθείς,
ὃν Μέμνων ἐδάϊξε κατὰ μόθον. ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτῶι
χερσὶν ὑπ' ἀκαμάτηισι λύεν παγχάλκεα τεύχη
οὔτε βίην ἀλέγων Θρασυμήδεος οὔτε μὲν ἐσθλοῦ
Φηρέος, οὕνεκα πολλὸν ὑπείροχος. οἱ δ' ἅτε θῶε
ἀμφ' ἔλαφον βεβαῶτα μέγαν φοβέοντο λέοντα
οὔ τι πρόσω μεμαῶτες ἔτ' ἐλθέμεν. αἰνὰ δὲ Νέστωρ 2.300

ἐγγύθεν εἰσορόων ὀλοφύρετο, κέκλετο δ’ ἄλλους 17 (12C)
σφοὺς ἑτάρους δηίωι συνεπελθέμεν ἀνδρί, καὶ αὐτὸς 198 (141C)
ὥρμηνεν πονέεσθαι ἀφ’ ἅρματος, οὕνεκ’ ἄρ’ αὐτὸν
παιδὸς ἀποφθιμένοιο ποθὴ ποτὶ μῶλον ἄγεσκε
πὰρ δύναμιν· μέλλεν δὲ φίλωι περὶ παιδὶ καὶ αὐτὸς
κεῖσθαι ὁμῶς κταμένοις ἐναρίθμιος, εἰ μὴ ἄρ’ αὐτὸν
Μέμνων ὀβριμόθυμος ἐπεσσύμενον προσέειπεν
αἰδεσθεὶς ἀνὰ θυμὸν ὁμήλικα πατρὸς ἑοῖο·
“ὦ γέρον, οὔ μοι ἔοικε καταντία σεῖο μάχεσθαι
πρεσβυτέροιο γεγῶτος, ἐπεὶ φρεσὶν οἶδα νοῆσαι·
ἦ γὰρ ἔγωγ’ ἐφάμην σε νέον καὶ ἀρήιον ἄνδρα
ἀντιάαν δηίοισι, θρασὺς δέ μοι ἔλπετο θυμὸς
χειρὸς ἐμῆς καὶ δουρὸς ἐπάξιον ἔμμεναι ἔργον.
ἀλλ’ ἀναχάζεο τῆλε μόθου στυγεροῦ τε φόνοιο,
χάζεο, μή σε βάλοιμι καὶ οὐκ ἐθέλων περ ἀνάγκηι,
◆ μηδὲ τεῶι περὶ παιδὶ πέσηις μέγ’ ἀμείνονι φωτὶ
μαρνάμενος, μὴ δή σε καὶ ἄφρονα μυθήσωνται
ἀνέρες· οὐ γὰρ ἔοικεν ὑπερτέρωι ἀντιάασθαι.”
ὣς φάτο· τὸν δ’ ἑτέρωθι γέρων ἠμείβετο μύθωι·
“ὦ Μέμνον, τὰ μὲν ἄρ που ἐτώσια πάντ’ ἀγορεύεις·
οὐ μὲν γὰρ δηίοισι πονεύμενον εἵνεκα παιδὸς
ἀφραίνειν ἐρέει τις ἀνηλέα παιδοφονῆα
νεκροῦ ἑκὰς σεύοντα κατὰ μόθον· ὡς ὄφελόν μοι
ἀλκὴ ἔτ’ ἔμπεδος ἦεν, ἵνα γνώηις ἐμὸν ἔγχος·
νῦν δὲ σὺ μὲν μάλα πάγχυ μέγ’ εὔχεαι, οὕνεκα θυμὸς
L4[I] θαρσαλέος νέου ἀνδρὸς ἐλαφρότερόν τε νόημα·
τῶ ῥα καὶ ὑψηλὰ φρονέων ἀποφώλια βάζεις.
εἰ δέ μοι ἡβώωντι καταντίον εἰληλούθεις,
οὐκ ἄν τοι κεχάροντο φίλοι κρατερῶι περ ἐόντι·
νῦν δ’ ὥς τίς τε λέων ὑπὸ γήραος ἄχθομαι αἰνοῦ,
ὅν τε κύων σταθμοῖο πολυρρήνοιο δίηται
θαρσαλέως, ὁ δ’ ἄρ’ οὔ τι λιλαιόμενός περ ἀμύνει 7 (6C)
οἷ αὐτῶι, οὐ γάρ οἱ ἔτ’ ἔμπεδοί εἰσιν ὀδόντες
οὐδὲ βίη, κρατερὸν δὲ χρόνωι ἀμαθύνεται ἦτορ·
ὣς ἐμοὶ οὐκέτι κάρτος ἐνὶ στήθεσσιν ὄρωρεν
οἷόν περ τὸ πάροιθεν· ὅμως δ’ ἔτι φέρτερός εἰμι
πολλῶν ἀνθρώπων, παύροισι δέ χεῖρας ὑπείκω.”
ὣς εἰπὼν ἀπὸ βαιὸν ἐχάσσατο· λεῖπε δ’ ἄρ’ υἷα
κείμενον ἐν κονίηισιν, ἐπεί νύ οἱ οὐκέτι πάμπαν 8
γναμπτοῖς ἐν μελέεσσι πέλε σθένος ὡς τὸ πάροιθεν·
γήραϊ γὰρ καθύπερθε πολυτλήτωι βεβάρητο.
ὣς δ’ αὔτως ἀπόρουσεν ἐϋμμελίης Θρασυμήδης
Φηρεύς τ’ ὀβριμόθυμος ἰδ’ ἄλλοι πάντες ἑταῖροι
δειδιότες· μάλα γάρ σφιν ἐπώιχετο λοίγιος ἀνήρ.
ὡς δ’ ὅτ’ ἀπὸ μεγάλων ὀρέων ποταμὸς βαθυδίνης
καχλάζων φορέηται ἀπειρεσίωι ὀρυμαγδῶι,
ὁππότε συννεφὲς ἦμαρ ἐπ’ ἀνθρώποισι τανύσσηι
Ζεὺς κλονέων μέγα χεῖμα, περικτυπέουσι δὲ πάντηι
βρονταὶ ὁμῶς στεροπῆισιν ἅδην νεφέων συνιόντων 210
θεσπεσίων, κοῖλαι δὲ περικλύζονται ἄρουραι
ὄμβρου ἐπεσσυμένοιο δυσηχέος, ἀμφὶ δὲ μακραὶ
σμερδαλέον βοόωσι κατ’ οὔρεα πάντα χαράδραι·
ὣς Μέμνων σεύεσκεν ἐπ’ ἠιόνας Ἑλλησπόντου
Ἀργείους, μετόπισθε δ’ ἐπισπόμενος κεράϊζε·
πολλοὶ δ’ ἐν κονίηισι καὶ αἵματι θυμὸν ἔλειπον
Αἰθιόπων ὑπὸ χερσί· λύθρωι δ’ ἐφορύνετο γαῖα
ὀλλυμένων Δαναῶν. μέγα δ’ ἐν φρεσὶ γήθεε Μέμνων
αἰὲν ἐπεσσύμενος δηίων στίχας· ἀμφὶ δὲ νεκρῶν
στείνετο Τρώιον οὖδας· ὁ δ’ οὐκ ἀπέληγε κυδοιμοῦ·
ἔλπετο γὰρ Τρώεσσι φάος, Δαναοῖσι δὲ πῆμα
ἔσσεσθ’· ἀλλά ἑ Μοῖρα πολύστονος ἠπερόπευεν
ἐγγύθεν ἱσταμένη καὶ ἐπὶ κλόνον ὀτρύνουσα.
ἀμφὶ δὲ οἱ θεράποντες ἐϋσθενέες πονέοντο,
Ἀλκυονεὺς Νύχιός τε καὶ Ἀσιάδης ἐρίθυμος
αἰχμητής τε Μένεκλος Ἀλέξιππός τε Κλύδων τε
ἄλλοι τ’ ἰωχμοῖο μεμαότες, οἵ ῥα καὶ αὐτοὶ
καρτύναντ’ ἀνὰ δῆριν ἑῶι πίσυνοι βασιλῆι.
καὶ τότε δή ῥα Μένεκλον ἐπεσσύμενον Δαναοῖσι
Νηλείδης κατέπεφνεν. ὁ δ’ ἀσχαλόων ἑτάροιο
Μέμνων ὀβριμόθυμος ἐνήρατο πουλὺν ὅμιλον·
ὡς δ’ ὅτε τις κραιπνῆισιν ἐπιβρίσας ἐλάφοισι
θηρητὴρ ἐν ὄρεσσι λίνων ἔντοσθεν ἐρεμνῶν
ἰλαδὸν ἀγρομένηισιν ἐς ὑστάτιον δόλον ἄγρης
αἰζηῶν ἰότητι, κύνες δ’ ἐπικαγχαλόωσι
πυκνὸν ὑλακτιόωντες, ὁ δ’ ἐμμεμαὼς ὑπ’ ἄκοντι
κεμμάσιν ὠκυτάτηισι φόνον στονόεντα τίθησιν· L4[I]
ὣς Μέμνων ἐδάϊζε πολὺν στρατόν· ἀμφὶ δ’ ἑταῖροι
γήθεον, Ἀργεῖοι δὲ περικλυτὸν ἄνδρα φέβοντο.
ὡς δ’ ὁπότ’ ἐξεριπόντος ἀπ’ οὔρεος ἠλιβάτοιο
πέτρου ἀπειρεσίοιο, τὸν ὑψόθεν ἀκάματος Ζεὺς
ὤσηι ἀπὸ κρημνοῖο βαλὼν στονόεντι κεραυνῶι,
τοῦ δ’ ἄρ’ ἀνὰ δρυρὰ πυκνὰ καὶ ἄγκεα μακρὰ ῥαγέντος
βῆσσαι ἐπικτυπέουσι, περιτρομέουσι δ’ ἀν’ ὕλην,
εἴ που μῆλ’ ὑπένερθε κυλινδομένοιο νέμονται
ἢ βόες ἠέ τιν’ ἄλλα, καὶ ἐξαλέονται ἰόντος
ῥιπὴν ἀργαλέην καὶ ἀμείλιχον· ὣς ἄρ’ Ἀχαιοὶ
Μέμνονος ὄβριμον ἔγχος ἐπεσσυμένοιο φέβοντο.
καὶ τότε δὴ κρατεροῖο μόλε σχεδὸν Αἰακίδαο
Νέστωρ, ἀμφὶ δὲ παιδὶ μέγ’ ἀχνύμενος φάτο μῦθον·
“ὦ Ἀχιλεῦ μέγα ἕρκος ἐϋσθενέων Ἀργείων,
ὤλετό μοι φίλος υἱός, ἔχει δέ μοι ἔντεα Μέμνων
τεθναότος, δείδω δὲ, κυνῶν μὴ κύρμα γένηται·
ἀλλὰ θοῶς ἐπάμυνον, ἐπεὶ φίλος, ὅστις ἑταίρου
μέμνηται κταμένοιο καὶ ἄχνυται οὐκέτ’ ἐόντος.”
ὣς φάτο· τοῦ δ’ ἀΐοντες ὑπὸ φρένας ἔμπεσε πένθος.
Μέμνονα δ’ ὡς ἐνόησεν ἀνὰ στονόεντα κυδοιμὸν
Ἀργείους ἰληδὸν ὑπ’ ἔγχεϊ δηιόωντα,
αὐτίκα κάλλιπε Τρῶας, ὅσους ὑπὸ χερσὶ δάϊξεν
ἀμφ’ ἄλληισι φάλαγξι, καὶ ἰσχανόων πολέμοιο
ἤλυθέ οἱ κατέναντα χολούμενος Ἀντιλόχοιο

Πηγασὶς ἠΰκομος σθεναρῶι τέκεν Ἠμαθίωνι
Quintus Γρηνίκου ποταμοῖο παρὰ ῥόον· ἀμφὶ δ’ ἄρ’ αὐτῶι
Πρωτέος υἷα δάϊξεν Ὀρέσβιον, ὅς τε μακεδνῆς
Ἴδης ναιετάασκεν ὑπὸ πτύχας, οὐδέ ἑ μήτηρ
δέξατο νοστήσαντα περικλειτὴ Πανάκεια,
ἀλλ’ ἐδάμη παλάμηισιν Ὀδυσσέος, ὅς τε καὶ ἄλλων
πολλῶν θυμὸν ἔλυσεν ὑπ’ ἔγχεϊ μαιμώωντι
κτείνων, ὅν κε κίχηισι περὶ νέκυν. ἀλλά μιν Ἄλκων
υἱὸς ἀρηϊθόοιο Μεγακλέος ἔγχεϊ τύψε
πὰρ γόνυ δεξιτερόν· περὶ δὲ κνημῖδα φαεινὴν
ἔβλυσεν αἷμα κελαινόν· ὁ δ’ ἕλκεος οὐκ ἀλέγιζεν,
ἀλλ’ ἄφαρ οὐτήσαντι κακὸν γένεθ’, οὕνεκ’ ἄρ’ αὐτὸν
ἱέμενον πολέμοιο δι’ ἀσπίδος οὔτασε δουρί·
ὦσε δέ μιν μεγάληι τε βίηι καὶ κάρτεϊ χειρὸς
ὕπτιον ἐς γαῖαν· κανάχησε δέ οἱ πέρι τεύχη
βλημένου ἐν κονίηισι, περὶ μελέεσσι δὲ θώρηξ
δεύετο φοινήεντι λύθρωι· ὁ δὲ λοίγιον ἔγχος
ἐκ χροὸς ἐξείρυσσε καὶ ἀσπίδος, ἕσπετο δ’ αἰχμῆι
θυμὸς ἀπὸ μελέων, ἔλιπεν δέ μιν ἄμβροτος αἰών.
τοῦ δ’ ἑτάροις ἐπόρουσε καὶ οὐτάμενός περ Ὀδυσσεύς,
οὐδ’ ἀπέληγε μόθοιο δυσηχέος. ὣς δὲ καὶ ἄλλοι
πάντες ὁμῶς ἐπιμὶξ Δαναοὶ μέγαν ἀμφ’ Ἀχιλῆα
προφρονέως ἐμάχοντο, πολύν δ’ ὑπὸ χείρεσι λαὸν
ἐσσυμένως ἐδάϊζον ἐϋξέστηις μελίηισιν.
εὖτ’ ἄνεμοι θοὰ φύλλα κατὰ χθονὸς ἀμφιχέωνται
L1[O] λάβρον ἐπιβρίσαντες ἀν’ ἄλσεα ὑλήεντα
𝔸 ἀρχομένου λυκάβαντος, ὅτε φθινύθουσιν ὀπῶραι·
ὥς τοὺς ἐγχείηισι βάλον Δαναοὶ μενεχάρμαι·
μέμβλετο γὰρ πάντεσσιν Ἀχιλλέος ἀμφὶ θανόντος,
ἐκπάγλως δ’ Αἴαντι δαΐφρονι· τοὔνεκ’ ἄρ’ ἔμπης
Τρῶας ἄδην ἐδάϊζε κακῆι ἐναλίγκοις Αἴσηι.
τῶι δ’ ἐπὶ τόξ’ ἐτίταινε Πάρις· τὸν δ’ αἶψα νοήσας
κάββαλε χερμαδίωι κατὰ κράατος· ἐν δ’ ἄρ’ ἔθλασσεν
ἀμφίφαλον κυνέην ὀλοὸς λίθος· ἀμφὶ δέ μιν νὺξ
μάρψεν. ὁ δ’ ἐν κονίηισι κατήριπεν, οὐδέ οἱ ἰοὶ
ἤρκεσαν ἱεμένωι· ἐκέχυντο δ’ ἄρ’ ἄλλυδις ἄλλοι
◆ ἐν κονίηι, κενεὴ δὲ παρεκτετάνυστο φαρέτρη·
τόξον δ’ ἔκφυγε χεῖρε. φίλοι δέ μιν ἁρπάξαντες
ἵπποις Ἑκτορέοισι φέρον ποτὶ Τρώιον ἄστυ
βαιὸν ἔτ’ ἀμπνείοντα καὶ ἀργαλέον στενάχοντα·
οὐδὲ μὲν ἔντε’ ἄνακτος ἑκὰς λίπον, ἀλλὰ καὶ αὐτὰ
ἐκ πεδίοιο κόμισσαν ἑῶι βασιλῆι φέροντες.
τῶι δ’ Αἴας ἐπὶ μακρὸν ἀΰτεεν ἀσχαλόων κῆρ·
  “ὦ κύον, ὡς θανάτοιο βαρὺ σθένος ἐξυπάλυξας
σήμερον· ἀλλὰ σοὶ εἶθαρ ἐλεύσεται ὕστατον ἦμαρ
ἤ τινος Ἀργείων ὑπὸ χείρεσιν ἢ ἐμεῦ αὐτοῦ.
νῦν δ’ ἐμοὶ ἄλλα μέμηλε περὶ φρεσίν, ὡς Ἀχιλῆος
ἐκ φόνου ἀργαλέοιο νέκυν Δαναοῖσι σαώσω.”
  ὣς εἰπὼν δηΐοισι κακὰς ἐπὶ κῆρας ἴαλλεν,
οἵ ῥ’ ἔτι δηριόωντο νέκυν πέρι Πηλείωνος.

◆ row of last line.
simile or omen   crux

Consensus lines presented in order;
none reordered, removed or bracketed.

ARGUMENT

How by the shaft of a God laid low was Hero Achilles. — Loeb edition (1913)

QUINTUS
OF SMYRNA
POSTHOMERICA
BOOK 3

PREVIEW
4

EPIC POEM .ORG
DIGITAL CLASSICS

THESE LINES HAVE CONVERGED TO TELL
A STORY THAT SATISFIES ME IN MY HEART,
WHERE ONLY THERE IT REALLY COUNTS.

INTERLEAVABLE

language: Homeric Greek
copy: Zimmerman (Teubner 1901)
typeface: Sea Hand Press 20

This **UNRESTRICTED INTERLEAVABLE LAYOUT** of this **PUBLIC DOMAIN TEXT** is available for free at ARCHIVE.ORG (LINK).

As some way-faring Man, who wanders o’er
In Thought, a Length of Lands he trod before,
Sends forth his active Mind from Place to Place,
Joins Hill to Dale, and measures Space with Space:

EPICPOEM.ORG 🇺🇸 787 lines 3.0

𝔸 **2L** 1 - 350
𝔹 **1L** 351 - 550
ℂ **2L** 551 - 787

PRINT
2-SIDED:
21 to **30**

Αὐτὰρ ἐπεὶ φάος ἦλθεν ἐϋθρόνου Ἠριγενείης, 19 (13C)
δὴ τότ' ἄρ' Ἀντιλόχοιο νέκυν ποτὶ νῆας ἔνεικαν 200 (142C)
αἰχμηταὶ Πύλιοι μεγάλα στενάχοντες ἄνακτα
καί μιν ταρχύσαντο παρ' ἠιόσιν Ἑλλησπόντου
πολλὰ μάλ' ἀχνύμενοι· περὶ δ' ἔστενον ὄβριμοι υἷες
Ἀργείων· πάντας γὰρ ἀμείλιχον ἄμφεχε πένθος
Νέστορι ἦρα φέροντας· ὁ δ' οὐ μέγα δάμνατο θυμῶι·
ἀνδρὸς γὰρ πινυτοῖο περὶ φρεσὶ τλήμεναι ἄλγος
θαρσαλέως καὶ μή τι κατηφιόωντ' ἀκάχησθαι.
Πηλείδης δ' ἑτάροιο χολούμενος Ἀντιλόχοιο
σμερδνὸν ἐπὶ Τρώεσσι κορύσσετο· τοὶ δέ καὶ αὐτοὶ
καί περ ὑποτρομέοντες ἐϋμμελίην Ἀχιλῆα
τείχεος ἐξεχέοντο μεμαότες, οὕνεκ' ἄρα σφι
Κῆρες ἐνὶ στέρνοισι θράσος βάλον· ἦ γὰρ ἔμελλον
πολλοὶ ἀνοστήτοιο κατελθέμεν Ἀϊδονῆος
χερσὶν ὑπ' Αἰακίδαο δαΐφρονος, ὅς ῥα καὶ αὐτὸς
φθεῖσθαι ὁμῶς ἤμελλε παρὰ Πριάμοιο πόληι.
αἶψα δ' ἄρ' ἀμφοτέρωθε συνήλυθον εἰς ἕνα χῶρον
Τρώων ἔθνεα πολλὰ μενεπτολέμων τ' Ἀργείων
μαιμώωντ' ἐς Ἄρηα διεγρομένου πολέμοιο.
  Πηλείδης δ' ἐν τοῖσι πολὺν περιδάμνατο λαὸν
δυσμενέων· πάντηι δὲ φερέσβιος αἵματι γαῖα
δεύετο, καὶ νεκύεσσι περιστείνοντο ῥέεθρα
Ξάνθου καὶ Σιμόεντος· ὁ δ' ἑσπόμενος κεράϊζε
μέχρις ἐπὶ πτολίεθρον, ἐπεὶ φόβος ἄμφεχε λαούς.
L1[I] καί νύ κε πάντας ὄλεσσε, πύλας δ' εἰς οὖδας ἔρεισε
𝔸 θαιρῶν ἐξερύσας, ἢ καὶ συνέαξεν ὀχῆας
δόχμιος ἐγχριμφθείς, Δαναοῖσι δὲ θῆκε κέλευθον
ἐς Πριάμοιο πόληα, διέπραθε δ' ὄλβιον ἄστυ,
εἰ μή οἱ μέγα Φοῖβος ἀνηλέϊ χώσατο θυμῶι
ὡς ἴδεν ἄσπετα φῦλα δαϊκταμένων ἡρώων.
αἶψα δ' ἀπ' Οὐλύμποιο κατήλυθε θηρὶ ἐοικὼς 1 (1C)
ἰοδόκην ὤμοισιν ἔχων καὶ ἀναλθέας ἰούς·
ἔστη δ' Αἰακίδαο καταντίον· ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτῶι
γωρυτὸς καὶ τόξα μέγ' ἴαχεν, ἐκ δέ οἱ ὄσσων
πῦρ ἄμοτον μάρμαιρε, ποσὶν δ' ὑπεκίνυτο γαῖα.
◆ σμερδαλέον δ' ἤϋσε μέγας θεός, ὄφρ' Ἀχιλῆα
τρέψηι ἀπὸ πτολέμοιο θεοῦ ὄπα ταρβήσαντα
θεσπεσίην καὶ Τρῶας ὑπὲκ θανάτοιο σαώσηι· 2
  "χάζεο, Πηλείδη, Τρώων ἑκάς, οὐ γὰρ ἔοικεν
οὔ σ' ἔτι δυσμενέεσσι κακὰς ἐπὶ κῆρας ἰάλλειν,
μή σε καὶ ἀθανάτων τις ἀπ' Οὐλύμποιο χαλέψηι."
  ὣς ἄρ' ἔφη· ὁ δ' ἄρ' οὔ τι θεοῦ τρέσεν ἄμβροτον αὐδήν·
ἤδη γάρ οἱ Κῆρες ἀμείλιχοι ἀμφεποτῶντο·
τοὔνεκ' ἄρ' οὐκ ἀλέγιζε θεοῦ, μέγα δ' ἴαχεν ἄντην·
  "Φοῖβε, τί ἤ με θεοῖσι καὶ οὐ μεμαῶτα μάχεσθαι
ὀτρύνεις Τρώεσσιν ὑπερφιάλοισιν ἀμύνων;
ἤδη γὰρ καὶ πρόσθε μ' ἀποστρέψας ὀρυμαγδοῦ
ἤπαφες, ὁππότε πρῶτον ὑπεξεσάωσας ὀλέθρου 212
Ἕκτορα, τῶι μέγα Τρῶες ἀνὰ πτόλιν εὐχετόωντο.

ὅσσον ἀμείνονος ἀνδρὸς ἐναντίον ἔγχος ἐνώμα.
τὸν δ' ὑποδερκόμενος προσέφη μενεδήιος Αἴας·
  "ἆ δειλ', οὔ νύ τι οἶδας, ὅσον σέο φέρτερος Ἕκτωρ
ἔπλετ' ἐνὶ πτολέμοισι; μένος δ' ἀλέεινε καὶ ἔγχος
ἡμέτερον· πινυτὴν γὰρ ὁμῶς ἔχε κάρτεϊ θυμόν.
σοὶ δ' ἤτοι νόος ἐστὶ ποτὶ ζόφον, ὅς ῥά μοι ἔτλης
ἐς μόθον ἐλθέμεναι μέγ' ἀμείνονί περ γεγαῶτι·
οὐ γάρ μεν ξεῖνος πατρώιος εὔχεαι εἶναι,
οὐδέ με δωτίνῃσι παραιφάμενος πολέμοιο
νόσφιν ἀποστρέψεις ὡς Τυδέος ὄβριμον υἷα·
ἀλλὰ καὶ εἰ κείνοιο φύγες μένος, οὔ σ' ἔτ' ἔγωγε
ζωὸν ἀπὸ πτολέμοιο μεθήσομαι ἀπονέεσθαι.
ἦ ἄλλοισι πέποιθας ἀνὰ κλόνον, οἳ μετὰ σεῖο
μυίαις οὐτιδανῇσιν ἐοικότες ἀΐσσουσιν
ἀμφὶ νέκυν Ἀχιλῆος ἀμύμονος; ἀλλ' ἄρα καὶ τοῖς
δώσω ἐπεσσύμενος θάνατον καὶ κῆρας ἐρεμνάς."
  ὣς εἰπὼν Τρώεσσιν ἐνεστρωφᾶτο, λέων ὣς
ἐν κυσὶν ἀγρευτῇσι κατ' ἄγκεα μακρὰ καὶ ὕλην.
πολλοὺς δ' αἶψ' ἐδάμασσε μεμαότας εὖχος ἀρέσθαι,
Τρῶας ὁμῶς Λυκίοισι· περιτρομέοντο δὲ λαοί,
ἰχθύες ὣς ἀνὰ πόντον ἐπερχομένου ἀλεγεινοῦ
κήτεος ἢ δελφῖνος ἁλιτρεφέος μεγάλοιο·
ὣς Τρῶες φοβέοντο βίην Τελαμωνιάδαο
αἰὲν ἐπεσσυμένοιο κατὰ κλόνον· ἀλλ' ἄρα καὶ ὣς
μάρναντ', ἀμφὶ δὲ νεκρὸν Ἀχιλλέος ἄλλοθεν ἄλλοι
μυρίοι ἐν κονίῃσιν, ὅπως σύες ἀμφὶ λέοντα, L1[I]
κτείνοντ'· οὐλομένη δὲ περὶ σφίσι δῆρις ὀρώρει. 𝔸
ἔνθα καὶ Ἱππολόχοιο δαΐφρονα δάμνατο παῖδα
Αἴας ὀβριμόθυμος· ὁ δ' ὕπτιος ἀμφ' Ἀχιλῆα
κάππεσεν, εὖτ' ἐν ὄρεσσι περὶ στερεὴν δρύα θάμνος·
ὣς ὅ γε δουρὶ δαμεὶς περικάππεσε Πηλείωνι
βλήμενος· ἀμφὶ δέ οἱ κρατερὸς πάϊς Ἀγχίσαο
πολλὰ πονησάμενος σὺν ἀρηιφίλοις ἑτάροισιν
εἴρυσεν ἐς Τρῶας, καὶ ἐς Ἰλίου ἱερὸν ἄστυ
δῶκε φέρειν ἑτάροισι μέγ' ἀχνυμένοις περὶ θυμῶι.
αὐτὸς δ' ἀμφ' Ἀχιλῆι μαχέσκετο· τὸν δ' ἄρα δουρὶ
μυῶνος καθύπερθεν ἀρήιος οὔτασεν Αἴας
χειρὸς δεξιτερῆς· ὁ δ' ἄρ' ἐσσυμένως ἀπόρουσεν
ἐξ ὀλοοῦ πολέμοιο, κίεν δ' ἄφαρ ἄστεος εἴσω·
ἀμφὶ δέ οἱ πονέοντο περίφρονες ἰητῆρες,
οἵ ῥά οἱ αἷμα κάθηραν ἀφ' ἕλκεος ἄλλα τε πάντα
τεῦχον, ὅσ' οὐταμένων ὀλοὰς ἀκέονται ἀνίας.
  Αἴας δ' αἰὲν ἐμάρνατ' ἀλίγκιος ἀστεροπῇσι
κτείνων ἄλλοθεν ἄλλον, ἐπεὶ μέγα τείρετο θυμῶι
ἀχνύμενος κέαρ ἔνδον ἀνεψιοῖο δαμέντος.
ἄγχι δὲ Λαέρταο δαΐφρονος υἱὸς ἀμύμων
μάρνατο δυσμενέεσσι· φέβοντο δέ μιν μέγα λαοί.
κτεῖνε δὲ Πεισάνδροιο θοὸν καὶ ἀρήϊον υἷα
Μαίναλον, ὅς ναίεσκε περικλυτὸν οὖδας Ἀβύδου·
τῶι δ' ἔπι δῖον ἔπεφνεν Ἀτύμνιον, ὅν ποτε Νύμφη

ἀμφιπεριστήσονται ἀνὰ πτόλιν, ἠΰτε λυγραὶ 20 (14C)
πορδάλιες τεκέων κεχολωμέναι ἠὲ λέαιναι 201 (143C)
Quintus ἀνδρὶ πολυκμήτωι μογερῆς ἐπίστορι θήρης·
ὣς Τρωιαὶ περὶ νεκρὸν ἀποκταμένου Ἀχιλῆος
ἀθρόαι ἀΐξουσιν ἀπειρέσιον κοτέουσαι,
αἱ μὲν ὑπὲρ τοκέων κεχολωμέναι, αἱ δὲ καὶ ἀνδρῶν,
αἱ δ' ἄρ' ὑπὲρ παίδων, αἱ δὲ γνωτῶν ἐριτίμων.
γηθήσει δὲ μάλιστα πατὴρ ἐμὸς ἠδὲ γέροντες,
ὅσσους οὐκ ἐθέλοντας ἐν ἄστεϊ γῆρας ἐρύκει,
τόνδ' ἡμεῖς εἴ περ τε ποτὶ πτόλιν εἰρύσσαντες
θήσομεν οἰωνοῖσιν ἀερσιπέτηισιν ἐδωδήν."
ὣς φάτο· τοὶ δὲ νέκυν κρατερόφρονος Αἰακίδαο
ἄμφεβαν ἐσσυμένως, οἵ μιν φοβέοντο πάροιθε,
Γλαῦκός τ' Αἰνείας τε καὶ ὀβριμόθυμος Ἀγήνωρ
ἄλλοι τ' οὐλομένοιο δαήμονες ἰωχμοῖο
εἰρύσσαι μεμαῶτες ἐς Ἰλίου ἱερὸν ἄστυ.
ἀλλά οἱ οὐκ ἀμέλησε θεοῖς ἐναλίγκιος Αἴας,
ἀλλὰ θοῶς περίβη· πάντας δ' ὑπὸ δούρατι μακρῶι
ὤθει ἀπὸ νέκυος. τοὶ δ' οὐκ ἀπέληγον ὁμοκλῆς,
ἀλλά οἱ ἀμφεμάχοντο περισταδὸν ἀΐσσοντες
αἰὲν ἐπασσύτεροι, τανυχειλέες εὖτε μέλισσαι,
αἵ ῥά θ' ἑὸν περὶ σίμβλον ἀπειρέσιαι ποτέωνται
ἄνδρ' ἀπαμυνόμεναι, ὁ δ' ἄρ' οὐκ ἀλέγων ἐπιούσας
κηροὺς ἐκτάμνησι μελίχροας, αἱ δ' ἀκάχονται
καπνοῦ ὑπὸ ῥιπῆς ἠδ' ἀνέρος, ἀλλ' ἄρα καὶ ὣς
L2[O] ἀντίαι ἀΐσσουσιν, ὁ δ' οὐκ ὄθετ' οὐδ' ἄρα βαιόν·
𝔸 ὣς Αἴας τῶν οὔ τι μάλ' ἐσσυμένων ἀλέγιζεν,
ἀλλ' ἄρα πρῶτον ἐνήραθ' ὑπὲρ μαζοῖο τυχήσας
Μαιονίδην Ἀγέλαον, ἔπειτα δὲ Θέστορα δῖον.
εἷλε δ' ἄρ' Ὠκύθοον καὶ Ἀγέστρατον ἠδ' Ἀγάνιππον
Ζωρόν τε Νίσσον τε περικλειτόν τ' Ἐρύμαντα,
ὃς Λυκίηθεν ἵκανεν ὑπὸ μεγαλήτορι Γλαύκωι, 2 (2C)
ναῖε δ' ὅ γ' αἰπεινὸν Μελανίππιον ἱρὸν Ἀθήνης
ἀντία Μασσικύτοιο Χελιδονίης σχεδὸν ἄκρης,
τὴν μέγ' ὑποτρομέουσι τεθηπότες εἰν ἁλὶ ναῦται,
εὖτε περιγνάμπτωσι μάλα στυφελὰς περὶ πέτρας.
◆ τοῦ δ' ἄρ' ἀποφθιμένοιο κλυτὸς πάϊς Ἱππολόχοιο
παχνώθη κατὰ θυμόν, ἐπεί ῥά οἱ ἔσκεν ἑταῖρος·
καί ῥα θοῶς Αἴαντα κατ' ἀσπίδα πουλυβόειαν 3
οὔτασεν, ἀλλά οἱ οὔ τι διήλασεν ἐς χρόα καλόν·
ῥινοὶ γάρ μιν ἔρυντο βοῶν καὶ ὑπ' ἀσπίδι θώρηξ,
ὅς ῥά οἱ ἀκαμάτοισι περὶ μελέεσσιν ἀρήρει.
Γλαῦκος δ' οὐκ ἀπέληγεν ἀταρτηροῖο κυδοιμοῦ
Αἰακίδην Αἴαντα δαμασσέμεναι μενεαίνων,
καί οἱ ἐπευχόμενος μέγ' ἀπείλεεν ἄφρονι θυμῶι·
"Αἶαν, ἐπεί νύ σέ φασι μέγ' ἔξοχον ἔμμεναι ἄλλων
Ἀργείων, σοὶ δ' αἰὲν ἐπιφρονέουσι μάλιστα
ἄσπετον, ὡς Ἀχιλῆι δαΐφρονι, τῶι σε θανόντι
οἴω συνθανέεσθαι ἐπ' ἤματι τῶιδε καὶ αὐτόν." 213
ὥς ἔφατ' ἀκράαντον ἱεὶς ἔπος· οὐδέ τι ᾔδη, 23

ἀλλ' ἀναχάζεο τῆλε καὶ ἐς μακάρων ἕδος ἄλλων
ἔρχεο, μή σε βάλοιμι καὶ ἀθάνατόν περ ἐόντα."
ὣς εἰπὼν ἀπάτερθε θεὸν λίπε, βῆ δ' ἐπὶ Τρῶας, Quintus
οἵ ῥ' ἔτι που φεύγεσκον ἀεὶ προπάροιθε πόληος,
καὶ τοὺς μὲν σεύεσκεν· ὁ δ' ἀσχαλόων ἐνὶ θυμῶι
Φοῖβος ἑὸν κατὰ θυμὸν ἔπος ποτὶ τοῖον ἔειπεν·
"ὢ πόποι, ὡς ὅ γε μαίνετ' ἀνὰ φρένας· ἀλλά οἱ οὔ τι
οὐδ' αὐτὸς Κρονίδης ἔτ' ἀλέξεται οὔτε τις ἄλλος
οὕτω μαργαίνοντι καὶ ἀντιόωντι θεοῖσιν."
ὣς ἄρ' ἔφη, καὶ ἄϊστος ὁμοῦ νεφέεσσιν ἐτύχθη·
ἠέρα δ' ἑσσάμενος στυγερὸν προέηκε βέλεμνον,
καί ἑ θοῶς οὔτησε κατὰ σφυρόν· αἶψα δ' ἀνῖαι
δῦσαν ὑπὸ κραδίην· ὁ δ' ἀνετράπετ' ἠΰτε πύργος,
ὅν τε βίη τυφῶνος ὑποχθονίηι στροφάλιγγι
ῥήξηι ὑπὲρ δαπέδοιο κραδαινομένης βαθὺ γαίης·
ὣς ἐκλίθη δέμας ἠΰ κατ' οὔδεος Αἰακίδαο.
ἀμφὶ δὲ παπτήνας ὀλοὸν καὶ μακρὸν ὁμόκλα·
"τίς νύ μοι αἰνὸν ὀϊστὸν ἐπιπροέηκε κρυφηδόν;
τλήτω μευ κατέναντα καὶ εἰς ἀναφανδὸν ἱκέσθαι,
ὄφρα κέ οἱ μέλαν αἷμα καὶ ἔγκατα πάντα χυθείη
ἡμετέρωι περὶ δουρὶ καὶ Ἄϊδα λυγρὸν ἵκηται·
οἶδα γάρ, ὡς οὔ τίς με δυνήσεται ἐγγύθεν ἐλθὼν
ἐγχείηι δαμάσασθαι ἐπιχθονίων ἡρώων,
οὐδ' εἴ περ στέρνοισι μάλ' ἄτρομον ἦτορ ἔχηισιν,
ἄτρομον ἦτορ ἔχηισι λίην καὶ χάλκεος εἴη·
κρύβδα δ' ἀνάλκιδες αἰὲν ἀγαυοτέρους λοχόωσι. L2[O]
τῶ μευ ἴτω κατέναντα, καὶ εἰ θεὸς εὔχεται εἶναι 𝔸
χωόμενος Δαναοῖς, ἐπεὶ ἦ νύ μοι ἦτορ ἔολπεν
ἔμμεναι Ἀπόλλωνα λυγρῆι κεκαλυμμένον ὄρφνηι.
ὣς γάρ μοι τὸ πάροιθε φίλη διεπέφραδε μήτηρ
κείνου ὑπαὶ βελέεσσιν ὀϊζυρῶς ἀπολέσθαι
Σκαιῆις ἀμφὶ πύληισι· τὸ δ' οὐκ ἀνεμώλιον ἦεν."
ἦ καὶ λυγρὸν ὀϊστὸν ἀμειλίκτοισι χέρεσσιν
ἕλκεος ἐξείρυσσεν ἀναλθέος· ἐκ δέ οἱ αἷμα
ἔσσυτο τειρομένοιο, πότμος δέ οἱ ἦτορ ἐδάμνα.
ἀσχαλόων δ' ἔρριψε βέλος· τὸ δ' ἄρ' αἶψα κιοῦσαι
πνοιαὶ ἀνηρείψαντο, δόσαν δέ μιν Ἀπόλλωνι
ἐς Διὸς οἰχομένωι ζάθεον πέδον· οὐ γὰρ ἐώικει
ἄμβροτον ἰὸν ὀλέσθαι ἀπ' ἀθανάτοιο μολόντα.
δεξάμενος δ' ὅ γε κραιπνὸς ἀφίκετο μακρὸν Ὄλυμπον
ἄλλων ἀθανάτων ἐς ὁμήγυριν, ἧχι μάλιστα
πανσυδίηι ἀγέροντο μάχην ἐσορώμενοι ἀνδρῶν·
οἱ μὲν γὰρ Τρώεσσι μενοίνεον εὖχος ὀρέξαι
οἱ δ' αὖτ' Ἀργείοις, διὰ δ' ἄνδιχα μητιόωντες
δέρκοντο κτείνοντας ἀνὰ μόθον ὀλλυμένους τε.
τὸν δ' ὁπότ' εἰσενόησε Διὸς πινυτὴ παράκοιτις,
αὐτίκα μιν νείκεσσεν ἀνιηροῖς ἐπέεσσι·
"Φοῖβε, τί ἦ τόδ' ἔρεξας ἀτάσθαλον ἤματι τῶιδε,
λησάμενος κείνοιο, τὸν ἀθάνατοι γάμον αὐτοὶ
ἀντιθέωι Πηλῆι συνήρσαμεν; ἐν δὲ σὺ μέσσοις

δαινυμένοις ἤειδες, ὅπως Θέτιν ἀργυρόπεζαν
Πηλεὺς ἦγετ' ἄκοιτιν ἁλὸς μέγα λαῖτμα λιποῦσαν,
καί σευ φορμίζοντος ἐπήιεν ἀθρόα φῦλα,
θῆρές τ' οἰωνοί τε βαθυσκόπελοί τε κολῶναι
καὶ ποταμοί, καὶ πᾶσα βαθύσκιος ἤιεν ὕλη.
ἀλλὰ τά γ' ἐξελάθου καὶ ἀμείλιχον ἔργον ἔρεξας
κτείνας ἀνέρα δῖον, ὃν ἀθανάτοισι σὺν ἄλλοις
νέκταρ ἀποσπένδων ἠρήσαο παῖδα γενέσθαι
ἐκ Θέτιδος Πηλῆι· τεῆς δ' ἐπελήσαο ἀρῆς
ἦρα φέρων λαοῖσι κραταιοῦ Λαομέδοντος,
ὧι πάρα βουκολέεσκες· ὁ δ' ἀθάνατόν περ ἐόντα
θνητὸς ἐὼν ἀκάχιζε· σὺ δ' ἀφρονέων ἐνὶ θυμῶι
ἦρα φέρεις Τρώεσσι λελασμένος, ὅσσ' ἐμόγησας.
σχέτλιος, οὔ νύ τι οἶδας ἐνὶ φρεσὶ λευγαλέηισιν,
οὔθ' ὅτις ἀργαλέος καὶ ἐπάξιος ἄλγεα πάσχειν,
οὔθ' ὅτις ἀθανάτοισι τετιμένος· ἦ γὰρ Ἀχιλλεὺς
ἤπιος ἄμμι τέτυκτο καὶ ἐξ ἡμέων γένος ἦεν.
ἀλλ' οὐ μὰν Τρώεσσιν ἐλαφρότερον πόνον οἴω
ἔσσεσθ' Αἰακίδαο δεδουπότος, οὕνεκ' ἄρ' αὐτοῦ
υἱὸς ἀπὸ Σκύροιο θοῶς ἐς ἀπηνέα δῆριν
Ἀργείοις ἐπαρωγὸς ἐλεύσεται εἴκελος ἀλκὴν
πατρὶ ἑῶι, πολέσιν δὲ κακὸν δηίοισι πελάσσει.
ἦ νυ σοὶ οὐ Τρώων ἐπιμέμβλεται, ἀλλ' Ἀχιλῆι
ἀμφ' ἀρετῆς ἐμέγηρας, ἐπεὶ πέλε φέρτατος ἀνδρῶν;
νήπιε, πῶς ἔτι σοῖσιν ἐν ὄμμασι Νηρηίνην
L2[I] ὄψει ἐν ἀθανάτοισι Διὸς ποτὶ δώματ' ἰοῦσαν,
𝔸 ἥ σε πάρος κύδαινε καὶ ὡς φίλον ἔδρακεν υἷα;"
ἦ μέγα νεικείουσα πολυσθενέος Διὸς υἷα
Ἥρη ἀκηχεμένη· ὁ δ' ἄρ' οὐκ ἀπαμείβετο μύθωι·
ἅζετο γὰρ παράκοιτιν ἑοῦ πατρὸς ἀκαμάτοιο·
οὐδέ οἱ ὀφθαλμοῖσι καταντίον εἰσοράασθαι
ἔσθενεν, ἀλλ' ἀπάνευθε θεῶν ἄλληκτον ἐόντων
ἧστο κατωπιόων· ἄμοτον δέ οἱ ἐσκύζοντο
ἀθάνατοι κατ' Ὄλυμπον, ὅσοι Δαναοῖσιν ἄμυνον·
ὅσσοι δ' αὖ Τρώεσσι μενοίνεον εὖχος ὀρέξαι,
κεῖνοί μιν κύδαινον ἐνὶ φρεσὶ καγχαλόωντες
◆ κρύβδ' Ἥρης· πάντες γὰρ ἐναντίον Οὐρανίωνες
ἅζοντ' ἀσχαλόωσαν. ὁ δ' οὔ πω λήθετο θυμοῦ
Πηλείδης· ἔτι γάρ οἱ ἀμαιμακέτοις ἐνὶ γυίοις
ἔζεεν αἷμα κελαινὸν ἐελδομένοιο μάχεσθαι.
οὐδ' ἄρα οἱ Τρώων τις ἐτόλμα ἐγγὺς ἱκέσθαι
βλημένου, ἀλλ' ἀπάνευθεν ἀφέστασαν, εὖτε λέοντος
ἀγρόται ἐν ξυλόχοισι τεθηπότες, ὅν τε βάληισι
θηρητήρ, ὁ δ' ἄρ' οὔ τι πεπαρμένος ἦτορ ἄκοντι
λήθεται ἠνορέης, ἀλλὴ στρέφετ' ἄγριον ὄμμα
σμερδαλέον βλοσυρῆισιν ὑπαὶ γενύεσσι βεβρυχώς.
ὣς ἄρα Πηλείδαο χόλος καὶ λοίγιον ἕλκος
θυμὸν ἄδην ὀρόθυνε· θεοῦ δέ μιν ἰὸς ἐδάμνα.
ἀλλὰ καὶ ὣς ἀνόρουσε καὶ ἔνθορε δυσμενέεσσι
πάλλων ὄβριμον ἔγχος· ἕλεν δ' Ὀρυθάονα δῖον,
21 (15C) Ἕκτορος ἐσθλὸν ἑταῖρον, ἔσω κροτάφοιο τυχήσας·
202 (144C) οὐ γάρ οἱ κόρυς ἔσχε μακρὸν δόρυ μαιμώωντος,
ἀλλὰ δι' αὐτῆς αἶψα καὶ ὀστέου ἔνδον ἵκανεν
ἶνας ἐς ἐγκεφάλοιο, κέδασσε δέ οἱ θαλερὸν κῆρ.
Ἱππόνοον δ' ἐδάμασσε κατ' ὀφρύος ἔγχος ἐρείσας
ἐς θέμεθλ' ὀφθαλμοῖο· χαμαὶ δέ οἱ ἔκπεσε γλήνη
ἐκ βλεφάρων· ψυχὴ δὲ κατ' Ἄϊδος ἐξεποτήθη.
Ἀλκαθόου δ' ἄρ' ἔπειτα διὰ γναθμοῖο περήσας
γλῶσσαν ὅλην ἀπέκερσεν· ὁ δ' ἐς πέδον ἤριπε γαίης
ἐκπνείων, αἰχμὴ δὲ δι' οὔατος ἐξεφαάνθη.
καὶ τοὺς μὲν κατέπεφνε καταντίον ἀΐσσοντας
δῖος ἀνήρ, πολλῶν δὲ καὶ ἄλλων θυμὸν ἔλυσε
φευγόντων· ἔτι γάρ οἱ ἐνὶ φρεσὶν ἔζεεν αἷμα.
ἀλλ' ὅτε οἱ ψύχοντο μέλη καὶ ἀπήιε θυμός,
ἔστη ἐρεισάμενος μελίηι ἔπι· τοὶ δ' ἐπέτοντο
πανσυδίηι τρομέοντες, ὁ δέ σφισι τοῖον ὁμόκλα·
"ἆ δειλοὶ Τρῶες καὶ Δάρδανοι, οὐδὲ θανόντος
ἔγχος ἐμὸν φεύξεσθε ἀμείλιχον, ἀλλ' ἅμα πάντες
αἰνὸν τίσετ' ὄλεθρον Ἐριννύσιν ἡμετέρηισιν."
ὣς φάτο· τοὶ δ' ἀΐοντες ὑπέτρεσαν, εὖτ' ἐν ὄρεσσι
φθόγγον ἐριβρύχοιο νεβροὶ τρομέωσι λέοντος
δείλαιοι μέγα θῆρα πεφυζότες· ὣς ἄρα λαοὶ
Τρώων ἱπποπόλων ἠδ' ἀλλοδαπῶν ἐπικούρων
ὑστατίην Ἀχιλῆος ὑποτρομέεσκον ὁμοκλὴν
ἐλπόμενοί μιν ἔτ' ἔμμεν ἀνούτατον. ὃς δ' ὑπὸ πότμωι
θυμὸν τολμήεντα καὶ ὄβριμα γυῖα βαρυνθεὶς L2[I]
ἤριπεν ἀμφὶ νέκυσσιν ἀλίγκιος οὔρεϊ μακρῶι· 𝔸
γαῖα δ' ὑπεπλατάγησε, καὶ ἄσπετον ἔβραχε τεύχη
Πηλείδαο πεσόντος ἀμύμονος. οἱ δ' ἔτι θυμῶι
δήιοι εἰσορόωντες ἀπειρέσιον τρομέεσκον·
ὡς δ' ὅτε θῆρα δαφοινὸν ὑπ' αἰζηοῖσι δαμέντα
3 (3C) μῆλα περιτρομέουσι παρὰ σταθμὸν ἀθρήσαντα
βλήμενον, οὐδέ οἱ ἄγχι παρελθέμεναι μεμάασιν,
ἀλλά μιν ὡς ζώοντα νέκυν περιπεφρίκασιν·
ὣς Τρῶες φοβέοντο καὶ οὐκέτ' ἐόντ' Ἀχιλῆα.
ἀλλὰ καὶ ὣς ἐπέεσσι Πάρις μέγα θαρσύνεσκε
λαόν, ἐπεὶ φρεσὶν ἧισιν ἐγήθεεν· ἦ γὰρ ἐώλπει
Ἀργείους παύσασθαι ἀμαιμακέτοιο κυδοιμοῦ
4 Πηλείδαο πεσόντος· ὁ γὰρ Δαναοῖς πέλεν ἀλκή·
"ὦ φίλοι, εἰ ἐτεόν μοι ἀρήγετε εὐμενέοντες,
σήμερον ἠὲ θάνωμεν ὑπ' Ἀργείοισι δαμέντες,
ἠὲ σαωθέντες ποτὶ Ἴλιον εἰρύσσωμεν
ἵπποις Ἑκτορέοισι δεδουπότα Πηλείωνα,
οἵ μ' ἐς δηϊοτῆτα κασιγνήτοιο θανόντος
ἀχνύμενοι φορέουσιν ἑὸν ποθέοντες ἄνακτα·
τοῖς εἴ πως ἐρύσαιμεν Ἀχιλλέα δηϊωθέντα,
ἵπποις μὲν μέγα κῦδος ὀρέξομεν ἠδὲ καὶ αὐτῶι
Ἕκτορι, εἴ γέ τίς ἐστι κατ' Ἄϊδος ἀνθρώποισιν
ἢ νόος ἠὲ θέμιστες· ὁ γὰρ κακὰ μήσατο Τρῶας.
καί οἱ Τρωιάδες μεγάλα φρεσὶ καγχαλόωσαι

ἄστυ διαπραθέειν, νῦν δ’ οὐ τελέεις, ὅσ’ ὑπέστης, 22 (16c)
ἀλλὰ λίην ἀπάφησας ἐμὰς φρένας· οὐ γὰρ ὀΐω 203 (145c)
Quintus εὑρέμεναι πολέμοιο τέκμωρ φθιμένου Ἀχιλῆος.”
ὣς ἔφατ’ ἀχνύμενος κέαρ ἔνδοθεν· ἀμφὶ δὲ λαοὶ
κώκυον ἐκ θυμοῖο θρασὺν περὶ Πηλείωνα·
τοῖς δ’ ἄρ’ ἐπεβρόμεον νῆες περιμυρομένοισιν,
ἠχὴ δ’ ἄσπετος ὦρτο δι’ αἰθέρος ἀκαμάτοιο.
ὡς δ’ ὅτε κύματα μακρὰ βίηι μεγάλου ἀνέμοιο
ὀρνύμεν’ ἐκ πόντοιο πρὸς ἠιόνας φορέονται
σμερδαλέον, πάντη δὲ προσαγνυμένης ἁλὸς αἰεὶ
ἀκταὶ ὁμῶς ῥηγμῖσιν ἀπειρέσιαι βοόωσι·
τοῖος ἄρ’ ἀμφὶ νέκυν Δαναῶν στόνος αἰνὸς ὀρώρει
μυρομένων ἄλληκτον ἀταρβέα Πηλείωνα.
καί σφιν ὀδυρομένοισι τάχ’ ἤλυθε κυανέη νύξ,
εἰ μὴ ἄρ’ Ἀτρείδην προσεφώνεε Νηλέος υἱὸς
Νέστωρ, ὅς ῥά τ’ ἔχεσκεν ἐνὶ φρεσὶ μυρίον ἄλγος
μνησάμενος σφοῦ παιδὸς ἐΰφρονος Ἀντιλόχοιο·
“Ἀργείων σκηπτοῦχε, μέγα κρατέων Ἀγάμεμνον,
νῦν μὲν ἀποσχώμεσθα δυσηχέος αἶψα γόοιο
σήμερον· οὐ γὰρ ἔτ’ αὖθις ἐρωήσει τις Ἀχαιοὺς
κλαυθμοῦ ἄδην κορέσασθαι ἐπ’ ἤματα πολλὰ γοῶντας.
ἀλλ’ ἄγε δὴ βρότον αἰνὸν ἀταρβέος Αἰακίδαο
λούσαντες λεχέεσσ’ ἐνιθείομεν· οὐ γὰρ ἔοικεν
αἰσχύνειν ἐπὶ δηρὸν ἀκηδείηισι θανόντας.”
καὶ τὰ μὲν ὣς ἐπέτελλε περίφρων Νηλέος υἱός·
L1[O] αὐτὰρ ὅ γ’ οἷς ἑτάροισιν ἐπισπέρχων ἐκέλευεν
𝔹 ὕδατος ἐν πυρὶ θέντας ἄφαρ κρυεροῖο λέβητας
θερμῆναι λοῦσαί τε νέκυν περί θ’ εἵματα ἕσσαι
καλά, τά οἱ πόρε παιδὶ φίλωι ἁλιπόρφυρα μήτηρ
ἐς Τροίην ἀνιόντι. θοῶς δ’ ἐπίθησαν ἄνακτι·
ἐνδυκέως δ’ ἄρα πάντα πονησάμενοι κατὰ κόσμον
κάτθεσαν ἐν κλισίηισι δεδουπότα Πηλείωνα. 4 (4c)
τὸν δ’ ἐσιδοῦσ’ ἐλέησε περίφρων Τριτογένεια·
στάζε δ’ ἄρ’ ἀμβροσίην κατὰ κράατος, ἥν ῥά τέ φασι
δηρὸν ἐρυκακέειν νεαρὸν χρόα κηρὶ δαμέντων·
θῆκε δ’ ἄρ ἐρσήεντα καὶ εἴκελον ἀμπνείοντι·
◆ σμερδαλέον δ’ ἄρα τεῦξεν ἐπισκύνιον περὶ νεκρῶι,
οἷόν τ’ ἀμφ’ ἑτάροιο δαϊκταμένου Πατρόκλοιο
χωομένωι ἐπέκειτο κατὰ βλοσυροῖο προσώπου· 5
βριθύτερον δ’ ἄρ’ ἔθηκε δέμας καὶ ἄρειον ἰδέσθαι.
Ἀργείους δ’ ἕλε θάμβος ὁμιλαδὸν ἀθρήσαντας
Πηλεΐδην ζώοντι πανείκελον, ὅς ῥ’ ἐπὶ λέκτροις
ἐκχύμενος μάλα πουλὺς ἄδην εὕδοντι ἐώικει.
ἀμφὶ δέ μιν μογεραὶ ληΐτιδες, ἃς ῥά ποτ’ αὐτὸς
Λῆμνόν τε ζαθέην Κιλίκων τ’ αἰπὺ πτολίεθρον
Θήβην Ἠετίωνος ἑλὼν ληίσσατο κούρας,
ἱστάμεναι γοάασκον ἀμύσσουσαι χρόα καλόν,
στήθεά τ’ ἀμφοτέρηισι πεπληγυῖαι παλάμηισιν
ἐκ θυμοῦ στενάχεσκον ἐΰφρονα Πηλείωνα· 215
τὰς γὰρ δὴ τίεσκε καὶ ἐκ δηΐων περ ἐούσας.

οἱ δέ οἱ ὡς ἄθρησαν ὑπὸ σθεναρῆισι χέρεσσι
πολλοὺς ἐκπνείοντας, ὑπέτρεσαν οὐδ’ ἔτ’ ἔμιμνον,
οὐτιδανοῖς γύπεσσιν ἐοικότες, οὕς τε φοβήσηι Quintus
αἰετὸς οἰωνῶν προφερέστατος, εὖτ’ ἐν ὄρεσσι
πώεα δαρδάπτωσι λύκοις ὕπο δηιωθέντα·
ὣς τοὺς ἄλλυδις ἄλλον ἀπεσκέδασε θρασὺς Αἴας
χερμαδίοισι θοοῖσι καὶ ἄορι καὶ μένεϊ ὧι.
οἱ δὲ μέγα τρομέοντες ἀπὸ πτολέμοιο φέβοντο
πανσυδίηι, ψήρεσσιν ἐοικότες, οὕς τε δαΐζων
κίρκος ἐπισσεύει, τοὶ δ’ ἰλαδὸν ἄλλος ἐπ’ ἄλλωι
ταρφέες ἀΐσσουσιν ἀλευόμενοι μέγα πῆμα·
ὣς οἵ γ’ ἐκ πολέμοιο ποτὶ Πριάμοιο πόληα
φεῦγον ὀϊζυρῶς ἐπιειμένοι ἀκλέα φύζαν,
Αἴαντος μεγάλοιο περιτρομέοντες ὁμοκλήν,
ὅς ῥ’ ἕπετ’ ἀνδρομέωι πεπαλαγμένος αἵματι χεῖρας.
καί νύ κε δὴ μάλα πάντας ἐπασσυτέρους ἀπόλεσσεν,
εἰ μὴ πεπταμένηισι πύληις ἐσέχυντο πόληα
βαιὸν ἀναπνείοντες, ἐπεὶ φόβος ἦτορ ἵκανε·
τοὺς δ’ ἔλσας ἀνὰ ἄστυ, νομεὺς ὣς αἰόλα μῆλα,
ἤϊεν ἐς πεδίον, χθόνα δ’ οὐ ποσὶ μάρπτεν ἑοῖσιν
ἐμβαίνων τεύχεσσι καὶ αἵματι καὶ κταμένοισι·
κεῖτο γὰρ εὐρὺς ὅμιλος ἀπειρεσίηι ἐπὶ γαίηι
ἄχρις ἐφ’ Ἑλλήσποντον ἀπ’ εὐρυχόροιο πόληος
αἰζηῶν κταμένων, ὁπόσους λάχε δαίμονος Αἶσα.
ὡς δ’ ὅτε λήιον αὖον ὑπ’ ἀμητῆρσι πέσηισι
πυκνὸν ἐόν, τὰ δὲ πολλὰ καταυτόθι δράγματα κεῖται L1[O]
βριθόμενα σταχύεσσι, γέγηθε δὲ θυμὸς ἐπ’ ἔργωι 𝔹
ἀνέρος εἰσορόωντος, ὅτις κλυτὸν οὖδας ἔχηισιν·
ὣς οἵ γ’ ἀμφοτέρωθε κακῶι δμηθέντες ὀλέθρωι
κεῖντο πολυκλαύτοιο λελασμένοι ἰωχμοῖο
πρηνέες· οὐδέ τι Τρῶας Ἀχαιῶν φέρτατοι υἷες
σύλεον ἐν κονίηισι καὶ αἵματι δηιωθέντας,
πρὶν Πηλήιον υἷα πυρῆι δόμεν, ὅς σφιν ὄνειαρ
ἔπλετ’ ἐνὶ πτολέμοισιν ἑῶι μέγα κάρτεϊ θύων.
τοὔνεκά μιν βασιλῆες ἀπὸ πτολέμου ἐρύσαντες
ἀμφὶ νέκυν πονέοντο ἀπείριτον, εὖ δὲ φέροντες
κάτθεσαν ἐν κλισίηισι νεῶν προπάροιθε θοάων·
ἀμφὶ δέ μιν μάλα πάντες ἀγειράμενοι στενάχοντο
ἀχνύμενοι κατὰ θυμόν· ὃ γὰρ πέλε κάρτος Ἀχαιῶν,
δὴ τότ’ ἐνὶ κλισίηισι λελασμένος ἐγχειάων
κεῖτο βαρυγδούποιο παρ’ ἠιόσιν Ἑλλησπόντου,
οἷος ὑπερφίαλος Τιτυὸς πέσεν, ὁππότε Λητὼ
ἐρχομένην Πυθῶδε βιάζετο, καί ἑ χολωθεὶς
ἀκάματόν περ ἐόντα θοῶς ὑπεδάμνατ’ Ἀπόλλων
λαιψηροῖς βελέεσσιν· ὃ δ’ ἀργαλέωι ἐνὶ λύθρωι
πουλυπέλεθρος ἔκειτο κατὰ χθονὸς εὐρυπέδοιο,
μητρὸς ἑῆς· ἣ δ’ υἷα περιστονάχησε πεσόντα
ἐχθόμενον μακάρεσσι, γέλασσε δὲ πότνια Λητώ·
τοῖος ἄρ’ Αἰακίδης δηΐων ἐπικάππεσε γαίηι,
χάρμα φέρων Τρώεσσι, γόον δ’ ἀλίαστον Ἀχαιῶν

λαῶι μυρομένων· περὶ δ’ ἔβρεμε βένθεα πόντου. 23 (17C)
θυμὸς δ’ αὐτίκα πᾶσι κατεκλάσθη φίλος ἔνδον 204 (146C)
ἐλπομένων κατὰ δῆριν ὑπὸ Τρώεσσιν ὀλέσθαι·
μνησάμενοι δ’ ἄρα τοί γε φίλων παρὰ νηυσὶ τοκήων,
τοὺς λίπον ἐν μεγάροισι, νεοδμήτων τε γυναικῶν,
αἵ που ὀδυρόμεναι μίνυθον κενεοῖς λεχέεσσι
νηπιάχοις σὺν παισὶ φίλους ποτιδέγμεναι ἄνδρας,
μᾶλλον ἀνεστενάχοντο· γόου δ’ ἔρος ἔμπεσε θυμῶι·
κλαῖον δ’ αὖτ’ ἀλίαστον ἐπὶ ψαμάθοισι βαθείαις
πρηνέες ἐκχύμενοι μεγάλωι περὶ Πηλείωνι
χαίτας ἐκ κεφαλῆς προθελύμνους δηϊόωντες,
χευάμενοι δ’ ἤισχυναν ἅδην ψαμάθοισι κάρηνα.
οἵη δ’ ἐκ πολέμοιο βροτῶν ἐς τεῖχος ἀλέντων
οἰμωγὴ πέλεται, ὅτε δήϊοι ἐμμεμαῶτες
καίωσιν μέγα ἄστυ, κατακτείνωσι δὲ λαοὺς
πανσυδίηι, πάντηι δὲ διὰ κτῆσιν φορέωνται·
τοίη τις παρὰ νηυσὶν Ἀχαιῶν ἔπλετ’ ἀϋτή,
οὕνεκ’ ἀοσσητὴρ Δαναῶν, πάϊς Αἰακίδαο,
κεῖτο μέγας παρὰ νηυσὶ θεοκμήτοισι βελέμνοις,
οἷος Ἄρης, ὅτε μιν δεινὴ θεὸς ὀβριμοπάτρη
Τρώων ἐν πεδίωι πολυαχθέϊ κάββαλε πέτρηι.
Μυρμιδόνες δ’ ἄλληκτον ἀνεστενάχοντ’ Ἀχιλῆα
εἰλόμενοι περὶ νεκρὸν ἀμύμονος οἷο ἄνακτος,
ἠπίου, ὃς πάντεσσιν ἴσος πάρος ἦεν ἑταῖρος·
οὐ γὰρ ὑπερφίαλος πέλεν ἀνδράσιν οὐδ’ ὀλοόφρων,
L1[I] ἀλλὰ σαοφροσύνηι καὶ κάρτεϊ πάντα κέκαστο.
𝔹 Αἴας δ’ ἐν πρώτοισι μέγα στενάχων ἐγεγώνει
πατροκασιγνήτοιο φίλον ποθέων ἅμα παῖδα,
βλήμενον ἐκ θεόφιν· θνητῶν γε μὲν οὔτινι βλητὸς
ἦεν, ὅσοι ναίουσιν ἐπὶ χθονὸς εὐρυπέδοιο.
τὸν τότε κῆρ ἀχέων ὀλοφύρετο φαίδιμος Αἴας,
ἄλλοτε μὲν κλισίας Πηληιάδαο δαμέντος 5 (5C)
ἐσφοιτῶν, ὁτὲ δ’ αὖτε παρὰ ψαμάθοισι θαλάσσης
ἐκχύμενος μάλα πουλύς, ἔπος δ’ ὀλοφύρατο τοῖον·
“ὦ Ἀχιλεῦ, μέγα ἕρκος ἐϋσθενέων Ἀργείων,
κάτθανες ἐν Τροίηι Φθίης ἑκὰς εὐρυπέδοιο
◆ ἔκποθεν ἀπροφάτοιο λυγρῶι βεβλημένος ἰῶι,
τόν ῥα ποτὶ κλόνον ἄνδρες ἀνάλκιδες ἰθύνουσιν·
οὐ γάρ τις πίσυνός γε σάκος μέγα νωμήσασθαι 6
ἠδὲ περὶ κροτάφοισιν ἐπισταμένως ἐς Ἄρηα
εὖ θέσθαι πήληκα καὶ ἐν παλάμηι δόρυ πῆλαι
καὶ χαλκὸν δηΐοισι περὶ στέρνοισι δαΐξαι
ἰοῖσίν γ’ ἀπάνευθεν ἀπεσσύμενος πολεμίζει·
εἰ γάρ σευ κατέναντα τότ’ ἤλυθεν, ὅς σ’ ἔβαλέν περ,
οὐκ ἄν ἀνουτητί γε τεοῦ φύγεν ἔγχεος ὁρμήν.
ἀλλὰ Ζεὺς τάχα που τάδε μήδετο πάντ’ ἀπολέσσαι,
ἡμέων δ’ ἐν καμάτοισιν ἐτώσια ἔργα τίθησιν·
Quintus ἤδη γὰρ Τρώεσσι κατ’ Ἀργείων τάχα νίκην
νεύσει, ἐπεὶ τόσσον περ Ἀχαιῶν ἕρκος ἀπηύρα. 216
ὢ πόποι, ὡς ἄρα πάγχυ γέρων ἐν δώμασι Πηλεὺς
ὀχθήσει μέγα πένθος ἀτερπέϊ γήραϊ κύρσας·
αὐτὴ μὲν φήμη μιν ἀπορραίσει τάχα θυμόν·
ὧδε δέ οἱ καὶ ἄμεινον ὀϊζύος αἶψα λαθέσθαι·
εἰ δέ κεν οὐ φθίσηι ἑ κακὴ περὶ υἱέος ὄσσα,
ἆ δειλὸς χαλεποῖς ἐνὶ πένθεσι γῆρας ἰάψει
αἰὲν ἐπ’ ἐσχαρόφιν βίοτον κατέδων ὀδύνηισι,
Πηλεύς, ὃς μακάρεσσι φίλος περιώσιον ἦεν·
ἀλλ’ οὐ πάντα τελοῦσι θεοὶ μογεροῖσι βροτοῖσιν.”
ὣς ὁ μὲν ἀσχαλόων ὀλοφύρετο Πηλείωνα.
Φοῖνιξ δ’ αὖθ’ ὁ γεραιὸς ἀάσπετα κωκύεσκεν
ἀμφιχυθεὶς δέμας ἠῢ θρασύφρονος Αἰακίδαο·
καί ῥ’ ὀλοφυδνὸν ἄϋσε μέγ’ ἀχνύμενος πινυτὸν κῆρ·
“ὤλεό μοι, φίλε τέκνον, ἐμοὶ δ’ ἄχος αἰὲν ἄφυκτον
κάλλιπες· ὡς ὄφελόν με χυτὴ κατὰ γαῖα κεκεύθει,
πρὶν σέο πότμον ἰδέσθαι ἀμείλιχον· οὐ γὰρ ἔμοιγε
ἄλλο χερειότερον ποτ’ ἐσήλυθεν ἐς φρένα πῆμα,
οὐδ’ ὅτε πατρίδ’ ἐμὴν λιπόμην ἀγανούς τε τοκῆας
φεύγων ἐς Πηλῆα δι’ Ἑλλάδος, ὅς μ’ ὑπέδεκτο,
καί μοι δῶρα πόρεν, Δολόπεσσι δὲ θῆκεν ἀνάσσειν·
καὶ σέ γ’ ἐν ἀγκοίνηισι φορεύμενος ἀμφὶ μέλαθρον
κόλπωι ἐμῶι κατέθηκε καὶ ἐνδυκέως ἐπέτελλε
νηπίαχον κομέειν, ὡς εἰ φίλον υἷα γεγῶτα·
τῶι πιθόμην· σὺ δ’ ἐμοῖσι περὶ στέρνοισι γεγηθὼς
πολλάκι παππάζεσκες ἔτ’ ἄκριτα χείλεσι βάζων,
καί μευ νηπιέηισιν ἅδην ἐνὶ σῇισι δίηνας
στήθεά τ’ ἠδὲ χιτῶνας· ἔχον δέ σε χερσὶν ἐμῆισι L1[I]
πολλὸν καγχαλόων, ἐπεὶ ἦ νύ μοι ἦτορ ἐώλπει 𝔹
θρέψειν κηδεμονῆα βίου καὶ γήραος ἄλκαρ.
καὶ τὰ μὲν ἐλπομένωι βαιὸν χρόνον ἔπλετο πάντα·
νῦν δὲ σύ γ’ οἴχηι ἄϊστος ὑπὸ ζόφον· ἀμφὶ δ’ ἐμὸν κῆρ
ἄχνυτ’ ὀϊζυρῶς, ἐπεὶ ἦ νύ με κῆδος ἰάπτει
λευγαλέον· τὸ ῥα μ’ εἴθε καταφθίσειε γοῶντα,
πρὶν Πηλῆα πυθέσθαι ἀμύμονα, τόν περ ὀΐω
κωκύσειν ἀλίαστον, ὅτ’ ἀμφί ἑ φῆμις ἵκηται·
οἴκτιστον γὰρ νῶιν ὑπὲρ σέθεν ἔσσεται ἄλγος,
πατρί τε σῶι καὶ ἐμοί, τοί περ μέγα σεῖο θανόντος
ἀχνύμενοι τάχα γαῖαν ὑπὲρ Διὸς ἄσχετον Αἶσαν
δυσόμεθ’ ἐσσυμένως· καί κεν πολὺ λώιον εἴη,
ἢ ζώειν ἀπάνευθεν ἀοσσητῆρος ἑοῖο.”
ἦ ῥ’ ὁ γέρων ἀλίαστον ἐνὶ φρεσὶ πένθος ἀέξων.
πὰρ δέ οἱ Ἀτρείδης ὀλοφύρετο δάκρυα χεύων·
ὤιμωξεν δ’ ὀδύνηισι μέγ’ αἰθόμενος κέαρ ἔνδον·
“ὤλεο, Πηλείδη, Δαναῶν μέγα φέρτατε πάντων,
ὤλεο, καὶ στρατὸν εὐρὺν ἀνερκέα θῆκας Ἀχαιῶν·
ῥηίτεροι δ’ ἄρα σεῖο καταφθιμένοιο πελόμεσθα
δυσμενέσιν· σὺ δὲ χάρμα πεσὼν μέγα Τρωσὶν ἔθηκας,
οἵ σε πάρος φοβέοντο, λέονθ’ ὣς αἰόλα μῆλα·
νῦν δ’ ἐπὶ νηυσὶ θοῇισι λιλαιόμενοι μαχέονται. Quintus
Ζεῦ πάτερ, ἦ ῥά τι καὶ σὺ βροτοὺς ψευδέσσι λόγοισι
θέλγεις, ὃς κατένευσας ἐμοὶ Πριάμοιο ἄνακτος

οἱ δὲ φρένας καὶ θυμὸν ἀεθλητῆρσιν ἰῆναι.
τοῖσι δ' ἅμ' ἀγρομένοισι Θέτις κυανοκρήδεμνος
θῆκεν ἄεθλα φέρουσα καὶ ὀτρύνεσκεν Ἀχαιοὺς
αὐτίκ' ἀεθλεύειν· τοὶ δ' ἀθανάτηι πεπίθοντο.
  πρῶτος δ' ἐν μέσσοισιν ἀνίστατο Νηλέος υἱός,
οὐ μὲν πυγμαχίηισι λιλαιόμενος πονέεσθαι
οὔτε παλαισμοσύνηι πολυτειρέϊ· τοῦ γὰρ ὕπερθε
γυῖα καὶ ἄψεα πάντα λυγρὸν κατεδάμνατο γῆρας·
ἀλλά οἱ ἐν στέρνοισιν ἔτ' ἔμπεδος ἔπλετο θυμὸς
καὶ νόος, οὐδέ τις ἄλλος ἐριδμαίνεσκεν Ἀχαιῶν
κείνωι, ὅτ' εἰν ἀγορῆι ἐπέων πέρι δῆρις ἐτύχθη·
τῶι καὶ Λαέρταο κλυτὸς πάϊς εἵνεκα μύθων
εἰν ἀγορῆι ὑπόεικε, καὶ ὃς βασιλεύτατος ἦεν
πάντων Ἀργείων μέγ' ἐϋμμελίης Ἀγαμέμνων.
τοὔνεκ' ἐνὶ μέσσοισιν ἐΰφρονα Νηρηίνην
ὕμνεεν, ὡς πάσηισι μετέπρεπεν εἰναλίηισιν
εἵνεκ' ἐϋφροσύνης τε καὶ εἴδεος· ἡ δ' ἀΐουσα
τέρπεθ'· ὁ δ' ἱμερόεντα γάμον Πηλῆος ἔνισπε,
τόν ῥά οἱ ἀθάνατοι μάκαρες συνετεκτήναντο
Πηλίου ἀμφὶ κάρηνα, καὶ ἄμβροτον ὡς ἐπάσαντο
δαῖτα παρ' εἰλαπίνηισιν, ὅτ' εἴδατα θεῖα φέρουσαι
χερσὶν ὑπ' ἀμβροσίηισι θεαὶ παρενήνεον Ὧραι
χρυσείοις κανέοισι, Θέμις δ' ἄρα καγχαλόωσα
ἀργυρέας ἐτίταινεν ἐπισπέρχουσα τραπέζας,
πῦρ δ' Ἥφαιστος ἔκαιεν ἀκήρατον, ἀμφὶ δὲ Νύμφαι
ἀμβροσίην ἐκέραιον ἐνὶ χρυσέοισι κυπέλλοις,
αἱ δ' ἄρ' ἐς ὀρχηθμὸν Χάριτες τράπεν ἱμερόεντα,
Μοῦσαι δ' ἐς μολπήν, ἐπετέρπετο δ' οὔρεα πάντα
καὶ ποταμοὶ καὶ θῆρες, ἰαίνετο δ' ἄφθιτος αἰθὴρ
ἄντρα τε Χείρωνος περικαλλέα καὶ θεοὶ αὐτοί.
  καὶ τὰ μὲν ἂρ Νηλῆος ἐῢς πάϊς Ἀργείοισι
πάντα μάλ' ἱεμένοις κατελέξατο· τοὶ δ' ἀΐοντες
τέρπονθ'· ὃς δ' Ἀχιλῆος ἀμύμονος ἄφθιτα ἔργα
μέλπε μέσωι ἐν ἀγῶνι· πολὺς δ' ἀμφίαχε λαὸς
ἀσπασίως. ὁ δ' ἄρ' ἔνθεν ἑλὼν ἐρικυδέα φῶτα
ἐκπάγλως κύδαινεν ἀρηραμένοις ἐπέεσσι,
δώδεχ' ὅπως διέπερσε κατὰ πλόον ἄστεα φωτῶν,
ἕνδεκα δ' αὖ κατὰ γαῖαν ἀπείριτον, ὡς δ' ἐδάϊξε
Τήλεφον, ἠδὲ βίην ἐρικυδέος Ἠετίωνος
Θήβης ἐν δαπέδοισι, καὶ ὡς Κύκνον ἔκτανε δουρί,
υἷα Ποσειδάωνος, ἰδ' ἀντίθεον Πολύδωρον
καὶ Τρώϊλον θηητὸν ἀμύμονά τ' Ἀστεροπαῖον,
αἵματι δ' ὡς ἐρύθηνεν ἄδην ποταμοῖο ῥέεθρα
Ξάνθου καὶ νεκύεσσιν ἀπειρεσίοισι κάλυψε
πάντα ῥόον κελάδοντα, Λυκάονος ὁππότε θυμὸν
νοσφίσατ' ἐκ μελέων ποταμοῦ σχεδὸν ἠχήεντος,
Ἕκτορά θ' ὡς ἐδάμασσε, καὶ ὡς ἕλε Πενθεσίλειαν
ἠδὲ καὶ υἱέα δῖον ἐϋθρόνου Ἠριγενείης.
καὶ τὰ μὲν Ἀργείοισιν ἐπισταμένοισι καὶ αὐτοῖς
μέλπε, καὶ ὡς ἐτέτυκτο πελώριος, ὥς τέ οἱ οὔ τις
ἔσθενε δηριάασθαι ἐναντίον, οὔτ' ἐν ἀέθλοις

πασάων δ' ἔκπαγλον ἀκηχεμένη κέαρ ἔνδον
Βρισηὶς παράκοιτις ἐϋπτολέμου Ἀχιλῆος
ἀμφὶ νέκυν στρωφᾶτο καὶ ἀμφοτέρηις παλάμηισι
δρυπτομένη χρόα καλὸν ἀΰτεεν· ἐκ δ' ἁπαλοῖο
στήθεος αἱματόεσσαι ἀνὰ σμώδιγγες ἄερθεν
θεινομένης· φαίης κεν ἐπὶ γλάγος αἷμα χέασθαι
φοίνιον· ἀγλαΐη δὲ καὶ ἀχνυμένης ἀλεγεινῶς
ἱμερόεν μάρμαιρε, χάρις δέ οἱ ἄμφεχεν εἶδος·
τοῖον δ' ἔκφατο μῦθον ὀϊζυρὸν γοόωσα·
  "ὤ μοι ἐγὼ πάντων περιώσιον αἰνὰ παθοῦσα·
οὐ γάρ μοι τόσσον περ ἐπήλυθεν ἄλλο τι πῆμα,
οὔτε κασιγνήτων οὔτ' εὐρυχόρου περὶ πάτρης,
ὅσσον σεῖο θανόντος, ἐπεὶ σύ μοι ἱερὸν ἦμαρ
καὶ φάος ἠελίοιο πέλες καὶ μείλιχος αἰὼν
ἐλπωρή τ' ἀγαθοῖο καὶ ἄσπετον ἄλκαρ ἀνίης
πάσης τ' ἀγλαΐης πολὺ φέρτερος ἠδὲ τοκήων
ἔπλεο· πάντα γάρ οἶος ἔης δμωῆι περ ἐούσηι,
καί ῥά μ' ἔθηκας ἄκοιτιν ἑλὼν ἄπο δούλια ἔργα.
νῦν δέ τις ἐν νήεσσιν Ἀχαιῶν ἄξεται ἄλλος
Σπάρτην εἰς ἐρίβωλον ἢ ἐς πολυδίψιον Ἄργος,
καί νύ κεν ἀμφιπολεῦσα κακὰς ὑποτλήσομ' ἀνίας
σεῦ ἀπονοσφισθεῖσα δυσάμμορος· ὡς ὄφελόν με
γαῖα χυτὴ ἐκάλυψε, πάρος σέο πότμον ἰδέσθαι."
  ὣς ἡ μὲν δμηθέντ' ὀλοφύρετο Πηλείωνα
δμωῆις σὺν μογερῆισι καί ἀχνυμένοισιν Ἀχαιοῖς
μυρομένη καὶ ἄνακτα καὶ ἀνέρα· τῆς δ' ἀλεγεινὸν
οὔ ποτ' ἐτέρσετο δάκρυ, κατείβετο δ' ἄχρις ἐπ' οὖδας
ἐκ βλεφάρων, ὡς εἴ τε μέλαν κατὰ πίδακος ὕδωρ
πετραίης, ἧς πουλὺς ὕπερ παγετός τε χιών τε
ἐκκέχυται στυφελοῖο κατ' οὔδεος, ἀμφὶ δὲ πάχνη
τήκεθ' ὁμῶς Εὔρωι τε καὶ ἠελίοιο βολῆισι.
  καὶ τότε δή ῥ' ἐσάκουσαν ὀρινομένοιο γόοιο
θυγατέρες Νηρῆος, ὅσαι μέγα βένθος ἔχουσι·
πάσηισιν δ' ἀλεγεινὸν ὑπὸ κραδίην πέσεν ἄλγος·
οἰκτρὸν δ' ἐστονάχησαν, ἐπίαχε δ' Ἑλλήσποντος.
ἀμφὶ δὲ κυανέοισι καλυψάμεναι χρόα πέπλοις
ἐσσυμένως οἴμησαν, ὅπηι στόλος ἔπλετ' Ἀχαιῶν,
πανσυδίηι πολιοῖο δι' οἴδματος· ἀμφὶ δ' ἄρά σφι
νισσομένηισι θάλασσα διίστατο· ταὶ δ' ἐφέροντο
κλαγγηδόν, κραιπνῆισιν ἐειδόμεναι γεράνοισιν
ὀσσομένηις μέγα χεῖμα· περιστενάχοντο δὲ λυγρὸν
κήτεα μυρομένηισιν· ἔσαν δ' ἄφαρ, ἧχι νέοντο,
παῖδα κασιγνήτης κρατερόφρονα κωκύουσαι
ἐκπάγλως. Μοῦσαι δὲ θοῶς Ἑλικῶνα λιποῦσαι
ἤλυθον ἄλγος ἄλαστον ἐνὶ στέρνοισιν ἔχουσαι,
ἀρνύμεναι τιμὴν ἑλικώπιδι Νηρηίνηι·
Ζεὺς δὲ μέγ' Ἀργείοισι καὶ ἄτρομον ἔμβαλε θάρσος,
ὄφρα μὴ ἐσθλὸν ὅμιλον ὑποδδείσωσι θεάων
ἀμφαδὸν ἀθρήσαντες ἀνὰ στρατόν· αἱ δ' Ἀχιλῆος
ἀμφὶ νέκυν στενάχοντο καὶ ἀθάνατοί περ ἐοῦσαι

πᾶσαι ὁμῶς· ἀκταὶ δὲ περίαχον Ἑλλησπόντου·
δεύετο δὲ χθὼν πᾶσα περὶ νέκυν Αἰακίδαο
δάκρυσ', ἐπεὶ μέγα πένθος ἀνέστενον· ἀμφὶ δὲ λαῶν
μυρομένων δακρύοισι φορύνετο τεύχεα πάντα
καὶ κλισίαι καὶ νῆες, ἐπεὶ μέγα πένθος ὀρώρει.
μήτηρ δ' ἀμφιχυθεῖσα κύσε στόμα Πηλείωνος
παιδὸς ἑοῦ καὶ τοῖον ἔπος φάτο δακρυχέουσα·
"γηθείτω ῥοδόπεπλος ἀν' οὐρανόν Ἠριγένεια,
γηθείτω φρεσὶν ἧισι μεθεὶς χόλον Ἀστεροπαίου
Ἀξιος εὐρυρέεθρος ἰδὲ Πριάμοιο γενέθλη·
αὐτὰρ ἐγὼ πρὸς Ὄλυμπον ἀφίξομαι, ἀμφί δὲ ποσσὶ
κείσομαι ἀθανάτοιο Διὸς μεγάλα στενάχουσα,
οὕνεκά μ' οὐκ ἐθέλουσαν ὑπ' ἀνέρι δῶκε δαμῆναι,
ἀνέρι, τὸν τάχα γῆρας ἀμείλιχον ἀμφιμέμαρπε,
Κῆρές τ' ἐγγὺς ἔασι τέλος θανάτοιο φέρουσαι.
ἀλλά μοι οὐ κείνοιο μέλει τόσον ὡς Ἀχιλῆος,
ὅν μοι Ζεύς κατένευσεν ἐν Αἰακίδαο δόμοισιν
ἴφθιμον θήσειν, ἐπεὶ οὔ τι μοι ἥνδανεν εὐνή·
ἀλλ' ὁτὲ μὲν ζαὴς ἄνεμος πέλον, ἄλλοτε δ' ὕδωρ,
ἄλλοτε δ' οἰωνῶι ἐναλίγκιος ἢ πυρὸς ὁρμῆι,
οὐδέ με θνητός ἀνὴρ δύνατ' ἐν λεχέεσσι δαμάσσαι
φαινομένην, ὅσα γαῖα καὶ οὐρανὸς ἐντὸς ἐέργει,
μέσφ' ὅτε μοι κατένευσεν Ὀλύμπιος υἱέα δῖον
ἔκπαγλον θήσειν καὶ ἀρήϊον. ἀλλὰ τὰ μέν που
ἀτρεκέως ἐτέλεσσεν· ὁ γὰρ πέλε φέρτατος ἀνδρῶν·
ἀλλά μιν ὠκύμορον ποιήσατο καί μ' ἀκάχησε.
τοὔνεκ' ἐς οὐρανὸν εἶμι· Διὸς δ' ἐς δώματ' ἰοῦσα
κωκύσω φίλον υἷα, καὶ ὁππόσα πρόσθε μόγησα
ἀμφ' αὐτῶι καὶ παισὶν ἀεικέα τειρομένοισι,
μνήσω ἀκηχεμένη, ἵνα οἱ σὺν θυμὸν ὀρίνω."
ὣς ἔφατ' αἰνὰ γοῶσ' ἁλίη Θέτις· ἡ δέ οἱ αὐτὴ
Καλλιόπη φάτο μῦθον ἀρηραμένη φρεσὶ θυμόν·
"ἴσχεο κωκυτοῖο, θεὰ Θέτι, μηδ' ἀλύουσα
εἵνεκα παιδός ἑοῖο θεῶν μεδέοντι καὶ ἀνδρῶν
σκύζεο· καὶ γὰρ Ζηνὸς ἐριβρεμέταο ἄνακτος
υἷες ὁμῶς ἀπόλοντο κακῆι περὶ κηρὶ δαμέντες·
◆ κάτθανε δ' υἱὸς ἐμεῖο καὶ αὐτῆς ἀθανάτοιο
Ὀρφεύς, οὗ μολπῆισιν ἐφέσπετο πᾶσα μὲν ὕλη,
πᾶσα δ' ἄρ' ὀκριόεσσα πέτρη ποταμῶν τε ῥέεθρα
πνοιαί τε λιγέων ἀνέμων ἀμέγαρτον ἀέντων
οἰωνοί τε θοῆισι διεσσύμενοι πτερύγεσσιν·
ἀλλ' ἔτλην μέγα πένθος, ἐπεὶ θεὸν οὔ τι ἔοικε
πένθεσι λευγαλέοισι καὶ ἄλγεϊ θυμὸν ἀχεύειν.
τῶ σε καὶ ἀχνυμένην μεθέτω γόος υἱέος ἐσθλοῦ·
καὶ γάρ οἱ κλέος αἰὲν ἐπιχθονίοισιν ἀοιδοὶ
καὶ μένος ἀείσουσιν ἐμῆι τ' ἰότητι καὶ ἄλλων
Πιερίδων· σὺ δὲ μή τι κελαινῶι πένθεϊ θυμὸν
δάμνασο θηλυτέρηισιν ἴσον γοόωσα γυναιξίν·
ἦ οὐκ ἀΐεις, ὅτι πάντας, ὅσοι χθονὶ ναιετάουσιν,
ἀνθρώπους ὀλοὴ περιπέπταται ἄσχετος Αἶσα

ἦμος ἀναπνείουσι βροτοὶ βαιὸν καμάτοιο.
Ἀργεῖοι δ' ἐπὶ νηυσὶν ἐδόρπεον ἀχνύμενοί περ·
οὐ γὰρ νηδύος ἐστὶν ἀπωσέμεναι μεμανίης
λιμὸν ἀταρτηρόν, ὁπόταν στέρνοισιν ἵκηται·
ἀλλ' εἶθαρ θοὰ γυῖα βαρύνεται, οὐδέ τι μῆχος
γίνεται, ἢν μή τις κορέσηι θυμαλγέα νηδύν·
τοὔνεκα δαῖτ' ἐπάσαντο καὶ ἀχνύμενοι Ἀχιλῆος·
αἰνὴ γὰρ μάλα πάντας ἐποτρύνεσκεν ἀνάγκη.
τοῖσι δὲ πασσαμένοισιν ἐπήλυθε νήδυμος ὕπνος,
λῦσε δ' ἀπὸ μελέων ὀδύνας, ἐπὶ δὲ σθένος ὦρσεν.
ἀλλ' ὅτε δὴ κεφαλὰς μὲν ἐπ' ἀντολίην ἔχον ἄρκτοι,
δέγμεναι ἠελίοιο θοὸν φάος, ἔγρετο δ' Ἠώς,
δὴ τότ' ἀνέγρετο λαὸς ἐϋσθενέων Ἀργείων
πορφύρων Τρώεσσι φόνον καὶ κῆρ' ἀΐδηλον.
κίνυτο δ' ἠΰτε πόντος ἀπείριτος Ἰκαρίοιο
ἠὲ καὶ αὐαλέον βαθὺ λήιον, ὁππόθ' ἵκηται
ῥιπὴ ἀπειρεσίη νεφεληγερέος Ζεφύροιο·
ὣς ἄρα κίνυτο λαὸς ἐπ' ἠιόσιν Ἑλλησπόντου.
καὶ τότε Τυδέος υἱὸς ἐελδομένοισι ἔειπεν·
"ὦ φίλοι, εἰ ἐτεόν γε μενεπτόλεμοι πελόμεσθα,
νῦν μᾶλλον στυγεροῖσι μαχώμεθα δυσμενέεσσι,
μή πως θαρσήσωσιν Ἀχιλλέος οὐκέτ' ἐόντος·
ἀλλ' ἄγε, σὺν τεύχεσσι καὶ ἅρμασιν ἠδὲ καὶ ἵπποις
ἴομεν ἀμφὶ πόληα· πόνος δ' ἄρα κῦδος ὀρέξει."
ὣς ἔφατ' ἐν Δαναοῖσιν· ἀμείβετο δ' ὄβριμος Αἴας·
"Τυδείδη, σὺ μὲν ἐσθλὰ καὶ οὐκ ἀνεμώλια βάζεις
ὀτρύνων Τρώεσσιν ἐϋπτολέμοισι μάχεσθαι
ἀγχεμάχους Δαναούς, οἵ περ μεμάασι καὶ αὐτοί·
ἀλλὰ χρὴ ἐν νήεσσι μένειν, ἄχρις ἐξ ἁλὸς ἔλθηι
δῖα Θέτις· μάλα γάρ οἱ ἐνὶ φρεσὶ μήδεται ἦτορ
υἱέος ἀμφὶ τάφωι περικαλλέα θεῖναι ἄεθλα·
ὣς χθιζή μοι ἔειπεν, ὅτ' εἰς ἁλὸς ἤιε βένθος,
νόσφ' ἄλλων Δαναῶν, καί ἑ σχεδὸν ἔλπομαι εἶναι
ἐσσυμένην· Τρῶες δέ, καὶ εἰ θάνε Πηλέος υἱός,
οὐ μάλα θαρσήσουσιν ἔτι ζώοντος ἐμεῖο
καὶ σέθεν ἠδὲ καὶ αὐτοῦ ἀμύμονος Ἀτρείδαο."
ὣς ἄρ' ἔφη Τελαμῶνος ἐῢς πάϊς, οὐδέ τι ἤιδη,
ὅττι ῥά οἱ μετ' ἄεθλα κακὸν μόρον ἔντυε δαίμων,
ἀργαλέον· τὸν δ' αὖθις ἀμείβετο Τυδέος υἱός·
"ὦ φίλος, εἰ ἐτεὸν Θέτις ἔρχεται ἤματι τῶιδε
υἱέος ἀμφὶ τάφωι περικαλλέα θεῖναι ἄεθλα,
πὰρ νήεσσι μένωμεν ἐρυκανόωντε καὶ ἄλλους·
καὶ γὰρ δὴ μακάρεσσι θεοῖς πείθεσθαι ἔοικε·
καὶ δ' ἄλλως Ἀχιλῆι καὶ ἀθανάτων ἀέκητι
αὐτοὶ φραζώμεσθα δόμεν θυμηδέα τιμήν."
ὣς φάτο Τυδείδαο δαΐφρονος ὄβριμον ἦτορ.
καὶ τότ' ἄρ' ἐκ πόντοιο κίεν Πηλῆος ἄκοιτις,
αὔρηι ὑπηώηι ἐναλίγκιος· αἶψα δ' ἵκανεν
Ἀργείων ἐς ὅμιλον, ὅπηι μεμαῶτες ἔμιμνον,
οἱ μὲν ἀεθλεύσοντες ἀπειρεσίωι ἐν ἀγῶνι,

νηυσὶ παρ' ὠκυπόροισιν· ἔτειρε δὲ πάντας ἀνίη
λευγαλέη καὶ πένθος, ἐπεί ῥά μιν ὡς ἐὸν υἷα
δίζοντ', οὐδέ τις ἦεν ἀνὰ στρατὸν εὐρὺν ἄδακρυς.
Τρῶες δ' αὖτ' ἀλίαστον ἐγήθεον εἰσορόωντες
τοὺς μὲν ἀκηχεμένους, τὸν δ' ἐν πυρὶ δηιωθέντα·
καί τις ἐπευχόμενος τοῖον ποτὶ μῦθον ἔειπε·
"νῦν πάντεσσιν ἄελπτον ἀπ' Οὐλύμποιο Κρονίων
ἡμῖν ὤπασε χάρμα λιλαιομένοισιν ἰδέσθαι
ἐν Τροίηι Ἀχιλῆα δεδουπότα· τοῦ γὰρ ὀΐω
βλημένου ἀμπνεύσειν Τρώων ἐρικυδέα φῦλα
αἵματος ἐξ ὀλοοῖο καὶ ἀνδροφόνου ὑσμίνης·
αἰεὶ γὰρ οἱ χερσὶν ἐμαινετο λοιγιον ἔγχος
λύθρωι ὑπ' ἀργαλέωι πεπαλαγμένον, οὐδέ τις ἡμέων
κείνωι ἔναντα κιὼν ἔτ' ἐσέδρακεν Ἠριγένειαν·
νῦν δ' ὀΐω φεύξεσθαι Ἀχαιῶν ὄβριμα τέκνα
νηυσὶν ἐϋπρώροισι δαϊκταμένου Ἀχιλῆος·
ὡς ὄφελον μένος ἦεν ἔθ' Ἕκτορος, ὄφρ' ἅμα πάντας
Ἀργείους σφετέρησιν ἐνὶ κλισίηισιν ὄλεσσεν."
ὣς ἄρ' ἔφη Τρώων τις ἐνὶ φρεσὶ πάγχυ γεγηθώς·
ἄλλος δ' αὖθ' ἑτέρωθι πύκα φρονέων φάτο μῦθον·
"φῆσθα σὺ μὲν Δαναῶν ὀλοὸν στρατὸν ἔνδοθι νηῶν
πόντον ἐπ' ἠερόεντα πεφυζότας αἶψα νέεσθαι·
ἀλλ' οὐ μὰν δείσουσι λιλαιόμενοι μέγα χάρμης·
εἰσέτι γάρ κρατεροί τε καὶ ὄβριμοι ἀνέρες ἄλλοι,
Τυδείδης Αἴας τε καὶ Ἀτρέος ὄβριμοι υἷες·
τοὺς ἔτ' ἐγὼ δείδοικα κατακταμένου Ἀχιλῆος·
τοὺς εἴθ' ἀργυρότοξος ἀναιρήσειεν Ἀπόλλων,
καί κεν ἀνάπνευσις πολέμου καὶ ἀεικέος οἴτου
ἡμῖν εὐχομένοισιν ἐλεύσεται ἤματι κείνωι."
ὣς ἔφατ'· ἀθάνατοι δὲ κατ' οὐρανὸν ἐστενάχοντο,
ὅσσοι ἔσαν Δαναοῖσιν ἐϋσθενέεσσιν ἀρωγοί,
ἀμφὶ δὲ κρᾶτ' ἐκάλυψαν ἀπειρεσίοις νεφέεσσι
θυμὸν ἀκηχέμενοι· ἑτέρωθι δὲ γήθεον ἄλλοι,
εὐχόμενοι Τρώεσσι πέρας θυμηδὲς ὀρέξαι.
καὶ τότε δὴ Κρονίωνα κλυτὴ προσεφώνεεν Ἥρη·
"Ζεῦ πάτερ ἀργικέραυνε, τί ἢ Τρώεσσιν ἀρήγεις
κούρης ἠϋκόμοιο λελασμένος, ἥν ῥα πάροιθεν
ἀντιθέωι Πηλῆι πόρες θυμήρε' ἄκοιτιν
Πηλίου ἐν βήσσηισι; γάμον δέ οἱ αὐτὸς ἔτευξας
ἄμβροτον, οἱ δέ νυ πάντες ἐδαινύμεθ' ἤματι κείνωι
ἀθάνατοι καὶ πολλὰ δόμεν περικαλλέα δῶρα·
ἀλλὰ τά γ' ἐξελάθου, μέγα δ' Ἑλλάδι μήσαο πένθος."
ὣς ἄρ' ἔφη· τὴν δ' οὔ τι προσέννεπεν ἀκάματος Ζεύς·
ἧστο γὰρ ἀχνύμενος κραδίην καὶ πολλὰ μενοινῶν,
οὕνεκεν ἤμελλον Πριάμου πόλιν ἐξαλαπάξειν
Ἀργεῖοι, τοῖς αἰνὸν ἐμήδετο λοιγὸν ὀπάσσαι
ἐν πολέμωι στονόεντι καὶ ἐν βαρυηχέϊ πόντωι·
καὶ τὰ μέν ὣς ὥρμαινε, τὰ δὴ μετόπισθε τέλεσσεν·
Ἠὼς δ' Ὠκεανοῖο βαθὺν ῥόον εἰσαφίκανε,
κυανέην δ' ἄρα γαῖαν ἐπήιεν ἄσπετος ὄρφνη,

οὐδὲ θεῶν ἀλέγουσα; τόσον σθένος ἔλλαχε μούνη·
ἢ καὶ νῦν Πριάμοιο πολυχρύσοιο πόληα
ἐκπέρσει Τρώων τε καὶ Ἀργείων ὀλέσασα
ἀνέρας, ὅν κ' ἐθέληισι· θεῶν δ' οὔ τίς μιν ἐρύξει.'
ὣς φάτο Καλλιόπη πινυτὰ φρεσὶ μητιόωσα.
ἠέλιος δ' ἀπόρουσεν ἐς Ὠκεανοῖο ῥέεθρα,
ὦρτο δὲ νὺξ μεγάλοιο κατ' ἠέρος ὀρφνήεσσα,
ἥ τε καὶ ἀχνυμένοισι πέλει θνητοῖσιν ὄνειαρ.
αὐτοῦ δ' ἐν ψαμάθοισιν Ἀχαιῶν ἔδραθον υἷες
ἰλαδὸν ἀμφὶ νέκυν μεγάληι βεβαρηότες ἄτηι·
ἀλλ' οὐχ ὕπνος ἔμαρπτε θεήν Θέτιν· ἄγχι δέ παιδὸς
ἧστο σὺν ἀθανάτηις Νηρηίσιν· ἀμφὶ δὲ Μοῦσαι
ἀχνυμένην ἀνὰ θυμὸν ἀμοιβαδὶς ἄλλοθεν ἄλλη
πολλὰ παρηγορέεσκον, ὅπως λελάθοιτο γόοιο.
ἀλλ' ὅτε καγχαλόωσα δι' αἰθέρος ἤλυθεν Ἠὼς
λαμπρότατον πᾶσίν τε φάος Τρώεσσι φέρουσα
καὶ Πριάμωι — Δαναοὶ δὲ μέγ' ἀχνύμενοι Ἀχιλῆα
κλαῖον ἐπ' ἤματα πολλά, περιστενάχοντο δὲ μακραὶ
ἠιόνες πόντοιο, μέγας δ' ὀλοφύρετο Νηρεὺς
ἦρα φέρων κούρηι Νηρηίδι, σὺν δέ οἱ ἄλλοι
εἰνάλιοι μύροντο θεοὶ φθιμένου Ἀχιλῆος —,
καὶ τότε δὴ μεγάλοιο νέκυν Πηληιάδαο
Ἀργεῖοι πυρὶ δῶκαν ἀάσπετα νηήσαντες
δοῦρα, τά οἱ φορέοντες ἀπ' οὔρεος Ἰδαίοιο
πάντες ὁμῶς ἐμόγησαν, ἐπεί σφεας ὀτρύνοντες
Ἀτρεῖδαι προέηκαν ἀπείριτον οἰσέμεν ὕλην,
ὄφρα θοῶς καίοιτο νέκυς κταμένου Ἀχιλῆος.
ἀμφὶ δὲ τεύχεα πολλὰ πυρῆι περινηήσαντο
αἰζηῶν κταμένων, πολλοὺς δ' ἐφύπερθε βάλοντο
Τρώων δηιώσαντες ὁμῶς περικαλλέας υἷας
ἵππους τε χρεμέθοντας ἐϋσθενέας θ' ἅμα ταύρους,
σὺν δ' ὄϊάς τε σύας τ' ἔβαλον βρίθοντας ἀλοιφῆι·
φάρεα δ' ἐκ χηλῶν φέρον ἄσπετα κωκύουσαι
δμωιάδες, καὶ πάντα πυρῆς καθύπερθε βάλοντο,
χρυσόν τ' ἤλεκτρόν τ' ἐπενήεον. ἀμφὶ δέ χαίτας
Μυρμιδόνες κείραντο, νέκυν δ' ἐκάλυψαν ἄνακτος·
καὶ δ' αὐτὴ Βρισηὶς ἀκηχεμένη περὶ νεκρῶι
κειραμένη πλοκάμους πύματον πόρε δῶρον ἄνακτι.
πολλοὺς δ' ἀμφιφορῆας ἀλείφατος ἀμφεχέοντο,
ἄλλους δ' ἀμφὶ πυρῆι μέλιτος θέσαν ἠδὲ καὶ οἴνου
ἡδέος, οὗ μέθυ λαρὸν ὀδώδεε νέκταρι ἶσον·
ἄλλα δὲ πολλὰ βάλοντο θυώδεα θαῦμα βροτοῖσιν,
ὅσσα χθὼν φέρει ἐσθλὰ καὶ ὁππόσα δῖα θάλασσα.
ἀλλ' ὅτε δὴ περὶ πάγχυ πυρὴν διεκοσμήσαντο,
πεζοὶ ἅμ' ἱππήεσσι σὺν ἔντεσιν ἐρρώσαντο
ἀμφὶ πυρὴν πολύδακρυν. ὁ δ' ἔκποθεν Οὐλύμποιο
Ζεὺς ψεκάδας κατέχευεν ὑπὲρ νέκυν Αἰακίδαο
ἀμβροσίας, δίηι δὲ φέρων Νηρηίδι τιμὴν
Ἑρμείην προέηκεν ἐς Αἴολον, ὄφρα καλέσσηι
λαιψηρῶν ἀνέμων ἱερὸν μένος· ἦ γὰρ ἔμελλε

καίεσθ' Αἰακίδαο νέκυς. τοῦ δ' αἶψα μολόντος
Αἴολος οὐκ ἀπίθησε· καλεσσάμενος δ' ἀλεγεινὸν
καρπαλίμως Βορέην Ζεφύροιό τε λάβρον ἀήτην
ἐς Τροίην προέηκε θοῆι θύοντας ἀέλληι·
οἱ δὲ θοῶς οἴμησαν ὑπὲρ πόντοιο φέρεσθαι
ῥιπῆι ἀπειρεσίηι· περὶ δ' ἴαχεν ἐσσυμένοισι
πόντος ὁμοῦ καὶ γαῖα, περικλονέοντο δ' ὕπερθε
πάντα νέφη μεγάλοιο δι' ἠέρος ἀΐσσοντα.
οἱ δὲ Διὸς βουλῆισι δαϊκταμένου Ἀχιλῆος
αἶψα πυρῆι ἐνόρουσαν ἀολλέες, ὦρτο δ' ἀϋτμὴ
Ἡφαίστου μαλεροῖο· γόος δ' ἀλίαστος ὀρώρει
Μυρμιδόνων· ἄνεμοι δὲ καὶ ἐσσύμενοί περ ἀέλληι
πᾶν ἦμαρ καὶ νύκτα νέκυν περιποιπνύοντες
καῖον ἐϋπνείοντες ὁμῶς· ἀνὰ δ' ἔγρετο πουλὺς
καπνὸς ἐς ἠέρα δῖαν, ἐπέστενε δ' ἄσπετος ὕλη
δαμναμένη πυρὶ πᾶσα, μέλαινα δὲ γίνετο τέφρη.
οἱ δὲ μέγ' ἐκτελέσαντες ἀτειρέες ἔργον ἀῆται
εἰς ἑὸν ἄντρον ἕκαστος ὁμοῦ νεφέεσσι φέροντο.
Μυρμιδόνες δ', ὅτ' ἄνακτα πελώριον ὕστατον ἄλλων
ἤνυσε πῦρ ἀΐδηλον ἀποκταμένων περὶ νεκρῶι
ἵππων τ' αἰζηῶν τε, καὶ ἄλλ' ὅσα δακρυχέοντες
ὄβριμον ἀμφὶ νέκυν κειμήλια θῆκαν Ἀχαιοί,
δὴ τότε πυρκαϊὴν οἴνωι σβέσαν· ὀστέα δ' αὐτοῦ
φαίνετ' ἀριφραδέως, ἐπεὶ οὐχ ἑτέροισιν ὁμοῖα
ἦν, ἀλλ' οἷα Γίγαντος ἀτειρέος, οὐδὲ μὲν ἄλλα
σὺν κείνοις ἐμέμικτ', ἐπεὶ ἦ βόες ἠδὲ καὶ ἵπποι
καὶ παῖδες Τρώων μίγδα κταμένοισι καὶ ἄλλοις
βαιὸν ἄπωθε κέοντο περὶ νέκυν, ὃς δ' ἐνὶ μέσσοις
ῥιπῆι ὑφ' Ἡφαίστοιο δεδμημένος οἶος ἔκειτο.
τοῦ δὲ καὶ ὀστέα πάντα περιστενάχοντες ἑταῖροι
ἄλλεγον ἐς χηλὸν πολυχανδέα τε βριαρήν τε,
ἀργυρέην, χρυσῶι δὲ διαυγέϊ πᾶσα κέκαστο·
καὶ τὰ μὲν ἀμβροσίηι καὶ ἀλείφασι πάγχυ δίηναν
κοῦραι Νηρῆος μέγ' Ἀχιλλέα κυδαίνουσαι,
ἐς δὲ βοῶν δημὸν θέσαν ἀθρόα ταρχύσασαι
σὺν μέλιτι λιαρῶι· μήτηρ δέ οἱ ἀμφιφορῆα
ὤπασε, τόν ῥα πάροιθε Διώνυσος πόρε δῶρον,
Ἡφαίστου κλυτὸν ἔργον ἐΰφρονος· ὧι ἔνι θῆκαν
ὀστέ' Ἀχιλλῆος μεγαλήτορος· ἀμφὶ δὲ τύμβον
Ἀργεῖοι καὶ σῆμα πελώριον ἀμφεβάλοντο
ἀκτῆι ἐπ' ἀκροτάτηι παρὰ βένθεσιν Ἑλλησπόντου
Μυρμιδόνων βασιλῆα θρασὺν περικωκύοντες.
οὐδὲ μὲν ἄμβροτοι ἵπποι ἀταρβέος Αἰακίδαο
μίμνον ἀδάκρυτοι παρὰ νήεσιν, ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ
μύροντο σφετέροιο δαϊκταμένου βασιλῆος,
οὐδ' ἔθελον μογεροῖσιν ἔτ' ἀνδράσιν οὐδὲ μὲν ἵπποις
μίσγεσθ' Ἀργείων ὀλοὸν περὶ πένθος ἔχοντες,
ἀλλ' ὑπὲρ Ὠκεανοῖο ῥοὰς καὶ Τηθύος ἄντρα
ἀνθρώπων ἀπάτερθεν ὀϊζυρῶν φορέεσθαι,
ἧχί σφεας τὸ πάροιθεν ἐγείνατο δῖα Ποδάργη
ἄμφω ἀελλόποδας Ζεφύρωι κελάδοντι μιγεῖσα.
καί νύ κεν αἶψ' ἐτέλεσσαν, ὅσα σφίσι μήδετο θυμός,
εἰ μή σφεας κατέρυξε θεῶν νόος, ὄφρ' Ἀχιλῆος
ἔλθηι ἀπὸ Σκύροιο θοὸς πάϊς, ὅν ῥα καὶ αὐτοὶ
δέχνυνθ', ὁππόθ' ἵκοιτο ποτὶ στρατόν, οὕνεκ' ἄρα σφι
θέσφατα γεινομένοισι Χάους ἱεροῖο θύγατρες
Μοῖραι ἐπεκλώσαντο καὶ ἀθανάτοις περ ἐοῦσι
πρῶτα Ποσειδάωνι δαμήμεναι, αὐτὰρ ἔπειτα
θαρσαλέωι Πηλῆι καὶ ἀκαμάτωι Ἀχιλῆι,
τέτρατον αὖτ' ἐπὶ τοῖσι Νεοπτολέμωι μεγαθύμωι,
τὸν καὶ ἐς Ἠλύσιον πεδίον μετόπισθεν ἔμελλον
Ζηνὸς ὑπ' ἐννεσίηισι φέρειν μακάρων ἐπὶ γαῖαν.
τοὔνεκα καὶ στυγερῆι βεβολημένοι ἦτορ ἀνίηι
μίμνον πὰρ νήεσσιν ἑὸν κατὰ θυμὸν ἄνακτα
τὸν μὲν ἀκηχέμενοι τὸν δ' αὖ ποθέοντες ἰδέσθαι.
καὶ τότ' ἐριγδούποιο λιπὼν ἁλὸς ὄβριμον οἶδμα
ἤλυθεν Ἐννοσίγαιος ἐπ' ἠιόνας· οὐδέ μιν ἄνδρες
ἔδρακον, ἀλλὰ θεῆισι παρίστατο Νηρηίνηις·
καί ῥα Θέτιν προσέειπεν ἔτ' ἀχνυμένην Ἀχιλῆος·
"ἴσχεο νῦν περὶ παιδὸς ἀπειρέσιον γοόωσα·
οὐ γὰρ ὅ γε φθιμένοισι μετέσσεται, ἀλλὰ θεοῖσιν
ὡς ἦϋς Διόνυσος ἰδὲ σθένος Ἡρακλῆος·
οὐ γάρ μιν μόρος αἰνὸς ὑπὸ ζόφον αἰὲν ἐρύξει
οὐδ' Ἀΐδης, ἀλλ' αἶψα καὶ ἐς Διὸς ἵξεται αὐγάς·
καί οἱ δῶρον ἔγωγε θεουδέα νῆσον ὀπάσσω
Εὔξεινον κατὰ πόντον, ὅπηι θεὸς ἔσσεται αἰεὶ
σὸς πάϊς· ἀμφὶ δὲ φῦλα περικτιόνων μέγα λαῶν
κεῖνον κυδαίνοντα θυηπολίηις ἐρατεινῆις
ἶσον ἐμοὶ τίσουσι· σὺ δ' ἴσχεο κωκύουσα
ἐσσυμένως καὶ μή τι χαλέπτεο πένθεϊ θυμόν."
ὣς ἐπὼν ἐπὶ πόντον ἀπήιεν εἴκελος αὔρηι
παρφάμενος μύθοισι Θέτιν· τῆς δ' ἐν φρεσὶ θυμὸς
βαιὸν ἀνέπνευσεν· τὰ δέ οἱ θεὸς ἐξετέλεσσεν.
Ἀργεῖοι δὲ γοῶντες ἀπήιον, ἧχι ἑκάστωι
νῆες ἔσαν, τὰς ἦγον ἀφ' Ἑλλάδος· αἱ δ' Ἑλικῶνα
Πιερίδες νίσσοντο, καὶ εἰς ἅλα Νηρηῖναι
δῦσαν ἀναστενάχουσαι ἐΰφρονα Πηλείωνα.

Οὐδὲ μὲν Ἱππολόχοιο δαΐφρονος ὄβριμον υἷα
Τρῶες ἀδάκρυτον δειλοὶ λίπον, ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ
Δαρδανίης προπάροιθε πύλης ἐρικυδέα φῶτα
πυρκαϊῆς καθύπερθε βάλον· τὸν δ' αὐτὸς Ἀπόλλων
ἐκ πυρὸς αἰθομένοιο μάλ' ἐσσυμένως ἀναείρας
δῶκε θοοῖς Ἀνέμοισι φέρειν Λυκίης σχεδὸν αἴης·
οἱ δέ μιν αἶψ' ἀπένεικαν ὑπ' ἄγκεα Τηλάνδροιο
χῶρον ἐς ἱμερόεντα, πέτρην δ' ἐφύπερθε βάλοντο
ἄρρηκτον· Νύμφαι δὲ περίβλυσαν ἱερὸν ὕδωρ
ἀενάου ποταμοῖο, τὸν εἰσέτι φῦλ' ἀνθρώπων
Γλαῦκον ἐπικλείουσιν ἐΰρροον· ἀλλὰ τὰ μέν που
ἀθάνατοι τεύξαντο γέρας Λυκίων βασιλῆι.
Ἀργεῖοι δ' ἐρίθυμον ἀνεστενάχοντ' Ἀχιλῆα

τοὺς δ’ ἤδη κρατερὸν πῦρ ἄμφεχεν· ἐκ δὲ κεραυνοὶ
Quintus ἄλληκτοι νιφάδεσσιν ἐοικότες ἐξεχέοντο
οὐρανόθεν· Ζηνὸς γὰρ ἀάσπετον ὤρνυτο κάρτος·
οἱ δ’ ἄρ’ ἔτ’ αἰθομένοισιν ἐοικότες ἀμπνείεσκον.
ἀμφὶ δὲ θώρηκος γύαλον παρεκέκλιτο καλὸν
ἄρρηκτον βριαρόν τε, τὸ χάνδανε Πηλείωνα.
κνημῖδες δ’ ἤσκηντο πελώριαι· ἀμφὶ δ’ ἐλαφραὶ
◆ μούνωι ἔσαν Ἀχιλῆι μάλα στιβαραί περ ἐοῦσαι.
ἀγχόθι δ’ ἄσχετον ἆορ ἅδην περιμαρμαίρεσκε
χρυσείωι τελαμῶνι κεκασμένον ἀργυρέωι τε
κουλεῶι, ὧι ἔπι κώπη ἀρηραμένη ἐλέφαντος
θεσπεσίοις τεύχεσσι μετέπρεπε παμφανόωσα.
τοῖς δὲ παρεκτετάνυστο κατὰ χθονὸς ὄβριμον ἔγχος,
Πηλιὰς ὑψικόμηισιν ἐειδομένη ἐλάτηισι,
λύθρου ἔτι πνείουσα καὶ αἵματος Ἑκτορέοιο.
καὶ τότ’ ἐν Ἀργείοισι Θέτις κυανοκρήδεμνος
θεσπέσιον φάτο μῦθον ἀκηχεμένη Ἀχιλῆος·
“νῦν μὲν δὴ κατ’ ἀγῶνος ἀέθλια πάντα τελέσθη,
ὅσσ’ ἐπὶ παιδὶ θανόντι μέγ’ ἀχνυμένη κατέθηκα·
ἀλλ’ ἴτω ὅς τ’ ἐσάωσε νέκυν καὶ ἄριστος Ἀχαιῶν,
καί νύ κέ οἱ θηητὰ καὶ ἄμβροτα τεύχε’ ἕσασθαι
δώσω, ἃ καὶ μακάρεσσι μέγ’ εὔαδεν ἀθανάτοισιν.”
ὣς φάτο· τοὶ δ’ ἀνόρουσαν ἐριδμαίνοντ’ ἐπέεσσιν,
υἱὸς Λαέρταο καὶ ἀντιθέου Τελαμῶνος
Αἴας, ὃς μέγα πάντας ὑπείρεχεν ἐν Δαναοῖσιν,
L1[O] ἀστὴρ ὣς ἀρίδηλος ἀν’ οὐρανὸν αἰγλήεντα
Ἕσπερος, ὃς μέγα πᾶσι μετ’ ἀστράσι παμφαίνησι·
τῶι εἰκὼς τεύχεσσι παρίστατο Πηλείδαο.
ἤιτεε δ’ Ἰδομενῆα κριτὴν καὶ Νηλέος υἷα
ἠδ’ ἄρα μητιόεντ’ Ἀγαμέμνονα· τοὺς γὰρ ἐώλπει
ἴδμεναι ἀτρεκέως ἐρικυδέος ἔργα μόθοιο·
ὣς δ’ αὔτως Ὀδυσεὺς κείνοις ἐπὶ πάγχυ πεποίθει·
οἱ γὰρ ἔσαν πινυτοὶ καὶ ἀμύμονες ἐν Δαναοῖσι.
Νέστωρ δ’ Ἰδομενῆι καὶ Ἀτρέος υἱέϊ δίωι
ἄμφω ἐελδομένοισιν ἔπος φάτο νόσφιν ἀπ’ ἄλλων·
“ὦ φίλοι, ἦ μέγα πῆμα καὶ ἄσχετον ἤματι τῶιδε
ἡμῖν συμφορέουσιν ἀκηδέες Οὐρανίωνες,
Αἴαντος μεγάλοιο περιφραδέος τ’ Ὀδυσῆος
ἐσσυμένων ἐπὶ δῆριν ἀάσχετον ἀργαλέην τε·
τῶν γάρ θ’ ὁπποτέρωι δώηι θεὸς εὖχος ἀρέσθαι,
γηθήσει κατὰ θυμόν, ὁ δ’ αὖ μέγα πένθος ἀέξει
πάντας ἀτεμβόμενος Δαναούς, περὶ δ’ ἔξοχα πάντων
ἡμέας, οὐδ’ ἔτι κεῖνος ἐν ἡμῖν ὡς τὸ πάροιθε
στήσεται ἐν πολέμωι· μέγα δ’ ἔσσεται ἄλγος Ἀχαιοῖς,
κείνων ὅν τινα δεινὸς ἕληι χόλος, οὕνεκα πάντων
ἡρώων προφέρουσιν, ὁ μὲν πολέμωι, ὁ δὲ βουλῆι.
ἀλλ’ ἄγ’ ἐμοὶ πείθεσθαι, ἐπεί ῥα γεραίτερός εἰμι
λίην, οὐκ ὀλίγον περ, ἔχω δ’ ἐπὶ γήραϊ πολλῶι
καὶ νόον, οὕνεκεν ἐσθλὰ καὶ ἄλγεα πολλὰ μόγησα·
αἰεὶ δ’ ἐν βουλῆισι γέρων πολύϊδρις ἀμείνων
ὁπλοτέρου πέλει ἀνδρός, ἐπεὶ μάλα μυρία οἶδε·

◆ row of last line.
simile or **omen** **crux**

Consensus lines presented in order;
none reordered, removed or bracketed.

EXCLUDED:
25a αἰνὰ δέ οἱ χείρεσσιν ἐμαίνετο λοίγιον ἔγχος

ARGUMENT
How in the Funeral Games of Achilles heroes contended. — Loeb edition (1913)

QUINTUS
OF SMYRNA
POSTHOMERICA
BOOK 4

PREVIEW
5

EPIC POEM
.ORG
DIGITAL CLASSICS

THESE LINES HAVE CONVERGED TO TELL
A STORY THAT SATISFIES ME IN MY HEART,
WHERE ONLY THERE IT REALLY COUNTS.

INTERLEAVABLE

language: Homeric Greek
copy: Zimmerman (Teubner 1901)
typeface: Sea Hand Press 20

This UNRESTRICTED INTERLEAVABLE LAYOUT of this PUBLIC DOMAIN TEXT is available for free at ARCHIVE.ORG (LINK).

As some way-faring Man, who wanders o’er
In Thought, a Length of Lands he trod before,
Sends forth his active Mind from Place to Place,
Joins Hill to Dale, and measures Space with Space:

EPICPOEM.ORG 🇺🇸 595 lines 3.0

PRINT
2-SIDED:
31 to **38**

Οὐδὲ μὲν Ἱππολόχοιο δαΐφρονος ὄβριμον υἷα
Τρῶες ἀδάκρυτον δειλοὶ λίπον, ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ
Δαρδανίης προπάροιθε πύλης ἐρικυδέα φῶτα
πυρκαϊῆς καθύπερθε βάλον· τὸν δ' αὐτὸς Ἀπόλλων
ἐκ πυρὸς αἰθομένοιο μάλ' ἐσσυμένως ἀναείρας
δῶκε θοοῖς Ἀνέμοισι φέρειν Λυκίης σχεδὸν αἴης·
οἱ δέ μιν αἶψ' ἀπένεικαν ὑπ' ἄγκεα Τηλάνδροιο
χῶρον ἐς ἱμερόεντα, πέτρην δ' ἐφύπερθε βάλοντο
ἄρρηκτον· Νύμφαι δὲ περίβλυσαν ἱερὸν ὕδωρ
ἀενάου ποταμοῖο, τὸν εἰσέτι φῦλ' ἀνθρώπων
Γλαῦκον ἐπικλείουσιν ἐΰρροον· ἀλλὰ τὰ μέν που
ἀθάνατοι τεύξαντο γέρας Λυκίων βασιλῆι.
Ἀργεῖοι δ' ἐρίθυμον ἀνεστενάχοντ' Ἀχιλῆα
νηυσὶ παρ' ὠκυπόροισιν· ἔτειρε δὲ πάντας ἀνίη
λευγαλέη καὶ πένθος, ἐπεί ῥά μιν ὡς ἐὸν υἷα
δίζοντ', οὐδέ τις ἦεν ἀνὰ στρατὸν εὐρὺν ἄδακρυς.
Τρῶες δ' αὖτ' ἀλίαστον ἐγήθεον εἰσορόωντες
τοὺς μὲν ἀκηχεμένους, τὸν δ' ἐν πυρὶ δηιωθέντα·
καί τις ἐπευχόμενος τοῖον ποτὶ μῦθον ἔειπε·
"νῦν πάντεσσιν ἄελπτον ἀπ' Οὐλύμποιο Κρονίων
ἡμῖν ὤπασε χάρμα λιλαιομένοισιν ἰδέσθαι
ἐν Τροίηι Ἀχιλῆα δεδουπότα· τοῦ γὰρ ὀΐω
βλημένου ἀμπνεύσειν Τρώων ἐρικυδέα φῦλα
αἵματος ἐξ ὀλοοῖο καὶ ἀνδροφόνου ὑσμίνης·
αἰεὶ γὰρ οἱ χερσὶν ἐμαινετο λοιγιον ἔγχος
λύθρωι ὑπ' ἀργαλέωι πεπαλαγμένον, οὐδέ τις ἡμέων
κείνωι ἔναντα κιὼν ἔτ' ἐσέδρακεν Ἠριγένειαν·
νῦν δ' ὀΐω φεύξεσθαι Ἀχαιῶν ὄβριμα τέκνα
νηυσὶν ἐϋπρώροισι δαϊκταμένου Ἀχιλῆος·
ὡς ὄφελον μένος ἦεν ἔθ' Ἕκτορος, ὄφρ' ἅμα πάντας
Ἀργείους σφετέρησιν ἐνὶ κλισίηισιν ὄλεσσεν."
ὣς ἄρ' ἔφη Τρώων τις ἐνὶ φρεσὶ πάγχυ γεγηθώς·
ἄλλος δ' αὖθ' ἑτέρωθι πύκα φρονέων φάτο μῦθον·
"φῆσθα σὺ μὲν Δαναῶν ὀλοὸν στρατὸν ἔνδοθι νηῶν
πόντον ἐπ' ἠερόεντα πεφυζότας αἶψα νέεσθαι·
ἀλλ' οὐ μὰν δείσουσι λιλαιόμενοι μέγα χάρμης·
εἰσέτι γάρ κρατεροί τε καὶ ὄβριμοι ἀνέρες ἄλλοι,
Τυδείδης Αἴας τε καὶ Ἀτρέος ὄβριμοι υἷες·
τοὺς ἔτ' ἐγὼ δείδοικα κατακταμένου Ἀχιλῆος·
τοὺς εἴθ' ἀργυρότοξος ἀναιρήσειεν Ἀπόλλων,
καί κεν ἀνάπνευσις πολέμου καὶ ἀεικέος οἴτου
ἡμῖν εὐχομένοισιν ἐλεύσεται ἤματι κείνωι."
ὣς ἔφατ'· ἀθάνατοι δὲ κατ' οὐρανὸν ἐστενάχοντο,
ὅσσοι ἔσαν Δαναοῖσιν ἐϋσθενέεσσιν ἀρωγοί,
◆ ἀμφὶ δὲ κρᾶτ' ἐκάλυψαν ἀπειρεσίοις νεφέεσσι
θυμὸν ἀκηχέμενοι· ἑτέρωθι δὲ γήθεον ἄλλοι,
εὐχόμενοι Τρώεσσι πέρας θυμηδὲς ὀρέξαι.
καὶ τότε δὴ Κρονίωνα κλυτὴ προσεφώνεεν Ἥρη·
"Ζεῦ πάτερ ἀργικέραυνε, τί ἢ Τρώεσσιν ἀρήγεις
κούρης ἠϋκόμοιο λελασμένος, ἥν ῥα πάροιθεν

παῦροι δ' ἱερὸν οἶμον ἀνήιον ἱδρώοντες.
ἐν δ' ἔσαν ἀμητῆρες ἀνὰ πλατὺν ὄγμον ἰόντες,
σπεύδοντες δρεπάνηισι νεήκεσι, τῶν δ' ὑπὸ χερσὶν
πολλοὶ ἀμαλλοδετῆρες· ἀέξετο δ' ἐς μέγα ἔργον.
ἐν δὲ βόες ζεύγληισιν ὑπ' αὐχένας αἰὲν ἔχοντες,
οἱ μὲν ἀπήνας εἷλκον ἐϋσταχύεσσιν ἀμάλλαις
βριθομένας, οἱ δ' αὖθις ἀροτρεύεσκον ἀρούρας·
τῶν δὲ πέδον μετόπισθε μελαίνετο, τοὶ δ' ἐφέποντο
αἰζηοὶ μετὰ τοῖσι βοοσσόα κέντρα φέροντες
χερσὶν ἀμοιβαδίηις· ἀνεφαίνετο δ' ἄσπετον ἔργον.
ἐν δ' αὐλοὶ κιθάραι τε παρ' εἰλαπίνηισι πέλοντο·
ἐν δὲ νέων παρὰ ποσσὶ χοροὶ ἵσταντο γυναικῶν·
αἱ δ' ἄρ' ἔσαν ζωῆισιν ἀλίγκια ποιπνύουσαι.
ἄγχι δ' ἄρ' ὀρχηθμοῦ τε καὶ εὐφροσύνης ἐρατεινῆς
ἀφρὸν ἔτ' ἀμφὶ κόμηισιν ἔχουσ' ἀνεδύετο πόντου
Κύπρις ἐϋστέφανος, τὴν δ' Ἵμερος ἀμφεποτᾶτο
μειδιόων ἐρατεινὰ σύν ἠϋκόμοις Χαρίτεσσιν.
ἐν δ' ἄρ' ἔσαν Νηρῆος ὑπερθύμοιο θύγατρες
ἐξ ἁλὸς εὐρυπόροιο κασιγνήτην ἀνάγουσαι
ἐς γάμον Αἰακίδαο δαΐφρονος· ἀμφὶ δὲ πάντες
ἀθάνατοι δαίνυντο μακρὴν ἀνὰ Πηλίου ἄκρην·
ἀμφὶ δ' ἄρ' ὑδρηλοί τε καὶ εὐθαλέες λειμῶνες
ἔσκον ἀπειρεσίοισι κεκασμένοι ἄνθεσι ποίης
ἄλσεά τε κρῆναί τε διειδέες ὕδατι καλῶι.
νῆες δὲ στονόεσσαι ὑπὲρ πόντοιο φέροντο,
αἱ μὲν ἄρ' ἐσσύμεναι ἐπικάρσιαι, αἱ δὲ κατ' ἰθὺ
νισσόμεναι· περὶ δέ σφιν ἀέξετο κῦμ' ἀλεγεινὸν
ὀρνύμενον· ναῦται δὲ τεθηπότες ἄλλοθεν ἄλλος
ἐσσυμένας φοβέοντο καταιγίδας, ὡς ἐτεόν περ,
λαίφεα λεύκ' ἐρύοντες, ἵν' ἐκ θανάτοιο φύγωσιν·
οἱ δ' ἕζοντ' ἐπ' ἐρετμὰ πονεύμενοι· ἀμφὶ δὲ νηυσὶ
πυκνὸν ἐρεσσομένηισι μέλας λευκαίνετο πόντος.
τοῖς δ' ἔπι κυδιόων μετὰ κήτεσιν εἰναλίοισιν
ἤσκητ' Ἐννοσίγαιος· ἀελλόποδες δέ μιν ἵπποι
ὡς ἐτεὸν σπεύδοντες ὑπὲρ πόντοιο φέρεσκον
χρυσείηι μάστιγι πεπληγότες· ἀμφὶ δὲ κῦμα
στόρνυντ' ἐπεσσυμένων, ὁμαλὴ δ' ἄρα πρόσθε γαλήνη
ἔπλετο· τοὶ δ' ἑκάτερθεν ἀολλέες ἀμφὶς ἄνακτα
ἀγρόμενοι δελφῖνες ἀπειρέσιον κεχάροντο
σαίνοντες βασιλῆα, κατ' ἠερόεν δ' ἁλὸς οἶδμα
νηχομένοις εἴδοντο καὶ ἀργύρεοί περ ἐόντες.
ἄλλα δὲ μυρία κεῖτο κατ' ἀσπίδα τεχνήεντα
χερσὶν ὑπ' ἀθανάτηις πυκινόφρονος Ἡφαίστοιο·
πάντα δ' ἄρ' ἐστεφάνωτο βαθὺς ῥόος Ὠκεανοῖο,
οὕνεκ' ἔην ἔκτοσθε κατ' ἄντυγος, ἧι ἔνι πᾶσα
ἀσπὶς ἐνεστήρικτο, δέδεντο δὲ δαίδαλα πάντα.
τῆι δ' ἄρα παρκατέκειτο κόρυς μέγα βεβριθυῖα·
Ζεὺς δέ οἱ ἀμφετέτυκτο μέγ' ἀσχαλόωντι ἐοικώς,
οὐρανῶι ἐμβεβαώς· περὶ δ' ἀθάνατοι πονέοντο
Τιτήνων ἐριδαινομένων Διὶ συμμογέοντες·

πρῶτα μὲν εὖ ἤσκητο θεοκμήτωι ἐπὶ ἔργωι 29
Quintus οὐρανὸς ἠδ' αἰθήρ, γαίηι δ' ἅμα κεῖτο θάλασσα· 210
ἐν δ' ἄνεμοι νεφέλαι τε σελήνη τ' ἠέλιός τε
κεκριμέν' ἄλλυδις ἄλλα, τέτυκτο δὲ τείρεα πάντα,
ὁππόσα δινήεντα κατ' οὐρανὸν ἀμφιφέρονται.
τῶν δ' ἄρ' ὁμῶς ὑπένερθεν ἀπειρέσιος κέχυτ' ἀήρ·
ἐν τῶι δ' ὄρνιθες τανυχειλέες ἀμφεποτῶντο·
◆ φαίης κε ζώοντας ἅμα πνοιῇσι φέρεσθαι.
Τηθὺς δ' ἀμφετέτυκτο καὶ Ὠκεανοῦ βαθὺ χεῦμα·
τῶν δ' ἄφαρ ἐξεχέοντο ῥοαὶ ποταμῶν κελαδεινῶν
κυκλόθεν ἄλλυδις ἄλλῃ ἑλισσομένων διὰ γαίης.
ἀμφὶ δ' ἄρ' εὖ ἤσκηντο κατ' οὔρεα μακρὰ λέοντες
σμερδαλέοι καὶ θῶες ἀναιδέες· ἐν δ' ἀλεγειναὶ
ἄρκτοι πορδάλιές τε, σύες θ' ἅμα τῇσι πέλοντο
ὄβριμοι ἀλγινόεντας ὑπὸ βλοσυρῇσι γένυσσι
θήγοντες καναχηδὸν ἐΰκτυπέοντας ὀδόντας·
ἐν δ' ἀγρόται μετόπισθε κυνῶν μένος ἰθύνοντες,
ἄλλοι δ' αὖ λάεσσι καὶ αἰγανέῃσι θοῇσι
βάλλοντες πονέοντο καταντίον, ὡς ἐτεόν περ.
ἐν δ' ἄρα καὶ πόλεμοι φθισήνορες, ἐν δὲ κυδοιμοὶ
ἀργαλέοι ἐνέκειντο· περικτείνοντο δὲ λαοὶ
μίγδα θοοῖς ἵπποισι· πέδον δ' ἅπαν αἵματι πολλῶι
δευομένωι ἤικτο κατ' ἀσπίδος ἀκαμάτοιο.
ἐν δὲ Φόβος καὶ Δεῖμος ἔσαν στονόεσσά τ' Ἐνυὼ
αἵματι λευγαλέωι πεπαλαγμένη ἅψεα πάντα,
L2[O] ἐν δ' Ἔρις οὐλομένη καὶ Ἐριννύες ὀβριμόθυμοι,
ἡ μὲν ἐποτρύνουσα ποτὶ κλόνον ἄσχετον ἄνδρας
ἐλθέμεν, αἱ δ' ὀλοοῖο πυρὸς πνείουσαι ἀϋτμήν.
ἀμφὶ δὲ Κῆρες ἔθυνον ἀμείλιχοι, ἐν δ' ἄρα τῇσι
φοίτα λευγαλέου Θανάτου μένος· ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτῶι
Ὑσμῖναι ἐνέκειντο δυσηχέες, ὧν περὶ πάντων
ἐκ μελέων εἰς οὖδας ἀπέρρεεν αἷμα καὶ ἱδρώς. 2
ἐν δ' ἄρα Γοργόνες ἔσκον ἀναιδέες· ἀμφὶ δ' ἄρα σφι
σμερδαλέοι πεπόνηντο περὶ πλοχμοῖσι δράκοντες
αἰνὸν λιχμώωντες· ἀπειρέσιον δ' ἄρα θαῦμα
δαίδαλα κεῖνα πέλοντο μέγ' ἀνδράσι δεῖμα φέροντα,
οὕνεκ' ἔσαν ζωοῖσιν ἐοικότα κινυμένοισι.
καὶ τὰ μὲν ἂρ πολέμοιο τεράατα πάντα τέτυκτο.
εἰρήνης δ' ἀπάνευθεν ἔσαν περικαλλέος ἔργα· 3
ἀμφὶ δὲ μυρία φῦλα πολυτλήτων ἀνθρώπων
ἄστεα καλὰ νέμοντο· Δίκη δ' ἐπέδερκετο πάντα·
ἄλλοι δ' ἄλλ' ἐπὶ ἔργα χέρας φέρον· ἀμφὶ δ' ἀλωαὶ
καρποῖς ἐβρίθοντο· μέλαινα δὲ γαῖα τεθήλει.
αἰπύτατον δ' ἐτέτυκτο θεοκμήτωι ἐπὶ ἔργωι
καὶ τρηχὺ ζαθέης Ἀρετῆς ὄρος· ἐν δὲ καὶ αὐτὴ
εἱστήκει φοίνικος ἐπεμβεβαυῖα κατ' ἄκρης,
ὑψηλή, ψαύουσα πρὸς οὐρανόν· ἀμφὶ δὲ πάντῃ
ἀτραπιτοὶ θαμέεσσι διειργόμεναι σκοπέλοισιν
ἀνθρώπων ἀπέρυκον ἐῢν πάτον, οὕνεκα πολλοὶ 223
εἰσοπίσω χάζοντο τεθηπότες αἰπὰ κέλευθα, 33

ἀντιθέωι Πηλῆι πόρες θυμήρε' ἄκοιτιν
Πηλίου ἐν βήσσῃσι; γάμον δέ οἱ αὐτὸς ἔτευξας Quintus
ἄμβροτον, οἱ δέ νυ πάντες ἐδαινύμεθ' ἤματι κείνωι
ἀθάνατοι καὶ πολλὰ δόμεν περικαλλέα δῶρα·
ἀλλὰ τά γ' ἐξελάθου, μέγα δ' Ἑλλάδι μήσαο πένθος.”
ὣς ἄρ' ἔφη· τὴν δ' οὔ τι προσέννεπεν ἀκάματος Ζεύς·
ἧστο γὰρ ἀχνύμενος κραδίην καὶ πολλὰ μενοινῶν,
οὕνεκεν ἤμελλον Πριάμου πόλιν ἐξαλαπάξειν
Ἀργεῖοι, τοῖς αἰνὸν ἐμήδετο λοιγὸν ὀπάσσαι
ἐν πολέμωι στονόεντι καὶ ἐν βαρυηχέϊ πόντωι·
καὶ τὰ μέν ὣς ὥρμαινε, τὰ δὴ μετόπισθε τέλεσσεν·
Ἠὼς δ' Ὠκεανοῖο βαθὺν ῥόον εἰσαφίκανε,
κυανέην δ' ἄρα γαῖαν ἐπήιεν ἄσπετος ὄρφνη,
ἦμος ἀναπνείουσι βροτοὶ βαιὸν καμάτοιο.
Ἀργεῖοι δ' ἐπὶ νηυσὶν ἐδόρπεον ἀχνύμενοί περ·
οὐ γάρ νηδύος ἐστὶν ἀπωσέμεναι μεμανίης
λιμὸν ἀταρτηρόν, ὁπόταν στέρνοισιν ἵκηται·
ἀλλ' εἶθαρ θοὰ γυῖα βαρύνεται, οὐδέ τι μῆχος
γίνεται, ἢν μή τις κορέσῃ θυμαλγέα νηδύν·
τοὔνεκα δαῖτ' ἐπάσαντο καὶ ἀχνύμενοι Ἀχιλῆος·
αἰνὴ γὰρ μάλα πάντας ἐποτρύνεσκεν ἀνάγκη.
τοῖσι δὲ πασσαμένοισιν ἐπήλυθε νήδυμος ὕπνος,
λῦσε δ' ἀπὸ μελέων ὀδύνας, ἐπὶ δὲ σθένος ὦρσεν.
ἀλλ' ὅτε δὴ κεφαλὰς μὲν ἐπ' ἀντολίην ἔχον ἄρκτοι,
δέγμεναι ἠελίοιο θοὸν φάος, ἔγρετο δ' Ἠώς,
δὴ τότ' ἀνέγρετο λαὸς ἐϋσθενέων Ἀργείων L2[O]
πορφύρων Τρώεσσι φόνον καὶ κῆρ' ἀΐδηλον.
κίνυτο δ' ἠΰτε πόντος ἀπείριτος Ἰκαρίοιο
ἠὲ καὶ αὐαλέον βαθὺ λήιον, ὁππόθ' ἵκηται
ῥιπὴ ἀπειρεσίη νεφεληγερέος Ζεφύροιο·
ὣς ἄρα κίνυτο λαὸς ἐπ' ἠιόσιν Ἑλλησπόντου.
καὶ τότε Τυδέος υἱὸς ἐελδομένοισι ἔειπεν·
“ὦ φίλοι, εἰ ἐτεόν γε μενεπτόλεμοι πελόμεσθα,
νῦν μᾶλλον στυγεροῖσι μαχώμεθα δυσμενέεσσι,
μή πως θαρσήσωσιν Ἀχιλλέος οὐκέτ' ἐόντος·
ἀλλ' ἄγε, σὺν τεύχεσσι καὶ ἅρμασιν ἠδὲ καὶ ἵπποις
ἴομεν ἀμφὶ πόληα· πόνος δ' ἄρα κῦδος ὀρέξει.”
ὣς ἔφατ' ἐν Δαναοῖσιν· ἀμείβετο δ' ὄβριμος Αἴας·
“Τυδείδη, σὺ μὲν ἐσθλά καὶ οὐκ ἀνεμώλια βάζεις
ὀτρύνων Τρώεσσιν ἐϋπτολέμοισι μάχεσθαι
ἀγχεμάχους Δαναούς, οἵ περ μεμάασι καὶ αὐτοί·
ἀλλὰ χρὴ ἐν νήεσσι μένειν, ἄχρις ἐξ ἁλὸς ἔλθῃ
δῖα Θέτις· μάλα γάρ οἱ ἐνὶ φρεσὶ μήδεται ἦτορ
υἱέος ἀμφὶ τάφωι περικαλλέα θεῖναι ἄεθλα·
ὣς χθιζή μοι ἔειπεν, ὅτ' εἰς ἁλὸς ἤιε βένθος,
νόσφ' ἄλλων Δαναῶν, καί ἑ σχεδὸν ἔλπομαι εἶναι
ἐσσυμένην· Τρῶες δέ, καὶ εἰ θάνε Πηλέος υἱός,
οὐ μάλα θαρσήσουσιν ἔτι ζώοντος ἐμεῖο
καὶ σέθεν ἠδὲ καὶ αὐτοῦ ἀμύμονος Ἀτρείδαο.”
ὣς ἄρ' ἔφη Τελαμῶνος ἐῢς πάϊς, οὐδέ τι ᾔδη,

ὅττι ῥά οἱ μετ' ἄεθλα κακὸν μόρον ἔντυε δαίμων,
ἀργαλέον· τὸν δ' αὖθις ἀμείβετο Τυδέος υἱός·
"ὦ φίλος, εἰ ἐτεὸν Θέτις ἔρχεται ἤματι τῶιδε
υἱέος ἀμφὶ τάφωι περικαλλέα θεῖναι ἄεθλα,
πὰρ νήεσσι μένωμεν ἐρυκανόωντε καὶ ἄλλους·
καὶ γὰρ δὴ μακάρεσσι θεοῖς πείθεσθαι ἔοικε·
καὶ δ' ἄλλως Ἀχιλῆι καὶ ἀθανάτων ἀέκητι
αὐτοὶ φραζώμεσθα δόμεν θυμηδέα τιμήν."
ὣς φάτο Τυδείδαο δαΐφρονος ὄβριμον ἦτορ.
καὶ τότ' ἄρ' ἐκ πόντοιο κίεν Πηλῆος ἄκοιτις,
αὔρηι ὑπηώηι ἐναλίγκιος· αἶψα δ' ἵκανεν
Ἀργείων ἐς ὅμιλον, ὅπηι μεμαῶτες ἔμιμνον,
οἱ μὲν ἀεθλεύσοντες ἀπειρεσίωι ἐν ἀγῶνι,
οἱ δὲ φρένας καὶ θυμὸν ἀεθλητῆρσιν ἰῆναι.
τοῖσι δ' ἅμ' ἀγρομένοισι Θέτις κυανοκρήδεμνος
θῆκεν ἄεθλα φέρουσα καὶ ὀτρύνεσκεν Ἀχαιοὺς
αὐτίκ' ἀεθλεύειν· τοὶ δ' ἀθανάτηι πεπίθοντο.
πρῶτος δ' ἐν μέσσοισιν ἀνίστατο Νηλέος υἱός,
οὐ μὲν πυγμαχίηισι λιλαιόμενος πονέεσθαι
οὔτε παλαισμοσύνηι πολυτειρέϊ· τοῦ γὰρ ὕπερθε
γυῖα καὶ ἅψεα πάντα λυγρὸν κατεδάμνατο γῆρας·
ἀλλά οἱ ἐν στέρνοισιν ἔτ' ἔμπεδος ἔπλετο θυμὸς
καὶ νόος, οὐδέ τις ἄλλος ἐριδμαίνεσκεν Ἀχαιῶν
κείνωι, ὅτ' εἰν ἀγορῆι ἐπέων πέρι δῆρις ἐτύχθη·
τῶι καὶ Λαέρταο κλυτὸς πάϊς εἵνεκα μύθων
εἰν ἀγορῆι ὑπόεικε, καὶ ὃς βασιλεύτατος ἦεν
πάντων Ἀργείων μέγ' ἐϋμμελίης Ἀγαμέμνων.
τοὔνεκ' ἐνὶ μέσσοισιν ἐΰφρονα Νηρηίνην
ὕμνεεν, ὡς πάσηισι μετέπρεπεν εἰναλίηισιν
εἵνεκ' ἐϋφροσύνης τε καὶ εἴδεος· ἡ δ' ἀΐουσα
τέρπεθ'· ὁ δ' ἱμερόεντα γάμον Πηλῆος ἔνισπε,
τόν ῥά οἱ ἀθάνατοι μάκαρες συνετεκτήναντο
Πηλίου ἀμφὶ κάρηνα, καὶ ἄμβροτον ὡς ἐπάσαντο
δαῖτα παρ' εἰλαπίνηισιν, ὅτ' εἴδατα θεῖα φέρουσαι
χερσὶν ὑπ' ἀμβροσίηισι θεαὶ παρενήνεον Ὧραι
χρυσείοις κανέοισι, Θέμις δ' ἄρα καγχαλόωσα
ἀργυρέας ἐτίταινεν ἐπισπέρχουσα τραπέζας,
πῦρ δ' Ἥφαιστος ἔκαιεν ἀκήρατον, ἀμφὶ δὲ Νύμφαι
ἀμβροσίην ἐκέραιον ἐνὶ χρυσέοισι κυπέλλοις,
αἱ δ' ἄρ' ἐς ὀρχηθμὸν Χάριτες τράπεν ἱμερόεντα,
Μοῦσαι δ' ἐς μολπήν, ἐπετέρπετο δ' οὔρεα πάντα
καὶ ποταμοὶ καὶ θῆρες, ἰαίνετο δ' ἄφθιτος αἰθὴρ
ἄντρα τε Χείρωνος περικαλλέα καὶ θεοὶ αὐτοί.
καὶ τὰ μὲν ἂρ Νηλῆος ἐῢς πάϊς Ἀργείοισι
πάντα μάλ' ἱεμένοις κατελέξατο· τοὶ δ' ἀΐοντες
τέρπονθ'· ὃς δ' Ἀχιλῆος ἀμύμονος ἄφθιτα ἔργα
μέλπε μέσωι ἐν ἀγῶνι· πολὺς δ' ἀμφίαχε λαὸς
ἀσπασίως. ὁ δ' ἄρ' ἔνθεν ἑλὼν ἐρικυδέα φῶτα
ἐκπάγλως κύδαινεν ἀρηραμένοις ἐπέεσσι,
δώδεχ' ὅπως διέπερσε κατὰ πλόον ἄστεα φωτῶν,

καρπαλίμως οἴμησαν ἐριδμαίνειν μεμαῶτες,
εἴκελοι ἢ Βορέαο μέγα πνείοντος ἀέλλαις
ἠὲ Νότου κελάδοντος, ὅτ' εὐρέα πόντον ὀρίνει
λαίλαπι καὶ ῥιπῆισι, θυτήριον εὖτ' ἀλεγεινὸν
ἀντέλληι ναύτηισι φέρον πολύδακρυν ὀϊζύν·
ὣς οἵ γ' ἐσσεύοντο κόνιν ποσὶ καρπαλίμοισιν
ἐν πεδίωι κλονέοντες ἀπείριτον· οἱ δ' ἐλατῆρες
ἵπποις οἷσιν ἕκαστος ἐκέκλετο, τῆι μὲν ἱμάσθλην
ταρφέα πεπληγώς, ἑτέρηι δ' ἐνὶ χειρὶ τινάσσων
νωλεμὲς ἀμφὶ γένυσσι μέγα κτυπέοντα χαλινόν.
ἵπποι δ' ἐρρώοντο· βοὴ δ' ἀνὰ λαὸν ὀρώρει
ἄσπετος· οἱ δ' ἐπέτοντο διὰ πλατέος πεδίοιο.
καί νύ κεν ἐσσυμένως ἐξ Ἄργεος αἰόλος ἵππος
νίκησεν μάλα πολλὸν ἐφεζομένου Σθενέλοιο,
εἰ μὴ ἄρ' ἐξήρπαξε δρόμου, πεδίον δ' ἀφίκανε
πολλάκις· οὐδέ μιν ἐσθλὸς ἐὼν Καπανήιος υἱὸς
κάμψαι ἐπέσθενε χερσίν, ἐπεί ῥ' ἔτι νῆις ἀέθλων
ἵππος ἔην· γενεῆι γε μὲν οὐ κακός, ἀλλὰ θοοῖο
θεσπέσιον γένος ἔσκεν Ἀρίονος, ὃν τέκεν ἵππων
Ἅρπυια Ζεφύρωι πολυηχέϊ φέρτατον ἄλλων
πολλόν, ἐπεὶ ταχέεσσιν ἐριδμαίνεσκε πόδεσσι
πατρὸς ἑοῖο θοῆισι καταιγίσι, καί μιν Ἄδρηστος
ἐκ μακάρων ἔχε δῶρον, ὅθεν γένος ἔπλετο κείνου·
καί μιν Τυδέος υἱὸς ἑῶι πόρε δῶρον ἑταίρωι
Τροίηι ἐνὶ ζαθέηι· ὁ δέ οἱ μέγα ποσσὶ πεποιθὼς
ὠκὺν ἐόντ' ἐς ἀγῶνα καὶ εἰς ἔριν ἤγαγεν ἵππων,
αὐτὸς ἐνὶ πρώτοισιν ὀϊόμενος μέγα κῦδος
ἱππασίης ἀνελέσθαι· ὁ δ' οὔ τι οἱ ἦτορ ἴηνεν
ἀμφ' Ἀχιλῆος ἄεθλα πονεύμενος· ἦ γὰρ ἔμιμνε
δεύτερος, Ἀτρείδης δὲ παρήλασεν ὠκὺν ἐόντα
ἰδρείηι. λαοὶ δ' Ἀγαμέμνονα κυδαίνεσκον,
ἵππον τε Σθενελοῖο θρασύφρονος ἠδὲ καὶ αὐτόν,
οὕνεκα δεύτερος ἦλθε, καὶ εἰ μάλα πολλάκι νύσσης
ἐξέθορεν μεγάλωι περὶ κάρτεϊ οἷς ποσὶ θύων.
καὶ τότ' ἄρ' Ἀτρείδηι Θέτις ὤπασε καγχαλόωντι
ἀργύρεον θώρηκα θεηγενέος Πολυδώρου·
δῶκε δ' ἄρα Σθενέλωι βριαρὴν κόρυν Ἀστεροπαίου
χαλκείην καὶ δοῦρε δύω καὶ ἀτειρέα μίτρην.
ἄλλοις δ' ἱππήεσσι καὶ ὁππόσοι ἤματι κείνωι
ἦλθον ἀεθλεύσοντες Ἀχιλλῆος ποτὶ τύμβον,
δῶρα πόρεν πάντεσσιν. ἐπὶ σφίσι δ' ἄχνυτο θυμὸν
υἱὸς Λαέρταο δαΐφρονος, οὕνεκ' ἄρ' αὐτὸν
ἀλκῆς ἱέμενον κρατερῶν ἀπέρυξεν ἀέθλων
ἕλκος ἀνιηρόν, τό μιν οὔτασεν ὄβριμος Ἄλκων
ἀμφὶ νέκυν κρατεροῖο πονεύμενον Αἰακίδαο.

Ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἄλλοι μὲν ἀπηνύσθησαν ἄεθλοι,
δὴ τότ' Ἀχιλλῆος μεγαλήτορος ἄμβροτα τεύχη
θῆκεν ἐνὶ μέσσοισι θεὰ Θέτις· ἀμφὶ δὲ πάντηι
δαίδαλα μαρμαίρεσκεν, ὅσα σθένος Ἡφαίστοιο
ἀμφὶ σάκος ποίησε θρασύφρονος Αἰακίδαο.

ἐσσυμένως ἀνόρουσαν ἐποτρύνοντος ἀέθλου, 31 (18C)
Quintus πρῶτος μὲν Μενέλαος ἰδ᾽ Εὐρύπυλος θρασυχάρμης 212 (147C)
Εὔμηλος δὲ Θόας τε καὶ ἰσόθεος Πολυποίτης.
ἵπποις δ᾽ ἀμφὶ λέπαδνα βάλον καὶ ὑφ᾽ ἅρματ᾽ ἔρυσσαν
πάντες ἐπειγόμενοι πολυγηθέος εἵνεκα νίκης·
αἶψα δ᾽ ἄρ᾽ ἐς πεδίον ξύνισαν βεβαῶτ᾽ ἐνὶ δίφροις
χῶρον ἀν᾽ ἠμαθόεντ᾽· ἐπὶ νύσσηι δ᾽ ἔσταν ἕκαστοι·
καρπαλίμως δ᾽ εὔληρα λάβον κρατερῆις παλάμηισιν.
ἵπποι δ᾽ ἐγχριμφθέντες ἐν ἅρμασι ποιπνύεσκον,
ὅππως τις προάλοιτο, πόδας δ᾽ ὑπεκίνεον αὔτως,
οὔατα δ᾽ ὠρθώσαντο καὶ ἄμπυκας ἀφρῶι ἔδευσαν.
οἱ δ᾽ ἄφαρ ἐγκονέοντες ἐλαφροπόδων μένος ἵππων
μάστιον· οἱ δὲ θοῆισιν ἐοικότες Ἁρπυίηισι
καρπαλίμως ζεύγληισι μέγ᾽ ἔκθορον ἀσχαλόωντες,
ἅρματα δ᾽ ὦκα φέρεσκον ἀπὸ χθονὸς ἀΐσσοντα·
οὐδ᾽ ἁρματροχιὰς ἰδέειν ἦν οὐδὲ ποδοῖιν
ἐν χθονὶ σήματα, τόσσον ὑπεξέφερον δρόμον ἵπποι.
πουλὺς δ᾽ αἰθέρ᾽ ἵκανε κονίσαλος ἐκ πεδίοιο,
καπνῶι ἢ ὀμίχληι ἐναλίγκιος, ἥν τ᾽ ἐν ὄρεσσιν
ἀμφιχέηι πρώνεσσι Νότου μένος ἢ Ζεφύροιο
χείματος ἐγρομένου, ὁπότ᾽ οὔρεα δεύεται ὄμβρωι.
ἵπποι δ᾽ Εὐμήλοιο μέγ᾽ ἔκθορον, οἱ δ᾽ ἐφέποντο
ἀντιθέοιο Θόαντος· ἐπ᾽ ἄλλωι δ᾽ ἄλλος ἀΰτει
ἅρματι· τοὶ δ᾽ ἐφέροντο δι᾽ εὐρυχόρου πεδίοιο
{ὅντινα δήιοι ἄμβρες ὑποτρομέουσι μάλιστα}
L3[O] Ἤλιδος ἐκ δίης, ἐπεὶ ἦ μέγα ἔργον ἔρεξε
παρφθάμενος θοὸν ἅρμα κακόφρονος Οἰνομάοιο,
ὅς ῥα τότ᾽ ἠιθέοισιν ἀνηλέα τεῦχεν ὄλεθρον
κούρης ἀμφὶ γάμοιο, περίφρονος Ἱπποδαμείης·
ἀλλ᾽ οὐ μὰν κεῖνός γε καὶ ἱππασίηισι μεμηλὼς
ἵππους ὠκύποδας τοίους ἔχεν, ἀλλ᾽ ἄρα πολλὸν
ποσσὶν ἀφαυροτέρους· οἱ γάρ ῥ᾽ εἴδοντ᾽ ἀνέμοισιν.” 4 (1C)
  ἦ μέγα κυδαίνων ἵππων μένος ἠδὲ καὶ αὐτὸν
Ἀτρείδην· ὁ δ᾽ ἄρ᾽ ἧισι περὶ φρεσὶ γήθεε θυμῶι.
τοὺς δὲ μέγ᾽ ἀσθμαίνοντας ἄφαρ θεράποντες ἔλυσαν
ζεύγλης· οἱ δὲ καὶ αὐτοὶ ἀελλόποδας λύον ἵππους
πάντες, ὅσοις ἐν ἀγῶνι δρόμου πέρι δῆρις ἐτύχθη.
ἀντίθεον δὲ Θόαντα καὶ Εὐρύπυλον μενεχάρμην
ἠκέσατ᾽ ἐσσυμένως Ποδαλείριος ἕλκεα πάντα, 5
ὅσσα περιδρύφθησαν ἀπὲκ δίφροιο πεσόντες.
Ἀτρείδης δ᾽ ἀλίαστον ἐγήθεεν εἵνεκα νίκης·
καί οἱ ἐϋπλόκαμος Θέτις ὤπασε καλὸν ἄλεισον
χρύσεον, ἀντιθέοιο μέγα κτέαρ Ἠετίωνος,
πρὶν Θήβης κλυτὸν ἄστυ διαπραθέειν Ἀχιλῆα.
◆ ἄλλοι δ᾽ αὖθ᾽ ἑτέρωθι μονάμπυκας ἔντυον ἵππους
ἐς δρόμον ἰθύνοντες, ἕλοντο δὲ χερσὶ βοείας
μάστιγας, καὶ πάντες ἀναΐξαντες ἐφ᾽ ἵππων
ἕζονθ᾽· οἱ δὲ χαλινὰ γενειάσιν ἀφρίζοντες
δάπτον, καὶ ποσὶ γαῖαν ἐπέκτυπον ἐγκονέοντες 225
ἐκθορέειν. τοῖς δ᾽ αἶψα τάθη δρόμος· οἱ δ᾽ ἀπὸ νύσσης

ἕνδεκα δ᾽ αὖ κατὰ γαῖαν ἀπείριτον, ὡς δ᾽ ἐδάϊξε
Τήλεφον, ἠδὲ βίην ἐρικυδέος Ἠετίωνος Quintus
Θήβης ἐν δαπέδοισι, καὶ ὡς Κύκνον ἔκτανε δουρί,
υἷα Ποσειδάωνος, ἰδ᾽ ἀντίθεον Πολύδωρον
καὶ Τρωίλον θηητὸν ἀμύμονά τ᾽ Ἀστεροπαῖον,
αἵματι δ᾽ ὡς ἐρύθηνεν ἅδην ποταμοῖο ῥέεθρα
Ξάνθου καὶ νεκύεσσιν ἀπειρεσίοισι κάλυψε
πάντα ῥόον κελάδοντα, Λυκάονος ὁππότε θυμὸν
νοσφίσατ᾽ ἐκ μελέων ποταμοῦ σχεδὸν ἠχήεντος,
Ἕκτορά θ᾽ ὡς ἐδάμασσε, καὶ ὡς ἕλε Πενθεσίλειαν
ἠδὲ καὶ υἱέα δῖον ἐϋθρόνου Ἠριγενείης.
καὶ τὰ μὲν Ἀργείοισιν ἐπισταμένοισι καὶ αὐτοῖς
μέλπε, καὶ ὡς ἐτέτυκτο πελώριος, ὥς τέ οἱ οὔ τις
ἔσθενε δηριάασθαι ἐναντίον, οὔτ᾽ ἐν ἀέθλοις
αἰζηῶν, ὅτε ποσσὶ νέοι περιδηριόωνται,
οὐδὲ μὲν ἱππασίηι, οὐδὲ σταδίηι ἐνὶ χάρμηι,
κάλλεϊ θ᾽ ὡς Δαναοὺς μέγ᾽ ὑπείρεχεν, ὥς τέ οἱ ἀλκὴ
ἔπλετ᾽ ἀπειρεσίη, ὁπότ᾽ Ἄρεος ἔσσυτο δῆρις.
εὔχετο δ᾽ ἀθανάτοισι καὶ υἱέα τοῖον ἰδέσθαι
κεῖνον ἀπὸ Σκύροιο πολυκλύστοιο μολόντα.
  Ἀργεῖοι δ᾽ ἄρα πᾶσιν ἐπευφήμησαν ἔπεσσιν
αὐτή τ᾽ ἀργυρόπεζα Θέτις, καί οἱ πόρεν ἵππους
ὠκύποδας, τούς πρόσθεν ἐϋμμελίηι Ἀχιλῆι
Τήλεφος ὤπασε δῶρον ἐπὶ προχοῆισι Καΐκου,
εὖτέ ἑ μοχθίζοντα κακῶι περὶ ἕλκεϊ θυμὸν
ἠκέσατ᾽ ἐγχείηι, τῆι μιν βάλε δηριόωντα L3[O]
αὐτὸς ἔσω μηροῖο, διήλασε δ᾽ ὄβριμον αἰχμήν·
καὶ τοὺς μέν Νέστωρ Νηλήιος οἷς ἑτάροισιν
ὤπασεν· οἱ δ᾽ ἐς νῆας ἄγον μέγα κυδαίνοντες
ἀντίθεον βασιλῆα. Θέτις δ᾽ ἐς μέσσον ἀγῶνα
θῆκεν ἄρ᾽ ἀμφὶ δρόμοιο βόας δέκα· τῆισι δὲ πάσαις
καλαὶ πόρτιες ἦσαν ὑπὸ μαζοῖσιν ἰοῦσαι·
τάς ποτε Πηλείδαο θρασὺ σθένος ἀκαμάτοιο
ἤλασεν ἐξ Ἴδης μεγάλωι ἐπὶ δουρὶ πεποιθώς.
  τῶν πέρι δοιοὶ ἀνέσταν ἐελδόμενοι μέγα νίκης·
Τεῦκρος μὲν πρῶτος Τελαμώνιος ἠδὲ δὲ καὶ Αἴας,
Αἴας, ὅς τε Λοκροῖσι μετέπρεπεν ἰοβόλοισιν.
ἀμφὶ δ᾽ ἄρα ζώσαντο θοῶς περὶ μήδεα χερσὶ
φάρεα, πάντα δ᾽ ἔνερθεν, ἅ περ θέμις, ἐκρύψαντο
αἰδόμενοι Πηλῆος ἐϋσθενέος παράκοιτιν
ἄλλας τ᾽ εἰναλίας Νηρηίδας, ὅσσαι ἅμ᾽ αὐτῆι
ἤλυθον Ἀργείων κρατεροὺς ἐσιδέσθαι ἀέθλους.
τοῖσι δὲ σημαίνεσκε δρόμου τέλος ὠκυτάτοιο
Ἀτρείδης, ὅς πᾶσι μετ᾽ Ἀργείοισιν ἄνασσε.
τοὺς δ᾽ Ἔρις ὀτρύνεσκεν ἐπήρατος· οἱ δ᾽ ἀπὸ νύσσης
καρπαλίμως οἴμησαν ἐοικότες ἰρήκεσσι·
τῶν δὲ καὶ ἀμφήριστος ἔην δρόμος· οἱ δ᾽ ἑκάτερθεν
Ἀργεῖοι λεύσσοντες ἐπίαχον ἄλλυδις ἄλλος.
ἀλλ᾽ ὅτε τέρματ᾽ ἔμελλον ἱκανέμεναι μεμαῶτες,
δὴ τότε που Τεύκροιο μένος καὶ γυῖα πέδησαν

ἀθάνατοι· τὸν γάρ ῥα θεὸς βάλεν ἠέ τις ἄτη 32 (19c)
ὄζον ἐς ἀλγινόεντα βαθυρρίζοιο μυρίκης· 213 (148c)
τῶι δ’ ἄρ’ ἐνιχριμφθεὶς χαμάδις πέσε· τοῦ δ’ ἀλεγεινῶς
ἄκρον ἀνεγνάμφθη λαιοῦ ποδός, αἱ δ’ ὑπανέσταν
οἰδαλέαι ἑκάτερθε περὶ φλέβες. οἱ δ’ ἰάχησαν
Ἀργεῖοι κατ’ ἀγῶνα· παρήιξεν δέ μιν Αἴας
γηθόσυνος· λαοὶ δὲ συνέδραμον, οἵ οἱ ἕποντο,
Λοκροί· αἶψα δὲ χάρμα περὶ φρένας ἤλυθε πάντων,
ἐκ δ’ ἔλασαν μετ’ ἀγῶνα νεῶν βόας, ὄφρα νέμωνται.
Τεῦκρον δ’ ἐσσυμένως ἕταροι περιποιπνύοντες
ἦγον ἐπισκάζοντα· θοῶς δέ οἱ ἰητῆρες
ἐκ ποδὸς αἷμ’ ἀφέλοντο, θέσαν δ’ ἐφύπερθε μοτάων
εἴρι’ ἅδην δεύσαντες ἀλείφασιν· ἀμφὶ δὲ μίτρην
δήσαντ’ ἐνδυκέως, ὀλοὰς δ’ ἐκέδασσαν ἀνίας.
ἄλλοι δ’ αὖθ’ ἑτέρωθι παλαισμοσύνης ὑπερόπλου
καρπαλίμως μνώοντο δύω κρατερόφρονε φῶτε,
Τυδέος ἱπποδάμοιο πάϊς καὶ ὑπέρβιος Αἴας,
οἵ ῥ’ ἴσαν ἐς μέσσον· θάμβος δ’ ἔχεν ἀθρήσαντας
Ἀργείους· ἄμφω γὰρ ἔσαν μακάρεσσιν ὁμοῖοι.
σὺν δ’ ἔβαλον θήρεσσιν ἐοικότες, οἵ τ’ ἐν ὄρεσσιν
ἀμφ’ ἐλάφοιο μάχονται ἐδητύος ἰσχανόωντες,
ἶσον δ’ ἀμφοτέροισι πέλει σθένος, οὐδέ τις αὐτῶν
λείπεται οὐδ’ ἠβαιὸν ἀταρτηρῶν μάλ’ ἐόντων·
ὣς οἵ γ’ ἶσον ἔχον κρατερὸν μένος. ὀψὲ δ’ ἄρ’ Αἴας
Τυδείδην συνέμαρψεν ὑπὸ στιβαρῇσι χέρεσσιν
L3[I] ἆξαι ἐπειγόμενος. ὁ δ’ ἄρ’ ἰδρείῃ τε καὶ ἀλκῇ
πλευρὸν ὑποκλίνας Τελαμώνιον ὄβριμον υἷα
ἐσσυμένως ἀνάειρεν ὑπὸ μυῶνος ἐρείσας
ὦμον, καὶ ποδὶ μηρὸν ὑποπλίξας ἑτέρωσε
κάββαλεν ὄβριμον ἄνδρα κατὰ χθονός· ἀμφὶ δ’ ἄρ’ αὐτῶι
ἕζετο· τοὶ δ’ ὁμάδησαν. ὁ δ’ ἀσχαλόων ἐνὶ θυμῶι
Αἴας ὀβριμόθυμος ἀνίστατο δεύτερον αὖθις 5 (2c)
ὁρμαίνων ἐς δῆριν ἀμείλιχον· αἶψα δὲ χερσὶ
σμερδαλέῃσι κόνιν κατεχεύατο καὶ μέγα θύων
Τυδείδην ἐς μέσσον ἀΰτεεν. ὃς δέ μιν οὔ τι
ταρβήσας οἴμησε καταντίον· ἀμφὶ δὲ πολλὴ
ποσσὶν ὑπ’ ἀμφοτέρων κόνις ὤρνυτο· τοὶ δ’ ἑκάτερθε
ταῦροι ὅπως συνόρουσαν ἀταρβέες, οἵ τ’ ἐν ὄρεσσι
θαρσαλέου μένεος πειρώμενοι εἰς ἓν ἵκωνται 6
ποσσὶ κονιόμενοι, περὶ δὲ βρομέουσι κολῶναι
βρυχῇ ὑπ’ ἀμφοτέρων, τοὶ δ’ ἄσχετα μαιμώωντες
κράατα συμφορέουσιν ἀτειρέα καὶ μέγα κάρτος
δηρόν ἐπ’ ἀλλήλοισι πονεύμενοι, ἐκ δὲ μόγοιο
λάβρον ἀνασθμαίνοντες ἀμείλιχα δηριόωνται,
◆ πουλὺς δ’ ἐκ στομάτων χαμάδις καταχεύεται ἀφρός·
ὣς οἵ γε στιβαρῇσιν ἅδην πονέοντο χέρεσσιν.
ἀμφοτέρων δ’ ἄρα νῶτα καὶ αὐχένες ἀλκήεντες
χερσὶ περικτυπέοντο τετριγότες, εὖτ’ ἐν ὄρεσσι
δένδρε’ ἐπ’ ἀλλήλοισι βαλόντ’ ἐριθηλέας ὄζους. 226
πολλάκι δ’ Αἴαντος μέγαλον στιβαροὺς ὑπὸ μηροὺς

Ἰλίου εὐπύργοιο συνέπραθε κύδιμον ἄστυ·
κεῖνος δ’ υἱέϊ δῶκεν, ὁ δ’ ὠκυπόροις ἐνὶ νηυσὶν
ἐς Τροίην μιν ἔνεικεν, ἵνα σφετέροιο τοκῆος
μνωόμενος Τρώεσσιν ἐϋσθενέεσσι μάχηται
προφρονέως, εἴη δὲ πόνος πειρωμένωι ἀλκῆς·
τόν ῥ’ Αἴας μάλα πολλὸν ἀπὸ στιβαρῆς βάλε χειρός.
καὶ τότε οἱ Νηρηὶς ἀγακλυτὰ τεύχεα δῶκε
Μέμνονος ἀντιθέοιο, τὰ καὶ μέγα θηήσαντο
Ἀργεῖοι· λίην γὰρ ἔσαν περιμήκεα πάντα·
καὶ τά γε καγχαλόων ὑπεδέξατο κύδιμος ἀνήρ·
οἴωι γὰρ κείνωι γε περὶ βριαροῖσι μέλεσσιν
ἥρμοσεν ἀπλήτοιο κατὰ χροὸς ἀμφιτεθέντα·
αὐτὸς δ’ αὖτ’ ἀνάειρε μέγαν σόλον, ὄφρα οἱ εἴη
τερπωλὴ μένος ἠΰ λιλαιομένωι πονέεσθαι.
οἱ δ’ ἄρα δηριόωντες ἐφ’ ἅλματι πολλοὶ ἀνέσταν.
τῶν δ’ ἄρ’ ὑπέρθορε πολλὸν ἐϋμμελίης Ἀγαπήνωρ
σήματα· τοὶ δ’ ὁμάδησαν ἐπ’ ἀνέρι μακρὰ θορόντι·
καί οἱ τεύχεα καλὰ πόρεν μεγάλοιο Κύκνοιο
δῖα Θέτις· τὸν γάρ ῥα φόνωι ἔπι Πρωτεσιλάου
πολλῶν θυμὸν ἑλόντα κατέκτανε Πηλέος υἱὸς
πρῶτον ἀριστήων· Τρῶας δ’ ἄχος ἀμφεκάλυψεν.
αἰγανέῃ δ’ ἄρα πολλὸν ὑπέρβαλε δηριόωντας
Εὐρύαλος· λαοὶ δὲ μέγ’ ἴαχον· οὐ γὰρ ἔφαντο
κεῖνον ὑπερβαλέειν οὐδὲ πτερόεντι βελέμνωι.
τοὔνεκά οἱ φιάλην πολυχανδέα δῶκε φέρεσθαι
μήτηρ Αἰακίδαο δαΐφρονος, ἥν ποτ’ Ἀχιλλεὺς L3[I]
ἀργυρέην κτεάτισσε βαλὼν ὑπὸ δουρὶ Μύνητα,
ὁππότε Λυρνησσοῖο διέπραθεν ὄλβιον ἄστυ.
Αἴας δ’ ὀβριμόθυμος ἐελδόμενος πονέεσθαι
χερσὶν ὁμῶς καὶ ποσσὶν ἀνιστάμενος καλέεσκεν
ἐς μέσον ἡρώων τὸν ὑπέρτατον. οἱ δ’ ὁρόωντες
θάμβεον ὄβριμον ἄνδρα καὶ ἄλκιμον, οὐδέ τις ἔτλη
ἄντα μολεῖν· πάντων γὰρ ὑπέκλασε δεῖμ’ ἀλεγεινὸν
ἠνορέην, φοβέοντο δ’ ἀνὰ φρένα, μή τινα χερσὶ
τύψας ἀκαμάτῃσιν ὑπὸ πληγῇσι πρόσωπον
συγχέῃ ἐσσυμένως, μέγα δ’ ἀνέρι πῆμα γένηται.
ὀψὲ δὲ πάντες ἔνευσαν ἐπ’ Εὐρυάλωι μενεχάρμῃ,
ἴδμονα πυγμαχίης εὖ εἰδότες· ὃς δ’ ἐνὶ μέσσοις
τοῖον ἔπος προέηκεν ὑποτρομέων θρασὺν ἄνδρα·
“ὦ φίλοι, ἄλλον μέν τιν’ Ἀχαιῶν, ὅν κ’ ἐθέλητε,
τλήσομαι ἀντιόωντα, μέγαν δ’ Αἴαντα τέθηπα·
πολλὸν γὰρ προβέβηκε· διαρραίσει δέ μοι ἦτορ,
ἥν μιν ἐπιβρίσαντα λάβῃ χόλος· οὐδ’ ἄρ’ ὀΐω
ἀνδρὸς ἀπ’ ἀκαμάτοιο σόος ποτὶ νῆας ἱκέσθαι.”
ὣς φαμένοιο γέλασσαν· ὁ δ’ ἐν φρεσὶ πάμπαν ἰάνθη
Αἴας ὀβριμόθυμος· ἄειρε δὲ δοιὰ τάλαντα
ἀργύρου αἰγλήεντος, ἅ οἱ Θέτις εἵνεκ’ ἀέθλου
δῶκεν ἄτερ καμάτοιο· φίλου δ’ ἐμνήσατο παιδὸς
Αἴαντ’ εἰσορόωσα, γόος δέ οἱ ἔμπεσε θυμῶι.
οἱ δ’ αὖθ’ ἱππασίῃ μεμελημένον ἦτορ ἔχοντες

τοῖσι δ' ἄρ' ἐσσυμένως καὶ ἀναλθέα τύμματα φωτῶν 33 (20C)
Quintus αὐτῆμαρ μορόεντος ὑπὲκ κακοῦ ἰαίνονται· 214 (149C)
τῶν δ' ἄφαρ ἀμφὶ πρόσωπα καὶ εὐκομόωντα κάρηνα
τύμματ' ἀπαλθαίνοντο, κατηπιόωντο δ' ἀνῖαι.
ἀμφὶ δὲ τοξοσύνης Τεῦκρος καὶ Ὀϊλέος υἱὸς
ἔστασαν, οἳ καὶ πρόσθε δρόμου πέρι πειρήσαντο.
τῶν δ' ἄρα τηλόσε θῆκεν ἐϋμμελίης Ἀγαμέμνων
ἱππόκομον τρυφάλειαν, ἔφη δέ τε· "πολλὸν ἀμείνων
ἔσσεται, ὃς κέρσειεν ἄπο τρίχας ὀξέϊ χαλκῶι."
Αἴας δ' αὐτίκα πρῶτος ἑὸν προέηκε βέλεμνον,
πλῆξε δ' ἄρα τρυφάλειαν, ἐπηΰτησε δὲ χαλκὸς
ὀξύτατον. Τεῦκρος δὲ μέγ' ἐγκονέων ἐνὶ θυμῶι
δεύτερος ἧκεν ὀϊστόν, ἄφαρ δ' ἀπέκερσεν ἐθείρας
ὀξὺ βέλος· λαοὶ δὲ μέγ' ἴαχον ἀθρήσαντες
καί μιν κυδαίνεσκον ἀπείριτον, οὕνεκ' ἄρ' αὐτὸν
πληγὴ ἔτ' ἀλγύνεσκε θοοῦ ποδός, ἀλλά μιν οὔ τι
βλάψεν ὑπαὶ παλάμηισι θοὸν βέλος ἰθύνοντα.
καί οἱ τεύχεα καλὰ πόρεν Πηλῆος ἄκοιτις
ἀντιθέου Τρωΐλοιο, τὸν ἠϊθέων ὄχ' ἄριστον
Τροίηι ἐν ἠγαθέηι Ἑκάβη τέκεν, οὐδ' ἀπόνητο
ἀγλαΐης· δὴ γάρ μιν ἀταρτηροῦ Ἀχιλῆος
ἔγχος ὁμοῦ καὶ κάρτος ἀπήμερσαν βιότοιο·
ὡς δ' ὁπόθ' ἑρσήεντα καὶ εὐθαλέοντ' ἀνὰ κῆπον
ὑδρηλῆς καπέτοιο μάλ' ἀγχόθι τηλεθάοντα
ἢ στάχυν ἢ μήκωνα, πάρος καρποῖο τυχῆσαι,
L4[O] κέρσηι τις δρεπάνωι νεοθηγέϊ, μηδ' ἄρ' ἐάσηι
ἐς τέλος ἡδὺ μολεῖν μηδ' ἐς σπόρον ἄλλον ἱκέσθαι,
ἀμήσας κενεόν τε καὶ ἄσπορον ἐσσομένοισι
μέλλονθ' ἑρσήεντος ὑπ' εἴαρος ἀλδαίνεσθαι·
ὣς υἱὸν Πριάμοιο θεοῖς ἐναλίγκιον εἶδος
Πηλείδης κατέπεφνεν, ἔτ' ἄχνοον, εἰσέτι νύμφης
νήϊδα, νηπιάχοισιν ὁμῶς ἔτι κουρίζοντα· 6 (3C)
ἀλλά μιν ἐς πόλεμον φθισίμβροτον ἤγαγε Μοῖρα
ἥβης ἀρχόμενον πολυγηθέος, ὁππότε φῶτες
θαρσαλέοι τελέθουσιν, ὅτ' οὐκέτι δεύεται ἦτορ.
αὐτίκα δ' αὖτε σόλον περιμήκεά τε βριαρόν τε
πολλοὶ πειρήσαντο θοῆς ἀπὸ χειρὸς ἰῆλαι·
τὸν δ' οὔ τις βαλέειν δύνατο στιβαρὸν μάλ' ἐόντα
Ἀργείων· οἷος δ' ἔβαλεν μενεδήιος Αἴας 7
χειρὸς ἀπὸ κρατερῆς, ὡς εἰ δρυὸς ἀγρονόμοιο
ὄζον ἀπαυανθέντα θέρευς εὐθαλπέος ὥρηι,
ὁππότε λήια πάντα κατὰ χθονὸς αὐαίνηται.
θάμβησαν δ' ἄρα πάντες, ὅσον χερὸς ἐξεποτήθη
χαλκός, ὃν ἀνέρε χερσὶ δύω μογέοντες ἄειραν·
◆ τόν ῥα μὲν Ἀνταίοιο βίη ῥίπτασκε πάροιθε
ῥηιδίως ἀπὸ χειρὸς ἑῆς πειρώμενος ἀλκῆς,
πρὶν κρατερῆισι χέρεσσι δαμήμεναι Ἡρακλῆος·
Ἡρακλέης δέ μιν ἠὺς ἑλὼν σὺν ληΐδι πολλῆι
ἀκαμάτης ἔχε χειρὸς ἀέθλιον, ἀλλά μιν ἐσθλῶι 227
ὕστερον Αἰακίδηι δῶρον πόρεν, ὁππότ' ἄρ' αὐτῶι

κάββαλε Τυδείδης κρατερὰς χέρας, ἀλλά μιν οὔ τι
ἂψ ὦσαι δύνατο στιβαροῖς ποσὶν ἐμβεβαῶτα· Quintus
τὸν δ' Αἴας καθύπερθεν ἐπεσσύμενος ποτὶ γαῖαν
ἐξ ὤμων ἐτίνασσε κατὰ χθονὸς οὖδας ἐρείδων·
ἄλλοτε δ' ἀλλοίως ὑπὸ χείρεσι δηριόωντο.
λαοὶ δ' ἔνθα καὶ ἔνθα μέγ' ἴαχον εἰσορόωντες,
οἱ μὲν Τυδείδην ἐρικυδέα θαρσύνοντες,
οἱ δὲ βίην Αἴαντος· ὁ δ' ἄλκιμον ἄνδρα τινάξας
ἐξ ὤμων ἑκάτερθε, βαλὼν δ' ὑπὸ νηδύα χεῖρας,
ἐσσυμένως ἐφέηκε κατὰ χθονὸς ἠΰτε πέτρην
ἀλκῆι ὕπο σθεναρῆι· μέγα δ' ἴαχε Τρώιον οὖδας
Τυδείδαο πεσόντος· ἐπηΰτησε δὲ λαός.
ἀλλὰ καὶ ὣς ἀνόρουσεν ἐελδόμενος πονέεσθαι
τὸ τρίτον ἀμφ' Αἴαντα πελώριον· ἀλλ' ἄρα Νέστωρ
ἔστη ἐνὶ μέσσοισι καὶ ἀμφοτέροισι μετηύδα·
"ἴσχεσθ', ἀγλαὰ τέκνα, παλαισμοσύνης ὑπερόπλου·
ἴδμεν γὰρ δὴ πάντες, ὅσον προφερέστατοί ἐστε
Ἀργείων μεγάλοιο καταφθιμένου Ἀχιλῆος."
ὣς φάτο· τοὶ δ' ἴσχοντο πονεύμενοι· ἐκ δὲ μετώπων
χερσὶν ἄδην μόρξαντο κατεσσύμενόν περ ἱδρῶτα·
κύσσαν δ' ἀλλήλους, φιλότητι δὲ δῆριν ἔθεντο.
τοῖς δ' ἄρα ληιάδας πίσυρας πόρε πότνα θεάων,
δῖα Θέτις· τὰς δ' αὐτοὶ ἐθηήσαντο ἰδόντες
ἥρωες κρατεροὶ καὶ ἀταρβέες, οὕνεκα πασέων
ληιάδων προφέρεσκον ἐϋφροσύνηι τε καὶ ἔργοις
νόσφιν ἐϋπλοκάμου Βρισηίδος, ἅς ποτ' Ἀχιλλεὺς L4[O]
ληίσατ' ἐκ Λέσβοιο, νόον δ' ἐπετέρπετο τῆισι·
καί ῥ' ἡ μὲν δόρποιο πέλεν ταμίη καὶ ἐδωδῆς,
ἡ δ' ἄρα δαινυμένοισι παροινοχόει μέθυ λαρόν,
ἄλλη δ' αὖ μετὰ δόρπον ὕδωρ ἐπέχευε χέρεσσιν,
ἡ δ' ἑτέρη ἀπὸ δαιτὸς ἀεὶ φορέεσκε τραπέζας.
τὰς δ' ἄρα Τυδείδαο μένος καὶ ὑπέρβιος Αἴας
δασσάμενοι προέηκαν ἐϋπρώρους ἐπὶ νῆας.
ἀμφὶ δὲ πυγμαχίης πρῶτον σθένος Ἰδομενῆος
ὤρνυτ', ἐπεί οἱ θυμὸς ἴδρις πέλε παντὸς ἀέθλου.
τῶι δ' οὔ τις κατέναντα κίεν· μάλα γάρ μιν ἅπαντες
αἰδόμενοι ὑπόειξαν, ἐπεί ῥα γεραίτερος ἦεν.
τῶι δ' ἄρ' ἐνὶ μέσσοισι Θέτις πόρεν ἅρμα καὶ ἵππους
ὠκύποδας, τοὺς πρόσθε βίη μεγάλου Πατρόκλοιο
ἤλασεν ἐκ Τρώων Σαρπηδόνα δῖον ὀλέσσας·
καὶ τοὺς μὲν θεράποντι πόρεν ποτὶ νῆας ἄγεσθαι
Ἰδομενεύς· αὐτὸς δὲ κλυτῶι ἐν ἀγῶνι μένεσκε.
Φοῖνιξ δ' Ἀργείοισιν ἐϋσθενέεσσι μετηύδα·
"νῦν μὲν ἄρ' Ἰδομενῆι θεοὶ δόσαν ἐσθλὸν ἄεθλον
αὔτως, οὔ τι καμόντι βίηι καὶ χερσὶ καὶ ὤμοις,
ἀλλ' ἄρ' ἀναιμωτὶ προγενέστερον ἄνδρα τίοντες·
ἀλλ' ἄλλον, νέοι ἄνδρες, ἐπεντύνεσθαι ἄεθλον
χεῖρας ἐπ' ἀλλήλοισι δαήμονας ἰθύνοντες
πυγμαχίης, καὶ θυμὸν ἰήνατε Πηλείωνος."
ὣς φάτο· τοὶ δ' ἀΐοντες ἐπέδρακον ἀλλήλοισιν·

ἦκα δὲ πάντες ἔμιμνον ἀναινόμενοι τὸν ἄεθλον, 34 (21c)
εἰ μή σφεας ἐνένιπεν ἀγαυοῦ Νηλέος υἱός· 215 (150c)
"ὦ φίλοι, οὔ τι ἔοικε δαήμονας ἄνδρας ἀϋτῆς
πυγμαχίην ἀλέασθαι ἐπήρατον, ἥ τε νέοισι
τερπωλὴ πέλεται, καμάτωι δ' ἐπὶ κῦδος ἀγινεῖ·
ὡς εἴθ' ἐν γυίοισιν ἐμοῖς ἔτι κάρτος ἔκειτο,
οἷον ὅτ' ἀντίθεον Πελίην κατεθάπτομεν ἡμεῖς,
αὐτὸς ἐγὼ καὶ Ἄκαστος, ἀνεψιοὶ εἰς ἓν ἰόντες,
ὁππότ' ἄρ' ἀμφήριστος ἐγὼ Πολυδεύκεϊ δίωι
πυγμαχίηι γενόμην, ἔλαβον δέ οἱ ἶσον ἄεθλον·
ἐν δὲ παλαισμοσύνηι με καὶ ὁ κρατερώτατος ἄλλων
Ἀγκαῖος θάμβησε καὶ ἔτρεσεν, οὐδέ μοι ἔτλη
ἀντίον ἐλθέμεναι νίκης ὕπερ, οὕνεκ' ἄρ' αὐτὸν
ἤδη που τὸ πάροιθε παρ' ἀγχεμάχοισιν Ἐπειοῖς
νίκησ' ἠῢν ἐόντα, πεσὼν δ' ἐκονίσατο νῶτα
σῆμα πάρα φθιμένου Ἀμαρυγκέος, ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτῶι
πολλοὶ θηήσαντο βίην καὶ κάρτος ἐμεῖο·
τῶ νύ μοι οὐκέτι κεῖνος ἐναντίον ἤρατο χεῖρας
καὶ κρατερός περ ἐών, ἔλαβον δ' ἀκόνιτος ἄεθλον.
νῦν δέ με γῆρας ἔπεισι καὶ ἄλγεα· τοὔνεκ' ἄνωγα
ὑμέας, οἷσιν ἔοικεν, ἀέθλια χερσὶν ἀρέσθαι·
κῦδος γὰρ νέωι ἀνδρὶ φέρειν ἀπ' ἀγῶνος ἄεθλον."
ὣς φαμένοιο γέροντος ἀνίστατο θαρσαλέος φώς,
υἱὸς ὑπερθύμοιο καὶ ἀντιθέου Πανοπῆος,
ὅς τε καὶ ἵππον ἔτευξε κακὸν Πριάμοιο πόληι
L4[I] ὕστερον· ἀλλ' οὔ οἵ τις ἐτόλμα ἐγγὺς ἱκέσθαι
εἵνεκα πυγμαχίης· πολέμου δ' οὐ πάγχυ δαήμων
ἔπλετο λευγαλέου, ὁπότ' Ἄρεος ἔσσυτο δῆρις.
καί κεν ἀνιδρωτὶ περικαλλέα δῖος Ἐπειὸς
ἤμελλεν τότ' ἄεθλα φέρειν ποτὶ νῆας Ἀχαιῶν,
εἰ μή οἱ σχεδὸν ἦλθεν ἀγαυοῦ Θησέος υἱός,
αἰχμητὴς Ἀκάμας, μέγ' ἐνὶ φρεσὶ κάρτος ἀέξων, 7 (4c)
ἀζαλέους ἱμάντας ἔχων περὶ χερσὶ θοῆισι,
τούς οἱ ἐπισταμένως Εὐηνορίδης Ἀγέλαος
ἀμφέβαλεν παλάμηισιν ἐποτρύνων βασιλῆα.
ὣς δ' αὔτως ἕταροι Πανοπηιάδαο ἄνακτος
θαρσύνεσκον Ἐπειόν· ὁ δ' ἐν μέσσοισι λέων ὣς
εἱστήκει περὶ χερσὶν ἔχων βοὸς ἶφι δαμέντος
ῥινοὺς ἀζαλέας. μέγα δ' ἴαχον ἔνθα καὶ ἔνθα 8
λαοὶ ἐποτρύνοντες ἐϋσθενέων μένος ἀνδρῶν
μῖξαι ἐν αἵματι χεῖρας ἀτειρέας· οἱ δὲ καὶ αὐτοὶ
ἔσταν μαιμώωντες ἐνὶ ξυνοχῆισιν ἀγῶνος,
ἄμφω χεῖρας ἑὰς πειρώμενοι, εἴπερ ἔασιν
ὡς πρὶν ἐΰτρόχαλοι, μηδ' ἐκ πολέμου βαρύθοιεν.
◆ αἶψα δ' ἄρ' ἀλλήλοισι καταντία χεῖρας ἄειραν
ταρφέα παπταίνοντες, ἐπ' ἀκροτάτοις δὲ πόδεσσι
βαίνοντες κατὰ βαιὸν ἀεὶ γόνυ γουνὸς ἄμειβον
ἀλλήλων ἐπὶ δηρὸν ἀλευόμενοι μέγα κάρτος.
σὺν δ' ἔβαλον νεφέλησιν ἐοικότες αἰψηρῆισιν, 228
αἵ τ' ἀνέμων ῥιπῆισιν ἐπ' ἀλλήληισι θοροῦσαι
ἀστεροπὴν προϊᾶσι, μέγας δ' ὀροθύνεται αἰθὴρ
θηγομένων νεφέων, βαρὺ δὲ κτυπέουσιν ἄελλαι·
ὣς τῶν ἀζαλέηισι περικτυπέοντο γένεια
ῥινοῖς· αἷμα δὲ πουλὺ κατέρρεεν, ἐκ δὲ μετώπων
ἱδρὼς αἱματόεις θαλερὰς ἐρύθαινε παρειάς.
οἱ δ' ἄμοτον πονέοντο μεμαότες· οὐδ' ἄρ' Ἐπειὸς
λῆγεν, ἐπέσσυτο δ' αἰὲν ἑῶι περὶ κάρτεϊ θύων.
τὸν δ' ἄρα Θησέος υἱὸς ἐΰφρονέων ἐν ἀέθλωι
πολλάκις ἐς κενεὸν κρατερὰς χέρας ἰθύνεσθαι
θῆκε, καὶ ἰδρείηισι διατμήξας ἑκάτερθε
χεῖρας ἐς ὀφρύα τύψεν ἐπάλμενος, ἄχρις ἱκέσθαι
ὀστέον· ἐκ δέ οἱ αἷμα κατέρρεεν ὀφθαλμοῖο.
ἀλλὰ καὶ ὣς Ἀκάμαντα βαρείηι χειρὶ τυχήσας
τύψε κατὰ κροτάφοιο, χαμαὶ δέ οἱ ἤλασε γυῖα·
αὐτὰρ ὅ γ' αἶψ' ἀνόρουσε καὶ ἔνθορε φωτὶ κραταιῶι
πλῆξε δέ οἱ κεφαλήν· ὁ δ' ἄρ' ἔμπαλιν ἀΐσσοντος
βαιὸν ὑποκλίνας σκαιῆι χερὶ τύψε μέτωπον,
ἄλληι δ' ἤλασε ῥῖνας ἐπάλμενος· ὃς δὲ καὶ αὐτὸς
μήτι παντοίηι χέρας ὤρεγε· τοὺς δ' ἄρ' Ἀχαιοὶ
ἀλλήλων ἀπέρυξαν ἐελδομένους πονέεσθαι
νίκης ἀμφ' ἐρατῆς. τῶν δ' ἐσσυμένως θεράποντες
ῥινοὺς αἱματόεντας ἄφαρ σθεναρῶν ἀπὸ χειρῶν
λῦσαν· τοὶ δ' ἄρα τυτθὸν ἀπέπνευσαν καμάτοιο
μορξάμενοι σπόγγοισι πολυτρήτοισι μέτωπα.
τοὺς δ' ἕταροί τε φίλοι τε παρηγορέοντες ἄγεσκον
ἄντικρυς ἀλλήλων, ὥς κεν χόλον ἀλγινόεντος **L4[I]**
ἐσσυμένως λελάθωνται ἀρεσσάμενοι φιλότητι.
ἀλλ' οἱ μὲν πεπίθοντο παραιφασίηισιν ἑταίρων·
ἀνδράσι γὰρ πινυτοῖσι πέλει νόος ἤπιος αἰεί·
κύσσαν δ' ἀλλήλους, ἔριδος δ' ἐπελήθετο θυμὸς
λευγαλέης. τοῖς δ' αἶψα Θέτις κυανοκρήδεμνος
ἀργυρέους κρητῆρας ἐελδομένοισιν ὄπασσε
δοιώ, τοὺς Εὔνηος, Ἰήσονος ὄβριμος υἱός,
ὦνον ὑπὲρ κρατεροῖο Λυκάονος ἐγγυάλιξεν
ἀντιθέωι Ἀχιλῆι περικλύστωι ἐνὶ Λήμνωι·
τοὺς Ἥφαιστος ἔτευξεν ἀριπρεπέϊ Διονύσωι
δῶρον, ὅτ' εἰς Οὔλυμπον ἀνήγαγε δῖαν ἄκοιτιν,
Μίνωος κούρην ἐρικυδέα, τήν ποτε Θησεὺς
κάλλιπεν οὐκ ἐθέλων γε περικλύστωι ἐνὶ Δίηι·
τοὺς δ' ἠΰς Διόνυσος ἑῶι πόρεν υἱέϊ δῶρον
νέκταρος ἐμπλήσας, ὁ δ' ἄρ' ὤπασεν Ὑψιπυλείηι
πολλοῖς σὺν κτεάτεσσι Θόας, ἡ δ' υἱέϊ δίωι
κάλλιπεν, ὃς δ' Ἀχιλῆι Λυκάονος εἵνεκα δῶκε.
τῶν δ' ἕτερον μὲν ἔλεσκεν ἀγαυοῦ Θησέος υἱός,
ἄλλον δ' ἠΰς Ἐπειὸς ἑὰς ἐπὶ νῆας ἴαλλε
γηθόσυνος. τῶν δ' ἀμφιτετρυ(μ)μένα τύμματα πάντα
ἠκέσατ' ἐνδυκέως Ποδαλείριος, οὕνεκ' ἄρ' αὐτὸς
πρῶτα μὲν ἐκμύζησεν, ἔπειτα δὲ χερσὶν ἑῆισι
ῥάψεν ἐπισταμένως, καθύπερθε δὲ φάρμακ' ἔθηκε
κεῖνα, τά οἱ τὸ πάροιθε πατὴρ ἑὸς ἐγγυάλιξε,

καὶ τὰ μὲν ὣς ὥρμαινεν, ἑῇι δ' ἐπιίζανεν ἕδρηι.
Quintus καὶ τότε Τυδείδης ἐγχέσπαλος ὦρτ' ἐνὶ μέσσοις,
καί ῥα θοῶς νείκεσσεν ἀρηίφιλον Μενέλαον·
"ἆ δείλ' Ἀτρέος υἱέ, τί ἤ νύ σε δεῖμα κιχάνει
ἀργαλέον, καὶ τοῖα μετ' Ἀργείοις ἀγορεύεις,
ὡς πάϊς ἠὲ γυνή, τῶν περ σθένος ἔστ' ἀλαπαδνόν;
ἀλλὰ σοὶ οὐ πείσονται Ἀχαιῶν φέρτατοι υἷες,
πρὶν Τροίης κρήδεμνα ποτὶ χθόνα πάντα βαλέσθαι·
θάρσος γὰρ μερόπεσσι κλέος μέγα, φύζα δ' ὄνειδος.
εἰ δ' ἄρα τις καὶ τῶνδ' ἐπιπείσεται, ὡς ἐπιτέλλεις,
αὐτίκα οἱ κεφαλὴν τεμέω ἰόεντι σιδήρωι,
ῥίψω δ' οἰωνοῖσιν ἀερσιπέτῃσιν ἐδωδήν.
ἀλλ' ἄγεθ', οἷσι μέμηλεν ὀρινέμεναι μένε' ἀνδρῶν,
λαοὺς αὐτίκα πάντας ὀτρυνάντων κατὰ νῆας
δούρατα θηγέμεναι παρά τ' ἀσπίδας ἄλλα τε πάντα
εὖ θέσθαι καὶ δεῖπνον ἄφαρ πάσσασθαι ἅπαντας
ἀνέρας ἠδ' ἵππους, οἵ τ' ἐς πόλεμον μεμάασιν·
ἐν πεδίωι δ' ὤκιστα διακρινέει μένος Ἄρης."
ὣς φάτο Τυδείδης· κατὰ δ' ἕζετο, ἧχι πάρος περ·
τοῖσι δὲ Θέστορος υἱὸς ἔπος ποτὶ τοῖον ἔειπεν
ἀνστὰς ἐν μέσσοισιν, ὅπηι θέμις ἔστ' ἀγορεύειν·
"κέκλυτέ μευ, φίλα τέκνα μενεπτολέμων Ἀργείων·
ἴστε γάρ, ὡς σάφα οἶδα θεοπροπίας ἀγορεύειν.
ἤδη μὲν καὶ πρόσθ' ἐφάμην δεκάτωι λυκάβαντι
πέρσειν Ἴλιον αἰπύ· τὸ δὴ νῦν ἐκτελέουσιν
L1[O] ἀθάνατοι, νίκη δὲ πέλει παρὰ ποσσὶν Ἀχαιῶν.
ἀλλ' ἄγε, Τυδέος υἷα μενεπτόλεμόν τ' Ὀδυσῆα
πέμψωμεν Σκῦρον δὲ θοῶς ἐν νηὶ μελαίνηι,
οἵ ῥα παραιπεπίθοντες Ἀχιλλέος ὄβριμον υἷα
ἄξουσιν· μέγα δ' ἄμμι φάος πάντεσσι πελάσσει."
ὣς φάτο Θέστορος υἱὸς ἐΰφρονος· ἀμφὶ δὲ λαοὶ
γηθόσυνοι κελάδησαν, ἐπεί σφισιν ἦτορ ἐώλπει
Κάλχαντος φάτιν ἔμμεν' ἐτήτυμον, ὡς ἀγόρευε·
καὶ τότε Λαέρταο πάϊς μετέειπεν Ἀχαιοῖς·
"ὦ φίλοι, οὐκέτ' ἔοικε μεθ' ὑμῖν πόλλ' ἀγορεύειν
σήμερον· ἐν γὰρ δὴ κάματος πέλει ἀχνυμένοισιν·
οἶδα γάρ, ὡς λαοῖσι κεκμηκόσιν οὔτ' ἀγορητὴς
ἁνδάνει οὔτ' ἄρ' ἀοιδός, ὃν ἀθάνατοι φιλέουσι
Πιερίδες· παύρων δ' ἐπέων ἔρος ἔνθ' ἀνθρώποις.
νῦν δ', ὅ περ εὔαδε πᾶσι κατὰ στρατὸν Ἀργείοισι,
Τυδείδαο μάλιστα συνεσπομένου τελέσαιμι·
ἄμφω γάρ κεν ἰόντε φιλοπτολέμου Ἀχιλῆος
ἄξομεν ὄβριμον υἷα παρακλίναντ' ἐπέεσσιν,
εἰ καί μιν μάλα πολλὰ κινυρομένη κατερύκει
μήτηρ ἐν μεγάροισιν, ἐπεὶ κρατεροῖο τοκῆος
ἔλπομ' ἐμὸν κατὰ θυμὸν ἀρήιον ἔμμεναι υἷα."
ὣς φάμενον προσέειπε πύκα φρονέων Μενέλαος·
"ὦ Ὀδυσεῦ, μέγ' ὄνειαρ ἐϋσθενέων Ἀργείων,
ἤν περ Ἀχιλλῆος μεγαλόφρονος ὄβριμος υἱὸς
ἔλθηι ἀπὸ Σκύροιο, πόρηι δέ τις Οὐρανιώνων
νίκην εὐχομένοισι καὶ Ἑλλάδα γαῖαν ἱκῶμαι,

◆ row of last line.
simile or omen crux

Consensus lines presented in order;
none reordered, removed or bracketed.

EXCLUDED:

58a	ἤνυτο λήιον αὖον· ἐφεσπόμενοι δ' ἔσαν ἄλλοι
158a	ὅν τινα δήιοι ἄνδρες ὑποτρομέουσι μάλιστα
230a	ἀλλ' ἄγε χαλκείῃς πειρήσομεν ἐγχείῃσιν
429a	ἀλλὰ θεοῖς, οἳ νῶιν ὀλέθρια μητιόωνται

ARGUMENT

How the arms of Achilles were cause of madness and death to Aias.

— Loeb edition (1913)

QUINTUS
OF SMYRNA
POSTHOMERICA
BOOK 5

PREVIEW
6

EPIC POEM .ORG
DIGITAL CLASSICS

THESE LINES HAVE CONVERGED TO TELL
A STORY THAT SATISFIES ME IN MY HEART,
WHERE ONLY THERE IT REALLY COUNTS.

INTERLEAVABLE

language: Homeric Greek
copy: Zimmerman (Teubner 1901)
typeface: Sea Hand Press 20

This UNRESTRICTED INTERLEAVABLE LAYOUT of this PUBLIC DOMAIN TEXT is available for free at ARCHIVE.ORG (LINK).

As some way-faring Man, who wanders o'er
In Thought, a Length of Lands he trod before,
Sends forth his active Mind from Place to Place,
Joins Hill to Dale, and measures Space with Space:

PRINT
2-SIDED:
39 to **46**

Ἀλλ’ ὅτε δή ῥ’ ἄλλοι μὲν ἀπηνύσθησαν ἄεθλοι,
δὴ τότ’ Ἀχιλλῆος μεγαλήτορος ἄμβροτα τεύχη
θῆκεν ἐνὶ μέσσοισι θεὰ Θέτις· ἀμφὶ δὲ πάντηι
δαίδαλα μαρμαίρεσκεν, ὅσα σθένος Ἡφαίστοιο
ἀμφὶ σάκος ποίησε θρασύφρονος Αἰακίδαο.
  πρῶτα μὲν εὖ ἤσκητο θεοκμήτωι ἐπὶ ἔργωι
οὐρανὸς ἠδ’ αἰθήρ, γαίηι δ’ ἅμα κεῖτο θάλασσα·
ἐν δ’ ἄνεμοι νεφέλαι τε σελήνη τ’ ἠέλιός τε
κεκριμέν’ ἄλλυδις ἄλλα, τέτυκτο δὲ τείρεα πάντα,
ὁππόσα δινήεντα κατ’ οὐρανὸν ἀμφιφέρονται.
τῶν δ’ ἄρ’ ὁμῶς ὑπένερθεν ἀπειρέσιος κέχυτ’ ἀήρ·
ἐν τῶι δ’ ὄρνιθες τανυχειλέες ἀμφεποτῶντο·
◆
φαίης κε ζώοντας ἅμα πνοιῆισι φέρεσθαι.
Τηθὺς δ’ ἀμφετέτυκτο καὶ Ὠκεανοῦ βαθὺ χεῦμα·
τῶν δ’ ἄφαρ ἐξεχέοντο ῥοαὶ ποταμῶν κελαδεινῶν
κυκλόθεν ἄλλυδις ἄλληι ἑλισσομένων διὰ γαίης.
  ἀμφὶ δ’ ἄρ’ εὖ ἤσκηντο κατ’ οὔρεα μακρὰ λέοντες
σμερδαλέοι καὶ θῶες ἀναιδέες· ἐν δ’ ἀλεγειναὶ
ἄρκτοι πορδάλιές τε, σύες θ’ ἅμα τῆισι πέλοντο
ὄβριμοι ἀλγινόεντας ὑπὸ βλοσυρῆισι γένυσσι
θήγοντες καναχηδὸν ἐΰκτυπέοντας ὀδόντας·
ἐν δ’ ἀγρόται μετόπισθε κυνῶν μένος ἰθύνοντες,
ἄλλοι δ’ αὖ λάεσσι καὶ αἰγανέηισι θοῆισι
βάλλοντες πονέοντο καταντίον, ὡς ἐτεόν περ.
  ἐν δ’ ἄρα καὶ πόλεμοι φθισήνορες, ἐν δὲ κυδοιμοὶ
ἀργαλέοι ἐνέκειντο· περικτείνοντο δὲ λαοὶ
μίγδα θοοῖς ἵπποισι· πέδον δ’ ἅπαν αἵματι πολλῶι
δευομένωι ἤικτο κατ’ ἀσπίδος ἀκαμάτοιο.
ἐν δὲ Φόβος καὶ Δεῖμος ἔσαν στονόεσσά τ’ Ἐνυὼ
αἵματι λευγαλέωι πεπαλαγμένη ἅψεα πάντα,
ἐν δ’ Ἔρις οὐλομένη καὶ Ἐριννύες ὀβριμόθυμοι,
ἡ μὲν ἐποτρύνουσα ποτὶ κλόνον ἄσχετον ἄνδρας
ἐλθέμεν, αἱ δ’ ὀλοοῖο πυρὸς πνείουσαι ἀϋτμήν.
ἀμφὶ δὲ Κῆρες ἔθυνον ἀμείλιχοι, ἐν δ’ ἄρα τῆισι
φοίτα λευγαλέου Θανάτου μένος· ἀμφὶ δ’ ἄρ’ αὐτῶι
Ὑσμῖναι ἐνέκειντο δυσηχέες, ὧν περὶ πάντων
ἐκ μελέων εἰς οὖδας ἀπέρρεεν αἷμα καὶ ἱδρώς.
  ἐν δ’ ἄρα Γοργόνες ἔσκον ἀναιδέες· ἀμφὶ δ’ ἄρα σφι
σμερδαλέοι πεπόνηντο περὶ πλοχμοῖσι δράκοντες
αἰνὸν λιχμώωντες· ἀπειρέσιον δ’ ἄρα θαῦμα
δαίδαλα κεῖνα πέλοντο μέγ’ ἀνδράσι δεῖμα φέροντα,
οὕνεκ’ ἔσαν ζωοῖσιν ἐοικότα κινυμένοισι.
  καὶ τὰ μὲν ἂρ πολέμοιο τεράατα πάντα τέτυκτο.
εἰρήνης δ’ ἀπάνευθεν ἔσαν περικαλλέος ἔργα·
ἀμφὶ δὲ μυρία φῦλα πολυτλήτων ἀνθρώπων
ἄστεα καλὰ νέμοντο· Δίκη δ’ ἐπέδερκετο πάντα·
ἄλλοι δ’ ἄλλ’ ἐπὶ ἔργα χέρας φέρον· ἀμφὶ δ’ ἀλωαὶ
καρποῖς ἐβρίθοντο· μέλαινα δὲ γαῖα τεθήλει.
  αἰπύτατον δ’ ἐτέτυκτο θεοκμήτωι ἐπὶ ἔργωι
5.50 καὶ τρηχὺ ζαθέης Ἀρετῆς ὄρος· ἐν δὲ καὶ αὐτὴ

Αἴας σὺν τεύχεσσι· πολὺς δ’ ἐστείνετο λαὸς
αἰγιαλοῖς· Τρῶες δ’ ἐγάννυντ’, ἀκάχοντο δ’ Ἀχαιοί.
  ἀλλ’ ὅτε δὴ δέμας ἠῢ κατήνυσε πῦρ ἀΐδηλον,
δὴ τότε πυρκαϊὴν οἴνωι σβέσαν· ὀστέα δ’ αὐτοῦ
χηλῶι ἐνὶ χρυσέηι θῆκαν· περὶ δέ σφισι γαῖαν
χεῦαν ἀπειρεσίην Ῥοιτηίδος οὐχ ἑκὰς ἀκτῆς.
αὐτίκα δ’ ἐσκίδναντο πολυσκάρθμους ἐπὶ νῆας
θυμὸν ἀκηχέμενοι· τὸν γὰρ τίον ἶσ’ Ἀχιλλεῖ.
νὺξ δ’ ἐπόρουσε μέλαινα μετ’ ἀνέρας ὕπνον ἄγουσα·
οἱ δ’ ἄρα δαῖτ’ ἐπάσαντο καὶ Ἠριγένειαν ἔμιμνον
βαιὸν ἀποβρίξαντες ἀραιοῖσι βλεφάροισιν·
αἰνῶς γὰρ φοβέοντο κατὰ φρένα, μή σφισι Τρῶες
νυκτὸς ἐπέλθωσιν Τελαμωνιάδαο θανόντος. 5.663

Ἠὼς δ’ Ὠκεανοῖο ῥόον καὶ λέκτρα λιποῦσα 6.1
Τιθωνοῦ προσέβη μέγαν οὐρανόν, ἀμφὶ δὲ πάντη
κίδνατο παμφανόωσα· γέλασσε δὲ γαῖα καὶ αἰθήρ·
τοὶ δ’ εἰς ἔργα τράποντο βροτοὶ ῥεῖα φθινύθοντες,
ἄλλοι δ’ ἀλλοίοισιν ἐπώιχοντ’· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
εἰς ἀγορὴν ἐχέοντο καλεσσαμένου Μενελάου.
καί ῥ’ ὅτε δὴ μάλα πάντες ἀνὰ στρατὸν ἠγερέθοντο,
δὴ τότ’ ἐνὶ μέσσοισιν ἀγειρομένοισι μετηύδα·
  “κέκλυτε μῦθον ἐμεῖο, θεηγενέες βασιλῆες,
ὡς ἐρέω· μέγα γάρ μοι ἐνὶ φρεσὶ τείρεται ἦτορ
λαῶν ὀλλυμένων, οἵ ῥ’ ἤλυθον εἵνεκ’ ἐμεῖο
δῆριν ἐς ἀργαλέην, τοὺς οὐχ ὑποδέξεται οἶκος,
οὐ τοκέες· πολέας γὰρ ὑπέκλασε δαίμονος Αἶσα.
ὡς ὄφελον Θανάτοιο βαρὺ σθένος ἀτλήτοιο
αὐτῶι ἐμοὶ ἐπόρουσε, πρὶν ἐνθάδε λαὸν ἀγεῖραι·
νῦν δέ μοι ἀλλήκτους ὀδύνας ἐνεθήκατο δαίμων,
ὄφρ’ ὁρόω κακὰ πολλά· τίς ἂν φρεσὶ γηθήσειεν
εἰσορόων ἐπὶ δηρὸν ἀμήχανα ἔργα μόθοιο;
ἀλλ’ ἄγεθ’ ὅσσοι ἔτ’ εἰμέν, ἐπ’ ὠκυπόροισι νέεσσι
καρπαλίμως φεύγωμεν ἑὴν ἐπὶ γαῖαν ἕκαστος,
Αἴαντος φθιμένοιο πολυσθενέος τ’ Ἀχιλῆος,
τῶν ἐγὼ οὐκ ὀΐω κταμένων ὑπαλύξαι ὄλεθρον
ἡμέας, ἀλλ’ ὑπὸ Τρωσὶ δαμήμεναι ἀργαλέοισιν
εἵνεκ’ ἐμεῦ Ἑλένης τε κυνώπιδος, ἧς νύ μοι οὔ τι
μέμβλεται ὡς ὑμέων, ὁπότε κταμένους ἐσίδωμαι
ἐν πολέμωι· κείνη δ’ ἀλαπαδνοτάτωι σὺν ἀκοίτηι
ἐρρέτω· ἐκ γάρ οἱ πινυτὰς φρένας εἵλετο δαίμων
ἐκ κραδίης, ὅτ’ ἐμεῖο λίπεν δόμον ἠδὲ καὶ εὐνήν.
ἀλλὰ τὰ μὲν κείνης Πριάμωι καὶ Τρωσὶ μελήσει·
ἡμεῖς δ’ αἶψα νεώμεθ’, ἐπεὶ πολὺ λώιόν ἐστιν
ἐκφυγέειν πολέμοιο δυσηχέος ἢ ἀπολέσθαι.”
  ὣς ἔφατ’ Ἀργείων πειρώμενος· ἄλλα δέ οἱ κῆρ
ἐν κραδίηι πόρφυρε περὶ ζηλήμονι θυμῶι,
Τρῶας ὅπως ὀλέσηι καὶ τείχεα μακρὰ πόληος
ῥήξηι ὑπὲκ θεμέθλων, μάλα δ’ αἵματος ἄσηι Ἄρηα
δίου Ἀλεξάνδροιο μετὰ φθιμένοισι πεσόντος·
οὐ γάρ τι ζήλοιο πέλει στυγερώτερον ἄλλο. 6.37

“ὦ φίλοι, ὡς ἄρα Κῆρες ἀνηλέα θυμὸν ἔχουσαι 36 (22C)
Quintus ἡμῖν αἶψ’ ἐβάλοντο λυγρῶι ἐπὶ πένθεϊ πένθος, 217 (151C)
Αἴαντος φθιμένοιο πολυσθενέος τ’ Ἀχιλῆος
ἄλλων τ’ Ἀργείων ἠδ’ υἱέος ἡμετέροιο
Ἀντιλόχου. ἀλλ’ οὔ τι θέμις κταμένους ἐνὶ χάρμηι
κλαίειν ἤματα πάντα καὶ ἀσχαλάαν ἐνὶ θυμῶι,
ἀλλὰ γόου λήσασθαι ἀεικέος, οὕνεκ’ ἄμεινον
ἔρδειν, ὅσσα βροτοῖσιν ἐπὶ φθιμένοισιν ἔοικε,
πυρκαϊήν καὶ σῆμα, καὶ ὀστέα ταρχύσασθαι·
νεκρὸς δ’ οὔ τι γόοισιν ἀνέγρεται, οὐδέ τι οἶδε
φράσσασθ’, εὖτέ ἑ Κῆρες ἀμείλιχοι ἀμφιχάνωσιν.”
ἦ ῥα παρηγορέων· περὶ δ’ ἀντίθεοι βασιλῆες
◆ ἀθρόοι αἶψ’ ἀγέροντο μέγ’ ἀχνύμενοι κέαρ ἔνδον,
καί ἑ μέγαν περ ἐόντα θοῶς ποτὶ νῆας ἔνεικαν
πολλοὶ ἀείραντες· κατὰ δὲ σπείροισι κάλυψαν
αἷμ’ ἀποφαιδρύναντες, ὅ οἱ βριαροῖς μελέεσσι
τερσόμενον περίκειτο σὺν ἔντεσι καὶ κονίηισι·
καὶ τότ’ ἀπ’ Ἰδαίων ὀρέων φέρον ἄσπετον ὕλην
αἰζηοί, πάντηι δὲ νέκυν πέρι νηήσαντο·
πολλὰ δ’ ἄρ’ ἀμφ’ αὐτῶι θῆκαν ξύλα, πολλὰ δὲ μῆλα
φάρεά τ’ εὐποίητα βοῶν τ’ ἐρικυδέα φῦλα
ἠδὲ καὶ ὠκυτάτοισιν ἀγαλλομένους ποσὶν ἵππους
χρυσόν τ’ αἰγλήεντα καὶ ἄσπετα τεύχεα φωτῶν,
ὅσσα πάρος κταμένων ἀποαίνυτο φαίδιμος ἀνήρ,
ἤλεκτρόν τ’ ἐπὶ τοῖσι διειδέα, τόν ῥά τέ φασιν
L2[O] ἔμμεναι Ἠελίοιο πανομφαίοιο θυγατρῶν
δάκρυ, τὸ δὴ Φαέθοντος ὑπὲρ κταμένοιο χέαντο
μυρόμεναι μεγάλοιο παρὰ ῥόον Ἠριδανοῖο,
καὶ τὸ μὲν Ἠέλιος γέρας ἄφθιτον υἱέϊ τεύχων
ἤλεκτρον ποίησε μέγα κτέαρ ἀνθρώποισι·
τόν ῥα τότ’ εὐρυπέδοιο πυρῆς καθύπερθε βάλοντο
Ἀργεῖοι κλυτὸν ἄνδρα δεδουπότα κυδαίνοντες 3 (1C)
Αἴαντ’· ἀμφὶ δέ οἱ μέγαλα στενάχοντες ἔθεντο
τιμήεντ’ ἐλέφαντα καὶ ἄργυρον ἱμερόεντα
ἠδὲ καὶ ἀμφιφορῆας ἀλείφατος ἄλλα τε πάντα,
ὁππόσα κυδήεντα καὶ ἀγλαὸν ὄλβον ὀφέλλει.
ἐν δ’ ἔβαλον κρατεροῖο πυρὸς μένος· ἦλθε δὲ πνοιὴ
ἐξ ἁλός, ἣν προέηκε θεὰ Θέτις, ὄφρα θέρηται
Αἴαντος μεγάλοιο βίη· ὁ δὲ νύκτα καὶ ἠῶ 3
καίετο πὰρ νήεσσιν ἐπειγομένου ἀνέμοιο·
οἷός που τὸ πάροιθε Διὸς στονόεντι κεραυνῶι
Ἐγκέλαδος δέδμητο κατ’ ἀκαμάτοιο θαλάσσης
Θρινακίης ὑπένερθεν, ὅλη δ’ ὑπετύφετο νῆσος·
ἢ οἷος ζώοντα μέλη πυρὶ δῶκε θέρεσθαι
Ἡρακλέης Νέσσοιο δολοφροσύνηισι χαλεφθείς,
ὁππότ’ ἔτλη μέγα ἔργον, ὅλη δ’ ἀμφέστενεν Οἴτη
ζωοῦ καιομένοιο, μίγη δέ οἱ ἠέρι θυμὸς
ἄνδρα λιπὼν ἀρίδηλον, ἐνεκρίνθη δὲ θεοῖσιν
αὐτός, ἐπεί οἱ σῶμα πολύκμητον χάδε γαῖα·
τοῖος ἄρ’ ἐν πυρὶ κεῖτο λελασμένος ἰωχμοῖο

εἱστήκει φοίνικος ἐπεμβεβαυῖα κατ’ ἄκρης,
ὑψηλή, ψαύουσα πρὸς οὐρανόν· ἀμφὶ δὲ πάντη Quintus
ἀτραπιτοὶ θαμέεσσι διειργόμεναι σκοπέλοισιν
ἀνθρώπων ἀπέρυκον ἐϋν πάτον, οὕνεκα πολλοὶ
εἰσοπίσω χάζοντο τεθηπότες αἰπὰ κέλευθα,
παῦροι δ’ ἱερὸν οἶμον ἀνήιον ἱδρώοντες.
ἐν δ’ ἔσαν ἀμητῆρες ἀνὰ πλατὺν ὄγμον ἰόντες,
σπεύδοντες δρεπάνηισι νεήκεσι, τῶν δ’ ὑπὸ χερσὶν
πολλοὶ ἀμαλλοδετῆρες· ἀέξετο δ’ ἐς μέγα ἔργον.
ἐν δὲ βόες ζεύγληισιν ὑπ’ αὐχένας αἰὲν ἔχοντες,
οἱ μὲν ἀπήνας εἷλκον ἐϋσταχύεσσιν ἀμάλλαις
βριθομένας, οἱ δ’ αὖθις ἀροτρεύεσκον ἀρούρας·
τῶν δὲ πέδον μετόπισθε μελαίνετο, τοὶ δ’ ἐφέποντο
αἰζηοὶ μετὰ τοῖσι βοοσσόα κέντρα φέροντες
χερσὶν ἀμοιβαδίηις· ἀνεφαίνετο δ’ ἄσπετον ἔργον.
ἐν δ’ αὐλοὶ κιθάραι τε παρ’ εἰλαπίνηισι πέλοντο·
ἐν δὲ νέων παρὰ ποσσὶ χοροὶ ἵσταντο γυναικῶν·
αἳ δ’ ἄρ’ ἔσαν ζωῆισιν ἀλίγκια ποιπνύουσαι.
ἄγχι δ’ ἄρ’ ὀρχηθμοῦ τε καὶ εὐφροσύνης ἐρατεινῆς
ἀφρὸν ἔτ’ ἀμφὶ κόμηισιν ἔχουσ’ ἀνεδύετο πόντου
Κύπρις ἐϋστέφανος, τὴν δ’ Ἵμερος ἀμφεποτᾶτο
μειδιόων ἐρατεινὰ σύν ἠϋκόμοις Χαρίτεσσιν.
ἐν δ’ ἄρ’ ἔσαν Νηρῆος ὑπερθύμοιο θύγατρες
ἐξ ἁλὸς εὐρυπόροιο κασιγνήτην ἀνάγουσαι
ἐς γάμον Αἰακίδαο δαΐφρονος· ἀμφὶ δὲ πάντες
ἀθάνατοι δαίνυντο μακρὴν ἀνὰ Πηλίου ἄκρην· L2[O]
ἀμφὶ δ’ ἄρ’ ὕδρηλοί τε καὶ εὐθαλέες λειμῶνες
ἔσκον ἀπειρεσίοισι κεκασμένοι ἄνθεσι ποίης
ἄλσεά τε κρῆναί τε διειδέες ὕδατι καλῶι.
νῆες δὲ στονόεσσαι ὑπὲρ πόντοιο φέροντο,
αἱ μὲν ἄρ’ ἐσσύμεναι ἐπικάρσιαι, αἱ δὲ κατ’ ἰθὺ
νισσόμεναι· περὶ δέ σφιν ἀέξετο κῦμ’ ἀλεγεινὸν
ὀρνύμενον· ναῦται δὲ τεθηπότες ἄλλοθεν ἄλλος
ἐσσυμένας φοβέοντο καταιγίδας, ὡς ἐτεόν περ,
λαίφεα λεύκ’ ἐρύοντες, ἵν’ ἐκ θανάτοιο φύγωσιν·
οἱ δ’ ἔζοντ’ ἐπ’ ἐρετμὰ πονεύμενοι· ἀμφὶ δὲ νηυσὶ
πυκνὸν ἐρεσσομένηισι μέλας λευκαίνετο πόντος.
τοῖς δ’ ἔπι κυδιόων μετὰ κήτεσιν εἰναλίοισιν
ἤσκητ’ Ἐννοσίγαιος· ἀελλόποδες δέ μιν ἵπποι
ὡς ἐτεὸν σπεύδοντες ὑπὲρ πόντοιο φέρεσκον
χρυσείηι μάστιγι πεπληγότες· ἀμφὶ δὲ κῦμα
στόρνυτ’ ἐπεσσυμένων, ὁμαλὴ δ’ ἄρα πρόσθε γαλήνη
ἔπλετο· τοὶ δ’ ἑκάτερθεν ἀολλέες ἀμφὶς ἄνακτα
ἀγρόμενοι δελφῖνες ἀπειρέσιον κεχάροντο
σαίνοντες βασιλῆα, κατ’ ἠερόεν δ’ ἁλὸς οἶδμα
νηχομένοις εἴδοντο καὶ ἀργύρεοί περ ἐόντες.
ἄλλα δὲ μυρία κεῖτο κατ’ ἀσπίδα τεχνήεντα
χερσὶν ὑπ’ ἀθανάτηις πυκινόφρονος Ἡφαίστοιο·
πάντα δ’ ἄρ’ ἐστεφάνωτο βαθὺς ῥόος Ὠκεανοῖο,
οὕνεκ’ ἔην ἔκτοσθε κατ’ ἄντυγος, ἧι ἔνι πᾶσα

ἀσπὶς ἐνεστήρικτο, δέδεντο δὲ δαίδαλα πάντα. 37 (23C)
τῆι δ' ἄρα παρκατέκειτο κόρυς μέγα βεβριθυῖα· 218 (152C)
Ζεὺς δέ οἱ ἀμφετέτυκτο μέγ' ἀσχαλόωντι ἐοικώς,
οὐρανῶι ἐμβεβαώς· περὶ δ' ἀθάνατοι πονέοντο
Τιτήνων ἐριδαινομένων Διὶ συμμογέοντες·
τοὺς δ' ἤδη κρατερὸν πῦρ ἄμφεχεν· ἐκ δὲ κεραυνοὶ
ἄλληκτοι νιφάδεσσιν ἐοικότες ἐξεχέοντο
οὐρανόθεν· Ζηνὸς γὰρ ἀάσπετον ὤρνυτο κάρτος·
οἱ δ' ἄρ' ἔτ' αἰθομένοισιν ἐοικότες ἀμπνείεσκον.
ἀμφὶ δὲ θώρηκος γύαλον παρεκέκλιτο καλὸν
ἄρρηκτον βριαρόν τε, τὸ χάνδανε Πηλείωνα.
κνημῖδες δ' ἤσκηντο πελώριαι· ἀμφὶ δ' ἐλαφραὶ
◆ μούνωι ἔσαν Ἀχιλῆι μάλα στιβαραί περ ἐοῦσαι.
ἀγχόθι δ' ἄσχετον ἆορ ἄδην περιμαρμαίρεσκε
χρυσείωι τελαμῶνι κεκασμένον ἀργυρέωι τε
κουλεῶι, ὧι ἔπι κώπη ἀρηραμένη ἐλέφαντος
θεσπεσίοις τεύχεσσι μετέπρεπε παμφανόωσα.
τοῖς δὲ παρεκτετάνυστο κατὰ χθονὸς ὄβριμον ἔγχος,
Πηλιὰς ὑψικόμηισιν ἐειδομένη ἐλάτηισι,
λύθρον ἔτι πνείουσα καὶ αἵματος Ἑκτορέοιο.
καὶ τότ' ἐν Ἀργείοισι Θέτις κυανοκρήδεμνος
θεσπέσιον φάτο μῦθον ἀκηχεμένη Ἀχιλῆος·
"νῦν μὲν δὴ κατ' ἀγῶνος ἀέθλια πάντα τελέσθη,
ὅσσ' ἐπὶ παιδὶ θανόντι μέγ' ἀχνυμένη κατέθηκα·
ἀλλ' ἴτω ὅς τ' ἐσάωσε νέκυν καὶ ἄριστος Ἀχαιῶν,
L2[I] καί νύ κέ οἱ θηητὰ καὶ ἄμβροτα τεύχε' ἕσασθαι
δώσω, ἃ καὶ μακάρεσσι μέγ' εὔαδεν ἀθανάτοισιν."
ὣς φάτο· τοὶ δ' ἀνόρουσαν ἐριδμαίνοντ' ἐπέεσσιν,
υἱὸς Λαέρταο καὶ ἀντιθέου Τελαμῶνος
Αἴας, ὃς μέγα πάντας ὑπείρεχεν ἐν Δαναοῖσιν,
ἀστὴρ ὣς ἀρίδηλος ἀν' οὐρανὸν αἰγλήεντα
Ἕσπερος, ὃς μέγα πᾶσι μετ' ἀστράσι παμφαίνησι· 4 (2C)
τῶι εἰκὼς τεύχεσσι παρίστατο Πηλείδαο.
ἤιτεε δ' Ἰδομενῆα κριτὴν καὶ Νηλέος υἷα
ἠδ' ἄρα μητιόεντ' Ἀγαμέμνονα· τοὺς γὰρ ἐώλπει
ἴδμεναι ἀτρεκέως ἐρικυδέος ἔργα μόθοιο·
ὣς δ' αὔτως Ὀδυσεὺς κείνοις ἐπὶ πάγχυ πεποίθει·
οἱ γὰρ ἔσαν πινυτοὶ καὶ ἀμύμονες ἐν Δαναοῖσι.
Νέστωρ δ' Ἰδομενῆι καὶ Ἀτρέος υἱέϊ δίωι 4
ἄμφω ἐελδομένοισιν ἔπος φάτο νόσφιν ἀπ' ἄλλων·
"ὦ φίλοι, ἦ μέγα πῆμα καὶ ἄσχετον ἤματι τῶιδε
ἡμῖν συμφορέουσιν ἀκηδέες Οὐρανίωνες,
Αἴαντος μεγάλοιο περιφραδέος τ' Ὀδυσῆος
ἐσσυμένων ἐπὶ δῆριν ἀάσχετον ἀργαλέην τε·
τῶν γὰρ θ' ὁπποτέρωι δώηι θεὸς εὖχος ἀρέσθαι,
γηθήσει κατὰ θυμόν, ὁ δ' αὖ μέγα πένθος ἀέξει
πάντας ἀτεμβόμενος Δαναούς, περὶ δ' ἔξοχα πάντων
ἡμέας, οὐδ' ἔτι κεῖνος ἐν ἡμῖν ὡς τὸ πάροιθε
στήσεται ἐν πολέμωι· μέγα δ' ἔσσεται ἄλγος Ἀχαιοῖς,
κείνων ὅν τινα δεινὸς ἕληι χόλος, οὕνεκα πάντων

μέμβλετ' ἐμεῦ καὶ παιδός, ὃς οὐ πατρὶ τέρψεται ἦτορ,
οὐ σέο κοιρανίης ἐπιβήσεται, ἀλλά μιν ἄλλοι
δμῶα λυγρὸν τεύξουσιν, ἐπεὶ πατρὸς οὐκέτ' ἐόντος
νηπίαχοι κομέονται ὑπ' ἄνδρεσσιν μάλα πολλὸν
χειροτέροις· ὀλοῆι γὰρ ὑπ' ὀρφανίηι βαρὺς αἰὼν
παισὶ πέλει, καὶ πήματ' ἐπ' ἄλλοθεν ἄλλα χέονται·
καὶ δ' ἐμὲ δειλαίην τάχα δούλιον ἵξεται ἦμαρ
οἰχομένου σέο πρόσθεν, ὅ μοι θεὸς ὣς ἐτέτυξο."
ὣς φαμένην προσέειπε φίλα φρονέων Ἀγαμέμνων·
"ὦ γύναι, οὔ νύ σέ τις δμωήν ποτε θήσεται ἄλλος
Τεύκρου ἔτι ζώοντος ἀμύμονος ἠδ' ἐμεῦ αὐτοῦ·
ἀλλά σε τίσομεν αἰὲν ἀπειρεσίοις γεράεσσι,
τίσομεν ὥς τε θεήν, καὶ σὸν τέκος, ὡς ἔτ' ἐόντος
ἀντιθέου Αἴαντος, ὃς ἔπλετο κάρτος Ἀχαιῶν.
αἴθ' ὄφελον μηδ' ἄλγος Ἀχαιίδι θήκατο πάσηι
αὐτὸς ἑῆι ὑπὸ χειρὶ δαμείς· οὐ γάρ μιν ἀπείρων
δυσμενέων σθένε λαὸς ὑπ' Ἄρεϊ δηιώσασθαι."
ὣς ἔφατ' ἀχνύμενος κέαρ ἔνδοθεν· ἀμφὶ δὲ λαοὶ
οἰκτρὸν ἀνεστονάχησαν, ἐπίαχε δ' Ἑλλήσποντος
μυρομένων, ὀλοὴ δὲ περὶ σφίσι πέπτατ' ἀνίη.
καὶ δ' αὐτόν λάβε πένθος Ὀδυσσέα μητιόεντα
κείνου ἀποκταμένοιο, καὶ ἀχνύμενος κατὰ θυμὸν
τοῖον ἔπος μετέειπεν ἀκηχεμένοισιν Ἀχαιοῖς·
"ὦ φίλοι, ὡς οὔ πώ τι κακώτερον ἄλλο χόλοιο
γίνεται, ὅς τε βροτοῖσι κακὴν ἐπὶ δῆριν ἀέξει·
ὃς καὶ νῦν Αἴαντα πελώριον ἐξορόθυνεν **L2[I]**
ἀμφ' ἐμοὶ ἐν φρεσὶν ἧισι χολούμενον· ὡς ὄφελόν μοι
μή ποτε Τρώιοι υἷες Ἀχιλλέος εἵνεκα τευχέων
νίκην ἀμφεβάλοντ' ἐρικυδέα, τῆς πέρι θυμὸν
ἀχνύμενος πάϊς ἐσθλὸς ἐϋσθενέος Τελαμῶνος
ὤλετο χερσὶν ἑῆισι· χόλου δέ οἱ οὔ τι ἔγωγε
αἴτιος, ἀλλά τις Αἶσα πολύστονος, ἥ μιν ἐδάμνα·
εἰ γάρ μοι κέαρ ἔνδον ἐνὶ στέρνοισιν ἐώλπει
κεῖνον ἀλαστήσειν καθ' ἑὸν νόον, οὔτ' ἂν ἔγωγε
ἦλθον ἐριδμαίνων νίκης ὕπερ, οὔτε τιν' ἄλλον
ἐν Δαναοῖσιν ἔασα μεμαότα δηριάασθαι,
ἀλλά οἱ αὐτὸς ἔγωγε θεουδέα τεύχε' ἀείρας
προφρονέως ἂν ὄπασσα, καὶ εἴ τί περ ἄλλο μενοίνα.
νῦν δέ μιν οὔ τι ἔγωγε μέγ' ἀχνύμενον χαλεπῆναι
ὠϊσάμην μετόπισθεν, ἐπεί ῥά οἱ οὔτε γυναικὸς
οὔτε περὶ πτόλιος μαχόμην οὔτ' εὐρέος ὄλβου,
ἀλλά μοι ἀμφ' ἀρετῆς νεῖκος πέλεν, ἧς πέρι δῆρις
τερπνὴ γίνεται αἰὲν ἐΰφροσιν ἀνθρώποισι.
κεῖνος δ' ἐσθλὸς ἐὼν στυγερῆι ὑπὸ δαίμονος Αἴσηι
ἤλιτεν· οὐ γὰρ ἔοικε μέγ' ἀσχαλάαν ἐνὶ θυμῶι·
ἀνδρὸς γὰρ πινυτοῖο καὶ ἄλγεα πόλλ' ἐπιόντα
τλῆναι ὑπὸ κραδίηι στερεῆι φρενί, μηδ' ἀκάχησθαι."
ὣς φάτο Λαέρταο κλυτὸς πάϊς ἀντιθέοιο.
ἀλλ' ὅτε δὴ κορέσαντο γόου καὶ πένθεος αἰνοῦ,
δὴ τότε Νηλέος υἱὸς ἔτ' ἀχνυμένοισιν ἔειπεν·

ἀργαλέας· τὸν δ' ἄλλοι ἀπὸ ξίφεος μεγάλοιο 38 (24C)
Quintus εἶργον. ὁ δ' ἀσχαλόων περικάππεσε τεθνειῶτι 219 (153C)
δάκρυα πολλὰ χέων ἀδινώτερα νηπιάχοιο,
ὅς τε παρ' ἐσχαρεῶνι τέφρην περιειμένος ὤμοις
κάκ κεφαλῆς μάλα πάμπαν ὀδύρεται ὀρφανὸν ἦμαρ
μητρὸς ἀποφθιμένης, ἥ μιν τρέφε νήιδα πατρός·
ὣς ὅ γε κωκύεσκε κασιγνήτοιο δαμέντος
ἑρπύζων περὶ νεκρόν, ἔπος δ' ὀλοφύρετο τοῖον·
  "Αἶαν καρτερόθυμε, τί ἤ νύ τοι ἐβλάβετ' ἦτορ
οἷ αὐτῶι στονόεντα φόνον καὶ πῆμα βαλέσθαι;
ἦ ἵνα Τρώιοι υἷες ὀϊζύος ἀμπνεύσωσιν,
Ἀργείους δ' ὀλέσωσι σέθεν κταμένοιο κιόντες;
◆ οὐ γὰρ τοῖσδ' ἔτι θάρσος, ὅσον πάρος, ὀλλυμένοισιν
ἔσσεται ἐν πολέμωι· σὺ γὰρ ἔπλεο πήματος ἄλκαρ·
οὐδ' ἔτ' ἐμοὶ νόστοιο τέλος σέο δεῦρο θανόντος
ἁνδάνει, ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ἐέλδομαι ἐνθάδ' ὀλέσθαι,
ὄφρα με σὺν σοὶ γαῖα φερέσβιος ἀμφικαλύπτηι·
οὐ γάρ μοι τοκέων τόσσον μέλει, εἴ που ἔτ' εἰσίν,
εἴ που ἔτ' ἀμφινέμονται ἔτι ζωοὶ Σαλαμῖνα,
ὅσσον σεῖο θανόντος, ἐπεὶ σύ μοι ἔπλεο κῦδος."
  ἦ ῥα μέγα στενάχων· ἐπὶ δ' ἔστενε δῖα Τέκμησσα,
Αἴαντος παράκοιτις ἀμύμονος, ἥν περ ἐοῦσαν
ληιδίην σφετέρην ἄλοχον θέτο, καί μιν ἁπάντων
ἔμμεν ἔτευξεν ἄνασσαν, ὅσων ἀνὰ δῶμα γυναῖκες
ἑδνωταὶ μεδέουσι παρ' ἀνδράσι κουριδίοισιν·
L3[O] ἡ δέ οἱ ἀκαμάτηισιν ὑπ' ἀγκοίνηισι δαμεῖσα
Εὐρυσάκην τέκεθ' υἱὸν, ἐοικότα πάντα τοκῆι·
ἀλλ' ὁ μὲν οὖν ἔτι τυτθὸς ἐνὶ λεχέεσσι λέλειπτο·
ἡ δὲ μέγα στενάχουσα φίλωι περικάππεσε νεκρῶι
ἐντυπὰς ἐν κονίηισι καλὸν δέμας αἰσχύνουσα·
καί ῥ' ὀλοφυδνὸν ἄϋσε μέγ' ἀχνυμένη κέαρ ἔνδον·
  "ὤ μοι ἐγὼ δύστηνος, ἐπεὶ θάνες, οὔ τι δαϊχθεὶς 5 (3C)
δυσμενέων παλάμηισιν κατὰ μόθον, ἀλλὰ σοὶ αὐτῶι·
τῶ μοι πένθος ἄλαστον ἐποίχεται· οὐ γὰρ ἐώλπειν
σεῖο καταφθιμένοιο πολύστονον ἦμαρ ἰδέσθαι
ἐν Τροίηι· τὰ δὲ πάντα κακαὶ διὰ Κῆρες ἔχευαν·
ὥς μ' ὄφελον τὸ πάροιθε περὶ τραφερὴ χάνε γαῖα,
πρὶν σέο πότμον ἰδέσθαι ἀμείλιχον· οὐ γὰρ ἔμοιγε
ἄλλο χερειότερόν ποτ' ἐσήλυθεν ἐς φρένα πῆμα, 5
οὐδ' ὅτε με πρώτιστον ἐμῆς ἀποτηλόθι πάτρης
καὶ τοκέων εἴρυσσας ἅμ' ἄλλῃς ληιάδεσσι
πόλλ' ὀλοφυρομένην, ἐπεὶ ἦ νύ με τὸ πρὶν ἄνασσαν
αἰδοίην περ ἐοῦσαν ἐπήιε δούλιον ἦμαρ·
ἀλλά μοι οὔτε πάτρης θυμηδέος οὔτε τοκήων
μέμβλεται οἰχομένων, ὁπόσον σέο δηιωθέντος,
οὕνεκά μοι δειλῆι θυμήρεα πάντα μενοίνας,
καί ῥά μ' ἔθηκας ἄκοιτιν ὁμόφρονα, καί ῥά μ' ἔφησθα
τεύξειν αὐτίκ' ἄνασσαν ἐϋκτιμένης Σαλαμῖνος
νοστήσας Τροίηθε· τὰ δ' θεὸς ἄμμι τέλεσσεν· 233
ἀλλὰ σὺ μέν μοι ἄϊστος ἀποίχεαι, οὐδέ νύ σοί περ

ἡρώων προφέρουσιν, ὁ μὲν πολέμωι, ὁ δὲ βουλῆι.
Quintus ἀλλ' ἄγ' ἐμοὶ πείθεσθαι, ἐπεί ῥα γεραίτερός εἰμι
λίην, οὐκ ὀλίγον περ, ἔχω δ' ἐπὶ γήραϊ πολλῶι
καὶ νόον, οὕνεκεν ἐσθλὰ καὶ ἄλγεα πολλὰ μόγησα·
αἰεὶ δ' ἐν βουλῆισι γέρων πολυΐδρις ἀμείνων
ὁπλοτέρου πέλει ἀνδρός, ἐπεὶ μάλα μυρία οἶδε·
τοὔνεκα Τρωσὶν ἐφῶμεν ἐΰφροσι τῆνδε δικάσσαι
ἀντιθέωι τ' Αἴαντι φιλοπτολέμωι τ' Ὀδυσῆι,
ἠδ' ὅτις ἐξεσάωσε νέκυν Πηληιάδαο
ἐξ ὀλοοῦ πολέμοιο· δορύκτητοι γὰρ ἐν ἡμῖν
πολλοὶ Τρῶες ἔασι νεοδμήτωι ὑπ' ἀνάγκηι·
οἵ ῥα δίκην ἰθεῖαν ἐπὶ σφίσι ποιήσονται
οὔ τινι ἦρα φέροντες, ἐπεὶ μάλα πάντας Ἀχαιοὺς
ἶσον ἀπεχθαίρουσι κακῆς μεμνημένοι ἄτης."
  ὣς φάμενον προσέειπεν ἐϋμμελίης Ἀγαμέμνων·
  "ὦ γέρον, ὡς οὔ τις πινυτώτερος ἄλλος ἐν ἡμῖν
σεῖο πέλει Δαναῶν, οὔτ' ἂρ νέος οὔτε παλαιός,
ὅς φῂς Ἀργείοισιν ἀνηλεγέως χαλεπῆναι
ἄνδρα τόν, ὅν τινα τῶνδε θεοὶ μετόπισθε βάλωνται
νίκης· οἱ γὰρ ἄριστοι ἐπὶ σφίσι δηριόωνται·
καί ῥά μοι ἔνδοθεν ἦτορ ἐνὶ φρεσὶ ταῦτα μενοινᾶι,
ὄφρα δορυκτήτοισι δικασπολίην ὀπάσωμεν·
τοὺς καὶ ἀτεμβόμενός τις ὀλέθρια μήσεται ἔργα
Τρωσὶν ἐϋπτολέμοισι, χόλον δ' οὐκ ἄμμιν ὀπάσσει."
  ὣς φάτο· τοὶ δ' ἕνα θυμὸν ἐνὶ στέρνοισιν ἔχοντες
L3[O] ἀμφαδὸν ἠνήναντο δικασπολίην ἀλεγεινήν·
τῶν δ' ἄρ' ἀναινομένων Τρώων ἐρικυδέες υἷες
ἕζοντ' ἐν μέσσοισι δορύκτητοί περ ἐόντες,
ὄφρα θέμιν καὶ νεῖκος ἀρήιον ἰθύνωσιν.
Αἴας δ' ἐν μέσσοισι μέγ' ἀσχαλόων φάτο μῦθον·
  "ὦ Ὀδυσεῦ φρένας αἰνέ, τί τοι νόον ἤπαφε δαίμων
ἶσον ἐμοὶ φρονέειν περὶ κάρτεος ἀκαμάτοιο;
ἦ φῂς αἰνὸν ὅμιλον ἐρυκακέειν Ἀχιλῆος
βλημένου ἐν κονίηισιν, ὅτ' ἀμφί ἑ Τρῶες ἔβησαν,
ὁππότ' ἐγὼ κείνοισι φόνον στονόεντ' ἐφέηκα
σεῖο καταπτώσσοντος; ἐπεί νύ σε γείνατο μήτηρ
δείλαιον καὶ ἄναλκιν, ἀφαυρότερόν περ ἐμεῖο,
ὅσσον τίς τε κύων μεγαλοβρύχοιο λέοντος·
οὐ γάρ τοι στέρνοισι πέλει μενεδήιον ἦτορ,
ἀλλὰ σοὶ ἀμφιμέμηλε δόλος καὶ ἀτάσθαλα ἔργα.
ἦε τόδ' ἐξελάθου, ὅτ' ἐς Ἰλίου ἱερὸν ἄστυ
ἐλθέμεναι ἀλέεινες ἅμ' ἀγρομένοισιν Ἀχαιοῖς,
καί σε καταπτώσσοντα καὶ οὐκ ἐθέλοντ' ἐφέπεσθαι
ἤγαγον Ἀτρεῖδαι; ὡς μὴ ὤφειλες ἱκέσθαι·
σῆις γὰρ ὑπ' ἐννεσίηισι κλυτὸν Ποιάντιον υἷα
Λήμνωι ἐν ἠγαθέηι λίπομεν μεγάλα στενάχοντα·
οὐκ οἴωι δ' ἄρα τῶι γε λυγρὴν ἐπεμήσαο λώβην,
ἀλλὰ καὶ ἀντιθέωι Παλαμήδεϊ θῆκας ὄλεθρον,
ὃς σέο φέρτερος ἔσκε βίηι καὶ ἐΰφρονι βουλῆι.
νῦν δ' ἤδη καὶ ἐμεῖο καταντίον ἐλθέμεν ἔτλης,

οὔτ' εὐεργεσίης μεμνημένος, οὔτέ τι θυμῷι 39 (25C)
ἀζόμενος σέο πολλὸν ὑπέρτερον, ὅς σ' ἐνὶ χάρμηι 220 (154C)
ἐξεσάωσα πάροιθεν ὑποτρομέοντα κυδοιμὸν
δυσμενέων, ὅτε σ' ἄλλοι ἀνὰ μόθον οἰωθέντα
κάλλιπον ἐν δηίων ὁμάδωι φεύγοντα καὶ αὐτόν·
ὡς ὄφελον καὶ ἐμεῖο θρασὺ σθένος ἐν δαῒ κείνηι
αὐτὸς Ζεὺς ἐφόβησεν ἀπ' αἰθέρος, ὄφρα σε Τρῶες
ἀμφιτόμοις ξιφέεσσι διὰ μελεϊστὶ κέδασσαν
δαῖτα κυσὶ σφετέροισι, καὶ οὐκ ἂν ἐμεῖο μενοίνας
ἐλθέμεναι κατέναντα δολοφροσύνηισι πεποιθώς.
σχέτλιε, τίπτε βίηι πολὺ φέρτατος ἔμμεναι ἄλλων
εὐχόμενος μέσσοισιν ἔχεις νέας, οὐδέ τι θυμῷι
◆ ἔτλης, ὥς περ ἔγωγε, θοὰς ἔκτοσθεν ἐρύσσαι
νῆας; ἐπεί νύ σε τάρβος ἐπήιεν. οὐδὲ μὲν αἰνὸν
πῦρ νηῶν ἀπάλαλκες· ἐγὼ δ' ὑπ' ἀταρβέϊ θυμῷι
ἔστην καὶ πυρὸς ἄντα καὶ Ἕκτορος, ὅς μοι ὕπεικε
πάντηι ἐν ὑσμίνηι· σὺ δέ μιν περιδείδιες αἰεί.
ὡς ὄφελον τόδε νῶιν ἐνὶ πτολέμωι τις ἄεθλον
θῆκεν, ὅτ' ἀμφ' Ἀχιλῆι δεδουπότι δῆρις ὀρώρει,
ὄφρ' ἐκ δυσμενέων με καὶ ἀργαλέοιο κυδοιμοῦ
ἔδρακες ἔντεα καλὰ ποτὶ κλισίας φορέοντα
αὐτῶι ὁμῶς Ἀχιλῆι δαΐφρονι. νῦν δ' ἄρα μύθων
ἰδρείηι πίσυνος μεγάλων ἐπιμαίεαι ἔργων·
οὐ γάρ τοι σθένος ἐστὶν ἐν ἔντεσιν ἀκαμάτοισι
δύμεναι Αἰακίδαο δαΐφρονος οὐδὲ μέγ' ἔγχος
L3[I] νωμῆσαι παλάμηισιν· ἐμοὶ δ' ἄρα πάντα τέτυκται
ἄρτια, καί μοι ἔοικε φορήμεναι ἀγλαὰ τεύχη
οὔ τι καταισχύνοντι θεοῦ περικαλλέα δῶρα.
ἀλλὰ τί ἢ μύθοισιν ἐριδμαίνοντε κακοῖσιν
ἕσταμεν ἀμφ' Ἀχιλῆος ἀμύμονος ἀγλαὰ τεύχη,
ὅς τις φέρτερός ἐστιν ἐνὶ φθισήνορι χάρμηι;
ἀλκῆς γὰρ τόδ' ἄεθλον ἀρήιον, οὐκ ἀλεγεινῶν 6 (4C)
θῆκεν ἐνὶ μέσσοισιν ἐπέων Θέτις ἀργυρόπεζα·
μύθων δ' εἰν ἀγορῆι χρειὼ πέλει ἀνθρώποισιν·
οἶδα γάρ, ὡς σέο πολλὸν ἀγαυότερος καὶ ἀρείων
εἰμί· γένος δέ μοί ἐστιν, ὅθεν μεγάλωι Ἀχιλῆι."
  ὣς φάτο· τὸν δ' ἀλεγεινὰ παραβλήδην ἐνένιπεν
υἱὸς Λαέρταο πολύτροπα μήδεα νωμῶν·
  "Αἶαν ἀμετροεπές, τί νύ μοι τόσα μὰψ ἀγορεύεις; 6
οὐτιδανόν τέ μ' ἔφησθα καὶ ἀργαλέον καὶ ἄναλκιν
ἔμμεναι, ὃς σέο πολλὸν ὑπέρτερος εὔχομαι εἶναι
μήδεσι καὶ μύθοισιν, ἅ τ' ἀνδράσι κάρτος ἀέξει·
καὶ γάρ τ' ἠλίβατον πέτρην ἄρρηκτον ἐοῦσαν
μήτι ὑποτμήγουσιν ἐν οὔρεσι λατόμοι ἄνδρες
ῥηιδίως, μήτι δὲ μέγαν βαρυηχέα πόντον
ναῦται ὑπεκπερόωσιν, ὅτ' ἄσπετα κυμαίνηται·
τέχνηισιν δ' ἀγρόται κρατεροὺς δαμόωσι λέοντας
πορδάλιάς τε σύας τε καὶ ἄλλων ἔθνεα θηρῶν·
ταῦροι δ' ὀβριμόθυμοι ὑπὸ ζεύγλαις δαμόωνται
ἀνθρώπων ἰότητι· νόωι δέ τε πάντα τελεῖται.

καὶ τότε οἱ Τριτωνὶς ἀπὸ φρενὸς ἦδε καὶ ὄσσων
ἐσκέδασεν Μανίην βλοσυρὴν πνείουσαν ὄλεθρον·
ἡ δὲ θοῶς ἵκανε ποτὶ Στυγὸς αἰπὰ ῥέεθρα,
ἧχι θοαὶ ναίουσιν Ἐριννύες, αἵ τε βροτοῖσιν
αἰὲν ὑπερφιάλοισι κακὰς ἐφιᾶσιν ἀνίας.
  Αἴας δ', ὡς ἴδε μῆλα κατὰ χθονὸς ἀσπαίροντα,
θάμβεεν ἐν φρεσὶ πάμπαν· ὀΐσατο γὰρ δόλον εἶναι
ἐκ μακάρων· πάντεσσι δ' ὑπεκλάσθη μελέεσσι
βλήμενος ἄλγεσι θυμὸν ἀρήιον· οὐδ' ἄρα πρόσσω
ἔσθενεν ἀσχαλόων ἐπιβήμεναι οὔτ' ἄρ' ὀπίσσω,
ἀλλ' ἔστη σκοπιῆι ἐναλίγκιος, ἥ τ' ἐν ὄρεσσι
πασάων μάλα πολλὸν ὑπερτάτη ἐρρίζωται.
ἀλλ' ὅτε οἱ πάλι θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν ἀγέρθη,
λυγρὸν ἀνεστονάχησεν, ἔπος δ' ὀλοφύρετο τοῖον·
  "ὤ μοι ἐγώ, τί νυ τόσσον ἀπέχθομαι ἀθανάτοισιν;
οἵ με φρένας βλάψαντο, κακὴν δ' ἐπὶ λύσσαν ἔθεντο,
μῆλα κατακτεῖναι, τά μοι οὐκ ἔσαν αἴτια θυμοῦ.
ὡς ὄφελον τίσασθαι Ὀδυσσέος ἀργαλέον κῆρ
χερσὶν ἐμῆις, ἐπεὶ ἦ με κακῆι περικάββαλεν ἄτηι
λυγρὸς ἐὼν μάλα πάγχυ· πάθοι γε μὲν ἄλγεα θυμῷι,
ὁππόσα μητιόωνται Ἐριννύες ἀνθρώποισιν
ἀργαλέοις· δοῖεν δὲ καὶ ἄλλοις Ἀργείοισιν
ὑσμίνας ὀλοὰς καὶ πένθεα δακρυόεντα,
αὐτῶι τ' Ἀτρείδηι Ἀγαμέμνονι· μηδ' ὅ γ' ἀπήμων
ἔλθοι ἑὸν ποτὶ δῶμα λιλαιόμενός περ ἱκέσθαι.
ἀλλὰ τί μοι στυγεροῖσι μετέμμεναι ἐσθλὸν ἐόντα; L3[I]
ἐρρέτω Ἀργείων ὀλοὸς στρατός, ἐρρέτω αἰὼν
ἄσχετος· οὐ γὰρ ἔτ' ἐσθλὸς ἔχει γέρας, ἀλλὰ χερείων
τιμήεις τε πέλει καὶ φίλτερος· ἦ γὰρ Ὀδυσσεὺς
τίετ' ἐν Ἀργείοισιν, ἐμεῦ δ' ἐπὶ πάγχυ λάθοντο
ἔργων θ', ὁππόσ' ἔρεξα καὶ ἔτλην εἵνεκα λαῶν."
  ὣς εἰπὼν πάϊς ἐσθλὸς ἐϋσθενέος Τελαμῶνος
Ἑκτόρεον ξίφος ὦσε δι' αὐχένος· ἐκ δέ οἱ αἷμα
ἐσσύμενον κελάρυζεν· ὁ δ' ἐν κονίηισι τανύσθη
Τυφῶν ὥς, τὸν Ζηνὸς ἐνεπρήσαντο κεραυνοί·
ἀμφὶ δὲ γαῖα μέλαινα μέγα στονάχησε πεσόντος.
  καὶ τότε δὴ Δαναοὶ κίον ἀθρόοι, ὡς ἐσίδοντο
κείμενον ἐν κονίηισι· πάρος δέ οἱ οὔ τις ἵκανεν
ἐγγύς, ἐπεὶ μάλα πάντας ἔχεν δέος εἰσορόωντας.
αἶψα δ' ἄρα κταμένωι περικάππεσον· ἀμφὶ δὲ κρᾶτα
πρηνέες ἐκχύμενοι κόνιν ἄσπετον ἀμφεχέοντο,
καί σφιν ὀδυρομένων γόος αἰθέρα δῖον ἵκανεν·
ὡς δ' ὅταν εἰροπόκων ὀΐων ἄπο νήπια τέκνα
ἀνέρες ἐξελάσωσιν, ἵνα σφίσι δαῖτα κάμωνται,
αἱ δὲ μέγα σκαίρουσι διηνεκέως μεμακυῖαι
μητέρες εὐτύκτους σηκοὺς πέρι χηρωθέντας·
ὣς οἵ γ' ἀμφ' Αἴαντα μέγα στένον ἤματι κείνωι
πανσυδίηι· μέγα δέ σφιν ἐπέβραχε δάσκιος Ἴδη
καὶ πεδίον καὶ νῆες ἀπειρεσίη τε θάλασσα.
  Τεῦκρος δ' ἀμφ' αὐτῶι μάλα μήδετο κῆρας ἐπισπεῖν

Ἴδης ἀμφὶ κάρηνα χολούμενον Ἀργείοισιν· 40 (26C)
Quintus αἶψα δ' ἄρ' ἡ μὲν ἔβη Ζηνὸς δόμον, ὃς δ' ἐπὶ λέκτρα 221 (155C)
Πασιθέης οἴμησεν· ἀνέγρετο δ' ἔθνεα φωτῶν.
Αἴας δ' ἀκαμάτωι ἐναλίγκιος Ὠρίωνι
φοίτα ἐνὶ στέρνοισιν ἔχων ὀλοόφρονα λύσσαν·
ἐν δ' ἔθορεν μήλοισι, λέων ὣς ὀβριμόθυμος
λιμῶι ὑπ' ἀργαλέωι δεδμημένος ἄγριον ἦτορ·
καὶ τὰ μὲν ἐν κονίηισιν ἐπασσύτερ' ἄλλοθεν ἄλλα
κάββαλεν, ἠΰτε φύλλα μένος κρατεροῦ Βορέαο
χεύηι, ὅτ' ἀνομένου θέρεος μετὰ χεῖμα τράπηται·
ὣς Αἴας μήλοισι μέγ' ἀσχαλόων ἐνόρουσεν
ἐλπόμενος Δαναοῖσι κακὰς ἐπὶ κῆρας ἰάλλειν.
◆ καὶ τότε δὴ Μενέλαος ἀδελφεῶι ἄγχι παραστὰς
κρύβδ' ἄλλων Δαναῶν τοῖον ποτὶ μῦθον ἔειπε·
“σήμερον ἦ τάχα πᾶσιν ὀλέθριον ἔσσεται ἦμαρ
Αἴαντος μεγάλοιο περὶ φρεσὶ μαινομένοιο,
ὅς τάχα νῆας ἐνιπρήσει, κτανέει δὲ καὶ ἡμέας
πάντας ἐνὶ κλισίηισι κοτεσσάμενος περὶ τευχέων.
ὡς ὄφελον μὴ τῶνδε Θέτις πέρι δῆριν ἔθηκε,
μηδ' ἄρα Λαέρταο πάϊς μέγ' ἀμείνονι φωτὶ
ἔτλη δηριάασθαι ἐναντίον ἄφρονι θυμῶι.
νῦν δὲ μέγ' ἀασάμεσθα, κακὸς δέ τις ἤπαφε δαίμων·
ἕρκος γὰρ πολέμοιο δεδουπότος Αἰακίδαο
μοῦνον ἔτ' ἦν Αἴαντος ἐῢ σθένος· ἀλλ' ἄρα καὶ τὸν
ἡμῖν ἐξολέσουσι θεοὶ κακὰ νῶιν ἄγοντες,
L4[O] ὥς κεν πάντες ἄϊστον ἀναπλήσωμεν ὄλεθρον.”
ὣς φάμενον προσέειπεν ἐϋμμελίης Ἀγαμέμνων·
“μὴ νῦν, ὦ Μενέλαε, μέγ' ἀχνύμενος περὶ θυμῶι
σκύζεο μητιόεντι Κεφαλλήνων βασιλῆι,
οὐ γὰρ ὅ γ' αἴτιός ἐστιν, ἐπεὶ μάλα πολλάκις ἡμῖν
γίνεται ἐσθλὸν ὄνειαρ, ἄχος δ' ἄρα δυσμενέεσσιν.”
ὣς οἱ μὲν Δαναῶν ἀκαχήμενοι ἠγορόωντο. 7 (5C)
μηλονόμοι δ' ἀπάνευθε παρὰ Ξάνθοιο ῥεέθροις
πτῶσσον ὑπὸ μυρίκηισιν ἀλευάμενοι βαρὺ πῆμα·
ὡς δ' ὅταν αἰετὸν ὠκὺν ὑποπτώσσωσι λαγωοὶ
θάμνοις ἐν λασίοισιν, ὁ δ' ἐγγύθεν ὀξὺ κεκληγὼς
πωτᾶτ' ἔνθα καὶ ἔνθα τανυσσάμενος πτερύγεσσιν·
ὣς οἵ γ' ἄλλοθεν ἄλλος ὑπέτρεσαν ὄβριμον ἄνδρα.
ὀψὲ δ' ὅ γ' ἀρνειοῖο κατακταμένου σχεδὸν ἔστη, 7
καί ῥ' ὀλοὸν γελάσας τοῖον ποτὶ μῦθον ἔειπε·
“κεῖσό νυν ἐν κονίηισι, κυνῶν βόσις ἠδ' οἰωνῶν·
οὐ γάρ σ' οὐδ' Ἀχιλῆος ἐρύσσατο κύδιμα τεύχη,
ὧν ἕνεκ' ἀφραδέως μέγ' ἀμείνονι δηριάασκες·
κεῖσο, κύον· σὲ γὰρ οὔ τι γοήσεται ἀμφιπεσοῦσα
κουριδίη μετὰ παιδὸς ἀάσχετον ἀσχαλόωσα,
οὐ τοκέες· τοῖς οὔ τι μετέσσεαι ἐλδομένοισι
γήραος ἐσθλὸν ὄνειαρ, ἐπεί νύ σε τῆλ' ἀπὸ πάτρης
οἰωνοί τε κύνες τε δεδουπότα δαρδάψουσιν.”
ὣς ἄρ' ἔφη δολόεντα μετὰ κταμένοις Ὀδυσῆα 235
κεῖσθαι ὀϊόμενος μεμορυγμένον αἵματι πολλῶι·

αἰεὶ δ' ἀφραδέος πέλει ἀνέρος ἀμφὶ πόνοισι
πᾶσι καὶ ἐν βουλῆισιν ἀνὴρ πολΰϊδρις ἀμείνων· Quintus
τοὔνεκ' ἐϋφρονέοντα θρασὺς πάϊς Οἰνείδαο
λέξατό μ' ἐκ πάντων ἐπιτάρροθον, ὄφρ' ἀφίκωμαι
ἐς φύλακας· μέγα δ' ἔργον ὁμῶς ἐτελέσσαμεν ἄμφω·
καὶ δ' αὐτὸν Πηλῆος ἐϋσθενέος κλυτὸν υἷα
ἤγαγον Ἀτρείδηισιν ἐπίρροθον· ἢν δὲ καὶ ἄλλου
ἥρωος χρειώ τις ἐν Ἀργείοισι πέληται,
οὐδ' ὅ γε χερσὶ τεῆισιν ἐλεύσεται, οὐδὲ μὲν ἄλλων
Ἀργείων βουλῆισιν, ἐγὼ δέ ἑ μοῦνος Ἀχαιῶν
ἄξω μειλιχίοισι παραυδήσας ἐπέεσσι
δῆριν ἐς αἰζηῶν· μέγα γὰρ κράτος ἀνδράσι μῦθος
γίνετ' ἐϋφροσύνηι μεμελημένος· ἠνορέη δὲ
ἄπρηκτος τελέθει μέγεθός τ' εἰς οὐδὲν ἀέξει
ἀνέρος, εἰ μή οἱ πινυτὴ ἐπὶ μῆτις ἕπηται.
αὐτὰρ ἐμοὶ καὶ κάρτος ὁμῶς καὶ μῆτιν ὄπασσαν
ἀθάνατοι, τεῦξαν δὲ μέγ' Ἀργείοισιν ὄνειαρ.
οὐδὲ μὲν ὡς σύ μ' ἔφησθα πάρος φεύγοντα σάωσας
δηΐου ἐξ ἐνοπῆς· οὐ γὰρ φύγον, ἀλλ' ἅμα πάντας
Τρῶας ἐπεσσυμένους μένον ἔμπεδον· οἱ δ' ἐπέχυντο
ἀλκῆι μαιμώωντες, ἐγὼ δ' ὑπὸ κάρτεϊ χειρῶν
πολλῶν θυμὸν ἔλυσα· σὺ δ' οὐκ ἄρ' ἐτήτυμα βάζεις·
οὐ γὰρ ἔμοιγ' ἐπάμυνας ἀνὰ μόθον, ἀλλὰ σοὶ αὐτῶι
ἔστης ἦρα φέρων, μή τίς νύ σε δουρὶ δαμάσσηι
φεύγοντ' ἐκ πολέμοιο. νέας δ' ἐς μέσσον ἔρυσσα
οὔ τι περιτρομέων δηΐων μένος, ἀλλ' ἵνα μῆχος L4[O]
αἰὲν ἅμ' Ἀτρείδηισιν ὑπὲρ πολέμοιο φέρωμαι·
καὶ σὺ μὲν ἔκτοσθεν στήσας νέας· αὐτὰρ ἔγωγε
αὐτὸν ἀεικίσσας πληγῆις ὑπὸ λευγαλέηισιν
ἐς Τρώων πτολίεθρον ἐσήλυθον, ὄφρα πύθωμαι,
ὁππόσα μητιόωνται ὑπὲρ πολέμου ἀλεγεινοῦ.
οὐδὲ μὲν Ἕκτορος ἔγχος ἐδείδιον, ἀλλὰ καὶ αὐτὸς
ἐν πρώτοις ἀνόρουσα μαχέσσασθαι μενεαίνων
κείνωι, ὅτ' ἠνορέηι πίσυνος προκαλέσσατο πάντας.
νῦν δέ σευ ἀμφ' Ἀχιλῆι πολὺ πλέονας κτάνον ἄνδρας
δυσμενέων, ἐσάωσα δ' ὁμῶς τεύχεσσι θανόντα.
οὐδέ μὲν ἐγχείην τρομέω σέθεν, ἀλλά με λυγρὸν
ἕλκος ἔτ' ἀμφ' ὀδύνηις περινίσσεται εἵνεκα τευχέων
τῶνδ' ὑπερουτηθέντα δαϊκταμένου τ' Ἀχιλῆος·
καὶ δ' ἐμοὶ ὡς Ἀχιλῆι πέλει Διὸς ἔξοχον αἷμα.”
ὣς ἄρ' ἔφη· τὸν δ' αὖθις ἀμείβετο καρτερὸς Αἴας·
“ὦ Ὀδυσεῦ δολομῆτα καὶ ἀργαλεώτατε πάντων,
οὔ νύ σε κεῖσ' ἐνόησα πονεύμενον, οὐδέ τις ἄλλος
Ἀργείων, ὅτε Τρῶες Ἀχιλλέα δηιωθέντα
ἑλκέμεναι μενέαινον· ἐγὼ δ ὑπὸ δουρὶ καὶ ἀλκῆι
τῶν μὲν γούνατ' ἔλυσα κατὰ μόθον, οὓς δ' ἐφόβησα
αἰὲν ἐπεσσύμενος· τοὶ δ' ἀργαλέως φοβέοντο
χήνεσιν ἢ γεράνοισιν ἐοικότες, οἷς ἐπορούσηι
αἰετὸς ἠιόεν πεδίον κάτα βοσκομένοισιν·
ὣς Τρῶες πτώσσοντες ἐμὸν δόρυ καὶ θοὸν ἆορ

Ἴλιον ἐσκατέδυσαν ἀλευάμενοι μέγα πῆμα. 41 (27C)
σοὶ δὲ καὶ εἰ τότε κάρτος ἐπήλυθεν, οὔ τι μευ ἄγχι 222 (156C)
μάρναο δυσμενέεσσιν, ἑκὰς δέ που ἦσθα καὶ αὐτὸς
ἀμφ' ἄλληισι φάλαγξι πονεύμενος, οὐ περὶ νεκρῶι
ἀντιθέου Ἀχιλῆος, ὅπου μάλα δῆρις ὀρώρει."
ὣς φάτο· τὸν δ' Ὀδυσῆος ἀμείβετο κερδαλέον κῆρ·
"Αἶαν, ἐγὼν οὐ σεῖο κακώτερος ἔλπομαι εἶναι
οὐ νόον οὐδὲ βίην, εἰ καὶ μάλα φαίδιμος ἐσσί·
ἀλλὰ νόωι μὲν ἔγωγε πολὺ προφερέστερός εἰμι
σεῖο μετ' Ἀργείοισι, βίηι δέ τοι ἀμφήριστος
ἢ καὶ ἀγαυότερος· τὸ δέ που καὶ Τρῶες ἴσασιν,
οἵ με μέγα τρομέουσι, καὶ ἢν ἀπάτερθεν ἴδωνται.
◆ καὶ δ' αὐτὸς σάφα οἶδας ἐμὸν μένος ἠδὲ καὶ ἀλκήν,
ἀμφὶ παλαισμοσύνηι πολυτειρέϊ πολλὰ μογήσας,
ὁππότε δὴ περὶ σῆμα δαϊκταμένου Πατρόκλοιο
Πηλεΐδης ἐρίθυμος ἀγακλυτὰ θῆκεν ἄεθλα."
ὣς φάτο Λαέρταο κλυτὸς πάϊς ἀντιθέοιο.
καὶ τότε Τρώιοι υἷες ἔριν δικάσαντ' ἀλεγεινὴν
αἰζηῶν· νίκην δὲ καὶ ἄμβροτα τεύχεα δῶκαν
πάντες ὁμοφρονέοντες ἐϋπτολέμωι Ὀδυσῆι·
τοῦ δ' ἄμοτον γήθησε νόος· στονάχησε δὲ λαός.
παχνώθη δ' Αἴαντος ἐῢ σθένος· αἶψα δ' ἄρ' αὐτῶι
ἄτη ἀνιηρὴ περικάππεσε· πᾶν δέ οἱ εἴσω
ἔζεσε φοίνιον αἷμα, χολὴ δ' ὑπερέβλυσεν αἰνή,
ἥπατι δ' ἔγκατ' ἔμικτο· περὶ κραδίην δ' ἀλεγεινὸν
L4[I] ἷξεν ἄχος, καὶ δριμὺ δι' ἐγκεφάλοιο θεμέθλων
ἐσσύμενον μήνιγγας ἄδην ἀμφήλυθεν ἄλγος,
σὺν δ' ἔχεεν νόον ἀνδρός· ἐπὶ χθόνα δ' ὄμματα πήξας
ἔστη ἀκινήτωι ἐναλίγκιος· ἀμφὶ δ' ἑταῖροι
ἀχνύμενοί μιν ἄγεσκον ἐϋπρώρους ἐπὶ νῆας
πολλὰ παρηγορέοντες· ὁ δ' ὑστατίην ποσὶν οἶμον
ἤιεν οὐκ ἐθέλων· σχεδόθεν δέ οἱ ἕσπετο Μοῖρα. 8 (6C)
ἀλλ' ὅτε δὴ κατὰ νῆας ἔβαν καὶ ἀπείρονα πόντον
Ἀργεῖοι δόρποιο μεμαότες ἠδὲ καὶ ὕπνου,
καὶ τότ' ἔσω μεγάλοιο Θέτις κατεδύσατο πόντου·
σὺν δέ οἱ ἄλλαι ἴσαν Νηρηΐδες· ἀμφὶ δ' ἄρα σφι
νήχετο κήτεα πολλά, τά τε τρέφει ἁλμυρὸν οἶδμα.
αἱ δὲ μέγα σκύζοντο Προμηθέϊ μητιόεντι
μνώμεναι, ὡς κείνοιο θεοπροπίηισι Κρονίων 8
δῶκε Θέτιν Πηλῆι καὶ οὐκ ἐθέλουσαν ἄγεσθαι.
Κυμοθόη δ' ἐν τῆισι μέγ' ἀσχαλόωσ' ἀγόρευεν·
"ὤ πόποι, ὡς ὅ γε λυγρὸς ἐπάξια πήμαθ' ὑπέτλη
δεσμῶι ἐν ἀρρήκτωι, ὅτε οἱ μέγας αἰετὸς ἧπαρ
κεῖρεν ἀεξόμενον κατὰ νηδύος ἔνδοθι δύνων."
ὣς φάτο Κυμοθόη κυανοπλοκάμοις ἁλίηισιν.
ἠέλιος δ' ἀπόρουσεν, ἐπεσκιόωντο δ' ἀλωαὶ
νυκτὸς ἐπεσσυμένης, ἐπεκίδνατο δ' οὐρανὸν ἄστρα.
Quintus Ἀργεῖοι δ' ἐπὶ νηυσὶ τανυπρώροισιν ἴαυον
ὕπνωι ὑπ' ἀμβροσίωι δεδμημένοι ἠδὲ καὶ οἴνωι 236
ἡδέϊ, τὸν Κρήτηθε παρ' Ἰδομενῆος ἀγαυοῦ
ναῦται ὑπὲρ πόντοιο πολυκλύστοιο φέρεσκον.
Αἴας δ' Ἀργείοισι χολούμενος οὔτ' ἄρα δόρπου
μνήσατ' ἐνὶ κλισίηι μελιηδέος, οὔτε μιν ὕπνος
ἄμφεχεν, ἀλλ' ὅ γ' ἑοῖσιν ἐν ἔντεσι δύσατο θύων·
εἵλετο δὲ ξίφος ὀξὺ καὶ ἄσπετα πορφύρεσκεν,
ἢ ὅ γε νῆας ἐνιπρήσηι καὶ πάντας ὀλέσσηι
Ἀργείους, ἢ μοῦνον ὑπὸ ξίφεϊ στονόεντι
δηιώσηι μελεϊστὶ θοῶς δολόεντ' Ὀδυσῆα.
καὶ τὰ μὲν ὥς ὥρμαινε, τὰ δὴ τάχα πάντ' ἐτέλεσσεν,
εἰ μή οἱ Τριτωνὶς ἀάσχετον ἔμβαλε λύσσαν·
κήδετο γὰρ φρεσὶν ἧισι πολυτλήτου Ὀδυσῆος
ἱρῶν μνωομένη, τά οἱ ἔμπεδα κεῖνος ἔρεξε·
τοὔνεκα δὴ μεγάλοιο μένος Τελαμωνιάδαο
τρέψεν ἀπ' Ἀργείων. ὁ δ' ἄρ' ἤιε λαίλαπι ἶσος
σμερδαλέηι στυγερῆισι καταιγίσι βεβριθυίηι,
ἥ τε φέρει ναύτηισι τέρας κρυεροῖο φόβοιο,
Πληιὰς εὖτ' ἀκάμαντος ἐς Ὠκεανοῖο ῥέεθρα
δύεθ' ὑποπτώσσουσα περικλυτὸν Ὠρίωνα,
ἠέρα συγκλονέουσα, μέμηνε δὲ χείματι πόντος·
τῆι εἰκὼς οἴμησεν, ὅπηι μιν γυῖα φέρεσκον.
πάντηι δ' ἀμφιθέεσκεν ἀναιδέϊ θηρὶ ἐοικώς,
ὅς τε βαθυσκοπέλοιο διέσσυται ἄγκεα βήσσης
ἀφριόων γενύεσσι καὶ ἄλγεα πολλὰ μενοινῶν
ἢ κυσὶν ἢ ἀγρόταις, οἵ οἱ τέκνα δηιώσωνται
ἄντρων ἐξερύσαντες, ὁ δ' ἀμφιθέησι βεβρυχώς,
εἴ που ἔτ' ἐν ξυλόχοισιν ἴδοι θυμήρεα τέκνα· L4[I]
τῶι δ' εἴ τις κύρσειε μεμηνότα θυμὸν ἔχοντι,
αὐτοῦ οἱ βιότοιο λυγρὸν περιτέλλεται ἦμαρ·
ὣς ὅ γ' ἀμείλιχα θῦνε, μέλαν δέ οἱ ἔζεεν ἦτορ,
εὖτε λέβης ἀλίαστον ἐπ' ἐσχάρηι Ἡφαίστοιο
ῥοιβδηδὸν μαίνηται ὑπαὶ πυρὸς αἰθομένοιο,
γάστρην ἀμφὶς ἅπασαν ὅτε ξύλα πολλὰ θέρηται,
ἐννεσίηις δρηστῆρος ἐπειγομένου ἐνὶ θυμῶι,
εὐτραφέος σιάλοιο περὶ τρίχας ὥς κεν ἀμέρσηι·
ὣς τοῦ ὑπὸ στέρνοισι πελώριος ἔζεε θυμός.
μαίνετο δ' ἠΰτε πόντος ἀπείριτος ἠὲ θύελλα
ἤ πυρὸς ἀκαμάτοιο θοὸν μένος, εὖτ' ἀλίαστον
μαίνηται κατ' ὄρεσφι βίη μεγάλου ἀνέμοιο,
πίπτηι δ' αἰθομένη πυρὶ πάντοθεν ἄσπετος ὕλη·
ὣς Αἴας ὀδύνηισι πεπαρμένος ὄβριμον ἦτορ
μαίνετο λευγαλέως· ἄπλετος δέ οἱ ἔρρεεν ἀφρὸς
ἐκ στόματος, βρυχὴ δὲ περὶ γναθμοῖσιν ὀρώρει·
τεύχεα δ' ἀμφ' ὤμοισιν ἐπέβραχε. τοὶ δ' ὁρόωντες
πάντες ὁμῶς ἑνὸς ἀνδρὸς ὑποτρομέεσκον ὁμοκλήν.
καὶ τότ' ἀπ' Ὠκεανοῖο κίε χρυσήνιος Ἠώς·
Ὕπνος δ' οὐρανὸν εὐρὺν ἀνήιεν εἴκελος αὔρηι,
Ἥρηι δὲ ξύμβλητο νέον πρὸς Ὄλυμπον ἰούσηι
Τηθύος ἐξ ἱερῆς, ὅθι που προτέρηι μόλεν ἠοῖ· Quintus
ἡ δέ ἑ κύσσεν ἑλοῦσ', ἐπεὶ ἦ πέλε γαμβρὸς ἀμύμων,
ἐξ οὗ οἱ Κρονίωνα κατεύνασεν ἐν λεχέεσσιν

7.50 ὃν πατέρ’· ἀλλά οἱ εἶθαρ ἀποκταμένοιο πάσασθαι
Quintus σῖτον ἔτλην καὶ ζωὸς ἔτ’ Ἠριγένειαν ἰδέσθαι
εὖ εἰδώς, ὅτι πάντες ὁμὴν Ἀΐδαο κέλευθον
νισσόμεθ’ ἄνθρωποι, πᾶσίν τ’ ἐπὶ τέρματα κεῖται
λυγρὰ μόρου στονόεντος· ἔοικε δὲ θνητὸν ἐόντα
πάντα φέρειν, ὁπόσ’ ἐσθλὰ διδοῖ θεὸς ἠδ’ ἀλεγεινά.”
 ὣς φάθ’· ὁ δ’ ἀχνύμενός μιν ἀμείβετο· τοῦ δ’ ἀλεγεινὸν
ἔρρεεν εἰσέτι δάκρυ καὶ ἀγλαὰ δεῦε γένεια·
 “ὦ πάτερ, ἄσχετον ἄλγος ἐμὸν καταδάμναται ἦτορ
ἀμφὶ κασιγνήτοιο περίφρονος, ὅς μ’ ἀτίταλλεν
οἰχομένοιο τοκῆος ἐς οὐρανόν, ὡς ἑὸν υἷα,
σφῆισιν ἐν ἀγκοίνῃσι καὶ ἰητήρια νούσων
ἐκ θυμοῖο δίδαξε· μιῆι δ’ ἐνὶ δαιτὶ καὶ εὐνῆι
τερπόμεθα ξυνοῖσιν ἰαινόμενοι κτεάτεσσι·
τῶ μοι πένθος ἄλαστον ἐποίχεται, οὐδ’ ἔτι κείνου
τεθναότος φάος ἐσθλὸν ἐέλδομαι εἰσοράασθαι.”
 ὣς φάτο· τὸν δ’ ὁ γεραιὸς ἀκηχέμενον προσέειπε.
 “πᾶσι μὲν ἀνθρώποισιν ἴσον κακὸν ὤπασε δαίμων
ὀρφανίην, πάντας δὲ καὶ ἡμέας αἶα καλύψει,
οὐ μὲν ἄρ’ ἐκτελέσαντας ὁμὴν βιότοιο κέλευθον,
οὐδ’ οἵην τις ἕκαστος ἐέλδεται, οὕνεχ’ ὕπερθεν
ἐσθλά τε καὶ τὰ χέρεια θεῶν ἐν γούνασι κεῖται
μυρία εἰς ἓν πάντα μεμιγμένα· καὶ τὰ μὲν οὔ τις
δέρκεται ἀθανάτων, ἀλλ’ ἀπροτίοπτα τέτυκται
ἀχλύϊ θεσπεσίηι κεκαλυμμένα· τοῖς δ’ ἐπὶ χεῖρας
L1[O] οἴη Μοῖρα τίθησι καὶ οὐχ ὁρόωσ’ ἀπ’ Ὀλύμπου
ἐς γαῖαν προΐησι· τὰ δ’ ἄλλυδις ἄλλα φέρονται
πνοιῇις ὡς ἀνέμοιο· καὶ ἀνέρι πολλάκις ἐσθλῶι
ἀμφεχύθη μέγα πῆμα, λυγρῶι δ’ ἐπικάππεσεν ὄλβος
οὐκ εἰκώς. ἀλαὸς δὲ πέλει βίος ἀνθρώποιο·
τοὔνεκ’ ἄρ’ ἀσφαλέως οὐ νίσσεται, ἀλλὰ πόδεσσι
πυκνὰ ποτιπταίει· τρέπεται δέ οἱ αἰόλος οἶμος
ἄλλοτε μὲν ποτὶ πῆμα πολύστονον, ἄλλοτε δ’ αὖτε
εἰς ἀγαθόν· μερόπων δὲ πανόλβιος οὔ τις ἐτύχθη
ἐς τέλος ἐξ ἀρχῆς· ἑτέρωι δ’ ἕτερ’ ἀντιόωσι.
παῦρον δὲ ζώοντας ἐν ἄλγεσιν οὔ τι ἔοικε
ζωέμεν. ἔλπεο δ’ αἰὲν ἀρείονα, μηδ’ ἐπὶ λυγρῶι
θυμὸν ἔχειν· καὶ γάρ ῥα πέλει φάτις ἀνθρώποισιν,
ἐσθλῶν μὲν νίσσεσθαι ἐς οὐρανὸν ἄφθιτον αἰεὶ
ψυχάς, ἀργαλέων δὲ ποτὶ ζόφον· ἔπλετο δ’ ἄμφω
σεῖο κασιγνήτωι· καὶ μείλιχος ἔσκε βροτοῖσι,
καὶ πάϊς ἀθανάτοιο· θεῶν δ’ ἐς φῦλον ὀΐω
κεῖνον ἀνελθέμεναι σφετέρου πατρὸς ἐννεσίῃσιν.”
 ὣς εἰπών μιν ἔγειρεν ἀπὸ χθονὸς οὐκ ἐθέλοντα
παρφάμενος μύθοισιν, ἄγεν δ’ ἀπὸ σήματος αἰνοῦ
ἐντροπαλιζόμενον καὶ ἔτ’ ἀργαλέα στενάχοντα·
ἐς δ’ ἄρα νῆας ἵκοντο· πόνον δ’ ἔχον ἄλλοι Ἀχαιοὶ
ἀργαλέον καὶ Τρῶες ὀρινομένου πολέμοιο.
 Εὐρύπυλος δ’ ἀτάλαντος ἀτειρέα θυμὸν Ἄρηι
7.99 χερσὶν ὑπ’ ἀκαμάτῃσι καὶ ἔγχεϊ μαιμώωντι
δάμνατο δήϊα φῦλα· νεκρῶν δ’ ἐστείνετο γαῖα

◆ row of last line.
simile or omen crux

Consensus lines presented in order;
none reordered, removed or bracketed.

EXCLUDED:
86a σῇισι παραιφασίῃσι λιλαιομένοισιν ἀρωγὸς
126a ἀμφὶ δέ μιν στομάτεσσι περισταδὸν ἰύζοντες
173a ἐν πεδίωι πυρὰ πολλὰ καὶ ἄσπετον εἰσαΐοντες
262a ἀργαλέης· ὁ δ’ ἄρ’ ἦεν ἀεικέλιόν τι πέλωρον,

ARGUMENT

How came for the helping of Troy
Eurypulus, Hercules’ grandson.
— Loeb edition (1913)

QUINTUS
OF SMYRNA
POSTHOMERICA
BOOK 6

PREVIEW
7

EPIC POEM .ORG
DIGITAL CLASSICS

THESE LINES HAVE CONVERGED TO TELL
A STORY THAT SATISFIES ME IN MY HEART,
WHERE ONLY THERE IT REALLY COUNTS.

INTERLEAVABLE

1

language: Homeric Greek
copy: Zimmerman (Teubner 1901)
typeface: Sea Hand Press 20

This UNRESTRICTED INTERLEAVABLE LAYOUT of this PUBLIC DOMAIN TEXT is available for free at ARCHIVE.ORG (LINK).

EPICPOEM.ORG 🇺🇸 651 lines 3.0

As some way-faring Man, who wanders o’er
In Thought, a Length of Lands he trod before,
Sends forth his active Mind from Place to Place,
Joins Hill to Dale, and measures Space with Space:

PRINT
2-SIDED:
47 to **54**

◆

Ἠὼς δ' Ὠκεανοῖο ῥόον καὶ λέκτρα λιποῦσα
Τιθωνοῦ προσέβη μέγαν οὐρανόν, ἀμφὶ δὲ πάντη
κίδνατο παμφανόωσα· γέλασσε δὲ γαῖα καὶ αἰθήρ·
τοὶ δ' εἰς ἔργα τράποντο βροτοὶ ῥεῖα φθινύθοντες,
ἄλλοι δ' ἀλλοίοισιν ἐπῴχοντ'· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
εἰς ἀγορὴν ἐχέοντο καλεσσαμένου Μενελάου.
καί ῥ' ὅτε δὴ μάλα πάντες ἀνὰ στρατὸν ἠγερέθοντο,
δὴ τότ' ἐνὶ μέσσοισιν ἀγειρομένοισι μετηύδα·
"κέκλυτε μῦθον ἐμεῖο, θεηγενέες βασιλῆες,
ὡς ἐρέω· μέγα γάρ μοι ἐνὶ φρεσὶ τείρεται ἦτορ
λαῶν ὀλλυμένων, οἵ ῥ' ἤλυθον εἵνεκ' ἐμεῖο
δῆριν ἐς ἀργαλέην, τοὺς οὐχ ὑποδέξεται οἶκος,
οὐ τοκέες· πολέας γὰρ ὑπέκλασε δαίμονος Αἶσα.
ὡς ὄφελον Θανάτοιο βαρὺ σθένος ἀτλήτοιο
αὐτῶι ἐμοὶ ἐπόρουσε, πρὶν ἐνθάδε λαὸν ἀγεῖραι·
νῦν δέ μοι ἀλλήκτους ὀδύνας ἐνεθήκατο δαίμων,
ὄφρ' ὁρόω κακὰ πολλά· τίς ἂν φρεσὶ γηθήσειεν
εἰσορόων ἐπὶ δηρὸν ἀμήχανα ἔργα μόθοιο;
ἀλλ' ἄγεθ' ὅσσοι ἔτ' εἰμέν, ἐπ' ὠκυπόροισι νέεσσι
καρπαλίμως φεύγωμεν ἑὴν ἐπὶ γαῖαν ἕκαστος,
Αἴαντος φθιμένοιο πολυσθενέος τ' Ἀχιλῆος,
τῶν ἐγὼ οὐκ ὀΐω κταμένων ὑπαλύξαι ὄλεθρον
ἡμέας, ἀλλ' ὑπὸ Τρωσὶ δαμήμεναι ἀργαλέοισιν
εἵνεκ' ἐμεῦ Ἑλένης τε κυνώπιδος, ἧς νύ μοι οὔ τι
μέμβλεται ὡς ὑμέων, ὁπότε κταμένους ἐσίδωμαι
ἐν πολέμωι· κείνη δ' ἀλαπαδνοτάτωι σὺν ἀκοίτηι
ἐρρέτω· ἐκ γάρ οἱ πινυτὰς φρένας εἵλετο δαίμων
ἐκ κραδίης, ὅτ' ἐμεῖο λίπεν δόμον ἠδὲ καὶ εὐνήν.
ἀλλὰ τὰ μὲν κείνης Πριάμωι καὶ Τρωσὶ μελήσει·
ἡμεῖς δ' αἶψα νεώμεθ', ἐπεὶ πολὺ λώϊόν ἐστιν
ἐκφυγέειν πολέμοιο δυσηχέος ἢ ἀπολέσθαι."
ὣς ἔφατ' Ἀργείων πειρώμενος· ἄλλα δέ οἱ κῆρ
ἐν κραδίηι πόρφυρε περὶ ζηλήμονι θυμῶι,
Τρῶας ὅπως ὀλέσηι καὶ τείχεα μακρὰ πόληος
ῥήξηι ὑπὲκ θεμέθλων, μάλα δ' αἵματος ἄσηι Ἄρηα
δίου Ἀλεξάνδροιο μετὰ φθιμένοισι πεσόντος·
οὐ γάρ τι ζήλοιο πέλει στυγερώτερον ἄλλο.
καὶ τὰ μὲν ὣς ὥρμαινεν, ἑῆι δ' ἐπιίζανεν ἕδρηι.
καὶ τότε Τυδεΐδης ἐγχέσπαλος ὦρτ' ἐνὶ μέσσοις,
καί ῥα θοῶς νείκεσσεν ἀρηΐφιλον Μενέλαον·
"ἆ δείλ' Ἀτρέος υἱέ, τί ἤ νύ σε δεῖμα κιχάνει
ἀργαλέον, καὶ τοῖα μετ' Ἀργείοις ἀγορεύεις,
ὡς πάϊς ἠὲ γυνή, τῶν περ σθένος ἔστ' ἀλαπαδνόν;
ἀλλὰ σοὶ οὐ πείσονται Ἀχαιῶν φέρτατοι υἷες,
πρὶν Τροίης κρήδεμνα ποτὶ χθόνα πάντα βαλέσθαι·
θάρσος γὰρ μερόπεσσι κλέος μέγα, φύζα δ' ὄνειδος.
εἰ δ' ἄρα τις καὶ τῶνδ' ἐπιπείσεται, ὡς ἐπιτέλλεις,
αὐτίκα οἱ κεφαλὴν τεμέω ἰόεντι σιδήρωι,
ῥίψω δ' οἰωνοῖσιν ἀερσιπέτηισιν ἐδωδήν.
ἀλλ' ἄγεθ', οἷσι μέμηλεν ὀρινέμεναι μένε' ἀνδρῶν, 6.50

πολλοὺς ἐν κονίηισι μέλας ἐκιχήσατο πότμος. 6.651

Ἦμος δ' οὐρανὸς ἄστρα κατέκρυφεν, ἔγρετο δ' Ἠὼς 7.1
λαμπρὸν παμφανόωσα, κνέφας δ' ἀνεχάσσατο νυκτός,
δὴ τότ' ἀρήιοι υἷες ἐϋσθενέων Ἀργείων,
οἱ μὲν ἔβαν προπάροιθε νεῶν κρατερὴν ἐπὶ δῆριν
ἀντίον Εὐρυπύλοιο μεμαότες, οἱ δ' ἀπάτερθεν
αὐτοῦ πὰρ νήεσσι Μαχάονα ταρχύσαντο
Νιρέα θ', ὃς μακάρεσσιν ἀειγενέεσσιν ἐώικει
κάλλεΐ τ' ἀγλαΐηι τε· βίηι δ' οὐκ ἄλκιμος ἦεν·
οὐ γὰρ ἅμ' ἀνθρώποισι θεοὶ τελέουσιν ἅπαντα·
ἀλλ' ἐσθλῶι κακὸν ἄγχι παρίσταται ἔκ τινος αἴσης·
ὣς Νιρῆι ἄνακτι παρ' ἀγλαΐηι ἐρατεινῆι
κεῖτ' ἀλαπαδνοσύνη· Δαναοὶ δέ οἱ οὐκ ἀμέλησαν,
ἀλλά ἑ ταρχύσαντο καὶ ὠδύραντ' ἐπὶ τύμβωι,
ὅσσα Μαχάονα δῖον, ὃν ἀθανάτοισι μακάρεσσιν
ἶσον ἀεὶ τίεσκον, ἐπεὶ πυκνὰ μήδεα ἤιδη·
αἶψα δ' ἄρ' ἀμφοτέροισι χυτὸν περὶ σῆμα βάλοντο.
καὶ τότ' ἄρ' ἐν πεδίωι ἔτι μαίνετο λοίγιος Ἄρης·
ὦρτο δ' ἄρ' ἀμφοτέρωθε μέγας κόναβος καὶ ἀϋτὴ
ῥηγνυμένων λάεσσι καὶ ἐγχείηισι βοειῶν·
καί ῥ' οἱ μὲν πονέοντο πολυκμήτωι ὑπ' Ἄρηι·
νωλεμέως δ' ἄρ' ἄπαστος ἐδητύος ἐν κονίηισι
κεῖτο μέγα στενάχων Ποδαλείριος, οὐδ' ὅ γε σῆμα
λεῖπε κασιγνήτοιο· νόος δέ οἱ ὁρμαίνεσκε
χερσὶν ὑπὸ σφετέρηισιν ἀνηλεγέως ἀπολέσθαι.
καί ῥ' ὁτὲ μὲν βάλε χεῖρας ἐπὶ ξίφος, ἄλλοτε δ' αὖτε
δίζετο φάρμακον αἰνόν· ἑοὶ δέ μιν εἶργον ἑταῖροι
πολλὰ παρηγορέοντες· ὁ δ' οὐκ ἀπέληγεν ἀνίης.
καί νύ κε θυμὸν ἑῆισιν ὑπαὶ παλάμηισιν ὄλεσσεν
ἐσθλοῦ ἀδελφειοῖο νεοκμήτωι ἐπὶ τύμβωι,
εἰ μὴ Νηλέος υἱὸς ἐπέκλυεν, οὐδ' ἀμέλησεν
αἰνῶς τειρομένοιο· κίχεν δέ μιν ἄλλοτε μέν που
ἐκχύμενον περὶ σῆμα πολύστονον, ἄλλοτε δ' αὖτε
ἀμφὶ κάρη χεύοντα κόνιν καὶ στήθεα χερσὶ
θεινόμενον κρατερῆισι καὶ οὔνομα κικλήσκοντα
οἷο κασιγνήτοιο· περιστενάχοντο δ' ἄνακτα
δμῶες ὁμῶς ἑτάροισι, κακὴ δ' ἔχε πάντας ὀϊζύς.
καί ῥ' ὅ γε μειλιχίοισι μέγ' ἀχνύμενον προσέειπεν·
"ἴσχεο λευγαλέοιο γόου καὶ πένθεος αἰνοῦ,
ὦ τέκος· οὐ γὰρ ἔοικε περίφρονα φῶτα γεγῶτα
μύρεσθ', οἷα γυναῖκα, παρ' οὐκέτ' ἐόντι πεσόντα·
οὐ γὰρ ἀναστήσεις μιν ἔτ' ἐς φάος, οὕνεκ' ἄϊστος
ψυχή οἱ πεπότηται ἐς ἠέρα, σῶμα δ' ἄνευθε
πῦρ ὀλοὸν κατέδαψε καὶ ὀστέα δέξατο γαῖα·
αὔτως δ', ὡς ἀνέθηλε, καὶ ἔφθιτο. τέτλαθι δ' ἄλγος
ἄσπετον, ὥς περ ἔγωγε Μαχάονος οὔ τι χερείω
παῖδ' ὀλέσας δηίοισιν ὑπ' ἀνδράσιν, εὖ μὲν ἄκοντι,
εὖ δὲ σαοφροσύνηισι κεκασμένον· οὐδέ τις ἄλλος
αἰζηῶν φιλέεσκεν ἑὸν πατέρ', ὡς ἐμὲ κεῖνος,
κάτθανε δ' εἵνεκ' ἐμεῖο σαωσέμεναι μενεαίνων 7.49

◆ ἀργαλέον· πᾶσιν γὰρ ἐπέσσυτο πῆμα κορύσσων 43 (28C)
Quintus Εὐρύπυλος, μετόπισθε δ' ἐπισπόμενος κεράϊζε. 224 (157C)
κέκλετο δ' αὖ Τρώεσσιν καὶ ἱπποδάμοις ἑτάροισιν·
"ὦ φίλοι, εἰ δ' ἄγε θυμὸν ἐνὶ στέρνοισι βαλόντες
τεύξωμεν Δαναοῖσι φόνον καὶ κῆρ' ἀΐδηλον,
οἳ δὴ νῦν μήλοισιν ἐοικότες ἀπονέονται
νῆας ἐπὶ σφετέρας· ἀλλὰ μνησώμεθα πάντες
ὑσμίνης ὀλοῆς, ἧς παιδόθεν ἴδμονές εἰμεν."
ὣς φάτο· τοὶ δ' ἐπόρουσαν ἀολλέες Ἀργείοισιν·
οἱ δὲ μέγα τρομέοντες ἀπ' ἀργαλέοιο κυδοιμοῦ
φεῦγον· τοὶ δ' ἐφέποντο κύνες ὣς ἀργιόδοντες
κεμμάσιν ἀγροτέρηισιν ἀν' ἄγκεα μακρὰ καὶ ὕλην.
πολλοὺς δ' ἐν κονίηισι βάλον μάλα περ μεμαῶτας
ἐκφυγέειν ὀλοοῖο φόνου στονόεσσαν ὁμοκλήν.
Εὐρύπυλος μὲν ἔπεφνεν ἀμύμονα Βουκολίωνα
Νῆσόν τε Χρόμιόν τε καὶ Ἄντιφον· οἱ δὲ Μυκήνην
ὤικεον εὐκτέανον, τοὶ δ' ἐν Λακεδαίμονι ναῖον·
τοὺς ἄρ' ὅ γ' ἐξενάριξεν ἀριγνώτους περ ἐόντας.
ἐκ δ' ἄρα πληθύος εἷλεν ἀάσπετα φῦλ' ἀνθρώπων,
ὅσσά μοι οὐ σθένος ἐστὶ λιλαιομένωι περ ἀεῖσαι,
οὐδ' εἴ μοι στέρνοισι σιδήρεον ἦτορ ἐνείη.
Αἰνείας δὲ Φέρητα καὶ Ἀντίμαχον κατέπεφνεν,
ἀμφοτέρους Κρήτηθεν ἅμ' Ἰδομενῆι κιόντας.
αὐτὰρ Ἀγήνωρ δῖος ἀμύμονα Μῶλον ἔπεφνεν,
ὅς περ ἀπ' Ἄργεος ἦλθεν ὑπὸ Σθενέλωι βασιλῆι·
L2[O] τὸν βάλεν αἰγανέηι νεοθηγέϊ πολλὸν ὀπίσσω
φεύγοντ' ἐκ πολέμοιο τυχὼν ὑπὸ νείατα κνήμης
δεξιτερῆς· αἰχμὴ δέ διὰ πλατὺ νεῦρον ἔκερσεν
ἄντικρυς ἱεμένη, παρὰ δ' ἔθρισεν ὀστέα φωτὸς
ἀργαλέως· ὀδύνηι δ' ἐμίγη μόρος, ἔφθιτο δ' ἀνήρ.
ἔνθα Πάρις Μόσυνόν τ' ἔβαλεν καὶ ἀγήνορα Φόρκυν
ἄμφω ἀδελφειούς, οἵ τ' ἐκ Σαλαμῖνος ἵκοντο 2 (1C)
Αἴαντος νήεσσι, καὶ οὐκέτι νόστον ἴδοντο·
τοῖσι δ' ἔπι Κλεόλαον, ἐὺν θεράποντα Μέγητος,
εἷλε βαλὼν κατὰ μαζὸν ἀριστερόν· ἀμφὶ δέ μιν νὺξ
μάρψε κακή, καὶ θυμὸς ἀπέπτατο· τοῦ δὲ δαμέντος
ἔνδον ὑπὸ στέρνοισιν ἔτι κραδίη ἀλεγεινὴ
ταρφέα παλλομένη πτερόεν πελέμιξε βέλεμνον.
ἄλλον δ' ἰὸν ἀφῆκεν ἐπὶ θρασὺν Ἠετίωνα 3
ἐσσυμένως· τοῦ δ' αἶψα διὰ γναθμοῖο πέρησε
χαλκός· ὁ δ' ἐστονάχησε· μίγη δέ οἱ αἵματι δάκρυ.
ἄλλος δ' ἄλλον ἔπεφνε· πολὺς δ' ἐστείνετο χῶρος
Ἀργείων ἰληδὸν ἐπ' ἀλλήλοισι πεσόντων.
καί νύ κε δὴ τότε Τρῶες ἐνέπρησαν πυρὶ νῆας,
εἰ μὴ νὺξ ἐπόρουσε θοὴ βαθὺν ἠέρ' ἄγουσα.
χάσσατο δ' Εὐρύπυλος, σὺν δ' ἄλλοι Τρώιοι υἷες
νηῶν βαιὸν ἄπωθε ποτὶ προχοὰς Σιμόεντος,
ἧχί περ αὖλιν ἔθεντο γεγηθότες. οἱ δ' ἐνὶ νηυσὶν
Ἀργεῖοι γοάασκον ἐπὶ ψαμάθοισι πεσόντες 239
πολλὰ μάλ' ἀχνύμενοι κταμένων ὕπερ, οὕνεκ' ἄρ' αὐτῶν

λαοὺς αὐτίκα πάντας ὀτρυνάντων κατὰ νῆας
δούρατα θηγέμεναι παρά τ' ἀσπίδας ἄλλα τε πάντα Quintus
εὖ θέσθαι καὶ δεῖπνον ἄφαρ πάσσασθαι ἅπαντας
ἀνέρας ἠδ' ἵππους, οἵ τ' ἐς πόλεμον μεμάασιν·
ἐν πεδίωι δ' ὤκιστα διακρινέει μένος Ἄρης."
ὣς φάτο Τυδείδης· κατὰ δ' ἕζετο, ἧχι πάρος περ·
τοῖσι δὲ Θέστορος υἱὸς ἔπος ποτὶ τοῖον ἔειπεν
ἀνστὰς ἐν μέσσοισιν, ὅπηι θέμις ἔστ' ἀγορεύειν·
"κέκλυτέ μευ, φίλα τέκνα μενεπτολέμων Ἀργείων·
ἴστε γάρ, ὡς σάφα οἶδα θεοπροπίας ἀγορεύειν.
ἤδη μὲν καὶ πρόσθ' ἐφάμην δεκάτωι λυκάβαντι
πέρσειν Ἴλιον αἰπύ· τὸ δὴ νῦν ἐκτελέουσιν
ἀθάνατοι, νίκη δὲ πέλει παρὰ ποσσὶν Ἀχαιῶν.
ἀλλ' ἄγε, Τυδέος υἷα μενεπτόλεμόν τ' Ὀδυσῆα
πέμψωμεν Σκῦρον δὲ θοῶς ἐν νηὶ μελαίνηι,
οἵ ῥα παραιπεπίθοντες Ἀχιλλέος ὄβριμον υἷα
ἄξουσιν· μέγα δ' ἄμμι φάος πάντεσσι πελάσσει."
ὣς φάτο Θέστορος υἱὸς ἐΰφρονος· ἀμφὶ δὲ λαοὶ
γηθόσυνοι κελάδησαν, ἐπεί σφισιν ἦτορ ἐώλπει
Κάλχαντος φάτιν ἔμμεν' ἐτήτυμον, ὡς ἀγόρευε·
καὶ τότε Λαέρταο πάϊς μετέειπεν Ἀχαιοῖς·
"ὦ φίλοι, οὐκέτ' ἔοικε μεθ' ὑμῖν πόλλ' ἀγορεύειν
σήμερον· ἐν γὰρ δὴ κάματος πέλει ἀχνυμένοισιν·
οἶδα γάρ, ὡς λαοῖσι κεκμηκόσιν οὔτ' ἀγορητὴς
ἀνδάνει οὔτ' ἄρ' ἀοιδός, ὃν ἀθάνατοι φιλέουσι
Πιερίδες· παύρων δ' ἐπέων ἔρος ἔνθ' ἀνθρώποις. L2[O]
νῦν δ', ὅ περ εὔαδε πᾶσι κατὰ στρατὸν Ἀργείοισι,
Τυδείδαο μάλιστα συνεσπομένου τελέσαιμι·
ἄμφω γάρ κεν ἰόντε φιλοπτολέμου Ἀχιλῆος
ἄξομεν ὄβριμον υἷα παρακλίναντ' ἐπέεσσιν,
εἰ καί μιν μάλα πολλὰ κινυρομένη κατερύκει
μήτηρ ἐν μεγάροισιν, ἐπεὶ κρατεροῖο τοκῆος
ἔλπομ' ἐμὸν κατὰ θυμὸν ἀρήιον ἔμμεναι υἷα."
ὣς φάμενον προσέειπε πύκα φρονέων Μενέλαος·
"ὦ Ὀδυσεῦ, μέγ' ὄνειαρ ἐϋσθενέων Ἀργείων,
ἤν περ Ἀχιλλῆος μεγαλόφρονος ὄβριμος υἱὸς
ἔλθηι ἀπὸ Σκύροιο, πόρηι δέ τις Οὐρανιώνων
νίκην εὐχομένοισι καὶ Ἑλλάδα γαῖαν ἱκῶμαι,
δώσω οἱ παράκοιτιν ἐμὴν ἐρικυδέα κούρην
Ἑρμιόνην καὶ πολλὰ καὶ ὄλβια δῶρα σὺν αὐτῆι
προφρονέως· οὐ γάρ μιν ὀΐομαι οὔτε γυναῖκα
οὔτ' ἄρα πενθερὸν ἐσθλὸν ὑπερφιάλως ὀνόσασθαι."
ὣς ἄρ' ἔφη· Δαναοὶ δὲ συνευφήμησαν ἔπεσσι.
καὶ τότε λῦτ' ἀγορή· τοὶ δ' ἐσκίδναντ' ἐπὶ νῆας
ἱέμενοι δείπνοιο, τὸ δὴ πέλει ἀνδράσιν ἀλκή·
καί ῥ' ὅτε δὴ παύσαντο κορεσσάμενοι μέγ' ἐδωδῆς,
δὴ τόθ' ὁμῶς Ὀδυσῆι περίφρονι Τυδέος υἱὸς
νῆα θοὴν εἴρυσσεν ἀπειρεσίης ἁλὸς εἴσω·
καρπαλίμως δ' ἤια καὶ ἄρμενα πάντα βάλοντο·
ἐν δὲ καὶ αὐτοὶ ἔβαν, μετὰ δέ σφισιν εἴκοσι φῶτες

◆

ἴδμονες εἰρεσίης, ὁπότ᾽ ἀντίαι ὦσιν ἄελλαι, 44 (29C)
ἠδ᾽ ὁπότ᾽ εὐρέα πόντον ἐπιστορέηισι γαλήνη. 225 (158C)
καί ῥ᾽ ὅτε δὴ κληῖσιν ἐπ᾽ εὐτύκτοισι κάθισσαν,
τύπτον ἁλὸς μέγα χεῦμα· πολὺς δ᾽ ἀμφέζεεν ἀφρός·
ὑγραὶ δ᾽ ἀμφ᾽ ἐλάτηισι διεπρήσσοντο κέλευθοι
νηὸς ἐπεσσυμένης· τοὶ δ᾽ ἱδρώοντες ἔρεσσον·
ὡς δ᾽ ὅθ᾽ ὑπὸ ζεύγληισι βόες μέγα κεκμηῶτες
δουρατέην ἐρύσωσι πρόσω μεμαῶτες ἀπήνην
ἄχθεϊ τετριγυῖαν ὑπ᾽ ἄξονι δινήεντι
τειρόμενοι, πουλὺς δὲ κατ᾽ αὐχένος ἠδὲ καὶ ὤμων
ἱδρὼς ἀμφοτέροισι κατέσσυται ἄχρις ἐπ᾽ οὖδας·
ὣς τῆμος μογέεσκον ὑπὸ στιβαρῆις ἐλάτηισιν
αἰζηοί· μάλα δ᾽ ὦκα διήνυον εὐρέα πόντον.
τοὺς δ᾽ ἄλλοι μὲν Ἀχαιοὶ ἀποσκοπίαζον ἰόντας·
θῆγον δ᾽ αἰνὰ βέλεμνα καὶ ἔγχεα, τοῖσι μάχοντο.
Τρῶες δ᾽ ἄστεος ἐντὸς ἀταρβέες ἐντύνοντο
ἐς πόλεμον μεμαῶτες ἰδ᾽ εὐχόμενοι μακάρεσσι
λωφῆσαί τε φόνοιο καὶ ἀμπνεῦσαι καμάτοιο.
τοῖσι δ᾽ ἐελδομένοισι θεοὶ μέγα πήματος ἄλκαρ
ἤγαγον Εὐρύπυλον κρατεροῦ γένος Ἡρακλῆος·
καί οἱ λαοὶ ἕποντο δαήμονες ἰωχμοῖο
πολλοί, ὅσοι δολιχοῖο παρὰ προχοῆισι Καΐκου
ναίεσκον, κρατερῆισι πεποιθότες ἐγχείηισιν.
ἀμφὶ δέ οἱ κεχάροντο μέγα φρεσὶ Τρώιοι υἷες·
ὡς δ᾽ ὁπόθ᾽ ἕρκεος ἐντὸς ἐεργμένοι ἀθρήσωσιν
L2[I] ἥμεροι ἀνέρα χῆνες, ὅτίς σφίσιν εἴδατα βάλληι,
σαίνουσιν, τοῦ δ᾽ ἦτορ ἰαίνεται εἰσορόωντος·
ὣς ἄρα Τρώιοι υἷες ἐγήθεον, εὖτ᾽ ἐσίδοντο
ὄβριμον Εὐρύπυλον, τοῦ δ᾽ ἐν φρεσὶ θαρσαλέον κῆρ
τέρπετ᾽ ἀγειρομένοισιν· ἀπὸ προθύρων δὲ γυναῖκες
θάμβεον ἀνέρα δῖον· ὁ δ᾽ ἔξοχος ἔσσυτο λαῶν,
ἠΰτε τις θώεσσι λέων ἐν ὄρεσσι μετελθών. 3 (2C)
τὸν δὲ Πάρις δείδεκτο, τίεν δέ μιν Ἕκτορι ἶσον·
τοῦ γὰρ ἀνεψιὸς ἔσκεν, ἰῆς τ᾽ ἐτέτυκτο γενέθλης·
τὸν γὰρ δὴ τέκε δῖα κασιγνήτη Πριάμοιο
Ἀστυόχη κρατερῆισιν ὑπ᾽ ἀγκοίνηισι μιγεῖσα
Τηλέφου, ὅν ῥα καὶ αὐτὸν ἀταρβέϊ Ἡρακλῆι
λάθρηι ἑοῖο τοκῆος ἐϋπλόκαμος τέκεν Αὔγη·
καί μιν τυτθὸν ἐόντα καὶ ἰσχανόωντα γάλακτος 4
θρέψε θοή ποτε κεμμάς, ἑῶι δ᾽ ἴσα φίλατο νεβρῶι
μαζὸν ὑποσχομένη βουλῆι Διός· οὐ γὰρ ἐῴκει
ἔκγονον Ἡρακλῆος ὀϊζυρῶς ἀπολέσθαι.
τοῦ δ᾽ ἄρα κύδιμον υἷα Πάρις μάλα πρόφρονι θυμῶι
ἦγεν ἑὸν ποτὶ δῶμα δι᾽ εὐρυχόροιο πόληος
σῆμα πάρ᾽ Ἀσσαράκοιο καὶ Ἕκτορος αἰπὰ μέλαθρα
νηόν τε ζάθεον Τριτωνίδος, ἔνθα οἱ ἄγχι
δώματ᾽ ἔσαν καὶ βωμὸς ἀκήρατος Ἑρκείοιο·
καί μιν ἀδελφειῶν πηῶν θ᾽ ὕπερ ἠδὲ τοκήων
εἴρετο προφρονέως· ὁ δέ οἱ μάλα πάντ᾽ ἀγόρευεν.
ἄμφω δ᾽ ὣς ὀάριζον ἅμ᾽ ἀλλήλοισι κιόντες.

Ἀξιοῦ ἀμφὶ ῥέεθρα· κίεν δ᾽ ὅ γε Ἴλιον ἱρὴν
Τρωσὶν ἀρηξέμεναι μετ᾽ ἀμύμονος Ἀστεροπαίου·
τὸν δ᾽ ἄρα Μηριόνης νύξ᾽ ἔγχεϊ ὀκριόεντι
αἰδοίων ἐφύπερθε· θοῶς δέ οἱ εἴρυσεν αἰχμὴ
ἔγκατα· τοῦ δ᾽ ὤκιστα ποτὶ ζόφον ἔσσυτο θυμός.
Αἴαντος δ᾽ ἄρ᾽ ἑταῖρος Ὀϊλιάδαο δαΐφρων
Ἀλκιμέδης ἐς ὅμιλον ἐϋσθενέων βάλε Τρώων·
ἧκε δ᾽ ἐπευξάμενος δηίων ἐς φύλοπιν αἰνὴν
σφενδόνηι ἀλγινόεντα λίθον· διὰ δ᾽ ἔτρεσαν ἄνδρες
ῥοῖζον ὁμῶς καὶ λᾶα περιδδείσαντες ἰόντα.
τὸν δ᾽ ὀλοὴ φέρε Μοῖρα ποτὶ θρασὺν ἡνιοχῆα
Πάμμονος Ἱππασίδην· τὸν δ᾽ ἡνία χερσὶν ἔχοντα
πλῆξε κατὰ κροτάφοιο· θοῶς δέ μιν ἔκβαλε δίφρου
πρόσθεν ἑοῖο τροχοῖο· θοὸν δέ οἱ ἅρμα πεσόντος
λυγρὸν ἐπισσώτροισι δέμας διελίσσετ᾽ ὀπίσσω
ἵππων ἱεμένων· θάνατος δέ μιν αἰνὸς ἐδάμνα
ἐσσυμένως μάστιγα καὶ ἡνία νόσφι λιπόντα.
Πάμμονι δ᾽ ἔμπεσε πένθος· ἄφαρ δέ ἑ θῆκεν ἀνάγκη
ἄμφω καὶ βασιλῆα καὶ ἡνιοχεῖν θοὸν ἅρμα·
καί νύ κεν αὐτοῦ κῆρα καὶ ὕστατον ἦμαρ ἀνέτλη,
εἰ μή οἱ Τρώων τις ἀνὰ κλόνον αἱματόεντα
ἡνία δέξατο χερσὶ καὶ ἐξεσάωσεν ἄνακτα
ἤδη τειρόμενον δηίων ὀλοῆισι χέρεσσιν.
ἀντίθεον δ᾽ Ἀκάμαντα καταντίον ἀΐσσοντα
Νέστορος ὄβριμος υἱὸς ὑπὲρ γόνυ δούρατι τύψεν·
ἕλκεϊ δ᾽ οὐλομένωι στυγερὰς ὑπεδύσατ᾽ ἀνίας· L2[I]
χάσσατο δ᾽ ἐκ πολέμοιο, λίπεν δ᾽ ἑτάροισι κυδοιμὸν
δακρυόεντ᾽· οὐ γάρ οἱ ἔτι πτολέμοιο μεμήλει.
καὶ τότε δὴ θεράπων ἐρικυδέος Εὐρυπύλοιο
τύψε Θόαντος ἑταῖρον ἐχέφρονα Δηϊοπίτην
ὦμον τυτθὸν ἔνερθε· περὶ κραδίην δέ οἱ ἔγχος
ἶξεν ἀνιηρόν· σὺν δ᾽ αἵματι κήκιεν ἱδρὼς
ψυχρὸς ἀπὸ μελέων· καί μιν στρεφθέντα φέρεσθαι
εἰσοπίσω κατέμαρψε μέγα σθένος Εὐρυπύλοιο·
κόψε δέ οἱ θοὰ νεῦρα· πόδες δ᾽ ἀέκοντες ἔμιμνον
αὐτοῦ, ὅπηι μιν τύψε· λίπεν δέ μιν ἄμβροτος αἰών.
ἐσσυμένως δὲ Θόας νύξεν Πάριν ὀξέϊ δουρὶ
δεξιτερὸν κατὰ μηρόν· ὁ δ᾽ ᾤχετο τυτθὸν ὀπίσσω
οἰσόμενος θοὰ τόξα, τά οἱ μετόπισθε λέλειπτο.
Ἰδομενεὺς δ᾽ ἄρα λᾶαν, ὅσον σθένε, χερσὶν ἀείρας
κάββαλεν Εὐρυπύλοιο βραχίονα· τοῦ δὲ χαμᾶζε
κάππεσε λοίγιον ἔγχος· ἄφαρ δ᾽ ἀνεχάσσατ᾽ ὀπίσσω
οἰσέμεν ἐγχείην· τὴν γάρ τ᾽ ἔχεν, ἔκβαλε χειρός.
Ἀτρεΐδαι δ᾽ ἄρα τυτθὸν ἀνέπνευσαν πολέμοιο.
τῶ δὲ θοῶς θεράποντες ἔβαν σχεδόν, οἵ οἱ ἔνεικαν
ἀαγὲς δόρυ μακρόν, ὃ πολλῶν γούνατ᾽ ἔλυσε·
δεξάμενος δ᾽ ὅ γε λαὸν ἐπῴχετο κάρτεϊ θύων,
κτείνων, ὅν κε κίχηισι, πολὺν δ᾽ ὑπεδάμναθ᾽ ὅμιλον.
ἔνθ᾽ οὔτ᾽ Ἀτρεΐδαι μένον ἔμπεδον οὔτέ τις ἄλλος
ἀγχεμάχων Δαναῶν· μάλα γὰρ δέος ἔλλαβε πάντας

◆

ὅσσους Εὐρύπυλος μέγ' ἐπώιχετο πῆμα κυλίνδων. 45 (30C)
Quintus ταῦροι δ' ἀμφ' Αἴαντα καὶ Ἀτρέος υἷε κραταιὼ 226 (159C)
μίμνον ἐν ὑσμίνηι· καὶ δὴ τάχα πάντες ὄλοντο
δυσμενέων παλάμηισι περιστρωφῶντες ὁμίλωι,
εἰ μὴ Ὀϊλέος υἱὸς ἐΰφρονα Πουλυδάμαντα
ἔγχεϊ τύψε παρ' ὦμον ἀριστερὸν ἀγχόθι μαζοῦ·
ἐκ δέ οἱ αἷμ' ἐχύθη· ὁ δ' ἐχάσσατο τυτθὸν ὀπίσσω.
Δηίφοβον δ' οὔτησε περικλειτὸς Μενέλαος
δεξιτερὸν παρὰ μαζόν· ὁ δ' ἔκφυγε ποσσὶ θοοῖσιν.
ἔνθ' Ἀγαμέμνων δῖος ἐνήρατο πουλὺν ὅμιλον
πληθύος ἐξ ὀλοῆς· μετὰ δ' Αἴθικον ᾤχετο δῖον
θύων ἐγχείηισιν· ὁ δ' εἰς ἑτάρους ἀλέεινε.
τοὺς δ' ὁπότ' Εὐρύπυλος λαοσσόος εἰσενόησε
χαζομένους ἅμα πάντας ἀπὸ στυγεροῖο κυδοιμοῦ,
αὐτίκα κάλλιπε λαόν, ὅσον κατὰ νῆας ἔλασσε,
καί ῥα θοῶς οἴμησεν ἐπ' Ἀτρέος υἷε κραταιὼ
παῖδά τε καρτερόθυμον Ὀϊλέος, ὃς περὶ μὲν θεῖν
ἔσκε θοός, περὶ δ αὖτε μάχηι ἔνι φέρτατος ἦεν.
τοῖς ἔπι κραιπνὸν ὄρουσεν ἔχων περιμήκετον ἔγχος.
σὺν δέ οἱ ἦλθε Πάρις τε καὶ Αἰνείας ἐρίθυμος,
ὅς ῥα θοῶς Αἴαντα βάλεν περιμήκεϊ πέτρηι
κὰκ κόρυθα κρατερήν· ὁ δ' ἄρ' ἐν κονίηισι τανυσθεὶς
ψυχὴν οὔ τι κάπυσσεν, ἐπεί νύ οἱ αἴσιμον ἦμαρ
ἐν νόστωι ἐτέτυκτο Καφηρίσιν ἀμφὶ πέτρηισι·
καί ῥά μιν ἁρπάξαντες ἀρηίφιλοι θεράποντες
L3[O] βαιὸν ἔτ' ἀμπνείοντα φέρον ποτὶ νῆας Ἀχαιῶν.
καὶ τότ' ἄρ' οἰώθησαν ἀγακλειτοὶ βασιλῆες
Ἀτρεῖδαι· περὶ δέ σφιν ὀλέθριος ἵσταθ' ὅμιλος
βαλλόντων ἑκάτερθεν, ὅ τι σθένε χερσὶν ἑλέσθαι·
οἱ μὲν γὰρ στονόεντα βέλη χέον, οἱ δέ νυ λᾶας,
ἄλλοι δ' αἰγανέας· τοὶ δ' ἐν μέσσοισιν ἐόντες
στρωφῶντ', εὖτε σύες μέσωι ἕρκεϊ ἠὲ λέοντες 4 (3C)
ἤματι τῶι, ὅτ' ἄνακτες ἀολλίσσωσ' ἀνθρώπους
ἀργαλέως τ' εἰλέωσι κακὸν τεύχοντες ὄλεθρον
θηρσὶν ὕπο κρατεροῖς, οἱ δ' ἕρκεος ἐντὸς ἐόντες
δμῶας δαρδάπτουσιν, ὅτίς σφισιν ἐγγὺς ἵκηται·
ὣς οἵ γ' ἐν μέσσοισιν ἐπεσσυμένους ἐδάϊζον.
ἀλλ' οὐδ' ὣς μένος εἶχον ἐελδόμενοί περ ἀλύξαι,
εἰ μὴ Τεῦκρος ἵκανε καὶ Ἰδομενεὺς ἐρίθυμος 5
Μηριόνης τε Θόας τε καὶ ἰσόθεος Θρασυμήδης,
οἵ ῥα πάρος φοβέοντο θρασὺ σθένος Εὐρυπύλοιο,
καί κε φύγον κατὰ νῆας ἀλευάμενοι βαρὺ πῆμα,
εἰ μὴ ἄρ' Ἀτρείδηισι περιδδείσαντες ἵκοντο
ἄντην Εὐρυπύλοιο· μάχη δ' ἀΐδηλος ἐτύχθη.
ἔνθα τότ' Αἰνείαο κατ' ἀσπίδος ἔγχος ἔρεισε
Τεῦκρος ἐϋμμελίης· τοῦ δ' οὐ χρόα καλὸν ἴαψεν·
ἤρκεσε γάρ οἱ πῆμα σάκος μέγα τετραβόειον·
ἀλλὰ καὶ ὣς δείσας ἀνεχάσσατο τυτθὸν ὀπίσσω.
Μηριόνης δ' ἐπόρουσεν ἀμύμονι Λαοφόωντι 241
Παιονίδηι, τὸν ἐγείνατ' ἐϋπλόκαμος Κλεομήδη

ἦλθον δ' ἐς μέγα δῶμα καὶ ὄλβιον· ἔνθα δ' ἄρ' ἧστο
ἀντιθέη Ἑλένη Χαρίτων ἐπιειμένη εἶδος· Quintus
καί ῥά μιν ἀμφίπολοι πίσυρες περιποιπνύεσκον,
ἄλλαι δ' αὖτ' ἀπάνευθεν ἔσαν κλειτοῦ θαλάμοιο
ἔργα τιτυσκόμεναι, ὁπόσα δμωιῆισιν ἔοικεν.
Εὐρύπυλον δ' Ἑλένη μέγ' ἐθάμβεεν εἰσορόωσα,
κεῖνος δ' αὖθ' Ἑλένην· μετὰ δ' ἀλλήλους ἐπέεσσιν
ἄμφω δεικανόωντο δόμωι ἐνὶ κηώεντι·
δμῶες δ' αὖτε θρόνους δοιὼ θέσαν ἐγγὺς ἀνάσσης·
αἶψα δ' Ἀλέξανδρος κατ' ἄρ' ἕζετο, πὰρ δ' ἄρα τῶι γε
Εὐρύπυλος. λαοὶ δὲ πρὸ ἄστεος αὖλιν ἔθεντο,
ἧχι φυλακτῆρες Τρώων ἔσαν ὀβριμόθυμοι·
αἶψα δὲ τεύχεα θῆκαν ἐπὶ χθόνα, πὰρ δὲ καὶ ἵππους
στῆσαν ἔτι πνείοντας ὀϊζυροῖο μόγοιο·
ἐν δὲ φάτνηις ἐβάλοντο, τά τ' ὠκέες ἵπποι ἔδουσι.
καὶ τότε νὺξ ἐπόρουσε, μελαίνετο δ' αἶα καὶ αἰθήρ·
οἱ δ' ἄρα δαῖτ' ἐπάσαντο πρὸ τείχεος αἰπεινοῖο
Κήτειοι Τρῶές τε· πολὺς δ' ἐπὶ μῦθος ὀρώρει
δαινυμένων· πάντηι δὲ πυρὸς μένος αἰθαλόεντος
δαίετο πὰρ κλισίηισιν· ἐπίαχε δ' ἠπύτα σῦριγξ
αὐλοί τε λιγυροῖσιν ἀρηρέμενοι καλάμοισιν,
ἀμφὶ δὲ φορμίγγων ἰαχὴ πέλεν ἱμερόεσσα.
Ἀργεῖοι δ' ἀπάνευθεν ἐθάμβεον εἰσορόωντες
αὐλῶν φορμίγγων τ' ἰαχὴν ἀνδρῶν τε καὶ ἵππων
σύριγγός θ', ἣ δαιτὶ μεταπρέπει ἠδὲ νομεῦσι·
τοὔνεκ' ἄρ' οἷσιν ἕκαστος ἐπὶ κλισίηισι κέλευσε L3[O]
νῆας ἀμοιβαίηισι φυλασσέμεν ἄχρις ἐς ἠῶ,
μή σφεας Τρῶες ἀγαυοὶ ἐνιπρήσωσι κιόντες,
οἵ ῥα τότ' αἰπεινοῖο πρὸ τείχεος εἰλαπίναζον.
ὣς δ' αὔτως κατὰ δώματ' Ἀλεξάνδροιο δαΐφρων
δαίνυτο Τηλεφίδης μετ' ἀγακλειτῶν βασιλήων·
πολλὰ δ' ἄρα Πρίαμός τε καὶ ἄλλοι Τρώιοι υἷες
ἑξείης εὔχοντο μιγήμεναι Ἀργείοισιν {…}
αἴσηι ἐν ἀργαλέηι· ὁ δ' ὑπέσχετο πάντα τελέσσειν.
αὐτὰρ ἐπεὶ δόρπησαν, ἔβαν ποτὶ δώμαθ' ἕκαστος·
Εὐρύπυλος δ' αὐτοῦ κατελέξατο βαιὸν ἄπωθεν
ἐς τέγος εὐποίητον, ὅπηι πάρος αὐτὸς ἴαυεν
ἦϋς Ἀλέξανδρος μετ' ἀγακλειτῆς ἀλόχοιο·
κεῖνο γὰρ ἔκπαγλόν τε καὶ ἔξοχον ἔπλετο πάντων·
ἔνθ' ὅ γε λέξατ' ἰών· τοὶ δ' ἄλλοσε κοῖτον ἕλοντο
μέχρις ἐπ' Ἠριγένειαν ἐΰθρονον. αὐτὰρ ἅμ' ἠοῖ
Τηλεφίδης ἀνόρουσε καὶ ἐς στρατὸν εὐρὺν ἵκανε
σύν τ' ἄλλοις βασιλεῦσιν, ὅσοι κατὰ Ἴλιον ἦσαν·
λαοὶ δ' αὐτίκα δῦσαν ἐν ἔντεσι μαιμώωντες
πάντες ἐνὶ πρώτοισι λιλαιόμενοι πονέεσθαι.
ὣς δὲ καὶ Εὐρύπυλος μεγάλοις περικάτθετο γυίοις
τεύχεα μαρμαρέηισιν ἐειδόμενα στεροπῆισι·
καί οἱ δαίδαλα πολλὰ κατ' ἀσπίδα δῖαν ἔκειτο,
ὁππόσα πρόσθεν ἔρεξε θρασὺ σθένος Ἡρακλῆος.
ἐν μὲν ἔσαν βλοσυρῆισι γενειάσι λιχμώωντες

◆

δοιὼ κινυμένοισιν ἐοικότες οἶμα δράκοντες 46 (31c)
σμερδαλέον μεμαῶτες· ὁ δέ σφεας ἄλλοθεν ἄλλον 227 (160c)
νηπιαχός περ ἐὼν ὑπεδάμνατο· καί οἱ ἀταρβὴς
ἔσκε νόος καὶ θυμός, ἐπεὶ Διὶ κάρτος ἐῴκει
ἐξ ἀρχῆς· οὐ γάρ τι θεῶν γένος Οὐρανιώνων
ἄπρηκτον τελέθει καὶ ἀμήχανον, ἀλλά οἱ ἀλκὴ
ἕσπετ’ ἀπειρεσίη καὶ νηδύος ἔνδον ἐόντι.
ἐν δὲ Νεμειαίοιο βίη ἐτέτυκτο λέοντος
ὀβρίμου Ἡρακλῆος ὑπὸ στιβαρῆισι χέρεσσι
τειρόμενος κρατερῶς· βλοσυρῆις δέ οἱ ἀμφὶ γένυσσιν
αἱματόεις ἀφρὸς ἔσκεν· ἀποπνείοντι δ’ ἐῴκει.
ἄγχι δέ οἱ πεπόνητο δέμας πολυδειράδος ὕδρης
αἰνὸν λιχμώωσα· καρήατα δ’ ἀλγινόεντα
ἄλλα μὲν ἄρ δέδμητο κατὰ χθονός, ἄλλα δ’ ἄεξεν
ἐξ ὀλίγων μάλα πολλά· πόνος δ’ ἔχεν Ἡρακλῆα
θαρσαλέον τ’ Ἰόλαον, ἐπεὶ κρατερὰ φρονέοντε
ἄμφω ὁ μὲν τέμνεσκε καρήατα μαιμώωντα
ἅρπηι ὑπ’ ἀγκυλόδοντι θοῶς, ὁ δὲ καῖε σιδήρωι
αἰθομένωι· κρατερὴ δὲ κατήνυτο θηρὸς ὁμοκλή.
ἐξείης δ’ ἐτέτυκτο βίη συὸς ἀκαμάτοιο
ἀφριόων γενύεσσι· φέρεν δέ μιν, ὡς ἐτεόν περ,
ζωὸν ἐς Εὐρυσθῆα μέγα σθένος Ἀλκείδαο.
κεμμὰς δ’ εὖ ἤσκητο θοὴ πόδας, ἥ τ’ ἀλεγεινῶν
ἀμφιπερικτιόνων μέγ’ ἐσίνετο πᾶσαν ἀλωήν·
καὶ τὴν μὲν χρυσέοιο κεράατος ὄβριμος ἥρως
L3[I] ἄμφεχεν οὐλομένοιο πυρὸς πνείουσαν ἀϋτμήν.
ἀμφὶ δ’ ἄρα στυγεραὶ Στυμφηλίδες, αἱ μὲν ὀϊστοῖς
βλήμεναι ἐν κονίησιν ἀπέπνεον, αἱ δ’ ἔτι φύζης
μνωόμεναι πολιοῖο δι’ ἠέρος ἐσσεύοντο·
τῆισι δ’ ἔφ’ Ἡρακλέης κεχολωμένος ἄλλον ἐπ’ ἄλλωι
ἰὸν ἐπιπροΐαλλε, μάλα σπεύδοντι ἐοικώς.
ἐν δὲ καὶ Αὐγείαο μέγας σταθμὸς ἀντιθέοιο 5 (4C)
τεχνήεις ἤσκητο κατ’ ἀκαμάτοιο βοείης·
τῶι δ’ ἄρα θεσπεσίοιο βαθὺν ῥόον Ἀλφειοῖο
ὄβριμος Ἡρακλέης ἐπαγίνεεν· ἀμφὶ δὲ Νύμφαι
θάμβεον ἄσπετον ἔργον. ἀπόπροθι δ’ ἔπλετο ταῦρος
πύρπνοος, ὅν ῥα καὶ αὐτὸν ἀμαιμάκετόν περ ἐόντα
γνάμπτε βίηι κρατεροῖο κεράατος· οἱ δέ οἱ ἄμφω
ἀκάματοι μυῶνες ἐρειδομένοιο τέταντο· 6
καί ῥ’ ὁ μέν ὡς μυκηθμὸν ἱεὶς πέλεν. ἄγχι δ’ ἄρ’ αὐτοῦ
ἀμφὶ σάκος πεπόνητο θεῶν ἐπιειμένη εἶδος
Ἱππολύτη· καὶ τὴν μὲν ὑπὸ κρατερῆισι χέρεσσι
δαιδαλέου ζωστῆρος ἀμερσέμεναι μενεαίνων
εἷλκε κόμης ἵπποιο κατ’ ὠκέος· αἱ δ’ ἀπάτερθεν
ἄλλαι ὑποτρομέεσκον Ἀμαζόνες. ἀμφὶ δὲ λυγραὶ
Θρηικίην ἀνά γαῖαν ἔσαν Διομήδεος ἵπποι
ἀνδροβόροι· καί τάς μέν ἐπὶ στυγερῆισι φάτνησιν
αὐτῶι σὺν βασιλῆι κακὰ φρονέοντι δάϊξεν.
ἐν δὲ καὶ ἀκαμάτοιο δέμας πέλε Γηρυονῆος 242
τεθναότος παρὰ βουσί· καρήατα δ’ ἐν κονίησιν

οὐ γὰρ ἀνιδρωτί γε μετ’ ἀνδράσι κῦδος ἀέξει."
ὣς ἄρ’ ἔφη· Δαναοῖσι δ’ ἄχος γένετ’· ἀμφὶ δ’ ἄρ’ αὐτοῖς
πολλοὶ γαῖαν ἔρευθον ὑπ’ Ἄρεϊ δηιωθέντες
μαρναμένων ἑκάτερθεν· ἴση δ’ ἐπὶ δῆρις ὀρώρει.
ὀψὲ δ’ ἀδελφειοῖο φόνον στονόεντα νόησε
βλημένου ἐν κονίηι Ποδαλείριος, οὕνεκα νηυσὶν
ἧστο παρ’ ὠκυπόροισι τετυμμένα δούρασι φωτῶν
ἕλκε’ ἀκειόμενος. περὶ δ’ ἔντεα δύσατο πάντα,
θυμὸν ἀδελφειοῖο χολούμενος· ἐν δέ οἱ ἀλκὴ
σμερδαλέον στέρνοισιν ἀέξετο μαιμώωντι
ἐς πόλεμον στονόεντα· μέλαν δέ οἱ ἔζεεν αἷμα
λάβρον ὑπὸ κραδίηι· τάχα δ’ ἔνθορε δυσμενέεσσι
χερσὶ θοῆισιν ἄκοντα τανυγλώχινα τινάσσων.
εἷλε δ’ ἄρ’ ἐσσυμένως Ἀγαμήστορος υἱέα δῖον
Κλεῖτον, ὃν ἠΰκομος Νύμφη τέκεν ἀμφὶ ῥεέθροις
Παρθενίου, ὅς τ’ εἶσι διὰ χθονὸς ἠΰτ’ ἔλαιον
πόντον ἐπ’ Εὔξεινον προχέων καλλίρροον ὕδωρ.
ἄλλον δ’ ἀμφὶ κασιγνήτωι κτάνε δήιον ἄνδρα
Λᾶσσον, ὃν ἀντίθεος Προνόη τέκεν ἀμφὶ ῥεέθροις
Νυμφαίου ποταμοῖο μάλα σχεδὸν εὐρέος ἄντρου,
ἄντρου θηητοῖο, τὸ δὴ φάτις ἔμμεναι αὐτῶν
ἱρὸν Νυμφάων, ὁπόσαι περὶ μακρὰ νέμονται
οὔρεα Παφλαγόνων καὶ ὅσαι περὶ βοτρυόεσσαν
ναίουσ’ Ἡράκλειαν· ἔοικε δὲ κεῖνο θεοῖσιν
ἄντρον, ἐπεί ῥα τέτυκται ἀπειρέσιον μὲν ἰδέσθαι
λαΐνεον, ψυχρὸν δὲ διὰ σπέος ἔρχεται ὕδωρ L3[I]
κρυστάλλωι ἀτάλαντον, ἐνὶ μυχάτοισι δὲ πάντηι
λαΐνεοι κρητῆρες ἐπὶ στυφελῆισι πέτρησιν,
αἰζηῶν ὡς χερσὶ τετυγμένοι, ἰνδάλλονται·
ἀμφ’ αὐτοῖσι δὲ Πᾶνες ὁμῶς Νύμφαι τ’ ἐρατειναί,
ἱστοί τ’ ἠλακάταί τε, καὶ ἄλλ’ ὅσα τεχνήεντα
ἔργα πέλει θνητοῖσι, τὰ καὶ περὶ θαῦμα βροτοῖσιν
εἴδεται ἐρχομένοισιν ἔσω ἱεροῖο μυχοῖο·
τῶι ἔνι δοιαὶ ἔνεισι καταιβασίαι τ’ ἄνοδοί τε,
ἡ μὲν πρὸς Βορέαο τετραμμένη ἠχήεντος
πνοιάς, ἡ δὲ Νότοιο καταντίον ὑγρὸν ἀέντος,
τῆι θνητοὶ νίσσονται ὑπὸ σπέος εὐρὺ θεάων·
ἡ δ’ ἑτέρη μακάρων πέλεται ὁδός, οὐδέ μιν ἄνδρες
ῥηιδίως πατέουσιν, ἐπεὶ χάος εὐρὺ τέτυκται
μέχρις ἐπ’ Ἀΐδονῆος ὑπερθύμοιο βέρεθρον·
ἀλλὰ τὰ μὲν μακάρεσσι πέλει θέμις εἰσοράασθαι.
τῶν δ’ αὖτ’ ἀμφὶ Μαχάον’ ἰδ’ Ἀγλαΐης κλυτὸν υἷα
μαρναμένων ἑκάτερθεν ἀπέφθιτο πουλὺς ὅμιλος·
ὀψὲ δὲ δὴ Δαναοί σφεας εἴρυσαν ἀθλήσαντες
πολλά περ· αἶψα δὲ νῆας ἐπὶ σφετέρας ἐκόμισσαν
παῦροι, ἐπεὶ πλεόνεσσι κακὴ περιπέπτατ’ ὀϊζὺς
ἀργαλέου πολέμοιο· πόνωι δ’ ἐνέμιμνον ἀνάγκηι.
ἀλλ’ ὅτε δὴ μάλα πολλοὶ ἐνεπλήσαντο κελαινὰς
κῆρας ἀν’ αἱματόεντα καὶ ἀλγινόεντα κυδοιμόν,
δὴ τότ’ ἄρ’ Ἀργείων πολέες φύγον ἔνδοθι νηῶν,

◆

δεξιτερὸν κατὰ γλουτόν· ὁ δ' οὐκ ἀνεχάζετ' ὀπίσσω, 47 (32c)
Quintus οὐδ' ἐπιόντ' ἀλέεινε καὶ αἵματος ἐσσυμένοιο· 228 (161c)
ἀλλ' ἄρα καρπαλίμως περιμήκεα λᾶαν ἀείρας
κάββαλε κὰκ κεφαλῆς μεγαθύμου Τηλεφίδαο·
τοῦ δὲ κόρυς στονόεντα φόνον καὶ πῆμ' ἀπάλαλκεν
ἐσσυμένως· ὁ δ' ἔπειτα κραταιῶι χώσατο φωτὶ
ἥρως Εὐρύπυλος, μέγα δ' ἀσχαλόων ἐνὶ θυμῶι
ὠκὺ διὰ στέρνοιο Μαχάονος ἤλασεν ἔγχος·
αἰχμὴ δ' αἱματόεσσα μετάφρενον ἄχρις ἵκανεν·
ἤριπε δ' ὡς ὅτε ταῦρος ὑπὸ γναθμοῖσι λέοντος·
ἀμφὶ δέ οἱ μελέεσσι μέγ' ἔβραχεν αἰόλα τεύχη.
Εὐρύπυλος δέ οἱ αἶψα πολύστονον εἰρύσατ' αἰχμὴν
ἐκ χροὸς οὐταμένοιο καὶ εὐχόμενος μέγ' ἄϋτει·
"ἆ δείλ', οὔ νύ τοι ἦτορ ἀρηράμενον φρεσὶ πάμπαν
ἔπλεθ', ὃς οὐτιδανός περ ἐὼν μέγ' ἀμείνονι φωτὶ
ἄντα κίες· τῶ καί σε κακὴ λάχε δαίμονος Αἶσα·
ἀλλὰ σοὶ ἔσσετ' ὄνειαρ, ὅτ' οἰωνοὶ δατέονται
σάρκα τεὴν κταμένοιο κατὰ μόθον· ἦ ἔτ' ἐέλπηι
νοστήσειν καὶ ἐμεῖο μένος καὶ χεῖρας ἀλύξειν;
ἐσσὶ μὲν ἰητήρ, μάλα δ' ἤπια φάρμακα οἶδας,
τοῖς πίσυνος τάχ' ἔολπας ὑπεκφυγέειν κακὸν ἦμαρ.
ἀλλ' οὐ μὰν οὐδ' αὐτὸς ἀπ' ἠνεμόεντος Ὀλύμπου
σεῖο πατὴρ τεὸν ἦτορ ἔτ' ἐκ θανάτοιο σαώσει,
οὐδ' εἴ τοι νέκταρ τε καὶ ἀμβροσίην καταχεύηι."
ὣς φάτο· τὸν δ' ὅ γε βαιὸν ἀναπνείων προσέειπεν·
L4[O] "Εὐρύπυλ', οὐδ' ἄρα σοί_γε πολὺν χρόνον αἴσιμόν ἐστι
ζώειν, ἀλλὰ σοὶ ἄγχι παρίσταται οὐλομένη Κὴρ
Τρώιον ἂμ πεδίον, τῶ καὶ νῦν αἴσυλα βάζεις."
ὣς φάμενον λίπε θυμός· ἔβη δ' ἄφαρ Ἄϊδος εἴσω·
τὸν δὲ καὶ οὐκέτ' ἐόντα προσηύδα κύδιμος ἀνήρ·
"νῦν μὲν δὴ σύ γε κεῖσο κατὰ χθονός· αὐτὰρ ἔγωγε
ὕστερον οὐκ ἀλέγω, εἰ καὶ παρὰ ποσσὶν ὄλεθρος 6 (5c)
σήμερον ἡμετέροισι πέλει λυγρός· οὔ τι γὰρ ἄνδρες
ζώομεν ἤματα πάντα· πότμος δ' ἐπὶ πᾶσι τέτυκται."
ὣς εἰπὼν οὔταζε νέκυν· μέγα δ' ἴαχε Τεῦκρος,
ὡς ἴδεν ἐν κονίηισι Μαχάονα· τοῦ γὰρ ἄπωθεν
εἱστήκει μάλα πάγχυ πονεύμενος· ἐν γὰρ ἔκειτο
δῆρις ἐνὶ μέσσοισιν· ἐπ' ἄλλωι δ' ἄλλος ὀρώρει.
ἀλλ' οὐδ' ὣς ἀμέλησε δεδουπότος ἀνδρὸς ἀγαυοῦ 7
Νιρῆός θ', ὃς κεῖτο παραυτόθι· τὸν δ' ἐνόησεν
ὕστερον ἀντιθέοιο Μαχάονος ἐν κονίηισιν·
αἶψα δ' ὅ γ' Ἀργείοισιν ἐκέκλετο μακρὰ βοήσας·
"ἔσσυσθ', Ἀργεῖοι, μηδ' εἴκεμεν ἐσσυμένοισι
δυσμενέσιν· νῶιν γὰρ ἀάσπετον ἔσσετ' ὄνειδος,
εἴ κε Μαχάονα δῖον ἅμ' ἀντιθέωι Νιρῆι
Τρῶες ἐρυσσάμενοι ποτὶ Ἴλιον ἀπονέωνται.
ἀλλ' ἄγε, δυσμενέεσσι μαχώμεθα πρόφρονι θυμῶι,
ὄφρα δαϊκταμένους εἰρύσσομεν ἠὲ καὶ αὐτοὶ
κείνοις ἀμφιθάνωμεν, ἐπεὶ θέμις ἀνδράσιν αὕτη 243
οἷσιν ἀμυνέμεναι, μηδ' ἄλλοις κύρμα λιπέσθαι·

αἱματόεντα κέχυντο βίηι ῥοπάλοιο δαμέντα·
πρόσθε δέ οἱ δέδμητο κύων ὀλοώτατος ἄλλων, Quintus
Ὄρθρος, ἀνιηρῶι ἐναλίγκιος ὄβριμον ἀλκὴν
Κερβέρωι, ὅς ῥά οἱ ἔσκεν ἀδελφεός· ἀμφὶ δ' ἔκειτο
βουκόλος Εὐρυτίων μεμορυγμένος αἵματι πολλῶι.
ἀμφὶ δὲ χρύσεα μῆλα τετεύχατο μαρμαίροντα
Ἑσπερίδων ἀνὰ πρέμνον ἀκήρατον· ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτῶι
σμερδαλέος δέδμητο δράκων· ταὶ δ' ἄλλοθεν ἄλλαι
πτώσσουσαι θρασὺν υἷα Διός μεγάλοιο φέβοντο.
ἐν δ' ἄρ' ἔην, μέγα δεῖμα καὶ ἀθανάτοισιν ἰδέσθαι,
Κέρβερος, ὅν ῥ' ἀκάμαντι Τυφωέϊ γείνατ' Ἔχιδνα
ἄντρωι ὑπ' ὀκρυόεντι μελαίνης ἀγχόθι νυκτὸς
ἀμφ' ὀλοῆισι πύληισι πολυκλαύτου Ἀΐδαο
εἴργων νεκρὸν ὅμιλον ὑπ' ἠερόεντι βερέθρωι·
ῥεῖα δέ μιν Διός υἱὸς ὑπὸ πληγῆισι δαμάσσας
ἦγε καρηβαρέοντα παρὰ Στυγὸς αἰπὰ ῥέεθρα
ἕλκων οὐκ ἐθέλοντα βίηι πρὸς ἀήθεα χῶρον
θαρσαλέως. ἐτέτυκτο δ' ἀπόπροθεν ἄγκεα μακρὰ
Καυκάσου· ἀμφὶ δὲ δεσμὰ Προμηθέος ἄλλυδις ἄλλα
αὐτῆις σὺν πέτρηισιν ἀναρρήξας ἀραρυίαις
λῦε μέγαν Τιτῆνα· λυγρὸς δέ οἱ ἀγχόθι κεῖτο
αἰετὸς ἀλγινόεντι δέμας βεβλημένος ἰῶι.
Κενταύρων δ' ἐτέτυκτο πολυσθενέων μέγα κάρτος
ἀμφὶ Φόλοιο μέλαθρον· Ἔρις δ' ὀρόθυνε καὶ οἶνος
ἀντίον Ἡρακλῆι τεράατα κεῖνα μάχεσθαι·
καὶ ῥ' οἱ μὲν πεύκηισι περὶ δμηθέντες ἔκειντο, L4[O]
τὰς ἔχον ἐν χείρεσσι μάχης ἄκος· οἱ δ' ἔτι μακρῆις
δηριόωντ' ἐλάτηισι μεμαότες, οὐδ' ἀπέληγον
ὑσμίνης· πάντων δὲ καρήατα δεύετο λύθρωι
θεινομένων ἀνὰ δῆριν ἀμείλιχον, ὡς ἐτεόν περ·
οἴνωι δ' αἷμα μέμικτο, συνηλοίητο δὲ πάντα
εἴδατα καὶ κρητῆρες ἐΰξεστοί τε τράπεζαι.
Νέσσον δ' αὖθ' ἑτέρωθι παρὰ ῥόον Εὐηνοῖο
κείνης ἐκπροφυγόντα μάχης ὑπεδάμνατ' ὀϊστῶι
ἀμφ' ἐρατῆς ἀλόχοιο χολούμενος. ἐν δ' ἐτέτυκτο
ὀβρίμου Ἀνταίοιο μέγα σθένος, ὅν ῥα καὶ αὐτὸν
ἀμφὶ παλαισμοσύνης ἄμοτον περιδηριόωντα
ὑψοῦ ἀειράμενος κρατερῆις συνέαξε χέρεσσι.
κεῖτο δ' ἐπὶ προχοῆισιν ἐϋρρόου Ἑλλησπόντου
ἀργαλέον μέγα κῆτος ἀμειλίκτοισιν ὀϊστοῖς
βλήμενον· Ἡσιόνης δὲ κακοὺς ἀπελύετο δεσμούς.
ἄλλα δ' ἄρ' Ἀλκείδαο θρασύφρονος ἄσπετα ἔργα
ἄμφεχεν Εὐρυπύλοιο διοτρεφέος σάκος εὐρύ.
φαίνετο δ' ἶσος Ἄρηι μετὰ στίας ἀΐσσοντι·
Τρῶες δ' ἀμφιέποντες ἐγήθεον, εὖτ' ἐσίδοντο
τεύχεά τ' ἠδὲ καὶ ἄνδρα θεῶν ἐπιειμένον εἶδος·
τὸν δὲ Πάρις προσέειπεν ἐποτρύνων ποτὶ δῆριν·
"χαίρω σεῖο κιόντος, ἐπεί νύ μοι ἦτορ ἔολπεν
Ἀργείους μάλα πάντας ὀϊζυρῶς ἀπολέσθαι
αὐτῆις σὺν νήεσσιν, ἐπεὶ βροτὸν οὔ ποτε τοῖον

◆ ἔδρακον ἐν Τρώεσσιν ἐϋπτολέμοισί τ' Ἀχαιοῖς. 48 (33c)
ἀλλὰ σύ, πρὸς μεγάλοιο καὶ ὀβρίμου Ἡρακλῆος, 229 (162c)
τῶι μέγεθός τε βίην τε καὶ ἀγλαὸν εἶδος ἔοικας,
κείνου μνωόμενος φρονέων τ' ἀντάξια ἔργα
θαρσαλέως Τρώεσσι δαϊζομένοις ἐπάμυνον,
ἤν πως ἀμπνεύσωμεν· ἐπεὶ σέ_γε μοῦνον ὀΐω
ἄστεος ὀλλυμένοιο κακὰς ἀπὸ κῆρας ἀλέξαι."
ἦ μέγ' ἐποτρύνων· ὁ δέ μιν προσεφώνεε μύθωι·
"Πριαμίδη μεγάθυμε, δέμας μακάρεσσιν ἐοικώς,
ταῦτα μὲν ἀθανάτων ἐνὶ γούνασιν ἐστήρικται,
ὅς τε θάνηι κατὰ δῆριν ὑπέρβιον ἠὲ σαωθῆι·
ἡμεῖς δ', ὥς περ ἔοικε καὶ ὡς σθένος ἐστὶ μάχεσθαι,
στησόμεθα πρὸ πόληος· ἔπειτα δὲ καὶ τόδ' ὀμοῦμαι,
μὴ πρὶν ὑποστρέψειν, πρίν γ' ἢ κτάμεν ἢ ἀπολέσθαι."
ὣς φάτο θαρσαλέως· Τρῶες δ' ἐπὶ μακρὰ χάροντο.
καὶ τότ' Ἀλέξανδρόν τε καὶ Αἰνείαν ἐρίθυμον
Πουλυδάμαντά τ' ἐϋμμελίην καὶ Πάμμονα δῖον
Δηίφοβόν τ' ἐπὶ τοῖσι καὶ Αἴθικον, ὃς περὶ πάντων
Παφλαγόνων ἐκέκαστο μάχηι ἔνι τλῆναι ὅμιλον,
τοὺς ἅμα λέξατο πάντας ἐπισταμένους πονέεσθαι,
ὄππως δυσμενέεσσιν ἐπὶ πρώτοισι μάχωνται
ἐν πολέμωι· μάλα δ' ὦκα κίον προπάροιθεν ὁμίλου·
προφρονέως δ' οἴμησαν ἀπ' ἄστεος· ἀμφὶ δὲ λαοὶ
πολλοὶ ἕπονθ', ὡς εἴ τε μελισσάων κλυτὰ φῦλα
ἡγεμόνεσσιν ἑοῖσι κατηρεφέος σίμβλοιο
L4[I] ἐκχύμεναι καναχηδόν, ὅτ' εἴαρος ἦμαρ ἵκηται·
ὥς ἄρα τοῖσιν ἕποντο βροτοὶ ποτὶ δῆριν ἰοῦσι·
τῶν δ' ἄρα νισσομένων πολὺς αἰθέρα δοῦπος ἵκανεν
αὐτῶν ἠδ' ἵππων· περὶ δ' ἔβρεμεν ἄσπετα τεύχη.
ὡς δ' ὁπόταν μεγάλοιο βίη ἀνέμοιο θοροῦσα
κινήσηι προθέλυμνον ἁλὸς βυθὸν ἀτρυγέτοιο,
κύματα δ' ὦκα κελαινὰ πρὸς ἠιόνας βοόωντα 7 (6c)
φῦκος ἀποπτύωσιν ἐρευγομένοιο κλύδωνος,
ἠχὴ δ' ἀτρυγέτοισι παρ' αἰγιαλοῖσιν ὄρωρεν·
ὣς τῶν ἐσσυμένων μέγ' ὑπέβραχε γαῖα πελώρη.
Ἀργεῖοι δ' ἀπάνευθε πρὸ τείχεος ἐξεχέοντο
ἀμφ' Ἀγαμέμνονα δῖον· ἀϋτὴ δ' ἔπλετο λαῶν
ἀλλήλοις ἐπικεκλομένων ὀλοοῦ πολέμοιο
ἀντιάαν καὶ μή τι καταπτώσσοντας ἐνιπὴν 8
μίμνειν πὰρ νήεσσιν ἐπειγομένων μαχέσασθαι.
Τρωσὶ δ' ἄρ' ἐσσυμένοισι συνήντεον, εὖτε βόεσσι
πόρτιες ἐκ ξυλόχοιο ποτὶ σταθμὸν ἐρχομένηισιν
ἐκ νομοῦ εἰαρινοῖο κατ' οὔρεος, ὁππότ' ἄρουραι
πυκνὸν τηλεθάουσι, βρύει δ' ἅλις ἄνθεσι γαῖα,
πλήθει δ' αὖτε κύπελλα βοῶν γλάγος ἠδὲ καὶ οἰῶν,
μυκηθμὸς δ' ἄρα πουλὺς ὀρίνεται ἔνθα καὶ ἔνθα
μισγομένων, γάνυται δὲ μετὰ σφίσι βουκόλος ἀνήρ·
ὣς τῶν ἀλλήλοισι μετεσσυμένων ὀρυμαγδὸς
ὠρώρει· δεινὸν γὰρ ἄϋτεον ἀμφοτέρωθε. 244
σὺν δὲ μάχην ἐτάνυσσαν ἀπείριτον· ἐν δὲ Κυδοιμὸς
στρωφᾶτ' ἐν μέσσοισι μετ' ἀργαλέοιο Φόνοιο·
σὺν δ' ἔπεσον ῥινοί τε καὶ ἔγχεα καὶ τρυφάλειαι
πλησίον· ἀμφὶ δὲ χαλκὸς ἴσον πυρὶ μαρμαίρεσκε·
φρῖξε δ' ἄρ' ἐγχείηισι μάχη· περὶ δ' αἵματι πάντηι
δεύετο γαῖα μέλαινα δαϊζομένων ἡρώων
ἵππων τ' ὠκυπόδων, οἵ θ' ἅρμασιν ἀμφεκέχυντο,
οἱ μὲν ἔτ' ἀσπαίροντες ὑπ' ἔγχεσιν, οἱ δ' ἐφύπερθε
πίπτοντες· στυγερὴ δὲ δι' ἠέρος ἔσσυτ' ἀϋτή·
ἐν γὰρ δὴ χάλκειος ἔρις πέσεν ἀμφοτέροισι.
καί ῥ' οἱ μὲν λάεσσιν ἀταρτηροῖσι μάχοντο,
οἱ δ' αὖτ' αἰγανέηισι νεήκεσιν ἠδὲ βέλεσσιν,
ἄλλοι δ' ἀξίνηισι καὶ ἀμφιτόμοις πελέκεσσι
καὶ κρατεροῖς ξιφέεσσι καὶ ἀγχεμάχοις δοράτεσσιν,
ἄλλος δ' ἄλλο χέρεσσι μάχης ἀλκτήριον εἶχε.
πρῶτοι δ' Ἀργεῖοι Τρώων ὤσαντο φάλαγγας
βαιὸν ἀπὸ σφείων· τοὶ δ' ἔμπαλιν ὁρμήσαντες
αἵματι δεῦον Ἄρηα μετ' Ἀργείοισι θορόντες·
Εὐρύπυλος δ' ἐν τοῖσι μελαίνηι λαίλαπι ἶσος
λαὸν ἐπῴχετο πάντα καὶ Ἀργείους ἐνάριζε
θαρσαλέως· μάλα γάρ οἱ ἀάσπετον ὤπασε κάρτος
Ζεὺς ἐπίηρα φέρων ἐρικυδέϊ Ἡρακλῆι.
ἔνθ' ὅ γε καὶ Νιρῆα θεοῖς ἐναλίγκιον ἄνδρα
μαρνάμενον Τρώεσσι βάλεν περιμήκεϊ δουρὶ
βαιὸν ὑπὲρ πρότμησιν· ὁ δ' ἐς πέδον ἤριπε γαίης·
ἐκ δέ οἱ αἷμ' ἐχύθη, δεύοντο δέ οἱ κλυτὰ τεύχη,
δεύετο δ' ἀγλαὸν εἶδος ἅμ' εὐθαλέεσσι κόμηισι· L4[I]
κεῖτο δ' ἄρ' ἐν κονίηισι καὶ αἵματι σὺν κταμένοισιν,
ἔρνος ὅπως ἐριθηλὲς ἐλαίης εὐκεάτοιο,
ἥν τε βίη ποταμοῖο κατὰ ῥόον ἠχήεντα
σύν τ' ὄχθηις ἐλάσηισι βόθρον διὰ πάντα κεδάσσας
ῥιζόθεν, ἡ δ' ἄρα κεῖται ὑπ' ἄνθεσι βεβριθυῖα·
ὣς τῆμος Νιρῆος ἐπὶ χθονὸς ἄσπετον οὖδας
ἐξεχύθη δέμας ἠΰ καὶ ἀγλαΐη ἐρατεινή·
τῶι δ' ἄρ' ἐπ' Εὐρύπυλος μεγάλ' εὔχετο δηιωθέντι·
"κεῖσό νυν ἐν κονίηισιν, ἐπεί νύ τοι εἶδος ἀγητὸν
οὔ τι λιλαιομένωι περ ἐπήρκεσεν, ἀλλά σ' ἔγωγε
νοσφισάμην βιότοιο λιλαιόμενόν περ ἀλύξαι·
σχέτλιος, οὐδ' ἐνόησας ἀμείνονος ἀντίον ἐλθών·
οὐ γὰρ κάρτεϊ κάλλος ἀνὰ κλόνον ἰσοφαρίζει."
ὣς εἰπὼν κταμένοιο περικλυτὰ τεύχε' ἑλέσθαι
μήδετ' ἐπεσσύμενος· τοῦ δ' ἀντίος ἦλθε Μαχάων
χωόμενος Νιρῆος, ὅ οἱ σχεδὸν αἶσαν ἀνέτλη·
δουρὶ δέ μιν στονόεντι κατ' εὐρέος ἤλασεν ὦμον
δεξιτεροῦ, σύτο δ' αἷμα πολυσθενέος περ ἐόντος.
ἀλλ' οὐδ' ὣς ἀπόρουσεν ἀταρτηροῖο κυδοιμοῦ,
ἀλλ', ὥς τίς τε λέων ἢ ἄγριος οὔρεσι κάπρος,
μαίνετ' ἐνὶ μέσσοισιν, ὅπως κ' ἐπιόντα δαμάσσηι,
ὅς ῥά μιν οὔτασε πρῶτος ὑποφθάμενος δι' ὁμίλου·
τὰ φρονέων ἐπόρουσε Μαχάονι, καί ῥά μιν ὦκα
οὔτασεν ἐγχείηι περιμήκεΐ τε στιβαρῆι τε

“εἴθέ μιν, ὦ Ἀγάμεμνον, ἔτι ζώοντα κίχανον,
Quintus ὄφρα καὶ αὐτὸς ἄθρησεν ἑὸν θυμήρεα παῖδα 230
οὔ τι καταισχύνοντα βίην πατρός, ὥς περ ὀΐω
ἔσσεσθ’, ἥν με σόωσιν ἀκηδέες Οὐρανίωνες.”
ὣς ἄρ’ ἔφη πινυτῆισιν ἀρηράμενος φρεσὶ θυμόν·
λαοὶ δ’ ἀμφιέποντες ἐθάμβεον ἀνέρα δῖον.
ἀλλ’ ὅτε δὴ δόρποιο καὶ εἰλαπίνης κορέσαντο,
δὴ τότ’ ἄρ’ Αἰακίδαο θρασύφρονος ὄβριμος υἱὸς
ἀνστὰς ἐκ δόρποιο ποτὶ κλισίην ἀφίκανε
πατρὸς ἑοῦ. τὰ δὲ πολλὰ δαϊκταμένων ἡρώων
ἔντεά οἱ παρέκειντ’· αἱ δ’ ἀμφί μιν ἄλλοθεν ἄλλαι
χήρην ληιάδες κλισίην ἐπιπορσύνεσκον,
ὡς ζώοντος ἄνακτος· ὁ δ’ ὡς ἴδεν ἔντεα Τρώων
καὶ δμωιάς, στονάχησεν· ἔρως δέ μιν εἷλε τοκῆος·
ὡς δ’ ὅτ’ ἀνὰ δρυμὰ πυκνὰ καὶ ἄγκεα ῥωπήεντα
σμερδαλέοιο λέοντος ὑπ’ ἀγρευτῆισι δαμέντος
σκύμνος ἐς ἄντρον ἵκηται ἐΰσκιον, ἀμφὶ δὲ πάντηι
ταρφέα παπταίνει κενεὸν σπέος, ἀθρόα δ’ αὐτοῦ
ὀστέα δερκόμενος κταμένων πάρος οὐκ ὀλίγων περ
ἵππων ἠδὲ βοῶν μεγάλ’ ἄχνυται ἀμφὶ τοκῆος·
ὣς ἄρα θαρσαλέοιο πάϊς τότε Πηλείδαο
θυμὸν ἐπαχνώθη· δμωιαὶ δέ μιν ἀμφαγάσαντο·
καὶ δ’ αὐτὴ Βρισηίς, ὅτ’ ἔδρακεν υἷ’ Ἀχιλῆος,
ἄλλοτε μὲν θυμῶι μέγ’ ἐγήθεεν, ἄλλοτε δ’ αὖτε
ἄχνυτ’ Ἀχιλλῆος μεμνημένη· ἐν δέ οἱ ἦτορ
L1[O] ἀμφασίηι βεβόλητο κατὰ φρένας, ὡς ἐτεόν περ
αὐτοῦ ἔτι ζώοντος ἀταρβέος Αἰακίδαο.
Τρῶες δ’ αὖτ’ ἀπάνευθε γεγηθότες ὄβριμον ἄνδρα
Εὐρύπυλον κύδαινον ἐνὶ κλισίηισι καὶ αὐτοί,
ὁππόσον Ἕκτορα δῖον, ὅτ’ Ἀργείους ἐδάϊζε
ῥυόμενος πτολίεθρον ἑὸν καὶ κτῆσιν ἅπασαν.
ἀλλ’ ὅτε δὴ μερόπεσσιν ἐπὶ γλυκὺς ἤλυθεν ὕπνος,
δὴ τότε Τρώιοι υἷες ἰδ’ Ἀργεῖοι μενεχάρμαι
7.734 ◆ νόσφι φυλακτήρων εὗδον βεβαρηότες ὕπνωι.
8.1 Ἦμος δ’ ἠελίοιο φάος περικίδνατο γαῖαν
ἐκ περάτων ἀνιόντος, ὅθι σπέος Ἠριγενείης,
δὴ τότε που Τρῶες καὶ Ἀχαιῶν ὄβριμοι υἷες
◆ θωρήσσονθ’ ἑκάτερθεν ἐπειγόμενοι ποτὶ δῆριν·
καὶ τοὺς μὲν πάϊς ἐσθλὸς Ἀχιλλέος ὀτρύνεσκεν 1
ἀντιάαν Τρώεσσιν ἀταρβέα θυμὸν ἔχοντας,
τοὺς δ’ ἄρα Τηλεφίδαο μέγα σθένος· ἦ γὰρ ἐώλπει
τεῖχος μὲν χαμάδις βαλέειν νῆάς τ’ ἀμαθῦναι
ἐν πυρὶ λευγαλέωι, λαοὺς δ’ ὑπὸ χερσὶ δαΐξαι.
ἀλλά οἱ ἐλπωρὴ μὲν ἔην ἐναλίγκιος αὔρηι
μαψιδίηι· Κῆρες δὲ μάλα σχεδὸν ἑστηυῖαι
πολλὸν καγχαλάσκον ἐτώσια μητιόωντι.
καὶ τότε Μυρμιδόνεσσιν Ἀχιλλέος ἄτρομος υἱὸς
θαρσαλέον φάτο μῦθον ἐποτρύνων πονέεσθαι·
“κέκλυτέ μευ, θεράποντες, ἀρήϊον ἐν φρεσὶ θυμὸν 245
8.16 θέντες, ἵν’ Ἀργείοισιν ἄκος πολέμου ἀλεγεινοῦ,
δυσμενέεσσι δὲ πῆμα γενώμεθα· μηδέ τις ἡμέων

◆ row of last line.
simile or **omen** **crux**

Consensus lines presented in order;
none reordered, removed or bracketed.

EXCLUDED:
299a πλαζόμεθ’ ἄνθρωποι ἐπ’ ἀπείριτα νῶτα θαλάσσης
390a τηλόθι κεκλόμενος φίλου ἀνδρὸς ἐς ἀλλότριον δῶ.
450a πήληξ οὐ παλάμηισιν ἐπέβρισεν δόρυ μακρὸν

ARGUMENT
How the Son of Achilles was brought to
the War from the Isle of Scyros.
— Loeb edition (1913)

QUINTUS
OF SMYRNA
POSTHOMERICA
BOOK 7

PREVIEW
8

EPIC POEM
.ORG
DIGITAL CLASSICS

THESE LINES HAVE CONVERGED TO TELL
A STORY THAT SATISFIES ME IN MY HEART,
WHERE ONLY THERE IT REALLY COUNTS.

INTERLEAVABLE

language: Homeric Greek
copy: Zimmerman (Teubner 1901)
typeface: Sea Hand Press 20

This UNRESTRICTED INTERLEAVABLE LAYOUT of this PUBLIC DOMAIN TEXT is available for free at ARCHIVE.ORG (LINK).

As some way-faring Man, who wanders o’er
In Thought, a Length of Lands he trod before,
Sends forth his active Mind from Place to Place,
Joins Hill to Dale, and measures Space with Space:

EPICPOEM.ORG 🇺🇸 734 lines 3.0

PRINT
2-SIDED:
55 to **62**

Ἦμος δ᾽ οὐρανὸς ἄστρα κατέκρυφεν, ἔγρετο δ᾽ Ἠὼς
λαμπρὸν παμφανόωσα, κνέφας δ᾽ ἀνεχάσσατο νυκτός,
δὴ τότ᾽ ἀρήιοι υἷες ἐϋσθενέων Ἀργείων,
οἱ μὲν ἔβαν προπάροιθε νεῶν κρατερὴν ἐπὶ δῆριν
ἀντίον Εὐρυπύλοιο μεμαότες, οἱ δ᾽ ἀπάτερθεν
αὐτοῦ πὰρ νήεσσι Μαχάονα ταρχύσαντο
Νιρέα θ᾽, ὃς μακάρεσσιν ἀειγενέεσσιν ἐώικει
κάλλεΐ τ᾽ ἀγλαΐηι τε· βίηι δ᾽ οὐκ ἄλκιμος ἦεν·
οὐ γὰρ ἅμ᾽ ἀνθρώποισι θεοὶ τελέουσιν ἅπαντα·
ἀλλ᾽ ἐσθλῶι κακὸν ἄγχι παρίσταται ἔκ τινος αἴσης·
ὣς Νιρῆι ἄνακτι παρ᾽ ἀγλαΐηι ἐρατεινῆι
κεῖτ᾽ ἀλαπαδνοσύνη· Δαναοὶ δέ οἱ οὐκ ἀμέλησαν,
ἀλλά ἑ ταρχύσαντο καὶ ὠδύραντ᾽ ἐπὶ τύμβωι,
ὅσσα Μαχάονα δῖον, ὃν ἀθανάτοισι μακάρεσσιν
ἶσον ἀεὶ τίεσκον, ἐπεὶ πυκνὰ μήδεα ἤιδη·
αἶψα δ᾽ ἄρ᾽ ἀμφοτέροισι χυτὸν περὶ σῆμα βάλοντο.
 καὶ τότ᾽ ἄρ᾽ ἐν πεδίωι ἔτι μαίνετο λοίγιος Ἄρης·
ὦρτο δ᾽ ἄρ᾽ ἀμφοτέρωθε μέγας κόναβος καὶ ἀϋτὴ
ῥηγνυμένων λάεσσι καὶ ἐγχείηισι βοειῶν·
καί ῥ᾽ οἱ μὲν πονέοντο πολυκμήτωι ὑπ᾽ Ἄρηι·
νωλεμέως δ᾽ ἄρ᾽ ἄπαστος ἐδητύος ἐν κονίηισι
κεῖτο μέγα στενάχων Ποδαλείριος, οὐδ᾽ ὅ γε σῆμα
λεῖπε κασιγνήτοιο· νόος δέ οἱ ὁρμαίνεσκε
χερσὶν ὑπὸ σφετέρηισιν ἀνηλεγέως ἀπολέσθαι.
καί ῥ᾽ ὁτὲ μὲν βάλε χεῖρας ἐπὶ ξίφος, ἄλλοτε δ᾽ αὖτε
L1[I] δίζετο φάρμακον αἰνόν· ἑοὶ δέ μιν εἶργον ἑταῖροι
πολλὰ παρηγορέοντες· ὁ δ᾽ οὐκ ἀπέληγεν ἀνίης.
καί νύ κε θυμόν ἑῆισιν ὑπαὶ παλάμηισιν ὄλεσσεν
ἐσθλοῦ ἀδελφειοῖο νεοκμήτωι ἐπὶ τύμβωι,
εἰ μὴ Νηλέος υἱὸς ἐπέκλυεν, οὐδ᾽ ἀμέλησεν
αἰνῶς τειρομένοιο· κίχεν δέ μιν ἄλλοτε μέν που
ἐκχύμενον περὶ σῆμα πολύστονον, ἄλλοτε δ᾽ αὖτε
ἀμφὶ κάρη χεύοντα κόνιν καὶ στήθεα χερσὶ
◆ θεινόμενον κρατερῆισι καὶ οὔνομα κικλήσκοντα
οἷο κασιγνήτοιο· περιστενάχοντο δ᾽ ἄνακτα
δμῶες ὁμῶς ἑτάροισι, κακὴ δ᾽ ἔχε πάντας ὀϊζύς.
καί ῥ᾽ ὅ γε μειλιχίοισι μέγ᾽ ἀχνύμενον προσέειπεν·
 "ἴσχεο λευγαλέοιο γόου καὶ πένθεος αἰνοῦ,
ὦ τέκος· οὐ γὰρ ἔοικε περίφρονα φῶτα γεγῶτα
μύρεσθ᾽, οἷα γυναῖκα, παρ᾽ οὐκέτ᾽ ἐόντι πεσόντα·
οὐ γὰρ ἀναστήσεις μιν ἔτ᾽ ἐς φάος, οὕνεκ᾽ ἄϊστος
ψυχή οἱ πεπότηται ἐς ἠέρα, σῶμα δ᾽ ἄνευθε
πῦρ ὀλοὸν κατέδαψε καὶ ὀστέα δέξατο γαῖα·
αὔτως δ᾽, ὡς ἀνέθηλε, καὶ ἔφθιτο. τέτλαθι δ᾽ ἄλγος
ἄσπετον, ὥς περ ἔγωγε Μαχάονος οὔ τι χερείω
παῖδ᾽ ὀλέσας δηίοισιν ὑπ᾽ ἀνδράσιν, εὖ μὲν ἄκοντι,
εὖ δὲ σαοφροσύνηισι κεκασμένον· οὐδέ τις ἄλλος
αἰζηῶν φιλέεσκεν ἑὸν πατέρ᾽, ὡς ἐμὲ κεῖνος,
κάτθανε δ᾽ εἵνεκ᾽ ἐμεῖο σαωσέμεναι μενεαίνων
ὃν πατέρ᾽· ἀλλά οἱ εἶθαρ ἀποκταμένοιο πάσασθαι
εἵνεχ᾽ ὁμοφροσύνης· ἀρετῆι δ᾽ ὅ γε φέρτερος ἦεν
πολλόν, ἐπεὶ μακάρεσσι δέμας καὶ κάρτος ἐώικει.
τῶι σύ_γε πάμπαν ἔοικας· ἐγὼ δ᾽ ἄρα κεῖνον ὀΐω
ζωὸν ἔτ᾽ Ἀργείοισι μετέμμεναι, οὗ μ᾽ ἄχος ὀξὺ
ἀμφέχει ἤματα πάντα, λυγρῶι δ᾽ ἐπὶ γήραϊ θυμὸν
τείρομαι· ὡς ὄφελόν με χυτὴ κατὰ γαῖα κεκεύθει
κείνου ἔτι ζώοντος, ἐπεὶ πέλει ἀνέρι κῦδος
κηδεμονῆος ἑοῦ ὑπὸ χείρεσι ταρχυθῆναι.
ἀλλά, τέκος, κείνου μὲν ἐγὼν οὐ λήσομαι ἦτορ
ἀχνύμενος· σὺ δὲ μή τι χαλέπτεο πένθεϊ θυμόν·
ἀλλ᾽ ἄγε Μυρμιδόνεσσι καὶ ἱπποδάμοισιν Ἀχαιοῖς
τειρομένοις ἐπάμυνε μέγ᾽ ἀμφ᾽ ἀγαθοῖο τοκῆος
χωόμενος δηίοισι· κλέος δέ τοι ἔσσεται ἐσθλὸν
Εὐρύπυλον δαμάσαντι μάχης ἀκόρητον ἐόντα·
τοῦ γὰρ ὑπέρτερός ἐσσι καὶ ἔσσεαι, ὅσσον ἀρείων
σεῖο πατὴρ κείνοιο πέλεν μογεροῖο τοκῆος."
 ὣς φάμενον προσέειπε πάϊς ξανθοῦ Ἀχιλῆος·
 "ὦ γέρον, ἡμετέρην ἀρετὴν ἀνὰ δηϊοτῆτα
Αἶσα διακρινέει κρατερὴ καὶ ὑπέρβιος Ἄρης."
 ὣς εἰπὼν αὐτῆμαρ ἐέλδετο τείχεος ἐκτὸς
σεύεσθ᾽ ἐν τεύχεσσιν ἑοῦ πατρός· ἀλλά μιν ἔσχε
νύξ, ἥ τ᾽ ἀνθρώποισι λύσιν καμάτοιο φέρουσα
ἔσσυτ᾽ ἀπ᾽ Ὠκεανοῖο καλυψαμένη δέμας ὄρφνηι.
 Ἀργείων δέ μιν υἷες ἶσον κρατερῶι Ἀχιλῆι
κύδαινον παρὰ νηυσὶ γεγηθότες, οὕνεκ᾽ ἄρ᾽ αὐτοὺς
θαρσαλέους κατέτευξεν ἰὼν ἐπὶ δῆριν ἑτοίμως· L1[I]
τοὔνεκά μιν τίεσκον ἀγακλειτοῖς γεράεσσιν
ἄσπετα δῶρα διδόντες, ἅ τ᾽ ἀνέρι πλοῦτον ὀφέλλει·
οἱ μὲν γὰρ χρυσόν τε καὶ ἄργυρον, οἱ δὲ γυναῖκας
δμωίδας, οἱ δ᾽ ἄρα χαλκὸν ἀάσπετον, οἱ δὲ σίδηρον,
ἄλλοι δ᾽ οἶνον ἐρυθρὸν ἐν ἀμφιφορεῦσιν ὄπασσαν
2 (1C) ἵππους τ᾽ ὠκύποδας καὶ ἀρήϊα τεύχεα φωτῶν
φάρεά τ᾽ εὐποίητα γυναικῶν κάλλιμα ἔργα·
τοῖς ἔπι θυμὸν ἴαινε Νεοπτολέμοιο φίλον κῆρ.
καί ῥ᾽ οἱ μὲν δόρποιο ποτὶ κλισίηισι μέλοντο
υἱὸν Ἀχιλλῆος θεοειδέα κυδαίνοντες
ἶσον ἐπουρανίοισιν ἀτειρέσι· τῶι δ᾽ Ἀγαμέμνων
πόλλ᾽ ἐπικαγχαλόων τοῖον ποτὶ μῦθον ἔειπεν·
2 "ἀτρεκέως πάϊς ἐσσὶ θρασύφρονος Αἰακίδαο,
ὦ τέκος, οὕνεκά οἱ κρατερὸν μένος ἠδὲ καὶ εἶδος
καὶ μέγεθος καὶ θάρσος ἰδὲ φρένα ἔνδον ἔοικας·
τῶ σοι ἐγὼ μέγα θυμὸν ἰαίνομαι· ἦ γὰρ ἔολπα
σῆισιν ὑπαὶ παλάμηισι καὶ ἔγχεϊ δήϊα φῦλα
καὶ Πριάμοιο πόληα περικλειτὴν ἐναρίξαι,
οὕνεκα πατρὶ ἔοικας· ἐγὼ δ᾽ ἄρα κεῖνον ὀΐω
εἰσοράαν παρὰ νηυσίν, ὅτε Τρώεσσιν ὁμόκλα
χωόμενος Πατρόκλοιο δεδουπότος· ἀλλ᾽ ὁ μὲν ἤδη
ἐστὶ σὺν ἀθανάτοισι· σὲ δ᾽ ἐκ μακάρων προέηκε
σήμερον Ἀργείοισιν ἀπολλυμένοις ἐπαμῦναι."
 ὣς φάμενον προσέειπεν Ἀχιλλέος ὄβριμος υἱός·

ἐς μόθον Ἀργείοισιν ἀταρβέσιν, οὕνεκα πάντων 51 (35C)
Quintus πολλὸν ἔην ὄχ' ἄριστος, ἔχεν δ' ἔτι θυμὸν ὁμοκλῆς 232 (164C)
λευγαλέης ἀκόρητον, ἑοῦ δ' ἄρα μήδετο πατρὸς
τίσασθ' ἀλγινόεντα φόνον· κεχάροντο δ' ἄνακτι
Μυρμιδόνες· στυγερὴ δὲ πέλεν περὶ τεῖχος ἀϋτή.
ἔνθα δύω κτάνε παῖδε πολυχρύσοιο Μέγητος,
ὅς γόνος ἔσκε Δύμαντος, ἔχεν δ' ἐρικυδέας υἷας,
εἰδότας εὖ μὲν ἄκοντα βαλεῖν, εὖ δ' ἵππον ἐλάσσαι
ἐν πολέμωι καὶ μακρὸν ἐπισταμένως δόρυ πῆλαι,
τοὺς τέκε οἱ Περίβοια μιῆι ὠδῖνι παρ' ὄχθηις
Σαγγαρίου, Κέλτον τε καὶ Εὔβιον· οὐδ' ἀπόναντο
ὄλβου ἀπειρεσίοιο πολὺν χρόνον, οὕνεκα Μοῖραι
παῦρον ἐπὶ σφίσι πάγχυ τέλος βιότοιο βάλοντο·
ἄμφω δ' ὡς ἴδον ἦμαρ ὁμῶς, καὶ κάτθανον ἄμφω
χερσὶ Νεοπτολέμοιο θρασύφρονος, ὃς μὲν ἄκοντι
βλήμενος ἐς κραδίην, ὁ δὲ χερμαδίωι ἀλεγεινῶι
κὰκ κεφαλῆς· βριαρὴ δὲ περιθραυσθεῖσα καρήνωι,
ἐθλάσθη τρυφάλεια καὶ ἐγκέφαλον συνέχευεν.
ἀμφὶ δ' ἄρά σφίσι φῦλα περικτείνοντο καὶ ἄλλων
μυρία δυσμενέων· μέγα δ' Ἄρεος ἔργον ὀρώρει,
μέσφ' ὅτε δὴ βουλυτὸς ἐπήλυθεν, ἤνυτο δ' ἠὼς
ἀμβροσίη, καὶ λαὸς ἀταρβέος Εὐρυπύλοιο
χάσσατο τυτθὸν ἄπωθε νεῶν· οἱ δ' ἀγχόθι πύργων
βαιὸν ἀνέπνευσαν· καὶ δ' αὐτοὶ Τρώιοι υἷες
ἀμπαύοντο μόθοιο δυσηχέος, οὕνεκ' ἐτύχθη
L2[O] φύλοπις ἀργαλέη περὶ τείχεϊ. καί νύ χ' ἅπαντες
Ἀργεῖοι τότε νηυσὶν ἐπὶ σφετέρησιν ὄλοντο,
εἰ μὴ Ἀχιλλῆος κρατερὸς πάϊς ἤματι κείνωι
δυσμενέων ἀπάλαλκε πολὺν στρατὸν ἠδὲ καὶ αὐτὸν
Εὐρύπυλον. τῶι δ' αἶψα γέρων σχεδὸν ἤλυθε Φοῖνιξ,
καί μιν ἰδὼν θάμβησεν ἐοικότα Πηλείωνι·
ἀμφὶ δέ οἱ μέγα χάρμα καὶ ἄσπετον ἄλγος ἵκανεν, 3 (2C)
ἄλγος μὲν μνησθέντι ποδώκεος ἀμφ' Ἀχιλῆος,
◆ χάρμα δ' ἄρ', οὕνεκά οἱ κρατερὸν παῖδ' εἰσενόησε·
κλαῖε δ' ὅ γ' ἀσπασίως, ἐπεὶ οὔ ποτε φῦλ' ἀνθρώπων
νόσφι γόου ζώουσι, καὶ εἴ ποτε χάρμα φέρονται.
ἀμφεχύθη δέ οἱ, εὖτε πατὴρ περὶ παιδὶ χυθείη,
ὅς τε θεῶν ἰότητι πολὺν χρόνον ἄλγε' ἀνατλὰς
ἔλθηι ἑὸν ποτὶ δῶμα φίλωι μέγα χάρμα τοκῆι· 3
ὣς ὁ Νεοπτολέμοιο κάρη καὶ στήθεα κύσσεν
ἀμφιχυθείς, καὶ τοῖον ἀγασσάμενος φάτο μῦθον·
"χαῖρέ μοι, ὦ τέκος ἐσθλὸν Ἀχιλλέος, ὅν ποτ' ἔγωγε
τυτθὸν ἐόντ' ἀτίταλλον ἐν ἀγκοίνῃσιν ἐμῆισι
προφρονέως· ὁ δ' ἄρ' ὦκα θεῶν ἐρικυδέϊ βουλῆι
ἔρνος ὅπως ἐριθηλὲς ἀέξετο· καί οἱ ἔγωγε
γήθεον εἰσορόων ἠμὲν δέμας ἠδὲ καὶ ἀλκήν·
ἔσκε δέ μοι μέγ' ὄνειαρ· ἶσον δέ ἑ παιδὶ τίεσκον
τηλυγέτωι· ὁ δ' ἄρ' ἶσον ἑῶι πατρὶ τῖεν ἐμὸν κῆρ·
κείνωι μὲν γὰρ ἔγωγε πατήρ, ὁ δ' ἄρ' υἱὸς ἔμοιγε 247
ἔσκε νόωι· φαίης κεν ἰδὼν ἑνὸς αἵματος εἶναι

σῖτον ἔτλην καὶ ζωὸς ἔτ' Ἠριγένειαν ἰδέσθαι
εὖ εἰδώς, ὅτι πάντες ὁμὴν Ἀΐδαο κέλευθον Quintus
νισσόμεθ' ἄνθρωποι, πᾶσίν τ' ἐπὶ τέρματα κεῖται
λυγρὰ μόρου στονόεντος· ἔοικε δὲ θνητὸν ἐόντα
πάντα φέρειν, ὁπόσ' ἐσθλὰ διδοῖ θεὸς ἠδ' ἀλεγεινά."
ὣς φάθ'· ὁ δ' ἀχνύμενός μιν ἀμείβετο· τοῦ δ' ἀλεγεινὸν
ἔρρεεν εἰσέτι δάκρυ καὶ ἀγλαὰ δεῦε γένεια·
"ὦ πάτερ, ἄσχετον ἄλγος ἐμὸν καταδάμναται ἦτορ
ἀμφὶ κασιγνήτοιο περίφρονος, ὅς μ' ἀτίταλλεν
οἰχομένοιο τοκῆος ἐς οὐρανὸν, ὡς ἑὸν υἷα,
σφῆισιν ἐν ἀγκοίνῃσι καὶ ἰητήρια νούσων
ἐκ θυμοῖο δίδαξε· μιῆι δ' ἐνὶ δαιτὶ καὶ εὐνῆι
τερπόμεθα ξυνοῖσιν ἰαινόμενοι κτεάτεσσι·
τῶ μοι πένθος ἄλαστον ἐποίχεται, οὐδ' ἔτι κείνου
τεθναότος φάος ἐσθλὸν ἐέλδομαι εἰσοράασθαι."
ὣς φάτο· τὸν δ' ὁ γεραιὸς ἀκηχέμενον προσέειπε.
"πᾶσι μὲν ἀνθρώποισιν ἴσον κακὸν ὤπασε δαίμων
ὀρφανίην, πάντας δὲ καὶ ἡμέας αἶα καλύψει,
οὐ μὲν ἄρ' ἐκτελέσαντας ὁμὴν βιότοιο κέλευθον,
οὐδ' οἵην τις ἕκαστος ἐέλδεται, οὕνεχ' ὕπερθεν
ἐσθλά τε καὶ τὰ χέρεια θεῶν ἐν γούνασι κεῖται
μυρία εἰς ἓν πάντα μεμιγμένα· καὶ τὰ μὲν οὔ τις
δέρκεται ἀθανάτων, ἀλλ' ἀπροτίοπτα τέτυκται
ἀχλύϊ θεσπεσίηι κεκαλυμμένα· τοῖς δ' ἐπὶ χεῖρας
οἴη Μοῖρα τίθησι καὶ οὐχ ὁρόωσ' ἀπ' Ὀλύμπου
ἐς γαῖαν προΐησι· τὰ δ' ἄλλυδις ἄλλα φέρονται L2[O]
πνοιῆις ὡς ἀνέμοιο· καὶ ἀνέρι πολλάκις ἐσθλῶι
ἀμφεχύθη μέγα πῆμα, λυγρῶι δ' ἐπικάππεσεν ὄλβος
οὐκ εἰκώς. ἀλαὸς δὲ πέλει βίος ἀνθρώποιο·
τοὔνεκ' ἄρ' ἀσφαλέως οὐ νίσσεται, ἀλλὰ πόδεσσι
πυκνὰ ποτιπταίει· τρέπεται δέ οἱ αἰόλος οἶμος
ἄλλοτε μὲν ποτὶ πῆμα πολύστονον, ἄλλοτε δ' αὖτε
εἰς ἀγαθόν· μερόπων δὲ πανόλβιος οὔ τις ἐτύχθη
ἐς τέλος ἐξ ἀρχῆς· ἑτέρωι δ' ἕτερ' ἀντιόωσι.
παῦρον δὲ ζώοντας ἐν ἄλγεσιν οὔ τι ἔοικε
ζωέμεν. ἔλπεο δ' αἰὲν ἀρείονα, μηδ' ἐπὶ λυγρῶι
θυμὸν ἔχειν· καὶ γάρ ῥα πέλει φάτις ἀνθρώποισιν,
ἐσθλῶν μὲν νίσσεσθαι ἐς οὐρανὸν ἄφθιτον αἰεὶ
ψυχάς, ἀργαλέων δὲ ποτὶ ζόφον· ἔπλετο δ' ἄμφω
σεῖο κασιγνήτωι· καὶ μείλιχος ἔσκε βροτοῖσι,
καὶ πάϊς ἀθανάτοιο· θεῶν δ' ἐς φῦλον ὀΐω
κεῖνον ἀνελθέμεναι σφετέρου πατρὸς ἐννεσίῃσιν."
ὣς εἰπών μιν ἔγειρεν ἀπὸ χθονὸς οὐκ ἐθέλοντα
παρφάμενος μύθοισιν, ἄγεν δ' ἀπὸ σήματος αἰνοῦ
ἐντροπαλιζόμενον καὶ ἔτ' ἀργαλέα στενάχοντα·
ἐς δ' ἄρα νῆας ἵκοντο· πόνον δ' ἔχον ἄλλοι Ἀχαιοὶ
ἀργαλέον καὶ Τρῶες ὀρινομένου πολέμοιο.
Εὐρύπυλος δ' ἀτάλαντος ἀτειρέα θυμὸν Ἄρηι
χερσὶν ὑπ' ἀκαμάτῃσι καὶ ἔγχεϊ μαιμώωντι
δάμνατο δήϊα φῦλα· νεκρῶν δ' ἐστείνετο γαῖα

κτεινομένων ἑκάτερθεν· ὁ δ’ ἐν νεκύεσσι βεβηκὼς 52 (36C)
μάρνατο θαρσαλέως πεπαλαγμένος αἵματι χεῖρας 233 (165C)
καὶ πόδας· οὐδ’ ἀπέληγεν ἀταρτηροῖο κυδοιμοῦ,
ἀλλ’ ὅ γε Πηνέλεων κρατερόφρονα δουρὶ δάμασσεν
ἀντιόωντ’ ἀνὰ δῆριν ἀμείλιχον, ἀμφὶ δὲ πολλοὺς
ἔκτανεν· οὐδ’ ὅ γε χεῖρας ἀπέτρεπε δηϊοτῆτος,
ἀλλ’ ἕπετ’ Ἀργείοισι χολούμενος, εὖτε πάροιθεν
ὄβριμος Ἡρακλέης Φολόης ἀνὰ μακρὰ κάρηνα
Κενταύροις ἐπόρουσεν ἑῶι μέγα κάρτεϊ θύων,
τοὺς ἅμα πάντας ἔπεφνε καὶ ὠκυτάτους περ ἐόντας
καὶ κρατεροὺς ὀλοοῦ τε δαήμονας ἰωχμοῖο·
ὣς ὅ γ’ ἐπασσύτερον Δαναῶν στρατὸν αἰχμητάων
δάμνατ’ ἐπεσσύμενος· τοὶ δ’ ἰλαδὸν ἄλλοθεν ἄλλος
ἀθρόοι ἐν κονίηισι δεδουπότες ἐξεχέοντο.
ὡς δ’ ὅτ’ ἐπιβρίσαντος ἀπειρεσίου ποταμοῖο
ὄχθαι ἀποτμήγονται ἐπὶ ψαμαθώδεϊ χώρωι
μυρίαι ἀμφοτέρωθεν, ὁ δ’ εἰς ἁλὸς ἔσσυται οἶδμα
παφλάζων ἀλεγεινὸν ἀνὰ ῥόον, ἀμφὶ δὲ πάντηι
κρημνοὶ ἐπικτυπέουσι, βρέμει δ’ ἄρα μακρὰ ῥέεθρα
αἰὲν ἐρειπομένων, εἴκει δέ οἱ ἕρκεα πάντα·
ὥς ἄρα κύδιμοι υἷες ἐϋπτολέμων Ἀργείων
πολλοὶ ὑπ’ Εὐρυπύλοιο κατήριπον ἐν κονίηισι,
τοὺς κίχεν αἱματόεντα κατὰ μόθον· οἱ δ’ ὑπάλυξαν,
ὅσσους ἐξεσάωσε ποδῶν μένος· ἀλλ’ ἄρα καὶ ὧς
Πηνέλεων ἐρύσαντο δυσηχέος ἐξ ὁμάδοιο
L2[I] νῆας ἐπὶ σφετέρας, καί περ ποσὶ καρπαλίμοισι
κῆρας ἀλευόμενοι στυγερὰς καὶ ἀνηλέα πότμον.
πανσυδίηι ἔντοσθε νεῶν φύγον· οὐδέ τι θυμῶι
ἔσθενον Εὐρυπύλοιο καταντία δηριάασθαι,
οὕνεκ’ ἄρα σφίσι φύζαν ὀϊζυρὴν ἐφέηκεν
Ἡρακλέης υἱωνὸν ἀτειρέα πάμπαν ἀέξων.
οἱ δ’ ἄρα τείχεος ἐντὸς ὑποπτώσσοντες ἔμιμνον, 4 (3C)
αἶγες ὅπως ὑπὸ πρῶνα φοβεύμεναι αἰνὸν ἀήτην,
◆ ὅς τε φέρει νιφετόν τε πολὺν κρυερήν τε χάλαζαν
ψυχρὸς ἐπαΐσσων, ταὶ δ’ ἐς νομὸν ἐσσύμεναί περ
ῥιπῆς οὔ τι κατιθὺς ὑπερκύπτουσι κολώνης,
ἀλλ’ ἄρα χεῖμα μένουσιν ὑπὸ σκέπας ἠδὲ φάραγγας
ἀγρόμεναι, θάμνοισι δ’ ὑπὸ σκιεροῖσι νέμονται
ἰλαδόν, ὄφρ’ ἀνέμοιο κακαὶ λήξωσιν ἄελλαι· 4
ὣς Δαναοὶ πύργοισιν ὑπὸ σφετέροισιν ἔμιμνον
Τηλέφου ὄβριμον υἷα μετεσσύμενον τρομέοντες.
  αὐτὰρ ὁ νῆας ἔμελλε θοὰς καὶ λαὸν ὀλέσσειν,
εἰ μὴ Τριτογένεια θράσος βάλεν Ἀργείοισιν
ὀψέ περ· οἱ δ’ ἄλληκτον ἀφ’ ἕρκεος αἰπεινοῖο
δυσμενέας βάλλοντες ἀνηροῖς βελέεσσι
κτεῖνον ἐπασσυτέρους· δεύοντο δὲ τείχεα λύθρωι
λευγαλέωι· στοναχὴ δὲ δαϊκταμένων πέλε φωτῶν.
Quintus   αὔτως δ’ αὖ νύκτας τε καὶ ἤματα δηριόωντο
Κήτειοι Τρῶές τε καὶ Ἀργεῖοι μενεχάρμαι, 248
ἄλλοτε μὲν προπάροιθε νεῶν, ὁτὲ δ’ ἀμφὶ μακεδνὸν

ὣς ἄρα Τρῶες ἔμιμνον ἐελδόμενοί περ αὐτῆς
τεῖχος ὑπ’ Ἀργείων· τοὺς δ’ Εὐρύπυλος θεοειδὴς
αἰὲν ἐποτρύνεσκε ποτὶ κλόνον· ἦ γὰρ ἐώλπει
πολλοὺς δηϊόωντα πελώριον ἐν δαῒ φῶτα
χεῖρα καμεῖν καὶ κάρτος· ὁ δ’ οὐκ ἀπέληγε μόθοιο.
  τῶν δ’ ἄρ’ Ἀθηναίη κρατερὸν πόνον εἰσορόωσα
κάλλιπεν Οὐλύμποιο θυωδέος αἰπὰ μέλαθρα·
βῆ δ’ ἄρ’ ὑπὲρ κορυφὰς ὀρέων· οὐδ’ ἴχνεσι γαίης
ψαῦε μέγ’ ἐγκονέουσα· φέρεν δέ μιν ἱερὸς ἀὴρ
εἰδομένην νεφέεσσιν, ἐλαφροτέρην δ’ ἀνέμοιο.
Τροίην δ’ αἶψ’ ἀφίκανε, πόδας δ’ ἐπέθηκε κολώνηι
Σιγέου ἠνεμόεντος· ἐδέρκετο δ’ ἔνθεν ἀϋτὴν
ἀγχεμάχων ἀνδρῶν, κύδαινε δὲ πολλὸν Ἀχαιούς.
υἱὸς δ’ αὖτ’ Ἀχιλῆος ἔχεν πολὺ φέρτατον ἄλλων
θάρσος ὁμοῦ καὶ κάρτος, ἅ τ’ ἀνδράσιν εἰς ἓν ἰόντα
τεύχουσιν μέγα κῦδος· ὁ δ’ ἀμφοτέροισι κέκαστο,
οὕνεκ’ ἔην Διὸς αἷμα, φίλωι δ’ ἤικτο τοκῆι·
τῶ καὶ ἄτρεστος ἐὼν πολέας κτάνεν ἀγχόθι πύργων.
ὡς δ’ ἁλιεὺς κατὰ πόντον ἀνὴρ λελιημένος ἄγρης
τεύχων ἰχθύσι πῆμα φέρει μένος Ἡφαίστοιο
νηὸς ἑῆς ἔντοσθε, διεγρομένηι δ’ ὑπ’ ἀϋτμῆι
μαρμαίρει περὶ νῆα πυρὸς σέλας, οἱ δὲ κελαίνης
ἐξ ἁλὸς ἀΐσσουσι μεμαότες ὕστατον αἴγλην
εἰσιδέειν, τοὺς γάρ ῥα τανυγλώχινι τριαίνηι
κτείνει ἐπεσσυμένους, γάνυται δέ οἱ ἦτορ ἐπ’ ἄγρηι·
ὣς ἄρα κύδιμος υἱὸς ἐϋπτολέμου Ἀχιλῆος L2[I]
λαΐνεον περὶ τεῖχος ἐδάμνατο δήϊα φῦλα
ἀντί’ ἐπεσσυμένων. πονέοντο δὲ πάντες Ἀχαιοὶ
ἄλλοι ὁμῶς ἄλλῃσιν ἐπάλξεσιν· ἔβραχε δ’ εὐρὺς
αἰγιαλὸς καὶ νῆες, ἐπεστενάχοντο δὲ μακρὰ
τείχεα βαλλομένων. κάματος δ’ ὑπεδάμνατο λαοὺς
ἄσπετος ἀμφοτέρωθε, λύεν δέ τε γυῖα καὶ ἀλκὴν
αἰζηῶν· ἀλλ’ οὔ τι μενεπτολέμου Ἀχιλῆος
ἄμφεχεν υἱέα δῖον· ἐπεὶ δέ οἱ ὄβριμον ἦτορ
πάμπαν ἔην ἄτρυτον, ἀνιηρὸν δέος οὔ τι
ἥψατο μαρναμένοιο· μένος δ’ ἀκάμαντι ἐοικὼς
ἀενάωι ποταμῶι, τὸν ἀπειρεσίη πυρὸς ὁρμὴ
οὔ ποτ’ ἰοῦσ’ ἐφόβησε, καὶ εἰ μέγα μαίνετ’ ἀήτης
Ἡφαίστου κλονέων ἱερὸν μένος — ἢν γὰρ ἵκηται
ἐγγὺς ἐπὶ προχοῆισι, μαραίνεται, οὐδέ οἱ ἀλκὴ
ἅψασθ’ ἀργαλέη σθένει ὕδατος ἀκαμάτοιο —·
ὣς ἄρα Πηλείδαο δαΐφρονος υἱέος ἐσθλοῦ
οὔτε μόγος στονόεις οὔτ’ ἄρ δέος ἥψατο γούνων
αἰὲν ἐρειδομένοιο καὶ ὀτρύνοντος ἑταίρους.
οὐδὲ μὲν οὐδὲ βέλος κείνου χρόα καλὸν ἵκανε
πολλῶν βαλλομένων· ἀλλ’ ὡς νιφάδες περὶ πέτρηι
πολλάκις ἠΐχθησαν ἐτώσια· πάντα γὰρ εὐρὺ
εἶργε σάκος βριαρή τε κόρυς, κλυτὰ δῶρα θεοῖο· Quintus
τοῖς ἐπικαγχαλόων κρατερὸς πάϊς Αἰακίδαο
φοῖτα μακρὰ βοῶν περὶ τείχεϊ πολλὰ κελεύων

ἕρκεος αἰπεινοῖο· δέος δ᾽ ἕλε πάντας Ἀχαιούς, 53 (37C)
Quintus τείχεος ὡς ἤδη συνοχωκότος ἐν κονίηισιν. 234 (166C)
ἀλλ᾽ οὐδ᾽ ὧς ἀπόρουσαν ἀταρτηροῖο κυδοιμοῦ,
ἀλλ᾽ ἔμενον θώεσσιν ἐοικότες ἠὲ λύκοισι,
μήλων ληιστῆρσιν ἀναιδέσιν, οὕς τ᾽ ἐν ὄρεσσιν
ἄντρων ἐξελάσωσιν ὁμῶς κυσὶν ἀγροιῶται
ἱέμενοι σκύμνοισι φόνον στονόεντα βαλέσθαι
ἐσσυμένως, τοὶ δ᾽ οὔ τι βιαζόμενοι βελέεσσι
χάζοντ᾽, ἀλλὰ μένοντες ἀμύνουσιν τεκέεσσιν·
ὥς οἱ ἀμυνόμενοι νηῶν ὕπερ ἠδὲ καὶ αὐτῶν
μίμνον ἐν ὑσμίνηι· τοῖς δ᾽ Εὐρύπυλος θρασυχάρμης
ἠπείλει μέγα πᾶσι νεῶν προπάροιθε θοάων·
“ἆ δειλοὶ καὶ ἄναλκιν ἐνὶ φρεσὶ θυμὸν ἔχοντες,
οὐκ ἂν δὴ βελέεσσι νεῶν ἄπο ταρβήσαντα
ἠλάσατ᾽, εἰ μὴ τεῖχος ἐμὴν ἀπέρυκεν ὁμοκλήν·
νῦν δέ μοι εὖτε λέοντι κύνες πτώσσοντες ἐν ὕληι
μάρνασθ᾽ ἔνδον ἐόντες ἀλευόμενοι φόνον αἰπύν·
ἢν δέ ποτ᾽ ἐκ νηῶν ἐς Τρώιον οὖδας ἵκησθε,
ὡς τὸ πάρος μεμαῶτες ἐπὶ μόθον, οὔ νύ τις ὑμέας
ῥύσεται ἐκ θανάτοιο δυσηχέος, ἀλλ᾽ ἅμα πάντες
κείσεσθ᾽ ἐν κονίηισιν ἐμεῦ ὕπο δηιωθέντες.”
ὣς ἔφατ᾽ ἀκράαντον ἱεὶς ἔπος· οὐδέ τι ἤιδη,
ὅττι ῥά οἱ μέγα πῆμα κυλίνδετο βαιὸν ἄπωθε
χερσὶ Νεοπτολέμοιο θρασύφρονος, ὅς μιν ἔμελλε
δάμνασθ᾽ οὐ μετὰ δηρὸν ὑπ᾽ ἔγχεϊ μαιμώωντι.
L3[O] οὐδὲ μὲν οὐδὲ τότ᾽ ἔσκεν ἄτερ κρατεροῖο πόνοιο,
ἀλλ᾽ ἄρα Τρῶας ἔναιρεν ἀφ᾽ ἕρκεος· οἱ δ᾽ ἐφέβοντο
βαλλόμενοι καθύπερθε, περικλονέοντο δ᾽ ἀνάγκηι
Εὐρυπύλωι· πάντας γὰρ ἀνιηρὸν δέος ἥιρει·
ὡς δ᾽ ὅτε νηπίαχοι περὶ γούνασι πατρὸς ἑοῖο
πτώσσουσιν βροντὴν μεγάλου Διὸς ἀμφὶ νέφεσσι
ῥηγνυμένην, ὅτε δεινὸν ἐπιστοναχίζεται αἰθήρ· 5 (4C)
ὣς ἄρα Τρώιοι υἷες ἐν ἀνδράσι Κητείοισιν
◆ ἀμφὶ μέγαν βασιλῆα Νεοπτόλεμον φοβέοντο
πᾶν θ᾽ ὅ τι χερσὶν ἧκεν· ἐς ἰθὺ γὰρ ἔπτατο πῆμα,
δυσμενέων κεφαλῆισι φέρον πολύδακρυν Ἄρηα.
οἱ δ᾽ ἄρ᾽ ἀμηχανίηι βεβολημένοι ἔνδοθεν ἦτορ
Τρῶες ἔφαντ᾽ Ἀχιλῆα πελώριον εἰσοράασθαι
αὐτὸν ὁμῶς τεύχεσσι· καὶ ἀμφασίην ἀλεγεινὴν 5
κεῦθον ὑπὸ κραδίηι, ἵνα μὴ δέος αἰνὸν ἵκηται
ἐς φρένα Κητείων μηδ᾽ Εὐρυπύλοιο ἄνακτος·
αὐτοῦ δ᾽ ἄλλοθεν ἄλλος ἀπειρέσιον τρομέοντες
μεσσηγὺς κακότητος ἔσαν κρυεροῦ τε φόβοιο·
αἰδὼς γὰρ κατέρυκεν ὁμῶς καὶ δεῖμ᾽ ἀλεγεινόν.
ὡς δ᾽ ὅτε παιπαλόεσσαν ὁδὸν κάτα ποσσὶν ἰόντες
ἀνέρες ἀθρήσωσιν ἀπ᾽ οὔρεος ἀΐσσοντα
χείμαρρον, καναχῆι δὲ περιβρομέει περὶ πέτρηι,
οὐδέ τι οἱ μεμάασιν ἀνὰ ῥόον ἠχήεντα
δύμεναι ἐγκονέοντες, ἐπεὶ παρὰ ποσσὶν ὄλεθρον 249
δερκόμενοι τρομέουσι καὶ οὐκ ἀλέγουσι κελεύθου·

τεῖχος, ἐπεὶ πέλε μῶλος ἀάσχετος· ἀλλ᾽ ἄρα καὶ ὧς
ἤματα δοιὰ φόνοιο καὶ ἀργαλέης ὑσμίνης Quintus
παύσανθ᾽, οὕνεχ᾽ ἵκανεν ἐς Εὐρύπυλον βασιλῆα
ἀγγελίη Δαναῶν, ὥς κεν πολέμοιο μεθέντες
πυρκαϊῆι δώωσι δαϊκταμένους ἐνὶ χάρμηι·
αὐτὰρ ὅ γ᾽ αἶψ᾽ ἐπίθησε· καὶ ἀργαλέοιο κυδοιμοῦ
παυσάμενοι ἑκάτερθε νεκροὺς περιταρχύσαντο
ἐν κονίηις ἐριπόντας· Ἀχαιοὶ δ᾽ ἔξοχα πάντων
Πηνέλεων μύροντο· βάλον δ᾽ ἐπὶ σῆμα θανόντι
εὐρὺ μάλ᾽ ὑψηλόν τε καὶ ἐσσομένοις ἀρίδηλον·
πληθὺν δ᾽ αὖτ᾽ ἀπάνευθε δαϊκταμένων ἡρώων
θάψαν ἀκηχέμενοι μεγάλωι περὶ πένθεϊ θυμὸν
πυρκαϊὴν ἅμα πᾶσι μίαν περινηήσαντες
καὶ τάφον. ὣς δὲ καὶ αὐτοὶ ἀπόπροθι Τρώιοι υἷες
τάρχυσαν κταμένους. ὀλοὴ δ᾽ Ἔρις οὐκ ἀπέληγεν,
ἀλλ᾽ ἔτ᾽ ἐποτρύνεσκε θρασὺ σθένος Εὐρυπύλοιο
ἀντιάαν δηίοισιν· ὁ δ᾽ οὔ πω χάζετο νηῶν,
ἀλλ᾽ ἔμενεν Δαναοῖσι κακὴν ἐπὶ δῆριν ἀέξων.
τοὶ δ᾽ ἐς Σκῦρον ἵκοντο μελαίνηι νηὶ θέοντες.
εὗρον δ᾽ υἷ᾽ Ἀχιλῆος ἑοῦ προπάροιθε δόμοιο,
ἄλλοτε μὲν βελέεσσι καὶ ἐγχείηισιν ἱέντα,
ἄλλοτε δ᾽ αὖθ᾽ ἵπποισι πονεύμενον ὠκυπόδεσσι·
γήθησαν δ᾽ ἐσιδόντες ἀταρτηροῦ πολέμοιο
ἔργα μετοιχόμενον, καί περ μέγα τειρόμενον κῆρ
ἀμφὶ πατρὸς κταμένοιο· τὸ γὰρ τὸ πάροιθε πέπυστο.
αἶψα δέ οἱ κίον ἄντα τεθηπότες, οὕνεχ᾽ ὁρῶντο L3[O]
θαρσαλέωι Ἀχιλῆι δέμας περικαλλὲς ὁμοῖον·
τοὺς δ᾽ ἄρ᾽ ὑποφθάμενος τοῖον ποτὶ μῦθον ἔειπεν·
“ὦ ξεῖνοι, μέγα χαίρετ᾽ ἐμὸν ποτὶ δῶμα κιόντες·
εἴπατε δ᾽, ὁππόθεν ἐστὲ καὶ οἵ τινες, ἠδ᾽ ὅ τι χρειὼ
ἤλθετ᾽ ἔχοντες ἐμεῖο δι᾽ οἴδματος ἀτρυγέτοιο.”
ὣς ἔφατ᾽ εἰρόμενος· ὁ δ᾽ ἀμείβετο δῖος Ὀδυσσεύς·
“ἡμεῖς τοι φίλοι εἰμὲν ἐϋπτολέμου Ἀχιλῆος,
τῶι νύ σέ φασι τεκέσθαι ἐΰφρονα Δηιδάμειαν·
καὶ δ᾽ αὐτοὶ τεὸν εἶδος ἐΐσκομεν ἀνέρι κείνωι
πάμπαν· ὁ δ ἀθανάτοισι πολυσθενέεσσιν ἐώικει.
εἰμὶ δ᾽ ἐγὼν Ἰθάκηθεν, ὁ δ᾽ Ἄργεος ἱπποβότοιο,
εἴ ποτε Τυδεΐδαο δαΐφρονος οὔνομ᾽ ἄκουσας
ἢ καὶ Ὀδυσσῆος πυκιμήδεος, ὅς νύ τοι ἄγχι
αὐτὸς ἐγὼν ἕστηκα θεοπροπίης ἕνεκ᾽ ἐλθών.
ἀλλ᾽ ἐλέαιρε τάχιστα καὶ Ἀργείοις ἐπάμυνον
ἐλθὼν ἐς Τροίην· ὣς γὰρ τέλος ἔσσετ᾽ Ἄρηι,
καί τοι δῶρ᾽ ὀπάσουσιν ἀάσπετα δῖοι Ἀχαιοί·
τεύχεα δ᾽ αὐτὸς ἔγωγε τεοῦ πατρὸς ἀντιθέοιο
δώσω, ἅ περ φορέων μέγα τέρψεαι· οὐ γὰρ ἔοικε
θνητῶν τεύχεσι κεῖνα, θεοῦ δέ που Ἄρεος ὅπλοις
ἶσα πέλει· πουλὺς δὲ περί σφισι πάμπαν ἄρηρε
χρυσὸς δαιδαλέοισι κεκασμένος, οἷσι καὶ αὐτὸς
Ἥφαιστος μέγα θυμὸν ἐν ἀθανάτοισιν ἰάνθη
τεύχων ἄμβροτα κεῖνα, τὰ σοὶ μέγα θαῦμα ἰδόντι

ἔσσεται, οὕνεκα γαῖα καὶ οὐρανὸς ἠδὲ θάλασσα 54 (38c)
ἀμφὶ σάκος πεπόνηται ἀπειρεσίωι τ' ἐνὶ κύκλωι 235 (167c)
ζῶια πέριξ ἤσκηνται ἐοικότα κινυμένοισι,
θαῦμα καὶ ἀθανάτοισι· βροτῶν δ' οὔ πώ ποτε τοῖα
οὔτε τις ἔδρακε πρόσθεν ἐν ἀνδράσιν οὔτ' ἐφόρησεν,
εἰ μὴ σός γε πατήρ, τὸν ἶσον Διὶ τῖον Ἀχαιοὶ
πάντες, ἐγὼ δὲ μάλιστα φίλα φρονέων ἀγάπαζον·
καί οἱ ἀποκταμένοιο νέκυν ποτὶ νῆας ἔνεικα
πολλοῖς δυσμενέεσσιν ἀνηλέα πότμον ὀπάσσας·
τοὔνεκά μοι κείνοιο περικλυτὰ τεύχεα δῶκε
δῖα Θέτις· τὰ δ' ἄρ' αὖθις ἐελδόμενός περ ἔγωγε
δώσω προφρονέως, ὁπότ' Ἴλιον εἰσαφίκηαι.
καί νύ σε καὶ Μενέλαος, ἐπὴν Πριάμοιο πόληα
πέρσαντες νήεσσιν ἐς Ἑλλάδα νοστήσωμεν,
αὐτίκα γαμβρὸν ἑὸν ποιήσεται, ἢν ἐθέληισθα,
ἀμφ' εὐεργεσίης· δώσει δέ τοι ἄσπετ' ἄγεσθαι
κτήματά τε χρυσόν τε μετ' ἠϋκόμοιο θυγατρός,
ὅσσ' ἐπέοικεν ἕπεσθαι ἐϋκτεάνωι βασιλῆι."
ὣς φάμενον προσέειπεν Ἀχιλλέος ὄβριμος υἱός·
"εἰ μὲν δὴ καλέουσι θεοπροπίηισιν Ἀχαιοί,
αὔριον αἶψα νεώμεθ' ἐπ' εὐρέα βένθεα πόντου,
ἤν τι φάος Δαναοῖσι λιλαιομένοισι γένωμαι·
νῦν δ' ἴομεν ποτὶ δώματ' ἐΰξεινόν τε τράπεζαν,
οἵην περ ξείνοισι θέμις παρατεκτήνασθαι·
ἀμφὶ δ' ἐμοῖο γάμοιο θεοῖς μετόπισθε μελήσει."
L3[I] ὣς εἰπὼν ἡγεῖθ'· οἱ δ' ἑσπόμενοι μέγα χαῖρον.
καί ῥ' ὅτε δὴ μέγα δῶμα κίον καὶ κάλλιμον αὐλήν,
εὗρον Δηιδάμειαν ἀκηχεμένην ἐνὶ θυμῶι
τηκομένην δ', ὡς εἴ τε χιὼν κατατήκετ' ὄρεσσιν
Εὔρου ὑπὸ λιγέος καὶ ἀτειρέος ἠελίοιο·
ὣς ἥ γε φθινύθεσκε δεδουπότος ἀνδρὸς ἀγαυοῦ·
καί μιν ἔτ' ἀχνυμένην περ ἀγακλειτοὶ βασιλῆες 6 (5c)
ἠσπάζοντ' ἐπέεσσι· πάϊς δέ οἱ ἐγγύθεν ἐλθὼν
◆ μυθεῖτ' ἀτρεκέως γενεὴν καὶ οὔνομ' ἑκάστου·
χρειὼ δ', ἥν τιν' ἵκανον, ἀπέκρυφε μέχρις ἐς ἠῶ,
ὄφρα μὴ ἀχνυμένην μιν ἕληι πολύδακρυς ἀνίη,
καί μιν ἀπεσσύμενον μάλα λισσομένη κατερύκηι.
αἶψα δὲ δαῖτ' ἐπάσαντο καὶ ὕπνωι θυμὸν ἴηναν
πάντες, ὅσοι Σκύροιο πέδον περιναιετάασκον 6
εἰναλίης, τὴν μακρὰ περιβρομέουσι θαλάσσης
κύματα ῥηγνυμένοιο πρὸς ἠιόνας Αἰγαίοιο·
ἀλλ' οὐ Δηιδάμειαν ἐπήρατος ὕπνος ἔμαρπτεν
οὔνομα κερδαλέου μιμνησκομένην Ὀδυσῆος
ἠδὲ καὶ ἀντιθέου Διομήδεος, οἵ ῥά μιν ἄμφω
εὖνιν ποιήσαντο φιλοπτολέμου Ἀχιλῆος
παρφάμενοι κείνοιο θρασὺν νόον, ὄφρ' ἀφίκηται
δήϊον εἰς ἐνοπήν· τῶι δ' ἄτροπος ἤντετο Μοῖρα,
ἥ οἱ ὑπέκλασε νόστον, ἀπειρέσιον δ' ἄρα πένθος
πατρὶ πόρεν Πηλῆι καὶ αὐτῆι Δηιδαμείηι.
τοὔνεκά μιν κατὰ θυμὸν ἀάσπετον ἄμφεχε δεῖμα

ῥηιδίως ἀνάειρεν ἔθ' αἵματος ἰσχανόωσαν.
Ἀργείων δέ μιν ὅσσοι ἐπέδρακον, οὔ τι δύναντο
καί περ ἐελδόμενοι σχεδὸν ἐλθέμεν, οὕνεκ' ἄρ' αὐτοὺς
πᾶν περὶ τεῖχος ἔτειρε βαρὺς πολέμοιο κυδοιμός·
ὡς δ' ὅτ' ἂν εὐρέα πόντον ἐρημαίηι περὶ νήσωι
ἀνθρώπων ἀπάτερθεν ἐεργμένοι ἀσχαλόωσιν
ἀνέρες, οὕς τ' ἀνέμοιο καταιγίδες ἀντιόωσαι
εἴργουσιν μάλα πολλὸν ἐπὶ χρόνον, οἱ δ' ἀλεγεινοὶ
νηὶ περιτρωχῶσι, καταφθινύθει δ' ἄρα πάντα
ἤια, γηθομένοισι δ' ἐπιπνεύσηι λιγὺς οὖρος·
ὣς ἄρ' Ἀχαιῶν ἔθνος ἀκηχέμενον τὸ πάροιθεν
ἀμφὶ Νεοπτολέμοιο βίηι κεχάροντο μολόντι
ἐλπόμενοι στονόεντος ἀναπνεύσειν καμάτοιο.
ὄσσε δέ οἱ μάρμαιρεν ἀναιδέος εὖτε λέοντος,
ὅς τε κατ' οὔρεα μακρὰ μέγ' ἀσχαλόων ἐνὶ θυμῶι
ἔσσυται ἀγρευτῆισιν ἐναντίον, οἵ τέ οἱ ἤδη
ἄντρωι ἐπεμβαίνωσιν ἐρύσσασθαι μεμαῶτες
σκύμνους οἰωθέντας ἑῶν ἀποτῆλε τοκήων
βήσσηι ἐνὶ σκιερῆι, ὁ δ' ἄρ' ὑψόθεν ἔκ τινος ἄκρης
ἀθρήσας ὀλοοῖσιν ἐπέσσυται ἀγρευτῆισι
σμερδαλέον βλοσυρῆισιν ὑπαὶ γενύεσσι βεβρυχώς·
ὣς ἄρα φαίδιμος υἱὸς ἀταρβέος Αἰακίδαο
θυμὸν ἐπὶ Τρώεσσιν ἐϋπτολέμοισιν ὄρινεν.
οἴμησεν δ' ἄρα πρῶτον, ὅπηι μάλα δῆρις ὀρώρει
ἄμ πεδίον· τῆι γάρ φρεσὶν ἔλπετο τεῖχος Ἀχαιῶν
ῥηίτερον δηΐοισι κατὰ κλόνον ἐσσυμένοισιν, L3[I]
οὕνεκ' ἀκιδνοτέρηισιν ἐπάλξεσιν ἠρήρειστο.
σὺν δέ οἱ ἄλλοι ἔβαν μέγα μαιμώωντες Ἄρηι·
εὗρον δ' Εὐρύπυλον κρατερόφρονα, τῶι δ' ἅμ' ἑταίρους
πύργωι ἐπεμβεβαῶτας, ὀϊομένους περὶ θυμῶι
ῥήξειν τείχεα μακρὰ καὶ Ἀργείους ἀπολέσσειν
πανσυδίηι· τοῖς δ' οὔ τι θεοὶ τελέεσκον ἐέλδωρ,
ἀλλά σφεας Ὀδυσεύς τε καὶ ὁ σθεναρὸς Διομήδης
ἰσόθεός τε Νεοπτόλεμος δῖός τε Λεοντεὺς
ἂψ ἀπὸ τείχεος ὦσαν ἀπειρεσίοις βελέεσσιν.
ὡς δ' ὅτ' ἀπὸ σταθμοῖο κύνες μογεροί τε νομῆες
κάρτεϊ καὶ φωνῆι κρατεροὺς σεύουσι λέοντας
πάντοθεν ἐσσύμενοι, τοὶ δ' ὄμμασι γλαυκιόωντες
στρωφῶντ' ἔνθα καὶ ἔνθα λιλαιόμενοι μέγα θυμῶι
πόρτιας ἠδὲ βόας μετὰ γαμφηλῆισι λαφύξαι,
ἀλλὰ καὶ ὣς εἴκουσι κυνῶν ὕπο καρτεροθύμων
σευόμενοι, μάλα γάρ σφιν ἐπαΐσσουσι νομῆες· {…}
βαιόν, ὅσον τις ἵησι χερὸς περιμήκεα λᾶαν·
οὐ γὰρ Τρῶας ἔα νηῶν ἀπονόσφι φέβεσθαι
Εὐρύπυλος, δηίων δὲ μάλα σχεδὸν ὀτρύνεσκε
μίμνειν, εἰς ὅ κε νῆας ἕληι καὶ πάντας ὀλέσσηι
Ἀργείους· Ζεὺς γάρ οἱ ἀπειρέσιον βάλε κάρτος.
αὐτίκα δ' ὀκριόεσσαν ἑλὼν καὶ ἀτειρέα πέτρην
ἧκεν ἐπεσσυμένως κατὰ τείχεος ἠλιβάτοιο·
σμερδαλέον δ' ἄρα πάντα περιπλατάγησε θέμεθλα

τοῖσι δ’ ἄρ’ Ἰδαίων ὀρέων φαίνοντο κολῶναι, 55 (39C)
Quintus Χρῦσά τε καὶ Σμίνθειον ἕδος καὶ Σιγιὰς ἄκρη 236 (168C)
τύμβος τ’ Αἰακίδαο δαΐφρονος· ἀλλά μιν οὔ τι
υἱὸς Λαέρταο πύκα φρονέων ἐνὶ θυμῶι
δεῖξε Νεοπτολέμωι, ἵνα οἱ μὴ πένθος ἀέξηι
θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι. παρημείβοντο δὲ νήσους
αἶψα Καλυδναίας, Τένεδος δ’ ἀπελείπετ’ ὀπίσσω·
φαίνετο δ’ αὖτ’ Ἐλεοῦντος ἕδος, τόθι Πρωτεσιλάου
σῆμα πέλει πτελέηισι κατάσκιον αἰπεινῆισιν,
αἵ ῥ’ ὁπότ’ ἀθρήσωσιν ἀνερχόμεναι δαπέδοιο
Ἴλιον, αὐτίκα τῆισι θοῶς αὐαίνεται ἄκρα.
νῆα δ’ ἐρεσσομένην ἄνεμος φέρεν ἀγχόθι Τροίης·
ἵκετο δ’, ἧχι καὶ ἄλλαι ἔσαν παρὰ θίνεσι νῆες
Ἀργείων, οἳ τῆμος ὀϊζυρῶς πονέοντο
μαρνάμενοι περὶ τεῖχος, ὅ περ πάρος αὐτοὶ ἔδειμαν
νηῶν ἔμμεναι ἕρκος ἐϋσθενέων θ’ ἅμα λαῶν
ἐν πολέμωι· τὸ δ’ ἄρ’ ἤδη ὑπ’ Εὐρυπύλοιο χέρεσσι
μέλλεν ἀμαλδύνεσθαι ἐρειπόμενον ποτὶ γαίηι,
εἰ μὴ ἄρ’ αἶψ’ ἐνόησε κραταιοῦ Τυδέος υἱὸς
βαλλόμεν’ ἕρκεα μακρά· θοῆς δ’ ἄφαρ ἔκθορε νηός,
θαρσαλέως δ’ ἐβόησεν, ὅσον χάδε οἱ κέαρ ἔνδον·
“ὦ φίλοι, ἦ μέγα πῆμα κυλίνδεται Ἀργείοισι
σήμερον· ἀλλ’ ἄγε θᾶσσον ἐς αἰόλα τεύχεα δύντες
ἴομεν ἐς πολέμοιο πολυκμήτοιο κυδοιμόν·
ἤδη γὰρ πύργοισιν ἐφ’ ἡμετέροισι μάχονται
L4[O] Τρῶες ἐϋπτόλεμοι, τοὶ δὴ τάχα τείχεα μακρὰ
ῥηξάμενοι πυρὶ νῆας ἐνιπρήσουσι μάλ’ αἰνῶς·
νῶϊν δ’ οὐκέτι νόστος ἐελδομένοις ἀνὰ θυμὸν
ἔσσεται· ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ ὑπὲρ μόρον αἶψα δαμέντες
κεισόμεθ’ ἐν Τροίηι τεκέων ἑκὰς ἠδὲ γυναικῶν.”
ὣς φάτο· τοὶ δ’ ὤκιστα θοῆς ἐκ νηὸς ὄρουσαν
πανσυδίηι· πάντας γὰρ ἕλε τρόμος εἰσαΐοντας 7 (6C)
νόσφι Νεοπτολέμοιο θρασύφρονος, οὕνεκ’ ἐώικει
◆ πατρὶ φίλωι μέγα κάρτος· ἔρως δέ οἱ ἔμπεσε χάρμης.
καρπαλίμως δ’ ἵκοντο ποτὶ κλισίην Ὀδυσῆος·
ἡ γὰρ ἔην ἄγχιστα νεὼς κυανοπρώροιο·
πολλὰ δ’ ἄρ’ ἐξημοιβὰ παραυτόθι τεύχεα κεῖτο
ἠμὲν Ὀδυσσῆος πυκιμήδεος ἠδὲ καὶ ἄλλων
ἀντιθέων ἑτάρων, ὁπόσα κταμένων ἀφέλοντο. 7
ἔνθ’ ἐσθλὸς μὲν ἔδυ καλὰ τεύχεα, τοὶ δὲ χέρεια
δῦσαν, ὅσοις ἀλαπαδνὸν ὑπὸ κραδίηι πέλεν ἦτορ·
αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς δύσαθ’, ἅ οἱ Ἰθάκηθεν ἕποντο·
δῶκε δὲ Τυδείδηι Διομήδεϊ κάλλιμα τεύχη
κεῖνα, τὰ δὴ Σώκοιο βίην εἴρυσσε πάροιθεν·
υἱὸς δ’ αὖτ’ Ἀχιλῆος ἐδύσατο τεύχεα πατρός,
καί οἱ φαίνετο πάμπαν ἀλίγκιος· ἀμφὶ δ’ ἐλαφρὰ
Ἡφαίστου παλάμηισι περὶ μελέεσσιν ἀρήρει,
καί περ ἐόνθ’ ἑτέροισι πελώρια· τῶι δ’ ἅμα πάντα
φαίνετο τεύχεα κοῦφα· μακρὴ δέ μιν οὔ τι βάρυνε 251
Πηλιάς, ἀλλά ἑ χερσὶ καὶ ἠλίβατόν περ ἐοῦσαν

παιδὸς ἐπεσσυμένοιο ποτὶ πτολέμοιο κυδοιμόν,
μή οἱ λευγαλέωι ἐπὶ πένθεϊ πένθος ἵκηται. Quintus
Ἠὼς δ’ εἰσανέβη μέγαν οὐρανόν· οἱ δ’ ἀπὸ λέκτρων
καρπαλίμως ὤρνυντο· νόησε δὲ Δηιδάμεια·
αἶψα δέ οἱ στέρνοισι περὶ πλατέεσσι χυθεῖσα
ἀργαλέως γοάασκεν ἐς αἰθέρα μακρὰ βοῶσα·
ἠΰτε βοῦς ἐν ὄρεσσιν ἀπειρέσιον μεμακυῖα
πόρτιν ἑὴν δίζηται ἐν ἄγκεσιν, ἀμφὶ δὲ μακραὶ
οὔρεος αἰπεινοῖο περιβρομέουσι κολῶναι·
ὣς ἄρα μυρομένης ἀμφίαχεν αἰπὺ μέλαθρον
πάντοθεν ἐκ μυχάτων, μέγα δ’ ἀσχαλόωσ’ ἀγόρευε·
“τέκνον, πῆι δὴ νῦν σοὶ ἐῢς νόος ἐκπεπότηται,
Ἴλιον ἐς πολύδακρυ μετὰ ξείνοισιν ἕπεσθαι,
ἧχι πολεῖς ὀλέκονται ὑπ’ ἀργαλέης ὑσμίνης,
καί περ ἐπιστάμενοι πόλεμον καὶ ἀεικέα χάρμην;
νῦν δὲ σὺ μὲν νέος ἐσσὶ καὶ οὔ πω δήϊα ἔργα
οἶδας, ἅ τ’ ἀνθρώποισιν ἀλάλκουσιν κακὸν ἦμαρ·
ἀλλὰ σὺ μέν μευ ἄκουσον, ἑοῖς δ’ ἐμμίμνε δόμοισι,
μὴ δή μοι Τροίηθε κακὴ φάτις οὔαθ’ ἵκηται
σεῖο καταφθιμένοιο κατὰ μόθον· οὐ γὰρ ὀΐω
ἐλθέμεναί σ’ ἔτι δεῦρο μετάτροπον ἐξ ὁμάδοιο·
οὐδὲ γὰρ οὐδὲ πατὴρ τεὸς ἔκφυγε κῆρ’ ἀΐδηλον,
ἀλλ’ ἐδάμη κατὰ δῆριν, ὅ περ καὶ σεῖο καὶ ἄλλων
ἡρώων προφέρεσκε, θεὰ δέ οἱ ἔπλετο μήτηρ,
τῶνδε δολοφροσύνηι καὶ μήδεσιν, οἵ σε καὶ αὐτὸν
δῆριν ἔπι στονόεσσαν ἐποτρύνουσι νέεσθαι· L4[O]
τοὔνεκ’ ἐγὼ δείδοικα περὶ κραδίηι τρομέουσα,
μή μοι καὶ σέο, τέκνον, ἀποφθιμένοιο πέληται
εὖνιν καλλειφθεῖσαν ἀεικέα πήματα πάσχειν·
οὐ γάρ πώ τι γυναικὶ κακώτερον ἄλγος ἔπεισιν,
ἢ ὅτε παῖδες ὄλωνται ἀποφθιμένοιο καὶ ἀνδρός,
χηρωθῆι δὲ μέλαθρον ὑπ’ ἀργαλέου θανάτοιο·
αὐτίκα γὰρ περὶ φῶτες ἀποτμήγουσιν ἀρούρας,
κείρουσιν δέ τε πάντα καὶ οὐκ ἀλέγουσι θέμιστας·
τοὔνεκ’ ἄρ’ οὔ τι τέτυκται ὀϊζυρώτερον ἄλλο
χήρης ἐν μεγάροισιν ἀκιδνότερόν τε γυναικός.”
ἦ μέγα κωκύουσα· πάϊς δέ μιν ἀντίον ηὔδα·
“θάρσει, μῆτερ ἐμεῖο, κακὴν δ’ ἀποπέμπεο φήμην·
οὐ γὰρ ὑπὲρ Κῆράς τις ὑπ’ Ἄρεϊ δάμναται ἀνήρ·
εἰ δέ μοι αἴσιμόν ἐστι δαμήμεναι εἵνεκ’ Ἀχαιῶν,
τεθναίην ῥέξας τι καὶ ἄξιον Αἰακίδηισιν.”
ὣς φάτο· τῶι δ’ ἄγχιστα κίεν γεραρὸς Λυκομήδης,
καί ῥά μιν ἰωχμοῖο λιλαιόμενον προσέειπεν·
“ὦ τέκος ὀβριμόθυμον, ἑῶι πατρὶ κάρτος ἐοικώς,
οἶδ’, ὅτι καρτερός ἐσσι καὶ ὄβριμος· ἀλλ’ ἄρα καὶ ὣς
καὶ πόλεμον δείδοικα πικρὸν καὶ κῦμα θαλάσσης
λευγαλέον· ναῦται γὰρ ἀεὶ σχεδόν εἰσιν ὀλέθρου.
ἀλλὰ σὺ δείδιε, τέκνον, ἐπὴν πλόον εἰσαφίκηαι
ὕστερον ἢ Τροίηθεν ἢ ἄλλοθεν, οἷά τε πολλὰ {…}
τῆμος, ὅτ’ αἰγοκερῆι συνέρχεται ἠερόεντι

ἠέλιος μετόπισθε βαλὼν ῥυτῆρα βελέμνων 56 (40C)
τοξευτήν, ὅτε χεῖμα λυγρὸν κλονέουσιν ἄελλαι, 237 (169C)
ἢ ὁπότ' Ὠκεανοῖο κατὰ πλατὺ χεῦμα φέρονται
ἄστρα κατερχομένοιο ποτὶ κνέφας Ὠρίωνος·
δείδιε δ' ἐν φρεσὶ σῇσιν ἰσημερίην ἀλεγεινήν,
ᾗ ἔνι συμφορέονται ἀν' εὐρέα βένθεα πόντου
ἔκποθεν ἀΐσσουσαι ὑπὲρ μέγα λαῖτμα θύελλαι,
ἢ ὅτε Πληιάδων πέλεται δύσις, ἥν ῥα καὶ αὐτὴν
δείδιθι μαιμώωσαν ἔσω ἁλὸς ἠδὲ καὶ ἄλλα
ἄστρα, τά που μογεροῖσι πέλει δέος ἀνθρώποισι
δυόμεν' ἢ ἀνιόντα κατὰ πλατὺ χεῦμα θαλάσσης."
ὣς εἰπὼν κύσε παῖδα καὶ οὐκ ἀνέεργε κελεύθου
ἱμείροντα μόθοιο δυσηχέος· ὃς δ' ἐρατεινὸν
μειδιόων ἐπὶ νῆα θοῶς ὥρμαινε νέεσθαι·
ἀλλά μιν εἰσέτι μητρὸς ἐνὶ μεγάροισιν ἔρυκε
δακρυόεις ὀαρισμὸς ἐπισπεύδοντα πόδεσσιν·
ὡς δ' ὅτε τις θοὸν ἵππον ἐπὶ δρόμον ἰσχανόωντα
εἴργει ἐφεζόμενος, ὁ δ' ἐρυκανόωντα χαλινὸν
δάπτει ἐπιχρεμέθων, στέρνον δέ οἱ ἀφριόωντος
δεύεται, οὐδ' ἵστανται ἐελδόμενοι πόδες οἴμης,
πουλὺς δ' ἀμφ' ἕνα χῶρον ἐλαφροτάτοις ὑπὸ ποσσὶ
ταρφέα κινυμένοιο πέλει κτύπος, ἀμφὶ δὲ χαῖται
ῥώοντ' ἐσσυμένοιο, κάρη δ' εἰς ὕψος ἀείρει
φυσιόων μάλα πολλά, νόος δ' ἐπιτέρπετ' ἄνακτος·
ὣς ἄρα κύδιμον υἷα μενεπτολέμου Ἀχιλῆος
L4[I] μήτηρ μὲν κατέρυκε, πόδες δέ οἱ ἐγκονέεσκον·
ἡ δὲ καὶ ἀχνυμένη περ ἑῷ ἐπαγάλλετο παιδί.
ὃς δέ μιν ἀμφικύσας μάλα μυρία κάλλιπε μούνην
μυρομένην ἀλεγεινὰ φίλου κατὰ δώματα πατρός·
οἵη δ' ἀμφὶ μέλαθρα μέγ' ἀσχαλόωσα χελιδὼν
μύρεται αἰόλα τέκνα, τά που μάλα τετριγῶτα
αἰνὸς ὄφις κατέδαψε καὶ ἤκαχε μητέρα κεδνήν, 8 (7C)
ἡ δ' ὁτὲ μὲν χήρην περιπέπταται ἀμφὶ καλιήν,
◆ ἄλλοτε δ' εὐτύκτοισι περὶ προθύροισι ποτᾶται
αἰνὰ κινυρομένη τεκέων ὕπερ· ὣς ἄρα κεῖνον
μύρετο Δηιδάμεια, καὶ υἱέος ἄλλοτε μέν που
εὐνὴν ἀμφιχυθεῖσα μέγ' ἴαχεν, ἄλλοτε δ' αὖτε
κλαῖεν ἐπὶ φλιῇσι· φίλῳ δ' ἐγκάτθετο κόλπῳ,
εἴ τί οἱ ἐν μεγάροισι τετυγμένον ἦεν ἄθυρμα, 8
ᾧ ἔπι τυτθὸς ἐὼν ἀταλὰς φρένας ἰαίνεσκεν·
ἀμφὶ δέ οἱ καὶ ἄκοντα λελειμμένον εἴ που ἴδοιτο,
ταρφέα μιν φιλέεσκε, καὶ εἴ τί περ ἄλλο γοῶσα
ἔδρακε παιδὸς ἑοῖο δαΐφρονος. οὐδ' ὅ γε μητρὸς
ἄσπετ' ὀδυρομένης ἔτ' ἐπέκλυεν, ἀλλ' ἀπάτερθε
βαῖνε θοὴν ἐπὶ νῆα· φέρον δέ μιν ὠκέα γυῖα
ἀστέρι παμφανόωντι πανείκελον. ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτῷ
ἕσπεθ' ὁμῶς Ὀδυσῆι δαΐφρονι Τυδέος υἱός,
ἄλλοι τ' εἴκοσι φῶτες ἀρηρέμενοι φρεσὶ θυμόν,
τοὺς ἔχε κεδνοτάτους ἐν δώμασι Δηιδάμεια,
καί σφας ἑῷ πόρε παιδὶ θοοὺς ἔμεναι θεράποντας.

οἱ τότ' Ἀχιλλέος υἷα θρασὺν περιποιπνύεσκον
ἐσσύμενον ποτὶ νῆα δι' ἄστεος· ὃς δ' ἐνὶ μέσσοις
ἤιε καγχαλόων· κεχάροντο δὲ Νηρηῖναι
ἀμφὶ Θέτιν, καὶ δ' αὐτὸς ἐγήθεε Κυανοχαίτης
εἰσορόων Ἀχιλῆος ἀμύμονος ὄβριμον υἷα,
ὡς ἤδη πολέμοιο λιλαίετο δακρυόεντος
καί περ ἐὼν ἔτι παιδνός, ἔτ' ἄχνοος· ἀλλά μιν ἀλκὴ
καὶ μένος ὀτρύνεσκεν· ἑῆς δ' ἐξέσσυτο πάτρης,
οἷος Ἄρης, ὅτε μῶλον ἐπέρχεται αἱματόεντα
χωόμενος δηίοισι, μέμηνε δέ οἱ μέγα θυμός,
καί οἱ ἐπισκύνιον βλοσυρὸν πέλει, ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτῷ
ὄμματα μαρμαίρουσιν ἶσον πυρί, ταὶ δέ παρειαὶ
κάλλος ὁμοῦ κρυόεντι φόβῳ καταειμέναι αἰνὸν
φαίνοντ' ἐσσυμένου, τρομέουσι δὲ καὶ θεοὶ αὐτοί·
τοῖος ἔην Ἀχιλῆος ἐῢς πάϊς· οἱ δ' ἀνὰ ἄστυ
εὔχοντ' ἀθανάτοισι σαωσέμεν ἐσθλὸν ἄνακτα
ἀργαλέου παλίνορσον ἀπ' Ἄρεος· οἱ δ' ἐσάκουσαν
εὐχομένων· ὁ δὲ πάντας ὑπείρεχεν, οἵ οἱ ἕποντο.
ἐλθόντες δ' ἐπὶ θῖνα βαρυγδούποιο θαλάσσης
εὗρον ἔπειτ' ἐλατῆρας ἐΰξόου ἔνδοθι νηὸς
ἱστία τ' ἐντύνοντας ἐπειγομένους τ' ἀνὰ νῆα·
αἶψα δ' ἐν αὐτοὶ ἔβαν· τοὶ δ' ἔκτοθι πείσματ' ἔλυσαν
εὐνάς θ', αἳ νήεσσι μέγα σθένος αἰὲν ἕπονται.
τοῖσι δ' ἄρ' εὐπλοΐην πόσις ὤπασεν Ἀμφιτρίτης
προφρονέως· μάλα γάρ οἱ ἐνὶ φρεσὶ μέμβλετ' Ἀχαιῶν
τειρομένων ὑπὸ Τρωσὶ καὶ Εὐρυπύλῳ μεγαθύμῳ. **L4[I]**
οἱ δ' Ἀχιλήιον υἷα παρεζόμενοι ἑκάτερθε
τέρπεσκον μύθοισιν ἑοῦ πατρὸς ἔργ' ἐνέποντες,
ὅσσα τ' ἀνὰ πλόον εὐρὺν ἐμήσατο καὶ ποτὶ γαίῃ
Τηλέφου ἀγχεμάχοιο, καὶ ὁππόσα Τρῶας ἔρεξεν
ἀμφὶ πόλιν Πριάμοιο φέρων κλέος Ἀτρείδῃσι·
τοῦ δ' ἄρ' ἰαίνετο θυμὸς ἐελδομένοιο καὶ αὐτοῦ
πατρὸς ἀταρβήτοιο κλέος καὶ κῦδος ἀρέσθαι.
ἡ δέ που ἐν θαλάμοισιν ἀκηχεμένη περὶ παιδὶ
ἐσθλὴ Δηιδάμεια πολύστονα δάκρυα χεῦε,
καί οἱ ἐνὶ φρεσὶ θυμὸς ὑπ' ἀργαλέῃσιν ἀνίῃς
τήκεθ', ὅπως ἀλαπαδνὸς ἐπ' ἀνθρακίῃσι μόλιβδος
ἠὲ τρύφος κηροῖο· γόος δέ μιν οὔ ποτ' ἔλειπε
δερκομένην ἐπὶ πόντον ἀπείριτον· οὕνεκα μήτηρ
ἄχνυθ' ἑῷ περὶ παιδί, καὶ ἣν ἐπὶ δαῖτ' ἀφίκηται·
καί ῥά οἱ ἱστία νηὸς ἀπόπροθι πολλὸν ἰούσης
ἤδη ἀπεκρύπτοντο καὶ ἠέρι φαίνεθ' ὁμοῖα·
ἀλλ' ἡ μὲν στονάχιζε πανημερίη γοόωσα.
νηῦς δ' ἔθεεν κατὰ πόντον ἐπισπομένου ἀνέμοιο
τυτθὸν ἐπιψαύουσα πολυρροθίοιο θαλάσσης·
πορφύρεον δ' ἑκάτερθε περὶ τρόπιν ἔβραχε κῦμα·
αἶψα δὲ νηῦς μέγα λαῖτμα διήνυσε ποντοποροῦσα.
ἀμφὶ δέ οἱ πέσε νυκτὸς ἔπι κνέφας· ἡ δ' ὑπ' ἀήτῃ
πλῶε κυβερνήτῃ τε διαπρήσσουσα θαλάσσης
βένθεα· θεσπεσίη δὲ πρὸς οὐρανὸν ἤλυθεν Ἠώς.

νῆας ἐνιπρήσηι, νόστου δ’ ἀπὸ πάντας ἀμέρσηι. 57
Quintus ὣς δ’ αὔτως Πριάμοιο κατὰ πτόλιν ἔθνεα Τρώων 238
ἀμφὶ πύλας καὶ τεῖχος ἀμοιβαδὸν ὑπνώεσκον
8.504 ✦ Ἀργείων στονόεσσαν ὑποτρομέοντες ὁμοκλήν.
9.1 Ἦμος δ’ ἤνυτο νυκτὸς ἄπο κνέφας, ἔγρετο δ’ Ἠὼς
ἐκ περάτων, μάρμαιρε δ’ ἀπείριτον ἄσπετος αἰθήρ,
δὴ τότ’ ἀρήιοι υἷες ἐϋσθενέων Ἀργείων
ἂμ πεδίον πάπταινον, ἴδοντο δὲ Ἰλίου ἄκρην
ἀννέφελον, χθιζὸν δὲ τέρας μέγα θαυμάζεσκον.
Τρῶες δ’ οὐκέτ’ ἔφαντο πρὸ τείχεος αἰπεινοῖο
στήμεναι ἐν πολέμωι· μάλα γὰρ δέος ἔλλαβε πάντας
Ἀντήνωρ δ’ ἐν τοῖσι θεῶν ἠρήσατ’ ἄνακτι·
“Ζεῦ, Ἴδης μεδέων ἠδ’ οὐρανοῦ αἰγλήεντος,
κλῦθί μευ εὐχομένοιο, καὶ ὄβριμον ἄνδρα πόληος
τρέψον ἀφ’ ἡμετέρης ὀλοὰ φρεσὶ μητιόωντα,
εἴ θ’ ὅ γ’ Ἀχιλλεύς ἐστι καὶ οὐ κίε δῶμ’ Ἀΐδαο,
εἴ τε τις ἄλλος Ἀχαιὸς ἀλίγκιος ἀνέρι κείνωι·
λαοὶ γὰρ κατὰ ἄστυ θεηγενέος Πριάμοιο
πολλοὶ ἀποφθινύθουσι, κακοῦ δ’ οὐ γίνετ’ ἐρωή,
ἀλλὰ φόνος τε καὶ οἶτος ἐπὶ πλέον αἰὲν ἀέξει·
Ζεῦ πάτερ, οὐδέ νυ σοί τι δαϊζομένων ὑπ’ Ἀχαιοῖς
μέμβλεται, ἀλλ’ ἄρα καὶ σὺ λελασμένος υἷος ἑοῖο
Δαρδάνου ἀντιθέοιο μέγ’ Ἀργείοισιν ἀρήγεις.
ἀλλὰ σοὶ εἰ τόδε θυμὸς ἐνὶ κραδίηι μενεαίνει,
Τρῶας ὑπ’ Ἀργείοισιν ὀϊζυρῶς ἀπολέσσαι,
L1[O] ἔρξον ἄφαρ, μηδ’ ἄμμι πολὺν χρόνον ἄλγεα τεῦχε.”
ἦ ῥα μέγ’ εὐχόμενος· τοῦ δ’ ἔκλυεν οὐρανόθι Ζεύς·
καὶ τὸ μὲν αἶψ’ ἐτέλεσσε, τὸ δ’ οὐκ ἤμελλε τελέσσειν·
δὴ γάρ οἱ κατένευσεν, ὅπως ἀπὸ πολλοὶ ὄλωνται
Τρῶες ὁμῶς τεκέεσσι, δαΐφρονα δ’ υἶ’ Ἀχιλῆος
τρεψέμεν οὐ κατένευσεν ἀπ’ εὐρυχόροιο πόληος,
ἀλλά ἑ μᾶλλον ἔγειρεν, ἐπεί νύ ἑ θυμὸς ἀνώγει
ἦρα φέρειν καὶ κῦδος ἐΰφρονι Νηρηίνηι.
καὶ τὰ μὲν ὣς ὥρμαινε θεῶν μέγα φέρτατος ἄλλων.
μεσσηγὺς δὲ πόληος ἰδ’ εὐρέος Ἑλλησπόντου
Ἀργεῖοι καὶ Τρῶες ἀποκταμένους ἐνὶ χάρμηι
καῖον ὁμῶς ἵπποισι· μάχη δ’ ἐπέπαυτο φόνοιο,
οὕνεκα δὴ Πριάμοιο βίη κήρυκα Μενοίτην
εἰς Ἀγαμέμνονα πέμψε καὶ ἄλλους πάντας Ἀχαιοὺς 1
λισσόμενος νέκυας πυρὶ καίεμεν· οἱ δ’ ἐπίθοντο
αἰδόμενοι κταμένους· οὐ γάρ σφισι μῆνις ὀπηδεῖ.
ἦμος δὲ φθιμένοισι πυρὰς ἐκάμοντο θαμειάς,
δὴ τότ’ ἄρ’ Ἀργεῖοι μὲν ἐπὶ κλισίας ἀφίκοντο,
Τρῶες δ’ ἐς Πριάμοιο πολυχρύσοιο μέλαθρα
ἀχνύμενοι μάλα πολλὰ δεδουπότος Εὐρυπύλοιο·
τὸν γὰρ δὴ τίεσκον ἴσον Πριάμοιο τέκεσσι·
τοὔνεκά μιν τάρχυσαν ἀποκταμένων ἑκὰς ἄλλων
Δαρδανίης προπάροιθε πύλης, ὅθι μακρὰ ῥέεθρα
{…} δινήεις προΐησιν ἀεξόμενος Διὸς ὄμβρωι. 253
9.46 ✦ υἱὸς δ’ αὖτ’ Ἀχιλῆος ἀταρβέος ἵκετο πατρὸς 63
τύμβον ἐς εὐρώεντα· κύσεν δ’ ὅ γε δάκρυα χεύων

✦ row of last line.
simile or omen crux

Consensus lines presented in order;
none reordered, removed or bracketed.

ARGUMENT
How Hercules’ Grandson perished in fight with the Son of Achilles.
— Loeb edition (1913)

QUINTUS
OF SMYRNA
POSTHOMERICA
BOOK 8

PREVIEW
9

EPIC POEM .ORG
DIGITAL CLASSICS

THESE LINES HAVE CONVERGED TO TELL
A STORY THAT SATISFIES ME IN MY HEART,
WHERE ONLY THERE IT REALLY COUNTS.

INTERLEAVABLE

language: Homeric Greek
copy: Zimmerman (Teubner 1901)
typeface: Sea Hand Press 20

This UNRESTRICTED INTERLEAVABLE LAYOUT of this PUBLIC DOMAIN TEXT is available for free at ARCHIVE.ORG (LINK).

As some way-faring Man, who wanders o’er
In Thought, a Length of Lands he trod before,
Sends forth his active Mind from Place to Place,
Joins Hill to Dale, and measures Space with Space:

EPICPOEM.ORG 🇺🇸 504 lines 3.0

PRINT
2-SIDED:
63 to **68**

Ἦμος δ' ἠελίοιο φάος περικίδνατο γαῖαν 58 (41C)
ἐκ περάτων ἀνιόντος, ὅθι σπέος Ἠριγενείης, 239 (170C)
δὴ τότε που Τρῶες καὶ Ἀχαιῶν ὄβριμοι υἷες
◆ θωρήσσονθ' ἑκάτερθεν ἐπειγόμενοι ποτὶ δῆριν·
καὶ τοὺς μὲν πάϊς ἐσθλὸς Ἀχιλλέος ὀτρύνεσκεν
ἀντιάαν Τρώεσσιν ἀταρβέα θυμὸν ἔχοντας,
τοὺς δ' ἄρα Τηλεφίδαο μέγα σθένος· ἦ γὰρ ἐώλπει
τεῖχος μὲν χαμάδις βαλέειν νῆάς τ' ἀμαθῦναι
ἐν πυρὶ λευγαλέωι, λαοὺς δ' ὑπὸ χερσὶ δαΐξαι.
ἀλλά οἱ ἐλπωρὴ μὲν ἔην ἐναλίγκιος αὔρηι
μαψιδίηι· Κῆρες δὲ μάλα σχεδὸν ἑστηυῖαι
πολλὸν καγχαλάσκον ἐτώσια μητιόωντι.
καὶ τότε Μυρμιδόνεσσιν Ἀχιλλέος ἄτρομος υἱὸς
θαρσαλέον φάτο μῦθον ἐποτρύνων πονέεσθαι·
"κέκλυτέ μευ, θεράποντες, ἀρήϊον ἐν φρεσὶ θυμὸν
θέντες, ἵν' Ἀργείοισιν ἄκος πολέμου ἀλεγεινοῦ,
δυσμενέεσσι δὲ πῆμα γενώμεθα· μηδέ τις ἡμέων
ταρβείτω· κρατερὴ γὰρ ἄδην ἐκ θάρσεος ἀλκὴ
γίνεται ἀνθρώποισι, δέος δὲ βίην ἀμαθύνει
καὶ νόον· ἀλλ' ἄγε πάντες ἐς Ἄρεα καρτύνασθε,
ὄφρα μὴ ἀμπνεύσηι Τρώων στρατός, ἀλλ' Ἀχιλῆα
φαίη ἔτι ζώοντα μετέμμεναι Ἀργείοισιν."
ὣς εἰπὼν ὤμοισι πατρώια δύσατο τεύχη
πάντοθε μαρμαίροντα· Θέτις δ' ἠγάλλετο θυμῶι
ἐξ ἁλὸς εἰσορόωσα μέγα σθένος υἱωνοῖο.
L1[I] καί ῥα θοῶς οἴμησε πρὸ τείχεος αἰπεινοῖο
ἐμβεβαὼς ἵπποισιν ἑοῦ πατρὸς ἀθανάτοισιν·
οἷος δ' ἐκ περάτων ἀναφαίνεται Ὠκεανοῖο
Ἠέλιος θηητὸν ἐπὶ χθόνα πῦρ ἀμαρύσσων,
πῦρ, ὅτε οἱ πώλοισι καὶ ἅρματι συμφέρετ' ἀστὴρ
Σείριος, ὅς τε βροτοῖσι φέρει πολυκηδέα νοῦσον·
τοῖος ἐπὶ Τρώων στρατὸν ἤιεν ὄβριμος ἥρως, 1 (1C)
υἱὸς Ἀχιλλῆος. φόρεον δέ μιν ἄμβροτοι ἵπποι,
τούς οἱ ἐελδομένωι νηῶν ἄπο λαὸν ἐλάσσαι
ὤπασεν Αὐτομέδων· ὃς γάρ σφεας ἡνιόχευεν·
ἵπποι δ' αὖτ' ἐχάρησαν ἑὸν φορέοντες ἄνακτα
εἴκελον Αἰακίδηι· τῶν δ' ἄφθιτον ἦτορ ἐώλπει
ἔμμεναι ἀνέρα κεῖνον Ἀχιλλέος οὔ τι χερείω.
ὣς δὲ καὶ Ἀργεῖοι μέγα καγχαλόωντες ἄγερθεν 2
ἀμφὶ Νεοπτολέμοιο βίην ἄμοτον μεμαῶτες,
λευγαλέοις σφήκεσσιν ἐοικότες, οὕς τε κλονήσηι
{…} χηραμοῦ ἐκποτέονται ἐελδόμενοι χρόα θεῖναι
ἀνδρόμεον, πάντες δὲ περὶ στέγος ὁρμαίνοντες
τεύχουσιν μέγα πῆμα παρεσσυμένοισι βροτοῖσιν·
ὣς οἵ γ' ἐκ νηῶν καὶ τείχεος ἐξεχέοντο
μαιμώωντες Ἄρηι· πολὺς δ' ἐστείνετο χῶρος.
πᾶν πεδίον δ' ἀπάνευθεν ἐλάμπετο τεύχεσι φωτῶν
ἠελίου καθύπερθεν ἀπείριτα μαρμαίροντος·
οἷον δὲ νέφος εἶσι δι' ἠέρος ἀπλήτοιο 254
πνοιῇσιν μεγάλῃσιν ἐλαυνόμενον Βορέαο,

θάμβεον· ἐν δ' ἄρα τοῖσι μέγ' ἴαχε Νηλέος υἱός·
"ὦ κλυτοὶ Ἀργείων σημάντορες, οὐκέτι νῶιν
ἔσσεται ἔμπεδα γυῖα Διὸς μέγα θαρσαλέοισι
Τρωσὶν ἀμύνοντος· μάλα γὰρ μέγα πῆμα κυλίνδει
ἡμῖν· ἀλλ' ἄγε θᾶσσον ἑὰς ἐπὶ νῆας ἰόντες
παυσώμεσθα πόνοιο καὶ ἀργαλέοιο κυδοιμοῦ,
μὴ δὴ πάντας ἐνιπρήσηι μάλα περ μενεαίνων·
τοῦ νῦν μὲν τεράεσσι πιθώμεθα· τῶι γὰρ ἔοικε
πάντας ἀεὶ πειθέσθαι, ἐπεὶ μάλα φέρτατός ἐστιν
ἰφθίμων τε θεῶν ὀλιγοσθενέων τ' ἀνθρώπων·
καὶ γὰρ Τιτήνεσσιν ὑπερφιάλοισι χολωθεὶς
οὐρανόθεν κατέχευε πυρὸς μένος· ἡ δ' ὑπένερθε
καίετο πάντοθε γαῖα, καὶ Ὠκεανοῦ πλατὺ χεῦμα
ἔζεεν ἐκ βυσσοῖο καὶ ἐς πέρατ' ἄχρις ἱκέσθαι,
καὶ ποταμῶν τέρσοντο ῥοαὶ μάλα μακρὰ ῥεόντων,
δάμνατο δ' ὁππόσα φῦλα φερέσβιος ἔτρεφε γαῖα,
ἠδ' ὅσα πόντος ἔφερβεν ἀπείριτος, ἠδ' ὁπόσ' ὕδωρ
ἀενάων ποταμῶν· ἐπὶ δέ σφισιν ἄσπετος αἰθὴρ
τέφρηι ὑπεκρύφθη καὶ λιγνύϊ, τείρετο δὲ χθών·
τοὔνεκ' ἐγὼ δείδοικα Διὸς μένος ἤματι τῶιδε.
ἀλλ' ἴομεν ποτὶ νῆας, ἐπεὶ Τρώεσσιν ἀρήγει
σήμερον· αὐτὰρ ἔπειτα καὶ ἡμῖν κῦδος ὀρέξει·
ἄλλοτε γάρ τε φίλη πέλει ἠώς, ἄλλοτε δ' ἐχθρή·
καὶ δ' οὔ πώ που μοῖρα διαπραθέειν κλυτὸν ἄστυ,
εἰ ἐτεὸν Κάλχαντος ἐτήτυμος ἔπλετο μῦθος,
τόν ῥα πάρος κατέλεξεν ὁμηγερέεσσιν Ἀχαιοῖς L1[I]
δηιῶσαι Πριάμοιο πόλιν δεκάτωι ἐνιαυτῶι."
ὣς φάτο· τοὶ δ' ἀπάνευθε περικλυτὸν ἄστυ λιπόντες
χάσσαντ' ἐκ πολέμοιο Διὸς τρομέοντες ὁμοκλήν·
ἀνέρι γὰρ πεπίθοντο παλαιῶν ἵστορι μύθων.
ἀλλ' οὐδ' ὣς ἀμέλησαν ἀποκταμένων ἐνὶ χάρμηι·
ἀλλά σφεας τάρχυσαν ἀπὸ πτολέμου ἐρύσαντες·
οὐ γὰρ δὴ κείνους νέφος ἄμφεχεν, ἀλλὰ πόληα
ὑψηλὴν καὶ τεῖχος ἀνέμβατον, ὧι πέρι πολλοὶ
Τρώων υἷες Ἄρηι καὶ Ἀργείων ἐδάμησαν.
ἐλθόντες δ' ἐπὶ νῆας ἀρήια τεύχεα θέντο,
καί ῥα κόνιν καὶ ἱδρῶτα λύθρον τ' ἀποφαιδρύναντο
κύμασιν ἐμβεβαῶτες ἐϋρρόου Ἑλλησπόντου.
Ἠέλιος δ' ἀκάμαντας ὑπὸ ζόφον ἤλασεν ἵππους·
νὺξ δ' ἐχύθη περὶ γαῖαν, ἀπέτραπε δ' ἀνέρας ἔργων.
Ἀργεῖοι δ' Ἀχιλῆος ἐϋπτολέμου θρασὺν υἷα
ἶσα τοκῆι τίεσκον· ὁ δ' ἐν κλισίῃσιν ἀνάκτων
δαίνυτο καγχαλόων· κάματος δέ μιν οὔ τι βάρυνεν,
οὕνεκά οἱ στονόεντα Θέτις μελεδήματα γυίων
ἐξέλετ', ἀκμήτωι δ' ἐναλίγκιον εἰσοράασθαι
τεῦξεν. ὁ δ' ἐκ δόρποιο κορεσσάμενος κρατερὸν κῆρ
ἐς κλισίην ἀφίκανεν ἑοῦ πατρός, ἔνθα οἱ ὕπνος
ἀμφεχύθη· Δαναοὶ δὲ νεῶν προπάροιθεν ἴαυον
αἰὲν ἀμειβόμενοι φυλακάς· φοβέοντο γὰρ αἰνῶς,
Τρώων μή ποτε λαὸς ἢ ἀγχεμάχων ἐπικούρων

Τρωσὶν ἐϋπτολέμοισι καὶ Ἕκτορος οἰχομένοιο. 59 (42c)
Quintus ἔνθ’ ἄρα Μηριόνης στυγερὸν προέηκε βέλεμνον, 240 (171c)
καὶ βάλε Φυλοδάμαντα φίλον κρατεροῖο Πολίτεω
◆ τυτθὸν ὑπὸ γναθμοῖο· πάγη δ’ ὑπὸ λαιμὸν ὀϊστός·
κάππεσε δ’ αἰγυπιῶι ἐναλίγκιος, ὅν τ’ ἀπὸ πέτρης
ἰῶι ἐϋγλώχινι βαλὼν αἰζηὸς ὀλέσσηι·
ὣς ὁ θοῶς πύργοιο κατήριπεν αἰπεινοῖο·
γυῖα δέ οἱ λίπε θυμός· ἐπέβραχε δ’ ἔντεα νεκρῶι.
τῶι δ’ ἐπικαγχαλόων υἱὸς κρατεροῖο Μόλοιο
ἄλλον ἀφῆκεν ὀϊστὸν ἐελδόμενος μέγα θυμῶι
υἷα βαλεῖν Πριάμοιο πολυτλήτοιο Πολίτην·
ἀλλ’ ὁ μὲν αἶψ’ ἀλέεινε παρακλίνας ἑτέρωσε
ὅν δέμας, οὐδέ οἱ ἰὸς ἐπὶ χρόα καλὸν ἴαψεν·
ὡς δ’ ὅθ’ ἁλὸς κατὰ βένθος ἐπειγομένης νεὸς οὔρωι
ναύτης παιπαλόεσσαν ἰδὼν ἐν χεύματι πέτρην
νῆα παρατρέψηι λελιημένος ἐξυπαλύξαι
χειρὶ παρακλίνας οἰήιον, ἧχί ἑ θυμὸς
ὀτρύνει, τυτθὴ δὲ βίη μέγα πῆμ’ ἀπερύκει·
ὣς ἄρ’ ὅ γε προϊδὼν ὀλοὸν βέλος ἔκφυγε πότμον.
οἱ δ’ αἰεὶ μάρναντο· λύθρωι δ’ ἐρυθαίνετο τείχη
πύργοι θ’ ὑψηλοὶ καὶ ἐπάλξιες, ἧχί τε Τρῶες
ἰοῖσιν κτείνοντο πολυσθενέων ὑπ’ Ἀχαιῶν·
οὐδὲ μὲν οἵ γ’ ἀπάνευθε πόνων ἔσαν, ἀλλ’ ἄρα καὶ τῶν
πολλοὶ γαῖαν ἔρευθον· ὀρώρει δ’ αἰπὺς ὄλεθρος
βαλλομένων ἑκάτερθε· λυγρὴ δ’ ἐπετέρπετ’ Ἐνυὼ
L2[O] δῆριν ἐπικλονέουσα, κασιγνήτη Πολέμοιο.
καί νύ κε δὴ ῥήξαντο πύλας καὶ τείχεα Τροίης
Ἀργεῖοι, μάλα γάρ σφιν ἀάσπετον ἔπλετο κάρτος,
εἰ μὴ ἄρ’ αἶψ’ ἐβόησεν ἀγακλειτὸς Γανυμήδης
οὐρανοῦ ἐκκατιδών· μάλα γὰρ περιδείδιε πάτρης·
“Ζεῦ πάτερ, εἰ ἐτεόν γε τεῆς ἔξ εἰμι γενέθλης,
σῆισι δ’ ὑπ’ ἐννεσίηισι λιπὼν ἐρικυδέα Τροίην 2 (2c)
εἰμὶ μετ’ ἀθανάτοισι, πέλει δέ μοι ἄμβροτος αἰών,
τῶ μευ νῦν ἐσάκουσον ἀκηχεμένου μέγα θυμῶι·
οὐ γὰρ τλήσομαι ἄστυ καταιθόμενον προσιδέσθαι,
οὐδ’ ἄρ’ ἀπολλυμένην γενεὴν ἐν δηιοτῆτι
λευγαλέηι, τῆς οὔ τι χερειότερον πέλει ἄλγος·
σοὶ δὲ καὶ εἰ μέμονε κραδίη τάδε μηχανάασθαι,
ἔρξον ἐμεῦ ἀπονόσφιν· ἐλαφρότερον δέ μοι ἄλγος 3
ἔσσεται, ἢν μὴ ἔγωγε μετ’ ὄμμασιν οἷσιν ἴδωμαι·
κεῖνο γὰρ οἴκτιστον καὶ κύντατον, ὁππότε πάτρην
δυσμενέων παλάμηισιν ἐρειπομένην τις ἴδηται.”
ἦ ῥα μέγα στενάχων Γανυμήδεος ἀγλαὸν ἦτορ.
καὶ τότ’ ἄρα Ζεὺς αὐτὸς ἀπειρεσίοις νεφέεσσι
νωλεμέως ἐκάλυψε κλυτὴν Πριάμοιο πόληα·
ἠχλύνθη δὲ μάχη φθισίμβροτος· οὐδέ τις ἀνδρῶν
ἐξιδέειν ἐπὶ τεῖχος ἔτ’ ἔσθενεν, ἧχι τέτυκτο·
ταρφέσι γὰρ νεφέεσσι διηνεκέως κεκάλυπτο·
ἀμφὶ δ’ ἄρα βρονταί τε καὶ ἀστεροπαὶ κτυπέοντο 255
οὐρανόθεν. Δαναοὶ δὲ Διὸς κτύπον εἰσαΐοντες

ἦμος δὴ νιφετός τε πέλει καὶ χείματος ὥρη
ἀργαλέη, πάντηι δὲ περιστέφει οὐρανὸν ὄρφνη· Quintus
ὣς τῶν πλήθετο γαῖα συνερχομένων ἑκάτερθε
νηῶν βαιὸν ἄπωθε· κόνις δ’ εἰς οὐρανὸν εὐρὺν
πέπτατ’ ἀειρομένη· κανάχιζε δὲ τεύχεα φωτῶν,
σὺν δὲ καὶ ἅρματα πολλά· διεσσύμενοι δ’ ἐπὶ μῶλον
ἵπποι ἐπεχρεμέτιζον· ἑὴ δ’ ἐκέλευεν ἕκαστον
ἀλκὴ ἀνιηρὴν ἐς φύλοπιν ὀτρύνουσα.
ὡς δ’ ὅτε κύματα μακρὰ δύο κλονέουσιν ἀῆται
σμερδαλέον βρομέοντες ἀνὰ πλατὺ χεῦμα θαλάσσης
ἔκποθεν ἀλλήλοισι περιρρηγνύντες ἀέλλας,
ὁππότε χεῖμ’ ἀλεγεινὸν ἀν’ εὐρέα βένθεα πόντου
μαίνετ’, ἀμαιμακέτη δὲ περιστένει Ἀμφιτρίτη
κύμασι λευγαλέοισι, τὰ δ’ ἄλλοθεν ἄλλα φέρονται
οὔρεσιν ἠλιβάτοισιν ἐοικότα, τῶν δ’ ἀλεγεινὴ
ὀρνυμένων ἑκάτερθε πέλει κατὰ πόντον ἰωή·
ὣς οἵ γ’ ἀμφοτέρωθεν ἐπ’ Ἄρεα συμφορέοντο
σμερδαλέον μεμαῶτες· Ἔρις δ’ ὀρόθυνε καὶ ἀλκὴ.
σὺν δ’ ἔβαλον βροντῆισιν ἐοικότες ἢ στεροπῆισιν,
αἵ τε μέτα κτυπέουσι δι’ ἠέρος, ὁππότ’ ἀῆται
λάβροι ἐριδμαίνωσι, καὶ ὁππότε λάβρον ἀέντες
σὺν νέφεα ῥήξωσι Διὸς μέγα χωομένοιο
ἀνδράσιν, οἵ τ’ ἐρίτιμον ὑπὲρ Θέμιν ἔργα κάμωνται·
ὣς οἵ γ’ ἀλλήλοισιν ἐπέχραον· ἔγχεϊ δ’ ἔγχος
συμφέρετ’, ἀσπίδι δ’ ἀσπίς, ἐπ’ ἀνέρα δ’ ἤιεν ἀνήρ.
πρῶτος δ’ ὄβριμος υἱὸς ἐϋπτολέμου Ἀχιλῆος L2[O]
δάμνατ’ ἐῢν Μελανῆα καὶ ἀγλαὸν Ἀλκιδάμαντα,
υἷας Ἀλεξινόμοιο δαΐφρονος, ὅς τ’ ἐνὶ κοίληι
Καύνωι ναιετάασκε διειδέος ἀγχόθι λίμνης
Ἴμβρωι ὕπο νιφόεντι παραὶ ποσὶ Ταρβήλοιο.
κτεῖνε δὲ Κασσάνδροιο θοὸν ποσὶ παῖδα Μένητα,
ὃν τέκε δῖα Κρέουσα παρὰ προχοῆις ποταμοῖο
Λίνδου ἐϋρρείταο, μενεπτολέμων ὅθι Καρῶν
πείρατα καὶ Λυκίης ἐρικύδεος ἄκρα πέλονται.
εἷλε δ’ ἄρ’ αἰχμητῆρα Μόρυν Φρυγίηθε μολόντα·
τῶι δ’ ἄρ’ ὁμῶς Πόλυβόν τε καὶ Ἱππομέδοντα κατέκτα,
τὸν μὲν ὑπὸ κραδίην, τὸν δ’ ἐς κληῖδα τυχήσας·
δάμνατο δ’ ἄλλοθεν ἄλλον· ἐπέστενε δ’ αἶα νέκυσσι
Τρώων· οἱ δ’ ὑπόεικον ἐοικότες αὐαλέοισι
θάμνοις, οὓς ὀλοοῖο πυρὸς κατεδάμνατ’ ἀϋτμὴ
ῥηιδίως ἐπιόντος ὀπωρινοῦ Βορέαο·
ὣς τοῦ ἐπεσσυμένοιο κατηρείποντο φάλαγγες.
Αἰνείας δ’ ἐδάμασσεν Ἀριστόλοχον μενεχάρμην
πλήξας χερμαδίωι κατὰ κράατος· ἐν δ’ ἄρ’ ἔθλασσεν
ὀστέα σὺν πήληκι· λίπεν δ’ ἄφαρ ὀστέα θυμός.
Τυδείδης δ’ Εὔμαιον ἕλεν θοόν, ὅς ῥά τ’ ἔναιε
Δάρδανον αἰπήεσσαν, ἵν’ Ἀγχίσαο πέλονται
εὐναί, ὅπου Κυθέρειαν ἐν ἀγκοίνηισι δάμασσεν.
ἔνθ’ Ἀγαμέμνων κτεῖνεν ἐῢν Στράτον· οὐδ’ ὅ γε Θρήικην
ἵκετ’ ἀπὸ πτολέμοιο, φίλης δ’ ἑκὰς ἔφθιτο πάτρης.

Μηριόνης δ' ἐδάμασσε Χλέμον Πεισήνορος υἷα, 60 (43C)
ἀντιθέου Γλαύκοιο φίλον καὶ πιστὸν ἑταῖρον, 241 (172C)
ὅς ῥά τε ναιετάασκε παρὰ προχοῇς Λιμυροῖο,
◆ καί ῥά μιν ὡς βασιλῆα περικτίονες τίον ἄνδρες
Γλαύκου ἀποκταμένοιο καὶ οὐκέτι κοιρανέοντος,
πάντες, ὅσοι Φοίνικος ἕδος περὶ πάγχυ νέμοντο
αἰπύ τε Μασσικύτοιο ῥίον ῥωχμόν τε Χιμαίρης.
ἄλλος δ' ἄλλον ἔπεφνε κατὰ μόθον· ἐν δ' ἄρα τοῖσιν
Εὐρύπυλος πολέεσσι κακὰς ἐπὶ κῆρας ἴαλλε
δυσμενέσιν· πρῶτον δὲ μενεπτόλεμον κατέπεφνεν
Εὔρυτον, αὐτὰρ ἔπειτα Μενοίτιον αἰολομίτρην,
ἀντιθέους ἑτάρους Ἐλεφήνορος· ἀμφὶ δ' ἄρα σφὶν
Ἄρπαλον, ὅς ῥ' Ὀδυσῆος ἐΰφρονος ἔσκεν ἑταῖρος·
ἀλλ' ὁ μὲν οὖν ἀπάτερθεν ἔχεν πόνον, οὐδ' ἐπαμύνειν
ἔσθενεν ὧι θεράποντι δεδουπότι· τοῦ δ' ἄρ' ἑταῖρος
Ἄντιφος ὀβριμόθυμος ἀποκταμένοιο χολώθη,
καὶ βάλεν Εὐρυπύλοιο καταντίον· ἀλλά μιν οὔ τι
οὔτασεν, οὕνεκά οἱ κρατερὸν δόρυ τυτθὸν ἄπωθεν
ἔμπεσε Μειλανίωνι δαΐφρονι, τόν ποτε μήτηρ
γείνατο πὰρ προχοῇσιν ἐϋρρείταο Καΐκου,
Κλείτη καλλιπάρηιος ὑποδμηθεῖσ' Ἐρυλάωι.
Εὐρύπυλος δ' ἑτάροιο χολωσάμενος κταμένοιο
Ἀντίφωι αἶψ' ἐπόρουσεν· ὁ δ' ἔκφυγε ποσσὶ θοοῖσιν
ἐς πληθὺν ἑτάρων· κρατερὸν δέ μιν οὔ τι δάμασσεν
ἔγχος Τηλεφίδαο δαΐφρονος, οὕνεκ' ἔμελλεν
L2[I] ἀργαλέως ὀλέεσθαι ὑπ' ἀνδροφόνοιο Κύκλωπος
ὕστερον· ὣς γάρ που στυγερῆι ἐπιήνδανε Μοίρηι.
Εὐρύπυλος δ' ἑτέρωθεν ἐπώιχετο· τοῦ δ' ὑπὸ δουρὶ
αἰὲν ἐπεσσυμένοιο κατήριπε πουλὺς ὅμιλος·
ἠΰτε δένδρεα μακρὰ βίηι δμηθέντα σιδήρου
οὔρεσιν ἐν λασίοισιν ἀναπλήσωσι φάραγγας
κεκλιμέν' ἄλλοθεν ἄλλα κατὰ χθονός· ὣς ἄρ' Ἀχαιοὶ 3 (3C)
δάμναντ' Εὐρυπύλοιο δαΐφρονος ἐγχείηισι,
μέσφ' ὅτε οἱ κίεν ἄντα μέγα φρονέων ἐνὶ θυμῶι
υἱὸς Ἀχιλλῆος. τὼ δ' ἄμφω δούρατα μακρὰ
ἐν παλάμηισι τίνασσον ἐπὶ σφίσι μαιμώωντες·
Εὐρύπυλος δέ ἑ πρῶτος ἀνειρόμενος προσέειπε·
"τίς πόθεν εἰλήλουθας ἐναντίον ἄμμι μάχεσθαι;
ἦ σε πρὸς Ἄϊδα Κῆρες ἀμείλικτοι φορέουσιν· 4
οὐ γάρ τίς μ' ὑπάλυξεν ἐν ἀργαλέηι ὑσμίνηι,
ἀλλά μοι ὅσσοι ἔναντα λιλαιόμενοι μαχέσασθαι
δεῦρο κίον, πάντεσσι φάνον στονόεντ' ἐφέηκα
ἀργαλέως, πάντων δὲ παρὰ Ξάνθοιο ῥέεθρα
ὀστέα τε σάρκας τε κύνες διὰ πάντα δάσαντο.
ἀλλά μοι εἰπέ, τίς ἐσσι, τίνος δ' ἐπαγάλλεαι ἵπποις;"
ὣς φάμενον προσέειπεν Ἀχιλλέος ὄβριμος υἱός·
"τίπτε μ' ἐπισπεύσοντα ποτὶ κλόνον αἱματόεντα
ἐχθρὸς ἐὼν ὡς εἴ τε φίλα φρονέων ἐρεείνεις
εἰπέμεναι γενεήν, ἥν περ μάλα πολλοὶ ἴσασιν;
υἱὸς Ἀχιλλῆος κρατερόφρονος, ὅς τε τοκῆα

μάρνασθ' ἐσσυμένως, εἰ μὴ Διὸς ἦϋ νόημα
ἀμφοτέρους ἐφόβησεν ἀπ' αἰθέρος αἰπεινεῖο
βροντήσας ἀλεγεινόν. Ἄρης δ' ἀπεχάζετο χάρμης·
δὴ γάρ οἱ μεγάλοιο Διὸς διεφαίνετο θυμός·
ἵκετο δ' ἐς Θρήικην δυσχείμερον, οὐδ' ἔτι Τρώων
μέμβλετό οἱ κατὰ θυμὸν ὑπέρβιον· οὐδὲ μὲν ἐσθλὴ
Παλλὰς ἔτ' ἐν πεδίωι Τρώων μένεν, ἀλλὰ καὶ αὐτὴ
ἷξεν Ἀθηναίων ἱερὸν πέδον. οἱ δ' ἔτι χάρμης
μνώοντ' οὐλομένης· δεύοντο δὲ Τρώιοι υἷες
ἀλκῆς· Ἀργεῖοι δὲ μέγ' ἱέμενοι πολέμοιο
χαζομένοισιν ἕποντο κατ' ἴχνιον, ἠΰτ' ἀῆται
νήεσιν ἐσσυμένηις ὑπὸ λαίφεσιν εἰς ἁλὸς οἶδμα
ὄβριμον, ἢ θάμνοισι πυρὸς μένος, ἢ κεμάδεσσιν
ὀτρηροὶ κατ' ὄρεσφι κύνες λελιημένοι ἄγρης·
ὣς Δαναοὶ δηίοισιν ἐπήιον, οὕνεκ' ἄρ' αὐτοὺς
υἱὸς Ἀχιλλῆος μεγάλωι δορὶ θαρσύνεσκε
κτείνων, ὅν κε κίχησι κατὰ κλόνον· οἱ δ' ἐπὶ φύζαν
χασσάμενοι κατέδυσαν ἐς ὑψίπυλον πτολίεθρον.
Ἀργεῖοι δ' ἄρα τυτθὸν ἀνέπνευσαν πολέμοιο
ἔλσαντες Πριάμοιο κατὰ πτόλιν ἔθνεα Τρώων,
ἄρνας ὅπως σταθμοῖσιν ἐπ' οἰοπόλοισι νομῆες·
ὡς δ' ὁπότ' ἀμπνείωσι βόες μέγα κεκμηῶτες
ἄχθος ἀνειρύσσαντες ἄνω ποτὶ δύσβατον ἄκρην
πυκνὸν ἀνασθμαίνοντες ὑπὸ ζυγόν· ὣς ἄρ' Ἀχαιοὶ
ἄμπνεον ἐν τεύχεσσι κεκμηκότες. ἀμφὶ δὲ πύργους
μάρνασθαι μεμαῶτες ἐκυκλώσαντο πόληα· L2[I]
οἱ δ' ἄρ' ἑῆισι πύληισιν ἐπειρύσσαντες ὀχῆας
ἐν τείχεσσιν ἔμιμνον ἐπεσσυμένων μένος ἀνδρῶν.
ὡς δ' ὅτε μηλοβοτῆρες ἐνὶ σταθμοῖσι μένωσι
λαίλαπα κυανέην, ὅτε χείματος ἦμαρ ἵκηται
λάβρον ὁμοῦ στεροπῆισι καὶ ὕδατι καὶ νιφάδεσσι
ταρφέσιν, οἱ δὲ μάλ' οὔ τι λιλαιόμενοί περ ἱκέσθαι
ἐς νομὸν ἀΐσσουσιν, ἄχρις μέγα λωφήσειε
χεῖμα καὶ εὐρύποροι ποταμοὶ μεγάλα βρομέοντες·
ὣς οἵ γ' ἐν τείχεσσι μένον τρομέοντες ὁμοκλὴν
δυσμενέων· λαοὶ δὲ θοῶς ἐπέχυντο πόληι·
ὡς δ' ὁπότε ψῆρες τανυσίπτεροι ἠὲ κολοιοὶ
καρπῶι ἐλαϊνέωι θαμέες περὶ πάγχυ πέσωσι
βρώμης ἱέμενοι θυμηδέος, οὐδ' ἄρα τούς γε
αἰζηοὶ βοόωντες ἀποτρωπῶσι φέβεσθαι,
πρὶν φαγέειν, λιμὸς γὰρ ἀναιδέα θυμὸν ἀέξει·
ὣς Δαναοὶ Πριάμοιο τότ' ἀμφεχέοντο πόληι
ὄβριμοι· ἐν δὲ πύληισι πέσον μεμαῶτες ἐρύσσαι
ἔργον ἀπειρέσιον κρατερόφρονος Ἐννοσιγαίου.
Τρῶες δ' οὐ λήθοντο μάχης μάλα περ δεδιῶτες,
ἀλλὰ καὶ ὧς πύργοισιν ἐφεσταότες πονέοντο
νωλεμές· ἰοὶ δ' αἰὲν ἐϋδμήτων ἀπὸ τειχέων
θρῶισκον ὁμῶς λάεσσι καὶ αἰγανέηισι θοῆισι
δυσμενέων ἐς ὅμιλον, ἐπεί σφισι τλήμονα Φοῖβος
ἧκε βίην· δὴ γάρ οἱ ἀμύνειν ἤθελε θυμὸς

τυτθὸν ὑπὲρ βουβῶνα τυχών· περὶ δ’ ἔγχεϊ μακρῶι 61 (44c)
Quintus ἔγκατα πάντ’ ἐχύθησαν, ὅλη δ’ ἐξέσσυτο νηδύς. 242 (173c)
Αἰνείας δὲ Δύμαντα κατέκτανεν, ὃς τὸ πάροιθεν
◆ Αὐλίδα ναιετάασκε, συνέσπετο δ’ Ἀρκεσιλάωι
ἐς Τροίην· ἀλλ’ οὔ τι φίλην πάλιν ἔδρακε γαῖαν.
Εὐρύαλος δ’ ἐδάμασσε βαλὼν ἀλεγεινῶι ἄκοντι
Ἀστραῖον· τοῦ δ’ αἶψα διὰ στέρνοιο ποτήθη
αἰχμὴ ἀνιηρή, στομάχου δ’ ἀπέκερσε κελεύθους
ἀνέρι κῆρα φέρουσα· μίγη δέ οἱ εἴδατα λύθρωι.
τοῦ δ’ ἄρα βαιὸν ἄπωθεν ἕλεν μεγάθυμος Ἀγήνωρ
Ἱππομένην, Τεύκροιο δαΐφρονος ἐσθλὸν ἑταῖρον,
τύψας ἐς κληῖδα θοῶς· σὺν δ’ αἵματι θυμὸς
ἔκθορεν ἐκ μελέων· ὀλοὴ δέ μιν ἀμφεχύθη νύξ.
Τεύκρωι δ’ ἔμπεσε πένθος ἀποκταμένου ἑτάροιο,
καὶ βάλεν ὠκὺν ὀϊστὸν Ἀγήνορος ἄντα τανύσσας·
ἀλλά οἱ οὔ τι τύχησεν ἀλευαμένου μάλα τυτθόν·
ἔμπεσε δ’ ἐγγὺς ἐόντι δαΐφρονι Δηιοφόντηι
λαιὸν ἐς ὀφθαλμόν, διὰ δ’ οὔατος ἐξεπέρησε
δεξιτεροῦ, γλήνην δὲ διέτμαγεν, οὕνεκα Μοῖραι
ἀργαλέον βέλος ὦσαν, ὅπηι φίλον· ὃς δ’ ἔτι ποσσὶν
ὀρθὸς ἀνασκαίρεσκε· βαλὼν δ’ ὅ γε δεύτερον ἰὸν
{…} λαιμῶι ἐπερροίζησε· διέθρισε δ’ αὐχένος ἶνας
ἄντικρυς ἀΐξας· τὸν δ’ ἀργαλέη κίχε Μοῖρα.
  ἄλλος δ’ ἄλλωι τεῦχε φόνον· κεχάροντο δὲ Κῆρες
καὶ Μόρος, ἀλγινόεσσα δ’ Ἔρις μέγα μαιμώωσα
L3[O] ἤϋσεν μάλα μακρόν, Ἄρης δέ οἱ ἀντεβόησε
σμερδαλέον, Τρώεσσι δ’ ἐνέπνευσεν μέγα θάρσος,
Ἀργείοισι δὲ φύζαν, ἄφαρ δ’ ἐλέλιξε φάλαγγας.
ἀλλ’ οὐχ υἷα φόβησεν Ἀχιλλέος· ἀλλ’ ὅ γε μίμνων
μάρνατο θαρσαλέως, ἐπὶ δ’ ἔκτανεν ἄλλον ἐπ’ ἄλλωι·
ὡς δ’ ὅτε τις μυίῃσι περὶ γλάγος ἐρχομένῃσι
χεῖρα περιρρίψῃι κοῦρος νέος, αἱ δ’ ὑπὸ πληγῆι 4 (4c)
τυτθῆι δαμνάμεναι σχεδὸν ἄγγεος ἄλλοθεν ἄλλαι
θυμὸν ἀποπνείουσι, πάϊς δ’ ἐπιτέρπεται ἔργωι·
ὣς ἄρα φαίδιμος υἱὸς ἀμειλίκτου Ἀχιλῆος
γήθεεν ἀμφὶ νέκυσσι καὶ οὐκ ἀλέγιζεν Ἄρηος
Τρωσὶν ἐποτρύνοντος· ἐτίνυτο δ’ ἄλλοθεν ἄλλον
λαοῦ ἐπαΐσσοντος· ὅπως δ’ ἀνέμοιο θυέλλας
μίμνηι ἐπεσσυμένας ὄρεος μεγάλοιο κολώνη, 5
ὣς ἄρα μίμνεν ἄτρεστος. Ἄρης δέ οἱ ἐμμεμαῶτι
χώετο, καί οἱ ἔμελλεν ἐναντία δηριάασθαι
αὐτὸς ἀπορρίψας ἱερὸν νέφος, εἰ μὴ Ἀθήνη
ἔκποθεν Οὐλύμποιο θόρεν ποτὶ δάσκιον Ἴδην·
ἔτρεμε δὲ χθὼν δῖα καὶ ἠχήεντα ῥέεθρα
Ξάνθου· τόσσον ἔσεισε· δέος δ’ ἀμφέκλασε θυμὸν
Νυμφάων, φοβέοντο δ’ ὑπὲρ Πριάμοιο πόληος·
τεύχεσι δ’ ἀμβροσίοισι περὶ στεροπαὶ ποτέοντο·
σμερδαλέοι δὲ δράκοντες ἀπ’ ἀσπίδος ἀκαμάτοιο
πῦρ ἄμοτον πνείεσκον· ἄνω δ’ ἔψαυε νέφεσσι 257
θεσπεσίη τρυφάλεια. θοῶι δ’ ἤμελλεν Ἄρηι

σεῖο πάροιθ’ ἐφόβησε βαλὼν περιμήκεϊ δουρί·
καί νύ κέ μιν θανάτοιο κακαὶ περὶ Κῆρες ἔμαρψαν, Quintus
εἰ μή οἱ στονόεντα θοῶς ἰήσατ’ ὄλεθρον.
ἵπποι δ’, οἳ φορέουσιν, ἐμοῦ πατρὸς ἀντιθέοιο,
οὓς τέκεθ’ Ἅρπυια Ζεφύρωι πάρος εὐνηθεῖσα,
οἵ τε καὶ ἀτρύγετον πέλαγος διὰ ποσσὶ θέουσιν
ἀκρονύχως ψαύοντες, ἶσον δ’ ἀνέμοισι φέρονται.
νῦν δ’ ἐπεὶ οὖν γενεὴν ἐδάης ἵππων τε καὶ αὐτοῦ,
καὶ δόρατος πείρησαι ἀτειρέος ἡμετέροιο
γνώμεναι ἄντα βίην· γενεὴ δέ οἱ ἐν κορυφῆισι
Πηλίου αἰπεινοῖο, τομὴν ὅθι λεῖπε καὶ ὕλην.”
  ἦ ῥα καὶ ἐξ ἵππων χαμάδις θόρε κύδιμος ἀνὴρ
πάλλων ἐγχείην περιμήκετον· ὃς δ’ ἑτέρωθι
χερσὶν ὑπὸ κρατερῆισιν ἀπειρεσίην λάβε πέτρην,
καί ῥα Νεοπτολέμοιο κατ’ ἀσπίδος ἧκε φέρεσθαι
χρυσείης. τὸν δ’ οὔ τι προσεσσυμένη στυφέλιξεν,
ἀλλ’ ἅτε πρὼν εἱστήκει ἀπείριτος οὔρεϊ μακρῶι,
τόν ῥα διιπετέων ποταμῶν μένος οὐδ’ ἅμα πάντων
ἄψ ὦσαι δύναται, ὁ γὰρ ἔμπεδον ἐρρίζωται·
ὣς μένεν ἄτρομος αἰὲν Ἀχιλλέος ὄβριμος υἱός.
ἀλλ’ οὐδ’ ὣς τάρβησε θρασὺ σθένος Εὐρυπύλοιο
ἄσχετον υἷ’ Ἀχελῆος, ἐπεί ῥά μιν ὀτρύνεσκε
θάρσος ἐὸν καὶ Κῆρες· ὑπὸ κραδίῃισι δὲ θυμὸς
ἔζεεν ἀμφοτέροισι· περὶ σφίσι δ’ αἰόλα τεύχη
ἔβραχεν· οἱ δ’ ἅτε θῆρες ἐπήιεσαν ἀλλήλοισι
σμερδαλέοι, τοῖσίν τε κατ’ οὔρεα δῆρις ἀέξει, L3[O]
ὁππότε λευγαλέωι λιμῶι βεβολημένοι ἦτορ
ἢ βοὸς ἢ ἐλάφοιο περὶ κταμένου πονέωνται
ἄμφω παιφάσσοντες, ἐπικτυπέουσι δὲ βῆσσαι
μαρναμένων· ὣς οἵ γε συνήιεσαν ἀλλήλοισι
δῆριν συμφορέοντες ἀμείλιχον. ἀμφὶ δὲ μακραὶ
λαῶν ἀμφοτέρωθεν ἄσην πονέοντο φάλαγγες
ἐς μόθον· ἀργαλέη δὲ περὶ σφίσι δῆρις ὀρώρει.
οἱ δ’ ἀνέμων ῥιπῆισιν ἐοικότες αἰψηρῆισι
σύν ῥ’ ἔβαλον μελίῃσι μεμαότες αἷμα κεδάσσαι
ἀλλήλων· τοὺς δ’ αἰὲν ἐποτρύνεσκεν Ἐνυὼ
ἐγγύθεν ἱσταμένη· τοὶ δ’ οὐκ ἀπέληγον ὁμοκλῆς,
ἀλλά σφεας ἐδάϊζον ἐς ἀσπίδας, ἄλλοτε δ’ αὖτε
οὔταζον κνημῖδας ἰδ’ ὑψιλόφους τρυφαλείας·
καί τις καὶ χροὸς ἥψατ’, ἐπεὶ πόνος αἰνὸς ἔπειγε
θαρσαλέους ἥρωας· Ἔρις δ’ ἐπετέρπετο θυμῶι
κείνους εἰσορόωσα· πολὺς δ’ ἐξέρρεεν ἱδρὼς
ἀμφοτέρων· οἱ δ’ αἰὲν ἐκαρτύνοντο μένοντες·
ἄμφω γὰρ μακάρων ἔσαν αἵματος· οἱ δ’ ἀπ’ Ὀλύμπου {…}
οἱ μὲν γὰρ κύδαινον Ἀχιλλέος ὄβριμον υἷα,
οἱ δ’ αὖτ’ Εὐρύπυλον θεοειδέα· τοὶ δ’ ἑκάτερθε
μάρνανт’ ἀκμήτοισιν ἐειδόμενοι σκοπέλοισιν
ἠλιβάτων ἀρέων· μέγα δ’ ἔβραχον ἀμφοτέρωθε
θεινόμεναι μελίῃσι θάμ’ ἀσπίδες· ὀψὲ δὲ μακρὴ
Πηλιὰς Εὐρυπύλοιο διήλυθεν ἀνθερεῶνος

πολλὰ πονησαμένη· τοῦ δ᾽ ἔκχυτο φοίνιον αἷμα 62 (45C)
ἐσσυμένως· ψυχὴ δὲ δι᾽ ἕλκεος ἐξεποτήθη 243 (174C)
ἐκ μελέων, ὀλοὴ δὲ κατ᾽ ὀφθαλμῶν πέσεν ὄρφνη.
◆ ἤριπε δ᾽ ἐν τεύχεσσι κατὰ χθονός, ἠΰτε βλωθρὴ
ἢ πίτυς ἢ ἐλάτη κρυεροῦ Βορέαο βίηφιν
ἐκ ῥιζέων ἐριποῦσα· τόσην ἐπικάππεσε γαῖαν
Εὐρυπύλοιο δέμας· μέγα δ᾽ ἔβραχε Τρώιον οὖδας
καὶ πεδίον. χλοερὴ δὲ θοῶς κατεχεύατο νεκρῶι
ἀχροίη καὶ καλὸν ἀπημάλδυνεν ἔρευθος.
τῶι δ᾽ ἐπικαγχαλόων μεγάλ᾽ εὔχετο καρτερὸς ἥρως·
"Εὐρύπυλ᾽, ἦ που ἔφης Δαναῶν νέας ἠδὲ καὶ αὐτοὺς
δηιώσειν καὶ πάντας ὀϊζυρῶς ἀπολέσσειν
ἡμέας· ἀλλὰ σοὶ οὔ τι θεοὶ τελέεσκον ἐέλδωρ,
ἀλλ᾽ ὑπ᾽ ἐμοί δ᾽ ἐδάμασσε καὶ ἀκάματόν περ ἐόντα
πατρὸς ἐμοῖο μέγ᾽ ἔγχος, ὅ περ βροτὸς οὔ τις ἀλύξει
ἡμῖν ἄντα μολών, οὐδ᾽ εἰ παγχάλκεος ἦεν."
ἦ ῥα καὶ ἐκ νέκυος περιμήκετον εἴρυσεν αἰχμὴν
ἐσσυμένως· Τρῶες δὲ μέγ᾽ ἔτρεσαν εἰσορόωντες
ἀνέρα καρτερόθυμον· ὁ δ᾽ αὐτίκα τεύχε᾽ ἀπούρας
δῶκε θοοῖς ἑτάροισι φέρειν ποτὶ νῆας Ἀχαιῶν·
αὐτὸς δ᾽ ἐς θοὸν ἅρμα θορὼν καὶ ἀτειρέας ἵππους
ἤιεν, οἷός τ᾽ εἶσι δι᾽ αἰθέρος ἀπλήτοιο
ἐκ Διὸς ἀκαμάτοιο σὺν ἀστεροπῇσι κεραυνός,
ὅν τε περιτρομέουσι καὶ ἀθάνατοι κατιόντα
νόσφι Διὸς μεγάλοιο, ὁ δ᾽ ἐσσύμενος ποτὶ γαῖαν
L3[I] δένδρεά τε ῥήγνυσι καὶ οὔρεα παιπαλόεντα·
ὣς ὁ θοῶς Τρώεσσιν ἐπέσσυτο πῆμα κορύσσων·
δάμνατο δ᾽ ἄλλοθεν ἄλλος, ὅσους κίχον ἄμβροτοι ἵπποι·
πλήθετο δὲ χθονὸς οὖδας, ἄδην δ᾽ ἐρυθαίνετο λύθρωι.
ὡς δ᾽ ὅτε μυρία φύλλα κατ᾽ οὔρεος ἐν βήσσῃσι
ταρφέα πεπτηῶτα χύδην κατὰ γαῖαν ἐρέψηι·
ὣς Τρώων τότε λαὸς ἀάσπετος ἐν χθονὶ κεῖτο 5 (5C)
χερσὶ Νεοπτολέμοιο καὶ Ἀργείων ἐριθύμων,
ὧν ἄπλετον μετὰ χερσὶν ὑπέρρεεν αἷμα κελαινὸν
αὐτῶν ἠδ᾽ ἵππων· μάλα δ᾽ ἄντυγες ἀμφ᾽ ὀχέεσσι
κινύμεναι δεύοντο περὶ στροφάλιγξιν ἑῇσι.
καί νύ κε Τρώιοι υἷες ἔσω πυλέων ἀφίκοντο,
πόρτιες εὖτε λέοντα φοβεύμεναι ἢ σύες ὄμβρον,
εἰ μὴ Ἄρης ἀλεγεινὸς ἀρηγέμεναι μενεαίνων 6
Τρωσὶ φιλοπτολέμοισι κατήλυθεν Οὐλύμποιο
κρύβδ᾽ ἄλλων μακάρων· φόρεον δέ μιν ἐς μόθον ἵπποι,
Αἴθων καὶ Φλόγιος, Κόναβος δ᾽ ἐπὶ τοῖσι Φόβος τε,
τοὺς Βορέηι κελάδοντι τέκε βλοσυρῶπις Ἐριννὺς
πῦρ ὀλοὸν πνείοντας· ὑπέστενε δ᾽ αἰόλος αἰθὴρ
ἐσσυμένων ποτὶ δῆριν. ὁ δ᾽ ὀτραλέως ἀφίκανεν
ἐς Τροίην· ὑπὸ δ᾽ αἶα μέγ᾽ ἔκτυπε θεσπεσίοισιν
ἵππων ἀμφὶ πόδεσσι· μολὼν δ᾽ ἄγχιστα κυδοιμοῦ
πῆλε δόρυ βριαρόν· μέγα δ᾽ ἴαχε Τρωσὶ κελεύων
ἀντιάαν δηίοισι κατὰ κλόνον· οἱ δ᾽ ἀΐοντες
θεσπεσίην ὄπα πάντες ἐθάμβεον· οὐ γὰρ ἴδοντο
ἄμβροτον ἀθανάτοιο θεοῦ δέμας οὐδὲ μὲν ἵππους·
ἠέρι γὰρ κεκάλυπτο. νόησε δὲ θέσκελον αὐδὴν
ἔκποθεν ἀΐσσουσαν ἄδην εἰς οὔατα Τρώων
ἀντιθέου Ἑλένοιο κλυτὸς νόος· ἐν δ᾽ ἄρα θυμῶι
γήθησεν καὶ λαὸν ἀπεσσύμενον μέγ᾽ ἄϋτει·
"ἆ δειλοί, τί φέβεσθε φιλοπτολέμου Ἀχιλῆος
υἱέα θαρσαλέον; θνητός νύ τίς ἐστι καὶ αὐτός,
οὐδέ οἱ ἶσον Ἄρηι πέλει σθένος, ὃς μέγ᾽ ἀρήγει
ἧμιν ἐελδομένοισι· βοᾶι δ᾽ ὅ γε μακρὰ κελεύων
μάρνασθ᾽ Ἀργείοισι κατὰ κλόνον· ἀλλ᾽ ἄγε θυμῶι
τλῆτε φίλοι καὶ θάρσος ἐνὶ στήθεσσι βάλεσθε·
οὐ γὰρ ἀμείνονα Τρωσὶν ὀΐομαι ἄλλον ἱκέσθαι
ἀλκτῆρα πτολέμοιο· τί γὰρ ποτὶ δῆριν Ἄρηος
λώιον, εὖτε βροτοῖσι κορυσσομένοις ἐπαμύνει;
ὣς νῦν ἧμιν ἵκανεν ἐπίρροθος· ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ
μνήσασθε πτολέμοιο, δέος δ᾽ ἀπονόσφι βάλεσθε."
ὣς φάτο· τοὶ δ᾽ ἵσταντο καταντίον Ἀργείοισιν·
ἠΰτ᾽ ἐνὶ ξυλόχοισι κύνες κατέναντα λύκοιο
φεύγοντες τὸ πάροιθε βίην τρέψωσι μάχεσθαι,
ταρφέα μηλονόμοιο παροτρύνοντος ἔπεσσιν·
ὣς ἄρα Τρώιοι υἷες ἀνὰ μόθον αἰνὸν Ἄρηος
δείματος ἐκτὸς ἔσαν· κατὰ δ᾽ ἀντίον ἀνέρος ἀνὴρ
μάρνατο θαρσαλέως· περὶ δ᾽ ἔκτυπεν ἔντεα φωτῶν
θεινόμενα ξιφέεσσι καὶ ἔγχεσι καὶ βελέεσσιν·
αἰχμαὶ δ᾽ ἐς χρόα δῦνον· ἐδεύετο δ᾽ αἵματι πολλῶι
δεινὸς Ἄρης· ὀλέκοντο δ᾽ ἀνὰ μόθον ἄλλος ἐπ᾽ ἄλλωι L3[I]
μαρναμένων ἑκάτερθε· μάχη δ᾽ ἔχεν ἶσα τάλαντα.
ὡς δ᾽ ὁπότ᾽ αἰζηοὶ μεγάλης ἀνὰ γουνὸν ἀλωῆς
ὄρχατον ἀμπελόεντα διατμήξωσι σιδήρωι
σπερχόμενοι, τῶν δ᾽ ἶσον ἀέξεται εἰς ἔριν ἔργον,
οὕνεκ᾽ ἴσοι τελέθουσιν ὁμηλικίηι τε βίηι τε·
ὣς τῶν ἀμφοτέρωθε μάχης ἀλεγεινὰ τάλαντα
ἶσα πέλεν· Τρῶες γὰρ ὑπέρβιον ἐνθέμενοι κῆρ
μίμνον ἀταρβήτοιο πεποιθότες Ἄρεος ἀλκῆι,
Ἀργεῖοι δ ἄρα παιδὶ μενεπτολέμου Ἀχιλῆος.
κτεῖνον δ᾽ ἀλλήλους· ὀλοὴ δ᾽ ἀνὰ μέσσον Ἐνυὼ
στρωφᾶτ᾽ ἀλγινόεντι λύθρωι πεπαλαγμένη ὤμους
καὶ χέρας· ἐκ δέ οἱ αἰνὸς ἀπὸ μελέων ῥέεν ἱδρώς·
οὐδ᾽ ἑτέροισιν ἄμυνεν, ἴσηι δ᾽ ἐπετέρπετο χάρμηι
ἀζομένη φρεσὶν ἧισι Θέτιν καὶ δῖον Ἄρηα.
ἔνθα Νεοπτόλεμος τηλέκλειτον Περιμήδεα
δάμναθ᾽, ὃς οἰκί᾽ ἔναιε παρὰ Σμινθήιον ἄλσος·
τῶι δ᾽ ἔπι Κέστρον ἔπεφνε μενεπτόλεμόν τε Φάληρον
καὶ κρατερὸν Περίλαον ἐϋμμελίην τε Μενάλκην,
ὃν τέκετ᾽ Ἰφιάνασσα παρὰ ζάθεον πόδα Κίλλης
τεχνήεντι Μέδοντι δαήμονι τεκτοσυνάων·
ἀλλ᾽ ὁ μὲν οἴκοι ἔμιμνε φίλῃ ἐνὶ πατρίδι γαίηι·
παιδὸς δ᾽ οὐκ ἀπόνητο· δόμον δέ οἱ ἔργά τε πάντα
χηρωσταὶ μετόπισθεν ἀποφθιμένοιο δάσαντο.
Δηίφοβος δὲ Λυκῶνα μενεπτόλεμον κατέπεφνε

πυκναί τε σκολιαί τε, τετραμμέναι ἄλλυδις ἄλλῃ· 63
Quintus τῶν δὲ δι᾽ αἰζηοὶ φορέονθ᾽ ὑπὸ δαίμονος Αἴσῃ, 244
εἰδόμενοι φύλλοισιν ὑπὸ πνοιῇς ἀνέμοιο
σευομένοις· ἀγαθὸς δὲ κακῇι ἐνέκυρσε κελεύθωι
πολλάκις, οὐκ ἐσθλὸς δ᾽ ἀγαθῇι· τὰς δ᾽ οὔτ᾽ ἀλέασθαι,
οὔτ᾽ ἄρ ἑκών τις ἑλέσθαι ἐπιχθόνιος δύνατ᾽ ἀνήρ·
χρὴ δὲ σαόφρονα φῶτα, καὶ ἢν φορέηθ᾽ ὑπ᾽ ἀέλλαις
οἴμην ἀργαλέην, στερεῇι φρενὶ τλῆναι ὀϊζύν.
ἀλλ᾽ ἐπεὶ ἀασάμεσθα καὶ ἠλίτομεν τόδε ἔργον,
ἐξαῦτις δώροισιν ἀρεσσόμεθ᾽ ἀπλήτοισι,
Τρώων ἤν ποθ᾽ ἕλωμεν ἐϋκτίμενον πτολίεθρον·
νῦν δὲ λάβ᾽ ἑπτὰ γυναῖκας ἐείκοσί τ᾽ ὠκέας ἵππους
ἀθλοφόρους τρίποδάς τε δυώδεκα, τοῖς ἐπὶ θυμὸν
τέρψεις ἤματα πάντα· καὶ ἐν κλισίῃσιν ἐμῇσιν
αἰεί τοι παρὰ δαιτὶ γέρας βασιλήιον ἔσται.”
  ὣς εἰπὼν ἥρωι πόρεν περικαλλέα δῶρα.
τὸν δ᾽ ἄρα Ποίαντος προσέφη κρατερόφρονος υἱός·
  “ὦ φίλος, οὔ τοι ἐγὼν ἔτι χώομαι, οὐδὲ μὲν ἄλλωι
Ἀργείων, εἴ που τις ἔτ᾽ ἤλιτεν εἵνεκ᾽ ἐμεῖο·
οἶδα γάρ, ὡς στρεπτὸς νόος ἀνδράσι γίνεται ἐσθλοῖς,
οὐδ᾽ αἰεὶ χαλεπὸν θέμις ἔμμεναι οὐδ᾽ ἀσύφηλον,
ἀλλ᾽ ὁτὲ μὲν σμερδνὸν τελέθειν, ὁτὲ δ᾽ ἤπιον εἶναι.
νῦν δ᾽ ἴομεν ποτὶ κοῖτον, ἐπεὶ χατέοντι μάχεσθαι
βέλτερον ὑπνώειν ἢ ἐπὶ πλέον εἰλαπινάζειν.”
  ὣς εἰπὼν ἀπόρουσε καὶ ἐς κλισίην ἀφίκανε
L1[O] σφῶν ἑτάρων· οἱ δ᾽ αἶψα φιλοπτολέμωι βασιλῆι
εὐνὴν ἐντύνοντο μέγα φρεσὶ καγχαλόωντες·
αὐτὰρ ὅ γ᾽ ἀσπασίως κατελέξατο μέχρις ἐς ἠῶ.
  νὺξ δ᾽ ἀνεχάσσατο δῖα· φάος δ᾽ ἐρύθηνε κολώνας
ἠελίου, καὶ πάντα βροτοὶ περιποίπνυον ἔργα.
Ἀργεῖοι δ᾽ ὀλοοῖο μέγ᾽ ἱέμενοι πολέμοιο,
οἱ μὲν δούρατα θῆγον ἐΰξοα, τοὶ δὲ βέλεμνα, **1**
ἄλλοι δ᾽ αἰγανέας· ἅμα δ᾽ ἠοῖ δαῖτα πένοντο
αὐτοῖς ἠδ᾽ ἵπποισι· πάσαντο δὲ πάντες ἐδωδήν.
τοῖσιν δὴ Ποίαντος ἀμύμονος ὄβριμος υἱὸς
τοῖον ἔπος μετέειπεν ἐποτρύνων πονέεσθαι·
  “εἰ δ᾽ ἄγε δὴ πολέμοιο μεδώμεθα· μηδέ τις ἡμέων
μιμνέτω ἐν νήεσσι, πάρος κλυτὰ τείχεα λῦσαι
Τροίης εὐπύργοιο καταπρῆσαί τε πόληα.” **1**
ὣς φάτο· τοῖσι δὲ θυμὸς ὑπὸ κραδίῃ μέγ᾽ ἰάνθη·
δῦσαν δ᾽ ἐν τεύχεσσι καὶ ἀσπίσιν· ἐκ δ᾽ ἄρα νηῶν
πανσυδίῃ μελίῃσι κεκασμένοι ἐσσεύοντο
καὶ βοέοις σακέεσσι καὶ ἀμφιφάλοις κορύθεσσιν·
ἄλλος δ᾽ ἄλλον ἔρειδε κατὰ στίχας· οὐδέ κε φαίης
κείνων ἐσσυμένων ἑκὰς ἔμμεναι ἄλλον ἀπ᾽ ἄλλου·
9.546 ◆ ὣς ἄρ᾽ ἴσαν θαμινοὶ καὶ ἀρηρότες ἀλλήλοισι.
10.1 Τρῶες δ᾽ αὖτ᾽ ἔκτοσθεν ἔσαν Πριάμοιο πόληος
πάντες σὺν τεύχεσσι καὶ ἅρμασιν ἠδὲ καὶ ἵπποις
ὠκυτάτοις· καῖον γὰρ ἀποκταμένους ἐνὶ χάρμῃ **259**
10.4 δειδιότες, μὴ λαὸς ἐπιβρίσειεν Ἀχαιῶν. **69**
τοὺς δ᾽ ὡς οὖν ἐσίδοντο ποτὶ πτόλιν ἀΐσσοντας,

✦ row of last line.
simile or omen crux

Consensus lines presented in order;
none reordered, removed or bracketed.

EXCLUDED:
7a ζώειν ἐλπομένους ἐρικυδέα Πηλείωνα·
362a καὶ τὰ μὲν ἄρ κατέδαπτε, τὰ δὲ πτερά οἱ περίβαλλε.
456a ἔρνεσιν εὐθαλέεσσι, φέρουσι δέ μιν βαρέουσαν·

ARGUMENT

How from his long lone exile returned to
the war Philoctetes.
— Loeb edition (1913)

QUINTUS
OF SMYRNA
POSTHOMERICA
BOOK 9

PREVIEW
10

EPIC POEM .ORG
DIGITAL CLASSICS

THESE LINES HAVE CONVERGED TO TELL
A STORY THAT SATISFIES ME IN MY HEART,
WHERE ONLY THERE IT REALLY COUNTS.

INTERLEAVABLE

language: Homeric Greek
base: Zimmerman (Teubner 1901)
typeface: Sea Hand Press 20

This UNRESTRICTED INTERLEAVABLE LAYOUT of this PUBLIC DOMAIN TEXT is available for free at ARCHIVE.ORG (LINK).

As some way-faring Man, who wanders o'er
In Thought, a Length of Lands he trod before,
Sends forth his active Mind from Place to Place,
Joins Hill to Dale, and measures Space with Space:

EPICPOEM.ORG 🇺🇸 546 lines 3.0

PRINT
2-SIDED:
69 to **74**

Ἦμος δ' ἤνυτο νυκτὸς ἄπο κνέφας, ἔγρετο δ' Ἠὼς 64 (46C)
ἐκ περάτων, μάρμαιρε δ' ἀπείριτον ἄσπετος αἰθήρ, 245 (175C)
δὴ τότ' ἀρήιοι υἷες ἐϋσθενέων Ἀργείων
ἂμ πεδίον πάπταινον, ἴδοντο δὲ Ἰλίου ἄκρην
ἀννέφελον, χθιζὸν δὲ τέρας μέγα θαυμάζεσκον.
Τρῶες δ' οὐκέτ' ἔφαντο πρὸ τείχεος αἰπεινοῖο
στήμεναι ἐν πολέμωι· μάλα γὰρ δέος ἔλλαβε πάντας
Ἀντήνωρ δ' ἐν τοῖσι θεῶν ἠρήσατ' ἄνακτι·
"Ζεῦ, Ἴδης μεδέων ἠδ' οὐρανοῦ αἰγλήεντος,
κλῦθί μευ εὐχομένοιο, καὶ ὄβριμον ἄνδρα πόληος
τρέψον ἀφ' ἡμετέρης ὀλοὰ φρεσὶ μητιόωντα,
εἴ θ' ὅ γ' Ἀχιλλεύς ἐστι καὶ οὐ κίε δῶμ' Ἀΐδαο,
εἴ τε τις ἄλλος Ἀχαιὸς ἀλίγκιος ἀνέρι κείνωι·
λαοὶ γὰρ κατὰ ἄστυ θεηγενέος Πριάμοιο
πολλοὶ ἀποφθινύθουσι, κακοῦ δ' οὐ γίνετ' ἐρωή,
ἀλλὰ φόνος τε καὶ οἶτος ἐπὶ πλέον αἰὲν ἀέξει·
Ζεῦ πάτερ, οὐδέ νυ σοί τι δαϊζομένων ὑπ' Ἀχαιοῖς
μέμβλεται, ἀλλ' ἄρα καὶ σὺ λελασμένος υἷος ἑοῖο
Δαρδάνου ἀντιθέοιο μέγ' Ἀργείοισιν ἀρήγεις.
ἀλλὰ σοὶ εἰ τόδε θυμὸς ἐνὶ κραδίηι μενεαίνει,
Τρῶας ὑπ' Ἀργείοισιν ὀϊζυρῶς ἀπολέσσαι,
ἔρξον ἄφαρ, μηδ' ἄμμι πολὺν χρόνον ἄλγεα τεῦχε."
ἦ ῥα μέγ' εὐχόμενος· τοῦ δ' ἔκλυεν οὐρανόθι Ζεύς·
καὶ τὸ μὲν αἶψ' ἐτέλεσσε, τὸ δ' οὐκ ἤμελλε τελέσσειν·
δὴ γάρ οἱ κατένευσεν, ὅπως ἀπὸ πολλοὶ ὄλωνται
L1[I] Τρῶες ὁμῶς τεκέεσσι, δαΐφρονα δ' υἷ' Ἀχιλῆος
τρεψέμεν οὐ κατένευσεν ἀπ' εὐρυχόροιο πόληος,
ἀλλά ἑ μᾶλλον ἔγειρεν, ἐπεί νύ ἑ θυμὸς ἀνώγει
ἦρα φέρειν καὶ κῦδος ἐΰφρονι Νηρηίνηι.
καὶ τὰ μὲν ὣς ὥρμαινε θεῶν μέγα φέρτατος ἄλλων.
μεσσηγὺς δὲ πόληος ἰδ' εὐρέος Ἑλλησπόντου
Ἀργεῖοι καὶ Τρῶες ἀποκταμένους ἐνὶ χάρμηι 2 (1C)
καῖον ὁμῶς ἵπποισι· μάχη δ' ἐπέπαυτο φόνοιο,
οὕνεκα δὴ Πριάμοιο βίη κήρυκα Μενοίτην
εἰς Ἀγαμέμνονα πέμψε καὶ ἄλλους πάντας Ἀχαιοὺς
λισσόμενος νέκυας πυρὶ καιέμεν· οἱ δ' ἐπίθοντο
αἰδόμενοι κταμένους· οὐ γάρ σφισι μῆνις ὀπηδεῖ.
ἦμος δὲ φθιμένοισι πυρὰς ἐκάμοντο θαμειάς,
δὴ τότ' ἄρ' Ἀργεῖοι μὲν ἐπὶ κλισίας ἀφίκοντο, 2
Τρῶες δ' ἐς Πριάμοιο πολυχρύσοιο μέλαθρα
ἀχνύμενοι μάλα πολλὰ δεδουπότος Εὐρυπύλοιο·
τὸν γὰρ δὴ τίεσκον ἴσον Πριάμοιο τέκεσσι·
τοὔνεκά μιν τάρχυσαν ἀποκταμένων ἑκὰς ἄλλων
Δαρδανίης προπάροιθε πύλης, ὅθι μακρὰ ῥέεθρα
{…} δινήεις προΐησιν ἀεξόμενος Διὸς ὄμβρωι.
◆ υἱὸς δ' αὖτ' Ἀχιλῆος ἀταρβέος ἵκετο πατρὸς
τύμβον ἐς εὐρώεντα· κύσεν δ' ὅ γε δάκρυα χεύων
Quintus στήλην εὐποίητον ἀποφθιμένοιο τοκῆος·
καί ῥα περιστενάχων τοῖον ποτὶ μῦθον ἔειπε· 260
"χαῖρε πάτερ καὶ ἔνερθε κατὰ χθονός· οὐ γὰρ ἔγωγε

ἠΰτ' ἐνὶ ξυλόχοισιν ἐς ἥμισυ μέχρι κοπεῖσαν
φηγὸν ὑφ' ὑλοτόμοιο βίης ἢ πίονα πεύκην
τυτθὸν ἔθ' ἑστηυῖαν, ὅσον λίπε δρυτόμος ἀνὴρ
πρέμνον ὑποτμήγων λιπαρόν, δάος ὄφρα πέληται
πίσσα πυρὶ δμηθεῖσα κατ' οὔρεα, τὴν δ' ἀλεγεινῶς
ἀχθομένην ἄνεμός τε καὶ ἀδρανίη ποτικλίνηι
ὣς ἄρ' ὑπ' ἀτλήτωι βεβαρημένον ἄλγεϊ φῶτα
θαρσαλέοι ἥρωες ἐπικλινθέντα φέρεσκον
Ἀργείων ἐς ὅμιλον ἀρήιον· οἱ δ' ἐσιδόντες
ὤικτειραν μάλα πάντες ἑκηβόλον ἀνέρα λυγρῶι
ἕλκεϊ τειρόμενον· τὸν δὲ στερεὸν καὶ ἄνουσον
ὠκύτερον ποίησε νοήματος αἰψηροῖο
ἶσος ἐπουρανίοις Ποδαλείριος, εὖ μὲν ὕπερθε
πάσσων φάρμακα πολλὰ καθ' ἕλκεος, εὖ δὲ κικλήσκων
οὔνομα πατρὸς ἑοῖο· θοῶς δ' ἰάχησαν Ἀχαιοὶ
πάντες κυδαίνοντες ὁμῶς Ἀσκληπιοῦ υἷα.
καί μιν φαιδρύναντο καὶ ἀμφί ἑ χρῖσαν ἐλαίωι
προφρονέως· ὀλοὴ δὲ κατηφείη καὶ ὀϊζὺς
ἀθανάτων ἰότητι κατέφθιτο· τοὶ δ' ἀνὰ θυμὸν
τέρποντ' εἰσορόωντες· ὁ δ' ἄμπνυεν ἐκ κακότητος·
ἀχροίηι δ' ἄρ' ἔρευθος ἐπήλυθεν, ἀργαλέηι δὲ
ἀδρανίηι μέγα κάρτος· ἀέξετο δ' ἅψεα πάντα.
ὡς δ' ὁπότ' ἀλδαίνηται ἐπὶ σταχύεσσιν ἄρουρα,
ἣν τὸ πάρος φθινύθουσαν ἐπέκλυσε χείματος αἰνοῦ
ὄμβρος ἐπιβρίσας, ἡ δ' ἀλδομένη ἀνέμοισι
μειδιάαι τεθαλυῖα πολυκμήτωι ἐν ἀλωῆι· **L1[I]**
ὣς ἄρα τειρομένοιο Φιλοκτήταο πάροιθε
πᾶν δέμας αἶψ' ἀνέθηλεν· ἐϋτροχάλωι δ' ἐνὶ κοίληι
κάλλιπε κήδεα πάντα, τά οἱ περιδάμνατο θυμόν.
Ἀτρεΐδαι δ' ὁρόωντες ἅτ' ἐκ θανάτου ἀνιόντα
ἀνέρα θαυμάζεσκον· ἔφαντο γὰρ ἔμμεναι ἔργον
ἀθανάτων· τὸ δ' ἄρ' ἦεν ἐτήτυμον, ὡς ἐνόησαν·
καὶ γάρ οἱ μέγεθός τε καὶ ἀγλαΐην κατέχευεν
ἐσθλὴ Τριτογένεια· φάνη δ' ἄφαρ, οἷος ἔην περ
τὸ πρὶν ἐν Ἀργείοισι πάρος κακότητι δαμῆναι.
καὶ τότ' ἄρ' ἐς κλισίην Ἀγαμέμνονος ἀφνειοῖο
πάντες ὁμῶς οἱ ἄριστοι ἄγον Ποιάντιον υἷα,
καί μιν κυδαίνοντες ἐπ' εἰλαπίνηισι γέραιρον.
ἀλλ' ὅτε δὴ κορέσαντο ποτοῦ καὶ ἐδητύος ἐσθλῆς,
δὴ τότε μιν προσέειπεν ἐϋμμελίης Ἀγαμέμνων·
"ὦ φίλ', ἐπειδή περ σὲ θεῶν ἰότητι πάροιθε
Λήμνωι ἐν ἀμφιάλωι λίπομεν βλαφθέντε νόημα,
μὴ δὴ νῦν χόλον αἰνὸν ἐνὶ φρεσὶ σῆισι βαλέσθαι·
οὐ γὰρ ἄνευ μακάρων τάδ' ἐρέξαμεν, ἀλλά που αὐτοὶ
ἤθελον ἀθάνατοι νῶιν κακὰ πολλὰ βαλέσθαι·
σεῦ ἀπὸ νόσφιν ἐόντος, ἐπεὶ περίοιδας ὀϊστοῖς
δυσμενέας δάμνασθαι, ὅτ' ἀντία σεῖο μάχονται.
[ἀνδράσι γὰρ βιότοιο πολυπλάγκτοιο κέλευθοι] **Quintus** ?
πᾶσαν ἀν' ἤπειρον πέλαγός τ' ἀνὰ μακρὸν ἄιστοι
Μοιράων ἰότητι πολυσχιδέες τε πέλονται,

οὕνεκά μιν τὸ πάροιθε μέγα στενάχοντα λίποντο 65 (47C)
Quintus μοῦνον ἐρημαίοισιν ἐπ’ αἰγιαλοῖσι θαλάσσης. 246 (176C)
καί νύ κεν αἶψ’ ἐτέλεσσεν, ἅ οἱ θρασὺς ἤθελε θυμός,
εἰ μή οἱ στονόεντα χόλον διέχευεν Ἀθήνη
ἀνέρας εἰσορόωντος ὁμήθεας· οἱ δέ οἱ ἄγχι
ἤλυθον ἀχνυμένοισιν ἐοικότε· καί ῥά μιν ἄμφω
ἄντρου ἔσω κοίλοιο παρεζόμενοι ἑκάτερθεν
ἕλκεος ἀμφ’ ὀλοοῖο καὶ ἀργαλέων ὀδυνάων
εἴροντ’· αὐτὰρ ὁ τοῖσιν ἑὰς διεπέφραδ’ ἀνίας.
οἱ δέ ἑ θαρσύνεσκον· ἔφαντο δέ οἱ λυγρὸν ἕλκος
ἐξ ὀλοοῖο μόγοιο καὶ ἄλγεος ἰήσασθαι,
ἢν στρατὸν εἰσαφίκηται Ἀχαιικόν, ὅν ῥα καὶ αὐτὸν
φάντο μέγ’ ἀσχαλάαν παρὰ νήεσιν ἠδὲ καὶ αὐτοὺς
Ἀτρείδας ἅμα τοῖσι· κακῶν δέ οἱ οὔ τιν’ Ἀχαιῶν
αἴτιον ἔμμεν’ ἔφαντο κατὰ στρατόν, ἀλλ’ ἀλεγεινὰς
Μοίρας, ὧν ἑκὰς οὔ τις ἀνὴρ ἐπινίσσεται αἶαν,
ἀλλ’ αἰεὶ μογεροῖσιν ἐπ’ ἀνδράσιν ἀπροτίοπτοι
στρωφῶντ’ ἤματα πάντα, βροτῶν γένος ἄλλοτε μέν που
βλάπτουσαι κατὰ θυμὸν ἀμείλιχον, ἄλλοτε δ’ αὖτε
ἔκποθε κυδαίνουσαι· ἐπεὶ μάλα πάντα βροτοῖσι
κεῖναι καὶ στονόεντα καὶ ἤπια μηχανόωνται,
αὐταὶ ὅπως ἐθέλουσιν. ὁ δ’ εἰσαΐων Ὀδυσῆος
ἠδὲ καὶ ἀντιθέου Διομήδεος αὐτίκα θυμὸν
ῥηιδίως κατέπαυσεν ἀνιηροῖο χόλοιο
ἔκπαγλον τὸ πάροιθε χολούμενος, ὅσσ’ ἐπεπόνθει.
L2[O] οἱ δέ μιν αἶψ’ ἐπὶ νῆα καὶ ἠιόνας βαρυδούπους
καγχαλόωντες ἔνεικαν ὁμῶς σφετέροισι βελέμνοις·
καί ῥά οἱ ἀμφεμάσαντο δέμας καὶ ἀμείλιχον ἕλκος
σπόγγωι ἐϋτρήτωι, κατὰ δ’ ἔκλυσαν ὕδατι πολλῶι.
ἀμπνύνθη δ’ ἄρα τυτθόν· ἄφαρ δέ οἱ ἐγκονέοντες
δόρπον ἐῢν τεύξαντο μεμαότι· σὺν δὲ καὶ αὐτοὶ
δαίνυντ’ ἔνδοθι νηός. ἐπήλυθε δ’ ἀμβροσίη νύξ. 3 (2C)
τοῖσι δ’ ἐφ’ ὕπνος ὄρουσε· μένον δ’ ἄχρις Ἠριγενείης
ἀμφιάλου Λήμνοιο παρ’ ἠιόσιν· αὐτὰρ ἅμ’ ἠοῖ
πείσμαθ’ ὁμῶς εὐνῆισιν ἐϋγνάμπτοισιν ἄειραν
ἔκτοθεν ἐγκονέοντες· ἐπιπροέηκε δ’ Ἀθήνη
ἐξόπιθεν πνείοντα τανυπρώρου νεὸς οὖρον.
ἱστία δ’ αἶψ’ ἐτάνυσσαν ὑπ’ ἀμφοτέροισι πόδεσσι,
νῆα κατιθύνοντες ἐΰζυγον· ἡ δ’ ὑπ’ ἰωῆι 3
ἔσσυτ’ ἐπὶ πλατὺ χεῦμα· μέλαν δ’ ἀμφέστενε κῦμα
ῥηγνύμενον, πολιὸς δὲ περίζεε πάντοθεν ἀφρός·
ἀμφὶ δέ οἱ δελφῖνες ἀολλέες ἐσσεύοντο
ῥίμφα διαπρήσσοντες ἁλὸς πολιοῖο κέλευθα.
οἱ δ’ ἄφαρ Ἑλλήσποντον ἐπ’ ἰχθυόεντ’ ἀφίκοντο,
ἧχι καὶ ἄλλαι νῆες ἔσαν· κεχάροντο δ’ Ἀχαιοί,
◆ ὡς ἴδον, οὓς ποθέεσκον ἀνὰ στρατόν. οἱ δ’ ἄρα νηὸς
ἀσπασίως ἀπέβησαν· ἔχεν δ’ ἄρα χεῖρας ἀραιὰς
Ποίαντος θρασὺς υἱὸς ἐπ’ ἀνέρας, οἵ ῥά μιν ἄμφω
λυγρὸν ἐπισκάζοντα ποτὶ χθόνα δῖαν ἄγεσκον 261
ἀμφοτέρων κρατερῆισιν ἐπικλινθέντα χέρεσσιν·

λήσομαι οἰχομένοιο σέθεν ποτὶ δῶμ’ Ἀΐδαο·
ὡς εἴθε ζωόν σε μετ’ Ἀργείοισι κίχανον· Quintus
τῶ κε τάχ’ ἀλλήλοισι φρένας τερφθέντ’ ἐνὶ θυμῶι
Ἰλίου ἐξ ἱερῆς ληισσάμεθ’ ἄσπετον ὄλβον·
νῦν δ’ οὔτ’ ἂρ σύ γ’ ἐσεῖδες ἑὸν τέκος, οὔτέ σ’ ἔγωγε
εἶδον ζωὸν ἐόντα λιλαιόμενός περ ἰδέσθαι.
ἀλλὰ καὶ ὧς σέο νόσφι καὶ ἐν φθιμένοισιν ἐόντος
σὸν δόρυ καὶ τεὸν υἷα μέγ’ ἐν δαῒ πεφρίκασι
δυσμενέες, Δαναοὶ γεγηθότες εἰσορόωσι
σοὶ δέμας ἠδὲ φυὴν ἐναλίγκιον ἠδὲ καὶ ἔργα.”
ὣς εἰπὼν ἀπὸ θερμὸν ὀμόρξατο δάκρυ παρειῶν·
βῆ δὲ θοῶς ἐπὶ νῆας ὑπερθύμοιο τοκῆος
οὐκ οἶος· ἅμα γάρ οἱ ἴσαν δυοκαίδεκα φῶτες
Μυρμιδόνων, Φοῖνιξ δ’ ὁ γέρων μετὰ τοῖσιν ὀπήδει
λυγρὸν ἀναστενάχων ἐρικυδέος ἀμφ’ Ἀχιλῆος.
νὺξ δ’ ἐπὶ γαῖαν ἵκανεν, ἐπέσσυτο δ’ οὐρανὸν ἄστρα·
οἱ δ’ ἄρα δορπήσαντες ἕλονθ’ ὕπνον· ἔγρετο δ’ Ἠώς.
Ἀργεῖοι δ’ ἄρα δῦσαν ἐν ἔντεσι· τῆλε δ’ ἀπ’ αὐτῶν
αἴγλη μαρμαίρεσκεν ἐς αἰθέρα μέχρις ἰοῦσα·
καί ῥα θοῶς ἔκτοσθε πυλάων ἐσσεύοντο
πανσυδίηι νιφάδεσσιν ἐοικότες, αἵ τε φέρονται
ταρφέες ἐκ νεφέων κρυερῆι ὑπὸ χείματος ὥρηι·
ὣς οἵ γ’ ἐξεχέοντο πρὸ τείχεος, ὦρτο δ’ ἀϋτὴ
σμερδαλέη· μέγα δ’ αἶα περιστεναχίζετ’ ἰόντων.
Τρῶες δ’ εὖτ’ ἐπύθοντο βοὴν καὶ λαὸν ἴδοντο,
θάμβησαν· πᾶσιν δὲ κατεκλάσθη κέαρ ἔνδον L2[O]
πότμον ὀϊομένων· περὶ γὰρ νέφος ὣς ἐφαάνθη
λαὸς δυσμενέων· κανάχιζε δὲ τεύχεα φωτῶν
κινυμένων· ἄμοτον δὲ κονίσαλος ὦρτο ποδοῖιν.
καὶ τότ’ ἄρ’ ἠὲ θεῶν τις ὑπὸ φρένας ἔμβαλε θάρσος
Δηιφόβωι καὶ θῆκε μάλ’ ἄτρομον, ἠὲ καὶ αὐτοῦ
θυμὸς ἐποτρύνεσκε ποτὶ κλόνον, ὄφρ’ ἀπὸ πάτρης
δυσμενέων ἀλεγεινὸν ὑπ’ ἔγχεϊ λαὸν ἐλάσσηι·
θαρσαλέον δ’ ἄρα μῦθον ἐνὶ Τρώεσσιν ἔειπεν·
“ὦ φίλοι, εἰ δ’ ἄγε θυμὸν ἀρήιον ἐν φρεσὶ θέσθε
μνησάμενοι, στονόεντος ὅσα πτολέμοιο τελευτὴ
ἄλγε’ ἐπ’ ἀνθρώποισι δορυκτήτοισι τίθησιν·
οὐ γὰρ Ἀλεξάνδροιο πέλει πέρι μοῦνον ἄεθλος
οὐδ’ Ἑλένης, ἀλλ’ ἔστι περὶ πτόλιός τε καὶ αὐτῶν
ἠδ’ ἀλόχων τεκέων τε φίλων γεραρῶν τε τοκήων
πάσης τ’ ἀγλαΐης καὶ κτήσιος ἠδ’ ἐρατεινῆς
γαίης, ἥ με δαμέντα κατὰ κλόνον ἀμφικαλύψοι
μᾶλλον, ἢ ἀθρήσαιμι φίλην ὑπὸ δούρασι πάτρην
δυσμενέων· οὐ γάρ τι κακώτερον ἔλπομαι ἄλλο
πῆμα μετ’ ἀνθρώποισιν ὀϊζυροῖσι τετύχθαι.
τοὔνεκ’ ἀπωσάμενοι στυγερὸν δέος ἀμφ’ ἐμὲ πάντες
καρτύνασθ’ ἐπὶ δῆριν ἀμείλιχον· οὐ γὰρ Ἀχιλλεὺς
ζωὸς ἔθ’ ἡμῖν ἄντα μαχήσεται, οὕνεκ’ ἄρ’ αὐτὸν
πῦρ ὀλοὸν κατέδαψε· πέλει δέ τις ἄλλος Ἀχαιῶν,
ὃς νῦν λαὸν ἔγειρεν· ἔοικε δὲ μῆτ’ Ἀχιλῆα

μήτε τιν’ ἄλλον Ἀχαιὸν ὑποτρομέειν περὶ πάτρης 66 (48C)
μαρναμένους· τῶ μή τι φεβώμεθα μῶλον Ἄρηος, 247 (177C)
εἰ καὶ πολλὰ πάροιθεν ἀνέτλημεν μογέοντες·
ἦ οὔ πω τόδε οἴδατ’ ἀνὰ φρένας, ὡς ἀλεγεινοῖς
ἀνδράσιν ἐκ καμάτοιο πέλει θαλίη τε καὶ ὄλβος,
ἐκ δ’ ἄρα λευγαλέων ἀνέμων καὶ χείματος αἰνοῦ
Ζεὺς ἐπάγει μερόπεσσι δι’ ἠέρος εὔδιον ἦμαρ,
ἔκ τ’ ὀλοῆς νούσοιο πέλει σθένος, ἔκ τε μόθοιο
εἰρήνη; τὰ δὲ πάντα χρόνωι μεταμείβεται ἔργα.”
ὣς φάτο· τοὶ δ’ ἐς Ἄρηα μεμαότες ἐντύναντο
ἐσσυμένως· καναχὴ δὲ κατὰ πτόλιν ἔπλετο πάντηι
μῶλον ἐς ἀλγινόεντα κορυσσομένων αἰζηῶν.
ἔνθ’ ἄρα τῶι μὲν ἄκοιτις ὑποτρομέουσα κυδοιμὸν
ἔντε’ ἐπειγομένωι. παρενήνεε δακρυχέουσα·
τῶι δ’ ἄρα νήπιοι υἷες ἐπειγόμενοι περὶ πατρὶ
τεύχεα πάντα φέρεσκον· ὁ δέ σφισιν ἄλλοτε μέν που
ἄχνυτ’ ὀδυρομένοις, ὁτὲ δ’ ἔμπαλι μειδιάασκε
παισὶν ἀγαλλόμενος· κραδίη δέ οἱ ἐν δαῒ μᾶλλον
ὥρμαινεν πονέεσθαι ὑπὲρ τεκέων τε καὶ αὐτοῦ·
ἄλλῶι δ’ αὖτε γεραιὸς ἐπισταμένης παλάμησιν
ἀμφετίθει μελέεσσι κακῆς ἀλκτήρια χάρμης
πολλὰ παρηγορέων φίλον υἱέα μηδενὶ εἴκειν
ἐν πολέμωι, καὶ στέρνα τετυμμένα δείκνυε παιδὶ
ταρφέα σήματ’ ἔχοντα παλαιῆς δηιοτῆτος.
ἀλλ’ ὅτε δὴ μάλα πάντες ἐν ἔντεσι θωρήχθησαν,
ἄστεος ἐξεχέοντο μέγ’ ἱέμενοι πολέμοιο L2[I]
λευγαλέου. ταχέεσσι δ’ ἐφ’ ἱππήεσσιν ὄρουσαν
ἱππῆες, πεζοῖσι δ’ ἐπέχραον ἔθνεα πεζῶν,
ἅρμασι δ’ ἅρμαθ’ ἵκοντο καταντίον· ἔβραχε δὲ χθὼν
ἐς μόθον ἐσσυμένων· ἐπαΰτεε δ’ οἷσιν ἕκαστος
κεκλόμενος· τοὶ δ’ αἶψα συνήιον· ἀμφὶ δ’ ἄρά σφι
τεύχε’ ἐπεσμαράγησε· μίγη δ’ ἑκάτερθεν ἀϋτὴ 4 (3C)
λευγαλέη· τὰ δὲ πολλὰ θοῶς ποτέοντο βέλεμνα
βαλλόμεν’ ἀμφοτέρωθεν· ὑπ’ ἔγχεσι δ’ ἀσπίδες ἀνδρῶν
θεινόμεναι κτυπέεσκον ἀάσχετον, αἱ δ’ ὑπ’ ἀκόντων
καὶ ξιφέων· πολέες δὲ καὶ ἀξίνησι θοῆισιν
ἀνέρες οὐτάζοντο· φορύνετο δ’ ἔντεα φωτῶν
αἵματι. Τρωιάδες δ’ ἀπὸ τείχεος ἐσκοπίαζον
αἰζηῶν στονόεντα μόθον· πάσησι δὲ γυῖα 4
ἔτρεμεν εὐχομένησιν ὑπὲρ τεκέων τε καὶ ἀνδρῶν
ἠδὲ κασιγνήτων· πολιοὶ δ’ ἅμα τῆισι γέροντες
ἕζοντ’ εἰσορόωντες· ἔδον δ’ ὑπὸ κήδεσι θυμὸν
παίδων ἀμφὶ φίλων· Ἑλένη δ’ ἐν δώμασι μίμνεν
οἴη ἅμ’ ἀμφιπόλοισιν· ἔρυκε γὰρ ἄσπετος αἰδώς.
οἱ δ’ ἄμοτον πονέοντο πρὸ τείχεος· ἀμφὶ δὲ Κῆρες
◆
γήθεον, οὐλομένη δ’ ἐπαΰτεεν ἀμφοτέροισι
μακρὸν Ἔρις βοόωσα· κόνις δ’ ἐρυθαίνετο λύθρωι
κτεινομένων, ὀλέκοντο δ’ ἀνὰ κλόνον ἄλλοθεν ἄλλος. Quintus
ἔνθ’ ἄρα Δηίφοβος κρατερὸν κτάνεν ἡνιοχῆα 262
Νέστορος Ἱππασίδην, ὁ δ’ ἀφ’ ἅρματος αἰψηροῖο **9.**150

νυκτὶ μιῆι, καὶ πᾶσαν ἐχηρώσαντο πόληα
παρθέμεναι φρεσὶ θυμὸν ἀταρβέα καὶ μέγα κάρτος.
οἱ δ’ ὅτε δὴ Λήμνοιο πέδον κίον ἠδὲ καὶ ἄντρον
λαΐνεον, τόθι κεῖτο πάϊς Ποίαντος ἀγαυοῦ,
δὴ τότ’ ἄρα σφίσι θάμβος ἐπήλυθεν, εὖτ’ ἐσίδοντο
ἀνέρα λευγαλέησιν ἐπιστενάχοντ’ ὀδύνησι
κεκλιμένον στυφελοῖο κατ’ οὔδεος· ἀμφὶ δ’ ἄρ’ αὐτῶι
οἰωνῶν πτερὰ πολλὰ περὶ λεχέεσσι κέχυντο·
ἄλλα δέ οἱ συνέραπτο περὶ χροΐ χείματος ἄλκαρ
λευγαλέου· δὴ γάρ μιν ἐπὴν ἕλε λιμὸς ἀτερπής,
βάλλεν ἀάσχετον ἰόν, ὅπηι νόος ἰθύνεσκε·
καὶ τὰ μὲν ἂρ κατέδαπτε, τά {…} θ’ ἕλκεος οὐλομένοιο
ἀμφετίθει καθύπερθε μελαίνης ἄλκαρ ἀνίης.
αὐαλέαι δέ οἱ ἀμφὶ κόμαι περὶ κρατὶ κέχυντο
θηρὸς ὅπως ὀλοοῖο, τὸν ἀργαλέης δόλος ἄγρης
μάρψηι νυκτὸς ἰόντα θοοῦ ποδός, ὃς δ’ ὑπ’ ἀνάγκης
τειρόμενος ποδὸς ἄκρον ἀταρτηροῖσιν ὀδοῦσι
κόψας εἰς ἑὸν ἄντρον ἀφίκεται, ἀμφὶ δέ οἱ κῆρ
τείρει ὁμοῦ λιμός τε καὶ ἀργαλέαι μελεδῶναι·
ὣς τὸν ὑπὸ σπέος εὐρὺ κακὴ περιδάμνατ’ ἀνίη·
καί οἱ πᾶν μεμάραντο δέμας, περὶ δ’ ὀστέα μοῦνον
ῥινὸς ἔην, ὀλοὴ δὲ παρηίδας ἀμφέχυτ’ αὐχμὴ
λευγαλέον ῥυπόωντος· ἀνιηρὸν δέ μιν ἄλγος
δάμνατο· κοῖλαι δ’ ἔσκον ὑπ’ ὀφρύσιν ἀνδρὸς ὀπωπαὶ
αἰνῶς τειρομένοιο· γόος δέ μιν οὔ ποτ’ ἔλειπεν,
οὕνεκά οἱ μέλαν ἕλκος, ἐς ὀστέον ἄχρις ἱκέσθαι, L2[I]
πυθόμενον καθύπερθε λυγραὶ ὑπέρεπτον ἀνῖαι.
ὡς δ’ ὅτ’ ἐπὶ προβολῆισι πολυκλύστοιο θαλάσσης
πέτρην παιπαλόεσσαν ἀπειρεσίης ἁλὸς ἅλμη
δάμναθ’ ὑποτμήγουσα μάλα στερεήν περ ἐοῦσαν,
θεινομένης δ’ ἄρα τῆς ἀνέμωι καὶ χείματι λάβρωι
χηραμὰ κοιλαίνονται ὑποβρωθέντα θαλάσσηι·
ὣς τοῦ ὑπίχνιον ἕλκος ἀέξετο πυθομένοιο
ἰοῦ ἄπο, στυφελοῖς τόν οἱ ἐνομόρξατ’ ὀδοῦσι
λυγρὸς ὕδρος, τόν φασιν ἀναλθέα τε στυγερόν τε
ἔμμεναι, ὁππότε μιν τέρσηι περὶ χέρσον ἰόντα
ἠελίοιο μένος· τῶ καὶ μέγα φέρτατον ἄνδρα
τεῖρε δυσαλθήτοισιν ὑποδμηθέντ’ ὀδύνησιν·
ἐκ δέ οἱ ἕλκεος αἰὲν ἐπὶ χθόνα λειβομένοιο
ἰχῶρος πεπάλακτο πέδον πολυχανδέος ἄντρου,
θαῦμα μέγ’ ἀνθρώποισι καὶ ὕστερον ἐσσομένοισι.
καί οἱ πὰρ κλισίην φαρέτρη παρεκέκλιτο μακρὴ
ἰῶν πεπληθυῖα· πέλοντο δ’ ἄρ’ οἱ μὲν ἐς ἄγρην,
οἱ δ’ ἐς δυσμενέας, τοὺς ἄμφεχε λοίγιον ὕδρου
φάρμακον αἰνομόροιο· πάροιθε δέ οἱ μέγα τόξον
κεῖτο πέλας γναμπτοῖσιν ἀρηράμενον κεράεσσι,
χερσὶν ὑπ’ ἀκαμάτησι τετυγμένον Ἡρακλῆος.
τοὺς δ’ ὁπότ’ εἰσενόησε ποτὶ σπέος εὐρὺ κιόντας, Quintus
ἐσσυμένως ὥρμηνεν ἐπ’ ἀμφοτέροισι τανύσσαι
ἀλγινόεντα βέλεμνα χόλου μεμνημένος αἰνοῦ, **9.**400

ὄβριμος ἠγνοίησε· μένος δ' ἐνέπνευσεν Ἀχαιοῖς
ἤδη τειρομένοισι· μάχη δ' ἀΐδηλος ἐτύχθη
ἀθανάτων βουλῆισιν· ὄλοντο δὲ μυρία φῦλα
αἰζηῶν ἑκάτερθε. κοτεσσάμενος δ' ἄρ' Ἀπόλλων
Ἀργείοις ὥρμαινε βαλεῖν θρασὺν υἷ' Ἀχιλῆος
αὐτοῦ, ὅπου καὶ πρόσθεν Ἀχιλλέα· τοῦ δ' ἄρα θυμὸν
οἰωνοὶ κατέρυκον ἀριστερὰ κεκλήγοντες,
ἄλλα τε σήματα πολλά· χόλος δέ οἱ οὐκέτ' ἔμελλε
πείθεσθαι τεράεσσι· τὸ δ' οὐ λάθε Κυανοχαίτην·
{…} ἠέρι θεσπεσίηι κεκαλυμμένος· ἀμφὶ δὲ ποσσὶ
νισσομένοιο ἄνακτος ἐρεμνὴ κίνυτο γαῖα·
τοῖον δ' ἔκφατο μῦθον ἐελδόμενός μιν ἐρύξαι·
"ἴσχε κότον, καὶ μή τι πελώριον υἷ' Ἀχιλῆος
κτείνηις· οὐδὲ γὰρ αὐτὸς Ὀλύμπιος ὀλλυμένοιο
γηθήσει· μέγα δ' ἄλγος ἐμοὶ καὶ πᾶσι θεοῖσιν
ἔσσεται εἰναλίοισιν, ὅπως πάρος ἀμφ' Ἀχιλῆος·
ἀλλ' ἀναχάζεο δῖον ἐς αἰθέρα, μή με χολώσηις,
αἶψα δ' ἀναρρήξας μεγάλης χθονὸς εὐρυ βέρεθρον
αὐτὴν Ἴλιον εἶθαρ ἑοῖς ἅμα τείχεσι πᾶσαν
θήσω ὑπὸ ζόφον εὐρύν· ἄχος δέ τοι ἔσσεται αὐτῶι."
ὣς φάθ'· ὁ δ' ἁζόμενος μέγ' ἀδελφεὸν οἷο τοκῆος
δείσας τ' ἀμφὶ πόληος ἐϋσθενέων θ' ἅμα λαῶν
χάσσατ' ἐς οὐρανὸν εὐρύν, ὁ δ' εἰς ἅλα. τοὶ δ' ἐμάχοντο
ἀλλήλους ὀλέκοντες, Ἔρις δ' ἐπετέρπετο χάρμηι,
μέσφ' ὅτε δὴ Κάλχαντος ὑπ' ἐννεσίηισιν Ἀχαιοὶ
L3[O] ἐς νῆας χάσσαντο καὶ ἐξελάθοντο μόθοιο·
οὐ γὰρ δὴ πέπρωτο δαμήμεναι Ἰλίου ἄστυ,
πρίν γε Φιλοκτήταο βίην ἐς ὅμιλον Ἀχαιῶν
ἐλθέμεναι πολέμοιο δαήμονα δακρυόεντος.
καὶ τὸ μὲν ἢ ἀγαθοῖσιν ἐπεφράσατ' οἰωνοῖσιν,
ἠὲ καὶ ἐν σπλάγχνοισιν ἐσέδρακεν· οὐ γὰρ ἄϊδρις
μαντοσύνης ἐτέτυκτο· θεὸς δ' ὣς ἤιδεε πάντα. 5 (4c)
τῶι πίσυνοι στονόεντος ἀποιχόμενοι πολέμοιο
Ἀτρεΐδαι προέηκαν ἐϋκτιμένην ποτὶ Λῆμνον
Τυδέος ὄβριμον υἷα μενεπτόλεμόν τ' Ὀδυσῆα
νηὶ θοῆι. τοὶ δ' αἶψα ποτὶ πτόλιν Ἡφαίστοιο
ἤλυθον Αἰγαίοιο διὰ πλατὺ χεῦμα θαλάσσης,
Λῆμνον ἐς ἀμπελόεσσαν, ὅπηι πάρος αἰνὸν ὄλεθρον
ἀνδράσι κουριδίοισιν ἐμητίσαντο γυναῖκες 5
ἔκπαγλον κοτέουσαι, ἐπεί σφεας οὔτι τίεσκον,
ἀλλὰ δμωιάδεσσι παρευνάζοντο γυναιξὶ
Θρηικίηις, τὰς δουρὶ καὶ ἠνορέηι κτεάτισσαν
πέρθοντές ποτε γαῖαν ἀρηιφίλων Θρηΐκων·
αἱ δὲ μέγα ζήλοιο περὶ κραδίηισι πεσόντος
θυμὸν ἀνοιδήσαντο, φίλους δ' ἀνὰ δώματ' ἀκοίτας
◆ κτεῖνον ἀνηλεγέως ὑπὸ χείρεσιν, οὐδ' ἐλέησαν
κουριδίους περ ἐόντας· ἐπεὶ μέγα μαίνεται ἦτορ
ἀνέρος ἠδὲ γυναικός, ὅτε ζηλήμονι νούσωι
ἀμφιπέσηι· κρατεραὶ γὰρ ἐποτρύνουσιν ἀνῖαι·
ἀλλ' αἱ μὲν σφετέροισιν ἐπ' ἀνδράσι πῆμα βάλοντο

ἤριπεν ἀμφὶ νέκυσσιν· ἄχος δέ οἱ ἔσχεν ἄνακτα·
δείδιε γάρ, μὴ δή μιν ἐφ' ἡνία χεῖρας ἔχοντα
υἱὸς ἐῢς Πριάμοιο κατακτείνηισι καὶ αὐτόν·
ἀλλά οἱ οὐκ ἀμέλησε Μελάνθιος· ἀλλ' ἐπὶ δίφρον
ἆλτο θοῶς, ἵπποισι δ' ἐκέκλετο μακρὰ τινάσσων
εὔληρ', οὐδ' ἔχε μάστιν, ἔλαυνε δὲ δούρατι θείνων.
καὶ τοὺς μὲν Πριάμοιο πάϊς λίπεν, ἵκετο δ' ἄλλων
ἐς πληθύν· πολέεσσι δ' ὀλέθριον ὤπασεν ἦμαρ
ἐσσυμένως· ὀλοῆι γὰρ ἀλίγκιος αἰὲν ἀέλληι
θαρσαλέως δηίοισιν ἐπώιχετο· τοῦ δ' ὑπὸ χερσὶ
μυρίοι ἐκτείνοντο· πέδον δ' ἐστείνετο νεκρῶν.
ὡς δ' ὅτ' ἀν' οὔρεα μακρὰ θορὼν εἰς ἄγκεα βήσσης
δρυτόμος ἐγκονέων νεοθηλέα δάμναται ὕλην,
ἄνθρακας ὄφρα κάμηισι κατακρύψας ὑπὸ γαῖαν
σὺν πυρὶ δούρατα πολλά· τὰ δ' ἄλλοθεν ἄλλα πεσόντα
πρῶνας ὕπερθε κάλυψαν, ἀνὴρ δ' ἐπιτέρπεται ἔργωι·
ὣς ἄρα Δηιφόβοιο θοῆις ὑπὸ χερσὶν Ἀχαιοὶ
ἰλαδὸν ὀλλύμενοι περικάππεσον ἀλλήλοισι·
καί ῥ' οἱ μὲν Τρώεσσιν ὁμίλεον, οἱ δ' ἐφέβοντο
εὐρὺν ἐπὶ Ξάνθοιο ῥόον· τοὺς δ' ὕδατος εἴσω
Δηίφοβος συνέλασσε καὶ οὐκ ἀπέληγε φόνοιο·
ὡς δ' ὁπότ' ἰχθυόεντος ἐπ' ἠιόσιν Ἑλλησπόντου
δίκτυον ἐξερύωσι πολύκμητοι ἁλιῆες
κολπωθὲν ποτὶ γαῖαν, ἔσω δ' ἁλὸς εἰσέτ' ἐόντος
ἐνθόρηι αἰζηὸς γναμπτὸν δόρυ χερσὶ μεμαρπὼς
αἰνὸν ἐπὶ ξιφίηισι φέρειν μόρον, ἄλλοθε δ' ἄλλον L3[O]
δάμναται, ὅν κε κίχηισι, φόνωι δ' ἐρυθαίνεται ὕδωρ·
ὣς τοῦ ὑπαὶ παλάμηισι περὶ Ξάνθοιο ῥέεθρα
αἵματι φοινίχθησαν, ἐνεστείνοντο δὲ νεκροί.
οὐδὲ μὲν οὐδ' ἄρα Τρῶες ἀναιμωτὶ πονέοντο,
ἀλλά σφεας ἐδάϊζεν Ἀχιλλέος ὄβριμος υἱὸς
ἀμφ' ἄλληισι φάλαγξι· Θέτις δέ που εἰσορόωσα
τέρπετ' ἐφ' υἱωνῶι, ὅσον ἄχνυτο Πηλείωνι·
τοῦ γὰρ ὑπὸ μελίηι πουλὺς στρατὸς ἐν κονίηισι
πῖπτεν ὁμῶς ἵπποισιν· ὁ δ' ἑσπόμενος κεράϊζεν.
ἔνθ' Ἀμίδην ἐδάϊξε περικλυτόν, ὅς ῥά οἱ ἵππωι
ἑζόμενος συνέκυρσε καὶ οὐκ ἀπόνητ' ἐρατεινῆς
ἱππασίης· δὴ γάρ μιν ὑπ' ἔγχεϊ τύψε φαεινῶι
ἐς νηδύν· αἰχμὴ δὲ ποτὶ ῥάχιν ἐξεπέρησεν,
ἔγκατα δ' ἐξεχύθησαν· ἕλεν δέ μιν οὐλομένη Κὴρ
ἐσσυμένως ἵπποιο θοοῦ παρὰ ποσσὶ πεσόντα.
εἷλε δ' ἄρ' Ἀσκάνιόν τε καὶ Οἴνοπα, τὸν μὲν ἐλάσσας
δουρὶ μέγα στομάχοιο ποτὶ στόμα, τὰν δ' ὑπὸ λαιμόν,
καίριος ἔνθα μάλιστα πέλει μόρος ἀνθρώποισιν.
ἄλλους δ' ἔκτανεν πάντας, ὅσους κίχε· τίς κεν ἐκείνους
ἀνδρῶν μυθήσαιτο, κατὰ κλόνον ὅσσοι ὄλοντο
χερσὶ Νεοπτολέμοιο; κάμεν δέ οἱ οὔ ποτε γυῖα·
ὡς δ' ὁπότ' αἰζηῶν τις ἀγρῶι ἐνὶ τηλεθάοντι
πᾶν ἦμαρ κρατερῆισι πονησάμενος παλάμηισιν
ἐς γαῖαν κατέχευεν ἀπείρονα καρπὸν ἐλαίης

ῥάβδωι ἐπισπέρχων, ἐκάλυψε δὲ χῶρον ὕπερθεν· 68 (50C)
ὣς τοῦ ὑπαὶ παλάμηισι κατήριπε πουλὺς ὅμιλος, 249 (179C)
Τυδείδης δ' ἑτέρωθεν ἐϋμμελίης τ' Ἀγαμέμνων
ἄλλοι τ' ἐν Δαναοῖσιν ἀριστῆες πονέοντο
προφρονέως ἀνὰ δῆριν ἀμείλιχον· οὐδὲ μὲν ἐσθλοῖς
Τρώων ἡγεμόνεσσι δέος πέλεν, ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ
ἐκ θυμοῖο μάχοντο καὶ ἀνέρας αἰὲν ἔρυκον
χαζομένους· πολέες γε μὲν οὐκ ἀλέγοντες ἀνάκτων
ἐκ πολέμοιο φέβοντο μένος τρομέοντες Ἀχαιῶν.
ὀψὲ δ' ἄρ' εἰσενόησε περὶ προχοῆισι Σκαμάνδρου
ὀλλυμένους Δαναοὺς κρατερὸς πάϊς Αἰακίδαο
αἰὲν ἐπασσυτέρους· λίπε δ', οὓς πάρος αὐτόθ' ἔναιρε,
φεύγοντας ποτὶ ἄστυ, καὶ Αὐτομέδοντι κέλευε
κεῖσ' ἐλάαν, ὅθι πουλὺς ἐδάμνατο λαὸς Ἀχαιῶν.
αὐτὰρ ὅ γ' αἶψ' ἐπίθησε καὶ ἀθανάτων μένος ἵππων
σεύεσκεν μάστιγι ποτὶ κλόνον· οἱ δ' ἐπέτοντο
ῥίμφα διὰ κταμένων κρατερὸν φορέοντες ἄνακτα·
οἷος δ' ἐς πόλεμον φθισίμβροτον ἔρχεται Ἄρης
ἐμβεβαὼς ἵπποισι, περιτρομέει δ' ἄρα γαῖα
ἐσσυμένου, καὶ θεῖα περὶ στέρνοισι θεοῖο
τεύχε' ἐπιβρομέουσιν ἴσον πυρὶ μαρμαίροντα·
τοῖος Ἀχιλλῆος κρατερὸς πάϊς ἤιεν ἄντην
ἐσθλοῦ Δηιφόβοιο· κόνις δ' ἐπαείρετο πολλὴ
ἵππων ἀμφὶ πόδεσσιν· ἰδὼν δέ μιν ἄλκιμος ἀνὴρ
Αὐτομέδων ἐνόησεν, ὅτις πέλεν· αἶψα δ' ἄνακτι
L3[I] τοῖον ἔπος κατέλεξε περικλυτὸν ἄνδρα πιφαύσκων·
"ὦ ἄνα, Δηιφόβοιο πέλει στρατός, ὅς τε καὶ αὐτὸς
σεῖο τοκῆα πάροιθεν ὑπέτρεμε· νῦν δέ οἱ ἐσθλὸν
ἢ θεὸς ἢ δαίμων τις ὑπὸ κραδίην βάλε θάρσος."
ὣς ἄρ' ἔφη· ὁ δ' ἄρ' οὔ τι προσέννεπεν, ἀλλ' ἔτι μᾶλλον
ἵππους ὀτρύνεσκεν ἐλαυνέμεν, ὄφρα τάχιστα
ὀλλυμένοις Δαναοῖσιν ἀεικέα πότμον ἀλάλκοι.
ἀλλ' ὅτε δή ῥ' ἀφίκοντο μάλα σχεδὸν ἀλλήλοισι, 6 (5C)
δὴ τότε Δηίφοβος μάλα περ χατέων πολέμοιο
ἔστη, ὅπως πῦρ αἰνόν, ὅθ' ὕδατος ἐγγὺς ἵκηται·
θάμβεε δ' εἰσορόων κρατερόφρονος Αἰακίδαο
ἵππους ἠδὲ καὶ υἷα πελώριον οὔ τι τοκῆος
μείονα. τοῦ δ' ἄρα θυμὸς ὑπὸ φρεσὶν ὁρμαίνεσκεν
ἄλλοτε μὲν φεύγειν, ὁτὲ δ' ἀνέρος ἄντα μάχεσθαι· 6
ὡς δ' ὅτε σῦς ἐν ὄρεσσι νεηγενέων ἀπὸ τέκνων
θῶας ἀποσσεύηισι, λέων δ' ἑτέρωθι φανείη
ἔκποθεν ἐσσύμενος, τοῦ δ' ἵσταται ἄσπετος ὁρμὴ
οὔτε πρόσω μεμαῶτος ἔτ' ἐλθέμεν οὔτ' ἄρ' ὀπίσσω,
θήγει δ' ἀφριόωντας ὑπὸ γναθμοῖσιν ὀδόντας·
ὣς υἱὸς Πριάμοιο σὺν ἅρμασι μίμνε καὶ ἵπποις
◆ πορφύρων φρεσὶ πολλὰ καὶ ἀμφαφόων δόρυ χερσί.
τὸν δ' υἱὸς προσέειπεν ἀμειλίκτου Ἀχιλῆος·
Quintus "Πριαμίδη, τί νυ τόσσον ἐπ' Ἀργείοισι μέμηνας
χειροτέροις, οἳ σεῖο περιτρομέοντες ὁμοκλὴν 264
9.250 φεῦγον ἐπεσσυμένοιο, σὺ δ' ἔλπεο πολλὸν ἄριστος
ἔμμεναι; ἀλλὰ σοὶ εἴ περ ὑπὸ κραδίηι μένος ἐστίν,
ἡμετέρης πείρησαι ἀνὰ κλόνον ἀσχέτου αἰχμῆς."
ὣς εἰπὼν οἴμησε, λέων ὣς ἄντ' ἐλάφοιο,
ἐμβεβαὼς ἵπποισι καὶ ἅρμασι πατρὸς ἑοῖο·
καί νύ κέ μιν τάχα δουρὶ σὺν ἡνιόχωι κατέπεφνεν,
εἰ μή οἱ μέλαν αἷψα νέφος κατέχευεν Ἀπόλλων
ἔκποθεν Οὐλύμποιο καὶ ἐξ ὀλοοῖο μόθοιο
ἥρπασε καί μιν ἔθηκε ποτὶ πτόλιν, ἧχι καὶ ἄλλοι
Τρῶες ἴσαν φεύγοντες· ὁ δ' ἐς κενεὴν δόρυ τύψας
ἠέρα Πηλείδαο πάϊς ποτὶ μῦθον ἔειπεν·
"ὦ κύον, ἐξήλυξας ἐμὸν μένος· οὐδὲ σοὶ ἀλκὴ
ἱεμένωι περ ἄλαλκε, θεῶν δέ τις, ὅς σ' ἐκάλυψε
νύκτα βαλὼν καθύπερθε καὶ ἐκ κακότητος ἔρυσσεν."
ὣς ἄρ' ἔφη· δνοφερὸν δὲ νέφος καθύπερθε Κρονίων
εὖτ' ὀμίχλην διέχευε· λύθη δ' εἰς ἠέρα μακρήν·
αὐτίκα δ' ἐξεφάνη πεδίον καὶ πᾶσα περὶ χθών.
Τρῶας δ' εἰσενόησεν ἀπόπροθι πολλὸν ἐόντας
Σκαιῆις ἀμφὶ πύληισιν· ἔβη δ' ἄρα πατρὶ ἐοικὼς
ἀντία δυσμενέων, οἵ μιν φοβέοντο κιόντα·
ἠΰτε κῦμ' ἀλεγεινὸν ἐπεσσύμενον τρομέουσι
ναῦται, ὅ τ' ἐξ ἀνέμοιο διεγρόμενον φορέηται
εὐρὺ μάλ' ὑψηλόν τε, μέμηνε δὲ λαίλαπι πόντος·
ὣς τοῦ ἐπερχομένοιο κακὸν δέος ἄμφεχε Τρῶας.
τοῖον δ' ἔκφατο μῦθον ἐποτρύνων ἑτάροισι·
"κλῦτε φίλοι καὶ θάρσος ἐνὶ στήθεσσι βάλεσθε
ἄτρομον, οἷον ἔοικε φορήμεναι ἀνέρας ἐσθλοὺς **L3[I]**
νίκην ἱεμένους ἐρικυδέα χερσὶν ἀρέσθαι
καὶ κλέος ἐκ πολέμοιο δυσηχέος· ἀλλ' ἄγε θυμὸν
παρθέμενοι πονεώμεθ' ὑπὲρ μένος, εἰς ὅ κε Τροίης
πέρσωμεν κλυτὸν ἄστυ καὶ ἐκτελέσωμεν ἐέλδωρ·
αἰδὼς γάρ μάλα πολλὸν ἐπὶ χρόνον ἔνθα μένοντας
ἔμμεναι ἀπρήκτους καὶ ἀνάλκιδας, οἷα γυναῖκας·
τεθναίην γὰρ μᾶλλον ἢ ἀπτόλεμος καλεοίμην."
ὣς φάτο· τοὶ δ' ἔτι μᾶλλον ἐς Ἄρεος ἔργον ὄρουσαν
θαρσαλέως, Τρώεσσι δ' ἐπέδραμον· οἱ δὲ καὶ αὐτοὶ
προφρονέως μάρναντο περὶ πτόλιν, ἄλλοτε δ' αὖτε
ἔντοσθεν πυλέων ἀπὸ τείχεος· οὐδ' ἀπέληγε
δεινὸς Ἄρης, Τρώων μὲν ἐελδομένων ἀπερύξαι
δυσμενέων στρατὸν αἰνόν, ἐϋσθενέων δ' Ἀργείων
ἄστυ διαπραθέειν· ὀλοὴ δ' ἔχε πάντας ὀϊζύς.
καὶ τότε δὴ Τρώεσσιν ἀρηγέμεναι μενεαίνων
ἔκθορεν Οὐλύμποιο καλυψάμενος νεφέεσσι
Λητοΐδης· τὸν δ' αἶψα θοαὶ φορέεσκον ἄελλαι
τεύχεσι χρυσείοισι κεκασμένον· ἀμφὶ δὲ μακραὶ
μάρμαιρον κατιόντος ἴσον στεροπῆισι κέλευθοι·
ἀμφὶ δέ οἱ γωρυτὸς ἐπέκτυπεν· ἔβραχε δ' αἰθὴρ
θεσπέσιον καὶ γαῖα μέγ' ἴαχεν, εὖτ' ἀκάμαντας
θῆκε παρὰ Ξάνθοιο ῥόον πόδας· ἐκ δ' ἐβόησε **Quintus**
σμερδαλέον, Τρωσὶν δὲ θράσος βάλε, δεῖμα δ' Ἀχαιοῖς
μίμνειν αἱματόεντα κατὰ κλόνον. οὐδ' Ἐνοσίχθων **9.**300

Quintus

ἀργαλέως μαίνοντο· Φόβος δ’ ἑτέρωθι καὶ Ἄρης
λαοὺς ὀτρύνεσκον· ἐφέσπετο δέ σφισι Δεῖμος
φοινήεντι λύθρωι πεπαλαγμένος, ὄφρα ἑ φῶτες
οἱ μὲν καρτύνωνται ὁρώμενοι, οἱ δὲ φέβωνται·
πάντηι δ’ αἰγανέαι τε καὶ ἔγχεα καὶ βέλε’ ἀνδρῶν,
ἄλλυδις ἄλλα χέοντο κακοῦ μεμαῶτα φόνοιο·
ἀμφὶ δ’ ἄρα σφίσι δοῦπος ἐρειδομένοισιν ὀρώρει
μαρναμένων ἑκάτερθε κατὰ φθισήνορα χάρμην.
ἔνθ’ ἄρα Λαοδάμαντα Νεοπτόλεμος κατέπεφνεν,
ὃς τράφη ἐν Λυκίηι Ξάνθου παρὰ καλὰ ῥέεθρα,
ὅν ποτ’ ἐριγδούποιο Διὸς δάμαρ ἀνθρώποισι
Λητὼ δῖ’ ἀνέφηνεν ἀναρρήξασα χέρεσσι
τρηχὺ πέδον Λυκίης ἐρικυδέος, ὁππόθ’ ἑῆισι
26? δάμναθ’ ὑπ’ ὠδίνεσσιν, πολυτλήτηισιν ἀνίηι,
25? θεσπεσίου τοκετοῖο ὅσην ὠδῖνες ἔγειρον.
τῶι δ’ ἔπι Νῖρον ὄλεσσε βαλὼν ἀνὰ δηιοτῆτα
δουρὶ διὰ γναθμοῖο· πέρησε δέ οἱ στόμα χαλκὸς
γλῶσσάν τ’ αὐδήεσσαν· ὁ δ’ ἔγχεος ἄσχετον αἰχμὴν
ἄμφεχε βεβρυχώς, περὶ δ’ ἔρρεεν αἷμα γένυσσι
φθεγγομένου· καὶ τὸν μὲν ὑπὸ κρατερῆς χερὸς ἀλκῆι
ἐγχείη στονόεσσα ποτὶ χθονὸς οὖδας ἔρεισε
δευόμενον θυμοῖο. βάλεν δ’ Εὐήνορα δῖον
τυτθὸν ὑπὲρ λαπάρην, διὰ δ’ ἤλασεν ἐς μέσον ἧπαρ
αἰχμήν· τῶι δ’ ἀλεγεινὸς ἄφαρ συνέκυρσεν ὄλεθρος.
εἷλε δ’ ἄρ’ Ἰφιτίωνα, καὶ Ἱππομέδοντα δάμασσε
L1[O] Μαινάλου ὄβριμον υἷα, τὸν Ὠκυρόη τέκε Νύμφη
Σαγγαρίου ποταμοῖο παρὰ ῥόον· οὐδέ νυ τόν γε
δέξατο νοστήσαντα· κακὴ δέ ἑ Κὴρ ἀπάμερσε
παιδὸς ἀνιηρῶς, μέγα δ’ υἱέος ἔμβαλε πένθος.
Αἰνείας δὲ Βρέμοντα καὶ Ἀνδρόμαχον κατέπεφνεν,
ὃς τράφη ἐν Κνωσσῶι, ὁ δ’ ἄρα ζαθέηι ἐνὶ Λύκτωι·
ἄμφω δ’ εἰς ἕνα χῶρον ἀπ’ ὠκυπόδων πέσον ἵππων·
καί ῥ’ ὁ μὲν ἀσπαίρεσκε πεπαρμένος ἔγχεϊ μακρῶι
λαιμόν, ὁ δ’ ἀλγινόεντος ἀνὰ κροτάφοιο θέμεθλα
χερμαδίωι στονόεντι μάλα κρατερῆς ἀπὸ χειρὸς
βλήμενος ἐκπνείεσκε, μέλας δέ μιν ἄμφεχε πότμος.
ἵπποι δ’ ἐπτοίηντο καὶ ἡνιόχων ἀπάνευθε
φεύγοντες πολλοῖσιν ἐνεπλάζοντο νέκυσσι·
11.50 καὶ τοὺς μὲν θεράποντες ἀμύμονος Αἰνείαο 1
μάρψαντες κεχάροντο φίληι περὶ ληίδι θυμόν.
ἔνθα Φιλοκτήτης ὀλοῶι βάλε Πείρασον ἰῶι
φεύγοντ’ ἐκ πολέμοιο· διέθρισε δ’ ἀγκύλα νεῦρα
γούνατος ἐξόπιθεν, κατὰ δ’ ἔκλασεν ἀνέρος ὁρμήν·
καὶ τὸν μὲν Δαναῶν τις ὅτ’ ἔδρακε γυιωθέντα,
ἐσσυμένως ἀπάμερσε καρήατος ἄορι τύψας
ἀλγινόεντα τένοντα· κόλον δ’ ὑπεδέξατο γαῖα
σῶμα· κάρη δ’ ἀπάτερθε κυλινδομένη πεφόρητο
φωνῆς ἱεμένοιο· ταχὺς δ’ ἄμ’ ἀπέπτατο θυμός.
Πουλυδάμας δὲ Κλέωνα καὶ Εὐρύμαχον βάλε δουρί, 265
11.61 οἳ Σύμηθεν ἵκανον ὑπὸ Νιρῆι ἄνακτι
ἄμφω ἐπιστάμενοι δόλον ἰχθύσι μητίσασθαι

◆ row of last line.
simile or omen crux

Consensus lines presented in order;
none reordered, removed or bracketed.

EXCLUDED:

272a λυγρῆι ὑπ’ ὠτειλῆι δεδμημένος, ἥ οἱ ἄεξεν
332a οἶμον ἐς ἐσχατιήν, ὅθι μιν μόρος αἰνὸς ἄγεσκε,
339a πρώτη μὲν θέρεος καματώδεος ἔλλαχε μοῖραν,
340a εἴαρι δ’ αὖ τριτάτη, τετράτη δ’ ἐπιτέρπετ’ ὀπώρηι·
379a νῦν δ’ ἐπὶ πήματι πῆμα μετ’ ὄμμασι δέρκομαι αἰεὶ
386a τὸν γὰρ δὴ τεκέων περὶ πάντων τῖε μάλιστα,
417a χευαμένη ζεφύροιο καταιγίσιν· ἡ δ’ ἄρ’ ὑπ’ Εὔρωι
417b ἠελίωι τε χιὼν κατατήκεται ἀμφὶ δὲ μακραὶ

ARGUMENT

How Paris was stricken to death, and in vain sought help of Oenone.

— Loeb edition (1913)

QUINTUS
OF SMYRNA
POSTHOMERICA
BOOK 10

PREVIEW
11

EPIC POEM
.ORG
DIGITAL CLASSICS

THESE LINES HAVE CONVERGED TO TELL
A STORY THAT SATISFIES ME IN MY HEART,
WHERE ONLY THERE IT REALLY COUNTS.

INTERLEAVABLE

language: Homeric Greek
copy: Zimmerman (Teubner 1901)
typeface: Sea Hand Press 20

This UNRESTRICTED INTERLEAVABLE LAYOUT of this PUBLIC DOMAIN TEXT is available for free at ARCHIVE.ORG (LINK).

As some way-faring Man, who wanders o'er
In Thought, a Length of Lands he trod before,
Sends forth his active Mind from Place to Place,
Joins Hill to Dale, and measures Space with Space:

EPICPOEM.ORG 🇺🇸 489 lines 3.0

PRINT
2-SIDED:
75 to **80**

Τρῶες δ' αὖτ' ἔκτοσθεν ἔσαν Πριάμοιο πόληος
πάντες σὺν τεύχεσσι καὶ ἅρμασιν ἠδὲ καὶ ἵπποις
ὠκυτάτοις· καῖον γὰρ ἀποκταμένους ἐνὶ χάρμῃ
δειδιότες, μὴ λαὸς ἐπιβρίσειεν Ἀχαιῶν.
τοὺς δ' ὡς οὖν ἐσίδοντο ποτὶ πτόλιν ἀΐσσοντας,
ἐσσυμένως κταμένοισι χυτὸν περὶ σῆμα βάλοντο
σπερχόμενοι· δεινὸν γὰρ ὑποτρομέεσκον ἰδόντες.
τοῖσι δ' ἄρ' ἀχνυμένοισιν ὑπὸ φρεσὶ μῦθον ἔειπε
Πουλυδάμας, ὁ γὰρ ἔσκε λίην πινυτὸς καὶ ἐχέφρων·
"ὦ φίλοι, οὐκέτ' ἀνεκτὸς ἐφ' ἡμῖν μαίνεται Ἄρης·
ἀλλ' ἄγε δὴ φραζώμεθ', ὅπως πολέμοιό τι μῆχος
εὕρωμεν· Δαναοὶ γὰρ ἐπικρατέουσι μένοντες.
νῦν δ' ἄγε δὴ πύργοισιν ἐϋδμήτοις ἐπιβάντες
μίμνωμεν νύκτας τε καὶ ἤματα δηριόωντες,
εἰς ὅ κε δὴ Δαναοὶ Σπάρτην ἐρίβωλον ἵκωνται,
ἢ αὐτοῦ παρὰ τεῖχος ἀκηδήσωσι μένοντες
ἀκλεὲς ἑζόμενοι· ἐπεὶ οὐ σθένος ἔσσεται αὐτοῖς
ῥῆξαι τείχεα μακρά, καὶ εἰ μάλα πολλὰ κάμωσιν·
οὐ γὰρ ἀβληχρὰ θεοῖσι τετεύχαται ἄφθιτα ἔργα.
οὐδέ τί που βρώμης ἐπιδευόμεθ' οὐδὲ ποτῆτος·
πολλὰ γὰρ ἐν Πριάμοιο πολυχρύσοιο μελάθροις
ἔμπεδον εἴδατα κεῖται, ἅ περ πολέεσσι καὶ ἄλλοις
πολλὸν ἐπὶ χρόνον ἔσσετ' ἀγειρομένοισιν ἐδωδὴ
ἐς κόρον, εἰ καὶ ἔτ' ἄλλος ἐελδομένοισιν ἵκηται
τρὶς τόσος ἐνθάδε λαὸς ἀρηγέμεναι μενεαίνων."
L1[I] ὣς φάτο· τὸν δ' ἐνένιπε θρασὺς πάϊς Ἀγχίσαο·
"Πουλυδάμα, πῶς γάρ σε σαόφρονά φασι τετύχθαι,
ὃς κέλεαι ποτὶ δηρὸν ἀνὰ πτόλιν ἄλγεα πάσχειν;
οὐ γὰρ ἀκηδήσουσι πολὺν χρόνον ἐνθάδ' Ἀχαιοί,
ἀλλ' ἔτ' ἐπιβρίσουσιν ἀλευομένους ἐσιδόντες·
νῶιν δ' ἔσσεται ἄλγος ἀποφθιμένων ἐνὶ πάτρῃ,
ἤν πως ἐνθάδε πουλὺν ἐπὶ χρόνον ἀμφιμάχωνται· **1** (1C)
οὐ γάρ τις Θήβηθε μελίφρονα σῖτον ὀπάσσει
ἧμιν, ἐπὴν εἰρχθῶμεν ἀνὰ πτόλιν, οὐδέ τις οἴσει
οἶνον Μαιονίηθεν· ἀνιηρῶι δ' ὑπὸ λιμῶι
φθισόμεθ' ἀργαλέως, εἰ καὶ μάλα τεῖχος ἀμύνει.
ἀλλ' εἰ μὲν θάνατόν τε κακὸν καὶ κῆρας ἀλύξαι,
μηδ' ἄρ' ὀϊζυρῶς θανέειν πολυαχθέι λιμῶι
◆ μέλλομεν, εἰν ἔντεσσι σὺν ἡμετέροις τεκέεσσι **2**
καὶ γεραροῖς πατέρεσσι μαχώμεθα· καί ῥά ποθι Ζεὺς
χραισμήσει· κείνου γὰρ ἀφ' αἵματός εἰμεν ἀγανοῦ·
εἰ δέ κεν ἂρ καὶ κείνωι ἀπεχθόμενοι τελέθωμεν,
εὐκλειῶς τάχ' ὀλέσθαι ἀμυνομένους περὶ πάτρης
βέλτερον, ἠὲ μένοντας ὀϊζυρῶς ἀπολέσθαι."
ὣς φάτο· τοὶ δ' ἄρα πάντες ἐπίαχον εἰσαΐοντες.
αἶψα δὲ δὴ κορύθεσσι καὶ ἀσπίσι καὶ δοράτεσσι
φράχθεν ἐπ' ἀλλήλους· ἐπὶ δ' ἀκαμάτου Διὸς ὄσσε
Quintus δέρκετ' ἀπ' Οὐλύμποιο κορυσσομένους ἐς Ἄρηα
Τρῶας ἐπ' Ἀργείοισιν· ἔγειρε δὲ θυμὸν ἑκάστου,
10.50 ὄφρα μάχην ἀλίαστον ἐπ' ἀμφοτέροισι τανύσσῃ

ἀντομένους ὑπὸ νύκτα, πάρος μέγα πεφρικυῖα·
πᾶσα δέ οἱ λασίων ὀρέων ἐστείβετο πέτρη
καὶ κρημνοί, πᾶσαι δὲ διεπρήσσοντο χαράδραι.
τὴν δέ που εἰσορόωσα τόθ' ὑψόθι δῖα Σελήνη
μνησαμένη κατὰ θυμὸν ἀμύμονος Ἐνδυμίωνος
πολλὰ μάλ' ἐσσυμένην ὀλοφύρατο· καί οἱ ὕπερθε
λαμπρὸν παμφανόωσα μακρὰς ἀνέφαινε κελεύθους.
ἵκετο δ' ἐμβεβαυῖα δι' οὔρεος, ἧχι καὶ ἄλλαι
νύμφαι Ἀλεξάνδροιο νέκυν περικωκύεσκον.
τὸν δ' ἔτι που κρατερὸν πῦρ ἄμφεχεν, οὕνεκ' ἄρ' αὐτῶι
μηλονόμοι ξυνιόντες ἀπ' οὔρεος ἄλλοθεν ἄλλοι
ὕλην θεσπεσίην παρενήνεον ἦρα φέροντες
ὑστατίην καὶ πένθος ὁμῶς ἑτάρωι καὶ ἄνακτι,
κλαίοντες μάλα πολλὰ περισταδόν· ἡ δέ μιν οὔ τι,
ἀμφαδὸν ὡς ἄθρησε, γοήσατο τειρομένη περ,
ἀλλὰ καλυψαμένη περὶ φάρεϊ καλὰ πρόσωπα
αἶψα πυρῇ ἐνέπαλτο· γόον δ' ἄρα πουλὺν ὄρινε·
καίετο δ' ἀμφὶ πόσει. νύμφαι δέ μιν ἄλλοθεν ἄλλαι
θάμβεον, εὖτ' ἐσίδοντο μετ' ἀνέρι πεπτηυῖαν·
καί τις ἑὸν κατὰ θυμὸν ἔπος ποτὶ τοῖον ἔειπεν·
"ἀτρεκέως Πάρις ἦεν ἀτάσθαλος, ὃς μάλα κεδνὴν
κάλλιπε κουριδίην καὶ ἀνήγαγε μάργον ἄκοιτιν,
οἷ αὐτῶι καὶ Τρωσὶ καὶ ἄστεϊ λοίγιον ἄλγος,
νήπιος, οὐδ' ἀλόχοιο περίφρονος ἅζετο θυμὸν
τειρομένης, ἥ περ μιν ὑπὲρ φάος ἠελίοιο
καί περ ἀπεχθαίροντα καὶ οὐ φιλέοντα τίεσκεν." **L1[I]**
ὣς ἄρ' ἔφη νύμφη τις ἀνὰ φρένας· οἱ δ' ἐνὶ μέσσῃ
πυρκαϊῇ καίοντο λελασμένοι Ἠριγενείης·
ἀμφὶ δὲ βουκόλοι ἄνδρες ἐθάμβεον, εὖτε πάροιθεν
Ἀργεῖοι θάμβησαν ἀολλέες ἀθρήσαντες
Εὐάδνην Καπανῆος ἐπεκχυμένην μελέεσσιν
ἀμφὶ πόσιν δμηθέντα Διὸς στονόεντι κεραυνῶι.
ἀλλ' ὁπότ' ἀμφοτέρους ὀλοὴ πυρὸς ἤνυσε ῥιπή,
Οἰνώνην τε Πάριν τε, μιῇ δ' ὑποκάββαλε τέφρῃ,
δὴ τότε πυρκαϊὴν οἴνωι σβέσαν· ὀστέα δ' αὐτῶν
χρυσέωι ἐν κρητῆρι θέσαν· περὶ δέ σφισι σῆμα
ἐσσυμένως τεύξαντο· θέσαν δ' ἄρα δοιὼ ὕπερθε
στήλας, αἵ περ ἔασι τετραμμέναι ἄλλυδις ἄλλῃ.
ζῆλον ἐπ' ἀλλήλῃσιν ἔτι στονόεντα φέρουσαι. **10.**489
Τρωιαὶ δὲ στενάχοντο κατὰ πτόλιν, οὐδ' ἐδύναντο ◆ **11.**1
ἐλθέμεναι ποτὶ τύμβον, ἐπεὶ μάλα τηλόθ' ἔκειτο
ἄστεος αἰπεινοῖο. νέοι δ' ἔκτοσθε πόληος
νωλεμέως πονέοντο· μάχη δ' οὐ λῆγε φόνοιο,
καί περ Ἀλεξάνδροιο δεδουπότος, οὕνεκ' Ἀχαιοὶ
Τρωσὶν ἐπεσσεύοντο ποτὶ πτόλιν, οἱ δὲ καὶ αὐτοὶ
τείχεος ἤιον ἐκτός, ἐπεί σφεας ἦγεν ἀνάγκη·
ἐν γὰρ δὴ μέσσοισιν Ἔρις στονόεσσά τ' Ἐνυὼ
στρωφῶντ', ἀργαλέῃσιν Ἐριννύσιν εἴκελαι ἄντην, **Quintus**
ἄμφω ἀπὸ στομάτων ὀλοὸν πνείουσαι ὄλεθρον·
ἀμφ' αὐτοῖσι δὲ Κῆρες ἀναιδέα θυμὸν ἔχουσαι **11.**11

αὐτίκ’ ἀεικίσσουσιν ἐμὸν δέμας· εἰ δέ κε μίμνω,
Quintus Τρῶιαι καὶ Τρῶές με περισταδὸν ἄλλοθεν ἄλλοι
αἶψα διαρραίσουσι· νέκυν δ’ οὐ γαῖα καλύψει,
ἀλλὰ κύνες δάψουσι καὶ οἰωνῶν θοὰ φῦλα·
ὡς ὄφελόν μ’ ἕλεν Αἶσα, πάρος τάδε πήματ’ ἰδέσθαι.”
ὣς ἔφατ’, οὔ τι γοῶσα πόσιν τόσον, ὁππόσον αὐτῆς
μύρετ’ ἀλιτροσύνης μεμνημένη· ἀμφὶ δὲ Τρωιαὶ
ὡς κεῖνον στενάχοντο, μετὰ φρεσὶ δ’ ἄλλα μενοίνων,
αἱ μὲν ὑπὲρ τοκέων μεμνημέναι, αἱ δὲ καὶ ἀνδρῶν,
αἱ δ’ ἄρ’ ὑπὲρ παίδων, αἱ δὲ γνωτῶν ἐριτίμων.
οἴη δ’ ἐκ θυμοῖο δαΐζετο κυδαλίμοιο
Οἰνώνη· ἀλλ’ οὔ τι μετὰ Τρωῇσιν ἐοῦσα
κώκυεν, ἀλλ’ ἀπάνευθεν ἐνὶ σφετέροισι μελάθροις
κεῖτο βαρὺ στενάχουσα παλαιοῦ λέκτρωι ἀκοίτεω.
οἵη δ’ ἐν ξυλόχοισι περιτρέφεται κρύσταλλος
αἰπυτάτων ὀρέων, ἥ τ’ ἄγκεα πολλὰ παλύνει
χευαμένη Ζεφύροιο καταιγίσιν· ἀμφὶ δὲ μακραὶ
ἄκριες ὑδρηλῇσι κατειβόμεναι λιβάδεσσι
δεύονθ’· ἡ δὲ νάπῃσιν ἀπειρεσίη περ ἐοῦσα
πίδακος ἐσσυμένης κρυερὸν περιτήκεται ὕδωρ·
ὣς ἥ γ’ ἀσχαλόωσα μέγα στυγερῇι ὑπ’ ἀνίηι
τήκετ’ ἀκηχεμένη πόσιος περὶ κουριδίοιο.
αἰνὰ δ’ ἀναστενάχουσα φίλον προσελέξατο θυμόν·
“ὤ μοι ἀτασθαλίης, ὤ μοι στυγεροῦ βιότοιο,
ἣ πόσιν ἀμφαγάπησα δυσάμμορον, ὧι σὺν ἐώλπειν
L2[O] γήραϊ τειρομένη βιότου κλυτὸν οὐδὸν ἱκέσθαι
αἰὲν ὁμοφρονέουσα· θεοὶ δ’ ἑτέρωσε βάλοντο·
ὥς μ’ ὄφελόν ποτε Κῆρες ἀνηρείψαντο μέλαιναι,
ὁππότε νόσφιν ἔμελλον Ἀλεξάνδροιο πέλεσθαι·
ἀλλὰ καὶ εἰ ζωός μ’ ἔλιπεν, μέγα τλήσομαι ἔργον
ἀμφ’ αὐτῶι θανέειν, ἐπεὶ οὔ τι μοι εὔαδεν ἠώς.”
ὣς φαμένης ἐλεεινὰ κατὰ βλεφάρων ἐχέοντο
δάκρυα, κουριδίοιο δ’ ἀναπλήσαντος ὄλεθρον
μνωομένη, ἅτε κηρὸς ὑπαὶ πυρί, τήκετο λάθρηι
— ἅζετο γὰρ πατέρα σφὸν ἰδ’ ἀμφιπόλους εὐπέπλους—,
μέχρις ἐπὶ χθόνα δῖαν ἀπ’ εὐρέος Ὠκεανοῖο
νὺξ ἐχύθη μερόπεσσι λύσιν καμάτοιο φέρουσα.
καί ῥα τόθ’ ὑπνώοντος ἐνὶ μεγάροισι τοκῆος
◆ καὶ δμώων πυλεῶνας ἀναρρήξασα μελάθρων
ἔκθορεν ἠΰτ’ ἄελλα· φέρον δέ μιν ὠκέα γυῖα·
ὡς δ’ ὅτ’ ἀν’ οὔρεα πόρτιν ἐρασσαμένην μέγα ταύρου
θυμὸς ἐποτρύνει ποσὶ καρπαλίμοισι φέρεσθαι
ἐσσυμένως, ἡ δ’ οὔ τι λιλαιομένη φιλότητος
ταρβεῖ βουκόλον ἄνδρα, φέρει δέ μιν ἄσχετος ὁρμή,
εἴ που ἐνὶ ξυλόχοισιν ὁμήθεα ταῦρον ἴδοιτο·
ὣς ἡ ῥίμφα θέουσα διήνυε μακρὰ κέλευθα
διζομένη τάχα ποσσὶ πυρῆς ἐπιβήμεναι αἰνῆς.
οὐδέ τί οἱ κάμε γούνατ’, ἐλαφρότεροι δ’ ἐφέροντο
ἐσσυμένης πόδες αἰέν· ἔπειγε γὰρ οὐλομένη Κὴρ
10.450 καὶ Κύπρις· οὐδέ τι θῆρας ἐδείδιε λαχνήεντας

70 (51c) λαοῖς· ἦ γὰρ ἔμελλεν Ἀλέξανδρος θανέεσθαι
251 (180c) χερσὶ Φιλοκτήταο πονεύμενος ἀμφ’ ἀλόχοιο. **Quintus**
τοὺς δ’ ἄγεν εἰς ἕνα χῶρον Ἔρις μεδέουσα κυδοιμοῦ
οὔ τινι φαινομένη· περὶ γὰρ νέφος ἄμφεχεν ὤμους
αἱματόεν· φοίτα δὲ μέγαν κλονέουσα κυδοιμὸν
ἄλλοτε μὲν Τρώων ἐς ὁμήγυριν, ἄλλοτ’ Ἀχαιῶν·
τὴν δὲ Φόβος καὶ Δεῖμος ἀταρβέες ἀμφεπένοντο
πατροκασιγνήτην κρατερόφρονα κυδαίνοντες·
ἡ δὲ μέγ’ ἐξ ὀλίγοιο κορύσσετο μαιμώωσα·
τεύχεα δ’ ἐξ ἀδάμαντος ἔχεν πεπαλαγμένα λύθρωι·
πάλλε δὲ λοίγιον ἔγχος ἐς ἠέρα· τῆς δ’ ὑπὸ ποσσὶ
κίνυτο γαῖα μέλαινα· πυρὸς δ’ ἄμπνειεν ἀϋτμὴν
σμερδαλέον· μέγα δ’ αἰὲν ἀΰτεεν ὀτρύνουσα
αἰζηούς· οἱ δ’ αἶψα συνήιον ἀρτύνοντες
ὑσμίνην· δεινὴ γὰρ ἄγεν θεὸς ἐς μέγα ἔργον.
τῶν δ’ ὥς τ’ ἢ ἀνέμων ἰαχὴ πέλε λάβρον ἀέντων
εἴαρος ἀρχομένου, ὅτε δένδρεα μακρὰ καὶ ὕλη
φύλλα φύει, ἢ ὡς ὅτ’ ἀν’ ἀζαλέην ξύλοχον πῦρ
αἰθόμενον βρομέει, ἢ ὡς μέγα πόντος ἀπείρων
μαίνεται ἐξ ἀνέμοιο δυσηχέος, ἀμφὶ δὲ ῥοῖβδος
γίνετ’ ἀπειρέσιος, τρόμεει δ’ ὕπο γούνατα ναυτέων·
ὣς τῶν ἐσσυμένων μέγ’ ὑπέβραχε γαῖα πελώρη·
ἐν δέ σφιν πέσε δῆρις, ἐπ’ ἄλλωι δ’ ἄλλος ὄρουσε.
πρῶτος δ’ Αἰνείας Δαναῶν ἕλεν Ἁρπαλίωνα
υἱὸν Ἀριζήλοιο, τὸν Ἀμφινόμη τέκε μήτηρ
γῇι ἔνι Βοιωτῶν, ὁ δ’ ἅμα Προθοήνορι δίωι **L2[O]**
ἐς Τροίην ἵκανεν ἀμυνέμεν Ἀργείοισι·
τόν ῥα τότ’ Αἰνείας ἁπαλὴν ὑπὸ νηδύα τύψας
νοσφίσατ ἐκ θυμοῖο καὶ ἡδέος ἐκ βιότοιο.
τῶι δ’ ἔπι Θερσάνδροιο δαΐφρονος υἷα δάμασσεν
Ὕλλον ἐϋγλώχινι βαλὼν κατὰ λαιμὸν ἄκοντι,
2 (2c) ὃν τέκε δῖ’ Ἀρέθουσα παρ’ ὕδασι Ληθαίοιο
Κρήτηι ἐν ἀμφιάλωι· μέγα δ’ ἤκαχεν Ἰδομενῆα.
αὐτὰρ Πηλείδαο πάϊς δυοκαίδεκα φῶτας
Τρώων αὐτίκ’ ὄλεσσεν ὑπ’ ἔγχεϊ πατρὸς ἑοῖο·
Κέβρον μὲν πρώτιστα καὶ Ἅρμονα Πασίθεόν τε
Ἰσμινόν τε καὶ Ἰμβράσιον Σχέδιόν τε Φλέγην τε
Μνήσαιόν τ’ ἐπὶ τοῖσι καὶ Ἔννομον Ἀμφίνοόν τε
3 καὶ Φάσιν ἠδὲ Γαληνόν, ὃς οἰκία ναιετάασκε
Γαργάρωι αἰπεινῇι, μετὰ δ’ ἔπρεπε μαρναμένοισι
Τρωσὶν ἐϋσθενέεσσι, κίεν δ’ ἅμ’ ἀπείρονι λαῶι
ἐς Τροίην· μάλα γάρ οἱ ὑπέσχετο πολλὰ καὶ ἐσθλὰ
Δαρδανίδης Πρίαμος δώσειν περικαλλέα δῶρα,
νήπιος· οὐδ’ ἄρ’ ἐφράσσαθ’ ἑὸν μόρον· ἦ γὰρ ἔμελλεν
ἐσσυμένως ὀλέεσθαι ὑπ’ ἀργαλέου πολέμοιο,
πρὶν δόμον ἐκ Πριάμοιο περικλυτὰ δῶρα φέρεσθαι.
καὶ τότε Μοῖρ’ ἀΐδηλος ἐπέτραπεν Ἀργείοισιν
Εὐρυμένην, ἕταρον κρατερόφρονος Αἰνείαο.
267 ὦρσε δέ οἱ μέγα θάρσος ὑπὸ φρένας, ὄφρα δαμάσσας
πολλοὺς αἴσιμον ἦμαρ ἀναπλήσῃ ὑπ’ ὀλέθρωι. **10.**100

δάμνατο δ' ἄλλοθεν ἄλλον ἀνηλέϊ θηρὶ ἐοικώς· 71 (52c)
οἱ δέ οἱ αἶψ' ὑπόεικον ἐφ' ὑστατίηι βιότοιο 252 (181c)
αἰνὸν μαιμώωντι καὶ οὐκ ἀλέγοντι μόροιο·
καί νύ κεν ἔργον ἔρεξεν ἀπείριτον ἐν δαῒ κείνηι,
εἰ μή οἱ χεῖρές τ' ἐκάμον καὶ δούρατος αἰχμὴ
πάμπαν ἀνεγνάμφθη· ξίφεος δέ οἱ οὐκέτι κώπη
ἔσθενεν· ἀλλά μιν Αἶσα διέκλασε· τὸν δ' ὑπ' ἄκοντι
τύψε κατὰ στομάχοιο Μέγης· ἀνὰ δ' ἔβλυσεν αἷμα
ἐκ στόματος· τῶι δ' αἶψα σὺν ἄλγεϊ Μοῖρα παρέστη.
τοῦ δ' ἄρ' ἀποκταμένοιο δύω θεράποντες Ἐπειοῦ
Δηιλέων τε καὶ Ἀμφίων ἀπὸ τεύχε' ἑλέσθαι
ὥρμαινον· τοὺς δ' αὖτε θρασὺ σθένος Αἰνείαο
δάμνατο μαιμώωντας ὀϊζυρῶς περὶ νεκρῶι.
ὡς δ' ὅτ' ἐν οἰνοπέδωι τις ἐπαΐσσοντας ὀπώρηι
σφῆκας τερσομένηισι περὶ σταφυλῆισι δαμάσσηι,
οἱ δ' ἄρ' ἀποπνείουσι πάρος γεύσασθαι ὀπώρης·
ὣς τοὺς αἶψ' ἐδάμασσε πρὶν ἔντεα ληίσσασθαι.
Τυδείδης δὲ Μένοντα καὶ Ἀμφίνοον κατέπεφνεν
ἄμφω ἀμύμονε φῶτε· Πάρις δ' ἕλε Δημολέοντα
Ἱππασίδην, ὃς πρόσθε Λακωνίδα γαῖαν ἔναιε
πὰρ προχοῆις ποταμοῖο βαθυρρόου Εὐρώταο,
ἤλυθε δ' ἐς Τροίην ὑπ' ἀρηιθόωι Μενελάωι·
καί ἑ Πάρις κατέπεφνε τυχὼν ὑπὸ μαζὸν ὀϊστῶι
δεξιόν, ἐκ δέ οἱ ἦτορ ἀπὸ μελέων ἐκέδασσε.
Τεῦκρος δὲ Ζέχιν εἷλε περικλυτὸν υἷα Μέδοντος,
L2[I] ὅς ῥά τε ναιετάασκεν ἐνὶ Φρυγίηι πολυμήλωι
ἄντρον ὑπὸ ζάθεον καλλιπλοκάμων Νυμφάων,
ἧχί ποτ' Ἐνδυμίωνα παρυπνώοντα βόεσσιν
ὑψόθεν ἀθρήσασα κατήλυθε δῖα Σελήνη
οὐρανόθεν· δριμὺς γὰρ ἄγεν πόθος ἠιθέοιο
ἀθανάτην περ ἐοῦσαν ἀκήρατον, ἧς ἔτι νῦν περ
εὐνῆς σῆμα τέτυκται ὑπὸ δρυσίν· ἀμφὶ γὰρ αὐτῆι 3 (3c)
ἐκκέχυτ' ἐν ξυλόχοισι βοῶν γλάγος· οἱ δέ νυ φῶτες
θηεῦντ' εἰσέτι κεῖνο· τὸ γὰρ μάλα τηλόθι φαίης
ἔμμεναι εἰσορόων πολιὸν γάλα, κεῖνο δ' ἵησι
λευκὸν ὕδωρ, καὶ βαιὸν ἀπόπροθεν ὁππόθ' ἵκηται,
πήγνυται ἀμφὶ ῥέεθρα, πέλει δ' ἄρα λάϊνον οὖδας.
Ἀλκαίωι δ' ἐπόρουσε Μέγης Φυλήιος υἱός·
◆ καί ῥά μιν ἀσπαίρουσαν ὑπὸ κραδίην ἐπέρησεν 4
ἐγχείηι· τοῦ δ' ὦκα λύθη πολυήρατος αἰών·
οὐδέ μιν ἐκ πολέμοιο πολυκλαύτοιο μολόντα
καί περ ἐελδόμενοι μογεροὶ δέξαντο τοκῆες,
Φύλλις ἐΰζωνος καὶ Μάργασος, οἵ ῥ' ἐνέμοντο
Ἁρπάσου ἀμφὶ ῥέεθρα διειδέος, ὅς τ' ἀλεγεινῶς
Μαιάνδρωι κελάδοντα ῥόον καὶ ἀπείριτον οἶδμα
συμφέρετ' ἤματα πάντα λάβρωι περὶ χεύματι θύων.
Γλαύκου δ' ἐσθλὸν ἑταῖρον ἐϋμμελίην Σκυλακῆα
υἱὸς Ὀϊλῆος σχεδὸν οὔτασεν ἀντιόωντα
βαιὸν ὑπὲρ σάκεος· διὰ δὲ πλατὺν ἤλασεν ὦμον 268
αἰχμὴ ἀνιηρὴ· περὶ δ' ἔβλυσεν αἷμα βοείηι.

ἑσπομένου Ὀδυσῆος ὑπὲρ μέγα τεῖχος ὀρούσας
Ἀλκαθόωι στονόεντα φέρειν ἤμελλεν ὄλεθρον
ἁρπάξας ἐθέλουσαν ἐΰφρονα Τριτογένειαν,
ἥ τ' ἔρυμα πτόλιός τε καὶ αὐτῶν ἔπλετο Τρώων·
οὐδὲ γὰρ οὐδὲ θεῶν τις ἀπειρέσιον χαλεπήνας
ἔσθενεν ὄλβιον ἄστυ διαπραθέειν Πριάμοιο
ἀθανάτης ἔμπροσθεν ἀκηδέος ἐμβεβαυίης·
οὐδέ οἱ ἄμβροτον εἶδος ἐτεκτήναντο σιδήρωι
ἀνέρες, ἀλλά μιν αὐτὸς ἀπ' Οὐλύμποιο Κρονίων
κάββαλεν ἐς Πριάμοιο πολυχρύσοιο πόληα.
καὶ τὰ μὲν ὣς ὀάριζε Διὸς δάμαρ ἀμφιπόλοισιν,
ἄλλα τε πόλλ' ἐπὶ τοῖσι. Πάριν δ' ἄρα θυμὸς ἐν Ἴδηι
κάλλιπεν, οὐδ' Ἑλένη μιν ἐσέδρακε νοστήσαντα·
ἀμφὶ δέ μιν Νύμφαι μέγ' ἐκώκυον, οὕνεκ' ἄρ' αὐτοῦ
εἰσέτι που μέμνηντο κατὰ φρένας, ὅσσα πάροιθεν
ἐξέτι νηπιάχοιο συναγρομένοις ὀάριζε·
σὺν δέ σφιν μύροντο βοῶν θοοὶ ἀγροιῶται
ἀχνύμενοι κατὰ θυμόν· ἐπεστενάχοντο δὲ βῆσσαι.
καὶ τότε δὴ Πριάμοιο πολυτλήτοιο γυναικὶ
δεινὸν Ἀλεξάνδροιο μόρον φάτο βουκόλος ἀνήρ·
τῆς δ' ἄφαρ, ὡς ἐσάκουσε, τρόμωι περιπάλλετο θυμός,
γυῖα δ' ὑπεκλάσθησαν· ἔπος δ' ὀλοφύρατο τοῖον·
"ὤλεό μοι, φίλε τέκνον, ἐμοὶ δ' ἐπὶ πένθεϊ πένθος
κάλλιπες αἰὲν ἄφυκτον, ἐπεὶ πολὺ φέρτατος ἄλλων
παίδων ἔσκες ἐμεῖο μεθ' Ἕκτορα· τῶ νύ σε λυγρὴ
κλαύσομαι, εἰς ὅ κέ μοι κραδίηι ἔνι πάλλεται ἦτορ· L2[I]
οὐ γὰρ ἄνευ μακάρων τάδε πάσχομεν, ἀλλά τις Αἶσα
μήδετο λοίγια ἔργα, τὰ μὴ ὤφειλον ὀτλῆσαι,
ἀλλ' ἔθανον τὸ πάροιθεν ἐν εἰρήνηι τε καὶ ὄλβωι· {...}
ἐλπομένη καὶ ἔτ' ἄλλα κακώτερα θηήσασθαι,
παῖδας μὲν κταμένους, κεραϊζομένην δὲ πόληα
καὶ πυρὶ δαιομένην Δαναῶν ὑπὸ καρτεροθύμων,
σύν τε νυοὺς θύγατράς τε μετὰ Τρωῆισι καὶ ἄλλης
ἑλκομένας ἅμα παισὶ δορυκτήτωι ὑπ' ἀνάγκηι."
ὣς φάτο κωκύουσα· πόσις δέ οἱ οὔ τι πέπυστο·
ἀλλ' ὁ παρ' Ἕκτορος ἦστο τάφωι ἐπὶ δάκρυα χεύων·
οὕνεκ' ἄριστος ἔην καὶ ἐρύετο δούρατι πάτρην·
τοῦ πέρι πευκαλίμας ἀχέων φρένας οὔ τι πέπυστο.
ἀλλ' Ἑλένη μάλα πολλὰ διηνεκέως γοόωσα
ἄλλα μὲν ἐν Τρώεσσιν ὄϋτεεν, ἄλλα δέ οἱ κῆρ
ἐν κραδίηι μενέαινε· φίλον δ' ἀνὰ θυμὸν ἔειπεν·
"ἆνερ, ἐμοὶ καὶ Τρωσὶ καὶ αὐτῶι σοὶ μέγα πῆμα,
ὤλεο λευγαλέως· ἐμὲ δ' ἐν στυγερῆι κακότητι
κάλλιπες ἐλπομένην ὀλοώτερα πήματ' ἰδέσθαι.
ὡς ὄφελόν μ' Ἅρπυιαι ἀνηρείψαντο πάροιθεν,
ὁππότε σοί_γ' ἑπόμην ὀλοῆι ὑπὸ δαίμονος Αἴσηι·
νῦν δ' ἄρα καὶ σοὶ πῆμα θεοὶ δόσαν ἠδ' ἐμοὶ αὐτῆι
αἰνομόρωι· πάντες δέ μ' ἀάσπετον ἐρρίγασι,
πάντες δ' ἐχθαίρουσιν ἐμόν κέαρ· οὐδέ πηι οἶδα
ἐκφυγέειν· εἰ γάρ κε φύγω Δαναῶν ἐς ὅμιλον,

αἴ ῥα καὶ αὐταὶ Ζηνὸς ἐριγδούποιο θύγατρες 72 (53C)
Quintus εἰσί, καὶ ἀνθρώποισιν ὑπερφιάλοις κοτέουσαι 253 (182C)
ἐξόπιθε στονόεσσαν ἐπιθύνουσιν Ἐρινὺν
καὶ χόλον· ἀλλὰ σύ, πότνα, κακὰς ἀπὸ Κῆρας ἔρυκε
ἐσσυμένως, εἰ καί τι παρήλιτον ἀφραδίῃσιν.”
ὣς ἄρ’ ἔφη· τῆς δ’ οὔ τι φρένας παρέπεισε κελαινάς,
ἀλλά ἑ κερτομέουσα μέγ’ ἀχνύμενον προσέειπε·
“τίπτε μοι εἰλήλουθας, ἐναντίον, ἥν ῥα πάροιθε
κάλλιπες ἐν μεγάροισιν ἀάσπετα κωκύουσαν
εἵνεκα Τυνδαρίδος πολυκηδέος, ᾗι παριαύων
τέρπεο καγχαλόων, ἐπεὶ ἦ πολὺ φερτέρη ἐστὶ
τῆς σέο κουριδίης· τὴν γὰρ φάτις ἔμμεν ἀγήρω·
κείνην ἐσσυμένως γουνάζεο, μηδέ νύ μοί περ
δακρυόεις ἐλεεινὰ καὶ ἀλγινόεντα παραύδα·
αἴ γάρ μοι μέγα θηρὸς ὑπὸ κραδίηι μένος εἴη
δαρδάψαι σέο σάρκας, ἔπειτα δέ θ’ αἷμα λαφύξαι,
οἷά με πήματ’ ἔοργας ἀτασθαλίηισι πιθήσας.
σχέτλιε, ποῦ νύ τοί ἐστιν ἐϋστέφανος Κυθέρεια;
πῆι δὲ πέλει γαμβροῖο λελασμένος ἀκάματος Ζεύς;
τοὺς ἔχ’ ἀοσσητῆρας· ἐμῶν δ’ ἀποτῆλε μελάθρων
χάζεο, καὶ μακάρεσσι καὶ ἀνδράσι πῆμ’ ἀλεγεινόν·
σεῖο γὰρ εἵνεκ’, ἀλιτρέ, καὶ ἀθανάτους ἕλε πένθος,
τοὺς μὲν ἐφ’ υἱωνοῖς, τοὺς δ’ υἱάσιν ὀλλυμένοισιν.
ἀλλά μοι ἔρρε δόμοιο καὶ εἰς Ἑλένην ἀφίκανε,
ἧς σε χρεὼ νυκτός τε καὶ ἤματος ἀσχαλόωντα
L3[O] τρύζειν πὰρ λεχέεσσι πεπαρμένον ἄλγεϊ λυγρῶι,
εἰς ὅ κε σ’ ἰήνειεν ἀνιηρῶν ὀδυνάων.”
ὣς φαμένη γοόωντα φίλων ἀπέπεμπε μελάθρων,
νηπίη, οὐδ’ ἄρ’ ἐφράσσαθ’ ἑὸν μόρον· ἦ γὰρ ἔμελλον
κείνου ἀποφθιμένοιο καὶ αὐτῆι Κῆρες ἕπεσθαι
ἐσσυμένως· ὣς γάρ οἱ ἐπέκλωσεν Διὸς Αἶσα.
τὸν δ’ ἄρ’ ἀπεσσύμενον λασίης ὑπὲρ ἄκριας Ἴδης 4 (4C)
λυγρὸν ἐπισκάζοντα καὶ ἀχνύμενον μέγα θυμῶι
Ἥρη τ’ εἰσενόησε καὶ ἄμβροτον ἦτορ ἰάνθη
ἑζομένη κατ’ Ὄλυμπον, ὅπηι Διὸς ἔπλετ’ ἀλωή.
καί ῥά οἱ ἀμφίπολοι πίσυρες σχεδὸν ἑδριόωντο,
τάς ποτ’ ἄρ’ Ἠελίωι χαροπὴ δμηθεῖσα Σελήνη
γείνατ’ ἀν’ οὐρανὸν εὐρὺν ἀτειρέας οὐδὲν ὁμοίας
◆ ἀλλήλῃς· μορφῆι δὲ διέκριθεν ἄλλη ἀπ’ ἄλλης· 5
{…} ἡ δ’ ἑτέρη χειμῶνι καὶ αἰγοκερῆι μέμηλε·
τέτρασι γὰρ μοίρηισι βροτῶν διαμείβεται αἰών,
ἃς κεῖναι ἐφέπουσιν ἀμοιβαδόν· ἀλλὰ τὰ μέν που
αὐτῶι Ζηνὶ μέλοιτο κατ’ οὐρανόν· αἱ δ’ ὀάριζον,
ὁππόσα λοίγιος Αἶσα περὶ φρεσὶν οὐλομένηισι
μήδετο, Τυνδαρίδος στυγερὸν γάμον ἐντύνουσα
Δηιφόβωι, καὶ μῆνιν ἀνιηρὴν Ἑλένοιο
καὶ χόλον ἀμφὶ γυναικός, ὅπως τέ μιν υἷες Ἀχαιῶν
ἤμελλον μάψαντες ἐν ὑψηλοῖσιν ὄρεσσι
χωόμενον Τρώεσσι θοὰς ἐπὶ νῆας ἄγεσθαι, 269
ὥς τέ οἱ ἐννεσίηισι κραταιοῦ Τυδέος υἱὸς

ἀλλά μιν οὔ τι δάμασσεν, ἐπεί ῥά ἑ μόρσιμον ἦμαρ
δέχνυτο νοστήσαντα φίλης παρὰ τείχεσι πάτρης· Quintus
εὖτε γὰρ Ἴλιον αἰπὺ θοοὶ διέπερσαν Ἀχαιοί,
δὴ τότ’ ἄρ’ ἐκ πολέμοιο φυγὼν Λυκίην ἀφίκανεν
οἶος ἄνευθ’ ἑτάρων· τὸν δ’ ἄστεος ἄγχι γυναῖκες
ἀγρόμεναι τεκέων σφετέρων ὕπερ ἠδὲ καὶ ἀνδρῶν
εἴρονθ’· ὃς δ’ ἄρα τῆισι μόρον κατέλεξεν ἁπάντων·
αἱ δ’ ἄρα χερμαδίοισι περισταδὸν ἀνέρα κεῖνον
δάμναντ’, οὐδ’ ἀπόνητο μολὼν ἐς πατρίδα νόστου,
ἀλλά ἑ λᾶες ὕπερθε μέγα στενάχοντα κάλυψαν·
καί ῥά οἱ ἐκ βελέων ὀλοὸς περὶ τύμβος ἐτύχθη
πὰρ τέμενος καὶ σῆμα κραταιοῦ Βελλεροφόντου,
Τλῶι ἔνι, κυδαλίμης Τιτηνίδος ἀγχόθι πέτρης·
ἀλλ’ ὁ μὲν αἴσιμον ἦμαρ ἀναπλήσας ὑπ’ ὀλέθρωι
ὕστερον ἐννεσίηισιν ἀγαυοῦ Λητοΐδαο
τίεται ὥς τε θεός, φθινύθει δέ οἱ οὔ ποτε τιμή.
Ποίαντος δ’ ἐπὶ τοῖσι πάϊς κτάνε Δηιονῆα
ἠδ’ Ἀντήνορος υἱὸν ἐϋμμελίην Ἀκάμαντα·
ἄλλων δ’ αἰζηῶν ὑπεδάμνατο πουλὺν ὅμιλον·
θῦνε γὰρ ἐν δηίοισιν ἀτειρέϊ ἶσος Ἄρηι
ἢ ποταμῶι κελάδοντι, ὃς ἕρκεα μακρὰ δαΐζει
πλημμύρων, ὅτε λάβρον ὀρινόμενος περὶ πέτρηις
ἐξ ὀρέων ἀλεγεινὰ μεμιγμένος ἔρχεται ὄμβρωι,
ἀέναός περ ἐὼν καὶ ἀγάρροος, οὐδέ νυ τόν γε
εἴργουσιν προβλῆτες ἀάσπετα παφλάζοντα·
ὣς οὔ τις Ποίαντος ἀγακλειτοῦ θρασὺν υἷα L3[O]
ἔσθενεν ὀφθαλμοῖσιν ἰδὼν καὶ ἄπωθε πελάσσαι·
ἐν γάρ οἱ στέρνοισι μένος περιώσιον ἦεν.
τεύχεσι δ’ ἀμφεκέκαστο δαΐφρονος Ἡρακλῆος
δαιδαλέοις· περὶ γάρ οἱ ἐνὶ ζωστῆρι φαεινῶι
ἄρκτοι ἔσαν βλοσυραὶ καὶ ἀναιδέες, ἀμφὶ δὲ θῶες
σμερδαλέοι, καὶ λυγρὸν ὑπ’ ὀφρύσι μειδιόωσαι
πορδάλιες· τῶν δ’ ἄγχι λύκοι ἔσαν ὀβριμόθυμοι
καὶ σύες ἀργιόδοντες ἐΰσθενέες τε λέοντες
ἐκπάγλως ζωοῖσιν ἐοικότες· ἀμφὶ δὲ πάντηι
ὑσμῖναι ἐνέκειντο μετ’ ἀργαλέοιο φόνοιο·
δαίδαλα μέν οἱ τόσσα περὶ ζωστῆρα τέτυκτο.
ἄλλα δέ οἱ γωρυτὸς ἀπείριτος ἀμφεκέκαστο·
ἐν μὲν ἔην Διὸς υἱὸς ἀελλοπόδης Ἑρμείης
Ἰνάχου ἀμφὶ ῥέεθρα κατακτείνων μέγαν Ἄργον,
Ἄργον, ὅς ὀφθαλμοῖσιν ἀμοιβαδὸν ὑπνώεσκεν·
ἐν δὲ βίη Φαέθοντος ἀνὰ ῥόον Ἠριδανοῖο
βλήμενος ἐκ δίφροιο· καταιθομένης δ’ ἄρα γαίης,
ὡς ἐτεόν, πεπότητο μέλας ἐνὶ ἠέρι καπνός·
Περσεὺς δ’ ἀντίθεος βλοσυρὴν ἐδάϊζε Μέδουσαν,
ἄστρων ἧχι λοετρὰ πέλει καὶ τέρματα γαίης
πηγαί τ’ Ὠκεανοῖο βαθυρρόου, ἔνθ’ ἀκάμαντι
ἠελίωι δύνοντι συνέρχεται ἑσπερίη νύξ·
ἐν δὲ καὶ ἀκαμάτοιο μέγας πάϊς Ἰαπετοῖο
Καυκάσου ἠλιβάτοιο παρηιώρητο κολώνηι

δεσμῶι ἐν ἀρρήκτωι· κεῖρεν δέ οἱ αἰετὸς ἧπαρ 73 (54c)
αἰὲν ἀεξόμενον· ὁ δ' ἄρα στενάχοντι ἐώικει. 254 (183c)
καὶ τὰ μὲν ἄρ τεύξαντο κλυταὶ χέρες Ἡφαίστοιο
ὀβρίμωι Ἡρακλῆι· ὁ δ' ὤπασε παιδὶ φορῆναι
Ποίαντος, μάλα γάρ οἱ ὁμωρόφιος φίλος ἦεν.
  αὐτὰρ ὁ κυδιόων ἐν τεύχεσι δάμνατο λαούς.
ὀψὲ δέ οἱ ἐπόρουσε Πάρις στονόεντας ὀϊστοὺς
νωμῶν ἐν χείρεσσι μετὰ γναμπτοῖο βιοῖο
θαρσαλέως· τῶι γάρ ῥα συνήιεν ὕστατον ἦμαρ.
ἧκε δ' ἀπὸ νευρῆφι θοὸν βέλος· ἡ δ' ἰάχησεν
ἰοῦ ἀπεσσυμένοιο· τὸ δ' οὐχ ἅλιον φύγε χειρῶν·
καί ῥ' αὐτοῦ μὲν ἅμαρτεν ἀλευαμένου μάλα τυτθόν,
ἀλλ' ἔβαλεν Κλεόδωρον ἀγακλειτόν περ ἐόντα
βαιὸν ὑπὲρ μαζοῖο, διήλασε δ' ἄχρις ἐς ὦμον·
οὐ γὰρ ἔχεν σάκος εὐρύ, τό οἱ λυγρὸν ἔσχεν ὄλεθρον·
ἀλλ' ὅ γε γυμνὸς ἐὼν ἀνεχάζετο· τοῦ γὰρ ἀπ' ὤμων
Πουλυδάμας ἀπάραξε σάκος τελαμῶνα δαΐξας
βουπλῆγι στιβαρῶι· ὁ δ' ἐχάσσατο μαρνάμενός περ
αἰχμῆι ἀνιηρῆι· στονόεις δέ οἱ ἔμπεσεν ἰὸς
ἄλλοθεν ἀΐξας· ὣς γάρ νύ που ἤθελε δαίμων
θήσειν αἰνὸν ὄλεθρον ἐΰφρονος υἱέϊ Λέρνου,
ὃν τέκετ' Ἀμφιάλη Ῥοδίων ἐν πίονι γαίηι.
  τὸν δ' ὡς οὖν ἐδάμασσε Πάρις στονόεντι βελέμνωι,
δὴ τότε που Ποίαντος ἀμύμονος ὄβριμος υἱὸς
ἐμμεμαὼς θοὰ τόξα τιταίνετο οἱ μέγ' ἀΰτει·
L3[I] "ὦ κύον, ὡς σοὶ ἔγωγε φόνον καὶ κῆρ' ἀΐδηλον
δώσω, ἐπεί νύ μοι ἄντα λιλαίεαι ἰσοφαρίζειν·
καί κεν ἀναπνεύσουσιν, ὅσοι σέθεν εἵνεκα λυγροῦ
τείροντ' ἐν πολέμωι· τάχα γὰρ λύσις ἔσσετ' ὀλέθρου
ἐνθάδε σεῖο θανόντος, ἐπεί σφισι πῆμα τέτυξαι."
  ὣς εἰπὼν νευρὴν μὲν ἐΰστροφον ἀγχόθι μαζοῦ
εἴρυσε, κυκλώθη δὲ κέρας, καὶ ἀμείλιχος ἰὸς 5 (5c)
ἰθύνθη, τόξον δ' αἰνὴ ὑπερέσχεν ἀκωκὴ
τυτθὸν ὑπ' αἰζηοῖο βίηι· μέγα δ' ἔβραχε νευρὴ
ἰοῦ ἀπεσσυμένοιο δυσηχέος· οὐδ' ἀφάμαρτε
δῖος ἀνήρ· τοῦ δ' οὔ τι λύθη κέαρ, ἀλλ' ἔτι θυμῶι
ἔσθενεν· οὐ γάρ οἱ τότε καίριος ἔμπεσεν ἰός,
ἀλλὰ παρέθρισε χειρὸς ἐπιγράβδην χρόα καλόν.
◆ ἐξαῦτις δ' ὅ γε τόξα τιτύσκετο· τὸν δὲ παραφθὰς 6
ἰῶι ἐϋγλώχινι βάλεν βουβῶνος ὕπερθε
Ποίαντος φίλος υἱός· ὁ δ' οὐκέτι μίμνε μάχεσθαι,
ἀλλὰ θοῶς ἀπόρουσε, κύων ὥς, ὅς τε λέοντα
ταρβήσας χάσσηται ἐπεσσύμενος τὸ πάροιθεν·
ὣς ὅ γε λευγαλέηισι πεπαρμένος ἦτορ ἀνίηις
χάζετ' ἀπὸ πτολέμοιο. συνεκλονέοντο δὲ λαοὶ
ἀλλήλους ὀλέκοντες· ἐν αἵματι δ' ἔπλετο δῆρις
κτεινομένων ἑκάτερθε· νεκροὶ δ' ἐπέκειντο νέκυσσι
πανσυδίηι ψεκάδεσσιν ἐοικότες ἠὲ χαλάζηι
ἢ χιόνος νιφάδεσιν, ὅτ' οὔρεα μακρὰ καὶ ὕλην 270
Ζηνὸς ὑπ' ἐννεσίηις Ζέφυρος καὶ χεῖμα παλύνει·
ὣς οἵ γ' ἀμφοτέρωθεν ἀνηλέϊ κηρὶ δαμέντες
ἀθρόοι ἀλλήλοισι δεδουπότες ἀμφεχέοντο.
  αἰνὰ δ' ἀνεστενάχιζε Πάρις, περὶ δ' ἕλκεϊ θυμὸν
τείρετο· τὸν δ' ἀλύοντα τάχ' ἄμφεπον ἰητῆρες.
Τρῶες δ' εἰς ἑὸν ἄστυ κίον· Δαναοὶ δ' ἐπὶ νῆας
κυανέας ἀφίκοντο θοῶς· τοὺς γάρ ῥα κυδοιμοῦ
νὺξ ἀπέπαυσε μέλαινα, μόγον δ' ἐξείλετο γυίων
ὕπνον ἐπὶ βλεφάροισι πόνου ἀλκτῆρα χέασα.
ἀλλ' οὐχ ὕπνος ἔμαρπτε θοὸν Πάριν ἄχρις ἐς ἠῶ·
οὐ γάρ οἵ τις ἄλαλκε λιλαιομένων περ ἀμύνειν
παντοίοις ἀκέεσσιν, ἐπεί ῥά οἱ αἴσιμον ἦεν
Οἰνώνης ὑπὸ χερσὶ μόρον καὶ κῆρας ἀλύξαι,
ἣν ἐθέληι· ὁ δ' ἄρ' αἶψα θεοπροπίηισι πιθήσας
ἤιεν οὐκ ἐθέλων· ὀλοὴ δέ μιν ἦγεν ἀνάγκη
κουριδίης εἰς ὦπα· λυγροί γε μὲν ἀντιόωντες
κὰκ κορυφῆς ὄρνιθες ἀΰτεον, οἱ δ' ἀνὰ χεῖρα
σκαιὴν ἀΐσσοντες· ὁ δέ σφεας ἄλλοτε μέν που
δείδιεν εἰσορόων, ὁτὲ δ' ἀκράαντα πέτεσθαι
ἔλπετο· τοὶ δέ οἱ αἰνὸν ὑπ' ἄλγεσι φαῖνον ὄλεθρον.
ἷξε δ' ἐς Οἰνώνην ἐρικυδέα· τὸν δ' ἐσιδοῦσαι
ἀμφίπολοι θάμβησαν ἀολλέες ἠδὲ καὶ αὐτὴ
Οἰνώνη· ὁ δ' ἄρ' αἶψα πέσεν παρὰ ποσσὶ γυναικός, {…}
ἀμφὶ μέλαιν' ἐφύπερθε καὶ ἔνδοθι, μέχρις ἱκέσθαι
μυελὸν ἐς λιπόωντα δι' ὀστέου, οὕνεκα νηδὺν
φάρμακον αἰνὸν ἔπυθε κατ' οὐτάμενον χρόα φωτός.
τείρετο δὲ στυγερῆι βεβολημένος ἦτορ ἀνίηι· L3[I]
ὡς δ' ὅτε τις νούσωι τε καὶ ἀργαλέηι μέγα δίψηι
αἰθόμενος κραδίην ἀδινὸν κέαρ αὐαίνηται,
ὅν τε περιζείουσα χολὴ φλέγει, ἀμφὶ δὲ νωθὴς
ψυχή οἱ πεπότητ' ἐπὶ χείλεσιν αὐαλέοισιν
ἀμφότερον βιότου τε καὶ ὕδατος ἱμείρουσα·
ὣς τοῦ ὑπὸ στέρνοισι καταίθετο θυμὸς ἀνίηι·
καί ῥ' ὀλιγοδρανέων τοῖον ποτὶ μῦθον ἔειπεν·
  "ὦ γύναι αἰδοίη, μὴ δή νύ με τειρόμενόν περ
ἐχθήρηις, ἐπεὶ ἄρ σε πάρος λίπον ἐν μεγάροισι
χήρην, οὐκ ἐθέλων περ· ἄγον δέ με Κῆρες ἄφυκτοι
εἰς Ἑλένην, ἧς εἴθε πάρος λεχέεσσι μιγῆναι
σῆισιν ἐν ἀγκοίνηισι θανὼν ἀπὸ θυμὸν ὄλεσσα.
ἀλλ' ἄγε, πρός τε θεῶν, οἵ τ' οὐρανὸν ἀμφινέμονται,
πρός τε τεῶν λεχέων καὶ κουριδίης φιλότητος,
ἤπιον ἔνθεο θυμόν, ἄχος δ' ἀλεγεινὸν ἄλαλκε
φάρμακ' ἀλεξήσοντα καθ' ἕλκεος οὐλομένοιο
θεῖσα, τά μοι μεμόρηται ἀπωσέμεν ἄλγεα θυμοῦ,
ἣν ἐθέληις· σῆισιν γὰρ ἐπὶ φρεσίν, εἴ τε σαῶσαι
μήδεαι ἐκ θανάτοιο δυσηχέος, εἴ τε καὶ οὐκί·
ἀλλ' ἐλέαιρε τάχιστα καὶ ὠκυμόρων σθένος ἰῶν
ἐξάκεσ', ἕως μοι ἔτ' ἀμφὶ μένος καὶ γυῖα τέθηλε·
μηδέ τί με ζήλοιο λυγροῦ μεμνημένη ἔμπης
καλλείψηις θανέεσθαι ἀμειλίκτωι ὑπὸ πότμωι
πὰρ ποσὶ σοῖσι πεσόντα· Λιτῆις δ' ἀποθύμια ῥέξεις,

11.501 ◆ ἔσκε λύσις καμάτοιο, πόνος δ’ ἄπρηκτος ὀρώρει. 74
12.1 Ἀλλ’ ὅτε δὴ μάλα πολλὰ κάμον περὶ τείχεα Τροίης 255
Quintus αἰχμηταὶ Δαναοί, πολέμου δ’ οὐ γίνετο τέκμωρ,
δὴ τότ’ ἀριστήων ἄγυριν ποιήσατο Κάλχας
εὖ εἰδὼς ἀνὰ θυμὸν ὑπ’ ἐννεσίῃς Ἑκάτοιο
πτήσιας οἰωνῶν ἠδ’ ἀστέρας ἄλλα τε πάντα
σήμαθ’, ὅσ’ ἀνθρώποισι θεῶν ἰότητι πέλονται·
καί σφιν ἀγειρομένοισιν ἔπος ποτὶ τοῖον ἔειπε·
“μηκέτι πὰρ τείχεσσιν ἐφεζόμενοι πονέεσθε,
ἀλλ’ ἄλλην τινὰ μῆτιν ἐνὶ φρεσὶ μητιάασθε
καὶ δόλον, ὅς λαοῖσι καὶ ἡμῖν ἔσσετ’ ὄνειαρ·
ἦ γὰρ ἔγωγε χθιζὸν ἐσέδρακον ἐνθάδε σῆμα·
ἴρηξ σεῦε πέλειαν· ἐπειγομένη δ’ ἄρα κείνη
χηραμὸν ἐς πέτρης κατεδύσατο· τῆι δ’ ὁ χολωθεὶς
ἀργαλέως μάλα πολλὸν ἐπὶ χρόνον ἀγχόθι μίμνε
χηραμοῦ· ἡ δ’ ἀλέεινεν· ὁ δ’ ἐνθέμενος χόλον αἰνὸν
θάμνωι ὑπεκρύφθη· ἡ δ’ ἔκθορεν ἀφραδίῃσιν
ἔμμεναι ἐλπομένη μιν ἀπόπροθεν· ὅς δ’ ἐπαερθεὶς
δειλαίηι τρήρωνι φόνον στονόεντ’ ἐφέηκε·
τῶ νῦν μή τι βίηι πειρώμεθα Τρώιον ἄστυ
περσέμεν, ἀλλ’ εἴ πού τι δόλος καὶ μῆτις ἀνύσσηι.”
ὣς ἄρ’ ἔφη· τῶν δ’ οὔ τις ἔφη φρεσὶ τεκμήρασθαι
ἄλκαρ ὀϊζυροῖο μόθου· δίζοντο δὲ μῆχος
εὑρέμεναι· μοῦνος δὲ σαοφροσύνῃσι νόησεν
υἱὸς Λαέρταο καὶ ἀντίον ἔκφατο μῦθον·
L1[O] “ὦ φίλ’, ἐπουρανίοισι τετιμένε πάγχυ θεοῖσιν,
εἰ ἐτεὸν πέπρωται ἐϋπτολέμοισιν Ἀχαιοῖς
ἐκπέρσαι Πριάμοιο δολοφροσύνῃσι πόληα,
ἵππον τεκτήναντες ἀριστέες ἐς λόχον ἄνδρες
βησόμεθ’ ἀσπασίως· λαοὶ δ’ ἀπονόσφι νέεσθαι
ἐς Τένεδον σὺν νηυσίν, ἐνιπρῆσαι δ’ ἄρα πάντες
ἃς κλισίας, ἵνα Τρῶες ἀπ’ ἄστεος ἀθρήσαντες 1
ἐς πεδίον προχέωνται ἀταρβέες· ἀλλά τις ἀνὴρ
θαρσαλέος, τόν γ’ οὔ τις ἐπίσταται ἐν Τρώεσσι,
μιμνέτω ἔκτοθεν ἵππου ἀρήϊον ἐνθέμενος κῆρ,
◆ ὅς τις ὑποκρίναιτο βίην ὑπέροπλον Ἀχαιῶν
ῥέξαι ὑπὲρ νόστοιο λιλαιομένων μέγ’ ἀλύξαι
ἵππωι ὑποπτήξας εὐεργέϊ· “τὸν δ’ ἐκάμοντο
Παλλάδι χωομένηι Τρώων ὕπερ αἰχμητάων.” 1
καὶ τὰ μὲν ὣς ἐπὶ δηρὸν ἀνειρομένοισι πιφαύσκειν,
εἰς ὅ κε οἱ πεπίθωνται ἀταρτηροί περ ἐόντες,
ἐς δὲ πόλιν μιν ἄγωσι θοῶς ἐλεεινὸν ἐόντα,
ἡμῖν ὄφρ’ ἀλεγεινὸν ἐς Ἄρεα σῆμα πένηται,
τοῖς μὲν ἄρ’ αἰθαλόεντα θοῶς ἀνὰ πυρσὸν ἀείρας,
τοὺς δ’ ἄρ’ ἐποτρύνας ἐκβήμεναι εὐρέος ἵππου,
ὁππότε Τρώιοι υἷες ἀκηδέες ὑπνώωσιν.”
ὣς φάτο· τὸν δ’ ἄρα πάντες ἐπήινεον· ἔξοχα δ’ ἄλλων
Κάλχας μιν θαύμαζεν, ὅπως ὑπεθήκατ’ Ἀχαιοῖς
μῆτιν καὶ δόλον ἐσθλόν, ὃς Ἀργείοισιν ἔμελλε 271
12.49 νίκης ἔμμεναι ἄλκαρ, ἀτὰρ Τρώεσι μέγα πῆμα· 81
τοὔνεκ’ ἀριστήεσσιν ἐϋπτολέμοισι μετηύδα·

◆ row of last line.

simile or **omen** **crux**

Consensus lines presented in order;
none reordered, removed or bracketed.

EXCLUDED:

242a ἐνθ’ ὁ μὲν ἂρ Τρώων πολέας κτάνεν, ὃς δ’ ἄρ’ Ἀχαιῶν

ARGUMENT

How the sons of Troy for the last time fought from her walls and her towers.

— Loeb edition (1913)

QUINTUS
OF SMYRNA
POSTHOMERICA
BOOK 11

PREVIEW
12

EPIC POEM
.ORG
DIGITAL CLASSICS

THESE LINES HAVE CONVERGED TO TELL
A STORY THAT SATISFIES ME IN MY HEART,
WHERE ONLY THERE IT REALLY COUNTS.

INTERLEAVABLE

language: Homeric Greek
copy text: Zimmerman (Teubner 1901)
typeface: Sea Hand Press 20

This UNRESTRICTED INTERLEAVABLE LAYOUT of this PUBLIC DOMAIN TEXT is available for free at ARCHIVE.ORG (LINK).

EPICPOEM.ORG 🇺🇸 501 lines 3.0

As some way-faring Man, who wanders o'er
In Thought, a Length of Lands he trod before,
Sends forth his active Mind from Place to Place,
Joins Hill to Dale, and measures Space with Space:

PRINT
2-SIDED:
81 to **86**

◆

Τρωιαὶ δὲ στενάχοντο κατὰ πτόλιν, οὐδ' ἐδύναντο 75 (55C)
ἐλθέμεναι ποτὶ τύμβον, ἐπεὶ μάλα τηλόθ' ἔκειτο 256 (184C)
ἄστεος αἰπεινοῖο. νέοι δ' ἔκτοσθε πόληος
νωλεμέως πονέοντο· μάχη δ' οὐ λῆγε φόνοιο,
καί περ Ἀλεξάνδροιο δεδουπότος, οὕνεκ' Ἀχαιοὶ
Τρωσὶν ἐπεσσεύοντο ποτὶ πτόλιν, οἱ δὲ καὶ αὐτοὶ
τείχεος ἤιον ἐκτός, ἐπεί σφεας ἦγεν ἀνάγκη·
ἐν γὰρ δὴ μέσσοισιν Ἔρις στονόεσσά τ' Ἐνυὼ
στρωφῶντ', ἀργαλέῃσιν Ἐριννύσιν εἴκελαι ἄντην,
ἄμφω ἀπὸ στομάτων ὀλοὸν πνείουσαι ὄλεθρον·
ἀμφ' αὐτοῖσι δὲ Κῆρες ἀναιδέα θυμὸν ἔχουσαι
ἀργαλέως μαίνοντο· Φόβος δ' ἑτέρωθι καὶ Ἄρης
λαοὺς ὀτρύνεσκον· ἐφέσπετο δέ σφισι Δεῖμος
φοινήεντι λύθρωι πεπαλαγμένος, ὄφρα ἑ φῶτες
οἱ μὲν καρτύνωνται ὁρώμενοι, οἱ δὲ φέβωνται·
πάντηι δ' αἰγανέαι τε καὶ ἔγχεα καὶ βέλε' ἀνδρῶν,
ἄλλυδις ἄλλα χέοντο κακοῦ μεμαῶτα φόνοιο·
ἀμφὶ δ' ἄρα σφίσι δοῦπος ἐρειδομένοισιν ὀρώρει
μαρναμένων ἑκάτερθε κατὰ φθισήνορα χάρμην.
ἔνθ' ἄρα Λαοδάμαντα Νεοπτόλεμος κατέπεφνεν,
ὃς τράφη ἐν Λυκίηι Ξάνθου παρὰ καλὰ ῥέεθρα,
ὅν ποτ' ἐριγδούποιο Διὸς δάμαρ ἀνθρώποισι
Λητὼ δῖ' ἀνέφηνεν ἀναρρήξασα χέρεσσι
τρηχὺ πέδον Λυκίης ἐρικυδέος, ὁππόθ' ἑῆισι
26? δάμναθ' ὑπ' ὠδίνεσσιν, πολυτλήτηισιν ἀνίηι,
L1[I] 25? θεσπεσίου τοκετοῖο ὅσην ὠδῖνες ἔγειρον.
τῶι δ' ἔπι Νῖρον ὄλεσσε βαλὼν ἀνὰ δηιοτῆτα
δουρὶ διὰ γναθμοῖο· πέρησε δέ οἱ στόμα χαλκὸς
γλῶσσάν τ' αὐδήεσσαν· ὁ δ' ἔγχεος ἄσχετον αἰχμὴν
ἄμφεχε βεβρυχώς, περὶ δ' ἔρρεεν αἷμα γένυσσι
φθεγγομένου· καὶ τὸν μὲν ὑπὸ κρατερῆς χερὸς ἀλκῆι
ἐγχείη στονόεσσα ποτὶ χθονὸς οὖδας ἔρεισε 2 (1C)
δευόμενον θυμοῖο. βάλεν δ' Εὐήνορα δῖον
τυτθὸν ὑπὲρ λαπάρην, διὰ δ' ἤλασεν ἐς μέσον ἧπαρ
αἰχμήν· τῶι δ' ἀλεγεινὸς ἄφαρ συνέκυρσεν ὄλεθρος.
εἷλε δ' ἄρ' Ἰφιτίωνα, καὶ Ἱππομέδοντα δάμασσε
Μαινάλου ὄβριμον υἷα, τὸν Ὠκυρόη τέκε Νύμφη
Σαγγαρίου ποταμοῖο παρὰ ῥόον· οὐδέ νυ τόν γε
δέξατο νοστήσαντα· κακὴ δέ ἑ Κὴρ ἀπάμερσε 2
παιδὸς ἀνιηρῶς, μέγα δ' υἱέος ἔμβαλε πένθος.
Αἰνείας δὲ Βρέμοντα καὶ Ἀνδρόμαχον κατέπεφνεν,
ὃς τράφη ἐν Κνωσσῶι, ὁ δ' ἄρα ζαθέηι ἐνὶ Λύκτωι·
ἄμφω δ' εἰς ἕνα χῶρον ἀπ' ὠκυπόδων πέσον ἵππων·
καί ῥ' ὁ μὲν ἀσπαίρεσκε πεπαρμένος ἔγχεϊ μακρῶι
λαιμόν, ὁ δ' ἀλγινόεντος ἀνὰ κροτάφοιο θέμεθλα
χερμαδίωι στονόεντι μάλα κρατερῆς ἀπὸ χειρὸς
βλήμενος ἐκπνείεσκε, μέλας δέ μιν ἄμφεχε πότμος.
ἵπποι δ' ἐπτοίηντο καὶ ἡνιόχων ἀπάνευθε
φεύγοντες πολλοῖσιν ἐνεπλάζοντο νέκυσσι· 272
καὶ τοὺς μὲν θεράποντες ἀμύμονος Αἰνείαο

κλίμακος, ὄφρα κέλευθον ἐπὶ πτόλιν ἀνδράσι θείη
λευγαλέην· σφετέρου δὲ καρήατος ἔμμεναι ἄλκαρ
ἀσπίδα θεὶς καθύπερθεν ἀνήιε λυγρὰ κέλευθα
ἄτρομον ἐνθέμενος κραδίηι νόον· ἐν δ' ἄρα χειρὶ
ἄλλοτε μὲν δόρυ πάλλεν ἀμείλιχον, ἄλλοτε δ' αὖτε
εἷρπεν ἄνω· τὸν δ' αἶψα διηερίη φέρεν οἶμος.
καί νύ κε δὴ Τρώεσσιν ἄχος γένετ', εἰ μὴ ἄρ' αὐτῶι
ἤδη ὑπερκύπτοντι καὶ εἰσορόωντι πόληα
ὑστάτιον καὶ πρῶτον ἀφ' ἕρκεος ὑψηλοῖο
Αἰνείας ἐπόρουσεν, ἐπεί ῥά μιν οὐ λάθεν ὁρμὴ
οὐδ' ἀπάτερθεν ἐόντα· βάλεν δέ μιν εὐρέϊ πέτρωι
κὰκ κεφαλῆς· μεγάλη δὲ βίη κρατερόφρονος ἀνδρὸς
κλίμακά οἱ συνέαξεν· ὁ δ' ὑψόθεν ἠΰτ' ὀϊστὸς
ἔσσυτ' ἀπὸ νευρῆς· ὀλοὸς δέ οἱ ἕσπετο πότμος
ἀμφελελιξαμένωι· στονόεις δέ οἱ ἠέρι θυμὸς
αἶψα μίγη, πρὶν γαῖαν ἐπὶ στυφελὴν ἀφικέσθαι·
ἤριπε δ' ἐν θώρηκι κατὰ χθονός, οὕνεκ' ἄρ' αὐτοῦ
νόσφιν ἀπεπλάγχθη βριαρὸν δόρυ καὶ σάκος εὐρὺ
καὶ κρατερὴ τρυφάλεια· περιστονάχησε δὲ Λοκρῶν
λαός, ὅτ' ἔδρακον ἄνδρα κακῆι δεδμημένον ἄτηι·
δὴ γάρ οἱ λασίοιο καρήατος ἄλλυδις ἄλληι
ἐγκέφαλος πεπάλακτο· συνηλοίηντο δὲ πάντα
ὀστέα καὶ θοὰ γυῖα λυγρῶι πεπαλαγμένα λύθρωι.
καὶ τότε δὴ Ποίαντος ἐῢς πάϊς ἀντιθέοιο,
ὡς ἴδεν Αἰνείαν περὶ τείχεα μαιμώωντα
θηρὶ βίην ἀτάλαντον, ἄφαρ προέηκεν ὀϊστὸν L1[I]
ἰθύνων ἐς φῶτα περικλυτόν· οὐδ' ἀφάμαρτεν
ἀνέρος, ἀλλά οἱ οὔ τι δι' ἀσπίδος ἀκαμάτοιο
ἐς χρόα καλὸν ἵκανεν, ἀπέτραπε γὰρ Κυθέρεια
καὶ σάκος, ἀλλ' ἄρα τυτθὸν ἐπέγραφε δέρμα βοείης.
οὐδ' ἄρα μαψιδίως χαμάδις πέσεν, ἀλλὰ Μίμαντα
μεσσηγὺς σάκεός τε καὶ ἱπποκόμου τρυφαλείης
τύψεν· ὁ δ' ἐκ πύργοιο κατήριπεν, εὖτ' ἀπὸ πέτρης
ἄγριον αἶγα βάληισιν ἀνὴρ στονόεντι βελέμνωι·
ὣς ὁ πεσὼν τετάνυστο· λίπεν δέ μιν ἱερὸς αἰών.
Αἰνείας δ' ἑτάροιο χολωσάμενος βάλε πέτρην,
καί ῥα Φιλοκτήταο κατέκτανεν ἐσθλὸν ἑταῖρον
Τοξαίχμην· θλάσσεν δὲ κάρη, συνέαξε δὲ πάντα
ὀστέα σὺν πήληκι· λύθη δέ οἱ ἀγλαὸν ἦτορ.
τῶι δ' ἐπὶ μακρὸν ἄϋσε πάϊς Ποίαντος ἀγανοῦ·
"Αἰνεία, σύ_γ' ἔολπας ἐνὶ φρεσὶ σῆισιν ἄριστος
ἔμμεναι ἐκ πύργοιο πονεύμενος, ἔνθα γυναῖκες
δυσμενέεσσι μάρνανται ἀνάλκιδες· εἰ δὲ τίς ἐσσι,
ἔρχεο τείχεος ἐκτὸς ἐν ἔντεσιν, ὄφρα δαείης
Ποίαντος θρασὺν υἷα καὶ ἔγχεσι καὶ βελέεσσιν."
ὣς ἄρ' ἔφη· τὸν δ' οὔτι θρασὺς πάϊς Ἀγχίσαο
καί περ ἐελδόμενος προσεφώνεεν, οὕνεκ' ὀρώρει
δῆρις ὀϊζυρὴ περὶ τείχεα μακρὰ καὶ ἄστυ
νωλεμέως· οὐ γάρ τι κακοῦ παύοντο μόθοιο·
οὐδέ σφιν μάλα δηρὸν ὑπ' Ἄρεϊ τειρομένοισιν

◆

ὡς δ’ ὅτ’ ἐν οὔρεσι πρῶνας Ὀλύμπιος οὐρανόθι Ζεὺς 76 (56C)
Quintus ἀμφὶ μιῆι κορυφῆι συναρηρότας ἄλλυδις ἄλλον 257 (185C)
ῥήξηι ὑπὸ βροντῆισι καὶ αἰθαλόεντι κεραυνῶι,
ἀμφὶ δὲ μῆλα τρέμουσι καὶ ἄλλυδις ἄλλα φέβονται·
ὣς ἄρ’ Ἀχαιῶν υἷες ὑπέτρεσαν, οὕνεκ’ ἄρ’ αὐτῶν
Αἰνείας συνέχευε θοῶς ἔρυμα πτολέμοιο
ἀσπίσιν ἀκαμάτηισι τετυγμένον, οὕνεκ’ ἄρ’ αὐτῶι
κάρτος ἀπειρέσιον θεὸς ὤπασεν· οὐδέ τις αὐτῶν
ἔσθενέ οἱ κατὰ δῆριν ἐναντίον ὄσσε βαλέσθαι,
οὕνεκά οἱ μάρμαιρε περὶ βριαροῖς μελέεσσι
τεύχεα θεσπεσίηισιν ἐειδόμενα στεροπῆισιν·
εἱστήκει δέ οἱ ἄγχι δέμας κεκαλυμμένος ὄρφνηι
δεινὸς Ἄρης καὶ πάντα κατιθύνεσκε βέλεμνα
ἢ μόρον ἢ δέος αἰνὸν ἐπ’ Ἀργείοισι φέροντα·
μάρνατο δ’ ὡς ὁπότ’ αὐτὸς Ὀλύμπιος οὐρανόθι Ζεὺς
ἀσχαλόων ἐδάϊζεν ὑπέρβια φῦλα Γιγάντων
σμερδαλέων, καὶ γαῖαν ἀπειρεσίην ἐτίναξε
Τηθύν τ’ Ὠκεανόν τε καὶ οὐρανόν, ἀμφὶ δὲ πάντηι
γυῖ’ ἐλελίζετ’ Ἄτλαντος ὑπ’ ἀκαμάτου Διὸς ὁρμῆι·
ὣς ἄρ’ ὑπ’ Αἰνείαο κατηρείποντο φάλαγγες
Ἀργείων ἀνὰ δῆριν· ὁ γὰρ περὶ τεῖχος ἁπάντηι
ἔσσυτο δυσμενέεσσι χολούμενος, ἐκ δ’ ἄρα χειρῶν
πᾶν, ὅ τί παρέκυρσεν ἐπειγομένωι ποτὶ μῶλον,
βάλλεν, ἐπεὶ μάλα πολλὰ κακῆς ἀλκτήρια χάρμης
κεῖτο μενεπτολέμων ἐπὶ τείχεσι Δαρδανιώνων,
L2[O] τοῖσί περ Αἰνείας μεγάλωι περὶ κάρτεϊ θύων
δυσμενέων ἀπέρυκε πολὺν στρατόν· ἀμφὶ δ’ ἄρ’ αὐτῶι
Τρῶες καρτύναντο· κακὴ δ’ ἔχε πάντας ὀϊζὺς
ἀμφὶ πόλιν· πολλοὶ δὲ κατέκταθεν ἠμὲν Ἀχαιῶν
ἠδ’ ἄρα καὶ Τρώων· μέγα δ’ ἴαχον ἀμφοτέρωθεν,
Αἰνείας μὲν Τρωσὶ φιλοπτολέμοισι κελεύων
μάρνασθ’ ἀμφὶ πόληος ἑῆς ἀλόχων τε καὶ αὐτῶν 3 (2C)
προφρονέως· υἱὸς δὲ μενεπτολέμου Ἀχιλῆος
Ἀργείους ἐκέλευε παρὰ κλυτὰ τείχεα Τροίης
μίμνειν, ἄχρι πόληα πυρὶ πρήσαντες ἕλωσι.
τοὺς δ’ ἄμφω στονόεσσα καὶ ἄσπετος ἄμφεχ’ ἀϋτὴ
μαρναμένους πρόπαν ἦμαρ ἀνὰ κλόνον· οὐδέ τις ἦεν
ἄμπνευσις πολέμοιο λιλαιομένων ἀνὰ θυμὸν
τῶν μὲν ἑλεῖν πτολίεθρον ὑπ’ Ἄρεϊ, τῶν δὲ σαῶσαι. 3
Αἴας δ’ αὖτ’ ἀπάτερθε θρασύφρονος Αἰνείαο
μαρνάμενος Τρώεσσι κακὰς ἐπὶ κῆρας ἴαλλε
σφῆισιν ἐκηβολίηισιν, ἐπεί ῥά οἱ ἄλλοτε μέν που
ἰθὺ βέλος πεπότητο δι’ ἠέρος, ἄλλοτε δ’ αὖτε
ἀλγινόεντες ἄκοντες· ἐπ’ ἄλλωι δ’ ἄλλον ἔπεφνεν·
οἱ δὲ περιπτώσσοντες ἀμύμονος ἀνέρος ἀλκὴν
ἐς μόθον οὐκέτ’ ἔμιμνον· ἔλειπε δὲ τείχεα λαός.
καὶ τότε οἱ θεράπων πολὺ φέρτατος ἐν δαῒ Λοκρῶν
Ἀλκιμέδων ἐρίθυμος, ἑῶι πίσυνος βασιλῆι
κάρτεϊ τε σφετέρωι καὶ θαρσαλέηι νεότητι, 273
ἐμμεμαὼς πολέμοιο θοοῖς ἐπεβήσατο ποσσὶ

μάρψαντες κεχάροντο φίληι περὶ ληΐδι θυμόν.
ἔνθα Φιλοκτήτης ὀλοῶι βάλε Πείρασον ἰῶι Quintus
φεύγοντ’ ἐκ πολέμοιο· διέθρισε δ’ ἀγκύλα νεῦρα
γούνατος ἐξόπιθεν, κατὰ δ’ ἔκλασεν ἀνέρος ὁρμήν·
καὶ τὸν μὲν Δαναῶν τις ὅτ’ ἔδρακε γυιωθέντα,
ἐσσυμένως ἀπάμερσε καρήατος ἄορι τύψας
ἀλγινόεντα τένοντα· κόλον δ’ ὑπεδέξατο γαῖα
σῶμα· κάρη δ’ ἀπάτερθε κυλινδομένη πεφόρητο
φωνῆς ἱεμένοιο· ταχὺς δ’ ἄμ’ ἀπέπτατο θυμός.
Πουλυδάμας δὲ Κλέωνα καὶ Εὐρύμαχον βάλε δουρί,
οἳ Σύμηθεν ἵκανον ὑπὸ Νιρῆι ἄνακτι
ἄμφω ἐπιστάμενοι δόλον ἰχθύσι μητίσασθαι
αἰνοῦ ὑπ’ ἀγκίστροιο βαλέσθαι τ’ εἰς ἅλα δῖαν
δίκτυα καὶ παλάμηισι περιφραδέως ἀπὸ νηὸς
ἰθὺ καὶ αἶψα τρίαιναν ἐπ’ ἰχθύσι νωμήσασθαι·
ἀλλ’ οὔ σφιν τότε πῆμα θαλάσσια ἤρκεσεν ἔργα.
Εὐρύπυλος δὲ μενεπτόλεμος κτάνε φαίδιμον Ἕλλον,
τόν ῥα παρὰ λίμνηι Γυγαίηι γείνατο μήτηρ
Κλειτὼ καλλιπάρηιος· ὁ δ’ ἐν κονίηισι τανύσθη
πρηνής· τοῦ δ’ ἀπάτερθεν ὁμῶς δόρυ κάππεσε μακρῶι
ὤμου ἀπὸ βριαροῖο κεκομμένη ἄορι λυγρῶι
χεὶρ ἔτι μαιμώωσα ποτὶ κλόνον ἔγχος ἀεῖραι
μαψιδίως· οὐ γάρ μιν ἀνὴρ εἰς ἔργον ἐνώμα,
ἀλλ’ αὔτως ἤσπαιρεν, ἅτε βλοσυροῖο δράκοντος
οὐρὴ ἀποτμηθεῖσ’ ἀναπάλλεται, οὐδέ οἱ ἀλκὴ
ἕσπεται ἐς πόνον αἰπύν, ἵνα χραύσαντα διώξηι· L2[O]
ὣς ἄρα δεξιτερὴ κρατερόφρονος ἀνδρὸς ἐς αἰχμὴν
ὥρμαινεν πονέεσθαι· ἀτὰρ μένος οὐκέτ’ ὀπήδει.
αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς Αἶνον ἐνήρατο καὶ Πολύιδον
ἄμφω Κητείους, τὸν δούρατι, τὸν δ’ ἀλεγεινῶι
ἄορι δηιώσας. Σθένελος δ’ ἕλε δῖον Ἄβαντα
αἰγανέην προϊείς· ἡ δ’ ἀσφαράγοιο διαπρὸ
ἐσσυμένη ἀλεγεινὸν ἐς ἰνίον ἦλθε τένοντα·
λῦσε δ’ ἄρ’ ἀνέρος ἦτορ, ὑπέκλασε δ’ ἅψεα πάντα.
Τυδείδης δ’ ἕλε Λαόδοκον, Μέλιον δ’ Ἀγαμέμνων,
Δηίφοβος δὲ Δρύαντα καὶ Ἄλκιμον· αὐτὰρ Ἀγήνωρ
Ἵππασον ἐξενάριξεν ἀγακλειτόν περ ἐόντα,
ὅς ῥ’ ἀπὸ Πηνειοῦ ποταμοῦ κίεν· οὐδ’ ἐρατεινὰ
θρέπτρα τοκεῦσιν ἔδωκεν, ἐπεί ῥά μιν ἔκλασε δαίμων.
ἔνθα Θόας ἐδάμασσε Λάμον καὶ ἀγήνορα Λύγκον,
Μηριόνης δὲ Λυκῶνα, καὶ Ἀρχίλοχον Μενέλαος,
ὅς ῥά τε Κωρυκίην ὑπὸ δειράδα ναιετάασκε
πέτρην θ’ Ἡφαίστοιο περίφρονος, ἥ τε βροτοῖσι
θαῦμα πέλει· δὴ γάρ οἱ ἐναίθεται ἀκάματον πῦρ
ἄσβεστον νυκτός τε καὶ ἤματος· ἀμφὶ δ’ ἄρ’ αὐτῶι
φοίνικες θαλέθουσι, φέρουσι δ’ ἀπείρονα καρπόν,
ῥίζης καιομένης ἅμα λάεσιν· ἀλλὰ τὸ μέν που
ἀθάνατοι τεύξαντο καὶ ἐσσομένοισιν ἰδέσθαι.
Τεῦκρος δ’ Ἱππομέδοντος ἀμύμονος υἷα Μενοίτην
ἐσσυμένως ὥρμαινε βαλεῖν ἐπιόντα βελέμνωι·

◆
καί ῥα νόωι καὶ χερσὶ καὶ ὄμμασιν ἰθύνεσκεν 77 (57C)
ἰὸν ἀπὸ γναμπτοῖο κεράατος· ὃς δ' ἀλεγεινὸν 258 (186C)
ἆλτο θοῆς ἀπὸ χειρὸς ἐς ἀνέρα· τῶι δ' ὕπο νευρὴ
εἰσέτι που κανάχιζεν· ὁ δ' ἀντίον ἀσπαίρεσκε
βλήμενος, οὕνεκα Κῆρες ὁμῶς φορέοντο βελέμνωι
καίριον ἐς κραδίην, ὅθι περ νόος ἕζεται ἀνδρῶν
καὶ μένος, ὀτραλέαι δὲ ποτὶ μόρον εἰσὶ κέλευθοι.
  Εὐρύαλος δ' ἄρα πολλὸν ἀπὸ στιβαρῆς βάλε χειρὸς
λᾶα μέγαν, Τρώων δὲ θοὰς ἐλέλιξε φάλαγγας·
ὡς δ' ὅτε τις γεράνοισι τανυφθόγγοισι χολωθεὶς
οὖρος ἀνὴρ πεδίοιο μέγ' ἀσχαλόων ἐπορούσηι,
v.l. κρατὶ δινήσας περὶ χειρὶ θοῆι καλὶ νεῦρα βόεια
λᾶα βάληι κατέναντα, διασκεδάσηι δ' ὑπὸ ῥοίζωι
ἠέρι πεπταμένας δολιχὰς στίχας, αἱ δὲ φέβονται,
ἄλλη δ' εἰς ἑτέρην εἱλεύμεναι ἀΐσσουσι
κλαγγηδὸν μάλα πάγχυ, πάρος κατὰ κόσμον ἰοῦσαι·
ὣς ἄρα δυσμενέες φοβερὸν βέλος ἀμφεφόβηθεν
ὀβρίμου Εὐρυάλοιο· τὸ δ' οὐχ ἅλιον φέρε δαίμων,
ἀλλ' ἄρα σὺν πήληκι κάρη κρατεροῖο Μέλητος
θλάσσε περὶ γλήνηισι· μόρος δ' ἐκίχανεν ἀρητός.
  ἄλλος δ' ἄλλον ἔπεφνε, περιστεναχίζετο δ' αἶα·
ὡς δ' ὅτ' ἐπιβρίσαντος ἀπειρεσίου ἀνέμοιο
λάβρον, ὑπὸ ῥιπῆς βαρυηχέος ἄλλυδις ἄλλα
δένδρεα μακρὰ πέσηισιν ὑπὲκ ῥιζέων ἐριπόντα
ἄλσεος εὐρυπέδοιο, βρέμει δέ τε πᾶσα περὶ χθών·
L2[I] ὣς οἵ γ' ἐν κονίηισι πέσον, κανάχησε δὲ τεύχη
ἄσπετον, ἀμφὶ δὲ γαῖα μέγ' ἔβραχεν· οἱ δὲ κυδοιμοῦ
ἀργαλέου μνώοντο μετὰ σφίσι πῆμα τιθέντες.
  καὶ τότ' ἄρ' Αἰνείαο μόλε σχεδὸν ἠΰς Ἀπόλλων
ἠδ' Ἀντηνορίδαο δαΐφρονος Εὐρυμάχοιο·
οἱ γὰρ δὴ μάρναντο πολυσθενέεσσιν Ἀχαιοῖς
ἄγχι μάλ' ἑσταότες κατὰ φύλοπιν, εὖθ' ὑπ' ἀπήνηι 4 (3C)
δοιοὶ ὁμηλικίη κρατεροὶ βόες, οὐδ' ἀπέληγον
ὑσμίνης· τοῖς δ' αἶψα θεὸς ποτὶ μῦθον ἔειπε
μάντεϊ εἰδόμενος Πολυμήστορι, τόν ποτε μήτηρ
γείνατ' ἐπὶ Ξάνθοιο ῥοαῖς θεράπονθ' Ἑκάτοιο·
  "Εὐρύμαχ' Αἰνεία τε, θεῶν γένος, οὔ τι ἔοικεν
ὑμέας Ἀργείοισιν ὑπεικέμεν· οὐδὲ γὰρ αὐτὸς
ὔμμιν ὑπαντιάσας κεχαρήσεται ὄβριμος Ἄρης, 4
ἢν ἐθέλητε μάχεσθαι ἀνὰ κλόνον, οὕνεκα Μοῖραι
μακρὸν ἐπ' ἀμφοτέροισι βίου τέλος ἐκλώσαντο."
  ὣς εἰπὼν ἀνέμοισι μίγη καὶ ἄϊστος ἐτύχθη·
οἱ δὲ νόωι φράσσαντο θεοῦ μένος· αἶψα γὰρ αὐτοῖς
θάρσος ἀπειρέσιον κατεχεύατο, μαίνετο δέ σφι
θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι, καὶ ἔνθορον Ἀργείοισιν,
ἀργαλέοις σφήκεσσιν ἐοικότες, οἵ τ' ἀλεγεινὸν
ἐκ θυμοῦ κοτέοντες ἐπιβρίσωσι μελίσσαις,
Quintus ἅς τε περὶ σταφυλῆις αὐαινομένηις ἐν ὀπώρηι
ἐρχομένας ἐσίδωσιν ἢ ἐκ σίμβλοιο θορούσας· 274
ὣς ἄρα Τρώιοι υἷες ἐϋπτολέμοισιν Ἀχαιοῖς

προφρονέως μάρναντο φίλης περὶ τείχεσι πάτρης.
  ἐς πεδίον δὲ πύλησι καὶ ὠκυπόρους ἐπὶ νῆας
νισσομένηις Ὀδυσεύς τε καὶ Εὐρύπυλος πονέοντο
νωλεμέως· τοὺς δ' ἠῢς ἀφ' ἕρκεος ὑψηλοῖο
Αἰνείας λάεσσι μέγα φρονέων ἀπέρυκε.
  πρὸς δὲ ῥόον Σιμόεντος ἔχεν πόνον ἀλγινόεντα
Τεῦκρος ἐϋμμελίης· ἄλληι δ' ἔχεν ἄλλος ὀϊζύν.
  καὶ τότ' ἄρ' ἀμφ' Ὀδυσῆα δαΐφρονα κύδιμοι ἄνδρες
κείνου τεχνήεντι νόωι ποτὶ μῶλον Ἄρηος
ἀσπίδας ἐντύναντο, βάλον δ' ἐφύπερθε καρήνων
θέντες ἐπ' ἀλλήληισι· μιῆι δ' ἅπαν ἥρμοσεν ἁρμῆι·
φαίης κεν μεγάροιο κατηρεφὲς ἔμμεναι ἕρκος
πυκνόν, ὅ τ' οὔτ' ἀνέμοιο διέρχεται ὑγρὸν ἀέντος
ῥιπὴ ἀπειρεσίη οὔτ' ἐκ Διὸς ἄσπετος ὄμβρος·
τοῖαι ἄρ' Ἀργείων πεπυκασμέναι ἀμφὶ βοείαις
καρτύναντο φάλαγγες· ἔχον δ' ἕνα θυμὸν ἐς ἀλκηι
εἰς ἓν ἀρηράμενοι· καθύπερθε δὲ Τρώιοι υἷες
βάλλον χερμαδίοισι· τὰ δ' ὡς στυφελῆς ἀπὸ πέτρης
γαῖαν ἐπὶ τραφερὴν ἐκυλίνδετο· πολλὰ δὲ δοῦρα
καὶ βέλεα στονόεντα καὶ ἀλγινόεντες ἄκοντες
πήγνυντ' ἐν σακέεσσι, τὰ δ' ἐν χθονί, πολλὰ δ' ἄπωθε
μαψιδίως φορέοντο παραγναμφθέντα βελέμνοις
πάντοθε βαλλομένων· οἱ δὲ κτύπον οὔ τι φέβοντο
ἄσπετον, οὐδ' ὑπόεικον, ἅτε ψεκάδων ἀΐοντες
δοῦπον· ἄνω δ' ὑπὸ τεῖχος ὁμῶς ἴσαν· οὐδέ τις αὐτῶν
νόσφιν ἀφειστήκει· συναρηράμενοι δ' ἐφέποντο, L2[I]
ὡς νέφος ἠερόεν, τό ῥά που περὶ χείματι μέσσωι
αἰθέρος ἐξ ὑπάτοιο μακρὸν διέτεινε Κρονίων.
πουλὺς δ' ἀμφὶ φάλαγγι βρόμος καναχή θ' ὑπὸ ποσσὶ
νισσομένων ἐτέτυκτο· κόνιν δ' ἀπάτερθεν ἀῆται
ὀρνυμένην μάλα τυτθὸν ὑπὲρ δαπέδοιο φέρεσκον
αἰζηῶν μετόπισθε· περίαχε δ' ἄκριτος αὐδή,
οἷον ὑπὸ σμήνεσσι περιβρομέουσι μέλισσαι·
ἆσθμα δ' ἀνήιε πουλὺ χύδην, περίχευε δ' ἀϋτμὴν
λαοῦ ἀποπνείοντος· ἀπειρέσιον δ' ἄρα θυμῶι
Ἀτρεΐδαι κεχάροντο περὶ σφίσι κυδιόωντες,
δερκόμενοι πολέμοιο δυσηχέος ἄτρομον ἕρκος·
ὥρμηναν δὲ πύλησι θεηγενέος Πριάμοιο
ἀθρόοι ἐγχριμφθέντες ὑπ' ἀμφιτόμοις πελέκεσσι
ῥῆξαι τείχεα μακρά, πύλας δ' εἰς οὖδας ἐρεῖσαι
θαιρῶν ἐξερύσαντες· ἔχεν δ' ἄρα μῆτις ἀγαυὴ
ἐλπωρήν· ἀλλ' οὔ σφιν ἐπήρκεσαν οὔτε βόειαι
οὔτε θοοὶ βουπλῆγες, ἐπεὶ μένος Αἰνείαο
ὄβριμον ἀμφοτέρηις ἐπαρηρότα χείρεσι λᾶαν
ἐμμεμαὼς ἐφέηκε, δάμασσε δὲ τλήμονι πότμωι
ἀνέρας, οὓς κατέμαρψεν ἐν ἀσπίσιν, εὖτ' ἐν ὄρεσσι
φερβομένας ὑπὸ πρῶνα βίη κρημνοῖο ῥαγέντος
αἶγας, ὑποτρομέουσι δ', ὅσαι σχεδὸν ἀμφινέμονται· Quintus
ὣς Δαναοὶ θάμβησαν· ὁ δ' εἰσέτι λᾶας ὕπερθε
βάλλεν ἐπασσυτέρους, κλονέοντο δὲ πάγχυ φάλαγγες·

◆
ἔνθορον Ἀργεῖοι μέγα μαιμώωντες Ἄρηι. 78 (58C)
Quintus τῶν δ’ ἄρα δαμναμένων ποταμοὶ πλήθοντο νέκυσσι 259 (187C)
καὶ πεδίον· πολλοὶ γὰρ ἅδην πέσον ἐν κονίῃσιν
ἀνέρες ἠδ’ ἵπποι· μάλα δ’ ἅρματα πολλὰ κέχυντο
βαλλομένων· πάντῃ δ’ ἀπερείσιον ἔρρεεν αἷμα
ὑετὸς ὥς· ὀλοὴ γὰρ ἐπήιεν Αἶσα κυδοιμόν.
καί ῥ’ οἱ μὲν ξιφέεσσι πεπαρμένοι ἠ μελίῃσι
κεῖντο παρ’ ἀλλήλοισιν ἀλίγκιον ἐκχυμένοισι
δούρασιν, εὖτ’ ἐπὶ θινὶ βαρυγδούποιο θαλάσσης
ἀνέρες ἄσπετα δεσμὰ πολυκμήτων ἀπὸ γόμφων
λυσάμενοι σκεδάσωσι διὰ ξύλα μακρὰ καὶ ὕλην
ἠλιβάτου σχεδίης, πάντῃ δ’ ἀναπλήθεται εὐρὺς
αἰγιαλός, τοῖσιν δὲ μέλαν ποτικλύζεται οἶδμα·
ὣς οἵ γ’ ἐν κονίῃσι καὶ αἵματι δῃωθέντες
κεῖντο πολυκλαύτοιο λελασμένοι ἰωχμοῖο.
παῦροι δὲ προφυγόντες ἀνηλέα δηιοτῆτα
δῦσαν ἀνὰ πτολίεθρον ἀλευάμενοι βαρὺ πῆμα·
τῶν δ’ ἄλοχοι καὶ παῖδες ἀπὸ χροὸς αἱματόεντος
τεύχεα πάντα δέχοντο κακῶι πεφορυγμένα λύθρωι.
πᾶσι δὲ θερμὰ λοετρὰ τετεύχατο· πᾶν δ’ ἀνὰ ἄστυ
ἔσσυντ’ ἰητῆρες ἐς οὐταμένων αἰζηῶν
οἰκία ποιπνύοντες, ἵν’ οὐταμένους ἀκέσωνται.
τοὺς δ’ ἄλοχοι καὶ τέκνα περιστενάχοντο μολόντας
ἐκ πολέμου· πολλοὺς δὲ καὶ οὐ παρεόντας ἀΰτευν·
καί ῥ’ οἱ μὲν στυγερῆι βεβολημένοι ἦτορ ἀνίῃ
L3[O] κεῖντο βαρυ στενάχοντες ἐπ’ ἄλγεσιν· οἱ δ’ ἐπὶ δόρπον
ἐκ καμάτοιο τρέποντο· θοοὶ δ’ ἐπαΰτεον ἵπποι
φορβῆι ἐπιχρεμέθοντες ἅδην· ἑτέρωθι δ’ Ἀχαιοὶ
πὰρ κλισίῃς νήεσσί θ’ ὁμοίια Τρωσὶ πένοντο.
ἦμος δ’ Ὠκεανοῖο ῥοὰς ὑπερήλασεν Ἠὼς
ἵππους μαρμαίροντας, ἀνέγρετο δ’ ἔθνεα φωτῶν,
δὴ τοτ’ ἀρήιοι υἷες ἐϋσθενέων Ἀργείων, 5 (4C)
οἱ μὲν ἔβαν Πριάμοιο ποτὶ πτόλιν αἰπήεσσαν,
οἱ δ’ ἄρ’ ἐνὶ κλισίῃσιν ἅμ’ ἀνδράσιν οὐταμένοισι
μίμνον, μή ποτε λαὸς ἐπιβρίσας ἀλεγεινὸς
νῆας ἕλῃ Τρώεσσι φέρων χάριν· οἱ δ’ ἀπὸ πύργων
μάρναντ’ Ἀργείοισι, μόθος δ’ ἀλεγεινὸς ὀρώρει.
Σκαιῆς μὲν προπάροιθε πύλης Καπανήιος υἱὸς
μάρναθ’ ἅμ’ ἀντιθέωι Διομήδεϊ· τοὺς δ’ ἄρ’ ὕπερθε 5
Δηίφοβός τε μενεπτόλεμος κρατερός τε Πολίτης
σύν τ’ ἄλλοις ἑτάροισιν ἐρητύεσκον ὀϊστοῖς
ἠδ’ ἄρα χερμαδίοισι· περικτυπέοντο δὲ φωτῶν
βαλλόμεναι κόρυθές τε καὶ ἀσπίδες, αἵ τ’ ἀλεγεινὸν
αἰζηῶν ῥύοντο μόρον καὶ ἀμείλιχον αἶσαν.
ἀμφὶ δ’ ἄρ’ Ἰδαίῃσιν ἐριδμαίνεσκε πύλῃσιν
υἱὸς Ἀχιλλῆος· πονέοντο δέ οἱ πέρι πάντες
Μυρμιδόνες κρατεροῖο δαήμονες ἰωχμοῖο·
τοὺς δ’ ἀπὸ τείχεος εἶργον ἀπειρεσίοις βελέεσσι
θαρσαλέως Ἕλενός τε καὶ ὀβριμόθυμος Ἀγήνωρ, 275
11.350 Τρῶας ἐποτρύνοντες ἀνὰ μόθον· οἱ δὲ καὶ αὐτοὶ 85

ἔνθορον ἐσσυμένως· κεχάροντο δὲ Κῆρες ἐρεμναὶ
μαρναμένων, ἐγέλασσε δ’ Ἄρης, ἰάχησε δ’ Ἐνυὼ Quintus
σμερδαλέον· μέγα δέ σφιν ἐπέβραχεν αἰόλα τεύχη.
οἱ δ’ ἄρα δυσμενέων ἀπερείσια φῦλα δάϊζον
χερσὶν ἀμαιμακέτῃσι· κατηρείποντο δὲ λαοὶ
αὔτως, ἠΰτ’ ἄμαλλα θέρευς εὐθαλπέος ὥρῃ,
ἥν ῥά τ’ ἐπιστέρχωσι θοοὶ χέρας ἀμητῆρες
δασσάμενοι κατ’ ἄρουραν ἀπείρονα μακρὰ πέλεθρα·
ὣς ἄρα τῶν ὑπὸ χερσὶ κατηρείποντο φάλαγγες
μυρίαι· ἀμφὶ δὲ γαῖα νεκρῶν περιπεπληθυῖα
αἵματι πλημμύρεσκεν· Ἔρις δ’ ἰαίνετο θυμῶι
ὀλλυμένων· οἱ δ’ οὔ τι κακοῦ παύοντο μόθοιο,
ἀλλ’ ἅτε μῆλα λέοντες ἐπήιον· οἱ δ’ ἄρα φύζης
λευγαλέης μνώοντο καὶ ἐξ ὀλοοῦ πολέμοιο
φεῦγον, ὅσοις ἀδάϊκτον ἔτι σθένος ἐν ποσὶ κεῖτο.
υἱὸς δ’ Ἀγχίσαο δαΐφρονος αἰὲν ὀπήδει
δυσμενέων μετόπισθεν ὑπ’ ἔγχεϊ νῶτα δαΐζων,
Εὐρύμαχος δ’ ἑτέρωθεν· ἰαίνετο δ’ ἄμβροτον ἦτορ
ὑψόθεν εἰσορόωντος ἑκηβόλου Ἀπόλλωνος.
ὡς δ’ ὅτε τις σιάλοισιν ἀνὴρ ἐς λήιον αὖον
ἐρχομένοις, πρὶν ἄμαλλαν ὑπ’ ἀμητῆρσι δαμῆναι,
ἀντί’ ἐπισσεύῃ κρατεροὺς κύνας, οἱ δ’ ὁρόωντες
ἐσσυμένους τρομέουσι, καὶ οὐκέτι μέμβλεται αὐτοῖς
εἴδατος, ἀλλὰ τρέπονται ἀνιηρὴν ἐπὶ φύζαν
πανσυδίῃ, τοὺς δ’ αἶψα κύνες κατὰ ποσσὶ κιχόντες
ἐξόπιθεν δάπτουσιν ἀμείλιχα, τοὶ δὲ φέβονται L3[O]
μακρὸν ἀνιύζοντες, ἄναξ δ’ ἐπιτέρπετ’ ἀρούρῃς·
ὣς ἄρ’ ἰαίνετο Φοῖβος, ὅτ’ ἔδρακεν ἐκ πολέμοιο
φεύγοντ’ Ἀργείων πουλὺν στρατόν· οὐ γὰρ ἔτ’ αὐτοῖς
ἔργ’ ἀνδρῶν μεμέλητο· πόδας δ’ εὔχοντο θεοῖσιν
ὦκα φέρειν· μούνοις γὰρ ἔτ’ ἐν ποσὶν ἔπλετο νόστου
ἐλπωρή· πάντας γὰρ ἐπήιεν ἔγχεϊ θύων
Εὐρύμαχός τε καὶ Αἰνείας, σὺν δέ σφιν ἑταῖροι.
ἔνθα τις Ἀργείων, ἢ κάρτεϊ πάγχυ πεποιθώς,
ἢ Μοίρης ἰότητι λιλαιομένης μιν ὀλέσσαι,
φεύγοντ’ ἐκ πολέμοιο δυσηχέος ἵππον ἔρυκε
γνάμψαι ἐπειγόμενος ποτὶ φύλοπιν, ὄφρα μάχηται
ἀντία δυσμενέων· τὸν δ’ ὀβριμόθυμος Ἀγήνωρ
παρφθάμενος μυῶνα κατ’ ἀλγινόεντα δάϊξεν
ἀμφιτόμωι βουπλῆγι· βίῃ δ’ ὑπόειξε σιδήρου
ὀστέον οὐταμένοιο βραχίονος· ἀμφὶ δὲ νεῦρα
ῥηιδίως ἤμησε· φλέβες δ’ ὑπερέβλυσαν αἷμα·
ἀμφεχύθη δ’ ἵπποιο κατ’ αὐχένος· αἶψα δ’ ἄρ’ αὐτὸς
κάππεσεν ἀμφὶ νέκυσσι· λίπεν δ’ ἄρα χεῖρα κραταιὴν see 112
στερρὸν ἔτ’ ἐμπεφυυῖαν ἐϋγνάμπτοισι χαλινοῖς,
οἵη ἔτι ζώοντος ἔην· μέγα δ’ ἔπλετο θαῦμα,
οὕνεκα δὴ ῥυτῆρος ἀπεκρέμαθ’ αἱματόεσσα,
Ἄρεος ἐννεσίῃσι φόβον δηίοισι φέρουσα·
φαίης κεν χατέουσαν ἔθ’ ἱππασίης πονέεσθαι·
σῆμα δέ μιν φέρεν ἵππος ἀποκταμένοιο ἄνακτος. **11.**200

◆
Αἰνείας δ' ἐδάμασσε βαλὼν ὑπὲρ ἰξύα δουρὶ 79 (59C)
Αἰθαλίδην· αἰχμὴ δὲ παρ' ὀμφαλὸν ἐξεπέρησεν 260 (188C)
ἔγκατ' ἐφελκομένη· ὁ δ' ἄρ' ἐν κονίηισι τανύσθη
συμμάρψας χείρεσσιν ὁμῶς χολάδεσσιν ἀκωκὴν
δεινὰ μάλα στενάχων, γαίηι δ' ἐνέρεισεν ὀδόντας
βεβρυχώς· ψυχὴ δὲ καὶ ἄλγεα κάλλιπον ἄνδρα.
Ἀργεῖοι δὲ βόεσσιν ἐοικότες ἐπτοίηντο,
οὕς τ' ἄμοτον μεμαῶτας ὑπὸ ζεύγληι καὶ ἀρότρωι
τύψηι ὑπὸ λαπάρην ταναοῖς ὑπὸ χείλεσιν οἶστρος
αἵματος ἱέμενος, τοὶ δ' ἄσπετον ἀσχαλόωντες
ἔργου ἑκὰς φεύγουσιν, ἐπὶ σφίσι δ' ἄχνυται ἀνὴρ
ἀμφότερον πονέων τε πόνον τρομέων τ' ἐπὶ βουσί,
μὴ δή που κατόπισθεν ἐπαΐσσοντος ἀρότρου
κέρσηι νεῦρα σίδηρος ἀμείλιχος ἐν ποσὶ κύρσας·
ὣς Δαναοὶ φοβέοντο, περὶ σφίσι δ' ἄχνυτο θυμὸν
υἱὸς Ἀχιλλῆος· μέγα δ' ἴαχε λαὸν ἐέργων·
"ἆ δειλοί, τί φέβεσθε, ἐοικότες οὐτιδανοῖσι
ψήρεσιν, οὕς τ' ἐφόβησεν μολὼν κατεναντία κίρκος;
ἀλλ' ἄγε θέσθ' ἐνὶ θυμόν, ἐπεὶ πολὺ λώιόν ἐστι
τεθνάμεν ἐν πολέμωι ἢ ἀνάλκιδα φύζαν ἑλέσθαι."
ὣς φάτο· τοὶ δ' ἐπίθοντο θρασὺν νόον ἐν φρεσὶ θέντες
ἐσσυμένως· ὁ δὲ Τρωσὶ μέγα φρονέων ἐνόρουσε
πάλλων ἐν χείρεσσι θοὸν δόρυ· τῶι δ' ἄρα λαοὶ
Μυρμιδόνων ἐφέποντο βίην ἀτάλαντον ἀέλληι
ἐν στέρνοισιν ἔχοντες· ἀνέπνευσαν δὲ κυδοιμοῦ
L3[I] Ἀργεῖοι· ὁ δ' ἄρ' αἶψα φίλωι πατρὶ θυμὸν ἐοικὼς
ἄλλον ἐπ' ἄλλωι ἔπεφνε κατὰ μόθον· οἱ δ' ἀπιόντες
χάζοντ', ἠΰτε κύμαθ', ἅ τ' ἐκ Βορέαο θυέλλης
πόλλ' ἐπιπαφλάζοντα κυλίνδεται αἰγιαλοῖσιν
ὀρνύμεν' ἐκ πόντοιο, τὰ δ' ἔκποθεν ἄλλος ἀήτης
ἀντίον ἀΐξας μεγάληι περὶ λαίλαπι θύων
ὤσηι ἀπ' ἠιόνων Βορέω ἔτι βαιὸν ἀέντος· 6 (5C)
ὣς Τρῶας Δαναοῖσιν ἐποιχομένους τὸ πάροιθεν
υἱὸς Ἀχιλλῆος θεοειδέος ὦσεν ὀπίσσω
τυτθόν, ἐπεὶ μένος ἠΰ θρασύφρονος Αἰνείαο
φευγέμεν οὐκ εἴασκε, μένειν δ' ἀνὰ φύλοπιν αἰνὴν
θαρσαλέως· ἑκάτερθε ἴσην ἐτάνυσσεν Ἐνυὼ
ὑσμίνην. ἀλλ' οὔ τι καταντίον Αἰνείαο
υἱὸς Ἀχιλλῆος πῆλεν δόρυ πατρὸς ἑοῖο, 6
ἀλλ' ἄλληι τρέπε θυμόν, ἐπεὶ Θέτις ἀγλαόπεπλος
ἁζομένη Κυθέρειαν ἀπέτραπεν υἱωνοῖο
θυμὸν καὶ μέγα κάρτος ἐπ' ἄλλων ἔθνεα λαῶν.
δάμνατο μυρία φῦλα· δαϊκταμένων δ' ἐνὶ χάρμηι
οἰωνοὶ κεχάροντο μεμαότες ἔγκατα φωτῶν
δαρδάψαι καὶ σάρκας· ἐπεστενάχοντο δὲ Νύμφαι
καλλιρόου Σιμόεντος ἰδὲ Ξάνθοιο θύγατρες.
καί ῥ' οἱ μὲν πονέοντο· κόνιν δ' ἀκάμαντες ἀῆται
ὦρσαν ἀπειρεσίην· ἤχλυσε δὲ πᾶσαν ὕπερθεν
ἠέρα θεσπεσίην, ὥς τ' ἀπροτίοπτος ὀμίχλη, 276
οὐδ' ἄρα φαίνετο γαῖα, βροτῶν δ' ἀμάθυνεν ὀπωπάς·
ἀλλὰ καὶ ὣς μάρναντο· καὶ ἐς χέρας ὅντιν' ἕλοντο,
κτεῖνον ἀνηλεγέως, εἰ καὶ μάλα φίλτατος ἦεν·
οὐ γὰρ ἔην φράσσασθαι ἀνὰ κλόνον οὔτ' ἐπιόντα
δήιον οὔτ' ἄρ' ἑταῖρον· ἀμηχανίη δ' ἔχε λαούς.
καί νύ κε μίγδ' ἐγένοντο καὶ ἀργαλέως ἀπόλοντο
πάντες ὁμῶς ὀλοοῖσι περὶ ξιφέεσσι πεσόντες
ἀλλήλων, εἰ μή σφιν ἀπ' Οὐλύμποιο Κρονίων
ἤρκεσε τειρομένοισι, κόνιν δ' ἀπάτερθεν ἔλασσεν
ὑσμίνης, ὀλοὰς δὲ κατεπρήϋνεν ἀέλλας.
οἱ δ' ἔτι δηριόωντο· πόνος δ' ἄρα τοῖσιν ἐτύχθη
πολλὸν ἐλαφρότερος· δέρκοντο γὰρ εἴ τε δαΐξαι
χρειὼ πλησίον ἄνδρα κατὰ κλόνον, εἴ τ' ἀλέασθαι.
καί ῥ' ὁτὲ μὲν Δαναοὶ Τρώων ἀνέεργον ὅμιλον,
ἄλλοτε δ' αὖ Τρῶες Δαναῶν στίχας· ἔπλετο δ' αἰνὴ
ὑσμίνη· νιφάδεσσι δ' ἐοικότα πίπτε βέλεμνα
ἀμφοτέρωθεν ἰόντα· δέος δ' ἔχε μηλοβοτῆρας
ἔκποθεν Ἰδαίων ὀρέων ὁρόωντας ἀϋτήν.
καί τις ἐς αἰθέρα χεῖρας ἐπουρανίοισιν ἀείρων
εὔχετο, δυσμενέας μὲν ὑπ' Ἄρεϊ πάντας ὀλέσθαι,
Τρῶας δὲ στονόεντος ἀναπνεῦσαι πολέμοιο,
ἦμαρ δ' εἰσιδέειν ποτ' ἐλεύθερον· ἀλλά οἱ οὔ τι
ἔκλυον· Αἶσα γὰρ ἄλλα πολύστονος ὁρμαίνεσκεν·
ἅζετο δ' οὔτε Ζῆνα πελώριον οὔτε τιν' ἄλλων
ἀθανάτων· οὐ γάρ τι μετατρέπεται νόος αἰνὸς
κείνης, ὅντινα πότμον ἐπ' ἀνδράσι γεινομένοισιν,
ἀνδράσιν ἢ πολίεσσιν ἐπικλώσηται ἀφύκτωι L3[I]
νήματι· τῆι δ' ὕπο πάντα τὰ μὲν φθινύθει, τὰ δ' ἀέξει·
τῆς δ' ἄρ' ὑπ' ἐννεσίηισι πόνος καὶ δῆρις ὀρώρει
ἱππομάχοις Τρώεσσι καὶ ἀγχεμάχοισιν Ἀχαιοῖς.
τεῦχον δ' ἀλλήλοισι φόνον καὶ ἀνηλέα πότμον
νωλεμέως· οὐ γάρ τιν' ἔχεν δέος, ἀλλ' ἐμάχοντο
προφρονέως· θάρσος γὰρ ἐφέλκεται ἄνδρας ἐς αἰχμήν.
ἀλλ' ὅτε δὴ πολλοὶ μὲν ἀπέφθιθεν ἐν κονίηισι,
δὴ τότ' ἄρ' Ἀργείοισιν ὑπέρτερον ὤρνυτο κάρτος
Παλλάδος ἐννεσίηισι δαΐφρονος, ἥ ῥα μολοῦσα
ὑσμίνης ἄγχιστα μέγ' Ἀργείοισιν ἄμυνεν
ἐκπέρσαι μεμαυῖα κλυτὴν Πριάμοιο πόληα.
ἦ ῥα μέγα στενάχιζεν Ἀλεξάνδροιο δαμέντος, [↓]
καὶ τότ' ἄρ' Αἰνείαν ἐρικυδέα δῖ' Ἀφροδίτη, [↑]
αὐτὴ ἀπὸ πτολέμοιο καὶ οὐλομένης ὑσμίνης
ἥρπασεν ἐσσυμένως· περὶ δ' ἠέρα χεύατο πουλύν·
οὐ γὰρ ἔτ' αἴσιμον ἦεν ἀνὰ μόθον ἀνέρι κείνωι
μάρνασθ' Ἀργείοισι πρὸ τείχεος αἰπεινοῖο.
τῶ καὶ ἄδην ἀλέεινε περίφρονα Τριτογένειαν
ἐκ θυμοῦ Δαναοῖσιν ἀρηγέμεναι μεμαυῖαν,
μὴ καὶ ὑπὲρ Κῆράς μιν ἕληι θεός· οὐδὲ γὰρ αὐτοῦ
φείσατο πρόσθεν Ἄρηος, ὅ περ πολὺ φέρτερος ἦεν.
Τρῶες δ' οὐκέτ' ἔμιμνον ἀνὰ στόμα δηιοτῆτος,
ἀλλ' ὀπίσω χάζοντο τεθηπότα θυμὸν ἔχοντες·
ἐν γάρ σφιν θήρεσσιν ἐοικότες ὠμοβόροισιν

μνηστήρων τῶν μὲν σκέδασιν κατὰ δώματα θείη,
a τιμὴν δ’ αὐτὸς ἔχοι καὶ κτήμασιν οἷσιν ἀνάσσοι.
τὰ φρονέων, μνηστῆρσι μεθήμενος, εἴσιδ’ Ἀθήνην.
βῆ δ’ ἰθὺς προθύροιο, νεμεσσήθη δ’ ἐνὶ θυμῶι
ξεῖνον δηθὰ θύρῃσιν ἐφεστάμεν· ἐγγύθι δὲ στὰς
χεῖρ’ ἕλε δεξιτερὴν καὶ ἐδέξατο χάλκεον ἔγχος,
καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
“χαῖρε, ξεῖνε, παρ’ ἄμμι φιλήσεαι· αὐτὰρ ἔπειτα
δείπνου πασσάμενος μυθήσεαι ὅττεό σε χρή.”
ὣς εἰπὼν ἡγεῖθ’, ἡ δ’ ἕσπετο Παλλὰς Ἀθήνη.
οἱ δ’ ὅτε δή ῥ’ ἔντοσθεν ἔσαν δόμου ὑψηλοῖο,
ἔγχος μέν ῥ’ ἔστησε φέρων πρὸς κίονα μακρὴν
δουροδόκης ἔντοσθεν ἐϋξόου, ἔνθά περ ἄλλα
ἔγχε’ Ὀδυσσῆος ταλασίφρονος ἵστατο πολλά,
αὐτὴν δ’ ἐς θρόνον εἷσεν ἄγων, ὑπὸ λῖτα πετάσσας
καλὸν δαιδάλεον· ὑπὸ δὲ θρῆνυς ποσὶν ἦεν.
πὰρ δ’ αὐτὸς κλισμὸν θέτο ποικίλον, ἔκτοθεν ἄλλων
μνηστήρων, μὴ ξεῖνος ἀνιηθεὶς ὀρυμαγδῶι
δείπνωι ἀδήσειεν, ὑπερφιάλοισι μετελθών,
ἠδ’ ἵνα μιν περὶ πατρὸς ἀποιχομένοιο ἔροιτο.
χέρνιβα δ’ ἀμφίπολος προχόωι ἐπέχευε φέρουσα
καλῆι χρυσείηι, ὑπὲρ ἀργυρέοιο λέβητος,
νίψασθαι· παρὰ δὲ ξεστὴν ἐτάνυσσε τράπεζαν.
σῖτον δ’ αἰδοίη ταμίη παρέθηκε φέρουσα,
εἴδατα πόλλ’ ἐπιθεῖσα, χαριζομένη παρεόντων·
L1[O] δαιτρὸς δὲ κρειῶν πίνακας παρέθηκεν ἀείρας
παντοίων, παρὰ δέ σφι τίθει χρύσεια κύπελλα·
κῆρυξ δ’ αὐτοῖσιν θάμ’ ἐπῴχετο οἰνοχοεύων.
◆ ἐς δ’ ἦλθον μνηστῆρες ἀγήνορες· οἱ μὲν ἔπειτα
ἑξείης ἕζοντο κατὰ κλισμούς τε θρόνους τε,
τοῖσι δὲ κήρυκες μὲν ὕδωρ ἐπὶ χεῖρας ἔχευαν,
σῖτον δὲ δμωιαὶ παρενήνεον ἐν κανέοισιν,
κοῦροι δὲ κρητῆρας ἐπεστέψαντο ποτοῖο·
οἱ δ’ ἐπ’ ὀνείαθ’ ἑτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἴαλλον.
1.150 αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἕντο
μνηστῆρες, τοῖσιν μὲν ἐνὶ φρεσὶν ἄλλα μεμήλει,
μολπή τ’ ὀρχηστύς τε· τὰ γάρ τ’ ἀναθήματα δαιτός.
κῆρυξ δ’ ἐν χερσὶν κίθαριν περικαλλέα θῆκεν
Φημίωι, ὅς ῥ’ ἤειδε παρὰ μνηστῆρσιν ἀνάγκηι. 1
ἤτοι ὁ φορμίζων ἀνεβάλλετο καλὸν ἀείδειν,
αὐτὰρ Τηλέμαχος προσέφη γλαυκῶπιν Ἀθήνην,
ἄγχι σχὼν κεφαλήν, ἵνα μὴ πευθοίαθ’ οἱ ἄλλοι·
“ξεῖνε φίλ’, ἦ καί μοι νεμεσήσεαι ὅττί κεν εἴπω;
τούτοισιν μὲν ταῦτα μέλει, κίθαρις καὶ ἀοιδή,
ῥεῖ’, ἐπεὶ ἀλλότριον βίοτον νήποινον ἔδουσιν,
ἀνέρος οὗ δή που λεύκ’ ὀστέα πύθεται ὄμβρωι
κείμεν’ ἐπ’ ἠπείρου, ἢ εἰν ἁλὶ κῦμα κυλίνδει.
εἰ κεῖνόν γ’ Ἰθάκηνδε ἰδοίατο νοστήσαντα,
πάντες κ’ ἀρησαίατ’ ἐλαφρότεροι πόδας εἶναι
a 1.165 ἢ ἀφνειότεροι χρυσοῖό τε ἐσθῆτός τε.
νῦν δ’ ὁ μὲν ὣς ἀπόλωλε κακὸν μόρον, οὐδέ τις ἡμῖν

◆ row of last line.
simile or **omen** **crux**

Consensus lines presented in order;
none reordered, removed or bracketed.

EXCLUDED:
418a δειδιότων, μὴ δή σφι καὶ αὐτοῖς ἄλγος ἔπηται
544a χαίρετ’ ἄρ’ ἀφραδέοντες, οἳ ἠγάγετ’ ἐς πόλιν αὐτοὶ

ARGUMENT

How the Wooden Horse was fashioned,
and brought into Troy by her people.
— Loeb edition (1913)

QUINTUS
OF SMYRNA
POSTHOMERICA
BOOK 12

PREVIEW
a 1

EPIC POEM .ORG
DIGITAL CLASSICS

THESE LINES HAVE CONVERGED TO TELL
A STORY THAT SATISFIES ME IN MY HEART,
WHERE ONLY THERE IT REALLY COUNTS.

INTERLEAVABLE

language: Homeric Greek
copy: Zimmerman (Teubner 1901)
typeface: Sea Hand Press 20

This UNRESTRICTED INTERLEAVABLE LAYOUT of this PUBLIC DOMAIN TEXT is available for free at ARCHIVE.ORG (LINK).

As some way-faring Man, who wanders o’er
In Thought, a Length of Lands he trod before,
Sends forth his active Mind from Place to Place,
Joins Hill to Dale, and measures Space with Space:

EPICPOEM.ORG 🇺🇸 585 lines 3.0

PRINT
2-SIDED:
87 to **94**

Ἀλλ' ὅτε δὴ μάλα πολλὰ κάμον περὶ τείχεα Τροίης
αἰχμηταὶ Δαναοί, πολέμου δ' οὐ γίνετο τέκμωρ,
δὴ τότ' ἀριστήων ἄγυριν ποιήσατο Κάλχας
εὖ εἰδὼς ἀνὰ θυμὸν ὑπ' ἐννεσίῃς Ἑκάτοιο
πτήσιας οἰωνῶν ἠδ' ἀστέρας ἄλλα τε πάντα
σήμαθ', ὅσ' ἀνθρώποισι θεῶν ἰότητι πέλονται·
καί σφιν ἀγειρομένοισιν ἔπος ποτὶ τοῖον ἔειπε·
"μηκέτι πὰρ τείχεσσιν ἐφεζόμενοι πονέεσθε,
ἀλλ' ἄλλην τινὰ μῆτιν ἐνὶ φρεσὶ μητιάασθε
καὶ δόλον, ὅς λαοῖσι καὶ ἡμῖν ἔσσετ' ὄνειαρ·
ἦ γὰρ ἔγωγε χθιζὸν ἐσέδρακον ἐνθάδε σῆμα·
ἴρηξ σεῦε πέλειαν· ἐπειγομένη δ' ἄρα κείνη
χηραμὸν ἐς πέτρης κατεδύσατο· τῆι δ' ὁ χολωθεὶς
ἀργαλέως μάλα πολλὸν ἐπὶ χρόνον ἀγχόθι μίμνε
χηραμοῦ· ἡ δ' ἀλέεινεν· ὁ δ' ἐνθέμενος χόλον αἰνὸν
θάμνωι ὑπεκρύφθη· ἡ δ' ἔκθορεν ἀφραδίῃσιν
ἔμμεναι ἐλπομένη μιν ἀπόπροθεν· ὅς δ' ἐπαερθεὶς
δειλαίηι τρήρωνι φόνον στονόεντ' ἐφέηκε·
τῶ νῦν μή τι βίηι πειρώμεθα Τρώιον ἄστυ
περσέμεν, ἀλλ' εἴ πού τι δόλος καὶ μῆτις ἀνύσσηι."
ὣς ἄρ' ἔφη· τῶν δ' οὔ τις ἐφη φρεσὶ τεκμήρασθαι
ἄλκαρ ὀϊζυροῖο μόθου· δίζοντο δὲ μῆχος
εὑρέμεναι· μοῦνος δὲ σαοφροσύνῃσι νόησεν
υἱὸς Λαέρταο καὶ ἀντίον ἔκφατο μῦθον·
"ὦ φίλ', ἐπουρανίοισι τετιμένε πάγχυ θεοῖσιν,
L1[I] εἰ ἐτεὸν πέπρωται ἐϋπτολέμοισιν Ἀχαιοῖς
ἐκπέρσαι Πριάμοιο δολοφροσύνῃσι πόληα,
ἵππον τεκτήναντες ἀριστέες ἐς λόχον ἄνδρες
βησόμεθ' ἀσπασίως· λαοὶ δ' ἀπονόσφι νέεσθαι
ἐς Τένεδον σὺν νηυσίν, ἐνιπρῆσαι δ' ἄρα πάντες
ἃς κλισίας, ἵνα Τρῶες ἀπ' ἄστεος ἀθρήσαντες
ἐς πεδίον προχέωνται ἀταρβέες· ἀλλά τις ἀνὴρ 1
θαρσαλέος, τόν γ' οὔ τις ἐπίσταται ἐν Τρώεσσι,
μιμνέτω ἔκτοθεν ἵππου ἀρήϊον ἐνθέμενος κῆρ,
◆ ὅς τις ὑποκρίναιτο βίην ὑπέροπλον Ἀχαιῶν
ῥέξαι ὑπὲρ νόστοιο λιλαιομένων μέγ' ἀλύξαι
ἵππωι ὑποπτήξας εὐεργέϊ· "τὸν δ' ἐκάμοντο
Παλλάδι χωομένηι Τρώων ὕπερ αἰχμητάων."
καὶ τὰ μὲν ὣς ἐπὶ δηρὸν ἀνειρομένοισι πιφαύσκειν, 2
εἰς ὅ κε οἱ πεπίθωνται ἀταρτηροί περ ἐόντες,
ἐς δὲ πόλιν μιν ἄγωσι θοῶς ἐλεεινὸν ἐόντα,
ἡμῖν ὄφρ' ἀλεγεινὸν ἐς Ἄρεα σῆμα πένηται,
τοῖς μὲν ἄρ' αἰθαλόεντα θοῶς ἀνὰ πυρσὸν ἀείρας,
τοὺς δ' ἄρ' ἐποτρύνας ἐκβήμεναι εὐρέος ἵππου,
ὁππότε Τρώιοι υἷες ἀκηδέες ὑπνώωσιν."
ὣς φάτο· τὸν δ' ἄρα πάντες ἐπῄνεον· ἔξοχα δ' ἄλλων
Κάλχας μιν θαύμαζεν, ὅπως ὑπεθήκατ' Ἀχαιοῖς
Quintus μῆτιν καὶ δόλον ἐσθλόν, ὃς Ἀργείοισιν ἔμελλε
νίκης ἔμμεναι ἄλκαρ, ἀτὰρ Τρώεσσι μέγα πῆμα·
12.50 τοὔνεκ' ἀριστήεσσιν ἐϋπτολέμοισι μετηύδα·

ὃς περὶ μὲν νόον ἐστὶ βροτῶν, περὶ δ' ἱρὰ θεοῖσιν
ἀθανάτοισιν ἔδωκε, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν;
ἀλλὰ Ποσειδάων γαιήοχος ἀσκελὲς αἰεὶ
Κύκλωπος κεχόλωται, ὃν ὀφθαλμοῦ ἀλάωσεν,
ἀντίθεον Πολύφημον, ὅου κράτος ἔσκε μέγιστον
πᾶσιν Κυκλώπεσσι· Θόωσα δέ μιν τέκε νύμφη,
Φόρκυνος θυγάτηρ ἁλὸς ἀτρυγέτοιο μέδοντος,
ἐν σπέεσι γλαφυροῖσι Ποσειδάωνι μιγεῖσα.
ἐκ τοῦ δὴ Ὀδυσῆα Ποσειδάων ἐνοσίχθων
οὔ τι κατακτείνει, πλάζει δ' ἀπὸ πατρίδος αἴης.
ἀλλ' ἄγεθ', ἡμεῖς οἵδε περιφραζώμεθα πάντες
νόστον, ὅπως ἔλθησι· Ποσειδάων δὲ μεθήσει
ὃν χόλον· οὐ μὲν γάρ τι δυνήσεται ἀντία πάντων
ἀθανάτων ἀέκητι θεῶν ἐριδαινέμεν οἶος."
τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
"ὦ πάτερ ἡμέτερε Κρονίδη, ὕπατε κρειόντων,
εἰ μὲν δὴ νῦν τοῦτο φίλον μακάρεσσι θεοῖσιν,
νοστῆσαι Ὀδυσῆα πολύφρονα ὅνδε δόμονδε,
Ἑρμείαν μὲν ἔπειτα διάκτορον Ἀργειφόντην
νῆσον ἐς Ὠγυγίην ὀτρύνομεν, ὄφρα τάχιστα
νύμφηι ἐϋπλοκάμωι εἴπῃ νημερτέα βουλὴν,
νόστον Ὀδυσσῆος ταλασίφρονος, ὥς κε νέηται.
αὐτὰρ ἐγὼν Ἰθάκηνδε ἐλεύσομαι, ὄφρα οἱ υἱὸν
μᾶλλον ἐποτρύνω, καί οἱ μένος ἐν φρεσὶ θείω,
εἰς ἀγορὴν καλέσαντα κάρη κομόωντας Ἀχαιοὺς
πᾶσι μνηστήρεσσιν ἀπειπέμεν, οἵ τέ οἱ αἰεὶ **L1[I]**
μῆλ' ἁδινὰ σφάζουσι καὶ εἰλίποδας ἕλικας βοῦς.
πέμψω δ' ἐς Σπάρτην τε καὶ ἐς Πύλον ἠμαθόεντα,
νόστον πευσόμενον πατρὸς φίλου, ἤν που ἀκούσηι,
ἠδ' ἵνα μιν κλέος ἐσθλὸν ἐν ἀνθρώποισιν ἔχῃσιν."
ὣς εἰποῦσ' ὑπὸ ποσσὶν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα
ἀμβρόσια, χρύσεια, τά μιν φέρον ἠμὲν ἐφ' ὑγρὴν
ἠδ' ἐπ' ἀπείρονα γαῖαν ἅμα πνοιῇς ἀνέμοιο.
εἵλετο δ' ἄλκιμον ἔγχος ἀκαχμένον ὀξέϊ χαλκῶι,
βριθὺ, μέγα, στιβαρὸν, τῶι δάμνησι στίχας ἀνδρῶν **1.**100
ἡρώων, τοῖσίν τε κοτέσσεται Ὀβριμοπάτρη.
βῆ δὲ κατ' Οὐλύμποιο καρήνων ἀΐξασα,
στῆ δ' Ἰθάκης ἐνὶ δήμωι ἐπὶ προθύροις Ὀδυσῆος,
οὐδοῦ ἔπ' αὐλείου· παλάμηι δ' ἔχε χάλκεον ἔγχος,
εἰδομένη ξείνωι, Ταφίων ἡγήτορι, Μέντηι.
ηὗρε δ' ἄρα μνηστῆρας ἀγήνορας· οἱ μὲν ἔπειτα
πεσσοῖσι προπάροιθε θυράων θυμὸν ἔτερπον
ἥμενοι ἐν ῥινοῖσι βοῶν, οὓς ἔκτανον αὐτοί.
κήρυκες δ' αὐτοῖσι καὶ ὀτρηροὶ θεράποντες
οἱ μὲν ἄρ' οἶνον ἔμισγον ἐνὶ κρητῆρσι καὶ ὕδωρ,
οἱ δ' αὖτε σπόγγοισι πολυτρήτοισι τραπέζας
νίζον καὶ πρότιθεν, τοὶ δὲ κρέα πολλὰ δατέοντο.
τὴν δὲ πολὺ πρῶτος ἴδε Τηλέμαχος θεοειδής· ***a***
ἧστο γὰρ ἐν μνηστῆρσι φίλον τετιημένος ἦτορ,
ὀσσόμενος πατέρ' ἐσθλὸν ἐνὶ φρεσίν, εἴ ποθεν ἐλθὼν ***a*** **1.**115

ἀλλ’ ὅτε δὴ ἔτος ἦλθε, περιπλομένων ἐνιαυτῶν, 81
a τῶι οἱ ἐπεκλώσαντο θεοὶ οἶκόνδε νέεσθαι 262
εἰς Ἰθάκην, οὐδ’ ἔνθα πεφυγμένος ἦεν ἀέθλων,
καὶ μετὰ οἷσι φίλοισι. θεοὶ δ’ ἐλέαιρον ἅπαντες
νόσφι Ποσειδάωνος· ὁ δ’ ἀσπερχὲς μενέαινεν
ἀντιθέωι Ὀδυσῆϊ πάρος ἣν γαῖαν ἱκέσθαι.
ἀλλ’ ὁ μὲν Αἰθίοπας μετεκίαθε τηλόθ’ ἐόντας —
Αἰθίοπας, τοὶ διχθὰ δεδαίαται, ἔσχατοι ἀνδρῶν,
οἱ μὲν δυσομένου Ὑπερίονος, οἱ δ’ ἀνιόντος —
ἀντιόων ταύρων τε καὶ ἀρνειῶν ἑκατόμβης.
ἔνθ’ ὅ γε τέρπετο δαιτὶ παρήμενος· οἱ δὲ δὴ ἄλλοι
Ζηνὸς ἐνὶ μεγάροισιν Ὀλυμπίου ἁθρόοι ἦσαν.
τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε·
μνήσατο γὰρ κατὰ θυμὸν ἀμύμονος Αἰγίσθοιο,
τόν ῥ’ Ἀγαμεμνονίδης τηλεκλυτὸς ἔκταν’ Ὀρέστης·
τοῦ ὅ γ’ ἐπιμνησθεὶς ἔπε’ ἀθανάτοισι μετηύδα·
“ὢ πόποι, οἷον δή νυ θεοὺς βροτοὶ αἰτιόωνται·
ἐξ ἡμέων γάρ φασι κάκ’ ἔμμεναι· οἱ δὲ καὶ αὐτοὶ
σφῇσιν ἀτασθαλίῃσιν ὑπὲρ μόρον ἄλγε’ ἔχουσιν,
ὡς καὶ νῦν Αἴγισθος ὑπὲρ μόρον Ἀτρεΐδαο
γῆμ’ ἄλοχον μνηστήν, τὸν δ’ ἔκτανε νοστήσαντα,
εἰδὼς αἰπὺν ὄλεθρον· ἐπεὶ πρό οἱ εἴπομεν ἡμεῖς,
Ἑρμείαν πέμψαντες, ἐΰσκοπον Ἀργειφόντην,
μήτ’ αὐτὸν κτείνειν μήτε μνάασθαι ἄκοιτιν·
ἐκ γὰρ Ὀρέσταο τίσις ἔσσεται Ἀτρεΐδαο,
L2[O] ὁππότ’ ἂν ἡβήσῃ τε καὶ ἧς ἱμείρεται αἴης.’
ὣς ἔφαθ’ Ἑρμείας, ἀλλ’ οὐ φρένας Αἰγίσθοιο
πεῖθ’ ἀγαθὰ φρονέων· νῦν δ’ ἁθρόα πάντ’ ἀπέτισεν.”

◆

τὸν δ’ ἠμείβετ’ ἔπειτα θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
“ὦ πάτερ ἡμέτερε Κρονίδη, ὕπατε κρειόντων,
καὶ λίην κεῖνός γε ἐοικότι κεῖται ὀλέθρωι·
ὡς ἀπόλοιτο καὶ ἄλλος, ὅ τις τοιαῦτά γε ῥέζοι. 2
ἀλλά μοι ἀμφ’ Ὀδυσῆϊ δαΐφρονι δαίεται ἦτορ,
δυσμόρωι, ὃς δὴ δηθὰ φίλων ἄπο πήματα πάσχει
νήσωι ἐν ἀμφιρύτῃ, ὅθι τ’ ὀμφαλός ἐστι θαλάσσης·
νῆσος δενδρήεσσα, θεὰ δ’ ἐν δώματα ναίει,
Ἄτλαντος θυγάτηρ ὀλοόφρονος, ὅς τε θαλάσσης
πάσης βένθεα οἶδεν, ἔχει δέ τε κίονας αὐτὸς
μακράς, αἳ γαῖάν τε καὶ οὐρανὸν ἀμφὶς ἔχουσιν. 3
τοῦ θυγάτηρ δύστηνον ὀδυρόμενον κατερύκει,
αἰεὶ δὲ μαλακοῖσι καὶ αἱμυλίοισι λόγοισιν
θέλγει, ὅπως Ἰθάκης ἐπιλήσεται· αὐτὰρ Ὀδυσσεύς,
ἱέμενος καὶ καπνὸν ἀποθρῴσκοντα νοῆσαι
ἧς γαίης, θανέειν ἱμείρεται. οὐδέ νυ σοί περ
ἐντρέπεται φίλον ἦτορ, Ὀλύμπιε. οὔ νύ τ’ Ὀδυσσεὺς
Ἀργείων παρὰ νηυσὶ χαρίζετο ἱερὰ ῥέζων
Τροίῃ ἐν εὐρείῃ; τί νύ οἱ τόσον ὠδύσαο, Ζεῦ;”
τὴν δ’ ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς·
“τέκνον ἐμόν, ποῖόν σε ἔπος φύγεν ἕρκος ὀδόντων. 279
πῶς ἂν ἔπειτ’ Ὀδυσῆος ἐγὼ θείοιο λαθοίμην, 89

“μηκέτι νῦν δόλον ἄλλον ἐνὶ φρεσὶ μητιάασθε,
ὦ φίλοι, ἀλλὰ πιθέσθαι ἐϋπτολέμωι Ὀδυσῆι· Quintus
οὐ γάρ οἱ ἄπρηκτον ἐϋφρονέοντι νόημα·
ἤδη γὰρ Δαναοῖσι θεοὶ τελέουσιν ἐέλδωρ,
σήματα δ’ οὐκ ἀτέλεστ’ ἀναφαίνεται ἄλλοθεν ἄλλα·
Ζηνὸς μὲν γὰρ ὕπερθε μέγα κτυπέουσι δι’ αἴθρης
βρονταὶ ὁμῶς στεροπῇσι· παραΐσσουσι δὲ λαοὺς
δεξιοὶ ὄρνιθες ταναῇ ὀπὶ κεκλήγοντες.
ἀλλ’ ἄγε μηκέτι πολλὸν ἐπὶ χρόνον ἀμφὶ πόληα
μίμνωμεν· Τρωσὶν γὰρ ἐνέπνευσεν μέγ’ ἀνάγκη
θάρσος, ὅ περ πρὸς Ἄρηα καὶ οὐτιδανόν περ ἐγείρει·
κάρτιστοι δὲ τότ’ ἄνδρες ἐπὶ μόθον, ὁππότε θυμὸν
παρθέμενοι στονόεντος ἀφειδήσωσιν ὀλέθρου·
ὡς νῦν Τρώιοι υἷες ἀταρβέες ἀμφιμάχονται
ἄστυ περὶ σφέτερον· μέγα δέ σφισι μαίνεται ἦτορ.”
ὣς φάμενον προσέειπεν Ἀχιλλέος ὄβριμος υἱός·
“ὦ Κάλχαν, δηΐοισι καταντίον ἄλκιμοι ἄνδρες
μάρνανται· τοὶ δ’ ἐντὸς ἀλευάμενοι ἀπὸ πύργων
οὐτιδανοὶ πονέονται, ὅσων φρένα δεῖμα χαλέπτει·
τῶ νῦν μήτε δόλον φραζώμεθα μήτέ τι μῆχος
ἄλλο· πόνωι γὰρ ἔοικεν ἀριστέας ἔμμεναι ἄνδρας
καὶ δορί· θαρσαλέοι γὰρ ἀμείνονες ἐν δαῒ φῶτες.”
ὣς φάμενον προσέειπε μένος Λαερτιάδαο·
“ὦ τέκος ὀβριμόθυμον ἀταρβέος Αἰακίδαο,
ταῦτα μέν, ὡς ἐπέοικεν ἀμύμονι φωτὶ ἐσθλῶι,
θαρσαλέως μάλα πάντα διίκεο χερσὶ πεποιθώς· L2[O]
ἀλλ’ οὔτ’ ἀκαμάτοιο τεοῦ πατρὸς ἄτρομος ἀλκὴ
ἔσθενεν ὄλβιον ἄστυ διαπραθέειν Πριάμοιο
οὔθ’ ἡμεῖς μάλα πολλὰ πονεύμενοι· ἀλλ’ ἄγε θᾶσσον
Κάλχαντος βουλῇσι θοὰς ἐπὶ νῆας ἰόντες
ἵππον τεκταίνωμεν ὑπαὶ παλάμῃσιν Ἐπειοῦ,
ὅς ῥά τε πολλὸν ἄριστος ἐν Ἀργείοισι τέτυκται
εἵνεκα τεκτοσύνης· δέδαεν δέ μιν ἔργον Ἀθήνη.”
ὣς φάτο· τῶι δ’ ἄρα πάντες ἀριστῆες πεπίθοντο
νόσφι Νεοπτολέμοιο δαΐφρονος, οὐδὲ μὲν ἐσθλὸν
πεῖθε Φιλοκτήταο νόον κρατερὰ φρονέοντος·
ὑσμίνης γὰρ ἔτ’ ἔσκον ὀϊζυρῆς ἀκόρητοι.
ὥρμαινον δὲ μάχεσθαι ἀνὰ κλόνον· ἀμφὶ δὲ λαοὺς
σφωιτέρους ἐκέλευον ἀπειρέσιον περὶ τεῖχος
πάντα φέρειν, ὅσα δῆριν ἐνὶ πτολέμοισιν ὀφέλλει,
ἐλπόμενοι πτολίεθρον ἐΰκτιτον ἐξαλαπάξαι·
ἄμφω γὰρ βουλῇσι θεῶν ἐς δῆριν ἵκοντο.
καί νύ κεν αἶψ’ ἐτέλεσσαν, ὅσά σφισιν ἤθελε θυμός,
εἰ μὴ Ζεὺς νεμέσησεν ἀπ’ αἰθέρος, ἀμφὶ δὲ γαῖαν
Ἀργείων ἐλέλιξεν ὑπαὶ ποσί, σὺν δ’ ἐτίναξεν
ἠέρα πᾶσαν ὕπερθε, βάλεν δ’ ἀκάμαντα κεραυνὸν
ἡρώων προπάροιθεν· ὑπεσμαράγησε δὲ πᾶσα
Δαρδανίη· τῶν δ’ αἶψα μετετράπετ’ ἠΰ νόημα
ἐς φόβον· ἐκ δ’ ἐλάθοντο βίης καὶ κάρτεος ἐσθλοῦ,
καί ῥα κλυτῶι Κάλχαντι καὶ οὐκ ἐθέλοντε πίθοντο·

ἐς δ’ ἄρα νῆας ἵκοντο σὺν Ἀργείοισι καὶ ἄλλοις 82
μάντιν ἀγασσάμενοι, τὸν ἄρ’ ἐκ Διὸς ἔμμεν ἔφαντο, 263
ἐκ Διὸς ἢ Φοίβοιο· πίθοντο δέ οἱ μάλα πάντα.
ἦμος δ’ αἰγλήεντα περιστρέφετ’ οὐρανὸν ἄστρα
πάντοθε μαρμαίροντα, πόνου δ’ ἐπιλήθεται ἀνήρ,
δὴ τότ’ Ἀθηναίη μακάρων ἕδος αἰπὺ λιποῦσα
ἤλυθε παρθενικῆι ἀπαλόχροϊ πάντ’ εἰκυῖα
ἐς νῆας καὶ λαόν· ἀρηιφίλου δ’ ἄρ’ Ἐπειοῦ
ἔστη ὑπὲρ κεφαλῆς ἐν ὀνείραϊ, καί μιν ἀνώγει
τεῦξαι δούριον ἵππον· ἔφη δέ οἱ ἐγκονέοντι
αὐτὴ συγκαμέειν, αὐτὴ δ’ ἄφαρ ἀγχόθι βῆναι
ἔργον ἐς ὀτρύνουσα. θεῆς δ’ ὅ γε μῦθον ἀκούσας
καγχαλόων ἀνὰ θυμὸν ἀκηδέος ἔκθορεν ὕπνου·
ἔγνω δ’ ἀθάνατον θεὸν ἄμβροτον· οὐδέ οἱ ἦτορ
ἄλλο παρὲξ ὥρμαινε, νόον δ’ ἔχεν αἰὲν ἐπ’ ἔργωι
θεσπεσίωι· πινυτὴ δὲ περὶ φρένας ἤιε τέχνη.
Ἠὼς δ’ ὁππόθ’ ἵκανεν ἀπωσαμένη κνέφας ἠῢ
εἰς ἔρεβος, χαροπὴ δὲ δι’ ἠέρος ἤιεν αἴγλη,
δὴ τότε θεῖον ὄνειρον ἐν Ἀργείοισιν Ἐπειός,
ὡς ἴδεν, ὡς ἤκουσεν, ἐελδομένοισιν ἔειπεν·
οἱ δέ οἱ εἰσαΐοντες ἀπειρέσιον κεχάροντο.
καὶ τότ’ ἄρ’ Ἀτρέος υἷες ἐς ἄγκεα τηλεθάοντα
Ἴδης ὑψικόμοιο θοοὺς προέηκαν ἱκέσθαι
ἀνέρας· οἱ δ’ ἐλάτηισιν ἐπιβρίσαντες ἀν’ ὕλην
τάμνον δένδρεα μακρά· περικτυπέοντο δὲ βῆσσαι
L2[I] θεινομένων· δολιχαὶ δὲ κατ’ οὔρεα μακρὰ κολῶναι
δεύοντ’ ἐκ ξυλόχοιο· νάπη δ’ ἀνεφαίνετο πᾶσα
θήρεσιν οὐκέτι τόσσον ἐπήρατος, ὡς τὸ πάροιθε·
πρέμνα δ’ ἀπαναίνοντο βίην ποθέοντ’ ἀνέμοιο.
καὶ τὰ μὲν ἂρ πελέκεσσι διατμήγοντες Ἀχαιοὶ
ἐσσυμένως φορέεσκον ἐπ’ ἠιόνας Ἑλλησπόντου
ἐξ ὄρεος λασίοιο· μόγησε δὲ θυμὸς ἐπ’ ἔργωι 3
αἰζηῶν τε καὶ ἡμιόνων· πονέοντο δὲ λαοὶ
ἄσπετον ἄλλοθεν ἄλλος ὑποδρήσσοντες Ἐπειῶι·
◆ οἱ μὲν γὰρ τέμνεσκον ὑπ’ ὀκριόεντι σιδήρωι
δούρατα καὶ σανίδας διεμέτρεον, οἱ δ’ ἄρ’ ἀπ’ ὄζους
λείαινον πελέκεσσιν ἔτ’ ἀπρίστων ἀπὸ φιτρῶν,
ἄλλος δ’ ἄλλο τι ῥέζε πονεύμενος· αὐτὰρ Ἐπειὸς
ἵππου δουρατέοιο πόδας κάμεν, αὐτὰρ ἔπειτα 4
νηδύα, τῆι δ’ ἐφύπερθε συνήρμοσε νῶτα καὶ ἰξὺν
ἐξόπιθεν, δειρὴν δὲ πάρος, καθύπερθε δὲ χαίτην
αὐχένος ὑψηλοῖο καθήρμοσεν, ὡς ἐτεόν περ
κινυμένην, λάσιον δὲ κάρη καὶ ἐΰτριχον οὐρήν,
οὔατά τ’ ὀφθαλμούς τε διειδέας ἄλλά τε πάντα,
οἷς ἐπικίνυται ἵππος. ἀέξετο δ’ ἱερὸν ἔργον
ὡς ἐτεὸν ζώοντος, ἐπεὶ θεὸς ἀνέρι τέχνην
δῶκ’ ἐρατήν· τετέλεστο δ’ ἐνὶ τρισὶν ἤμασι πάντα
Quintus Παλλάδος ἐννεσίηισι· πολὺς δ’ ἐπεγήθεε λαὸς
Ἀργείων, θαύμαζε δ’, ὅπως ἐπὶ δούρατι θυμὸς 280
12.150 καὶ τάχος ἐκπεπόνητο ποδῶν χρεμέθοντί τ’ ἐώικει.

ἤδη ἐπιψαύοντες ὁμὴν ὁδὸν εἰδώλοισι.”
καί τις κερτομέων ὀλοφώιον ἔκφατο μῦθον·
“ὦ κούρη Πριάμοιο, τί ἤ νύ σε μάργος ἀνώγει
γλῶσσα κακοφραδίη τ’ ἀνεμώλια πάντ’ ἀγορεύειν;
οὐδέ σε παρθενικὴ καὶ ἀκήρατος ἀμφέχει αἰδώς,
ἀλλά σε λύσσ’ ὀλοὴ περιδέδρομε· τῶ νύ σε πάντες
αἰὲν ἀτιμάζουσι βροτοὶ πολύμυθον ἐοῦσαν.
ἔρρε καὶ Ἀργείοισι κακὴν προτιόσσεο φήμην
ἠδ’ αὐτῆι· τάχα γάρ σε καὶ ἀργαλεώτερον ἄλγος
μίμνει Λαοκόωντος ἀναιδέος· οὐ γὰρ ἔοικεν
ἀθανάτων φίλα δῶρα δαϊζέμεν ἀφραδέοντα.”
ὣς ἄρ’ ἔφη Τρώων τις ἀνὰ πτόλιν· ὣς δὲ καὶ ἄλλοι
κούρην μωμήσαντο καὶ οὐ φάσαν ἄρτια βάζειν,
οὕνεκ’ ἄρά σφισι πῆμα καὶ ἀργαλέον μένος Αἴσης
ἄγχι παρειστήκει· τοὶ δ’ οὐ νοέοντες ὄλεθρον
κείνην κερτομέοντες ἀπέτρεπον εὐρέος ἵππου·
ἦ γάρ οἱ μενέαινε διὰ ξύλα πάντα κεδάσσαι
ἠὲ καταπρῆσαι μαλερῶι πυρί· τοὔνεκα πεύκης
αἰθομένης ἔτι δαλὸν ἀπ’ ἐσχαρεῶνος ἑλοῦσα
ἔσσυτο μαιμώωσ’, ἑτέρηι δ’ ἐν χειρὶ φέρεσκεν
ἀμφίτυπον βουπλῆγα· λυγροῦ δ’ ἐπεμαίετο ἵππου,
ὄφρα λόχον στονόεντα καὶ ἀμφαδὸν ἀθρήσωσι
Τρῶες· τοὶ δέ οἱ αἶψα χερῶν ἀπονόσφι βαλόντες
πῦρ ὀλοόν τε σίδηρον ἀκηδέες ἐντύνοντο
δαῖτα λυγρήν· μάλα γάρ σφας ἐπήιεν ὑστατίη νύξ.
Ἀργεῖοι δ’ ἔντοσθεν ἐγήθεον εἰσαΐοντες **L2[I]**
δαινυμένων ὅμαδον κατὰ Ἴλιον οὐδ’ ἀλεγόντων
Κασσάνδρης, τήν ῥ’ αὐτοὶ ἐθάμβεον, ὡς ἐτέτυκτο
ἀτρεκέως εἰδυῖα νόον καὶ μῆτιν Ἀχαιῶν.
ἡ δ’ ἅτε πόρδαλις ἔσσυτ’ ἐν οὔρεσιν ἀσχαλόωσα,
ἥν τ’ ἀπὸ μεσσαύλοιο κύνες μογεροί τε νομῆες
σεύοντ’ ἐσσυμένως, ἡ δ’ ἄγριον ἦτορ ἔχουσα
ἐντροπαλιζομένη ἀναχάζεται τειρομένη περ·
ὣς ἥ γ’ εὐρέος ἵππου ἀπέσσυτο τειρομένη κῆρ
Τρώων ἀμφὶ φόνωι· μάλα γὰρ μέγα δέχνυτο πῆμα. **12.**585
Ανδρά μοι ἔννεπε, Μοῦσα, πολύτροπον, ὃς μάλα πολλὰ ***a*** **1.**1
πλάγχθη, ἐπεὶ Τροίης ἱερὸν πτολίεθρον ἔπερσεν·
πολλῶν δ’ ἀνθρώπων ἴδεν ἄστεα καὶ νόον ἔγνω,
πολλὰ δ’ ὅ_γ’ ἐν πόντωι πάθεν ἄλγεα ὃν κατὰ θυμὸν,
ἀρνύμενος ἥν τε ψυχὴν καὶ νόστον ἑταίρων.
ἀλλ’ οὐδ’ ὣς ἑτάρους ἐρρύσατο, ἱέμενός περ·
αὐτῶν γὰρ σφετέρηισιν ἀτασθαλίηισιν ὄλοντο·
νήπιοι, οἳ κατὰ βοῦς Ὑπερίονος Ἠελίοιο
ἤσθιον· αὐτὰρ ὁ τοῖσιν ἀφείλετο νόστιμον ἦμαρ.
τῶν ἁμόθεν γε, θεὰ, θύγατερ Διός, εἰπὲ καὶ ἡμῖν.
ἔνθ’ ἄλλοι μὲν πάντες, ὅσοι φύγον αἰπὺν ὄλεθρον,
οἴκοι ἔσαν, πόλεμόν τε πεφευγότες ἠδὲ θάλασσαν·
τὸν δ’ οἶον, νόστου κεχρημένον ἠδὲ γυναικὸς, ***a***
νύμφη πότνι’ ἔρυκε Καλυψὼ, δῖα θεάων,
ἐν σπέεσι γλαφυροῖσι, λιλαιομένη πόσιν εἶναι. ***a*** **1.**15

λείβοντες μέθυ λαρόν, ἐπεί σφισιν ἦτορ ἐώλπει 83 (60C)
Quintus λευγαλέου πολέμοιο βαρὺ σθένος ἐξυπαλύξειν. 264 (189C)
ἱερὰ δ' οὐ καίοντο, πυρὸς δ' ἐσβέννυτ' ἀϋτμή,
ὄμβρου ὅπως καθύπερθε δυσηχέος ἐσσυμένοιο·
καπνὸς δ' αἱματόεις ἀνεκήκιε· μηρὰ δὲ πάντα
πῖπτε χαμαὶ τρομέοντα· κατηρείποντο δὲ βωμοί·
σπονδαὶ δ' αἷμα γένοντο· θεῶν δ' ἐξέρρεε δάκρυ,
καὶ νηοὶ δεύοντο λύθρωι· στοναχαὶ δ' ἐφέροντο
ἔκποθεν ἀπροφάτοιο· περισσείοντο δὲ μακρὰ
τείχεα καὶ πύργοι μεγάλ' ἔκτυπον, ὡς ἀχέοντες·
αὐτόματοι δ' ἄρ' ὀχῆες ἀνωΐγνυντο πυλάων
αἰνὸν κεκλήγοντες· ἐπεστενάχοντο δὲ λυγρὸν
ἐννύχιοι ὄρνιθες ἐρημαῖον βοόωντες·
ἄστρα δὲ πάντ' ἐφύπερθε θεοδμήτοιο πόληος
ἀχλὺς ἀμφεκάλυψε καὶ ἀννεφέλου περ ἐόντος
οὐρανοῦ αἰγλήεντος· ἀπαναίνοντο δὲ δάφναι
πὰρ νηῶι Φοίβοιο πάρος θαλεραί περ ἐοῦσαι·
ἐν δὲ λύκοι καὶ θῶες ἀναιδέες ὠρύσαντο
ἔντοσθεν πυλέων· μάλα μυρία δ' ἄλλα φαάνθη
σήματα Δαρδανίδηισι καὶ ἄστεϊ πῆμα φέροντα.
ἀλλ' οὐ δεῖμ' ἀλεγεινὸν ὑπὸ Τρώων φρένας ἷξε
δερκομένων ἀλεγεινὰ τεράατα πάντα κατ' ἄστυ·
Κῆρες γὰρ πάντων νόον ἔκβαλον, ὄφρ' ἐπὶ δαιτὶ
πότμον ἀναπλήσωσιν ὑπ' Ἀργείοισι δαμέντες.
  οἴη δ' ἔμπεδον ἦτορ ἔχεν πινυτόν τε νόημα
L3[O] Κασσάνδρη, τῆς οὔ ποτ' ἔπος γένετ' ἀκράαντον,
ἀλλ' ἄρ' ἐτήτυμον ἔσκεν, ἀκούετο δ' ἔκ τινος αἴσης
ὡς ἀνεμώλιον αἰέν, ἵν' ἄλγεα Τρωσὶ γένηται.
ἡ ῥ' ὅτε σήματα λυγρὰ κατὰ πτόλιν εἰσενόησεν
εἰς ἓν ἄμ' ἀΐσσοντα, μέγ' ἴαχεν, εὖτε λέαινα,
ἥν ῥά τ' ἐνὶ ξυλόχοισιν ἀνὴρ λελιημένος ἄγρης
οὐτάσηι ἠὲ βάληι, τῆς δ' ἐν φρεσὶ μαίνεται ἦτορ 4 (1C)
{…} πάντηι ἀν' οὔρεα μακρά, πέλει δέ οἱ ἄσχετος ἀλκή·
ὥς ἄρα μαιμώωσα θεόπροπον ἔνδοθεν ἦτορ
◆ ἤλυθεν ἐκ μεγάροιο· κόμαι δέ οἱ ἀμφεκέχυντο
ὤμοις ἀργυφέοισι μετάφρενον ἄχρις ἰοῦσαι·
ὄσσε δέ οἱ μάρμαιρεν ἀναιδέα· τῆς ὑπὸ δειρή,
ἐξ ἀνέμων ἅτε πρέμνον, ἅδην ἐλελίζετο πάντηι.
καί ῥα μέγα στενάχιζε καὶ ἴαχε παρθένος ἐσθλή· 5
  "ἆ δειλοί, νῦν βῆμεν ὑπὸ ζόφον· ἀμφὶ γὰρ ἡμῖν
ἔμπλειον πυρὸς ἄστυ καὶ αἵματος ἠδὲ καὶ οἴτου
λευγαλέου· πάντηι δὲ τεράατα δακρυόεντα
ἀθάνατοι φαίνουσι, καὶ ἐν ποσὶ τέρματ' ὀλέθρου·
σχέτλιοι, οὐδέ τι ἴστε κακὸν μόρον, ἀλλ' ἅμα πάντες
χαιρετ' ἔτ' ἀφραδέοντες, ὅ περ μέγα πῆμα κέκευθεν.
ἀλλά μοι οὐ πείθεσθ', οὐδ' εἰ μάλα πόλλ' ἀγορεύω,
οὕνεκ' Ἐριννύες ἄκρα γάμου κεχολωμέναι αἰνοῦ
ἀμφ' Ἑλένης, καὶ Κῆρες ἀμείλιχοι ἀΐσσουσι
πάντηι ἀνὰ πτολίεθρον· ἐπ' εἰλαπίνηι δ' ἀλεγεινῆι 281
δαίνυσθ' ὕστατα δόρπα κακῶι πεφορυγμένα λύθρωι

καὶ τότε δῖος Ἐπειὸς ὑπὲρ μεγακήτεος ἵππου
εὔχετ' ἐπ' ἀκαμάτωι Τριτωνίδι χεῖρας ὀρέξας· Quintus
"κλῦθι, θεὰ μεγάθυμε, σάου δ' ἐμὲ καὶ τεὸν ἵππον."
  ὣς φάτο· τοῦ δ' ἐσάκουσε θεὰ πολύμητις Ἀθήνη,
καί ῥά οἱ ἔργον ἔτευξεν ἐπιχθονίοισιν ἀγητὸν
πᾶσιν, ὅσοι μιν ἴδοντο καὶ οἳ μετόπισθε πύθοντο.
  ἀλλ' ὅτε δὴ Δαναοὶ μὲν ἐγήθεον ἔργον Ἐπειοῦ
δερκόμενοι, Τρῶες δὲ πεφυζότες ἔνδοθι πύργων
μίμνον ἀλευάμενοι θάνατον καὶ ἀνηλέα κῆρα,
δὴ τότ' ἐπ' Ὠκεανοῖο ῥοὰς καὶ Τηθύος ἄντρα
Ζηνὸς ὑπερθύμοιο θεῶν ἀπάτερθε μολόντος
ἔμπεσεν ἀθανάτοισιν ἔρις· δίχα δέ σφισι θυμὸς
ἔπλετ' ὀρινομένων. ἀνέμων δ' ἐπιβάντες ἀέλλαις
οὐρανόθεν φορέοντο ποτὶ χθόνα· τοῖσι δ' ὕπ' αἰθὴρ
ἔβραχεν· οἱ δὲ μολόντες ἐπὶ Ξάνθοιο ῥέεθρα
ἀλλήλων ἵσταντο καταντίον, οἱ μὲν Ἀχαιῶν
οἱ δ' ἄρ' ὑπὲρ Τρώων· πολέμου δ' ἔρος ἔμπεσε θυμῶι.
τοῖσι δ' ὁμῶς ἀγέροντο καὶ οἳ λάχον εὐρέα πόντον.
καί ῥ' οἱ μὲν δολόεντα κοτεσσάμενοι μενέαινον
ἵππον ἀμαλδῦναι σὺν νήεσιν, οἱ δ' ἐρατεινὴν
Ἴλιον· Αἶσα δ' ἔρυκε πολύτροπος, ἐς δὲ κυδοιμὸν
τρέψε νόον μακάρεσσιν· Ἄρης δ' ἐξῆρχε μόθοιο,
ἆλτο δ' Ἀθηναίης κατεναντίον· ὣς δὲ καὶ ἄλλοι
σύμπεσον ἀλλήλοισι· περὶ σφίσι δ' ἄμβροτα τεύχη
χρύσεα κινυμένοισι μέγ' ἴαχεν· ἀμφὶ δὲ πόντος
εὐρὺς ἐπεσμαράγησε· κελαινὴ δ' ἔτρεμε γαῖα L3[O]
ἀθανάτων ὑπὸ ποσσί· μακρὸν δ' ἅμα πάντες ἄϋσαν.
σμερδαλέη δ' ἐνοπὴ μέχρις οὐρανὸν εὐρὺν ἵκανε,
μέχρις ἐπ' Ἀϊδονῆος ὑπερθύμοιο βέρεθρον·
Τιτῆνες δ' ὑπένερθε μέγ' ἔτρεσαν· ἀμφὶ δὲ μακρὴ
Ἴδη ἐπέστενε πᾶσα καὶ ἠχήεντα ῥέεθρα
ἀενάων ποταμῶν, δολιχαὶ δ' ἅμα τοῖσι χαράδραι
νῆές τ' Ἀργείων Πριάμοιό τε κύδιμον ἄστυ.
ἀλλ' οὐκ ἀνθρώποισι πέλεν δέος· οὐδ' ἐνόησαν
αὐτῶν ἐννεσίηισι θεῶν ἔριν· οἱ δὲ κολώνας
χερσὶν ἀπορρήξαντες ἀπ' οὔρεος Ἰδαίοιο
βάλλον ἐπ' ἀλλήλους· αἱ δὲ ψαμάθοισιν ὁμοῖαι
ῥεῖα διεσκίδναντο θεῶν ἀμφ' ἄσχετα γυῖα
ῥηγνύμεναι διὰ τυτθά. Διὸς δ' ἐπὶ πείρασι γαίης
οὐ λάθον ἠῢ νόημα· λιπὼν δ' ἄφαρ Ὠκεανοῖο
χεύματ' ἐς οὐρανὸν εὐρὺν ἀνήιε· τὸν δὲ φέρεσκον
Εὖρος καὶ Βορέης, Ζέφυρος δ' ἐπὶ τοῖσι Νότος τε,
τοὺς ὑπὸ θεσπέσιον ζυγὸν αἰόλος ἤγαγεν Ἶρις
ἅρματος αἰὲν ἐόντος, ὅ οἱ κάμεν ἄμβροτος Αἰὼν
χερσὶν ὑπ' ἀκαμάτηισιν ἀτειρέος ἐξ ἀδάμαντος.
ἵκετο δ' Οὐλύμποιο ῥίον μέγα· σὺν δ' ἐτίναξεν
ἠέρα πᾶσαν ὕπερθε χολούμενος· ἄλλοθε δ' ἄλλαι
βρονταὶ ὁμῶς στεροπῆισι μέγ' ἔκτυπον· ἐκ δὲ κεραυνοὶ
ταρφέες ἐξεχέοντο ποτὶ χθόνα· καίετο δ' ἀὴρ
ἄσπετον· ἀθανάτοισι δ' ὑπὸ φρένας ἔμπεσε δεῖμα·

πάντων δ᾽ ἔτρεμε γυῖα καὶ ἀθανάτων περ ἐόντων. 84 (61C)
τῶν δὲ περιδδείσασα κλυτὴ Θέμις εὖτε νόημα 265 (190C)
ἆλτο διὰ νεφέων· τάχα δέ σφεας εἰσαφίκανεν·
οἴη γὰρ στονόεντος ἀπόπροθι μίμνε μόθοιο·
τοῖον δ᾽ ἔκφατο μῦθον ἐρυκανόωσα μάχεσθαι·
"ἴσχεσθ᾽ ἰωχμοῖο δυσηχέος· οὐ γὰρ ἔοικε
Ζηνὸς χωομένοιο μινυνθαδίων ἕνεκ᾽ ἀνδρῶν
μάρνασθ᾽ αἰὲν ἐόντας, ἐπεὶ τάχα πάντες ἄϊστοι
ἔσσεσθ᾽· ἦ γὰρ ὕπερθεν ἐφ᾽ ὑμέας οὔρεα πάντα
εἰς ἓν ἀναρρήξας οὔθ᾽ υἱῶν οὔτε θυγατρῶν
φείσεται, ἀλλ᾽ ἄρα πάντας ὁμῶς ἐφύπερθε καλύψει
γαίηι ἀπειρεσίηι· οὐδ᾽ ἔσσεται ὔμμιν ἄλυξις
ἐς φάος· ἀργαλέος δὲ περὶ ζόφος αἰὲν ἐρύξει."
ὣς φάτο· τοὶ δ᾽ ἐπίθοντο Διὸς τρομέοντες ὁμοκλήν,
ὑσμίνης δ᾽ ἴσχοντο, χόλον δ᾽ ἀπὸ νόσφι βάλοντο
ἀργαλέον, φιλότητα δ᾽ ὁμήθεα ποιήσαντο·
καί ῥ᾽ οἱ μὲν νίσσοντο πρὸς οὐρανόν, οἱ δ᾽ ἁλὸς εἴσω,
οἱ δ᾽ ἀνὰ γαῖαν ἔμιμνον. ἐϋπτολέμοισι δ᾽ Ἀχαιοῖς
υἱὸς Λαέρταο πύκα φρονέων φάτο μῦθον·
"ὦ κλυτοὶ Ἀργείων σημάντορες ὀβριμόθυμοι,
νῦν μοι ἐελδομένωι τεκμήρατε, οἵ τινές ἐστε
ἐκπάγλως κρατεροὶ καὶ ἀμύμονες· ἦ γὰρ ἱκάνει
ἔργον ἀναγκαίης· ἀλλὰ μνησώμεθ᾽ Ἄρηος,
ἐς δ᾽ ἵππον βαίνωμεν ἐΰξοον, ὄφρα κε τέκμωρ
εὕρωμεν πολέμοιο δυσηχέος· ὣς γὰρ ἄμεινον
L3[I] ἔσσεται, εἴ κε δόλωι καὶ μήδεσιν ἀργαλέοισιν
ἄστυ μέγ᾽ ἐκπέρσωμεν, οὗ εἵνεκα δεῦρο μολόντες
πάσχομεν ἄλγεα πολλὰ φίλης ἀποτηλόθι γαίης.
ἀλλ᾽ ἄγε δή, μένος ἠῢ καὶ ἄλκιμον ἐν φρεσὶ θέντες —
καὶ γάρ τις κατὰ δῆριν ἀνιηρῆι ὑπ᾽ ἀνάγκηι
θαρσήσας ἀνὰ θυμὸν ἀμείνονα φῶτα κατέκτα
χειρότερος γεγαώς· μάλα γὰρ μέγα θυμὸν ἀέξει 5 (2C)
θάρσος, ὅ πέρ τε μάλιστα πέλει κλέος ἀνθρώποισιν· —
ἀλλ᾽ ἄγ᾽, ἀριστῆες μὲν ἐϋν λόχον ἐντύνεσθε·
◆ οἱ δ᾽ ἄλλοι Τενέδοιο πρὸς ἱερὸν ἄστυ μολόντες
μιμνέμεν, εἰς ὅ κεν ἄμμε ποτὶ πτόλιν εἰρύσσωσι
δήϊοι ἐλπόμενοι Τριτωνίδι δῶρον ἄγεσθαι.
αἰζηῶν δέ τις ἐσθλός, ὃν οὐ σάφα Τρῶες ἴσασι,
μιμνέτω ἄγχ᾽ ἵπποιο σιδήρεον ἐνθέμενος κῆρ· 6
καί οἱ πάντα μέλοιτο μάλ᾽ ἔμπεδον, ὁππόσ᾽ ἔγωγε
πρόσθ᾽ ἐφάμην· καὶ μή τι περὶ φρεσὶν ἄλλο νοήσηι,
ὄφρα μὴ ἀμφαδὰ Τρωσὶν Ἀχαιῶν ἔργα πέληται."
ὣς φάτο· τὸν δὲ Σίνων ἀπαμείβετο κύδιμος ἀνὴρ
ἄλλων δειδιότων· μάλα γὰρ μέγα ἔργον ἔμελλεν
ἐκτελέειν· τῶ καί μιν ἐΰφρονέοντ᾽ ἀνὰ θυμὸν
εὐρὺς ἀγάσσατο λαός· ὁ δ᾽ ἐν μέσσοισιν ἔειπεν·
"ὦ Ὀδυσεῦ καὶ πάντες Ἀχαιῶν φέρτατοι υἷες,
ἔργον μὲν τόδ᾽ ἔγωγε λιλαιομένοισι τελέσσω,
εἰ καὶ ἀεικίζωσι καὶ εἰ πυρὶ μητιόωνται
βάλλειν ζωὸν ἐόντα· τὸ γάρ νύ μοι εὔαδε θυμῶι,

σμερδαλέοι ναίεσκον ἔτ᾽ οὐλομένοιο γενέθλης
Τυφῶνος νήσοιο κατὰ πτύχας, ἥν τε Καλύδνην
λαοὶ ἐπικλείουσιν ἔσω ἁλὸς ἀντία Τροίης.
ἔνθεν ἀναστήσασα βίην καλέεσκε δρακόντων
ἐς Τροίην· οἱ δ᾽ αἶψα θεῆς ὕπο κινηθέντες
νῆσον ὅλην ἐτίναξαν· ἐπεσμαράγησε δὲ πόντος
νισσομένων καὶ κῦμα διΐστατο· τοὶ δ᾽ ἐφέροντο
αἰνὸν λιχμώωντες· ἔφριξε δὲ κήτεα πόντου·
ἀμφὶ δ᾽ ἄρα στενάχοντο μέγα Ξάνθοιο θύγατρες
Νύμφαι καὶ Σιμόεντος, ἀπ᾽ Οὐλύμποιο δὲ Κύπρις
ἄχνυτο· τοὶ δ᾽ ἄφαρ ἷξον, ὅπηι θεὸς ὀτρύνεσκε,
θήγοντες βλοσυρῆισι γενειάσι λοιγὸν ὀδόντων
δυστήνοις ἐπὶ παισί· κακὴ δ᾽ ἐπενίσσετο φύζα
Τρῶας, ὅτ᾽ εἰσενόησαν ἀνὰ πτόλιν αἰνὰ πέλωρα·
οὐδέ τις αἰζηῶν, οὐδ᾽ εἰ μένος ἄτρομος ἦεν
μεῖναι ἔτλη· πάντας γὰρ ἀμείλιχον ἄμφεχε δεῖμα
θῆρας ἀλευομένους· ὀδύνηι δὲ καὶ ἔνθα γυναῖκες
οἴμωζον· καί πού τις ἑῶν ἐπελήσατο τέκνων
αὐτὴ ἀλευομένη στυγερὸν μόρον· ἀμφὶ δὲ Τροίη
ἔστεν᾽ ἐπεσσυμένων· πολλοὶ δ᾽ ἄφαρ εἰς ἓν ἰόντες
γυῖα περιδρύφθησαν· ἐνεστείνοντο δ᾽ ἀγυιαῖς
ἀμφιπεριπτώσσοντες. ἔλειπτο δὲ μοῦνος ἄπωθε
Λαοκόων ἅμα παισί· πέδησε γὰρ οὐλομένη Κὴρ
καὶ θεός. οἱ δέ οἱ υἷας ὑποτρομέοντας ὄλεθρον
ἀμφοτέρους ὀλοῆισιν ἀνηρείψαντο γένυσσι
πατρὶ φίλωι ὀρέγοντας ἑὰς χέρας· οὐδ᾽ ὅ γ᾽ ἀμύνειν L3[I]
ἔσθενεν· ἀμφὶ δὲ Τρῶες ἀπόπροθεν εἰσορόωντες
κλαῖον ὑπὸ κραδίηισι τεθηπότες. οἱ δ᾽ ἄρ᾽ Ἀθήνης
προφρονέως τελέσαντες ἀπεχθέα Τρωσὶν ἐφετμὴν
ἄμφω ἀϊστώθησαν ὑπὸ χθόνα· τῶν δ᾽ ἔτι σῆμα
φαίνεθ᾽, ὅπου κατέδυσαν ἐς ἱερὸν Ἀπόλλωνος·
Περγάμωι ἐν ζαθέηι. προπάροιθε δὲ Τρώιοι υἷες
παίδων Λαοκόωντος ἀμείλιχα δηιωθέντων
τεῦξαν ἅμ᾽ ἀγρόμενοι κενεὸν τάφον, ὧι ἔπι δάκρυ
χεῦε πατὴρ ἀλαοῖσιν ὑπ᾽ ὄμμασιν· ἀμφὶ δὲ μήτηρ
πολλὰ κινυρομένη κενεῶι ἐπαΰτεε τύμβωι
ἐλπομένη τι καὶ ἄλλο κακώτερον, ἔστενε δ᾽ ἄτην
ἀνέρος ἀφραδίηις, μακάρων δ᾽ ὑπεδείδιε μῆνιν·
ὡς δ᾽ ὅτ᾽ ἐρημαίην περιμύρεται ἀμφὶ καλιὴν
πολλὰ μάλ᾽ ἀχνυμένη κατὰ δάσκιον ἄγκος ἀηδών,
ἧς ἔτι νήπια τέκνα, πάρος κελαδεινὸν ἀείδειν,
δάμναθ᾽ ὑπὸ γναθμοῖσι μένος βλοσυροῖο δράκοντος,
μητέρι δ᾽ ἄλγεα θῆκε, καὶ ἄσπετον ἀσχαλόωσα
μύρεται ἀμφὶ δόμον κενεὸν μάλα κεκληγυῖα·
ὣς ἥ γε στενάχιζε λυγρῶι τεκέων ἐπ᾽ ὀλέθρωι
μυρομένη κενεῶι περὶ σήματι· σὺν δέ οἱ ἄλλο
πῆμα μάλ᾽ ἀργαλέον πόσιος πέλεν ἀμφ᾽ ἀλαοῖο.
καί ῥ᾽ ἡ μὲν φίλα τέκνα καὶ ἀνέρα κωκύεσκε
τοὺς μὲν ἀποφθιμένους τὸν δ᾽ ἄμμορον ἠελίοιο·
Τρῶες δ᾽ ἀθανάτοισιν ἐπεντύνοντο θυηλὰς

νὺξ ἐχύθη· στυγερὸν δὲ κατὰ βλεφάρων πέσεν ἄλγος, 85 (62C)
Quintus σὺν δ᾽ ἔχεεν λασίῃσιν ὑπ᾽ ὀφρύσιν ὄμματα φωτός· 266 (191C)
γλῆναι δ᾽ ἀργαλέῃσι πεπαρμέναι ἀμφ᾽ ὀδύνῃσι
ῥιζόθεν ἐκλονέοντο· περιστρωφῶντο δ᾽ ὀπωπαὶ
τειρόμεναι ὑπένερθεν· ἄχος δ᾽ ἀλεγεινὸν ἵκανεν
ἄχρι καὶ ἐς μήνιγγας ἰδ᾽ ἐγκεφάλοιο θέμεθλα·
τοῦ δ᾽ ὁτὲ μὲν φαίνοντο μεμιγμένοι αἵματι πολλῶι
ὀφθαλμοί, ὁτὲ δ᾽ αὖτε δυσαλθέα γλαυκιόωντες·
πολλάκι δ᾽ ἔρρεον, οἷον ὅτε στυφελῆς ἀπὸ πέτρης
εἴβεται ἐξ ὀρέων νιφετῶι πεπαλαγμένον ὕδωρ·
μαινομένωι δ᾽ ἤικτο, καὶ ἔδρακε διπλόα πάντα,
αἰνὰ μάλα στενάχων. καὶ ἔτι Τρώεσσι κέλευεν,
οὐδ᾽ ἀλέγιζε μόγοιο· φάος δέ οἱ ἐσθλὸν ἄμερσε
δῖα θεά· λευκαὶ δ᾽ ἄρ᾽ ὑπὸ βλέφαρ᾽ ἔσταν ὀπωπαὶ
αἵματος ἐξ ὀλοοῖο· περιστενάχιζε δὲ λαὸς
οἰκτείρων φίλον ἄνδρα καὶ ἀθανάτην Ἀγελείην
ἐρριγώς, μή τι παρήλιτεν ἀφραδίῃσιν.
καί σφιν ἐς αἰνὸν ὄλεθρον ἀνεγνάμφθη νόος ἔνδον,
οὕνεκα λωβήσαντο δέμας μογεροῖο Σίνωνος,
ἐλπόμενοι κατὰ θυμὸν ἐτήτυμα πάντ᾽ ἀγορεύσειν·
τοὔνεκα προφρονέως μιν ἄγον ποτὶ Τρώιον ἄστυ
ὀψέ περ οἰκτείραντες. ἀγειρόμενοι δ᾽ ἅμα πάντες
σειρὴν ἀμφεβάλοντο θοῶς περιμήκεϊ ἵππωι
δησάμενοι καθύπερθεν, ἐπεί ῥά οἱ ἐσθλὸς Ἐπειὸς
ποσσὶν ὑπὸ βριαροῖσιν ἐΰτροχα δούρατ᾽ ἔθηκεν,
L4[O] ὄφρα κεν αἰζηοῖσιν ἐπὶ πτολίεθρον ἕπηται
ἑλκόμενος Τρώων ὑπὸ χείρεσιν. οἱ δ᾽ ἅμα πάντες
εἷλκον ἐπιβρίσαντες ἀολλέες, ἠΰτε νῆα
ἕλκωσιν μογέοντες ἔσω ἁλὸς ἠχηέσσης
αἰζηοί, στιβαραὶ δὲ περιστενάχουσι φάλαγγες
τριβόμεναι, δεινὸν δὲ τρόπις περιτετριγυῖα
ἀμφὶς ὀλισθαίνουσα κατέρχεται εἰς ἁλὸς οἶδμα· 6 (3C)
ὣς οἵ γε σφίσι πῆμα ποτὶ πτόλιν ἔργον Ἐπειοῦ
πανσυδίῃ μογέοντες ἀνείρυον. ἀμφὶ δ᾽ ἄρ᾽ αὐτῶι
◆ πολλὸν ἄδην στεφέων ἐριθηλέα κόσμον ἔθεντο·
αὐτοὶ δ᾽ ἐστέψαντο κάρη· μέγα δ᾽ ἤπυον αὐλοὶ
ἀλλήλοις ἐπικεκλομένοι· ἐγέλασσε δ᾽ Ἐνυὼ
δερκομένη πολέμοιο κακὸν τέλος, ὑψόθι δ᾽ Ἥρη
τέρπετ᾽, Ἀθηναίη δ᾽ ἐπεγήθεεν. οἱ δὲ μολόντες 7
ἄστυ ποτὶ σφέτερον μεγάλης κρήδεμνα πόληος
λυσάμενοι λυγρὸν ἵππον ἐσήγαγον· αἱ δ᾽ ὀλόλυξαν
Τρωιάδες, πᾶσαι δὲ περισταδὸν εἰσορόωσαι
θάμβεον ὄβριμον ἔργον· ὃ δέ σφισιν ἔκρυφε πῆμα.
Λαοκόων δ᾽ ἔτ᾽ ἔμιμνεν ἐποτρύνων ἑτάροισιν
ἵππον ἀμαλδῦναι μαλερῶι πυρί· τοὶ δέ οἱ οὔ τι
πείθοντ᾽, ἀθανάτων γὰρ ὑποτρομέεσκον ὁμοκλήν.
ἡ δ᾽ ἔτι κύντερον ἄλλο θεὰ μεγάθυμος Ἀθήνη
δυστήνοις τεκέεσσιν ἐμήδετο Λαοκόωντος.
δὴ γάρ που πέλεν ἄντρον ὑπὸ στυφελώδεϊ πέτρῃ 283
ἠερόεν, θνητοῖσιν ἀνέμβατον, ὧι ἔνι θῆρες

ἢ θανέειν δηΐοισιν ὑπ᾽ ἀνδράσιν ἢ ὑπαλύξαι
Ἀργείοις μέγα κῦδος ἐελδομένοισι φέροντα.” Quintus
ὣς φάτο θαρσαλέως· μέγα δ᾽ Ἀργεῖοι κεχάροντο·
καί τις ἔφη· “ὡς τῶιδε θεὸς μέγα θάρσος ἔδωκε
σήμερον· οὐ γὰρ πρόσθεν ἔην θρασύς· ἀλλά ἑ δαίμων
ὀτρύνει πάντεσσι κακὸν Τρώεσσι γενέσθαι
ἢ νῶιν· νῦν γάρ που ὀΐομαι ἐσσυμένως περ
ἀργαλέου πολέμοιο τέκμωρ ἀΐδηλον ἔσεσθαι.”
ὣς ἄρ᾽ ἔφη κατὰ λαὸν ἀρηϊφίλων τις Ἀχαιῶν.
Νέστωρ δ᾽ αὖθ᾽ ἑτέρωθεν ἐποτρύνων μετέειπε·
“νῦν χρειώ, φίλα τέκνα, βίης καὶ θάρσεος ἐσθλοῦ·
νῦν γὰρ τέρμα πόνοιο θεοὶ καὶ ἀμύμονα νίκην
ἧμιν ἐελδομένοισι φίλας ἐς χεῖρας ἄγουσιν.
ἀλλ᾽ ἄγε θαρσαλέως πολυχανδέος ἔνδοθεν ἵππου
βαίνετ᾽, ἐπεὶ μερόπεσσι κλέος μέγα θάρσος ὀπάζει·
ὡς ὄφελον μέγα κάρτος ἐμοῖς ἔτι γούνασι κεῖτο,
οἷον ὅτ᾽ Αἴσονος υἱὸς ἔσω νεὸς ὠκυπόροιο
Ἀργώιης καλέεσκεν ἀριστέας, ὁππότ᾽ ἔγωγε
πρῶτος ἀριστήων καταβήμεναι ὁρμαίνεσκον,
εἰ μὴ ἄρ᾽ ἀντίθεος Πελίης ἀέκοντά μ᾽ ἔρυκε·
νῦν δέ με γῆρας ἔπεισι πολύστονον· ἀλλ᾽ ἄρα καὶ ὧς,
ὡς νέος ἡβώων, καταβήσομαι ἔνδοθεν ἵππου
θαρσαλέως· θάρσος δὲ μένος καὶ κῦδος ὀπάσσει.”
ὣς φάμενον προσέειπε πάϊς ξανθοῦ Ἀχιλῆος·
“ὦ Νέστορ, σὺ μέν ἐσσὶ νόωι προφερέστατος ἀνδρῶν
πάντων· ἀλλά σε γῆρας ἀμείλιχον ἀμφιμέμαρπεν, L4[O]
οὐδέ τοι ἔμπεδός ἐστι βίη χατέοντι πόνοιο·
τῶ σε χρὴ Τενέδοιο πρὸς ἠιόνας ἀπονέεσθαι·
ἐς δὲ λόχον νέοι ἄνδρες ἔθ᾽ ὑσμίνης ἀκόρητοι
βησόμεθ᾽, ὡς σύ, γεραιέ, λιλαιομένοις ἐπιτέλλεις.”
ὣς φάτο· τοῦ δ᾽ ἄγχιστα κιὼν Νηλήιος υἱὸς
ἀμφοτέρας οἱ ἔκυσσε χέρας κεφαλήν τ᾽ ἐφύπερθεν,
οὕνεχ᾽ ὑπέσχετο πρῶτος ἐς εὐρέα δύμεναι ἵππον,
αὐτὸν δ᾽ αὖτε κέλευε γεραίτερον ἔκτοθι μίμνειν
ἄλλοις σὺν Δαναοῖσιν· ἐέλδετο γὰρ πονέεσθαι·
καί ῥά μιν ἰωχμοῖο λιλαιόμενον προσέειπεν·
“ἐσσὶ πατρὸς κείνοιο βίηι καὶ εὔφρονι μύθωι
ἀντιθέου Ἀχιλῆος· ἔολπα δὲ σῇσι χέρεσσιν
Ἀργείους Πριάμοιο διαπραθέειν κλυτὸν ἄστυ·
ὀψὲ δ᾽ ἄρ᾽ ἐκ καμάτοιο μέγα κλέος ἔσσεται ἡμῖν
πολλὰ πονησαμένοισι κατὰ κλόνον ἄλγεα λυγρά.
ἄλγεα μὲν παρὰ ποσσὶ θεοὶ θέσαν ἀνθρώποισιν,
ἐσθλὰ δὲ πολλὸν ἄπωθε· πόνον δ᾽ ἐς μέσσον ἔλασσαν·
τοὔνεκα ῥηιδίη μέν ἐς ἀργαλέην κακότητα
αἰζηοῖσι κέλευθος, ἀνιηρὴ δ᾽ ἐπὶ κῦδος,
μέσφ᾽ ὅτε τις στονόεντα πόνον διὰ ποσσὶ περήσῃ.”
ὣς φάτο· τὸν δ᾽ Ἀχιλῆος ἀμείβετο κύδιμος υἱός·
“ὦ γέρον, ὡς σύ_γ᾽ ἔολπας ἐνὶ φρεσί, τοῦτο πέλοιτο
ἡμῖν εὐχομένοισιν, ἐπεὶ πολὺ λώιον οὕτως·
εἰ δ᾽ ἑτέρως ἐθέλουσι θεοί, καὶ τοῦτο τετύχθω·

βουλοίμην γὰρ ὑπ' Ἄρεϊ εὐκλειῶς ὑπ' Ἄρηι, 86 (63C)
ἠὲ φυγὼν Τροίηθεν ὀνείδεα πολλὰ φέρεσθαι." 267 (192C)
ὣς εἰπὼν ὤμοισι κατ' ἄμβροτα θήκατο τεύχη
πατρὸς ἑοῦ· τοὶ δ' αἶψα καὶ αὐτοὶ θωρήχθησαν
ἡρώων οἱ ἄριστοι, ὅσοις θρασὺς ἔπλετο θυμός.
τούς μοι νῦν καθ' ἕκαστον ἀνειρομένωι σάφα Μοῦσαι
ἔσπεθ', ὅσοι κατέβησαν ἄσω πολυχανδέος ἵππου·
ὑμεῖς γὰρ πᾶσάν μοι ἐνὶ φρεσὶ θήκατ' ἀοιδήν,
πρίν μοι ἔτ' ἀμφὶ παρειὰ κατασκίδνασθαι ἴουλον,
Σμύρνης ἐν δαπέδοισι περικλυτὰ μῆλα νέμοντι
τρὶς τόσον Ἕρμου ἄπωθεν, ὅσον βοόωντος ἀκοῦσαι,
Ἀρτέμιδος περὶ νηὸν, Ἐλευθερίωι ἐνὶ κήπωι,
οὔρεϊ τ' οὔτε λίην χθαμαλῶι οὔθ' ὑψόθι πολλῶι.
πρῶτος μὲν κατέβαινεν ἐς ἵππον κητώεντα
υἱὸς Ἀχιλλῆος, σὺν δὲ κρατερὸς Μενέλαος
ἠδ' Ὀδυσεὺς Σθένελός τε καὶ ἀντίθεος Διομήδης·
βῆ δὲ Φιλοκτήτης τε καὶ Ἄντικλος ἠδὲ Μενεσθεύς,
σὺν δὲ Θόας ἐρίθυμος ἰδὲ ξανθὸς Πολυποίτης,
Αἴας τ' Εὐρύπυλός τε καὶ ἰσόθεος Θρασυμήδης,
Μηριόνης τε καὶ Ἰδομενεὺς ἀριδεικέτω ἄμφω,
σὺν δ' ἄρ' ἐϋμμελίης Ποδαλείριος Εὐρύμαχός τε
Τεῦκρός τ' ἀντίθεος καὶ Ἰάλμενος ὀβριμόθυμος,
Θάλπιος Ἀντίμαχός τε μενεπτόλεμός τε Λεοντεύς·
σὺν δ' Εὔμηλος ἔβη θεοείκελος Εὐρύαλός τε
Δημοφόων τε καὶ Ἀμφίμαχος κρατερός τ' Ἀγαπήνωρ,
L4[I] σὺν δ' Ἀκάμας τε Μέγης τε κραταιοῦ Φυλέος υἱός·
ἄλλοι δ' αὖ κατέβαινον, ὅσοι ἔσαν ἔξοχ' ἄριστοι,
ὅσσους χάνδανεν ἵππος ἐΰξοος ἐντὸς ἐέργειν.
ἐν δέ σφιν πύματος κατεβήσατο δῖος Ἐπειός,
ὅς ῥα καὶ ἵππον ἔτευξεν· ἐπίστατο δ' ὧι ἐνὶ θυμῶι
ἠμὲν ἀναπτύξαι κείνου πτύχας ἠδ' ἐπερεῖσαι·
τοὔνεκα δὴ πάντων βῆ δεύτατος· εἴρυσε δ' εἴσω 7 (4C)
κλίμακας, ἧις ἀνέβησαν· ὁ δ' αὖ μάλα πάντ' ἐπερείσας
αὐτοῦ πὰρ κληῖδι καθέζετο· τοὶ δὲ σιωπῆι
◆ πάντες ἔσαν μεσσηγὺς ὁμῶς νίκης καὶ ὀλέθρου.
οἱ δ' ἄλλοι νήεσσιν ἐπέπλεον εὐρέα πόντον
ἃς κλισίας πρήσαντες, ὅπηι πάρος αὐτοὶ ἴαυον.
τοῖσι δὲ κοιρανέοντε δύω κρατερόφρονε φῶτε
σήμαινον, Νέστωρ τε καὶ αἰχμητὴς Ἀγαμέμνων· 8
τοὺς δὲ καὶ ἐλδομένους καταβήμεναι ἔνδοθεν ἵππου
Ἀργεῖοι κατέρυξαν, ἵν' ἐν νήεσσι μένοντες
λαοῖς σημαίνωσιν, ἐπεὶ πολὺ λώιον ἄνδρες
ἔργον ἐποίχονται, ὁπότ' εἰσορόωσιν ἄνακτες·
τοὔνεκ' ἄρ' ἔκτοθι μίμνον ἀριστῆές περ ἐόντες.
οἱ δὲ θοῶς ἀφίκοντο πρὸς ἠιόνας Τενέδοιο·
εὐνὰς δ' ἔνθ' ἔβαλον κατὰ βένθεος· ἐκ δ' ἔβαν αὐτοὶ
νηῶν ἐσσυμένως· ἀπὸ δ' ἔκτοθι πείσματ' ἔδησαν
ἠιόνων· αὐτοὶ δὲ παραυτόθι μίμνον ἕκηλοι
δέγμενοι, ὁππότε πυρσὸς ἐελδομένοισι φανείη. 284
οἱ δ' ἄρ' ἐν ἵππωι ἔσαν δηΐων σχεδόν, ἄλλοτε μέν που
φθεῖσθαι ὀϊόμενοι, ὁτὲ ἱερὸν ἄστυ δαΐξαι·
καὶ τὰ μὲν ἐλπομένοισιν ἐπήλυθεν Ἠριγένεια.
Τρῶες εἰσενόησαν ἐπ' ἠιόσιν Ἑλλησπόντου
καπνὸν ἔτ' ἀΐσσοντα δι' ἠέρος· οὐδ' ἄρα νῆας
δέρκονθ', αἵ σφιν ἔνεικαν ἀφ' Ἑλλάδος αἰνὸν ὄλεθρον.
γηθόσυνοι δ' ἄρα πάντες ἐπέδραμον αἰγιαλοῖσι
τεύχε' ἐφεσσάμενοι· ἔτι γὰρ δέος ἄμφεχε θυμόν·
ἵππον δ' εἰσενόησαν ἐΰξοον. ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτῶι
θάμβεον ἑσταότες· μάλα γὰρ μέγα ἔργον ἐτύχθη.
ἀγχόθι δ' αὖτε Σίνωνα δυσάμμορον εἰσενόησαν·
καί μιν ἀνειρόμενοι Δαναῶν ὕπερ ἄλλοθεν ἄλλος
μέσσον ἐκυκλώσαντο περισταδόν· ἀμφὶ δὲ μύθοις
μειλιχίοις εἴροντο πάρος, μετέπειτα δ' ὁμοκλῆι
σμερδαλέηι· καὶ πολλὰ δολόφρονα φῶτα δάϊζον
πολλὸν ἐπὶ χρόνον αἰέν· ὁ δ' ἔμπεδον ἠΰτε πέτρη
μίμνεν ἀτειρέα γυῖ' ἐπιειμένος. ὀψὲ δ' ἄρ' αὐτοῦ
οὔαθ' ὁμῶς καὶ ῥῖνας ἀπὸ μελέων ἐτάμοντο
πάμπαν ἀεικίζοντες, ὅπως νημερτέα εἴπηι,
ὅππηι ἔβαν Δαναοὶ σὺν νήεσιν, ἢ τί καὶ ἵππος
ἔνδον ἐρητύεσκεν. ὁ δ' ἐνθέμενος φρεσὶ κάρτος
λώβης οὐκ ἀλέγιζεν ἀεικέος, ἀλλ' ἐνὶ θυμῶι
ἔτλη καὶ πληγῆισι καὶ ἐν πυρὶ τειρόμενός περ
ἀργαλέως· Ἥρη γὰρ ἐνέπνευσεν μέγα κάρτος·
τοῖα δ' ἄρ' ἐν μέσσοισι δολοφρονέων ἀγόρευεν·
"Ἀργεῖοι μὲν νηυσὶν ὑπὲρ πόντοιο φέβονται
L4[I] μακρῶι ἀκηδήσαντες ἐπὶ πτολέμωι καὶ ἀνίηι·
Κάλχαντος δ' ἰότητι δαΐφρονι Τριτογενείηι
ἵππον ἐτεκτήναντο, θεῆς χόλον ὄφρ' ἀλέωνται
πάγχυ κοτεσσαμένης Τρώων ὕπερ· ἀμφὶ δὲ νόστου
ἐννεσίηις Ὀδυσῆος ἐμοὶ μενέαινον ὄλεθρον,
ὄφρα με δηιώσωσι δυσηχέος ἄγχι θαλάσσης
δαίμοσιν εἰναλίοις. ἐμὲ δ' οὐ λάθον, ἀλλ' ἀλεγεινὰς
σπονδάς τ' οὐλοχύτας τε μάλ' ἐσσυμένως ὑπαλύξας
ἀθανάτων βουλῆισι παραὶ ποσὶ κάππεσον ἵππου·
οἱ δὲ καὶ οὐκ ἐθέλοντες ἀναγκαίηι μ' ἐλίποντο,
ἁζόμενοι μεγάλοιο Διὸς κρατερόφρονα κούρην."
ὣς φάτο κερδοσύνηισι καὶ οὐ κάμεν ἄλγεσι θυμόν·
ἀνδρὸς γὰρ κρατεροῖο κακὴν ὑποτλῆναι ἀνάγκην.
τῶι δ' οἱ μὲν πεπίθοντο κατὰ στρατόν, οἱ δ' ἄρ' ἔφαντο
ἔμμεναι ἠπεροπῆα πολύτροπον, οἷς ἄρα βουλὴ
ἥνδανε Λαοκόωντος· ὁ γὰρ πεπνυμένα βάζων
φῆ δόλον ἔμμεναι αἰνὸν ὑπ' ἐννεσίηισιν Ἀχαιῶν,
πάντας δ' ὀτρύνεσκε θοῶς ἐμπρησέμεν ἵππον,
ἵππον δουράτεον καὶ γνώμεναι εἴ τι κεκεύθε.
καί νύ κέ οἱ πεπίθοντο καὶ ἐξήλυξαν ὄλεθρον,
εἰ μὴ Τριτογένεια, κοτεσσαμένη περὶ θυμῶι
αὐτῶι καὶ Τρώεσσι καὶ ἄστεϊ γαῖαν ἔνερθε
θεσπεσίην ἐλέλιξεν ὑπαὶ ποσὶ Λαοκόωντος.
τῶι δ' ἄφαρ ἔμπεσε δεῖμα· τρόμος δ' ἀμφέκλασε γυῖα
ἀνδρὸς ὑπερθύμοιο· μέλαινα δέ οἱ περὶ κρατὶ

140 ἀνέρες, ὥς τε πόληα θεηγενέος Πριάμοιο
Quintus πέρσαντες δαίνυντο κακῶν ἀπονόσφι κυδοιμῶν.
ἄλλα δ᾽ ἄρ᾽ ἄλλος ἄειδεν, ὅ τι φρεσὶν ᾗσι μενοίνα.
  ἀλλ᾽ ὅτε δαινυμένοισι μέσον περιτέλλετο νυκτός,
δὴ τότε που δόρποιο καὶ ἀκρήτοιο πότοιο
145 παυσάμενοι Δαναοὶ λαθικηδέα κοῖτον ἕλοντο·
χθιζὸν γὰρ καμάτοιο μένος κατεδάμνατο πάντας·
τῶ καὶ παννύχιοι λελιημένοι εἰλαπινάζειν
παύσανθ᾽, οὕνεκεν ὕπνος ἄδην ἀέκοντας ἔρυκεν·
ἄλλῃ δ᾽ ἄλλος ἴαυεν. ὁ δ᾽ ἐν κλισίῃσιν ἑῇσιν
14.150 Ἀτρείδης ὀάριζε μετ᾽ ἠϋκόμοιο γυναικός·
οὐ γάρ πω κείνοισιν ἐπ᾽ ὄμμασιν ὕπνος ἔπιπτεν,
152 ἀλλὰ Κύπρις πεπόνητο περὶ φρένας, ὄφρα παλαιοῦ
λέκτρου ἐπιμνήσωνται, ἄχος δ᾽ ἀπὸ νόσφι βάλωνται.
πρώτη δ᾽ αὖθ᾽ Ἑλένη τοῖον ποτὶ μῦθον ἔειπε·
155 "μή νύ μοι, ὦ Μενέλαε, χόλον ποτιβάλλεο θυμῷ·
οὐ γὰρ ἐγὼν ἐθέλουσα λίπον σέο δῶμα καὶ εὐνήν,
ἀλλά μ᾽ Ἀλεξάνδροιο βίη καὶ Τρώιοι υἷες
σεῦ ἀπὸ νόσφιν ἐόντος ἀνηρείψαντο κιόντες,
καί μ᾽ ἄμοτον μεμαυῖαν ὀϊζυρῶς ἀπολέσθαι
160 ἢ βρόχῳ ἀργαλέῳ ἢ καὶ ξίφεϊ στονόεντι
εἶργον ἐνὶ μεγάροισι παρηγορέοντες ἔπεσσι
σεῦ ἕνεκ᾽ ἀχνυμένην καὶ τηλυγέτοιο θυγατρός·
τῆς νύ σε πρός τε γάμου πολυγηθέος ἠδὲ σεῦ αὐτοῦ
λίσσομαι, ἀμφ᾽ ἐμέθεν στυγερῆς λελαθέσθαι ἀνίης."
L1[O] ὣς φαμένην προσέειπε πύκα φρονέων Μενέλαος·
"μηκέτι νῦν μέμνησ᾽, ἀλλ᾽ ἰσχέμεν ἄλγεα θυμῷ·
ἀλλὰ τὰ μέν που πάντα μέλας δόμος ἐντὸς ἐέργοι
λήθης· οὐ γὰρ ἔοικε κακῶν μεμνῆσθαι ἔτ᾽ ἔργων."
  ὣς φάτο· τὴν δ᾽ ἕλε χάρμα, δέος δ᾽ ἐξέσσυτο θυμοῦ·
170 ἔλπετο γὰρ παύσασθαι ἀνιηροῖο χόλοιο
ὃν πόσιν· ἀμφὶ δέ μιν βάλε πήχεε, καί σφιν ἅμ᾽ ἄμφω
δάκρυ κατὰ βλεφάροιιν ἐλείβετο ἡδὺ γοώντων.
ἀσπασίως δ᾽ ἄρα τώ γε παρ᾽ ἀλλήλοισι κλιθέντε
σφωιτέρου κατὰ θυμὸν ἀνεμνήσαντο γάμοιο·
175 ὡς δ᾽ ὅτε που κισσός τε καὶ ἡμερὶς ἀμφιβάλωνται
ἀλλήλους περὶ πρέμνα, τὰ δ᾽ οὔ ποτε ἲς ἀνέμοιο
σφῶν ἄπονόσφι βαλέσθαι ἐπισθένει· ὣς ἄρα τώ γε
ἀλλήλοις συνέχοντο λιλαιόμενοι φιλότητος. 1
  ἀλλ᾽ ὅτε δὴ καὶ τοῖσιν ἐπήλυθεν ὕπνος ἀπήμων,
180 δὴ τότ᾽ Ἀχιλλῆος κρατερὸν κῆρ ἰσοθέοιο
ἔστη ὑπὲρ κεφαλῆς οὗ υἱέος, οἷος ἔην περ
ζωὸς ἐών, ὅτε Τρωσὶν ἄχος πέλε, χάρμα δ᾽ Ἀχαιοῖς.
κύσσε δέ οἱ δειρὴν καὶ φάεα μαρμαίροντα
ἀσπασίως· καὶ τοῖα παρηγορέων προσέειπε·
185 "χαῖρε, τέκος, καὶ μή τι δαΐζεο πένθεϊ θυμὸν
εἵνεκ᾽ ἐμεῖο θανόντος, ἐπεὶ μακάρεσσι θεοῖσιν
ἤδη ὁμέστιός εἰμι· σὺ δ᾽ ἴσχεο τειρόμενος κῆρ
ἀμφ᾽ ἐμέθεν, καὶ κάρτος ἄδην ἐμὸν ἔνθεο θυμῷ. 285
14.189 αἰεὶ δ᾽ Ἀργείων πρόμος ἵστασο μηδενὶ εἴκων
ἠνορέῃ· ἀγορῇ δὲ παλαιοτέροισι βροτοῖσι

◆ row of last line.
simile or **omen** **crux**

Consensus lines presented in order;
none reordered, removed or bracketed.

EXCLUDED:
60a δυσμενέας {…}
432a καίετο δ᾽ Αἰνείαο δόμος, καίοντο δὲ πάντα

ARGUMENT

How Troy in the night was taken and sacked with fire and slaughter.

— Loeb edition (1913)

QUINTUS
OF SMYRNA
POSTHOMERICA
BOOK 13

PREVIEW
14

EPIC POEM
.ORG
DIGITAL CLASSICS

THESE LINES HAVE CONVERGED TO TELL
A STORY THAT SATISFIES ME IN MY HEART,
WHERE ONLY THERE IT REALLY COUNTS.

INTERLEAVABLE

language: Homeric Greek
copy: Zimmerman (Teubner 1901)
typeface: Sea Hand Press 20

This **UNRESTRICTED INTERLEAVABLE LAYOUT** of this **PUBLIC DOMAIN TEXT** is available for free at ARCHIVE.ORG (LINK).

EPICPOEM.ORG 🇺🇸 563 lines 3.0

As some way-faring Man, who wanders o'er
In Thought, a Length of Lands he trod before,
Sends forth his active Mind from Place to Place,
Joins Hill to Dale, and measures Space with Space:

PRINT
2-SIDED:
95 to **102**

Οἱ δ' ἄρ' ἀνὰ πτολίεθρον ἐδόρπεον· ἐν δ' ἄρα τοῖσιν
αὐλοὶ ὁμῶς σύριγξι μέγ' ἤπυον· ἀμφὶ δὲ πάντηι
μολπὴ ἐπ' ὀρχηθμοῖσι καὶ ἄκριτος ἔσκεν ἀϋτὴ
δαινυμένων, οἵη τε πέλει παρὰ δαιτὶ καὶ οἴνωι.
ὧδε δέ τις χείρεσσι λαβὼν ἔμπλειον ἄλεισον
πῖνεν ἀκηδέστως· βαρύθοντο δέ οἱ φρένες ἔνδον·
ἀμφὶ δ' ἄρ' ὀφθαλμοὶ στρεφεδίνεον· ἄλλο δ' ἐπ' ἄλλωι
ἐκ στόματος προΐεσκεν ἔπος κεκολουμένα βάζων·
καί ῥά οἱ ἐν μεγάρωι κειμήλια καὶ δόμος αὐτὸς
φαίνετο κινυμένοισιν ἐοικότα· πάντα δ' ἐώλπει
ἀμφιπεριστρωφᾶσθαι ἀνὰ πτόλιν· ὄσσε δ' ἄρ' ἀχλὺς
ἄμφεχεν· ἀκρήτωι γὰρ ἀμαλδύνονται ὀπωπαὶ
◆ καὶ νόος αἰζηῶν, ὁπότ' ἐς φρένα χανδὸν ἵκηται·
καί ῥα καρηβαρέων τοῖον ποτὶ μῦθον ἔειπεν·
“ἦ ῥ' ἅλιον Δαναοὶ στρατὸν ἐνθάδ' πουλὺν ἄγειραν,
σχέτλιοι, οὐδ' ἐτέλεσσαν, ὅσα φρεσὶ μηχανόωντο,
ἀλλ' αὔτως ἀπόρουσαν ἀπ' ἄστεος ἡμετέροιο
νηπιάχοις παίδεσσιν ἐοικότες ἠὲ γυναιξίν.”
ὣς ἄρ' ἔφη Τρώων τις ἐεργόμενος φρένας οἴνωι,
νήπιος· οὐδ' ἄρ' ἐφράσσατ' ἐπὶ προθύροισιν ὄλεθρον.
εὖτε γὰρ ὕπνος ἔρυκεν ἀνὰ πτόλιν ἄλλοθεν ἄλλον
οἴνωι ἀναπλήθοντας ἀπειρεσίωι καὶ ἐδωδῆι,
δὴ τότ' ἄρ' αἰθαλόεντα Σίνων ἀνὰ πυρσὸν ἄειρε
δεικνὺς Ἀργείοισι πυρὸς σέλας. ἀμφὶ δέ οἱ κῆρ
ἄσπετα πορφύρεσκε κατὰ φρένα, μή μιν ἴδωνται
L1[I] Τρῶες ἐϋσθενέες, τάχα δ' ἀμφαδὰ πάντα γένηται·
ἀλλ' οἱ μὲν λεχέεσι πανύστατον ὕπνον ἴαυον
πολλῶι ὑπ' ἀκρήτωι βεβαρηότες· οἱ δ' ἐσιδόντες
ἐκ Τενέδου νήεσσιν ἐπὶ πλόον ἐντύνοντο.
αὐτὸς δ' ἄγχ' ἵπποιο Σίνων κίεν· ἦκα δ' ἄϋσεν,
ἦκα μάλ', ὡς μή πού τις ἐνὶ Τρώεσσι πύθηται,
ἀλλ' οἶοι Δαναῶν ἡγήτορες, ὧν ἀπονόσφιν **1**
ὕπνος ἄδην πεπότητο λιλαιομένων πονέεσθαι.
οἵ ῥά οἱ ἔνδον ἐόντες ἐπέκλυον, ἐς δ' Ὀδυσῆα
πάντες ἐπ' οὔατ' ἔνευσαν· ὁ δέ σφεας ὀτρύνεσκεν
ἦκα καὶ ἀτρεμέως ἐκβήμεναι· οἱ δ' ἐπίθοντο
ἐς μόθον ὀτρύνοντι, καὶ ἐξ ἵπποιο χαμᾶζε
ὥρμαινον προνέεσθαι· ὁ δ' ἰδρείῃσιν ἔρυκε
πάντας ἅμ' ἐσσυμένους· αὐτὸς δ' ἄρα χερσὶ θοῇσιν **2**
ἵππου δουρατέοιο μάλ' ἀτρέμας ἔνθα καὶ ἔνθα
πλευρὰ διεξώϊξεν ἐϋμμελίηι, ὑπ' Ἐπειῶι.
βαιὸν δ' ἐξανέδυ σανίδων ὕπερ, ἀμφὶ δὲ πάντηι
Τρῶας παπταίνεσκεν, ἐγρηγορότ' εἴ που ἴδοιτο·
ὡς δ' ὅταν ἀργαλέωι λιμῶι βεβολημένος ἦτορ
ἐξ ὀρέων ἔλθῃσι λύκος χατέων μάλ' ἐδωδῆς
ποίμνης πρὸς σταθμὸν εὐρύν, ἀλευόμενος δ' ἄρα φῶτας
καὶ κύνας, οἵ ῥά τε μῆλα φυλασσέμεναι μεμάασι,
Quintus βαίνει ποσσὶν ἔκηλος ὑπὲρ ποιμνήιον ἕρκος·
ὣς Ὀδυσεὺς ἵπποιο κατήιεν· ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτῶι
13.50 ὄβριμοι ἄλλοι ἕποντο Πανελλήνων βασιλῆες

θυμὸν τολμήεντα καὶ ἄφθιτον ἔργον Ἐπειοῦ.
μολπὴ δ' οὐρανὸν ἷκε δι' αἰθέρος, εὖτε κολοιῶν
κλαγγὴ ἀπειρεσίη, ὁπότ' εὔδιον ἦμαρ ἵκηται
χείματος ἐξ ὀλοοῖο, πέλει δ' ἄρα νήμενος αἰθήρ·
ὣς τῶν πὰρ νήεσσι μέγ' ἔνδοθι γηθομένοων κῆρ {…}
ἀθάνατοι τέρποντο κατ' οὐρανόν, ὅσσοι ἀρωγοὶ
ἐκ θυμοῖο πέλοντο φιλοπτολέμων Ἀργείων·
ἄλλοι δ' αὖ χαλέπαινον, ὅσοι Τρώεσσιν ἄμυνον,
δερκόμενοι Πριάμοιο καταιθόμενον πτολίεθρον·
ἀλλ' οὐ μὰν ὑπὲρ Αἶσαν ἐελδόμενοί περ ἀμύνειν
ἔσθενον· οὐδὲ γὰρ αὐτὸς ὑπὲρ μόρον οὐδὲ Κρονίων
ῥηιδίως δύνατ' Αἶσαν ἀπωσέμεν, ὃς περὶ πάντων
ἀθανάτων σθένος ἐστί, Διὸς δ' ἐκ πάντα πέλονται. **14.**100
Ἀργεῖοι δ' ἄρα πολλὰ βοῶν ἐπὶ μηρία θέντες
καῖον ὁμῶς σχίζῃσι, καὶ ἐσσύμενοι περὶ βωμοὺς
λείβεσκον μέθυ λαρὸν ἐπ' αἰθομένῃσι θυηλῇς
ἦρα θεοῖσι φέροντες, ἐπεὶ μέγα ἤνυσαν ἔργον.
πολλὰ δ' ἐν εἰλαπίνῃ θυμηδέϊ κυδαίνεσκον
πάντας, ὅσους ὑπέδεκτο σὺν ἔντεσι δούριος ἵππος· ◆
θαύμαζον δὲ Σίνωνα περικλυτόν, οὕνεχ' ὑπέτλη
λώβην δυσμενέων πολυκηδέα· καί ῥά ἑ πάντες
μολπῇι καὶ γεράεσσιν ἀπειρεσίοισι τίεσκον
αἰέν· ὁ δ' ἐνὶ φρεσὶν ᾗσιν ἐγήθεε τλήμονι θυμῶι
νίκηι ἔπ' Ἀργείων, σφετέρηι δ' οὐκ ἄχνυτο λώβηι·
ἀνέρι γὰρ πινυτῶι καὶ ἐπίφρονι πολλὸν ἄμεινον
κῦδος καὶ χρυσοῖο καὶ εἴδεος ἠδὲ καὶ ἄλλων **L1[I]**
ἐσθλῶν, ὁππόσα τ' ἐστὶ καὶ ἔσσεται ἀνθρώποισιν.
οἱ δ' ἄρα πὰρ νήεσσιν ἀταρβέα θυμὸν ἔχοντες
δόρπεον ἀλλήλοισι διηνεκέως ἐνέποντες·
“ἠνύσαμεν πολέμοιο μακροῦ τέλος· ἠράμεθ' εὐρὺ
κῦδος ὁμῶς δηΐοισι μέγα πτολίεθρον ἑλόντες·
ἀλλά, Ζεῦ, καὶ νόστον ἐελδομένοις κατάνευσον.”
ὣς ἔφαν· ἀλλ' οὐ πᾶσι πατὴρ ἐπὶ νόστον ἔνευσε. **120**
δεῖμα πέλεν πολέμοιο δυσηχέος, ἀλλ' ἐπὶ ἔργα **123**
εὐνομίης ἐτράποντο καὶ εὐφροσύνης ἐρατεινῆς.
ὃς δ' ἤτοι πρῶτον μὲν ἐελδομένοισιν ἄειδε,
λαοὶ ὅπως συνάγερθεν ἐς Αὐλίδος ἱερὸν οὖδας,
ἠδ' ὡς Πηλείδαο μέγα σθένος ἀκαμάτοιο
δώδεκα μὲν κατὰ πόντον ἰὼν διέπερσε πόληας,
ἕνδεκα δ' αὖ κατὰ γαῖαν ἀπείριτον, ὅσσα τ' ἔρεξε
Τήλεφον ἀμφὶς ἄνακτα καὶ ὄβριμον Ἠετίωνα,
ὥς δὲ Κύκνον κατέπεφνεν ὑπέρβιον, ἠδ' ὅσ' Ἀχαιοὶ
μαρνάμενοι κατὰ μῆνιν Ἀχιλλέος ἔργα κάμοντο,
Ἕκτορα δ' ὡς εἴρυσσεν ἑῆς περὶ τείχεα πάτρης,
ὥς θ' ἕλε Πενθεσίλειαν ἀνὰ μόθον, ὥς τ' ἐδάμασσεν
υἱέα Τιθωνοῖο, καὶ ὡς κτάνε καρτερὸς Αἴας
Γλαῦκον ἐϋμμελίην, ἠδ' ὡς ἐρικυδέα φῶτα
Εὐρύπυλον κατέπεφνε θοοῦ πάϊς Αἰακίδαο, **Quintus**
ὡς δὲ Πάριν δαμάσαντο Φιλοκτήταο βέλεμνα,
ἠδ' ὁπόσοι δολόεντος ἐσήλυθον ἔνδοθεν ἵππου **14.**139

ἴσην δ’ αὖ καὶ ἄνασσα φέρεν καὶ δμωὶς ἀνάγκην.
ἀλλ’ οὐ μὰν Ἑλένην γόος ἄμφεχεν· ἀλλά οἱ αἰδὼς
ὄμμασι κυανέοισιν ἐφίζανε καί οἱ ὕπερθε
καλὰς ἀμφερύθηνε παρηίδας· ἐν δέ οἱ ἦτορ
ἄσπετα πορφύρεσκε κατὰ φρένα, μή ἑ κιοῦσαν
κυανέας ἐπὶ νῆας ἀεικίσσωνται Ἀχαιοί·
τοὔνεχ’ ὑποτρομέουσα φίλωι περιπάλλετο θυμῶι.
καί ῥα καλυψαμένη κεφαλὴν ἐφύπερθε καλύπτρηι
ἕσπετο νισσομένοιο κατ’ ἴχνιον ἀνδρὸς ἑοῖο
αἰδοῖ πορφύρουσα παρήιον, ἠΰτε Κύπρις,
εὖτέ μιν Οὐρανίωνες ἐν ἀγκοίνησιν Ἄρηος
ἀμφαδὸν εἰσενόησαν ἑὸν λέχος αἰσχύνουσαν
δεσμοῖς ἐν θαμινοῖσι δαήμονος Ἡφαίστοιο,
τοῖς ἔνι κεῖτ’ ἀχέουσα περὶ φρεσὶν αἰδομένη τε
ἰλαδὸν ἀγρομένων μακάρων γένος ἠδὲ καὶ αὐτὸν
Ἥφαιστον· δεινὸν γὰρ ἐν ὀφθαλμοῖσιν ἀκοίτεω
ἀμφαδὸν εἰσοράασθαι ἐπ’ αἴσχεϊ θηλυτέρησι.
τῆι Ἑλένη εἰκυῖα δέμας καὶ ἀκήρατον αἰδῶ
ἤιε σὺν Τρωιῆισι δορυκτήτοισι καὶ αὐτὴ
νῆας ἔπ’ Ἀργείων εὐήρεας· ἀμφὶ δὲ λαοὶ
θάμβεον ἀθρήσαντες ἀμωμήτοιο γυναικὸς
ἀγλαΐην καὶ κάλλος ἐπήρατον· οὐδέ τις ἔτλη
κείνην οὔτε κρυφηδὸν ἐπεσβολίηισι χαλέψαι
οὔτ’ οὖν ἀμφαδίην, ἀλλ’ ὡς θεὸν εἰσορόωντο
ἀσπασίως· πᾶσιν γὰρ ἐελδομένοισι φαάνθη.
ὡς δ’ ὅτ’ ἀλωομένοισι δι’ ἀκαμάτοιο θαλάσσης
πατρὶς ἑὴ μετὰ δηρὸν ἐπευχομένοισι φανείη,
οἱ δὲ καὶ ἐκ πόντοιο καὶ ἐκ θανάτοιο φυγόντες
πάτρηι χεῖρ’ ὀρέγουσι γεγηθότες ἄσπετα θυμῶι·
ὣς Δαναοὶ περὶ πάντες ἐγήθεον· οὐ γὰρ ἔτ’ αὐτοῖς
μνῆστις ἔην καμάτοιο δυσαλγέος οὐδὲ κυδοιμοῦ·
τοῖον γὰρ Κυθέρεια νόον ποιήσατο πάντων
ἦρα φέρουσ’ Ἑλένηι ἑλικώπιδι καὶ Διὶ πατρί.
καὶ τότ’ ἄρ’, ὡς ἐνόησε φίλον δεδαϊγμένον ἄστυ
Ξάνθος ἔθ’ αἱματόεντος ἀναπνείων ὀρυμαγδοῦ,
μύρετο σὺν Νύμφηισιν, ἐπεὶ κακὸν ἔμπεσε Τροίηι
ἔκποθε καὶ Πριάμοιο κατημάλδυνε πόληα·
ὡς δ’ ὅτε λήιον αὖον ἐπιβρίσασα χάλαζα
τυτθὰ διατμήξηι, στάχυας δ’ ἀπὸ πάντας ἀμέρσηι
ῥιπῆι ὑπ’ ἀργαλέηι, καλάμη δ’ ἄρα χεύατ’ ἔραζε
μαψιδίη καρποῖο κατ’ οὔδεος ὀλλυμένοιο
λευγαλέως, ὀλοὸν δὲ πέλει μέγα πένθος ἄνακτι·
ὣς ἄρα καὶ Ξάνθοιο περὶ φρένας ἤλυθεν ἄλγος
Ἰλίου οἰωθέντος· ἔχεν δέ μιν αἰὲν ὀϊζὺς
ἀθάνατόν περ ἐόντα· μακρὴ δ’ ἀμφέστενεν Ἴδη
καὶ Σιμόεις· μύροντο δ’ ἀπόπροθι πάντες ἔναυλοι
Ἰδαῖοι Πριάμοιο πόλιν περικωκύοντες.
Ἀργεῖοι δ’ ἐπὶ νῆας ἔβαν μέγα καγχαλόωντες
μέλποντες νίκης ἐρικυδέος ὄβριμον ἀλκήν,
ἄλλοτε δὲ ζάθεον μακάρων γένος ἠδὲ καὶ καὶ αὐτῶν

νισσόμενοι κλίμαξι κατὰ στίχας, ἅς περ Ἐπειὸς
τεῦξεν ἀριστήεσσιν ἐϋσθενέεσσι κέλευθα
ἵππον ἐσερχομένοισι καὶ ἐξ ἵπποιο κιοῦσιν.
οἵ ῥα τότ’ ἀμφ’ αὐτῆισι κατήιον ἄλλοθεν ἄλλοι,
θαρσαλέοις σφήκεσσιν ἐοικότες, οὕς τε κλονήσηι
δρυτόμος, οἱ δ’ ἅμα πάντες ὀρινόμενοι περὶ θυμῶι
ὄζου ὑπεκπροχέονται, ὅτε κτύπον εἰσαΐουσιν·
ὣς οἵ γ’ ἐξ ἵπποιο μεμαότες ἐξεχέοντο
ἐς Τρώων πτολίεθρον ἐΰκτιτον· ἐν δ’ ἄρα τοῖσι
πάλλετ’ ἐνὶ στέρνοισι κέαρ. τάχα δ’ οἱ μὲν ἔναιρον
τοὶ δ’ ἄρ’ ἔρεσσον ἔσω ἁλός· αἱ δ’ ἐφέροντο
νῆες ὑπὲρ μέγα χεῦμα· Θέτις δ’ ἴθυνε κέλευθα
οὖρον ἐπιπροϊεῖσα· νόος δ’ ἄρ’ ἰαίνετ’ Ἀχαιῶν.
καρπαλίμως δ’ ἐλθόντες ἐπ’ ἠιόνας Ἑλλησπόντου
ἔνθ’ αὖθις στήσαντο νέας, σὺν δ’ ἄρμενα πάντα
εἷλον ἐπισταμένως, ὅσα νήεσιν αἰὲν ἕπονται.
αὐτοὶ δ’ αἶψ’ ἐκβάντες ἐς Ἴλιον ἐσσεύοντο
ἄβρομοι, ἠΰτε μῆλα ποτὶ σταθμὸν ἀΐσσοντα
ἐκ νομοῦ ὑλήεντος ὀπωρινὴν ὑπὸ νύκτα·
ὣς οἵ γ’ αὐίαχοι Τρώων ποτὶ ἄστυ νέοντο
πάντες ἀριστήεσσιν ἀρηγέμεναι μεμαῶτες.
οἱ δ’, ὡς σμερδνὰ λύκοι λιμῶι περιπαιφάσσοντες
σταθμῶι ἐπιβρίσωσι κατ’ οὔρεα μακρὰ καὶ ὕλην
εὕδοντος μογεροῦ σημάντορος, ἄλλα δ’ ἐπ’ ἄλλοις
δάμνανθ’ ἕρκεος ἐντὸς ὑπὸ κνέφας, ἀμφὶ δὲ πάντηι {...}
αἵματι καὶ νεκύεσσιν, ὀρώρει δ’ αἰνὸς ὄλεθρος
καί περ ἔτι πλεόνων Δαναῶν ἔκτοσθεν ἐόντων.
ἀλλ’ ὅτε δὴ μάλα πάντες ἔβαν ποτὶ τείχεα Τροίης,
δὴ τότε μαιμώωντες ἀνηλεγέως ἐσέχυντο
ἐς Πριάμοιο πόληα μένος πνείοντες Ἄρηος.
πᾶν δ’ εὗρον πτολίεθρον ἐνίπλειον πολέμοιο
καὶ νεκύων, πάντηι δὲ πυρὶ στονόεντα μέλαθρα
καιόμεν’ ἀργαλέως· μέγα δὲ φρεσὶν ἰαίνοντο.
ἐν δὲ καὶ αὐτοὶ Τρωσὶ κακὰ φρονέοντες ὄρουσαν·
μαίνετο δ’ ἐν μέσσοισιν Ἄρης στονόεσσα τ’ Ἐνυώ·
πάντηι δ’ αἷμα κελαινὸν ὑπέρρεε, δεύετο δὲ χθὼν
Τρώων τ’ ὀλλυμένων ἠδ’ ἀλλοδαπῶν ἐπικούρων.
τῶν οἱ μὲν θανάτωι δεδμημένοι ὀκρυόεντι
κεῖντο κατὰ πτολίεθρον ἐν αἵματι· τοὶ δ’ ἐφύπερθε
πῖπτον ἀποπνείοντες ἑὸν μένος· οἱ δ’ ἄρα χερσὶ
δράγδην ἔγκατ’ ἔχοντες ὀϊζυρῶς ἀλάληντο
ἀμφὶ δόμους· ἄλλοι δὲ ποδῶν ἑκάτερθε κοπέντων
ἀμφὶ νεκροὺς εἵρπυζον ἀάσπετα κωκύοντες·
πολλῶν δ’ ἐν κονίηισι μαχέσσασθαι μεμαώτων
χεῖρες ἀπηράχθησαν ὁμῶς κεφαλῆισι καὶ αὐτῆις·
φευγόντων δ’ ἑτέρων μελίαι διὰ νῶτα πέρησαν
ἄντικρυς ἐς μαζούς, τῶν δ’ ἰξύας ἄχρις ἱκέσθαι
αἰδοίων ἐφύπερθε διαμπερές, ἧχι μάλιστα
Ἄρεος ἀκαμάτοιο πέλει πολυώδυνος αἰχμή.
πάντηι δ’ ἀμφὶ πόλη κυνῶν ἀλεγεινὸς ὀρώρει

ὠρυθμός· στοναχὴ δὲ δαϊκταμένων αἰζηῶν 89
ἔπλετο λευγαλέη· περὶ δ' ἴαχε πάντα μέλαθρα 270
ἄσπετον· οἰμωγὴ δὲ πέλε στονόεσσα γυναικῶν
εἰδομένων γεράνοισιν, ὅτ' αἰετὸν ἀθρήσωσιν
ὑψόθεν ἀΐσσοντα δι' αἰθέρος, οὐδ' ἄρα τῆισι
θαρσαλέον στέρνοισι πέλει μένος, ἀλλά ἑ μοῦνον
μακρὸν ἀνατρύζουσι φοβεύμεναι ἱερὸν ὄρνιν·
ὣς ἄρα Τρωιάδες μέγα κώκυον ἄλλοθεν ἄλλαι,
αἱ μὲν ἀνεγρόμεναι λέχεων ἄπο, ταὶ δ' ἐπὶ γαῖαν
θρώισκουσαι· τῆις δ' οὔ τι μίτρης ἔτι μέμβλετο λυγρῆις,
ἀλλ' αὔτως ἀλάληντο περὶ μελέεσσι χιτῶνα
μοῦνον ἐφεσσάμεναι· ταὶ δ' οὐ φθάσαν οὔτε καλύπτρην
◆ οὔτε βαθὺν μελέεσσιν ἑλεῖν πέπλον, ἀλλ' ἐπιόντας
δυσμενέας τρομέουσαι ἀμηχανίηι πεπέδηντο
παλλόμεναι κραδίην, μοῦνον δ' ἄρα χερσὶ θοῆισιν
αἰδῶ ἀπεκρύψαντο δυσάμμοροι· αἱ δ' ἀλεγεινῶς
ἐκ κεφαλῆς τίλλοντο κόμην καὶ στήθεα χερσὶ
θεινόμεναι γοάασκον ἅδην· ἕτεραι δὲ κυδοιμὸν
δυσμενέων ἔτλησαν ἐναντίον, ἐκ δ' ἐλάθοντο
δείματος ὀλλυμένοισιν ἀρηγέμεναι μεμαυῖαι
ἀνδράσιν ἢ τεκέεσσιν, ἐπεὶ μέγα θάρσος ἀνάγκη
ὤπασεν. οἰμωγὴ δ' ἀταλάφρονας ἔκβαλεν ὕπνου
νηπιάχους, τῶν οὔ πω ἐπίστατο κήδεα θυμός·
ἄλλοι δ' ἀμφ' ἄλλοισιν ἀπέπνεον· οἱ δ' ἐπέχυντο
πότμον ὁμῶς ὁρόωντες ὀνείρασιν· ἀμφὶ δὲ λυγραὶ
L2[I] Κῆρες ὀϊζυρῶς ἐπεγήθεον ὀλλυμένοισιν.
οἱ δ' ὡς ἀφνειοῖο σύες κατὰ δώματ' ἄνακτος
εἰλαπίνην λαοῖσιν ἀπείριτον ἐντύνοντος
μυρίοι ἐκτείνοντο· λυγρῶι δ' ἀνεμίσγετο λύθρωι
οἶνος ἔτ' ἐν κρητῆρσι λελειμμένος· οὐδέ τις ἦεν,
ὅς κεν ἄνευθε φόνοιο φέρε στονόεντα σίδηρον,
οὐδ' εἴ τις μαλ' ἄναλκις ἔην· ὀλέκοντο δὲ Τρῶες. 3
ὡς δ' ὑπὸ θώεσι μῆλα δαΐζεται ἠὲ λύκοισι
καύματος ἐσσυμένοιο δυσαέος ἤματι μέσσωι
ποιμένος οὐ παρεόντος, ὅτε σκιερῶι ἐνὶ χώρωι
ἰλαδὸν ἀλλήλοισιν ὁμῶς συναρηρότα πάντα
μίμνωσιν, κείνοιο γλάγος ποτὶ δῶμα φέροντος,
{…} νηδύα πλησάμενοι πολυχανδέα πάντ' ἐπιόντες
αἷμα μέλαν πίνουσιν, ἅπαν δ' ὀλέκουσι μένοντες 4
πῶϋ, κακὴν δ' ἄρα δαῖτα λυγρῶι τεύχουσι νομῆι·
ὣς Δαναοὶ Πριάμοιο κατὰ πτόλιν ἄλλον ἐπ' ἄλλωι
κτεῖνον ἐπεσσύμενοι πυμάτην ἀνὰ δηϊοτῆτα·
οὐδ' ἄρ' ἔην Τρώων τις ἀνούτατος, ἀλλ' ἅμα πάντων
γναμπτὰ μέλη πεπάλακτο μελαινόμεν' αἵματι πολλῶι.
  οὐδὲ μὲν Ἀργείοισιν ἀνούτατος ἔπλετο δῆρις,
ἀλλ' οἱ μὲν δεπάεσσι τετυμμένοι, οἱ δὲ τραπέζαις,
οἱ δ' ἔτι καιομένοισιν ἐπ' ἐσχαρεῶνι τυπέντες
Quintus δαλοῖς, οἱ δ' ὀβελοῖσι πεπαρμένοι ἐκπνείεσκον,
οἷς ἔτι που καὶ σπλάγχνα συῶν περὶ θερμὰ λέλειπτο 288
13.150 Ἡφαίστου μαλεροῖο περιζείοντος ἀϋτμῆι.

Ἰλίου ὀλλυμένης, ἧς εἵνεκά φασι καὶ αὐτὴν
Ἠλέκτρην βαθύπεπλον ἑὸν δέμας ἀμφικαλύψαι
ἀχλύϊ καὶ νεφέεσσιν ἀποιχομένην χοροῦ ἄλλων
Πληιάδων, αἳ δή οἱ ἀδελφειαὶ γεγάασιν·
ἀλλ' αἱ μὲν μογεροῖσιν ἐπόψιαι ἀνθρώποισιν
ἰλαδὸν ἀντέλλουσιν ἐς οὐρανόν· ἡ δ' ἄρα μούνη
κεύθεται αἰὲν ἄϊστος, ἐπεί ῥά οἱ υἱέος ἐσθλοῦ
Δαρδάνου ἱερὸν ἄστυ κατήριπεν· οὐδέ οἱ αὐτὸς
Ζεὺς ὕπατος χραίσμησεν ἀπ' αἰθέρος, οὕνεκα Μοίραις
εἴκει καὶ μεγάλοιο Διὸς μένος· ἀλλὰ τὸ μέν που
ἀθανάτων τάχ' ἔρεξεν ἐῢς νόος ἠὲ καὶ αὐταί·
Ἀργεῖοι δ' ἔτι θυμὸν ἐπὶ Τρώεσσιν ὄρινον
πάντηι ἀνὰ πτολίεθρον· ἔρις δ' ἔχε πείρατα χάρμης. 13.563
Καὶ τότ' ἀπ' Ὠκεανοῖο θεὰ χρυσόθρονος Ἠὼς 14.1
οὐρανὸν εἰσανόρουσε· χάος δ' ὑπεδέξατο νύκτα.
οἱ δὲ βίηι Τροίην εὐερκέα δηιώσαντο
Ἀργεῖοι καὶ κτῆσιν ἀπείρονα λῄσσαντο,
χειμάρροις ποταμοῖσιν ἐοικότες, οἵ τε φέρονται
ἐξ ὀρέων καναχηδὸν ὀρινομένου ὑετοῖο, ◆
πολλὰ δὲ δένδρεα μακρὰ καὶ ὁππόσα φύετ' ὄρεσφιν
αὐτοῖς σὺν πρώνεσσιν ἔσω φορέουσι θαλάσσης·
ὣς Δαναοὶ πέρσαντες ὑπαὶ πυρὶ Τρώιον ἄστυ
κτήματα πάντα φέρεσκον ἐϋσκάρθμους ἐπὶ νῆας.
σὺν δ' ἄρα Τρωιάδας καταγίνεον ἄλλοθεν ἄλλας,
τὰς μὲν ἔτ' ἀδμῆτας καὶ νηίδας οἷο γάμοιο,
τὰς δ' ἄρ' ὑπ' αἰζηοῖσι νέον φιλότητι δαμείσας, L2[I]
ἄλλας δ' αὖ πολιοπλοκάμους, ἑτέρας δ' ἄρα κείνων
ὁπλοτέρας, ὧν παῖδας ἀπειρύσσαντ' ἀπὸ μαζῶν
ὑστάτιον χείλεσσι γλάγος περιμαιμώωντας.
  τοῖσιν δὴ Μενέλαος ἐνὶ μέσσοισι καὶ αὐτὸς
ἦγεν ἑὴν παράκοιτιν ἀπ' ἄστεος αἰθομένοιο
ἐξανύσας μέγα ἔργον· ἔχεν δέ ἑ χάρμα καὶ αἰδώς.
Κασσάνδρην δ' ἄγε δῖαν ἐϋμμελίης Ἀγαμέμνων,
Ἀνδρομάχην δ' Ἀχιλῆος ἐῢς πάϊς· αὐτὰρ Ὀδυσεὺς
εἷλκε βίηι Ἑκάβην· τῆς δ' ἀθρόα δάκρυ' ἀπ' ὄσσων
πίδακος ὣς ἐχέοντο· περιτρομέεσκε δὲ γυῖα,
καὶ κραδίη ἀλάλυκτο φόβωι, δεδάϊκτο δὲ χαίτας
κράατος ἐκ πολιοῖο· τέφρη δ' ἐπεπέπτατο πολλή,
τήν που ἀπ' ἐσχαρεῶνος ἄδην κατεχεύατο χερσὶν
ὀλλυμένου Πριάμοιο καὶ ἄστεος αἰθομένοιο·
καί ῥα μέγα στονάχιζεν, ὅτ' ἄμφι ἑ δούλιον ἦμαρ
μὰψ ἀεκαζομένην· ἕτερος δ' ἑτέρην γοόωσαν
ἤγετο Τρωιάδων σφετέρας ἐπὶ νῆας ἀνάγκηι·
αἱ δ' ἀδινὸν γοόωσαι ἀνίαχον ἄλλοθεν ἄλλαι
νηπιάχοις ἅμα παισὶ κινυρόμεναι μάλα λυγρῶς·
ὡς δ' ὁπότ' ἀργιόδουσιν ὁμῶς συσὶ νήπια τέκνα
σταθμοῦ ἀπὸ προτέροιο ποτὶ σταθμὸν ἄλλον ἄγωσιν
ἀνέρες ἐγρομένωι ὑπὸ χείματι, τοὶ δ' ἀλεγεινὸν Quintus
μίγδα περιτρύζουσι διηνεκὲς ἀλλήλοισιν·
ὣς Τρωιαὶ Δαναοῖσιν ὑπ' ἐστενάχοντο δαμεῖσαι· 14.37

αἴγληι ἐν Ἡφαίστοιο δέμας μέγεθός τε γυναικὸς 90 (64C)
Quintus αὐτὴν ἔμμεν ἔφαντο θεηγενέος Πριάμοιο 271 (193C)
ἀντιθέην παράκοιτιν· ἄφαρ δέ οἱ ἐμμεμαῶτες
χεῖρας ἐπερρίψαντο λιλαιόμενοί μιν ἄγεσθαι
ἐς Δαναούς· ἡ δ' αἰνὸν ἀναστενάχουσα μετηύδα·
"μή νύ με, κύδιμα τέκνα φιλοπτολέμων Ἀργείων,
δηΐον ὣς ἐρύοντες ἑὰς ἐπὶ νῆας ἄγεσθε·
οὐ γὰρ Τρωιάδων γένος εὔχομαι, ἀλλά μοι ἐσθλὸν
αἷμα πέλει Δαναῶν μάλ' ἐϋκλεές, οὕνεκα Πιτθεὺς
γείνατό μ' ἐν Τροιζῆνι, γάμωι δ' ἐδνώσατο δῖος
Αἰγεύς, ἐκ δ' ἄρ' ἐμεῖο κλυτὸς πάϊς ἔπλετο Θησεύς.
ἀλλ' ἄγε, πρὸς μεγάλοιο Διός τερπνῶν τε τοκήων,
◆ εἰ ἐτεὸν Θησῆος ἀμύμονος ἐνθάδ' ἵκοντο
υἷες ἅμ' Ἀτρείδηισι, φίλοις παίδεσσι ἐκείνου
δείξατ' ἐελδομένοισι κατὰ στρατόν, οὕς περ ὀΐω
ὔμμιν ὁμήλικας ἔμμεν· ἀναπνεύσει δέ μευ ἦτορ,
ἢν κείνους ζώοντας ἴδω καὶ ἀριστέας ἄμφω."
ὣς φάτο· τοὶ δ' ἀΐοντες ἑοῦ μνήσαντο τοκῆος,
ἀμφ' Ἑλένης ὅσ' ἔρεξε, καὶ ὡς διέπερσαν Ἀφίδνας
κοῦροι ἐριγδούποιο Διὸς πάρος, ὁππότ' ἄρ' αὐτοὺς
ὑσμίνης ἀπάνευθεν ἀπεκρύψαντο τιθῆναι
νηπιάχους ἔτ' ἐόντας· ἀνεμνήσαντο δ' ἀγαυῆς
Αἴθρης, ὅσσ' ἐμόγησε δορυκτήτωι ὑπ' ἀνάγκηι,
ἄμφω ὁμῶς ἑκυρή τε καὶ ἀμφίπολος γεγαυῖα
ἀντιθέης Ἑλένης· σὺν δ' ἀμφασίηι κεχάροντο.
L3[O] Δημοφόων δέ μιν ἠΰς ἐελδομένην προσέειπεν·
"σοὶ μὲν δὴ τελέουσι θεοὶ θυμηδὲς ἐέλδωρ
αὐτίκ', ἐπεί ῥα δέδορκας ἀμύμονος υἱέος υἷας
ἡμέας, οἵ σε φίληις συναειράμενοι παλάμηισιν
οἴσομεν ἐς νῆας καὶ ἐς Ἑλλάδος ἱερὸν οὖδας
ἄξομεν ἀσπασίως, ὅθι περ πάρος ἐμβασίλευες."
ὣς φάμενον μεγάλοιο πατρὸς προσπτύξατο μήτηρ 4 (1C)
χείρεσιν ἀμφιβαλοῦσα, κύσεν δέ οἱ εὐρέας ὤμους
καὶ κεφαλὴν καὶ στέρνα γένειά τε λαχνήεντα·
ὣς δ' αὔτως Ἀκάμαντα κύσεν, περὶ δέ σφισι δάκρυ
ἡδὺ κατὰ βλεφάροιϊν ἐχεύατο μυρομένοισιν·
ὡς δ' ὁπότ' αἰζηοῖο μετ' ἀλλοδαποῖσιν ἐόντος
λαοὶ φημίξωσι μόρον, τὸν δ' ἔκποθεν υἷες
ὕστερον ἀθρήσαντες ἐς οἰκία νοστήσαντα 5
κλαίουσιν μάλα τερπνόν· ὁ δ' ἔμπαλι παισὶ καὶ αὐτὸς
μύρεται ἐν μεγάροισιν ἐπωμαδόν, ἀμφὶ δὲ δῶμα
ἡδὺ κινυρομένων γοερὴ περιπέπτατ' ἰωή·
ὣς τῶν μυρομένων λαρὸς γόος ἀμφιδεδήει.
καὶ τότε που Πριάμοιο πολυτλήτοιο θύγατρα
Λαοδίκην ἐνέπουσιν ἐς αἰθέρα χεῖρας ὀρέξαι
εὐχομένην μακάρεσσιν ἀτειρέσιν, ὄφρα ἑ γαῖα
ἀμφιχάνηι, πρὶν χεῖρα βαλεῖν ἐπὶ δούλια ἔργα.
τῆς δὲ θεῶν τις ἄκουσε καὶ αὐτίκα γαῖαν ἔνερθε
ῥῆξεν ἀπειρεσίην· ἡ δ' ἐννεσίηισι θεοῖο 289
κούρην δέξατο δῖαν ἔσω κοίλοιο βερέθρου,

ἄλλοι δ' αὖ πελέκεσσι καὶ ἀξίνηισι θοῆισιν
ἤσπαιρον δμηθέντες ἐν αἵματι· τῶν δ' ἀπὸ χειρῶν Quintus
δάκτυλοι ἐτμήθησαν, ἐπὶ ξίφος εὖτε βάλοντο
χεῖρας ἐελδόμενοι στυγερὰς ἀπὸ Κῆρας ἀμύνειν·
καί πού τις βρεχμόν τε καὶ ἐγκέφαλον συνέχευε
λᾶα βαλὼν ἑτάροιο κατὰ μόθον· οἱ δ' ἅτε θῆρες
οὐτάμενοι σταθμοῖς ἔνι ποιμένος ἀγραύλοιο
ἀργαλέως μαίνοντο διεγρομένοιο χόλοιο
νύχθ' ὑπὸ λευγαλέην· μέγα δ' ἰσχανόωντες Ἄρηος
ἀμφὶ δόμους Πριάμοιο κυδοίμεον ἄλλοθεν ἄλλον
σεύοντες. πολλοὶ δὲ καὶ ἐγχείηισι δάμησαν
Ἀργείων· Τρῶες γὰρ ὅσοι φθάσαν ἐν μεγάροισιν
ἢ ξίφος ἢ δόρυ μακρὸν ἑῆις ἀνὰ χερσὶν ἀεῖραι,
δυσμενέας δάμναντο καὶ ὧς βεβαρηότες οἴνωι.
αἴγλη δ' ἄσπετος ὦρτο δι' ἄστεος, οὕνεκ' Ἀχαιῶν
πολλοὶ ἔχον χείρεσσι πυρὸς σέλας, ὄφρ' ἀνὰ δῆριν
δυσμενέας τε φίλους τε μάλ' ἀτρεκέως ὁρόωσι.
καὶ τότε Τυδέος υἱὸς ἀνὰ μόθον ἀντιόωντα
αἰχμητῆρα Κόροιβον, ἀγανοῦ Μύγδονος υἷα,
ἐγχείηι κοίλοιο διὰ στομάχοιο πέρησεν,
ἧχι θοαὶ πόσιός τε καὶ εἴδατός εἰσι κέλευθοι.
καὶ τὸν μὲν περὶ δουρὶ μέλας ἐκιχήσατο πότμος·
κάππεσε δ' ἐς μέλαν αἷμα καὶ ἄλλων ἔθνεα νεκρῶν,
νήπιος, οὐδ' ἀπόνητο γάμων, ὧν εἵνεχ' ἵκανε
χθιζὸς ἐπὶ Πριάμοιο πόλιν, καὶ ὑπέσχετ' Ἀχαιοὺς
Ἰλίου ἂψ ὦσαι· τῶι δ' οὐ θεὸς ἐξετέλεσσεν L3[O]
ἐλπωρήν· Κῆρες γὰρ ἐπιπροέηκαν ὄλεθρον.
σὺν δέ οἱ Εὐρυδάμαντα κατέκτανεν ἀντιόωντα
γαμβρὸν ἐϋμμελίην Ἀντήνορος, ὅς ῥα μάλιστα
θυμὸν ἐνὶ Τρώεσσι σαοφροσύνηισι κέκαστο.
ἔνθα καὶ Ἰλιονῆι συνήντετο δημογέροντι,
καί οἱ ἔπι ξίφος αἰνὸν ἐρύσσατο· τοῦ δ' ἄρα πάγχυ
γηραλέου κλάσθησαν ἄδην ἐπὶ σώματι γυῖα·
καί ῥα περιτρομέων ἅμα χείρεσιν ἀμφοτέρηισι,
τῆι μὲν ἄορ συνέδραξε θοόν, τῆι δ' ἥψατο γούνων
ἀνδροφόνου ἥρωος· ὁ δ' ἐς μόθον ἐσσύμενός περ
ἢ χόλον ἀμβολίηι ἢ καὶ θεοῦ ὀτρύνοντος
βαιὸν ἀπέσχε γέροντος ἑὸν ξίφος, ὄφρα τι εἴπηι
λισσόμενος θοὸν ἄνδρα καὶ ὄβριμον· ὃς δ' ἀλεγεινὸν
ἴαχεν ἐσσυμένως· στυγερὸν δέ μιν ἄμφεχε δεῖμα·
"γουνοῦμαί σ', ὅτις ἐσσὶ πολυσθενέων Ἀργείων,
αἴδεσαι ἀμφιπεσόντος ἐμὰς χέρας, ἀργαλέου τε
λῆγε χόλου· καὶ γάρ ῥα μακρὸν πέλει ἀνέρι κῦδος
ἄνδρα νέον κτείναντι καὶ ὄβριμον· ἢν δὲ γέροντα
κτείνηις, οὔ νύ τοι αἶνος ἐφέψεται εἵνεκεν ἀλκῆς·
τοὔνεκ' ἐμεῦ ἀπονόσφιν ἐς αἰζηοὺς τρέπε χεῖρας
ἐλπόμενός ποτε γῆρας ὁμοίιον εἰσαφικέσθαι."
ὣς φάμενον προσέειπε κραταιοῦ Τυδέος υἱός·
"ὦ γέρον, ἔλπομ' ἔγωγ' ἐσθλόν ποτὶ γῆρας ἱκέσθαι·
ἀλλά μοι ἕως ἔτι κάρτος ἀέξεται, οὔ τιν' ἐάσω

ἐχθρὸν ἐμῆς κεφαλῆς, ἀλλ' Ἄϊδι πάντας ἰάψω, 91 (65C)
οὕνεκ' ἄρ' ἐσθλὸς ἀνὴρ, ὃς δήϊον ἄνδρ' ἀπαμύνει." 272 (194C)
ὣς εἰπὼν λαιμοῖο διήλασε λοίγιον ἆορ
δεινὸς ἀνήρ, ἴθυνε δ', ὅπηι θνητοῖς ἐπὶ πότμον
ψυχῆς εἰσι τάχιστα καὶ αἵματος αἰνὰ κέλευθα·
καὶ τὸν μὲν μόρος αἰνὸς ὑπέκλασε δηιωθέντα
Τυδείδαο χέρεσσιν. ὁ δ' εἰσέτι Τρῶας ἐναίρων
ἔσσυτ' ἀνὰ πτολίεθρον ἑῶι μέτα κάρτεϊ θύων·
δάμνατο δ' ἠὺν Ἄβαντα· βάλεν δ' ὑπὸ δούρατι μακρῶι
υἷα Περιμνήστοιο περικλυτὸν Εὐρυκόωντα.
Αἴας δ' Ἀμφιμέδοντα, Δαμαστορίδην δ' Ἀγαμέμνων,
Ἰδομενεῦς δὲ Μίμαντα, Μέγης δ' ἕλε Δηιοπίτην.

◆

υἱὸς δ' αὖτ' Ἀχιλῆος ἀμαιμακέτωι ὑπὸ δουρὶ
Πάμμονα δῖον ὄλεσσε, βάλεν δ' ἐπιόντα Πολίτην,
Ἀντίφονόν τ' ἐπὶ τοῖσι κατέκτανε, τοὺς ἅμα πάντας
υἷηας Πριάμοιο· καὶ ἀντιόωντ' ἀνὰ δῆριν
δάμνατ' Ἀγήνορα δῖον· ἐπ' ἄλλωι δ' ἄλλον ἔπεφνεν
ἡρώων· πάντηι δὲ μέλας ἀνεφαίνετ' ὄλεθρος
ὀλλυμένων· ὁ δὲ πατρός ἑοῦ καταειμένος ἀλκὴν
μαιμώων ἐδάϊζεν, ὅσους κίχεν. ἐν δὲ καὶ αὐτῶι
δυσμενέων βασιλῆι κακὰ φρονέων ἐνέκυρσεν
Ἑρκείου ποτὶ βωμόν· ὁ δ' ὡς ἴδεν υἷ' Ἀχιλῆος,
ἔγνω ἄφαρ τὸν ἐόντα καὶ οὐ τρέσεν, οὕνεκ' ἄρ' αὐτὸς
θυμὸν ἐέλδετο παισὶν ἔπι σφετέροισιν ὀλέσσαι·
τοὔνεκά μιν προσέειπε λιλαιόμενος θανέεσθαι·
L3[I] "ὦ τέκος ὀβριμόθυμον ἐϋπτολέμου Ἀχιλῆος,
κτεῖνον, μηδ' ἐλέαιρε δυσάμμορον· οὐ γὰρ ἔγωγε
τοῖα παθὼν καὶ τόσσα λιλαίομαι εἰσοράασθαι
ἠελίοιο φάος πανδερκέος, ἀλλά που ἤδη
φθεῖσθαι ὁμῶς τεκέεσσι καὶ ἐκλελαθέσθαι ἀνίης
λευγαλέης ὁμάδου τε δυσηχέος. ὡς ὄφελόν με
σεῖο πατὴρ κατέπεφνε, πρὶν αἰθομένην ἐσιδέσθαι 5 (2C)
Ἴλιον, ὁππότ' ἄποινα περὶ κταμένοιο φέρεσκον
Ἕκτορος, ὅν μοι ἔπεφνε πατὴρ τεός· ἀλλὰ τὸ μέν που
Κῆρες ἐπεκλώσαντο· σὺ δ' ἡμετέροιο φόνοιο
ἄασον ὄβριμον ἦτορ, ὅπως λελάθωμ' ὀδυνάων."
ὣς φάμενον προσέειπεν Ἀχιλλέος ὄβριμος υἱός·
"ὦ γέρον, ἐμμεμαῶτα καὶ ἐσσύμενόν περ ἀνώγεις·
οὐ γάρ σ' ἐχθρὸν ἐόντα μετὰ ζωοῖσιν ἐάσω· 6
οὐ γάρ τι ψυχῆς πέλει ἀνδράσι φίλτερον ἄλλο."
ὣς εἰπὼν ἀπέκοψε κάρην πολιοῖο γέροντος
ῥηιδίως, ὡς εἴ τις ἀπὸ στάχυν ἀμήσηται
ληίου ἀζαλέοιο θέρευς εὐθαλπέος ὥρηι.
ἡ δὲ μέγα μύζουσα κυλίνδετο πολλὸν ἐπ' αἶαν
νόσφ' ἄλλων μελέων, ὁπόσοις ἐγκίνυται ἀνήρ·
κεῖτο δ' ἄρ' ἐς μέλαν αἷμα καὶ εἰς ἑτέρων φόνον ἀνδρῶν
{…} ὄλβωι καὶ γενεῆι καὶ ἀπειρεσίοις τεκέεσσιν·
οὐ γὰρ δὴν ἐπὶ κῦδος ἀέξεται ἀνθρώποισιν,
ἀλλ' ἄρα που καὶ ὄνειδος ἐπέσσυται ἀπροτίοπτον·
καὶ τὸν μὲν πότμος εἷλε· κακῶν δ' ὅ γε λήσατο πάντων.

ἄλλωι δ' αὖ φεύγοντι διὰ μεγάροιο μεσόδμη
ἔμπεσε καιομένη, ἐπὶ δ' ἤριπεν αἰπὺς ὄλεθρος.
πολλαὶ δ' αὖτε γυναῖκες ἀνιηρὴν ἐπὶ φύζαν
ἐσσύμεναι μνήσαντο φίλων ὑπὸ δώμασι παίδων,
οὓς λίπον ἐν λεχέεσσιν· ἄφαρ δ' ἀνὰ ποσσὶν ἰοῦσαι
παισὶν ὁμῶς ἀπόλοντο δόμων ἐφύπερθε πεσόντων.
ἵπποι δ' αὖτε κύνες τε δι' ἄστεος ἐπτοίηντο
φεύγοντες στυγεροῖο πυρὸς μένος· ἀμφὶ δὲ ποσσὶ
στεῖβον ἀποκταμένους, ζωοῖσι δὲ πῆμα φέροντες
αἰὲν ἐνερρήγνυντο. βοὴ δ' ἀμφίαχεν ἄστυ.
καί τινος αἰζηοῖο διὰ φλογὸς ἐσσυμένοιο {…}
φθεγγομένου· τοὺς δ' ἔνδον ἀμείλιχος Αἶσα δάμασσεν·
ἄλλον δ' ἄλλα κέλευθα φέρον στονόεντος ὀλέθρου.
φλὸξ δ' ἄρ' ἐς ἠέρα δῖαν ἀνέγρετο, πέπτατο δ' αἴγλη
ἄσπετος· ἀμφὶ δὲ φῦλα περικτιόνων ὁρόωντο
μέχρις ἐπ' Ἰδαίων ὀρέων ὑψηλὰ κάρηνα
Θρηικίης τε Σάμοιο καὶ ἀγχιάλου Τενέδοιο·
καί τις ἁλὸς κατὰ βένθος ἔσω νεὸς ἔκφατο μῦθον·
"ἤνυσαν Ἀργεῖοι κρατερόφρονες ἄσπετον ἔργον
πολλὰ μάλ' ἀμφ' Ἑλένης ἑλικοβλεφάροιο καμόντες,
πᾶσα δ' ἄρ' ἡ τὸ πάροιθε πανόλβιος ἐν πυρὶ Τροίη
καίεται· οὐδὲ θεῶν τις ἐελδομένοισιν ἄμυνε·
πάντα γὰρ ἄσχετος Αἶσα βροτῶν ἐπιδέρκεται ἔργα,
καὶ τὰ μὲν ἀκλέα πολλὰ καὶ οὐκ ἀρίδηλα γεγῶτα
κυδήεντα τίθησι, τὰ δ' ὑψόθι μείον' ἔθηκε·
πολλάκι δ' ἐξ ἀγαθοῖο πέλει κακόν, ἐκ δὲ κακοῖο L3[I]
ἐσθλὸν ἀμειβομένοιο πολυτλήτου βιότοιο."
ὣς ἄρ' ἔφη μερόπων τις ἀπόπροθεν ἄσπετον αἴγλην
εἰσορόων· στονόεσσα δ' ἔτ' ἄμφεχε Τρῶας ὀϊζύς·
Ἀργεῖοι δ' ἀνὰ ἄστυ κυδοίμεον, ἠΰτ' ἀῆται
λάβροι ἀπείρονα πόντον ὀρινόμενοι κλονέουσιν,
ὁππότ' ἄρ' ἀντιπέρηθε δυσαέος Ἀρκτούροιο
βηλὸν ἐς ἀστερόεντα θυτήριον ἀντέλλῃσιν
ἐς Νότον ἠερόεντα τετραμμένον, ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτῶι
πολλαὶ ὑπόβρυχα νῆες ἀμαλδύνοντ' ἐνὶ πόντωι
ὀρνυμένων ἀνέμων· τοῖς εἴκελοι υἷες Ἀχαιῶν
πόρθεον Ἴλιον αἰπύ· τὸ δ' ἐν πυρὶ καίετο πολλῶι.
ἠΰτ' ὄρος λασίῃσιν ἅδην καταείμενον ὕλῃς
ἐσσυμένως καίηται ὑπαὶ πυρὸς ὀρνυμένοιο
ἐξ ἀνέμων, δολιχαὶ δὲ περιβρομέουσι καλῶναι,
τῶι δ' ἄρα λευγαλέως ἐνιτείρεται ἄγρια πάντα
Ἡφαίστοιο βίηφι περιστρεφθέντα καθ' ὕλην·
ὣς Τρῶες κτείνοντο κατὰ πτόλιν· οὐδέ τις αὐτοὺς
ῥύετ' ἐπουρανίων· περὶ γὰρ λίνα πάντοθε Μοῖραι
μακρὰ περιστήσαντο, τά περ βροτὸς οὔ ποτ' ἄλυξε.
καὶ τότε Δημοφόωντι μενεπτολέμωι τ' Ἀκάμαντι
Θησῆος μεγάλοιο δι' ἄστεος ἤντετο μήτηρ
Αἴθρη ἐελδομένη· μακάρων δέ τις ἡγεμόνευεν,
ὅς μιν ἄγεν κείνοισι καταντίον· ἡ δ' ἀλάλυκτο
φεύγουσ' ἐκ πολέμοιο καὶ ἐκ πυρός· οἱ δ' ἐσιδόντες

πάντα γὰρ ἠμάλδυνε θεὴ Κύπρις, ἥ περ ἁπάντων 92 (66C)
Quintus ἀθανάτων δάμνησι νόον θνητῶν τ' ἀνθρώπων. 273 (195C)
ἀλλὰ καὶ ὧς θοὸν ἆορ ἀπὸ χθονὸς αὖθις ἀείρας
κουριδίῃ ἐπόρουσε· νόος δέ οἱ ἄλλ' ἐνὶ θυμῶι
ὡρμᾶτ' ἐσσυμένοιο· δόλωι δ' ἄρα θέλγεν Ἀχαιούς.
καὶ τότε μιν κατέρυξεν ἀδελφεὸς ἱέμενόν περ
μειλιχίοις μάλα πολλὰ παραυδήσας ἐπέεσσι·
δείδιε γὰρ μή σφιν ἐτώσια πάντα γένηται·
"ἴσχεο νῦν, Μενέλαε, χολούμενος· οὐ γὰρ ἔοικε
κουριδίην παράκοιτιν ἐναιρέμεν, ἧς πέρι πολλὰ
ἄλγε' ἀνέτλημεν Πριάμωι κακὰ μητιόωντες·
οὐ γάρ τοι Ἑλένη πέλει αἰτίη, ὡς σύ γ' ἔολπας,
◆ ἀλλὰ Πάρις ξενίοιο Διὸς καὶ σεῖο τραπέζης
λησάμενος· τῶ καί μιν ἐν ἄλγεσι τίσατο δαίμων."
ὣς φάθ'· ὁ δ' αἶψ' ἐπίθησε. θεοὶ δ' ἐρικυδέα Τροίην
κυανέοις νεφέεσσι καλυψάμενοι γοάασκον,
νόσφιν ἐϋπλοκάμου Τριτωνίδος ἠδὲ καὶ Ἥρης.
αἳ μέγα κυδιάασκον ἀνὰ φρένας, εὖτ' ἐσίδοντο
περθόμενον κλυτὸν ἄστυ θεηγενέος Πριάμοιο.
ἀλλ' οὐ μὰν οὐδ' αὐτὴ ἐΰφρων Τριτογένεια
πάμπαν ἄδακρυς ἔην, ἐπεὶ ἦ ῥά οἱ ἔνδοθι νηοῦ
Κασσάνδρην ἤισχυνεν Ὀϊλέος ὄβριμος υἱός,
θυμοῦ τ' ἠδὲ νόοιο βεβλαμμένος· ἡ δέ οἱ αἰνὸν
εἰσοπίσω βάλε πῆμα καὶ ἀνέρα τίσατο λώβης·
οὐδὲ μὲν ἔργον ἀεκιὲς ἐσέδρακεν, ἀλλά οἱ αἰδὼς
L4[O] καὶ χόλος ἀμφεχύθη· βλοσυρὰς δ' ἔτρεψεν ὀπωπὰς
νηὸν ἐς ὑψόροφον· περὶ δ' ἔβραχε θεῖον ἄγαλμα,
καὶ δάπεδον νηοῖο μέγ' ἔτρεμεν· οὐδ' ὅ γε λυγρῆς
λῆγεν ἀτασθαλίης, ἐπεὶ ἦ φρένας ἄασε Κύπρις.
πάντηι δ' ἄλλοθεν ἄλλα κατηρείποντο μέλαθρα
ὑψόθεν· ἀζαλέη δὲ κόνις συνερίσγετο καπνῶι·
ὦρτο δ' ἄρα κτύπος αἰνός, ὑπετρομέοντο δ' ἀγυιαί· 6 (3C)
Ἀντιμάχοιο μέλαθρα· καταίθετο δ' ἄσπετος ἄκρη
Πέργαμον ἀμφ' ἐρατὴν περί θ' ἱερὸν Ἀπόλλωνος
νηόν τε ζάθεον Τριτωνίδος ἀμφί τε βωμὸν
Ἑρκείου· θάλαμοι δὲ κατεπρήθοντ' ἐρατεινοὶ
υἱωνῶν Πριάμοιο· πόλις δ' ἀμαθύνετο πᾶσα.
Τρῶες δ' οἱ μὲν παισὶν ὑπ' Ἀργείων ὀλέκοντο,
οἱ δ' ὑπὸ λευγαλέου τε πυρὸς σφετέρων τε μελάθρων, 7
ἔνθα σφιν καὶ μοῖρα κακὴ καὶ τύμβος ἐτύχθη,
ἄλλοι δὲ ξιφέεσσιν ἑὸν διὰ λαιμὸν ἔλασσαν
πῦρ ἅμα δυσμενέεσσιν ἐπὶ προθύροισιν ἰδόντες,
οἱ δ' ἄρ' ὁμῶς τεκέεσσι κατακτείναντες ἀκοίτις
κάππεσον ἄσχετον ἔργον ἀναπλήσαντες ἀνάγκηι.
καί ῥά τις οἰόμενος δηΐων ἑκὰς ἔμμεν ἀϋτὴν
ἔκποθεν Ἡφαίστοιο θοῶς ἀνὰ κάλπιν ἀείρας
ὥρμηνεν πονέεσθαι ἐφ' ὕδατι· τὸν δὲ παραφθὰς
Ἀργείων τις ἔτυψεν ὑπ' ἔγχεϊ καί οἱ ὄλεσσε
θυμὸν ὑπ' ἀκρήτωι βεβαρημένον· ἤριπε δ' εἴσω 291
13.450 δώματος, ἀμφὶ δέ οἱ κενεὴ περικάππεσε κάλπις.

οἱ δὲ καὶ Ἀστυάνακτα βάλον Δαναοὶ ταχύπωλοι
πύργου ἀφ' ὑψηλοῖο, φίλον δέ οἱ ἦτορ ὄλεσσαν Quintus
μητρὸς ἀφαρπάξαντες ἐν ἀγκοίνῃσιν ἐόντα
Ἕκτορι χωόμενοι, ἐπεὶ ἦ σφισι πῆμα κόρυσσε
ζωὸς ἐών· τῶ καί οἱ ἀπηχθήραντο γενέθλην,
καί οἱ παῖδ' ἐβάλοντο καθ' ἕρκεος αἰπεινοῖο,
νήπιον, οὔ πω δῆριν ἐπιστάμενον πολέμοιο.
ἠΰτε πόρτιν ὄρεσφι λύκοι χατέοντες ἐδωδῆς
κρημνὸν ἐς ἠχήεντα κακοφραδίῃσι βάλωνται
μητρὸς ἀποτμήξαντες ἐϋγλαγέων ἀπὸ μαζῶν,
ἡ δὲ θέῃ γοόωσα φίλον τέκος ἔνθα καὶ ἔνθα
μακρὰ κινυρομένη, τῆι δ' ἐξόπιθεν κακὸν ἄλλο
ἔλθῃ, ἐπεί ἑ λέοντες ἀναρπάξωσι καὶ αὐτήν·
ὣς τὴν ἀσχαλόωσαν ἄδην περὶ παιδὸς ἑοῖο
ἦγον δήϊοι ἄνδρες ἅμ' ἄλλῃς ληιάδεσσι
κούρην Ἠετίωνος ἀμύμονος αἰνὰ βοῶσαν.
ἡ δ' ἄρα παιδὸς ἑοῖο καὶ ἀνέρος ἠδὲ τοκῆος
μνησαμένη φόνον αἰνὸν ἐΰσφυρος Ἠετιώνη
ὥρμηνεν θανέεσθαι, ἐπεὶ βασιλεῦσιν ἄμεινον
τεθνάμεν ἐν πολέμωι ἢ χείροσιν ἀμφιπολεύειν·
καί ῥ' ὀλοφυδνὸν ἄϋσε μέγ' ἀχνυμένη κέαρ ἔνδον·
"εἰ δ' ἄγε νῦν καὶ ἐμεῖο δέμας κατὰ τείχεος αἰνοῦ
ἢ κατὰ πετράων ἢ ἔσω πυρὸς αἶψα βάλεσθε,
Ἀργεῖοι· μάλα γάρ μοι ἀάσπετα πήματ' ἔασι·
καὶ γάρ μευ πατέρ' ἐσθλὸν ἐνήρατο Πηλέος υἱὸς
Θήβῃ ἐνὶ ζαθέῃ, Τροίῃ δ' ἔνι φαίδιμον ἄνδρα, L4[O]
ὅς μοι ἔην μάλα πάντα, τά τ' ἔλδετο θυμὸς ἐμεῖο·
καί μοι κάλλιπε τυτθὸν ἐνὶ μεγάροις ἔτι παῖδα,
ὧι ἔτι κυδιάασκον ἀπείριτον, ὧι ἔτι πολλὰ
ἐλπομένην ἀπάφησε κακὴ καὶ ἀτάσθαλος Αἶσα.
τῶ νύ μ' ἀκηχεμένην πολυτειρέος ἐκ βιότοιο
νοσφίσατ' ἐσσυμένως, μηδ' εἰς ἑὰ δώματ' ἄγεσθε
μίγδα δορυκτήτοισιν, ἐπεί νύ μοι οὐκέτι θυμῶι
εὔαδεν ἀνθρώποισι μετέμμεναι, οὕνεκα δαίμων
κηδεμονῆας ὄλεσσεν· ἄχος δέ με δέχνυται αἰνὸν
ἐκ Τρώων στυγεροῖσιν ἐπ' ἄλγεσιν οἰωθεῖσαν."
ἦ ῥα λιλαιομένη χθόνα δύμεναι· οὐ γὰρ ἔοικε
ζωέμεναι κείνοισιν, ὅσων μέγα κῦδος ὄνειδος
ἀμφιχάνῃ· δεινὸν γὰρ ὑπόψιον ἔμμεναι ἄλλων.
οἱ δὲ βίῃ ἀέκουσαν ἄγον ποτὶ δούλιον ἦμαρ.
ἄλλοι δ' ἀλλοίοις ἐν δώμασι θυμὸν ἔλειπον
ἀνέρες· ἐν δ' ἄρα τοῖσι βοὴ πολύδακρυς ὀρώρει·
ἀλλ' οὐκ ἐν μεγάροις Ἀντήνορος, οὕνεκ' ἄρ' αὐτοῦ
Ἀργεῖοι μνήσαντο φιλοξενίης ἐρατεινῆς,
ὡς ξείνισσε πάροιθε κατὰ πτόλιν ἠδ' ἐσάωσεν
ἰσόθεον Μενέλαον ὁμῶς Ὀδυσῆι μολόντα·
τῶ δ' ἐπίηρα φέροντες Ἀχαιῶν φέρτατοι υἷες
αὐτὸν μὲν ζώοντα λίπον καὶ κτῆσιν ἔασαν
καὶ Θέμιν ἀζόμενοι πανδερκέα καὶ φίλον ἄνδρα.
καὶ τότε δὴ πάϊς ἐσθλὸς ἀμύμονος Ἀγχίσαο 13.300

πολλὰ καμὼν περὶ ἄστυ θεηγενέος Πριάμοιο 93 (67C)
δουρὶ καὶ ἠνορέηι, πολλῶν δ' ἀπὸ θυμὸν ὀλέσσας, 274 (196C)
ὡς ἴδε δυσμενέων ὑπὸ χείρεσι λευγαλέηισιν
αἰθόμενον πτολίεθρον ἀπολλυμένους θ' ἅμα λαοὺς
πανσυδίηι καὶ κτῆσιν ἀπείριτον ἔκ τε μελάθρων
ἑλκομένας ἀλόχους ἅμα παίδεσιν, οὐκέτ' ἄρ' αὐτοῦ
ἐλπωρὴν ἔχε θυμὸς ἰδεῖν εὐτειχέα πάτρην,
ἀλλά οἱ ὁρμαίνεσκε νόος μέγα πῆμ' ὑπαλύξαι.
ὡς δ' ὅθ' ἁλὸς κατὰ βένθος ἀνὴρ οἰήϊα νωμῶν
νηὸς ἐπισταμένως ἄνεμον καὶ κῦμ' ἀλεείνων
πάντοθεν ἐσσύμενον στυγερῆι ὑπὸ χείματος ὥρηι
χεῖρα κάμηι καὶ θυμόν, ὑποβρυχίης δ' ἄρα νηὸς
◆ ὀλλυμένης ἀπάνευθε λιπὼν οἰήϊα μοῦνα
τυτθὸν ἐπὶ σκάφος εἶσι, μέλει δέ οἱ οὐκέτι νηὸς
φορτίδος· ὣς παῖς ἐσθλὸς ἐΰφρονος Ἀγχίσαο
ἄστυ λίπεν δηΐοισι καταιθόμενον πυρὶ πολλῶι.
υἷα καὶ πατέρα σφὸν ἀναρπάξας φορέεσκε,
τὸν μὲν ἐπὶ πλατὺν ὦμον ἐφεσσάμενος κρατερῆισι
χερσὶ πολυτλήτωι ὑπὸ γήραϊ μοχθίζοντα,
τὸν δ' ἁπαλῆς ἅμα χειρὸς ἐπιψαύοντα πόδεσσι
γαίης· οὐλομένου τε φοβεύμενον ἔργα μόθοιο
ἐξῆγεν πολέμοιο δυσηχέος· ὃς δ' ὑπ' ἀνάγκης
ἐκρέματ' ἐμπεφυὼς ἀταλὸς πάϊς· ἀμφὶ δὲ δάκρυ
χεύατό οἱ ἁπαλῆισι παρηίσιν· αὐτὰρ ὁ νεκρῶν
σώμαθ' ὑπέρθορε πολλὰ θοοῖς ποσί, πολλὰ δ' ἐν ὄρφνηι
L4[I] οὐκ ἐθέλων στείβεσκε· Κύπρις δ' ὁδόν ἡγεμόνευεν
υἱωνὸν καὶ παῖδα καὶ ἀνέρα πήματος αἰνοῦ
πρόφρων ῥυομένη· τοῦ δ' ἐσσυμένου ὑπὸ ποσσὶ
πάντηι πῦρ ὑπόεικε· περισχίζοντο δ' ἀϋτμαὶ
Ἡφαίστου μαλεροῖο, καὶ ἔγχεα καὶ βέλε' ἀνδρῶν
πῖπτον ἐτώσια πάντα κατὰ χθονὸς, ὁππόσ' Ἀχαιοὶ
κείνωι ἐπέρριψαν πολέμωι ἐνὶ δακρυόεντι. 7 (4C)
καὶ τότε δὴ Κάλχας μεγάλ' ἴαχε λαὸν ἐέργων·
"ἴσχεσθ' Αἰνείαο κατ' ἰφθίμοιο καρήνου
βάλλοντες στονόεντα βέλη καὶ λοίγια δοῦρα·
τὸν γὰρ θέσφατόν ἐστι θεῶν ἐρικυδέϊ βουλῆι
Θύμβριν ἐπ' εὐρυρέεθρον ἀπὸ Ξάνθοιο μολόντα
τευξέμεν ἱερὸν ἄστυ καὶ ἐσσομένοισιν ἀγητὸν
ἀνθρώποις, αὐτὸν δὲ πολυσπερέεσσι βροτοῖσι 8
κοιρανέειν· ἐκ τοῦ δὲ γένος μετόπισθεν ἀνάξειν
ἄχρις ἐπ' ἀντολίην τε καὶ ἀκαμάτου δύσιν ἠοῦς·
καὶ μάν οἱ θέμις ἐστὶ μετέμμεναι ἀθανάτοισιν,
οὕνεκα δὴ πάϊς ἐστὶν ἐϋπλοκάμου Ἀφροδίτης.
καὶ δ' ἄλλως τοῦδ' ἀνδρὸς ἑὰς ἀπεχώμεθα χεῖρας,
οὕνεκα καὶ χρυσοῖο καὶ ἄλλ' ὅσα οἱ κτέατ' ἐστίν,
ἀνδρ' ἃ σαοῖ φεύγοντα καὶ ἀλλοδαπὴν ἐπὶ γαῖαν,
τῶν πάντων προβέβουλεν ἑὸν πατέρ' ἠδὲ καὶ υἷα·
νὺξ δὲ μί' ἧμιν ἔφηνε καὶ υἱέα πατρὶ γέροντι
ἤπιον ἐκπάγλως καὶ ἀμεμφέα παιδὶ τοκῆα." 292
ὣς φάτο· τοὶ δ' ἐπίθοντο καὶ ὡς θεὸν εἰσοράασκον
πάντες· ὁ δ' ἐσσυμένως ἐξ ἄστεος οἷο βεβήκει,
ἧχί ἑ ποιπνύοντα πόδες φέρον· οἱ δ' ἔτι Τροίης
Ἀργεῖοι πτολίεθρον ἐΰκτίμενον διέπερθον.
καὶ τότε δὴ Μενέλαος ὑπὸ ξίφεϊ στονόεντι
Δηίφοβον κατέπεφνε καρηβαρέοντα κιχήσας
ἀμφ' Ἑλένης λεχέεσσι δυσάμμορον· ἡ δ' ὑπὸ φύζηι
κεύθετ' ἐνὶ μεγάροισιν· ὁ δ' αἵματος ἐκχυμένοιο
γήθεεν ἀμφὶ φόνωι· τοῖον δ' ἐπὶ μῦθον ἔειπεν·
"ὦ κύον, ὥς τοι ἔγωγε φόνον στονόεντ' ἐφέηκα
σήμερον· οὐδέ σε δῖα κιχήσεται Ἠριγένεια
ζωὸν ἔτ' ἐν Τρώεσσι, καὶ εἰ Διὸς εὔχεαι εἶναι
γαμβρὸς ἐρισμαράγοιο· μέλας δέ σε δέξατ' ὄλεθρος
ἡμετέρης ἀλόχοιο παρὰ μεγάροισι δαμέντα
ἀργαλέως· ὡς εἴθε καὶ οὐλομένοιο πάροιθε
θυμὸν Ἀλεξάνδροιο κατὰ μόθον ἀντιόωντος
νοσφισάμην, καί κέν μοι ἐλαφρότερον πέλεν ἄλγος·
ἀλλ' ὁ μὲν ἤδη ἵκανεν ὑπὸ ζόφον ὀκρυόεντα
τίσας αἴσιμα πάντα· σὲ δ' οὐκ ἄρα μέλλεν ὀνήσειν
ἡμετέρη παράκοιτις, ἐπεὶ Θέμιν οὔ ποτ' ἀλιτροὶ
ἀνέρες ἐξαλέονται ἀκήρατον, οὕνεκ' ἄρ' αὐτοὺς
εἰσοράαι νυκτός τε καὶ ἤματος, ἀμφὶ δὲ πάντηι
ἀνθρώπων ἐπὶ φῦλα διηερίη πεπότηται
τινυμένη σὺν Ζηνὶ κακῶν ἐπιίστορας ἔργων."
ὣς εἰπὼν δηΐοισιν ἀνηλέα τεῦχεν ὄλεθρον·
μαίνετο γάρ οἱ θυμὸς ὑπὸ κραδίηι μέγ' ἀέξων
ζηλήμων· καὶ πολλὰ περὶ φρεσὶ θαρσαλέηισι L4[I]
Τρωσὶ κακὰ φρονέεσκε, τὰ δὴ θεὸς ἐξετέλεσσε
πρέσβα Δίκη· κεῖνοι γὰρ ἀτάσθαλα πρῶτοι ἔρεξαν
ἀμφ' Ἑλένης, πρῶτοι δὲ καὶ ὅρκια πημήναντο,
σχέτλιοι, ὁππότε κεῖνο διὲκ μέλαν αἷμα καὶ ἱρὰ
ἀθανάτων ἐλάθοντο παραιβασίηισι νόοιο·
τῶ καί σφιν μετόπισθεν Ἐριννύες ἄλγεα τεῦχον·
τοὔνεκ' ἄρ' οἱ μὲν ὄλοντο πρὸ τείχεος, οἱ δ' ἀνὰ ἄστυ
τερπόμενοι παρὰ δαιτὶ καὶ ἠϋκόμοις ἀλόχοισιν.
ὀψὲ δὲ δὴ Μενέλαος ἐνὶ μυχάτοισι δόμοιο
εὗρεν ἑὴν παράκοιτιν ὑποτρομέουσαν ὁμοκλὴν
ἀνδρὸς κουριδίοιο θρασύφρονος, ὅς μιν ἀθρήσας
ὥρμηνε κτανέειν ζηλημοσύνηισι νόοιο,
εἰ μή οἱ κατέρυξε βίην ἐρόεσσ' Ἀφροδίτη,
ἥ ῥά οἱ ἐκ χειρῶν ἔβαλε ξίφος, ἔσχε δ' ἐρωήν·
τοῦ γὰρ ζῆλον ἐρεμνὸν ἀπώσατο καί οἱ ἔνερθεν
ἡδὺν ὑφ' ἵμερον ὦρσε κατὰ φρενὸς ἠδὲ ὄσσων.
τῶι δ' ἄρα θάμβος ἄελπτον ἐπήλυθεν· οὐδ' ἄρ' ἔτ' ἔτλη
κάλλος ἰδὼν ἀρίδηλον ἐπὶ ξίφος αὐχένι κῦρσαι,
ἀλλ' ὥς τε ξύλον αὖον ἐν οὔρεϊ ὑλήεντι
εἱστήκει, τὸ μὲν οὔτε θοαὶ Βορέαο θύελλαι
ἐσσύμεναι κλονέουσι δι' ἠέρος οὔτε Νότοιο·
ὣς ὁ ταφὼν μένε δηρόν· ὑπεκλάσθη δέ οἱ ἀλκὴ
δερκομένου παράκοιτιν· ἄφαρ δ' ὅ γε λήσατο πάντων,
ὅσσα οἱ ἐν λεχέεσσι ἐνήλιτε κουριδίοισι·

“ὦ πάτερ ἡμέτερε Κρονίδη, ὕπατε κρειόντων,
a καὶ λίην κεῖνός γε ἐοικότι κεῖται ὀλέθρωι·
ὡς ἀπόλοιτο καὶ ἄλλος, ὅ_τις τοιαῦτά γε ῥέζοι.
ἀλλά μοι ἀμφ’ Ὀδυσῆϊ δαΐφρονι δαίεται ἦτορ,
δυσμόρωι, ὃς δὴ δηθὰ φίλων ἄπο πήματα πάσχει
a 1.50 νήσωι ἐν ἀμφιρύτηι, ὅθι τ’ ὀμφαλός ἐστι θαλάσσης·
νῆσος δενδρήεσσα, θεὰ δ’ ἐν δώματα ναίει,
Ἄτλαντος θυγάτηρ ὀλοόφρονος, ὅς_τε θαλάσσης
πάσης βένθεα οἶδεν, ἔχει δέ τε κίονας αὐτὸς
μακράς, αἳ γαῖάν τε καὶ οὐρανὸν ἀμφὶς ἔχουσιν.
τοῦ θυγάτηρ δύστηνον ὀδυρόμενον κατερύκει,
αἰεὶ δὲ μαλακοῖσι καὶ αἱμυλίοισι λόγοισιν
θέλγει, ὅπως Ἰθάκης ἐπιλήσεται· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς,
ἱέμενος καὶ καπνὸν ἀποθρώισκοντα νοῆσαι
ἧς γαίης, θανέειν ἱμείρεται. οὐδέ νυ σοί περ
ἐντρέπεται φίλον ἦτορ, Ὀλύμπιε. οὔ νύ τ’ Ὀδυσσεὺς
Ἀργείων παρὰ νηυσὶ χαρίζετο ἱερὰ ῥέζων
Τροίηι ἐν εὐρείηι; τί νύ οἱ τόσον ὠδύσαο, Ζεῦ;”
τὴν δ’ ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς·
“τέκνον ἐμὸν, ποῖόν σε ἔπος φύγεν ἕρκος ὀδόντων.
πῶς ἂν ἔπειτ’ Ὀδυσῆος ἐγὼ θείοιο λαθοίμην,
ὃς περὶ μὲν νόον ἐστὶ βροτῶν, περὶ δ’ ἱρὰ θεοῖσιν
ἀθανάτοισιν ἔδωκε, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν;
ἀλλὰ Ποσειδάων γαιήοχος ἀσκελὲς αἰεὶ
Κύκλωπος κεχόλωται, ὃν ὀφθαλμοῦ ἀλάωσεν,
L1[O] ἀντίθεον Πολύφημον, ὅου κράτος ἔσκε μέγιστον
πᾶσιν Κυκλώπεσσι· Θόωσα δέ μιν τέκε νύμφη,
Φόρκυνος θυγάτηρ ἁλὸς ἀτρυγέτοιο μέδοντος,
ἐν σπέεσι γλαφυροῖσι Ποσειδάωνι μιγεῖσα.
ἐκ τοῦ δὴ Ὀδυσῆα Ποσειδάων ἐνοσίχθων
οὔ_τι κατακτείνει, πλάζει δ’ ἀπὸ πατρίδος αἴης.
ἀλλ’ ἄγεθ’, ἡμεῖς οἵδε περιφραζώμεθα πάντες
νόστον, ὅπως ἔλθησι· Ποσειδάων δὲ μεθήσει
ὃν χόλον· οὐ μὲν γάρ τι δυνήσεται ἀντία πάντων
ἀθανάτων ἀέκητι θεῶν ἐριδαινέμεν οἶος.”
τὸν δ’ ἠμείβετ’ ἔπειτα θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
“ὦ πάτερ ἡμέτερε Κρονίδη, ὕπατε κρειόντων,
εἰ μὲν δὴ νῦν τοῦτο φίλον μακάρεσσι θεοῖσιν,
νοστῆσαι Ὀδυσῆα πολύφρονα ὅνδε δόμονδε, 1
Ἑρμείαν μὲν ἔπειτα διάκτορον Ἀργειφόντην,
νῆσον ἐς Ὠγυγίην ὀτρύνομεν, ὄφρα τάχιστα
νύμφηι ἐϋπλοκάμωι εἴπηι νημερτέα βουλὴν,
νόστον Ὀδυσσῆος ταλασίφρονος, ὥς κε νέηται.
αὐτὰρ ἐγὼν Ἰθάκηνδε ἐλεύσομαι, ὄφρα οἱ υἱὸν
μᾶλλον ἐποτρύνω, καί οἱ μένος ἐν φρεσὶ θείω,
εἰς ἀγορὴν καλέσαντα κάρη_κομόωντας Ἀχαιοὺς
πᾶσι μνηστήρεσσιν ἀπειπέμεν, οἵ_τέ οἱ αἰεὶ
μῆλ’ ἁδινὰ σφάζουσι καὶ εἰλίποδας ἕλικας βοῦς.
πέμψω δ’ ἐς Σπάρτην τε καὶ ἐς Πύλον ἠμαθόεντα, 293
a 1.94 νόστον πευσόμενον πατρὸς φίλου, ἤν που ἀκούσηι,
ἠδ’ ἵνα μιν κλέος ἐσθλὸν ἐν ἀνθρώποισιν ἔχησιν.”

◆ row of last line.
simile or **omen** **crux**

Consensus lines presented in order;
none reordered, removed or bracketed.

EXCLUDED

121	*τοῖς δέ τις ἐν μέσσοισιν ἐπιστάμενος* {[ ]}
122	{[ ]} *οὐ γὰρ ἔτ’ αὐτοῖς*
386a	*χερσὶν ἐπηρείδοντο δυσάμμορι· αἱ δ’ ἄρα τέκνα*

ARGUMENT

How the conquerors sailed from Troy
unto judgment of tempest and shipwreck.
— Loeb edition (1913)

QUINTUS
OF SMYRNA
POSTHOMERICA
BOOK 14

PREVIEW
a 1

EPIC POEM
.ORG

DIGITAL CLASSICS

THESE LINES HAVE CONVERGED TO TELL
A STORY THAT SATISFIES ME IN MY HEART,
WHERE ONLY THERE IT REALLY COUNTS.

INTERLEAVABLE

language: Homeric Greek
copy: Zimmerman (Teubner 1901)
typeface: Sea Hand Press 20

This **UNRESTRICTED INTERLEAVABLE LAYOUT** of this **PUBLIC DOMAIN TEXT** is available for free at ARCHIVE.ORG (LINK).

EPICPOEM.ORG 🇺🇸 658 lines 3.0

As some way-faring Man, who wanders o'er
In Thought, a Length of Lands he trod before,
Sends forth his active Mind from Place to Place,
Joins Hill to Dale, and measures Space with Space:

PRINT
2-SIDED:
103 to **110**

Καὶ τότ’ ἀπ’ Ὠκεανοῖο θεὰ χρυσόθρονος Ἠὼς 94
οὐρανὸν εἰσανόρουσε· χάος δ’ ὑπεδέξατο νύκτα. 275
οἱ δὲ βίηι Τροίην εὐερκέα δηιώσαντο
Ἀργεῖοι καὶ κτῆσιν ἀπείρονα ληίσσαντο,
χειμάρροις ποταμοῖσιν ἐοικότες, οἵ τε φέρονται
◆ ἐξ ὀρέων καναχηδὸν ὀρινομένου ὑετοῖο,
πολλὰ δὲ δένδρεα μακρὰ καὶ ὁππόσα φύετ’ ὄρεσφιν
αὐτοῖς σὺν πρώνεσσιν ἔσω φορέουσι θαλάσσης·
ὣς Δαναοὶ πέρσαντες ὑπαὶ πυρὶ Τρώιον ἄστυ
κτήματα πάντα φέρεσκον ἐϋσκάρθμους ἐπὶ νῆας.
σὺν δ’ ἄρα Τρωιάδας καταγίνεον ἄλλοθεν ἄλλας,
τὰς μὲν ἔτ’ ἀδμῆτας καὶ νηίδας οἷο γάμοιο,
τὰς δ’ ἄρ’ ὑπ’ αἰζηοῖσι νέον φιλότητι δαμείσας,
ἄλλας δ’ αὖ πολιοπλοκάμους, ἑτέρας δ’ ἄρα κείνων
ὁπλοτέρας, ὧν παῖδας ἀπειρύσσαντ’ ἀπὸ μαζῶν
ὑστάτιον χείλεσσι γλάγος περιμαιμώωντας.
  τοῖσιν δὴ Μενέλαος ἐνὶ μέσσοισι καὶ αὐτὸς
ἦγεν ἑὴν παράκοιτιν ἀπ’ ἄστεος αἰθομένοιο
ἐξανύσας μέγα ἔργον· ἔχεν δέ ἑ χάρμα καὶ αἰδώς.
Κασσάνδρην δ’ ἄγε δῖαν ἐϋμμελίης Ἀγαμέμνων,
Ἀνδρομάχην δ’ Ἀχιλῆος ἐῢς πάϊς· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
εἷλκε βίηι Ἑκάβην· τῆς δ’ ἀθρόα δάκρυ’ ἀπ’ ὄσσων
πίδακος ὣς ἐχέοντο· περιτρομέεσκε δὲ γυῖα,
καὶ κραδίη ἀλάλυκτο φόβωι, δεδάϊκτο δὲ χαίτας
κράατος ἐκ πολιοῖο· τέφρη δ’ ἐπεπέπτατο πολλή,
L1[I] τήν που ἀπ’ ἐσχαρεῶνος ἄδην κατεχεύατο χερσὶν
ὀλλυμένου Πριάμοιο καὶ ἄστεος αἰθομένοιο·
καί ῥα μέγα στονάχιζεν, ὅτ’ ἄμφι ἑ δούλιον ἦμαρ
μὰψ ἀεκαζομένην· ἕτερος δ’ ἑτέρην γοόωσαν
ἤγετο Τρωιάδων σφετέρας ἐπὶ νῆας ἀνάγκηι·
αἱ δ’ ἀδινὸν γοόωσαι ἀνίαχον ἄλλοθεν ἄλλαι
νηπιάχοις ἅμα παισὶ κινυρόμεναι μάλα λυγρῶς· 1
ὡς δ’ ὁπότ’ ἀργιόδουσιν ὁμῶς συσὶ νήπια τέκνα
σταθμοῦ ἀπὸ προτέροιο ποτὶ σταθμὸν ἄλλον ἄγωσιν
ἀνέρες ἐγρομένωι ὑπὸ χείματι, τοὶ δ’ ἀλεγεινὸν
μίγδα περιτρύζουσι διηνεκὲς ἀλλήλοισιν·
ὣς Τρωιαὶ Δαναοῖσιν ὑπ’ ἐστενάχοντο δαμεῖσαι·
ἴσην δ’ αὖ καὶ ἄνασσα φέρεν καὶ δμωὶς ἀνάγκην.
  ἀλλ’ οὐ μὰν Ἑλένην γόος ἄμφεχεν· ἀλλά οἱ αἰδὼς 2
ὄμμασι κυανέοισιν ἐφίζανε καί οἱ ὕπερθε
καλὰς ἀμφερύθηνε παρηίδας· ἐν δέ οἱ ἦτορ
ἄσπετα πορφύρεσκε κατὰ φρένα, μή ἑ κιοῦσαν
κυανέας ἐπὶ νῆας ἀεικίσσωνται Ἀχαιοί·
τοὔνεχ’ ὑποτρομέουσα φίλωι περιπάλλετο θυμῶι.
καί ῥα καλυψαμένη κεφαλὴν ἐφύπερθε καλύπτρηι
ἕσπετο νισσομένοιο κατ’ ἴχνιον ἀνδρὸς ἑοῖο
αἰδοῖ πορφύρουσα παρήιον, ἠΰτε Κύπρις,
Quintus εὖτέ μιν Οὐρανίωνες ἐν ἀγκοίνησιν Ἄρηος
ἀμφαδὸν εἰσενόησαν ἑὸν λέχος αἰσχύνουσαν 294
14.50 δεσμοῖς ἐν θαμινοῖσι δαήμονος Ἡφαίστοιο,
χασσαμένου πόντου, καὶ ἀπ’ ἀκτάων ἐριδούπων
νόσφιν ἀπ’ αἰγιαλοῖο κατεκτάθη. ἀλλὰ τὰ μέν που
ἀθανάτων ἐτέλεσσε κακὸς νόος· οἱ δ’ ἐνὶ νηυσὶν
Ἀργεῖοι πλώεσκον, ὅσους διὰ χεῖμα κέδασσεν·
ἄλληι δ’ ἄλλος ἵκανεν, ὅπηι θεὸς ἦγεν ἕκαστον,
ὅσσοι ὑπὲρ πόντοιο λυγρὰς ὑπάλυξαν ἀέλλας. 14.658

Ἄνδρα μοι ἔννεπε, Μοῦσα, πολύτροπον, ὃς μάλα πολλὰ α 1.1
πλάγχθη, ἐπεὶ Τροίης ἱερὸν πτολίεθρον ἔπερσεν·
πολλῶν δ’ ἀνθρώπων ἴδεν ἄστεα καὶ νόον ἔγνω,
πολλὰ δ’ ὅ_γ’ ἐν πόντωι πάθεν ἄλγεα ὃν κατὰ θυμὸν,
ἀρνύμενος ἥν τε ψυχὴν καὶ νόστον ἑταίρων.
ἀλλ’ οὐδ’ ὣς ἑτάρους ἐρρύσατο, ἱέμενός περ·
αὐτῶν γὰρ σφετέρηισιν ἀτασθαλίηισιν ὄλοντο·
νήπιοι, οἳ κατὰ βοῦς Ὑπερίονος Ἠελίοιο
ἤσθιον· αὐτὰρ ὁ τοῖσιν ἀφείλετο νόστιμον ἦμαρ.
τῶν ἁμόθεν γε, θεὰ, θύγατερ Διός, εἰπὲ καὶ ἡμῖν.
  ἔνθ’ ἄλλοι μὲν πάντες, ὅσοι φύγον αἰπὺν ὄλεθρον,
οἴκοι ἔσαν, πόλεμόν τε πεφευγότες ἠδὲ θάλασσαν·
τὸν δ’ οἶον, νόστου κεχρημένον ἠδὲ γυναικὸς,
νύμφη πότνι’ ἔρυκε Καλυψὼ, δῖα θεάων,
ἐν σπέεσι γλαφυροῖσι, λιλαιομένη πόσιν εἶναι.
ἀλλ’ ὅτε δὴ ἔτος ἦλθε, περιπλομένων ἐνιαυτῶν,
τῶι οἱ ἐπεκλώσαντο θεοὶ οἶκόνδε νέεσθαι
εἰς Ἰθάκην, οὐδ’ ἔνθα πεφυγμένος ἦεν ἀέθλων,
καὶ μετὰ οἷσι φίλοισι. θεοὶ δ’ ἐλέαιρον ἅπαντες
νόσφι Ποσειδάωνος· ὁ δ’ ἀσπερχὲς μενέαινεν L1[I]
ἀντιθέωι Ὀδυσῆϊ πάρος ἣν γαῖαν ἱκέσθαι.
  ἀλλ’ ὁ μὲν Αἰθίοπας μετεκίαθε τηλόθ’ ἐόντας —
Αἰθίοπας, τοὶ διχθὰ δεδαίαται, ἔσχατοι ἀνδρῶν,
οἱ μὲν δυσομένου Ὑπερίονος, οἱ δ’ ἀνιόντος —
ἀντιόων ταύρων τε καὶ ἀρνειῶν ἑκατόμβης.
ἔνθ’ ὅ_γε τέρπετο δαιτὶ παρήμενος· οἱ δὲ δὴ ἄλλοι
Ζηνὸς ἐνὶ μεγάροισιν Ὀλυμπίου ἁθρόοι ἦσαν.
τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε·
μνήσατο γὰρ κατὰ θυμὸν ἀμύμονος Αἰγίσθοιο,
τόν ῥ’ Ἀγαμεμνονίδης τηλεκλυτὸς ἔκταν’ Ὀρέστης·
τοῦ ὅ γ’ ἐπιμνησθεὶς ἔπε’ ἀθανάτοισι μετηύδα·
  “ὢ πόποι, οἷον δή νυ θεοὺς βροτοὶ αἰτιόωνται·
ἐξ ἡμέων γάρ φασι κάκ’ ἔμμεναι· οἱ δὲ καὶ αὐτοὶ
σφῆισιν ἀτασθαλίηισιν ὑπὲρ_μόρον ἄλγε’ ἔχουσιν,
ὡς καὶ νῦν Αἴγισθος ὑπὲρ_μόρον Ἀτρεΐδαο
γῆμ’ ἄλοχον μνηστὴν, τὸν δ’ ἔκτανε νοστήσαντα,
εἰδὼς αἰπὺν ὄλεθρον· ἐπεὶ πρό οἱ εἴπομεν ἡμεῖς,
Ἑρμείαν πέμψαντες, ἐΰσκοπον Ἀργειφόντην,
μήτ’ αὐτὸν κτείνειν μήτε μνάασθαι ἄκοιτιν·
ἐκ γὰρ Ὀρέσταο τίσις ἔσσεται Ἀτρεΐδαο,
ὁππότ’ ἂν ἡβήσηι τε καὶ ἧς ἱμείρεται αἴης.’
ὣς ἔφαθ’ Ἑρμείας, ἀλλ’ οὐ φρένας Αἰγίσθοιο α
πεῖθ’ ἀγαθὰ φρονέων· νῦν δ’ ἁθρόα πάντ’ ἀπέτισεν.”
  τὸν δ’ ἠμείβετ’ ἔπειτα θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη· ◆ α 1.44

ὁππότε Δευκαλίωνος ἀθέσφατος ὑετὸς ἦλθε, 95 (68C)
Quintus ποντώθη δ᾽ ἄρα γαῖα, βυθὸς δ᾽ ἐπεχεύατο πάντηι.” 276 (197C)
605 ὣς ἄρ᾽ ἔφη Δαναῶν τις ἐνὶ φρεσὶ χεῖμα τεθηπὼς
λευγαλέον· πολλοὶ δὲ κατέφθιθεν· ἀμφὶ δὲ νεκρῶν
πλήθεθ᾽ ἁλὸς μέγα χεῦμα, περιστείνοντο δὲ πᾶσαι
◆ ἠιόνες· πολέας γὰρ ἀπέπτυσε κῦμ᾽ ἐπὶ χέρσον·
ἀμφὶ δὲ νήια δοῦρα βαρύβρομον Ἀμφιτρίτην
610 πᾶσαν ἄδην ἐκάλυψε· μέσον δ᾽ ἀνεφαίνετο κῦμα.
ἄλλοι δ᾽ ἄλλην κῆρα κακὴν λάχον· οἱ μὲν ἀν᾽ εὐρὺν
πόντον ὀρινομένης ἁλὸς ἄσχετον, οἱ δ᾽ ἐνὶ πέτρηις·
ἄξαντες περὶ νῆας ὀϊζυρῶς ἀπόλοντο
Ναυπλίου ἐννεσίηισιν· ὁ γὰρ κοτέων μάλα παιδὸς
615 χείματος ὀρνυμένοιο καὶ ὀλλυμένων Ἀργείων
καί περ ἀκηχέμενος μέγ᾽ ἐγήθεεν, οὕνεκ᾽ ἄρ᾽ αὐτῶι
δῶκε τίσιν θεὸς αἶψα καὶ ἔδρακεν ἐχθρὸν ὅμιλον
τειρόμενον κατὰ βένθος· ἑῶι δ᾽ ἄρα πολλὰ τοκῆι
εὔχεθ᾽ ὁμῶς νήεσσιν ὑπόβρυχα πάντας ὀλέσθαι.
620 τοῦ δὲ Ποσειδάων μάλ᾽ ἐπέκλυεν· ἄγχι δὲ πάντας
ἄμ μέλαν οἶδμα φέρεσκεν· ὁ δ᾽ οὐρεὺς ὣς χερὶ πεύκην
αἰθομένην ἀνάειρε· δόλωι δ᾽ ἀπάφησεν Ἀχαιοὺς
ἐλπομένους εὔορμον ἕδος λιμένων ἀφικέσθαι·
αἰνῶς γὰρ πέτρηισι περὶ στυφελῆισι δάμησαν
625 αὐτῆις σὺν νήεσσι· κακῶι δ᾽ ἔπι κύντερον ἄλγος
τλῆσαν ἀνιηρῆισι προσαγνύμενοι περὶ πέτρηις
νυκτὶ θοῆι· παῦροι δὲ φύγον μόρον, οὕς τ᾽ ἐσάωσεν
L2[O] ἢ θεὸς ἢ δαίμων τις ἐπίρροθος· αὐτὰρ Ἀθήνη
ἄλλοτε μὲν θυμῶι μέγ᾽ ἐγήθεεν, ἄλλοτε δ᾽ αὖτε
630 ἄχνυτ᾽ Ὀδυσσῆος πινυτόφρονος, οὕνεκ᾽ ἔμελλε
πάσχειν ἄλγεα πολλὰ Ποσειδάωνος ὁμοκλῆι,
ὅς ῥα τότ᾽ ἀκαμάτηισι περὶ φρεσὶ πάγχυ μεγαίρων
τείχεσι καὶ πύργοισιν ἐϋσθενέων Ἀργείων,
οὓς ἔκαμον Τρώων στυγερῆς ἔρυμ᾽ ἔμμεν ἀϋτῆς, 2 (1C)
635 ἐσσυμένως μάλα πᾶσαν ἀνεπλήμμυρε θάλασσαν,
ὅσση ἀπ᾽ Εὐξείνοιο κατέρχεται Ἑλλήσποντον,
καί μιν ἐπ᾽ ἠιόνας Τροίης βάλεν· ὗε δ᾽ ὕπερθε
Ζεὺς ἐπίηρα φέρων ἐρικυδέϊ Ἐννοσιγαίωι·
οὐδὲ μὲν οὐδ᾽ Ἑκάεργος ἄτερ καμάτοιο τέτυκτο,
640 ἀλλ᾽ ἄρ᾽ ἀπ᾽ Ἰδαίων ὀρέων μάλα πάντα ῥέεθρα
εἰς ἕνα χῶρον ἄγεσκε, κατέκλυσε δ᾽ ἔργον Ἀχαιῶν· 3
ἐκλύσθη δὲ θάλασσα καὶ εἰσέτ᾽ ἴσαν κελάδοντες
χείμαρροι ἀλεγεινὸν ἀεξόμενοι Διὸς ὄμβρωι,
τοὺς μέλαν οἶδμ᾽ ἀνέεργε πολυστόνου Ἀμφιτρίτης
645 πόντον ἐπελθέμεναι, πρὶν τείχεα πάντ᾽ ἀμαθῦναι
ἀργαλέως Δαναῶν· αὐτὸς δ᾽ ἄρα γαῖαν ἔνερθε
ῥῆξε Ποσειδάων, ἀνὰ δ᾽ ἔβλυσεν ἄσπετον ὕδωρ
ἰλύν τε ψάμαθόν τε· βίηι δ᾽ ἐλέλιξε κραταιῆι
Σίγεον· ἠιόνες δὲ μέγ᾽ ἔβραχον ἠδὲ θέμεθλα
14.650 Δαρδανίης, καὶ ἄϊστον ὑποβρύχιόν τ᾽ ἐκαλύφθη
ἕρκος ἀπειρέσιον, κατεδύσατο δ᾽ ἔνδοθι γαίης 295
652 μακρὰ διισταμένης· ψάμαθος δ᾽ ἔτι φαίνετο μούνη

τοῖς ἔνι κεῖτ᾽ ἀχέουσα περὶ φρεσὶν αἰδομένη τε
ἰλαδὸν ἀγρομένων μακάρων γένος ἠδὲ καὶ αὐτὸν Quintus
Ἥφαιστον· δεινὸν γὰρ ἐν ὀφθαλμοῖσιν ἀκοίτεω
ἀμφαδὸν εἰσοράασθαι ἐπ᾽ αἴσχεϊ θηλυτέρηισι.
τῆι Ἑλένη εἰκυῖα δέμας καὶ ἀκήρατον αἰδῶ 55
ἤιε σὺν Τρωιῆισι δορυκτήτοισι καὶ αὐτὴ
νῆας ἔπ᾽ Ἀργείων εὐήρεας· ἀμφὶ δὲ λαοὶ
θάμβεον ἀθρήσαντες ἀμωμήτοιο γυναικὸς
ἀγλαΐην καὶ κάλλος ἐπήρατον· οὐδέ τις ἔτλη
κείνην οὔτε κρυφηδὸν ἐπεσβολίηισι χαλέψαι 60
οὔτ᾽ οὖν ἀμφαδίην, ἀλλ᾽ ὡς θεὸν εἰσορόωντο
ἀσπασίως· πᾶσιν γὰρ ἐελδομένοισι φαάνθη.
ὡς δ᾽ ὅτ᾽ ἀλωομένοισι δι᾽ ἀκαμάτοιο θαλάσσης
πατρὶς ἑὴ μετὰ δηρὸν ἐπευχομένοισι φανείη,
οἱ δὲ καὶ ἐκ πόντοιο καὶ ἐκ θανάτοιο φυγόντες 65
πάτρηι χεῖρ᾽ ὀρέγουσι γεγηθότες ἄσπετα θυμῶι·
ὣς Δαναοὶ περὶ πάντες ἐγήθεον· οὐ γὰρ ἔτ᾽ αὐτοῖς
μνῆστις ἔην καμάτοιο δυσαλγέος οὐδὲ κυδοιμοῦ·
τοῖον γὰρ Κυθέρεια νόον ποιήσατο πάντων
ἦρα φέρουσ᾽ Ἑλένηι ἑλικώπιδι καὶ Διὶ πατρί. 70
καὶ τότ᾽ ἄρ᾽, ὡς ἐνόησε φίλον δεδαϊγμένον ἄστυ
Ξάνθος ἔθ᾽ αἱματόεντος ἀναπνείων ὀρυμαγδοῦ,
μύρετο σὺν Νύμφηισιν, ἐπεὶ κακὸν ἔμπεσε Τροίηι
ἔκποθε καὶ Πριάμοιο κατημάλδυνε πόληα·
ὡς δ᾽ ὅτε λήιον αὖον ἐπιβρίσασα χάλαζα 75
τυτθὰ διατμήξηι, στάχυας δ᾽ ἀπὸ πάντας ἀμέρσηι L2[O]
ῥιπῆι ὑπ᾽ ἀργαλέηι, καλάμη δ᾽ ἄρα χεύατ᾽ ἔραζε
μαψιδίη καρποῖο κατ᾽ οὔδεος ὀλλυμένοιο
λευγαλέως, ὀλοὸν δὲ πέλει μέγα πένθος ἄνακτι·
ὣς ἄρα καὶ Ξάνθοιο περὶ φρένας ἤλυθεν ἄλγος 80
Ἰλίου οἰωθέντος· ἔχεν δέ μιν αἰὲν ὀϊζὺς
ἀθάνατόν περ ἐόντα· μακρὴ δ᾽ ἀμφέστενεν Ἴδη
καὶ Σιμόεις· μύροντο δ᾽ ἀπόπροθι πάντες ἔναυλοι
Ἰδαῖοι Πριάμοιο πόλιν περικωκύοντες.
Ἀργεῖοι δ᾽ ἐπὶ νῆας ἔβαν μέγα καγχαλόωντες 85
μέλποντες νίκης ἐρικυδέος ὄβριμον ἀλκήν,
ἄλλοτε δὲ ζάθεον μακάρων γένος ἠδὲ καὶ καὶ αὐτῶν
θυμὸν τολμήεντα καὶ ἄφθιτον ἔργον Ἐπειοῦ.
μολπὴ δ᾽ οὐρανὸν ἷκε δι᾽ αἰθέρος, εὖτε κολοιῶν
κλαγγὴ ἀπειρεσίη, ὁπότ᾽ εὔδιον ἦμαρ ἵκηται 90
χείματος ἐξ ὀλοοῖο, πέλει δ᾽ ἄρα νήμενος αἰθήρ·
ὣς τῶν πὰρ νήεσσι μέγ᾽ ἔνδοθι γηθομένοων κῆρ {…}
ἀθάνατοι τέρποντο κατ᾽ οὐρανόν, ὅσσοι ἀρωγοὶ
ἐκ θυμοῖο πέλοντο φιλοπτολέμων Ἀργείων·
ἄλλοι δ᾽ αὖ χαλέπαινον, ὅσοι Τρώεσσιν ἄμυνον, 95
δερκόμενοι Πριάμοιο καταιθόμενον πτολίεθρον·
ἀλλ᾽ οὐ μὰν ὑπὲρ Αἶσαν ἐελδόμενοί περ ἀμύνειν
ἔσθενον· οὐδὲ γὰρ αὐτὸς ὑπὲρ μόρον οὐδὲ Κρονίων
ῥηιδίως δύνατ᾽ Αἶσαν ἀπωσέμεν, ὃς περὶ πάντων
ἀθανάτων σθένος ἐστί, Διὸς δ᾽ ἐκ πάντα πέλονται. **14.**100

Ἀργεῖοι δ᾽ ἄρα πολλὰ βοῶν ἐπὶ μηρία θέντες 96 (69C)
καῖον ὁμῶς σχίζῃσι, καὶ ἐσσύμενοι περὶ βωμοὺς 277 (198C)
λείβεσκον μέθυ λαρὸν ἐπ᾽ αἰθομένῃσι θυηλῇς
ἦρα θεοῖσι φέροντες, ἐπεὶ μέγα ἤνυσαν ἔργον.
πολλὰ δ᾽ ἐν εἰλαπίνῃ θυμηδέϊ κυδαίνεσκον
πάντας, ὅσους ὑπέδεκτο σὺν ἔντεσι δούριος ἵππος·
θαύμαζον δὲ Σίνωνα περικλυτόν, οὕνεχ᾽ ὑπέτλη
λώβην δυσμενέων πολυκηδέα· καί ῥά ἑ πάντες
μολπῇ καὶ γεράεσσιν ἀπειρεσίοισι τίεσκον
αἰέν· ὁ δ᾽ ἐνὶ φρεσὶν ᾗσιν ἐγήθεε τλήμονι θυμῷ
νίκῃ ἔπ᾽ Ἀργείων, σφετέρῃ δ᾽ οὐκ ἄχνυτο λώβῃ·
ἀνέρι γὰρ πινυτῷ καὶ ἐπίφρονι πολλὸν ἄμεινον
κῦδος καὶ χρυσοῖο καὶ εἴδεος ἠδὲ καὶ ἄλλων
ἐσθλῶν, ὁππόσα τ᾽ ἐστὶ καὶ ἔσσεται ἀνθρώποισιν.
οἱ δ᾽ ἄρα πὰρ νήεσσιν ἀταρβέα θυμὸν ἔχοντες
δόρπεον ἀλλήλοισι διηνεκέως ἐνέποντες·
“ἠνύσαμεν πολέμοιο μακροῦ τέλος· ἠράμεθ᾽ εὐρὺ
κῦδος ὁμῶς δηΐοισι μέγα πτολίεθρον ἑλόντες·
ἀλλά, Ζεῦ, καὶ νόστον ἐελδομένοις κατάνευσον.”
ὣς ἔφαν· ἀλλ᾽ οὐ πᾶσι πατὴρ ἐπὶ νόστον ἔνευσε.
δεῖμα πέλεν πολέμοιο δυσηχέος, ἀλλ᾽ ἐπὶ ἔργα
εὐνομίης ἐτράποντο καὶ εὐφροσύνης ἐρατεινῆς.
ὃς δ᾽ ἤτοι πρῶτον μὲν ἐελδομένοισιν ἄειδε,
λαοὶ ὅπως συνάγερθεν ἐς Αὐλίδος ἱερὸν οὖδας,
ἠδ᾽ ὡς Πηλείδαο μέγα σθένος ἀκαμάτοιο
δώδεκα μὲν κατὰ πόντον ἰὼν διέπερσε πόληας,
ἕνδεκα δ᾽ αὖ κατὰ γαῖαν ἀπείριτον, ὅσσα τ᾽ ἔρεξε
Τήλεφον ἀμφὶς ἄνακτα καὶ ὄβριμον Ἠετίωνα,
ὥς δὲ Κύκνον κατέπεφνεν ὑπέρβιον, ἠδ᾽ ὅσ᾽ Ἀχαιοὶ
μαρνάμενοι κατὰ μῆνιν Ἀχιλλέος ἔργα κάμοντο,
Ἕκτορα δ᾽ ὡς εἴρυσσεν ἑῆς περὶ τείχεα πάτρης,
ὥς θ᾽ ἕλε Πενθεσίλειαν ἀνὰ μόθον, ὥς τ᾽ ἐδάμασσεν 3 (2C)
υἱέα Τιθωνοῖο, καὶ ὡς κτάνε καρτερὸς Αἴας
Γλαῦκον ἐϋμμελίην, ἠδ᾽ ὡς ἐρικυδέα φῶτα
Εὐρύπυλον κατέπεφνε θοοῦ πάϊς Αἰακίδαο,
ὥς δὲ Πάριν δαμάσαντο Φιλοκτήταο βέλεμνα,
ἠδ᾽ ὁπόσοι δολόεντος ἐσήλυθον ἔνδοθεν ἵππου
ἀνέρες, ὥς τε πόληα θεηγενέος Πριάμοιο
πέρσαντες δαίνυντο κακῶν ἀπονόσφι κυδοιμῶν. 4
ἄλλα δ᾽ ἄρ᾽ ἄλλος ἄειδεν, ὅ τι φρεσὶν ᾗσι μενοίνα.
ἀλλ᾽ ὅτε δαινυμένοισι μέσον περιτέλλετο νυκτός,
δὴ τότε που δόρποιο καὶ ἀκρήτοιο πότοιο
παυσάμενοι Δαναοὶ λαθικηδέα κοῖτον ἕλοντο·
χθιζὸν γὰρ καμάτοιο μένος κατεδάμνατο πάντας·
τῶ καὶ παννύχιοι λελιημένοι εἰλαπινάζειν
παύσανθ᾽, οὕνεκεν ὕπνος ἄδην ἀέκοντας ἔρυκεν·
ἄλλῃ δ᾽ ἄλλος ἴαυεν. ὁ δ᾽ ἐν κλισίῃσιν ἑῇσιν
Ἀτρεΐδης ὀάριζε μετ᾽ ἠϋκόμοιο γυναικός·
οὐ γάρ πω κείνοισιν ἐπ᾽ ὄμμασιν ὕπνος ἔπιπτεν, 296
ἀλλὰ Κύπρις πεπόνητο περὶ φρένας, ὄφρα παλαιοῦ

ἠνορέην καὶ κάρτος ἐθάμβεον· ἀμφὶ δὲ κῦμα
ἄλλοτε μὲν φορέεσκε πελώριον ἠΰτ᾽ ἐπ᾽ ἄκρην
οὔρεος ὑψηλοῖο δι᾽ ἠέρος, ἄλλοτε δ᾽ αὖτε
ὑψόθεν οἷα φάραγξιν ἐνέκρυφεν· οὐδ᾽ ὅ γε χεῖρας
κάμνε πολυτλήτους· πολλοί γε μὲν ἔνθα καὶ ἔνθα
σβεννύμενοι σμαράγιζον ἔσω πόντοιο κεραυνοί·
οὐ πω γάρ οἱ θυμὸν ἐμήδετο κηρὶ δαμάσσαι
κούρη ἐριγδούποιο Διὸς μάλα περ κοτέουσα,
πρὶν τλῆναι κακὰ πολλὰ καὶ ἄλγεσι πάγχυ μογῆσαι·
τοὔνεκά μιν κατὰ βένθος ἐδάμνατο δηρὸν ὀϊζὺς
πάντοθε τειρόμενον· περὶ γὰρ κακὰ μυρία Κῆρες
ἀνδρὶ περιστήσαντο· μένος δ᾽ ἐνέπνευσεν ἀνάγκη·
φῆ δέ, καὶ εἰ μάλα πάντες Ὀλύμπιοι εἰς ἓν ἵκωνται
χωόμενοι καὶ πᾶσαν ἀναστήσωσι θάλασσαν,
ἐκφυγέειν· ἀλλ᾽ οὔ τι θεῶν ὑπάλυξεν ὁμοκλήν·
δὴ γάρ οἱ νεμέσησεν ὑπέρβιος Ἐννοσίγαιος,
εὖτέ μιν εἰσενόησεν ἐφαπτόμενον χερὶ πέτρης
Γυραίης, καί οἱ μέγ᾽ ἐχώσατο· σὺν δ᾽ ἐτίναξε
πόντον ὁμῶς καὶ γαῖαν ἀπείριτον· ἀμφὶ δὲ πάντῃ
κρημνοὶ ὑπεκλονέοντο Καφηρέος· αἱ δ᾽ ἀλεγεινὸν
θεινόμεναι ῥηγμῖνες ἐπέβραχον οἴδματι λάβρῳ
χωομένοιο ἄνακτος· ἀπέσχισε δ᾽ εἰς ἅλα πέτρον
εὐρέα, τοῦ περ ἐκεῖνος ἑῇς ἐπεμαίετο χερσί.
καί ῥά οἱ ἀμφὶ πάγοισιν ἑλισσομένου μάλα δηρὸν
χεῖρες ἀπεδρύφθησαν, ὑπέδραμε δ᾽ αἷμ᾽ ὀνύχεσσι·
μορμῦρον δέ οἱ αἰὲν ὀρινομένου περὶ κῦμα
ἀφρὸς ἄδην λεύκαινε κάρη λάσιόν τε γένειον·
καὶ νύ κεν ἐξήλυξε κακὸν μόρον, εἰ μὴ ἄρ᾽ αὐτῷ {...}
ῥήξας γαῖαν ἔνερθεν ἐπιπροέηκε κολώνην·
εὖτε πάρος μεγάλοιο κατ᾽ Ἐγκελάδοιο δαΐφρων
Παλλὰς ἀειραμένη Σικελὴν ἐπικάββαλε νῆσον,
ἥ ῥ᾽ ἔτι καίεται αἰὲν ὑπ᾽ ἀκαμάτοιο Γίγαντος
αἰθαλόεν πνείοντος ἔσω χθονός· ὣς ἄρα Λοκρῶν
ἀμφεκάλυψεν ἄνακτα δυσάμμορον οὔρεος ἄκρη
ὑψόθεν ἐξεριποῦσα· βάρυνε δὲ καρτερὸν ἄνδρα·
ἀμφὶ δέ μιν θανάτοιο μέλας ἐκιχήσατ᾽ ὄλεθρος
γαίῃ ὁμῶς δμηθέντα καὶ ἀτρυγέτῳ ἐνὶ πόντῳ.
ὣς δὲ καὶ ἄλλοι Ἀχαιοὶ ὑπὲρ μέγα λαῖτμα φέροντο,
οἱ μὲν ἄρ᾽ ἐν νήεσσι τεθηπότες, οἱ δὲ πεσόντες
ἔκτοσθεν νηῶν· ὀλοὴ δ᾽ ἔχε πάντας ὀϊζύς·
αἱ μὲν γὰρ φορέοντ᾽ ἐπικάρσιαι εἰν ἁλὶ νῆες,
ἄλλαι δ᾽ ἀνστρέψασαι ἄνω τρόπιν· ὧν δέ που ἱστοὶ
ἐκ δοράτων ἐάγησαν ἐπισπέρχοντος ἀήτεω,
τῶν δὲ διὰ ξύλα πάντα θοαὶ σκεδάσαντο θύελλαι·
αἱ δὲ καὶ ἐς μέγα βένθος ὑποβρύχιαι κατέδυσαν
ὄμβρου ἐπιβρίσαντος ἀπείρονος, οὐδ᾽ ὑπέμειναν
λάβρον ὁμῶς ἀνέμοισι θαλάσσης καὶ Διὸς ὕδωρ
μισγόμενον. ποταμῷ γὰρ ἀλίγκιος ἔρρεεν αἰθὴρ
συνεχές· ἡ δ᾽ ὑπένερθεν ἐμαίνετο δῖα θάλασσα·
καί τις ἔφη· “τάχα τοῖον ἐπέχραεν ἀνδράσι χεῖμα,

χερσὶν ἐπισταμένηισι θοῶς οἰήϊα νωμᾶν· 97 (70C)
Quintus πάντα γὰρ ἄλλυδις ἄλλα κακαὶ διέχευαν ἄελλαι. 278 (199C)
οὐδέ τις ἐλπωρὴ βιότου πέλεν, οὕνεκ' ἐρεμνὴ
νὺξ ἅμα καὶ μέγα χεῖμα καὶ ἀθανάτων χόλος αἰνὸς
ὦρτο· Ποσειδάων γὰρ ἀνηλέα πόντον ὄρινεν
◆ ἦρα κασιγνήτοιο φέρων ἐρικυδέϊ κούρηι,
ἥ ῥα καὶ αὐτὴ ὕπερθεν ἀμείλιχα μαιμώωσα
θῦνε μετ' ἀστεροπῆισιν· ἐπέκτυπε δ' οὐρανόθεν Ζεὺς
κυδαίνων ἀνὰ θυμὸν ἑὸν τέκος, ἀμφὶ δὲ πᾶσαι
νῆσοί τ' ἤπειροί τε κατεκλύζοντο θαλάσσηι
Εὐβοίης οὐ πολλὸν ἀπόπροθεν, ἧχι μάλιστα
τεῦχεν ἀμειλίκτοισιν ἐπ' ἄλγεσιν ἄλγεα δαίμων
Ἀργείοις. στοναχὴ δὲ καὶ οἰμωγὴ κατὰ νῆας
ἔπλετ' ἀπολλυμένων· κανάχιζε δὲ δούρατα νηῶν
ἀγνυμένων· αἱ γάρ ῥα συνωχαδὸν ἀλλήληισιν
αἰὲν ἐπερρήγνυντο· πόνος δ' ἄπρηκτος ὀρώρει·
καί ῥ' οἱ μὲν κώπηισιν ἀπωσέμεναι μεμαῶτες
νῆας ἐπεσσυμένας αὐτοῖς ἅμα δούρασι λυγροὶ
κάππεσον ἐς μέγα βένθος, ἀμειλίκτωι δ' ὑπὸ πότμωι
κάτθανον, οὕνεκ' ἄρα σφιν ἐπέχραον ἄλλοθεν ἄλλα
νηῶν δούρατα μακρά· συνηλοίηντο δὲ πάντων
σώματα λευγαλέως· οἱ δ' ἐν νήεσσι πεσόντες
κεῖντο καταφθιμένοισιν ἐοικότες· οἱ δ' ὑπ' ἀνάγκης
νήχοντ' ἀμφιπεσόντες ἐϋξέστοισιν ἐρετμοῖς·
ἄλλοι δ' αὖ σανίδεσσιν ἐπέπλεον· ἔβραχε δ' ἅλμη
L3[O] βυσσόθεν, ὥς τε θάλασσαν ἰδ' οὐρανὸν ἠδὲ καὶ αἶαν
φαίνεσθ' ἀλλήλοισιν ὁμῶς συναρηρότα πάντα.
ἡ δ' ἄρ' Οὐλύμποιο βαρύκτυπος Ἀτρυτώνη
οὔ τι καταισχύνεσκε βίην πατρός· ἀμφὶ δ' ἄρ' αἰθὴρ
ἴαχεν. ἡ δ' Αἴαντι χόλον καὶ πῆμα φέρουσα
ἔμβαλε νηὶ κεραυνόν· ἄφαρ δέ μιν ἄλλυδις ἄλληι
ἐσκέδασεν διὰ τυτθά· περίαχε δ' αἶα καὶ αἰθήρ, 4 (3C)
ἐκλύσθη δ' ἄρα πᾶσα περίδρομος Ἀμφιτρίτη.
οἱ δ' ἔκτοσθε νεὸς πέσον ἀθρόοι· ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτοὺς
κύματα μακρὰ φέροντο· περὶ στεροπῆισι δ' ἀνάσσης
αἴγλη μαρμαίρεσκε διὰ κνέφας ἀΐσσουσα·
οἱ δ' ἄποτον λάπτοντες ἁλὸς πολυηχέος ἅλμην
θυμὸν ἀποπνείοντες ὑπὲρ πόντοιο φέροντο.
ληιάσιν δ' ἄρα χάρμα καὶ ὀλλυμένηισι τέτυκτο· 5
καί ῥ' αἱ μὲν κατέδυσαν ἔσω ἁλὸς ἀμφιβαλοῦσαι
χεῖρας ἑοῖς τεκέεσσι δυσάμμοροι, αἱ δ' ἀλεγεινὰ
δυσμενέων περὶ κρᾶτα βάλον χέρας, οἷς ἅμα λυγραὶ
σπεῦδον ἀποφθίσασθαι ἑῆς ἀντάξια λώβης
τινύμεναι Δαναούς· ἡ δ' ὑψόθεν εἰσορόωσα
τέρπεθ' ἑὸν κατὰ θυμὸν ἀγαυὴ Τριτογένεια.
Αἴας δ' ἄλλοτε μὲν περινήχετο δούρατι νηός,
ἄλλοτε δ' αὖ χείρεσσι διήνυεν ἁλμυρὰ βένθη
ἀκαμάτωι Τιτῆνι βίην ὑπέροπλον ἐοικώς·
σχίζετο δ' ἁλμυρὸν οἶδμα περὶ κρατερῆισι χέρεσσιν 297
ἀνδρὸς ὑπερθύμοιο· θεοὶ δέ μιν εἰσορόωντες

λέκτρου ἐπιμνήσωνται, ἄχος δ' ἀπὸ νόσφι βάλωνται.
πρώτη δ' αὖθ' Ἑλένη τοῖον ποτὶ μῦθον ἔειπε· Quintus
“μή νύ μοι, ὦ Μενέλαε, χόλον ποτιβάλλεο θυμῶι·
οὐ γὰρ ἐγὼν ἐθέλουσα λίπον σέο δῶμα καὶ εὐνήν,
ἀλλά μ' Ἀλεξάνδροιο βίη καὶ Τρώιοι υἷες
σεῦ ἀπὸ νόσφιν ἐόντος ἀνηρείψαντο κιόντες,
καί μ' ἄμοτον μεμαυῖαν ὀϊζυρῶς ἀπολέσθαι
ἢ βρόχωι ἀργαλέωι ἢ καὶ ξίφεϊ στονόεντι
εἶργον ἐνὶ μεγάροισι παρηγορέοντες ἔπεσσι
σεῦ ἕνεκ' ἀχνυμένην καὶ τηλυγέτοιο θυγατρός·
τῆς νύ σε πρός τε γάμου πολυγηθέος ἠδὲ σεῦ αὐτοῦ
λίσσομαι, ἀμφ' ἐμέθεν στυγερῆς λελαθέσθαι ἀνίης.”
ὣς φαμένην προσέειπε πύκα φρονέων Μενέλαος·
“μηκέτι νῦν μέμνησ', ἀλλ' ἰσχέμεν ἄλγεα θυμῶι·
ἀλλὰ τὰ μέν που πάντα μέλας δόμος ἐντὸς ἐέργοι
λήθης· οὐ γὰρ ἔοικε κακῶν μεμνῆσθαι ἔτ' ἔργων.”
ὣς φάτο· τὴν δ' ἕλε χάρμα, δέος δ' ἐξέσσυτο θυμοῦ·
ἔλπετο γὰρ παύσασθαι ἀνιηροῖο χόλοιο
ὃν πόσιν· ἀμφὶ δέ μιν βάλε πήχεε, καί σφιν ἅμ' ἄμφω
δάκρυ κατὰ βλεφάροιιν ἐλείβετο ἡδὺ γοώντων.
ἀσπασίως δ' ἀρα τώ γε παρ' ἀλλήλοισι κλιθέντε
σφωιτέρου κατὰ θυμὸν ἀνεμνήσαντο γάμοιο·
ὡς δ' ὅτε που κισσός τε καὶ ἡμερὶς ἀμφιβάλωνται
ἀλλήλους περὶ πρέμνα, τὰ δ' οὔ ποτε ἶς ἀνέμοιο
σφῶν ἀπονόσφι βαλέσθαι ἐπισθένει· ὣς ἄρα τώ γε
ἀλλήλοις συνέχοντο λιλαιόμενοι φιλότητος. L3[O]
ἀλλ' ὅτε δὴ καὶ τοῖσιν ἐπήλυθεν ὕπνος ἀπήμων,
δὴ τότ' Ἀχιλλῆος κρατερὸν κῆρ ἰσοθέοιο
ἔστη ὑπὲρ κεφαλῆς οὗ υἱέος, οἷος ἔην περ
ζωὸς ἐών, ὅτε Τρωσὶν ἄχος πέλε, χάρμα δ' Ἀχαιοῖς.
κύσσε δέ οἱ δειρὴν καὶ φάεα μαρμαίροντα
ἀσπασίως· καὶ τοῖα παρηγορέων προσέειπε·
“χαῖρε, τέκος, καὶ μή τι δαΐζεο πένθεϊ θυμὸν
εἵνεκ' ἐμεῖο θανόντος, ἐπεὶ μακάρεσσι θεοῖσιν
ἤδη ὁμέστιός εἰμι· σὺ δ' ἴσχεο τειρόμενος κῆρ
ἀμφ' ἐμέθεν, καὶ κάρτος ἅδην ἐμὸν ἔνθεο θυμῶι.
αἰεὶ δ' Ἀργείων πρόμος ἵστασο μηδενὶ εἴκων
ἠνορέηι· ἀγορῆι δὲ παλαιοτέροισι βροτοῖσι
πείθεο· καὶ νύ σε πάντες ἐΰφρονα μυθήσονται.
τῖε δ' ἀμύμονας ἄνδρας, ὅσοις νόος ἔμπεδός ἐστιν·
ἐσθλῶι γὰρ φίλος ἐσθλὸς ἀνήρ, χαλεπῶι δ' ἀλεγεινός.
ἢν δ' ἀγαθὸν φρονέηις, ἀγαθῶν καὶ τεύξεαι ἔργων·
κεῖνος δ' οὔποτ' ἀνὴρ Ἀρετῆς ἐπὶ τέρμαθ' ἵκανεν,
ὧι τινι μὴ νόος ἐστὶν ἐναίσιμος· οὕνεκ' ἄρ' αὐτῆς
πρέμνον δύσβατόν ἐστι, μακρὸν δέ οἱ ἄχρις ἐπ' αἴθρην
ὄζοι ἀνηέξηνθ'· ὁπόσοισι δὲ κάρτος ὀπηδεῖ
καὶ πόνος, ἐκ καμάτου πολυγηθέα καρπὸν ἀμῶνται
εἰς Ἀρετῆς ἀναβάντες ἐϋστεφάνου κλυτὸν ἔρνος.
ἀλλ' ἄγε, κύδιμος ἔσσο, καὶ ἐν φρεσὶ πευκαλίμηισι
μήτ' ἐπὶ πήματι πάγχυ δαΐζεο θυμὸν ἀνίηι,

μήτ' ἐσθλῶι μέγα χαῖρε· νόος δέ τοι ἤπιος ἔστω 98 (71C)
ἔς τε φίλους ἑτάρους ἔς θ' υἱέας ἔς τε γυναῖκα 279 (200C)
μνωομένωι κατὰ θυμόν, ὅτι σχεδὸν ἀνθρώποισιν
οὐλομένοιο Μόροιο πύλαι καὶ δώματα νεκρῶν·
ἀνδρῶν γὰρ γένος ἐστὶν ὁμοίιον ἄνθεσι ποίης,
◆ ἄνθεσιν εἰαρινοῖσι· τὰ μὲν φθινύθει, τὰ δ' ἀέξει·
τοὔνεκα μείλιχος ἔσσο. καὶ Ἀργείοισιν ἔνισπε,
Ἀτρείδηι δὲ μάλιστ' Ἀγαμέμνονι, εἴ γέ τι θυμῶι
μέμνηνθ', ὅσσ' ἐμόγησα περὶ Πριάμοιο πόληα,
ἠδ' ὅσα ληισάμην, πρὶν Τρώιον οὖδας ἱκέσθαι,
τῶ μοι νῦν ποτὶ τύμβον ἐελδομένωι περ ἀγόντων
ληίδος ἐκ Πριάμοιο Πολυξείνην εὔπεπλον,
ὄφρα θοῶς ῥέξωσιν, ἐπεί σφισι χώομαι ἔμπης
μᾶλλον ἔτ' ἢ τὸ πάρος Βρισηίδος· ἀμφὶ δ' ἄρ' οἶδμα
κινήσω πόντοιο, βαλῶ δ' ἐπὶ χείματι χεῖμα,
ὄφρα καταφθινύθοντες ἀτασθαλίηισιν ἑῆισι
μίμνωσ' ἐνθάδε πολλὸν ἐπὶ χρόνον, εἰς ὅ κ' ἔμοιγε
λοιβὰς ἀμφιχέωνται ἐελδόμενοι μέγα νόστου·
αὐτὴν δ', εἴ κ' ἐθέλωσιν, ἐπὴν ἀπὸ θυμὸν ἕλωνται,
κούρην ταρχύσασθαι ἀπόπροθεν οὔ τι μεγαίρω."
ὣς εἰπὼν ἀπόρουσε θοῆι ἐναλίγκιος αὔρηι·
αἶψα δ' ἐς Ἠλύσιον πεδίον κίεν, ἧχι τέτυκται
οὐρανοῦ ἐξ ὑπάτοιο καταιβασίη τ' ἄνοδός τε
ἀθανάτοις μακάρεσσιν· ὁ δ', ὁππότε μιν λίπεν ὕπνος,
μνήσατο πατρὸς ἑοῖο· νόος δέ οἱ ἦϋς ἰάνθη.
L3[I] ἀλλ' ὅτ' ἐς οὐρανὸν εὐρὺν ἀνήιεν Ἠριγένεια
νύκτα διασκεδάσασα, φάνη δ' ἄρα γαῖα καὶ αἰθήρ,
δὴ τότ' Ἀχαιῶν υἷες ἀπὲκ λεχέων ἀνόρουσαν
ἱέμενοι νόστοιο· νέας δ' ἐς βένθεα πόντου
εἷλκον καγχαλόωντες ἀνὰ φρένας, εἰ μὴ ἄρ' αὐτοὺς
ἐσσυμένους κατέρυκεν Ἀχιλλέος ὄβριμος υἱός,
εἰς ἀγορήν τ' ἐκάλεσσε καὶ ἔκφατο πατρὸς ἐφετμήν· 5 (4C)
"κέκλυτέ μεν, φίλα τέκνα μενεπτολέμων Ἀργείων,
πατρὸς ἐφημοσύνην ἐρικυδέος, ἥν μοι ἔνισπε
χθιζὸς ἐνὶ λεχέεσσι διὰ κνέφας ὑπνώοντι·
φῆ γὰρ ἀειγενέεσσι μετέμμεναι ἀθανάτοισιν·
ἠνώγει δ' ὑμέας τε καὶ Ἀτρείδην βασιλῆα,
ὄφρα οἱ ἐκ πολέμοιο γέρας περικαλλὲς ἄγοιτε
τύμβον ἐπ' εὐρώεντα Πολυξείνην εὔπεπλον· 6
καί μιν ἔφη ῥέξαντας ἀπόπροθι ταρχύσασθαι·
εἰ δέ οἱ οὐκ ἀλέγοντες ἐπιπλώοιτε θάλασσαν,
ἠπείλει κατὰ πόντον ἐναντία κύματ' ἀείρας
λαὸν ὁμῶς νήεσσι πολὺν χρόνον ἐνθάδ' ἐρύξειν."
ὣς φαμένου πείθοντο, καὶ ὡς θεῶι εὐχετόωντο·
καὶ γὰρ δὴ κατὰ βένθος ἀέξετο κῦμα θυέλληι
Quintus εὐρύτερον καὶ μᾶλλον ἐπήτριμον, ἢ πάρος ἦεν,
μαινομένου ἀνέμοιο· μέγας δ' ὀροθύνετο πόντος
χερσὶ Ποσειδάωνος· ὁ γὰρ κρατερῶι Ἀχιλῆι
ἦρα φέρεν· πᾶσαι δὲ θοῶς ἐνόρουσαν ἄελλαι
ἐς πέλαγος· Δαναοὶ δὲ μέγ' εὐχόμενοι Ἀχιλῆι

ἄρρηκτον βριαρήν τε καὶ ἀθανάτοισιν ἀγητήν·
ἐν γάρ οἱ πεπόνητο κάρη βλοσυροῖο Μεδούσης
σμερδαλέον· κρατεροὶ δὲ καὶ ἀκαμάτου πυρὸς ὁρμὴν
λάβρον ἀποπνείοντες ἔσαν καθύπερθε δράκοντες·
ἔβραχε δ' αἰγὶς ἅπασα περὶ στήθεσσιν ἀνάσσης,
οἷον ὅτε στεροπῆισιν ἐπιβρέμει ἄσπετος αἰθήρ.
λάζετο δ' ἔντεα πατρός, ἅ περ θεὸς οὔ τις ἀείρει
νόσφι Διὸς μεγάλοιο· τίναξε δὲ μακρὸν Ὄλυμπον·
σὺν δ' ἔχεεν νεφέλας τε καὶ ἠέρα πᾶσαν ὕπερθε·
νὺξ δ' ἐχύθη περὶ γαῖαν, ἐπήχλυσεν δὲ θάλασσα·
Ζεὺς δὲ μέγ' εἰσορόων ἐπετέρπετο· κίνυτο δ' εὐρὺς
οὐρανὸς ἀμφὶ πόδεσσι θεῆς· περὶ δ' ἔβραχεν αἰθήρ,
ὡς Διὸς ἀκαμάτοιο ποτὶ κλόνον ἐμμεμαῶτος.
ἡ δ' ἄφαρ ἠερόεντος ὑπὲρ πόντοιο φέρεσθαι
οὐρανόθεν προέηκεν ἐς Αἴολον ἄμβροτον Ἶριν,
ὄφρ' ἀνέμους ἅμα πάντας ἐπιβρίσαντας ἰάλληι
ἐλθέμεναι κραναοῖο Καφηρέος ἐγγύθεν ἄκρων
νωλεμέως χριμφθέντας, ἀνοιδῆναί τε θάλασσαν,
λευγαλέηις ῥιπῆισι μεμηνότας. ἡ δ' ἀΐουσα
ἐσσυμένως οἴμησε περιγναμφθεῖσα νέφεσσι·
φαίης κεν πῦρ ἔμμεν ἅμ' ἠέρι καὶ μέλαν ὕδωρ.
ἵκετο δ' Αἰολίην, ἀνέμων ὅθι λάβρον ἀέντων
ἄντρα πέλει στυφελῆισιν ἀρηράμεν' ἀμφὶ πέτρηισι
κοῖλα καὶ ἠχήεντα· δόμοι δ' ἄγχιστα πέλονται
Αἰόλου Ἱπποτάδαο. κίχεν δέ μιν ἔνδον ἐόντα
σύν τ' ἀλόχωι καὶ παισὶ δυώδεκα· καί οἱ ἔειπεν, **L3[I]**
ὁππόσ' Ἀθηναίη Δαναῶν ἐπεμήδετο νόστωι.
αὐτὰρ ὅ γ' οὐκ ἀπίθησε, μολὼν δ' ἔκτοσθε μελάθρων
χερσὶν ὑπ' ἀκαμάτηισιν ὄρος μέγα τύψε τριαίνηι,
ἔνθ' ἄνεμοι κελαδεινὰ δυσηχέες ηὐλίζοντο
ἐν κενεῶι κευθμῶνι· περίαχε δ' αἰὲν ἰωὴ
βρυχομένη ἀλεγεινά· βίηι δ' ἔρρηξε κολώνην.
οἱ δ' ἄφαρ ἐξεχέοντο· κέλευσε δὲ πάντας ἐρεμνὴν
λαίλαπα συμφορέοντας ἀήμεναι, ὄφρ' ἀλεγεινὸν
ὀρνυμένης ἁλὸς οἶδμα Καφηρέος ἄκρα καλύψηι.
οἱ δὲ θοῶς ὤρνυντο, πάρος βασιλῆος ἀκοῦσαι
πᾶν ἔπος· ἐσσυμένοισι δ' ἐπεστενάχιζε θάλασσα
ἄσχετον· ἠλιβάτοισι δ' ἐοικότα κύματ' ὄρεσσιν
ἄλλοθεν ἄλλα φέροντο. κατεκλάσθη δ' ἄρ' Ἀχαιῶν
θυμὸς ἐνὶ στέρνοισιν, ἐπεὶ νέας ἄλλοτε μέν που
ὑψηλὴν φέρε κῦμα δι' ἠέρος, ἄλλοτε δ' αὖτε
οἷα κατὰ κρημνοῖο κυλινδομένας φορέεσκε
βυσσὸν ἐς ἠερόεντα· βίη δέ τις ἄσχετος αἰεὶ
ψάμμον ἀναζείεσκε διοιγομένοιο κλύδωνος.
οἱ δ' ἄρ' ἀμηχανίη βεβολημένοι οὔτ' ἐπ' ἐρετμῶι
χεῖρα βαλεῖν ἐδύναντο τεθηπότες οὔτ' ἄρα λαίφη **Quintus**
ἔσθενον ἀμφὶ κέρα λελιημένοι εἰρύσσασθαι
ῥηγνύμεν' ἐξ ἀνέμων, οὐδ' ἔμπαλιν ἰθύνασθαι
ἐς πλόον· ἀργαλέαι γὰρ ἐπεκλονέοντο θύελλαι·
οὐδὲ κυβερνήτηισι πέλεν μένος εἰσέτι νηῶν

Ἀργεῖοι δ’ ἄλληκτον ἐνὶ φρεσὶ καγχαλόωντες 99 (72C)
Quintus ἄλλοτε μὲν κώπῃσι διέπρησσον μέλαν ὕδωρ, 280 (201C)
ἄλλοτε δ’ ἱστία νηυσὶ μεμαότες ἐντύνοντο
ἐσσυμένως· ὀπίσω δὲ θοῶς ἀπελείπετο πᾶσα
Δαρδανίη καὶ τύμβος Ἀχιλλέος· οἱ δ’ ἀνὰ θυμὸν
◆ καί περ ἰαινόμενοι κταμένων μνησθέντες ἑταίρων
ἀργαλέως ἀκάχοντο καὶ ἀλλοδαπῶν ἐπὶ γαῖαν
ὄσσε βάλονθ’· ἡ δέ σφιν ἐφαίνετο τηλόθι νηῶν
χαζομένη· τοὶ δ’ αἶψα παρ’ ἀγχιάλοιο φέροντο
ῥηγμῖνας Τενέδοιο· παρημείβοντο δὲ Χρῦσαν
καὶ Φοίβου Σμινθῆος ἕδος ζαθέοιό τε Κίλλης·
Λέσβος δ’ ἠνεμόεσσ’ ἀνεφαίνετο· κάμπτετο δ’ ἄκρη
ἐσσυμένως Λεκτοῖο, τόθι ῥίον ὕστατον Ἴδης.
λαίφεα δὲ πρησθέντα περίαχεν· ἀμφὶ δὲ πρῴραις
ἔβραχεν οἶδμα κελαινόν· ἐπεσκιόωντο δὲ μακρὰ
κύματα· λευκαίνοντο δ’ ὑπὲρ πόντοιο κέλευθοι.
καί νύ κεν Ἀργεῖοι κίον Ἑλλάδος ἱερὸν οὖδας
πάντες ἁλὸς κατὰ βένθος ἀκηδέες, εἰ μὴ ἄρα σφι
κούρη ἐριγδούποιο Διὸς νεμέσησεν Ἀθήνη·
καί ῥ’ ὁπότ’ Εὐβοίης σχεδὸν ἤλυθον ἠνεμοέσσης,
δὴ τότε μητιόωσα βαρὺν καὶ ἀνηλέα πότμον
ἀμφὶ Λοκρῶν βασιλῆι καὶ ἄσχετον ἀσχαλόωσα
Ζηνὶ θεῶν μεδέοντι παρισταμένη φάτο μῦθον
ἀθανάτων ἀπάνευθε· χόλον δέ οἱ οὐ χάδε θυμός·
“Ζεῦ πάτερ, οὐκέτ’ ἀνεκτὰ θεοῖς ἐπιμηχανόωνται
L4[O] ἀνέρες οὐκ ἀλέγοντες ἀνὰ φρένας οὔτε σεῦ αὐτοῦ
οὔτ’ ἄλλων μακάρων, ἐπεὶ ἦ τίσις οὐκέτ’ ὀπηδεῖ
ἀνδράσι λευγαλέοισι, κακοῦ δ’ ἄρα πολλάκις ἐσθλὸς
συμφέρετ’ ἄλγεσι μᾶλλον, ἔχει δ’ ἄλληκτον ὀϊζύν·
τοὔνεκ’ ἄρ’ οὔτε δίκην τις ἔθ’ ἅζεται, οὐδέ τις αἰδὼς
ἔστι παρ’ ἀνθρώποισιν· ἔγωγε μὲν οὔτ’ ἐν Ὀλύμπωι
ἔσσομαι, οὔτ’ ἔτι σεῖο κεκλήσομαι, εἰ μὴ Ἀχαιῶν 6 (5C)
τίσομ’ ἀτασθαλίην, ἐπεὶ ἦ νύ μοι ἔνδοθι νηοῦ
υἱὸς Ὀϊλῆος μέγ’ ἐνήλιτεν, οὐδ’ ἐλέαιρε
Κασσάνδρην ὀρέγουσαν ἀκηδέας εἰς ἐμὲ χεῖρας
πολλάκις, οὐδ’ ἔδδεισεν ἐμὸν μένος, οὐδέ τι θυμῶι
ᾐδέσατ’ ἀθανάτην, ἀλλ’ ἄσχετον ἔργον ἔρεξε.
τῶ νύ μοι ἀμβροσίῃσι περὶ φρεσὶ μή τι μεγήρῃς
ῥέξαι, ὅπως μοι θυμὸς ἐέλδεται, ὄφρα καὶ ἄλλοι 7
αἰζηοὶ τρομέωσι θεῶν ἀρίδηλον ὁμοκλήν.”
ὣς φαμένην προσέειπε πατὴρ ἀγανοῖς ἐπέεσσιν·
“ὦ τέκος, οὔ τι ἔγωγ’ ἀνθίσταμαι εἵνεκ’ Ἀχαιῶν,
ἀλλὰ καὶ ἔντεα πάντα, τά μοι πάρος ἦρα φέροντες
χερσὶν ὑπ’ ἀκαμάτῃσιν ἐτεκτήναντο Κύκλωπες,
δώσω ἐελδομένῃ· σὺ δὲ σῶι κρατερόφρονι θυμῶι
αὐτὴ χεῖμ’ ἀλεγεινὸν ἐπ’ Ἀργείοισιν ὄρινον.”
ὣς εἰπὼν στεροπήν τε θοὴν ὀλοόν τε κεραυνὸν
καὶ βροντὴν στονόεσσαν ἀταρβέος ἀγχόθι κούρης
θήκατο· τῆς δ’ ἄρα θυμὸς ὑπὸ κραδίῃ μέγ’ ἰάνθη. 299
αὐτίκα δ’ αἰγίδα θοῦριν ἐδύσατο παμφανόωσαν,

πάντες ὁμῶς μάλα τοῖα πρὸς ἀλλήλους ὀάριζον·
“ἀτρεκέως γενεὴ μεγάλου Διὸς ἦεν Ἀχιλλεύς· Quintus
τῶ καὶ νῦν θεός ἐστι, καὶ εἰ πάρος ἔσκε μεθ’ ἡμῖν·
οὐ γὰρ ἀμαλδύνει μακάρων γένος ἄμβροτος αἰών.”
ὣς φάμενοι ποτὶ τύμβον Ἀχιλλέος ἀπονέοντο·
τὴν δ’ ἄγον, ἠΰτε πόρτιν ἐς ἀθανάτοιο θυηλὰς
μητρὸς ἀπειρύσσαντες ἐνὶ ξυλόχοισι βοτῆρες,
ἡ δ’ ἄρα μακρὰ βοῶσα κινύρεται ἀχνυμένη κῆρ·
ὣς τῆμος Πριάμοιο πάϊς περικωκύεσκε
δυσμενέων ἐν χερσίν· ἄδην δέ οἱ ἔκχυτο δάκρυ·
ὡς δ’ ὁπότε βριαρῶι ὑπὸ χέρματι καρπὸς ἐλαίης
οὔ πω χειμερίῃσι μελαινόμενος ψεκάδεσσι
χεύῃ πολλὸν ἄλειφα, περιτρίζωσι δὲ μακρὰ
ἄρμεν’ ὑπὸ σπάρτοισι βιαζομένων αἰζηῶν·
ὣς ἄρα καὶ Πριάμοιο πολυτλήτοιο θυγατρὸς
ἑλκομένης ποτὶ τύμβον ἀμειλίκτου Ἀχιλῆος
αἰνὸν ὁμῶς στοναχῇσι κατὰ βλεφάρων ῥέε δάκρυ,
καί οἱ κόλπος ἔνερθεν ἐπλήθετο· δεύετο δὲ χρὼς
ἀτρεκέως ἀτάλαντος ἐΰκτεάνωι ἐλέφαντι.
καὶ τότε λευγαλέοις ἐπὶ πένθεσι κύντερον ἄλγος
τλήμονος ἐς κραδίην Ἑκάβης πέσεν· ἐν δέ οἱ ἦτορ
μνήσατ’ ὀϊζυροῖο καὶ ἀλγινόεντος ὀνείρου,
τόν ῥ’ ἴδεν ὑπνώουσα παροιχομένῃ ἐνὶ νυκτί·
ἦ γὰρ ὀΐετο τύμβον ἔπ’ ἀντιθέου Ἀχιλῆος
ἑστάμεναι γοόωσα, κόμαι δέ οἱ ἄχρις ἐπ’ οὖδας
ἐκ κεφαλῆς ἐκέχυντο, καὶ ἀμφοτέρων ἀπὸ μαζῶν L4[O]
ἔρρεε φοίνιον αἷμα ποτὶ χθόνα, δεῦε δὲ σῆμα·
τοῦ πέρι δειμαίνουσα καὶ ὀσσομένη μέγα πῆμα
οἰκτρὸν ἀνοιμώζεσκε, γόωι δ’ ἐπὶ μακρὸν ἄϋτει·
εὖτε κύων προπάροιθε κινυρομένη μεγάροιο
μακρὸν ὑλαγμὸν ἵησι νέον σπαραγεῦσα γάλακτι,
τῆς ἄπο νήπια τέκνα, πάρος φάος εἰσοράασθαι,
νόσφι βάλωσιν ἄνακτες ἕλωρ ἔμεν οἰωνοῖσιν,
ἡ δ’ ὁτὲ μέν θ’ ὑλακῇσι κινύρεται, ἄλλοτε δ’ αὖτε
ὠρυθμῶι, στυγερὴ δὲ δι’ ἠέρος ἔσσυτ’ ἀϋτή·
ὡς Ἑκάβη γοόωσα μέγ’ ἴαχεν ἀμφὶ θυγατρί·
“ὤ μοι ἐγώ, τί νυ πρῶτα, τί δ’ ὕστατον ἀχνυμένη κῆρ
κωκύσω πολέεσσι περιπλήθουσα κακοῖσιν,
υἱέας ἢ πόσιν αἰνὰ καὶ οὐκ ἐπίελπτα παθόντας
ἢ πόλιν ἠὲ θύγατρας ἀεικέας ἢ ἐμὸν αὐτῆς
ἦμαρ ἀναγκαῖον καὶ δούλιον; οὕνεκα Κῆρες
σμερδαλέαι πολέεσσί μ’ ἐνειλήσαντο κακοῖσι.
τέκνον ἐμόν, σοὶ δ’ αἰνὰ καὶ οὐκ ἐπίελπτα καὶ αὐτῇ
ἄλγε’ ἐπεκλώσαντο· γάμου δ’ ἀπονόσφι βάλοντο
ἐγγὺς ἐόνθ’ Ὑμεναῖον, ἐπεκρήναντο δ’ ὄλεθρον
ἄσχετον ἀργαλέον τε καὶ οὐ φατόν· ἦ γὰρ Ἀχιλλεὺς
καὶ νέκυς ἡμετέρωι ἔτ’ ἰαίνεται αἵματι θυμόν·
ὥς μ’ ὄφελον μετὰ σεῖο, φίλον τέκος, ἤματι τῶιδε
γαῖα χανοῦσα κάλυψε, πάρος σέο πότμον ἰδέσθαι.”
ὣς φαμένης ἄλληκτα κατὰ βλεφάρων ἔχεοντο

δάκρυα· λευγαλέον γὰρ ἔχεν μετὰ πένθεσι πένθος. 100 (73C)
οἱ δ᾿ ὅτ᾿ ἔβαν ποτὶ τύμβον Ἀχιλλῆος ζαθέοιο, 281 (202C)
δὴ τότε οἱ φίλος υἱὸς ἐρυσσάμενος θοὸν ἆορ
σκαιῇ μὲν κούρην κατερήτυε, δεξιτερῇ δὲ
τύμβωι ἐπιψαύων τοῖον ποτὶ μῦθον ἔειπε·
◆ "κλῦθι, πάτερ, σέο παιδὸς ἐπευχομένοιο καὶ ἄλλων
Ἀργείων, μηδ᾿ ἧμιν ἔτ᾿ ἀργαλέως χαλέπαινε·
ἤδη γάρ τοι πάντα τελέσσομεν, ὅσσα μενοινᾷς
σῇσιν ἐνὶ πραπίδεσσι· σὺ δ᾿ ἵλαος ἄμμι γένοιο,
τεύξας εὐχομένοισι θοῶς θυμηδέα νόστον."
ὣς εἰπὼν κούρης διὰ λοίγιον ἤλασεν ἆορ
λευκανίης· τὴν δ᾿ αἶψα λίπεν πολυήρατος αἰὼν
οἰκτρὸν ἀνοιμώξασαν ἐφ᾿ ὑστατίῃι βιότοιο·
καί ῥ᾿ ἡ μὲν πρηνὴς χαμάδις πέσε· τῆς δ᾿ ὑπὸ δειρῇ
φοινίχθη περὶ πάντα, χιὼν ὥς, ἥ τ᾿ ἐν ὄρεσσιν
ἢ συὸς ἢ ἄρκτοιο κατουταμένης ὑπ᾿ ἄκοντι
αἵματι πορφυρόεντι θοῶς ἐρυθαίνεθ᾿ ὕπερθεν.
Ἀργεῖοι δέ μιν αἶψα δόσαν ποτὶ ἄστυ φέρεσθαι
ἐς δόμον ἀντιθέου Ἀντήνορος, οὕνεκ᾿ ἄρ᾿ αὐτὴν
κεῖνος ἐνὶ Τρώεσσιν ἑῶι πάρος υἱέϊ δίωι
Εὐρυμάχωι ἀτίταλλεν ἐνὶ μεγάροισιν ἄκοιτιν.
ὃς δ᾿ ἐπεὶ οὖν τάρχυσε κλυτὴν Πριάμοιο θύγατρα
ἐγγὺς ἑοῖο δόμοιο παραὶ Γανυμήδεος ἱρῶι
σήματι καὶ νηοῖο καταντίον Ἀτρυτώνης,
δὴ τότε παύσατο κῦμα, κατευνήθη δὲ θύελλα
σμερδαλέη, καὶ χεῦμα κατεπρήϋνε γαλήνη.
οἱ δὲ θοῶς ἐπὶ νῆας ἔβαν μέγα καγχαλόωντες,
μέλποντες μακάρων ἱερὸν γένος ἠδ᾿ Ἀχιλῆα.
αἶψα δὲ δαῖτ᾿ ἐπάσαντο βοῶν ἀπὸ μῆρα ταμόντες
ἀθανάτοις· ἐρατὴ δὲ θυηπολίη πέλε πάντηι·
οἱ δέ που ἀργυρέοισι καὶ ἐν χρυσέοισι κυπέλλοις
πῖνον ἀφυσσάμενοι λαρὸν μέθυ· γήθεε δέ σφι 7 (6C)
θυμὸς ἐελδομένων σφετέρην ἐπὶ γαῖαν ἱκέσθαι.
ἀλλ᾿ ὅτε δὴ δόρποιο καὶ εἰλαπίνης κορέσαντο,
δὴ τότε Νηλέος υἱὸς ἐελδομένοισιν ἔειπε·
"κλῦτε, φίλοι, πολέμοιο μακρὴν προφυγόντες ὁμοκλήν,
ὄφρα λιλαιομένοισιν ἔπος θυμῆρες ἐνίσπω·
ἤδη γὰρ νόστοιο πέλει θυμηδέος ὥρη·
ἀλλ᾿ ἴομεν· δὴ γάρ που Ἀχιλλέος ὄβριμον ἦτορ 8
παύσατ᾿ ὀϊζυροῖο χόλου, κατέρυξε δὲ κῦμα
ὄβριμον Ἐννοσίγαιος, ἐπιπνείουσι δ᾿ ἀῆται
μείλιχοι, οὐδ᾿ ἔτι κῦμα κορύσσεται· ἀλλ᾿ ἄγε νῆας
εἰς ἁλὸς οἶδμ᾿ ἐρύσαντες ἀναμνησώμεθα νόστου."
ὣς φάτ᾿ ἐελδομένοις· οἱ δ᾿ ἐς πλόον ἐντύνοντο.
ἔνθα τέρας θηητὸν ἐπιχθονίοισι φαάνθη,
οὕνεκα δὴ Πριάμοιο δάμαρ πολυδακρύτοιο
ἐκ βροτοῦ ἀλγινόεσσα κύων γένετ᾿· ἀμφὶ δὲ λαοὶ
θάμβεον ἀγρόμενοι· τῆς δ᾿ ἄψεα λάϊνα πάντα
θῆκε θεός, μέγα θαῦμα καὶ ἐσσομένοισι βροτοῖσι· 300
καὶ τὴν μὲν Κάλχαντος ὑπ᾿ ἐννεσίῃσιν Ἀχαιοὶ
νηὸς ἐπ᾿ ὠκυπόροιο πέραν θέσαν Ἑλλησπόντου.
καρπαλίμως δ᾿ ἄρα νῆας ἔσω ἁλὸς εἰρύσσαντες
κτήματα πάντ᾿ ἐβάλονθ᾿, ὁπόσ᾿ Ἴλιον εἰσανιόντες
ληΐσσαντο πάροιθε περικτίονας δαμάσαντες,
ἠδ᾿ ὁπόσ᾿ ἐξ αὐτῆς ἄγον Ἰλίου, οἷσι μάλιστα
γήθεον, οὕνεκ᾿ ἔσαν μάλα μυρία· τοῖς δ᾿ ἅμα πολλαὶ
ληιάδες συνέποντο μάλ᾿ ἀχνύμεναι κατὰ θυμόν·
αὐτοὶ δ᾿ ἐντὸς ἵκοντο νεῶν. ἀλλ᾿ οὔ σφισι Κάλχας
ἕσπετ᾿ ἐπειγομένοισιν ἔσω ἁλός, ἀλλὰ καὶ ἄλλους
Ἀργείους κατέρυκε· Καφηρίσι γὰρ περὶ πέτρηις
δείδιεν αἰνὸν ὄλεθρον ἐπεσσύμενον Δαναοῖσιν.
οἱ δέ οἱ οὔ τι πίθοντο· παρήπαφε γὰρ νόον ἀνδρῶν
Αἶσα κακή· μοῦνος δὲ θεοπροπίας εὖ εἰδὼς
Ἀμφίλοχος, θοὸς υἱὸς ἀμύμονος Ἀμφιαράου,
μίμνεν ὁμῶς Κάλχαντι περίφρονι· τοῖσι γὰρ ἦεν
αἴσιμον ἀμφοτέροισιν ἑῆς ἀποτηλόθι γαίης
Παμφύλων Κιλίκων τε ποτὶ πτολίεθρα νέεσθαι.
ἀλλὰ τὰ μὲν μετόπισθε θεοὶ θέσαν· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
νηῶν πείσματ᾿ ἔλυσαν ἀπὸ χθονὸς ἠδὲ καὶ εὐνὰς
ἐσσυμένως ἀνάειραν· ἐπίαχε δ᾿ Ἑλλήσποντος
σπερχομένων· νῆες δὲ περικλύζοντο θαλάσσηι·
ἀμφὶ δ᾿ ἄρα σφισι πολλὰ περὶ πρώρῃσιν ἔκειντο
ἔντε᾿ ἀποκταμένων· καθύπερθε δὲ σήματα νίκης
μυρί᾿ ἀπηιώρηντο· κατεστέψαντο δὲ νῆας
καὶ κεφαλὰς καὶ δοῦρα καὶ ἀσπίδας, οἷσι μάχοντο
ἀντία δυσμενέων· ἀπὸ δὲ πρώρηθεν ἄνακτες
εἰς ἅλα κυανέην λεῖβον μέθυ πολλὰ θεοῖσιν
εὐχόμενοι μακάρεσσιν ἀκηδέα νόστον ὀπάσσαι·
εὐχωλαὶ δ᾿ ἀνέμοισι μίγεν καὶ ἀπόπροθι νηῶν
μαψιδίως νεφέεσσι καὶ ἠέρι συμφορέοντο.
αἱ δ᾿ ἄρα παπταίνεσκον ἐς Ἴλιον ἀχνύμεναι κῆρ
ληιάδες, καὶ πολλὰ κινυρόμεναι γοάασκον
κρύβδην Ἀργείων μέγ᾿ ἐνὶ φρεσὶ πένθος ἔχουσαι·
καί ῥ᾿ αἱ μὲν περὶ γούνατ᾿ ἔχον χέρας, αἱ δὲ μέτωπα
ἄμφεχον ἀγκοίνῃσι· τὰ δ᾿ οὔπω δούλιον ἦμαρ
ἔστενον οὐδὲ πάτρης ἐπὶ πήμασιν, ἀλλ᾿ ἐπὶ μαζῶι
θυμὸν ἔχον· κηδέων γὰρ ἀπόπροθι νήπιον ἦτορ.
πάσῃσιν δ᾿ ἐλέλυντο κόμαι καὶ στήθεα λυγρὰ
ἀμφ᾿ ὀνύχεσσι δέδρυπτο· παρειῇσιν δ᾿ ἔπι δάκρυ
αὐαλέον περίκειτο, κατείβετο δ᾿ ἄλλ᾿ ἐφύπερθε
πυκνὸν ἀπὸ βλεφάρων· δέρκοντο δὲ τλήμονα πάτρην
αἰθομένην ἔτι πάγχυ, πολὺν δ᾿ ἀνὰ καπνὸν ἰόντα·
ἀμφὶ δὲ Κασσάνδρην ἐρικυδέα παπταίνουσαι
πᾶσαί μιν θηεῦντο θεοπροπίης ἀλεγεινῆς
μνωόμεναι· ἡ δέ σφιν ἐπεγγελάασκε γοώσαις,
καί περ ἀκηχεμένη στυγεροῖς ἐπὶ πήμασι πάτρης.
Τρώων δ᾿ ὅσσοι ἄλυξαν ἀνηλέος ἐκ πολέμοιο,
ἀγρόμενοι κατὰ ἄστυ περὶ νέκυας πονέοντο
θαπτέμεναι μεμαῶτες· ἄγεν δ᾿ ἀλεγεινὸν ἐς ἔργον
Ἀντήνωρ· αὐτὴν δὲ πυρὴν πολέεσσι τίθεντο.